ninamedia

Izveštaj o spominjanjima

Aleksandar Vučić

87 pominjanja

avg 26, 00:00 → sep 05, 23:59

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 599.74 cm^2
Autor Igor BOŠNJAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić izbjegava Mladićev pokop, Kos otkazala posjet

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9336f8de-f4ea-432e-a231-e4df6a731ddd/pdf

OSUDE VELIČANJA RATNOG ZLOČINCA

Vučić izbjegava Mladićev pokop, Kos otkazala posjet

Kos: Veličanje Mladića nespojivo je s vrijednostima EU-a

Igor BOŠNJAK

Iako je predsjednik Srbije Aleksandar Vučić u četvrtak najavio kako će država biti spremna "pružiti svaku vrstu logističke, transportne podrške da očuvamo javni red, mir i sigurnost", dan poslije rekao je kako on osobno "zbog posjeta predsjednika Uzbekistana, zakazanog prije četiri mjeseca" ipak - neće biti na pokopu osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića.

ATA IMAGES/PIXSELL

Darko Mladić, sin Ratka Mladića

Suočavanje s prošlošću

Jedan su od mogućih razloga Vučićeve odluke oštre kritike EU-a zbog najave državnih i vojnih počasti pravomoćno osuđenom ratnom zločincu, krivcu za genocid u Srebrenici. Uz to je povjerenica Europske komisije za proširenje Marta Kos odgodila planirani posjet Srbiji, i to zbog veličanja Mladića, nekadašnjeg zapovjednika vojske bosanskih Srba. On je prije tjedan dana umro u zatvoru Haškog suda, gdje je izdržavao doživotnu kaznu za zločine koje su postrojbe pod njegovim zapovjedništvom počinile, uključujući genocid nad Bošnjacima u Srebrenici 1995. godine.

- Mladić je osuđen za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine. Povratak njegovih posmrtnih ostataka u Beograd podsjeća Europu na najmračnije stranice naše nedavne povijesti - objavila je Kos na X-u, istaknuvši da je veličanje Mladića nakon njegove smrti "nespojivo s vrijednostima na kojima je izgrađen put prema EU-u. Taj put zahtijeva suočavanje s prošlošću, istinsko pomirenje i poštovanje žrtava ratnih zločina". Sve to je bio, možda, određeni signal Beogradu, koji baš i ne želi da se odnos Srbije prema Mladiću toliko povezuje s njihovim europskim putem. Iako ih je Marta Kos, koja je trebala posjetiti Srbiju 9. rujna, prethodno na to upozoravala, tumačeći to "važnim testom".

Doček u Beogradu

Mladićevo je tijelo iz Haaga prevezeno u Srbiju - državnim zrakoplovom. Lijes prekriven srpskom zastavom iz aviona su iznosili vojnici, a tijelo su iz Nizozemske u njemu dopratili njegov sin Darko, unuka Anastasija, srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić te dva Mladićeva ratna suborca. Nakon slijetanja prebačeno je u beogradsku Vojno-medicinsku akademiju na obdukciju.

Na više nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu glavnog grada Srbije Beograda okupile su se tada stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente "Mladić srpski heroj", "Đenerale hvala", "Junaci nikad ne umiru". I naslovnice srbijanskih medija u petak govore o "povratku heroja", iako su njegove zapovijedi presudile brojnim nevinim i nemoćnim žrtvama različitih generacija. ■

ŽALE SE NA NESAVJESNO LIJEČENJE

Mladićeva obitelj i njegov liječnik Ognjen Gudelj ustvrdili su da je Ratko Mladić u pritvorskoj bolnici "ubijen nesavjesnim liječenjem" jer je medicinski tretman uobičajen za kardiološkog bolesnika. Ministar Vujić podsjetio je da je Beograd više puta dao jamstva za liječenje u Srbiji, ali je Haški sud to odbio. Vujić, koji je ranije najavio pogreb uz državne i vojne počasti, izbjegao je odgovor što je zapravo pod tim mislio. Mladićev sin Darko najavio je na konferenciji za medije da se crkveni ukop očekuje u ponedjeljak, 7. rujna, oko 14 sati u obiteljskoj grobnici na Topčiderskom groblju, a lijes će biti izložen u lokalnoj crkvi do 12 sati. Pokopan će biti u obiteljskoj grobnici na Topčiderskom groblju, čini se bez vojnih i državnih počasti, a komemoracija će biti u subotu, 5. rujna u 12 sati, u Domu Vojske u Beogradu.

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 599.74 cm^2
Autor Igor BOŠNJAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić izbjegava Mladićev pokop, Kos otkazala posjet

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9336f8de-f4ea-432e-a231-e4df6a731ddd/pdf

OSUDE VELIČANJA RATNOG ZLOČINCA

Vučić izbjegava Mladićev pokop, Kos otkazala posjet

Kos: Veličanje Mladića nespojivo je s vrijednostima EU-a

Igor BOŠNJAK

ATAIMAGES/PIXSELL

LO >c o_ c/"> o < 2 §

Iako je predsjednik Srbije Aleksandar Vučić u četvrtak najavio kako će država biti spremna "pružiti svaku vrstu logističke, transportne podrške da očuvamo javni red, mir i sigurnost", dan poslije rekao je kako on osobno "zbog posjeta predsjednika Uzbekistana, zakazanog prije četiri mjeseca" ipak - neće biti na pokopu osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića.

Suočavanje s prošlošću

Jedan su od mogućih razloga Vučićeve odluke oštre kritike EU-a zbog najave državnih i vojnih počasti pravomoćno osuđenom ratnom zločincu, krivcu za genocid u Srebrenici. Uz to je povjerenica Europske komisije za proširenje Marta Kos odgodila planirani posjet Srbiji, i to zbog veličanja Mladića, nekadašnjeg zapovjednika vojske bosanskih Srba. On je prije tjedan dana umro u zatvoru Haškog suda, gdje je izdržavao doživotnu kaznu za zločine koje su postrojbe pod njegovim zapovjedništvom počinile, uključujući genocid nad Bošnjacima u Srebrenici 1995. godine. - Mladić je osuđen za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine. Povratak njegovih posmrtnih ostataka u Beograd podsjeća Europu na najmračnije stranice naše nedavne povijesti - objavila je Kos na X-u, istaknuvši da je veličanje Mladića nakon njegove smrti "nespojivo s vrijednostima na kojima je izgrađen put prema EU-u. Taj put zahtijeva suočavanje s prošlošću, istinsko pomirenje i poštovanje žrtava ratnih zločina". Sve to je bio, možda, određeni signal

ŽALE SE NA NESAVJESNO LIJEČENJE Mladićeva obitelj i njegov liječnik Ognjen Gudelj ustvrdili su da je Ratko Mladić u pritvorskoj bolnici "ubijen nesavjesnim liječenjem" jer je medicinski tretman uobičajen za kardiološkog bolesnika. Ministar Vujić podsjetio je da je Beograd više puta dao jamstva za liječenje u Srbiji, ali je Haški sud to odbio. Vujić, koji je ranije najavio pogreb uz državne i vojne počasti, izbjegao je odgovor što je zapravo pod tim mislio. Mladićev sin Darko najavio je na konferenciji za medije da se crkveni ukop očekuje u ponedjeljak, 7. rujna, oko 14 sati u obiteljskoj grobnici na Topčiderskom groblju, a lijes će biti izložen u lokalnoj crkvi do 12 sati. Pokopan će biti u obiteljskoj grobnici na Topčiderskom groblju, čini se bez vojnih i državnih počasti, a komemoracija će biti u subotu, 5. rujna u 12 sati, u Domu Vojske u Beogradu.

Beogradu, koji baš i ne želi da se odnos Srbije prema Mladiću toliko povezuje s njihovim europskim putem. Iako ih je Marta Kos, koja je trebala posjetiti Srbiju 9. rujna, prethodno na to upozoravala, tumačeći to "važnim testom".

Doček u Beogradu Mladićevo je tijelo iz Haaga prevezeno u Srbiju državnim zrakoplovom. Lijes prekriven srpskom zastavom iz aviona su iznosili vojnici, a tijelo su iz Nizozemske u njemu dopratili njegov sin Darko, unuka Anastasija, srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić te dva Mladićeva ratna suborca. Nakon slijetanja prebačeno je u beogradsku Vojno-medicinsku akademiju na obdukciju.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 599.74 cm^2
Autor Igor BOŠNJAK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić izbjegava Mladićev pokop, Kos otkazala posjet

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9336f8de-f4ea-432e-a231-e4df6a731ddd/pdf

Na više nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu glavnog grada Srbije Beograda okupile su se tada stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente “Mladić srpski heroj”, “Đenerale hvala”, “Junaci nikad ne umiru”. I naslovnice srbijanskih medija u petak govore o “povratku heroja”, iako su njegove zapovijedi presudile brojnim nevinim i nemoćnim žrtvama različitih generacija. n

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 18, 19
Oblast strane 1,359.89 cm^2
Autor Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ključni problem oporbe nije razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak ljudskih potencijala

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cf2a97be-e90c-40e2-b043-4bbe9e3f6548/pdf

// INTERVJU TJEDNA //

DAVOR GJENERO

DAVOR GJENERO POLITIČKI JE ANALITIČAR I KOMENTATOR S KRKA

MARKO GRADIN/NOVI LIST

Ključni problem oporbe nije razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak ljudskih potencijala

Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

Tko polarizira hrvatsko društvo, o čemu se u javnosti stalno priča, a što mediji stalno potenciraju, je li to oporba, kad se radi o politici, kako naglašava Plenković, ili su to vladajući, napose HDZ, kako stalno galame iz SDP-a, Možemo!, Mosta...

- pitali smo **Davora Gjenera**, političkog analitičara i komentatora s Krka.

- Mislim da je posve pogrešno govoriti o tome da bi društvo u Hrvatskoj bilo polarizirano i duboko podijeljeno. U hrvatskom društvu postoji, doduše, povijesni rascjed, koji je u dobroj mjeri vezan uz posljedice Drugog svjetskog rata i političke podjele koje su obilježavale tadašnje društvo, a tu su podjelu zaoštravala dva totalitarna politička pokreta. Danas, međutim, teško možemo govoriti o tome da bi postojala podjela u društvu koja bi unaprijed definirala temeljne prioritete onih koji pripadaju jednoj ili drugoj društvenoj skupini. Uostalom, nije moguće govoriti ni o tome da bi ključne političke stranke ekskluzivno zastupale jednu ili drugu stranu koja je bila definirana tim rascjedom, a čak kad bi tomu i bilo tako, valja znati da dvije najveće političke stranke u Hrvatskoj kontroliraju tek oko 40 % biračkog tijela, odnosno da tri najveće stranke (od kojih su druga i treća najavile predizbornu koaliciju) okupljaju u najboljem slučaju polovinu biračkog tijela.

PROPAGANDNE TAKTIKE

▼ Tko onda potiče takve priče o polarizaciji, napose na političkoj sceni...?

- Posve je jasno da postoji akter koji neugodno potiče polarizaciju u parlamentarnoj areni i radi sve da se racionalna demokratska parlamentarna arena, s ustavnim lukom koji seže od demokršćana ili konzervativaca, preko liberalnih demokrata, zelenih, pa do socijaldemokrata, uz marginalnu skupinu lijevih i desnih populista ili radikala, koji ne spadaju u ustavni luk, nadomjesti bipolarnom arenom u kojoj bi bili s jedne strane HDZ, a s druge svi ostali. Riječ je, naravno, o predsjedniku Milanoviću, koji je svojim potezom na parlamentarnim izborima 2024. godine i uvođenjem logike "svi protiv HDZ-a" spriječio oblikovanje centrističke umjerenjačke koalicije, kakve su bile one iz 2017. i 2020. godine, što su je činili HDZ, manjinski zastupnici i male, uglavnom regionalne liberalno-demokratske opcije, i pokušao okupiti spektar od socijaldemokrata, zelenih pa do desnih populističkih pokreta pod svojom kontrolom. To mu nije uspjelo, ali mu je uspjelo stvoriti privid o "podjeli društva" i o tome kako je on jedina brana "apsolutnoj vlasti" HDZ-a.

U uvjetima relativno visoko fragmentiranog parlamenta, u kojem tradicionalno nitko ne osvaja apsolutnu većinu, nego je svaka vladajuća opcija prisiljena na sklapanje koalicijskih sudradnji, ali i u uvjetima kad vladajuća stranka ima većinu u manje od polovine gradova i općina, ne sudjeluje u vlasti u najvećem gradu, a u trećem gradu po veličini (Rijeci) tek povremeno "programski" podržava gradonačelnicu, nemoguće je govoriti o tome da bi svi izvodi vlasti u zemlji bili u rukama jedne političke opcije.

▼ Početkom ljeta SDP i Možemo! krenuli su u zajedničku kampanju pod nazivom "Stopama Plenkovićeve inflacije", no učinak baš i nije bio spektakularan. Je li taktika bila kriva, skupa sa sloganom? Sad oporba poziva građane na prosvjed 5. rujna u Zagrebu...

- Prije političke dinamike što su je SDP i Možemo! pokušali uspostaviti narativom o "Plenkovićevoj inflaciji" svjedočili smo prvom pokušaju udara predsjednika Milanovića na izvršnu vlast, pokušajem otvaranja pitanja vezanih uz nacionalu sigurnost i obranu te uz zastupanje Hrvatske u Europskom vijeću. Ta Milanovićeva inicijativa nije se pokazala održivom, iako je jasno da je on pripremio podršku dijela opozicije za nju, a očito je da cijelo vrijeme održava i komunikaciju s mlađim partnerom u vladajućoj koaliciji, sve u nadi da bi u nekoj situaciji mogao pokušati provocirati političku nestabilnost.

Za razliku od onoga što radi predsjednik Milanović, ono što su pokrenuli Možemo! i SDP s narativom o "Plenkovićevoj inflaciji" nije politički nelegitimno. Ocijenili su da je inflacija točka na kojoj je aktualna administracija ranjiva, da se znatan dio političkog tijela, unatoč rastu prosječnih prihoda, boji da zbog inflacije zapravo dolazi do pauperizacije, osiromašivanja građana, i da inflacija guta i uštedevine i ono što je dobiveno porastom plaća. Ocijenili su, nadalje, da je vrlo vjerojatno kako će premijer Plenković svoju stranku voditi i na idućim parlamentarnim izborima, pa su kampanju "personalno" usmjerili na premijera. Računali su na to da bi u ljetno vrijeme kiselih krastavaca mogli računati na veću medijsku pozornost usmjerenu na svoju kampanju, ali su zanemarili činjenicu da je ključan kriterij pridobivanja medijskog prostora zanimljivost. Kad se isti, ne previše inovativan, narativ, koji je usto snažno usmjeren *ad hominem*, što možda vole politički pristaše, ali ne i ostali birači, ponavlja iz dana u dan, bez nečeg novog i zanimljivog, sama na konferenciji u drugom gradu, priča nakon drugog ili trećeg puta postaje posve nezanimljiva. S druge strane, za uspješnu terensku kampanju stranke ili koalicije nužan preduvjet je snažna mreža stranačkih organizacija u cijeloj državi. Samo uz aktiviranje članova i simpatizera u cijeloj zemlji stranka može računati da će njezina poruka neposredno, dakle i mimo medija, doprijeti do političkog tijela diljem zemlje. SDP već dugo nije nacionalna stranka u pravom smislu riječi, stranačka mreža mu se raspala u velikom dijelu zemlje, a stranka više nema relevantnu organizaciju čak ni u jednom od četiri velika grada. Možemo!, pak, nikad nije ozbiljno gradio stranačku infrastrukturu izvan Zagreba, gdje je njegov utjecaj prevladavajući.

Neinventivna, pogrešno personalizirana kampanja, čini se, postala je dosadna i akterima koji su bili njezini glavni nositelji, a izbijanje ekološke krize vezane uz Gospić kao da je donijelo olakšanje vodstvu SDP-a i Možemo!, koji su mogli "zaboraviti" na "Plenkovićevu inflaciju", i bez želje za *follow up* inflacijskoj priči preskočiti na novo političko pitanje.

LJUDSKI POTENCIJALI

▼ Kad se pogleda šira i dublja slika političke scene u Hrvatskoj danas, koji su zapravo glavni problemi hrvatske oporbe? Jesu li to ideološka razjedinjenost, nedostatak zajedničke strategije i često oslanjanje na jednokratne reakcije na aktualne afere umjesto nuđenja cjelovitih i dugoročnih rješenja, između ostalog?

- Ključni problem opozicije nije njezina razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak "ljudskih potencijala". Hrvatske političke stranke gotovo da ništa ne rade kad je u pitanju jedan od njihova tri temeljna zadatka: regrutiranje, obrazovanje i promocija ljudi talentiranih za obavljanje javnih poslova i kreiranje javnih politika. SDP je nekoć, ne tako davno, imao najdublji "kadrovski bazen", a on je danas posve presušio. Kad nemate ljude koji znaju oblikovati alternativne javne politike, odnosno kad ste takve ljude koje ste imali ili rastjerali iz stranke, ili ih marginalizirali, ili odahnuli kad je došlo vrijeme za njihovu političku mirovinu, a niste stvorili novu generaciju sposobnu za upravljanje javnim poslovima, onda i ne možete oblikovati relevantne političke strategije, nego im kapacitet omogućuju tek reaktivno djelovanje, uglavnom zasnovano na reinterpretaciji medijskih izvještaja.

Ozbiljne stranke u konsoli-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 18, 19
Oblast strane 1,359.89 cm^2
Autor Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ključni problem oporbe nije razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak ljudskih potencijala

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cf2a97be-e90c-40e2-b043-4bbe9e3f6548/pdf

diranim demokracijama sustavno obrazuju svoje članove, a odjeli za ljudske potencijale uglavnom su najvažniji u stranci. Stranke imaju svoje ozbiljne političke akademije, sudjelovanje u kojima je preduvjet da bi se moglo sudjelovati na izborima na stranačkim listama. Sustavno se podučava članove, najviše o tome kako se kreiraju proračuni i kako se uz pomoć proračuna vode javne politike. Uobičajeno je da ne možete bez iskustva u predstavničkoj ili izvršnoj vlasti na lokalnim ili regionalnom nivou ni pomisliti na to da biste postali kandidat za člana predstavničkog tijela ili sudjelovanje u izvršnoj vlasti na nacionalnoj razini, a prilično su jasno definirane kompetencije koje neki stranački član mora imati da bi postao kandidat stranke na izborima. Sve to se u Hrvatskoj ne radi, pa opozicijski parlamentarni zastupnici bez stvarnih kompetencija ne uspijevaju razviti nikakvu prepoznatljivost u Saboru. Nažalost, i mediji su godinama preferirali zastupnike koji se incidentno ponašaju, koji su svojim istupima srozavali parlamentarnu političku kulturu, i to je također ostavilo posljedice na današnje žalosno stanje parlamentarne arene.

▼ Za razliku od Andreja Plenkovića, koji je dominatna figura HDZ-a i vlasti već deset godina, je li problem oporbe i nedostatak lidera s karizmom? Može li to s ljevice biti Hajdaš Dončić, Benčićka, ili s desnice netko od mostovaca...? Koliko je ljevici Zoran Milanović zapravo uteg...?

- Zoran Milanović bio je težak uteg SDP-u 2007., kad je proveo neprijateljsko preuzimanje te stranke, koja je dotad funkcionirala kao stranka demokratske ljevice. On je u toj stranci uspostavio autoritarnu strukturu odlučivanja, potisnuo generaciju relevantnih demokratskih političara i promovirao sljedbu netalentiranih i slabo obrazovanih aparatčika, koji i danas prevladavaju u toj stranci. Njima Milanović nije uteg, nego posljednja nada, jer, koliko god on ne spada u demokratsku političku arenu, i više i ne skriva svoje autoritarne sklonosti, prijezir prema parlamentarnim demokracijama i zemljama vladavine prava, prijezir prema Europskoj uniji i fascinirano totalitarnim režimom Vladimira Putina, on za takvu "političku elitu" djeluje kao slamka spasa. Milanović je SDP-u bio uteg i 2011. kad je formirao najnekompetentniju izvršnu vlast u hrvatskoj novijoj povijesti, ali to već nije bio 2015. i 2016., kad ih je vodio u izborni poraz, jer i bez njega taj poraz ne bi mogli izbjeći, kao što ga nisu mogli izbjeći ni 2020. bez njega ili 2024. s njim, koji je "zasjenio" tadašnjeg političkog patuljka formalno na mjestu predsjednika stranke i jasno dao do znanja da je pravi predsjednik stranke on.
U nekim trenutcima se činilo kao da se sadašnji predsjednik SDP-a pokušava izvući iz Milanovićeva jarma, a povremeno se činilo da njegovi partneri iz Možemo! taj jaram ne žele prihvatiti. Međutim, čini se da su njihovi skupni kapaciteti preskromni da bi njihova koalicija mogla izbjeći Milanovićevoj ruci, koja je lijena, ali je prilično duga.

AFERE ŠTETE

▼ Zaključno, mogu li uz sadašnju oporbu, lijevu i desnu, Plenković i HDZ mirno spavati, svim aferama, pa i ovoj gospićkoj, unatoč? Što bi se trebalo dogoditi da se situacija promijeni? Koliko je zapravo štetno za demokraciju da jedna stranka toliko godina dominira?

- Najgore što se može u demokraciji dogoditi jest da netko na poziciji izvršne vlasti "mirno spava". Demokracija mora biti ograničena vladavina, a ograničenje vlasti proizlazi samo iz jednoga - iz načela konkurencije i međusobne kontrole različitih političkih ambicija.
Iako je HDZ u povoljnijoj poziciji od konkurentskih stranaka, i on ima problem s regrutacijom političkih talenta i s promocijom ljudi iz lokalne i regionalne vlasti u nacionalnu izvršnu i zakonodavnu vlast. Istina je, u tome su uspješniji od ostalih, ali morali bi na tome više i ustrajnije raditi.
Imaju i drugi problem. Manje nego, prije svega, SDP, kojemu tradicionalno vjerno biračko tijelo eksponencijalno stari, pa iz ciklusa u ciklus imaju manje birača, jer ne uspijevaju regrutirati mlade, i HDZ ima problem s postupnim sužavanjem biračkog bazena.
Najgora opcija za njih je stvaranje uvjeta u kojima bi bili dugoročno prisiljeni isključivo na političku suradnju unutar desnog političkog spektra. To se premijeru Plenkoviću dogodilo nakon izbora 2024., ali je postupno izišao iz zamke u koju ga je predsjednik Milanović pokušao ugurati. Svaka politička afera pogađa, doduše, ne presudno, i birački bazen stranke i njezin koalicijski potencijal. Zato je svaka afera silno opasan dugoročni signal stranci, i nisu u pravu oni koji misle kako "birači kratko pamte" i kako će do idućih parlamentarnih i lokalnih izbora "sve biti zaboravljeno".
Za Hrvatsku je silno važno održati umjerenjačku, centrističku administraciju, jasno europski orijentiranu i sposobnu izgraditi snažan zid protiv patogenih utjecaja s istoka (i iz Putinove Rusije, ali i iz Vučićeve Srbije), a da bi neka administracija to mogla učiniti, mora imati dovoljno snažan koalicijski potencijal, mora biti privlačna potencijalnim političkim partnerima. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 18, 19
Oblast strane 1,359.89 cm^2
Autor Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ključni problem oporbe nije razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak ljudskih potencijala

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cf2a97be-e90c-40e2-b043-4bbe9e3f6548/pdf

DAVOR GJENERO

Ključni problem oporbe nije razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak ljudskih potencijala

Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

Tko polarizira hrvatsko društvo, o čemu se u javnosti stalno priča, a što mediji stalno potenciraju, je li to oporba, kad se radi o politici, kako naglašava Plenković, ili su to vladajući, napose HDZ, kako stalno galame iz SDP-a, Možemo!, Mosta... - pitali smo Davora Gjenera, političkog analitičara i komentatora s Krka.

- Mislim da je posve pogrešno govoriti o tome da bi društvo u Hrvatskoj bilo polarizirano i duboko podijeljeno. U hrvatskom društvu postoji, doduše, povijesni rasjed, koji je u dobroj mjeri vezan uz posljedice Drugog svjetskog rata i političke podjele koje su obilježavale tadašnje društvo, a tu su podjelu zaoštravala dva totalitarna politička pokreta. Danas, međutim, teško možemo govoriti o tome da bi postojala podjela u društvu koja bi unaprijed definirala temeljne prioritete onih koji pripadaju jednoj ili drugoj društvenoj skupini. Uostalom, nije moguće govoriti ni o tome da bi ključne političke stranke ekskluzivno zastupale jednu ili drugu stranu koja je bila definirana tim rasjedom, a čak kad bi tomu i bilo tako, valja znati da dvije najveće političke stranke u Hrvatskoj kontroliraju tek oko 40 % biračkog tijela, odnosno da tri najveće stranke (od kojih su druga i treća najavile predizbornu koaliciju) okupljaju u najboljem slučaju polovinu biračkog tijela.

PROPAGANDNE TAKTIKE t Tko onda potiče takve priče o polarizaciji, napose na političkoj sceni...?

- Posve je jasno da postoji akter koji neugodno potiče polarizaciju u parlamentarnoj areni i radi sve da se racionalna demokratska parlamentarna arena, s ustavnim lukom koji seže od demokršćana ili konzervativaca, preko liberalnih demokrata, zelenih, pa do socijaldemokrata, uz marginalnu skupinu lijevih i desnih populista ili radikala, koji ne spadaju u ustavni luk, nadomjesti bipolarnom arenom u kojoj bi bili s jedne strane HDZ, a s druge svi ostali. Riječ je, naravno, o predsjedniku Milanoviću, koji je svojim potezom na parlamentarnim izborima 2024. godine i uvođenjem logike "svi protiv HDZ-a" spriječio oblikovanje centrističke umjerenjačke koalicije, kakve su bile one iz 2017. i 2020. godine, što su je činili HDZ, manjinski zastupnici i male, uglavnom regionalne liberalno-demokratske opcije, i pokušao okupiti spektar od socijaldemokrata, zelenih pa do desnih populističkih pokreta pod svojom kontrolom. To mu nije uspjelo, ali mu je uspjelo stvoriti privid o "podjeli društva" i o tome kako je on jedina brana "apsolutnoj vlasti" HDZ-a.

U uvjetima relativno visoko fragmentiranog parlamenta, u kojem tradicionalno nitko ne osvaja apsolutnu većinu, nego je svaka vladajuća opcija prisiljena na sklapanje koalicijskih suradnji, ali i u uvjetima kad vladajuća stranka ima većinu u manje od polovine gradova i općina, ne sudjeluje u vlasti u najvećem gradu, a u trećem gradu po veličini (Rijeci) tek povremeno "programski" podržava gradonačelnicu, nemoguće je govoriti o tome da bi svi izvodi vlasti u zemlji bili u rukama jedne političke opcije.

t Početkom ljeta SDP i Možemo! krenuli su u zajedničku kampanju pod nazivom "Stopama Plenkovićeve inflacije", no učinak baš i nije bio spektakularan. Je li taktika bila kriva, skupa sa sloganom? Sad oporba poziva građane na prosvjed 5. rujna u Zagrebu...

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 18, 19
Oblast strane 1,359.89 cm^2
Autor Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ključni problem oporbe nije razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak ljudskih potencijala

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cf2a97be-e90c-40e2-b043-4bbe9e3f6548/pdf

- Prije političke dinamike što su je SDP i Možemo! pokušali uspostaviti narativom o "Plenkovićevoj inflaciji" svjedočili smo prvom pokušaju udara predsjednika Milanovića na izvršnu vlast, pokušajem otvaranja pitanja vezanih uz nacionalu sigurnost i obranu te uz zastupanje Hrvatske u Europskom vijeću. Ta Milanovićeva inicijativa nije se pokazala održivom, iako je jasno da je on pripremio podršku dijela opozicije za nju, a očito je da cijelo vrijeme održava i komunikaciju s mlađim partnerom u vladajućoj koaliciji, sve u nadi da bi u nekoj situaciji mogao pokušati provocirati političku nestabilnost.

Za razliku od onoga što radi predsjednik Milanović, ono što su pokrenuli Možemo! i SDP s narativom o "Plenkovićevoj inflaciji" nije politički nelegitimno. Ocijenili su da je inflacija točka na kojoj je aktualna administracija ranjiva, da se znatan dio političkog tijela, unatoč rastu prosječnih prihoda, boji da zbog inflacije zapravo dolazi do pauperizacije, osiromašivanja građana, i da inflacija guta i uštedevine i ono što je dobiveno porastom plaća. Ocijenili su, nadalje, da je vrlo vjerojatno kako će premijer Plenković svoju stranku voditi i na idućim parlamentarnim izborima, pa su kampanju "personalno" usmjerili na premijera. Računali su na to da bi u ljetno vrijeme kiselih krastavaca mogli računati na veću medijsku pozornost usmjerenu na svoju kampanju, ali su zanemarili činjenicu da je ključan kriterij pridobivanja medijskog prostora zanimljivost. Kad se isti, ne previše inovativan, narativ, koji je usto snažno usmjeren ad hominem, što možda vole politički pristaše, ali ne i ostali birači, ponavlja iz dana u dan, bez nečeg novog i zanimljivog, sama na konferenciji u drugom gradu, priča nakon drugog ili trećeg puta postaje posve nezanimljiva. S druge strane, za uspješnu terensku kampanju stranke ili koalicije nužan preduvjet je snažna mreža stranačkih organizacija u cijeloj državi. Samo uz aktiviranje članova i simpatizera u cijeloj zemlji stranka može računati da će njezina poruka neposredno, dakle i mimo medija, doprijeti do političkog tijela diljem zemlje. SDP već dugo nije nacionalna stranka u pravom smislu riječi, stranačka mreža mu se raspala u velikom dijelu zemlje, a stranka više nema relevantnu organizaciju čak ni u jednom od četiri velika grada. Možemo!, pak, nikad nije ozbiljno gradio stranačku infrastrukturu izvan Zagreba, gdje je njegov utjecaj prevladavajući.

Neinventivna, pogrešno personalizirana kampanja, čini se, postala je dosadna i akterima koji su bili njezini glavni nositelji, a izbijanje ekološke krize vezane uz Gospić kao da je donijelo olakšanje vodstvu SDP-a i Možemo!, koji su mogli "zaboraviti" na "Plenkovićevu inflaciju", i bez želje za follow up inflacijskoj priči preskočiti na novo političko pitanje.

LJUDSKI POTENCIJALI t Kad se pogleda šira i dublja slika političke scene u Hrvatskoj danas, koji su zapravo glavni problemi hrvatske oporbe? Jesu li to ideološka razjedinjenost, nedostatak zajedničke strategije i često oslanjanje na jednokratne reakcije na aktualne afere umjesto nuđenja cjelovitih i dugoročnih rješenja, između ostalog?

- Ključni problem opozicije nije njezina razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak "ljudskih potencijala". Hrvatske političke stranke gotovo da ništa ne rade kad je u pitanju jedan od njihova tri temeljna zadatka: regrutiranje, obrazovanje i promocija ljudi talentiranih za obavljanje javnih poslova i kreiranje javnih politika. SDP je nekoć, ne tako davno, imao najdublji "kadrovski bazen", a on je danas posve presušio. Kad nemate ljude koji znaju oblikovati alternativne javne politike, odnosno kad ste takve ljude koje ste imali ili rastjerali iz stranke, ili ih marginalizirali, ili odahnuli kad je došlo vrijeme za njihovu političku mirovinu, a niste stvorili novu generaciju sposobnu za upravljanje javnim poslovima, onda i ne možete oblikovati relevantne političke strategije, nego im kapaciteti omogućuju tek reaktivno djelovanje, uglavnom zasnovano na reinterpretaciji medijskih izvještaja.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 18, 19
Oblast strane 1,359.89 cm^2
Autor Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ključni problem oporbe nije razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak ljudskih potencijala

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cf2a97be-e90c-40e2-b043-4bbe9e3f6548/pdf

Ozbiljne stranke u konsolidiranim demokracijama sustavno obrazuju svoje članove, a odjeli za ljudske potencijale uglavnom su najvažniji u stranci. Stranke imaju svoje ozbiljne političke akademije, sudjelovanje u kojima je preduvjet da bi se moglo sudjelovati na izborima na stranačkim listama. Sustavno se podučava članove, najviše o tome kako se kreiraju proračuni i kako se uz pomoć proračuna vode javne politike. Uobičajeno je da ne možete bez iskustva u predstavničkoj ili izvršnoj vlasti na lokalnim ili regionalnom nivou ni pomisliti na to da biste postali kandidat za člana predstavničkog tijela ili sudjelovanje u izvršnoj vlasti na nacionalnoj razini, a prilično su jasno definirane kompetencije koje neki stranački član mora imati da bi postao kandidat stranke na izborima. Sve to se u Hrvatskoj ne radi, pa opozicijski parlamentarni zastupnici bez stvarnih kompetencija ne uspijevaju razviti nikakvu prepoznatljivost u Saboru. Nažalost, i mediji su godinama preferirali zastupnike koji se incidentno ponašaju, koji su svojim istupima srozavali parlamentarnu političku kulturu, i to je također ostavilo posljedice na današnje žalosno stanje parlamentarne arene.

t Za razliku od Andreja Plenkovića, koji je dominatna figura HDZ-a i vlasti već deset godina, je li problem oporbe i nedostatak lidera s karizmom? Može li to s lijevice biti Hajdaš Dončić, Benčićka, ili s desnice netko od mostovaca...? Koliko je ljevici Zoran Milanović zapravo uteg...?

- Zoran Milanović bio je težak uteg SDP-u 2007., kad je proveo neprijateljsko preuzimanje te stranke, koja je dotad funkcionirala kao stranka demokratske ljevice. On je u toj stranci uspostavio autoritarnu strukturu odlučivanja, potisnuo generaciju relevantnih demokratskih političara i promovirao sljedbu netalentiranih i slabo obrazovanih aparatčika, koji i danas prevladavaju u toj stranci. Njima Milanović nije uteg, nego posljednja nada, jer, koliko god on ne spada u demokratsku političku arenu, i više i ne skriva svoje autoritarne sklonosti, prijezir prema parlamentarnim demokracijama i zemljama vladavine prava, prijezir prema Europskoj uniji i fasciniranost totalitarnim režimom Vladimira Putina, on za takvu "političku elitu" djeluje kao slamka spasa. Milanović je SDP-u bio uteg i 2011. kad je formirao najnekompetentniju izvršnu vlast u hrvatskoj novijoj povijesti, ali to već nije bio 2015. i 2016., kad ih je vodio u izborni poraz, jer i bez njega taj poraz ne bi mogli izbjeći, kao što ga nisu mogli izbjeći ni 2020. bez njega ili 2024. s njim, koji je "zasjenio" tadašnjeg političkog patuljka formalno na mjestu predsjednika stranke i jasno dao do znanja da je pravi predsjednik stranke on.

U nekim trenutcima se činilo kao da se sadašnji predsjednik SDP-a pokušava izvući iz Milanovićeva jarma, a povremeno se činilo da njegovi partneri iz Možemo! taj jaram ne žele prihvatiti. Međutim, čini se da su njihovi skupni kapaciteti preskromni da bi njihova koalicija mogla izbjeći Milanovićevoj ruci, koja je lijena, ali je prilično duga.

AFERE ŠTETE t Zaključno, mogu li uz sadašnju oporbu, lijevu i desnu, Plenković i HDZ mirno spavati, svim aferama, pa i ovoj gospićkoj, unatoč? Što bi se trebalo dogoditi da se situacija promijeni? Koliko je zapravo štetno za demokraciju da jedna stranka toliko godina dominira? - Najgore što se može u demokraciji dogoditi jest da netko na poziciji izvršne vlasti "mirno spava". Demokracija mora biti ograničena vladavina, a ograničenje vlasti proizlazi samo iz jednoga - iz načela konkurencije i međusobne kontrole različitih političkih ambicija. Iako je HDZ u povoljnijoj poziciji od konkurentskih stranaka, i on ima problem s regrutacijom političkih talenta i s promocijom ljudi iz lokalne i regionalne vlasti u nacionalnu izvršnu i zakonodavnu vlast. Istina je, u tome su uspješniji od ostalih, ali morali bi na tome više i ustrajnije raditi.

Imaju i drugi problem. Manje nego, prije svega, SDP, kojemu tradicionalno vjerno biračko tijelo eksponencijalno stari, pa iz ciklusa u ciklus imaju manje birača, jer ne uspijevaju regrutirati mlade, i HDZ ima problem s postupnim sužavanjem biračkog bazena.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Magazin
Strana 18, 19
Oblast strane 1,359.89 cm^2
Autor Razgovarao: Darko JERKOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ključni problem oporbe nije razjedinjenost, nego temeljiti nedostatak ljudskih potencijala

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cf2a97be-e90c-40e2-b043-4bbe9e3f6548/pdf

Najgora opcija za njih je stvaranje uvjeta u kojima bi bili dugoročno prisiljeni isključivo na političku suradnju unutar desnog političkog spektra. To se premijeru Plenkoviću dogodilo nakon izbora 2024., ali je postupno izišao iz zamke u koju ga je predsjednik Milanović pokušao ugurati. Svaka politička afera pogađa, doduše, ne presudno, i birački bazen stranke i njezin koalicijski potencijal. Zato je svaka afera silno opasan dugoročni signal stranci, i nisu u pravu oni koji misle kako "birači kratko pamte" i kako će do idućih parlamentarnih i lokalnih izbora "sve biti zaboravljeno".

Za Hrvatsku je silno važno održati umjerenjačku, centrističku administraciju, jasno europski orijentiranu i sposobnu izgraditi snažan zid protiv patogenih utjecaja s istoka (i iz Putinove Rusije, ali i iz Vučićeve Srbije), a da bi neka administracija to mogla učiniti, mora imati dovoljno snažan koalicijski potencijal, mora biti privlačna potencijalnim političkim partnerima. n

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 14, 15
Oblast strane 2,199.99 cm^2
Autor PIŠE: GORAN PENIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VELIKO PRESLAGIVANJE MEDIJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e965da74-ddb4-41f7-9b59-c828882da6eb/pdf

Analiza tržišta

Isti vlasnik preuzeo je različite medije koji su u političkom smislu i lijevo i desno orijentirani, novi vlasnik N1 bio je na sastanku kod Plenkovića, dok HRT čeka novog šefa

VELIKO PRESLAGIVANJE MEDIJA

Što se krije iza velikih vlasničkih promjena, a uoči izbora u Srbiji i Hrvatskoj

PIŠE: GORAN PENIĆ

Hrvatsko medijsko tržište poprilično se dinamiziralo nakon završetka ljetnih godišnjih odmora i u jesen ulazi s nekoliko važnih preslagivanja vlasništva u privatnom sektoru, dok Hrvatska radiotelevizija (HRT) čeka izbor novog glavnog ravnatelja.

Nove krajnje vlasnike dobili su portali direktno.hr i dnevno.hr, hrvatski N1 promijenio je vlasnika, a javni servis gotovo sigurno više neće voditi Robert Šveb.

Srpski istraživački portal "Razotkrivanje" još je sredinom svibnja objavio neslužbenu informaciju da United Group, u većinskom vlasništvu britanskog fonda BC Partners i manjinskog dioničara Dragana Šolaka, svoj medijski biznis pod okriljem kompanije Adria News Network (ANN) u Srbiji, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori i Sloveniji planira prodati luksemburškom fondu "European Future Media Investments", iza kojeg stoji portugalska investicijska grupa Alpac Capital portugalskog biznismena Pedra Vargasa Davida.

Orbanov kapital

U United Grupi, podsjetimo, zadnjih godina traje pravi rat, u kojem srpski biznismen Dragan Šolak ima sve manji utjecaj – ostaje mu manjinsko suvlasništvo, ali ne upravlja više medijskim carstvom.

U Srbiji je riječ o medijima koji su među rijetkima ostali nezavisni od autokratske vlasti Aleksandra Vučića, kritični prema režimu koji se sprema na nove izbore.

Neslužbene informacije na kraju su se pokazale točnima, pa je ovog kolovoza transakcija i realizirana na način da su svi mediji pod kapom ANN-a u Srbiji, što obuhvaća N1, Novu S, različite portale, dnevnike i tjednike, prešli u vlasništvo Alpac Capitala, koji je još 2022. kupio i većinski udio u kanalu Euronews, koji posluje na brojnim europskim tržištima, a u Srbiji pravo korištenja brenda dobila je tvrtka u vlasništvu srpskog Telekoma, državne kompanije preko koje Vučić upumpavanjem novca kupuje naklonost medija i preko koje su, između ostalog, uspjeli lukrativni biznis sa sportskim pravima preoteti kompaniji United Grupe.

Istraživanje mađarskog portala Direkt36, u suradnji s francuskim Le Mondeom i portugalskim Expresom, pokazalo je da je kupovinu Euronewsa dijelom financirao mađarski državni kapital, ali i kompanije bliske bivšem mađarskom premijeru Viktoru Orbanu.

Nove krajnje vlasnike dobili su portali Direktno.hr i Dnevno.hr, hrvatski N1 promijenio je vlasnika, a javni servis gotovo sigurno više neće voditi Robert Šveb

Pedro Vargas David sin je nekadašnjeg eurozastupnika Europske pučke stranke (EPP) Marija Davida, koji je u Europskom parlamentu bio od 2009. do 2014., a bio je i potpredsjednik europskih pučana. David senior, kako ga je sam Vučić nazvao u jednom intervjuu, njegov je prijatelj i "dugogodišnji zagovornik Srbije u EU", budući da je i Srpska napredna stranka dio političke obitelji pučana. Zbog toga malobrojni preostali nezavisni mediji u Srbiji s razlogom sumnjaju da se i iza ove transakcije krije utjecaj Vučićeva režima koji želi ovladati cijelom medijskom scenom ususret novim izborima.

Mario David je i dugogodišnji prijatelj Viktora Orbana koji mu je još 2016. dodijelio i orden uz sve državne počasti.

No, kako je novi vlasnik ANN-a, osim regionalnih nezavisnih medija, kupio i hrvatski N1, odnosno kompaniju Adria News u Zagrebu, promjene su se osjetile i na domaćem tržištu. Prvi potez novog vlasnika, naime, bio je smjena svih direktora programa u regiji, pa tako i Tihomira Ladišića, koji je na kraju i otišao iz tvrtke nakon više od desetljeća što je vodio program i bio glavni urednik zagrebačke redakcije.

Novi vlasnik, kako smo neslužbeno doznali od više izvora, nakon što je došao u zagrebačku redakciju priopćili svoje kadrovske odluke, vrlo brzo se preselio u Banske dvore gdje su ga primili hrvatski premijer Andrej Plenković, ministrica kulture i medija Nina Obuljen Koržinek, predstojnik Ureda Zvonimir Frka Petešić i glasnogovornik Vlade Marko Milić.

Politički znanci

Plenković je, kao što je poznato, bio zastupnik u Europskom parlamentu od 2013. do 2016., kada je prvo postao predsjednik HDZ-a, a potom i pobjedio na izborima. Mario David, otac novog vlasnika N1, bio je eurozastupnik do 30. lipnja 2014., kao i potpred-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 14, 15
Oblast strane 2,199.99 cm^2
Autor PIŠE: GORAN PENIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VELIKO PRESLAGIVANJE MEDIJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e965da74-ddb4-41f7-9b59-c828882da6eb/pdf

sjednik KPP-a čiji je član i HDZ, što znači da su Plenković i Mario David stari politički znanci.

O čemu je visoka Vladina delegacija razgovarala s novim vlasnikom N1, Davidom mladim, nije poznato, budući da nam ovu informaciju u Vladi nisu htjeli potvrditi ni nakon više upita i poziva.

Minimalna dobit

Tvrtka koja upravlja N1 u Hrvatskoj prošlu je godinu završila s minimalnom dobiti i s nešto više od 5 milijuna eura prihoda. Pritom je prihod manji za 700.000 eura u odnosu na godinu ranije, a dobit je manja za 100.000 eura.

Poslovanje je zadnjih godina stabilno, međutim tvrtka je prošla kroz bolno kadrovsko restrukturiranje pa je tako sa 100 zaposlenika 2022., u prošloj godini zapošljavala nešto više od 70 ljudi, a brojni ugledni novinari morali su napustiti redakciju.

Pretpostavke su da novi vlasnik ipak neće krenuti džonom prema hrvatskoj redakciji, bitniji su im mediji u Srbiji koji još uvijek imaju velik utjecaj, dok bi u Zagrebu, ocjenjuju neki analitičari upućeni u medijske procese, mogli ipak pokušati i raditi neki biznis.

Hoće li doći do većeg političkog utjecaja na uređivačku politiku N1 u Hrvatskoj, to tek treba vidjeti jer i nas za nešto više od godinu i pol očekuju parlamentarni izbori.

S druge strane, tako je United Grupa cjelokupni medijski biznis stavila pod okrilje jedne kompanije, iz toga je bila izuzeta hrvatska Nova TV, koju zasad ove turbulencije ne dotiču.

"Nova TV je u vlasništvu United Group Luxembourg S.à r.l. i nikada nije bila dio Adria News Networka, stoga se prodaja ANN-a ne odnosi na Novu TV d.d. i ne donosi promjene u poslovanju, upravljanju, organizaciji ni uređivačkoj politici Nove TV", odgovorili su nam službeno iz Nove TV.

United Grupa, uz Novu TV, zadržala je i vlasništvo nad televizijskim kanalima i telekom operaterima u Bugarskoj i Grčkoj, kao i tvrtkama Telemach u Hrvatskoj, Sloveniji, BiH i Crnoj Gori. Zasad nema naznaka da bi se te kompanije prodavale, ali poslovanje investicijskih fondova je gotovo uvijek takvo da ne zadržavaju predugo isti portfelj.

Kupe tvrtku, pokušavaju je "oploditi" i onda je poslije prodaju po skupljoj cijeni. Hoće li se to dogoditi i s najgledanijim nacionalnim televizijskim kanalom u Hrvatskoj sa zemaljskom koncesijom, koji doista ima velik medijski utjecaj i posluje profitabilno već dugi niz godina, to nitko u ovom trenutku ne zna, osim samih vlasnika. United Grupa je, podsjetimo, 2017. kupila Novu TV i povezane kompanije od tvrtke CME, u vlasništvu velikog češkog PPF Fonda, koji je prije četiri godine pak postao vlasnik RTL-a Hrvatska.

- aleksandar vučić, pred očima Europske unije, slabi i, mogli bi se reći, stavlja pod kontrolu ono malo nezavisnih medija koji su svih ovih godina narušavali idiličnu sliku njegove vlasti. Sve se to radi pred očima Europe i, naravno, uoči izbora, što mu je najvažnije od svega. Nakon što su novi vlasnici iz ALPAC Capitala preuzeli medije, malo je tko imao iluzija da su došli razvijati novinarsku profesiju. A nemojmo zaboraviti da je i N1 Hrvatska u paketu koji posjeduju novi vlasnici, tako da se svi njihovi potezi mogu preliti i na N1, što je samo po sebi zabrinjavajuće. Već proteklih dana imali smo kadrovske promjene – upozorava predsjednik Hrvatskog novinarskog društva Hrvoje Zovko.

Podsjeća i da smo još prije godinu i pol dana svjedočili tome da je N1 podijelio čitav niz otkaza pod izgovorom reorganizacije, što se itekako osjetilo na kvaliteti programa.

- Mogu reći da će sada vlast imati sve svoje medije pod istim krovom, a dosad nismo vidjeli da je proevjetalo novinarstvo. Upravo suprotno. Netko sa strane bi mogao reći da se dinamične stvari događaju na hrvatskoj medijskoj sceni, ali bojim se da tu nema novinarstva – ocjenjuje predsjednik HND-a.

Gotovo istodobno kada je finalizirana prodaja tvrtke ANN i hrvatskog N1, provedeno je i vlasničko preslagivanje oko Motus Medije Marije Dekanić i povezanih društava, nakladnika portala dnevno.hr, zagreb.info i direktno.hr. Motus Media nije postala dio Media Solutionsa, nego su dvije kompanije postale sestrinska društva unutar iste vlasničke grupacije, pod krajnjom kontrolom češke tvrtke Tavisa Core.

Riječ je o kompaniji u vlasništvu češke tvrtke Tavisa Core iza koje stoji poduzetnik i odvjetnik Oleg Uskoković, vlasnički povezan s češkim Auctor Holdingom koji je pak vlasnik jedne od većih hrvatskih ulagačkih grupacija Auctor s operacijama u hotelijerstvu i farmaciji. Uspostavljen je kao joint venture kompanije JTPEG Croatia češkog investicijskog fonda J&T i Uskokovića, a Auctor grupa obuhvaća Aminess, jednu od vodećih hotelijerskih grupacija, i Mediku, najveću farmakološku veleprodaju u Hrvatskoj.

Divjak izlazi

Tvrtka je ušla na hrvatsko medijsko tržište 2023. kada je od slovačkog medijskog holdinga JOJ media house, koji je pak u vlasništvu velikog privatnog investicijskog fonda J&T s kojim Uskoković posluje u okviru turističkog i farmacijskog portfelja, kupila riječki Novi list, Glas Istre, Zadarski list i Glas Slavonije.

U toj češkoj tvrtki su suvlasništvo podijeli Uskoković i Bojan Divjak, dugogodišnji novinar i urednik, nećak HDZ-ova Vladimira Šeksa, dok se i Uskokovića povezuje s HDZ-om budući da je aktualni ministar pravosuđa Damir Habijan radio u njegovu odvjetničkom uredu, a sam Uskoković mu je donirao novac za kampanju za varaždinskog gradonačelnika.

Prema javno dostupnim financijskim izvješćima, Media Solutions je u kupoprodajnoj transakciji preuzela kredite od Glasa Slavonije i Osječkog lista u ukupnoj visini od gotovo 6,3 milijuna eura, a od Novog lista u ukupnom iznosu od 1,5 milijuna eura, dok stečeni udio u društvu Novi list iznosi gotovo 8 milijuna eura. Istodobno, Media Solutions daje povezanim društvima dugoročne zajmove od 4,7 milijuna eura. Kompanija je pak u prosincu 2023. s matičnom češkom tvrtkom Tavisa Core potpisala ugovor o dugoročnom zajmu na iznos od gotovo 12 milijuna eura što je do kraja prošle godine gotovo u potpunosti i iskorišteno, a 2018. digli su i kredit kod HPB sa zadnjom ratom od 254.000 eura koja na naplatu dospijeva ili je dospjela već u ovoj godini. Na kraju godine, Media Solutions zabilježila je gubitak od 1,5 milijuna eura.

Uskoković i Divjak su se pak razišli u ožujku ove godine, kada Šeksov nećak prestaje biti član društva i tvrtku zastupa samo Uskoković. Službeno, Divjak ostaje savjetnik u tvrtki, a neslužbeno čeka da istekne sporazumni rok dokad mora potpuno izaći. Razlozi ovog prekida suradnje nisu nikada javno razjašnjeni, a u neslužbene verzije ipak nećemo ulaziti.

Vlasničko preslagivanje, u kojem Media Solutions ulazi u portfelj Motus Medije i povezanih kompanija, izdavače različitih portala od kojih su najpoznatiji dnevno.hr, direktno.hr i zagreb.info u skladu je s Uskokovićevim javnim najavama 2023. nakon kupnje Novog lista da je zainteresiran za daljnje širenje na lokalne medije, pa u toj transakciji, priopćili su iz kompanije, posebnu vrijednost ima portal zagreb.info, snažan regionalni zagrebački portal, ali i dnevno.hr koji ima vrlo visoku nacionalnu čitanost.

"Ova transakcija ne mijenja našu posvećenost uredničkoj samostalnosti i prepoznatljivosti svakog pojedinog medija, već predstavlja korak koji nam omogućuje ubrzanje digitalne transformacije, širenje regionalnog modela prema Zagrebu i daljnje jačanje portala dnevno.hr kao nacionalno relevantnog digitalnog medija sa širim sadržajnim zahvatom. Ovo povezivanje nosi sinergije koje mogu ojačati hrvatski medijski prostor, pred kojim je izgledno razdoblje daljnje konsolidacije", priopćio je krajem kolovoza Uskoković.

Imenovana je i nova vršiteljica dužnosti glavne urednice, Tihana Tomičić, dugogodišnja novinarka, kolumnistica i urednica Novog lista.

Marija Dekanić, pak, zadržava svoju poziciju u sustavu, poručeno je iz kompanije, a promjena ne bi trebalo biti niti u uređivačkoj politici, budući da su Novi list i Glas Istre mainstream mediji okrenuti više lijevoj publici, a direktno.hr i dnevno.hr su više desno.

Međutim, Uskoković za Magazin ipak najavljuje približavanje mainstreamu.

- Naša izdanja Novi list, Glas Istre, Zadarski list i Glas Slavonije imaju snažne i vjerne publike te čvrstu poziciju u svojim lokalnim zajednicama, ali njihov budući rast, kao što smo i ranije najavili, ovisi o ubrzanoj digitalnoj transformaciji. Promjene u načinu konzumacije sadržaja, razvoj umjetne inteligencije i pritisak na izvore prihoda ubrzavaju promjene u cijeloj medijskoj industriji, a potrebnu brzinu i opseg transformacije nije realno postići samo organskim rastom. Zato Zagreb.info vidimo kao logičan dio strategije regionalnih izdanja jer je riječ o najčitanijem i jedinom pravom zagrebačkom portalu, dok je Dnevno.hr među pet najčitanijih nacionalnih portala i vidimo jasan prostor za njegov rast kroz daljnje pozicioniranje prema mainstream sadržajima i publici – odgovorio nam je Uskoković.

Poslovanje tvrtki

Ostale neslužbene informacije nije htio komentirati. Između ostalog pitali smo ga i što je idući korak, je li možda, kao što smo čuli, zainteresiran za neke druge lokalne portale, među kojima one na splitskom, dubrovačkom i varaždinskom području, ali i eventualno neki veći zalogaj poput ulaska u suvlasništvo nekih nacionalnih medija.

Pitali smo ga i koji je glavni razlog zašto je kupio baš ove portale. Zatim, naglasili smo kako se Novi list pozicionirao u političkom smislu na lijevi centar, dok su direktno.hr i dnevno.hr više desno pa je li to možda dio strategije da se zagrabi u širu publiku i što će to značiti za uređivačku politiku ovih medija. A pitali smo i ostaje li Divjaku i dalje 50 posto suvlasništva ili će i tu doći do promjena kada mu isteknu uvjeti sporazumnog raskida ugovora. Naravno pitali smo i zbog čega je došlo do razlaza s njim.

- Što se tiče vaših drugih pitanja, riječ je o informacijama na razini glasina koje ne možemo komentirati. Pred nama je prije svega razdoblje u kojem želimo iskoristiti sinergije unutar postojećeg portfelja i ubrzati njegov digitalni razvoj, a eventualne buduće poslovne prilike procjenjivat ćemo prema njihovoj strateškoj i poslovnoj logici – odgovara Uskoković.

Novi list prošlu je pak godinu završio s dobiti od 249.000 eura, te prihodima nešto većim od 10 milijuna eura, dok je Glas Slavonije imao gubitak od 332.000 eura i prihod od 2,2 milijuna eura.

Medijske tvrtke koje se povezuju s Media Solutions iz grupacije Motus Medije imale su ukupno 2,6 milijuna eura prihoda i završile su godinu s ukupnim gubitkom od 96.000 eura.

Kada je pak riječ o izboru novog glavnog ravnatelja HRT-a Zovko ne očekuje ništa novo.

- Izborom novog ravnatelja ili ravnateljice HRT-a ništa se ne mijenja jer će, tko god to bude, i dalje voditi visokopropagandnu ustanovu koja se financira javnim novcem. Hrvatskoj treba pravi javni servis u službi svih građana, a ne ovakav koji je u službi vlasti – poručuje Zovko.

Pristigle prijave na natječaj za glavnog ravnatelja HRT-a Nadzorni odbor otvorit će u ponedjeljak u 11 sati. ❑

HRVOJE ZOVKO:

Netko sa strane mogao bi reći da se dinamične stvari događaju na hrvatskoj medijskoj sceni, ali bojim se da tu nema novinarstva

OLEG USKOKOVIĆ:

Želimo iskoristiti sinergije unutar postojećeg portfelja i ubrzati digitalni razvoj, a buduće poslovne prilike procjenjivat ćemo prema njihovoj poslovnoj logici

Nova TV je u vlasništvu United Group Luxembourg S.à r.l. i nikada nije bila dio Adria News Networka, stoga se prodaja ANN-a ne odnosi na Novu TV d.d.

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 14, 15
Oblast strane 2,199.99 cm^2
Autor PIŠE: GORAN PENIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VELIKO PRESLAGIVANJE MEDIJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e965da74-ddb4-41f7-9b59-c828882da6eb/pdf

VELIKO PRESLAGIVANJE MEDIJA

Što se krije iza velikih vlasničkih promjena, a uoči izbora u Srbiji i Hrvatskoj

PIŠE: GORAN PENIĆ

Hrvatsko medijsko tržište poprilično se dinamiziralo nakon završetka ljetnih godišnjih odmora i u jesen ulazi s nekoliko važnih preslagivanja vlasništva u privatnom sektoru, dok Hrvatska radiotelevizija (HRT) čeka izbor novog glavnog ravnatelja.

Nove krajnje vlasnike dobili su portali direktno.hr i dnevno.hr, hrvatski N1 promijenio je vlasnika, a javni servis gotovo sigurno više neće voditi Robert Šveb.

Srpski istraživački portal "Razotkrivanje" još je sredinom svibnja objavio neslužbenu informaciju da United Group, u većinskom vlasništvu britanskog fonda BC Partners i manjinskog dioničara Dragana Šolaka, svoj medijski biznis pod okriljem kompanije Adria News Network (ANN) u Srbiji, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Crnoj Gori i Sloveniji planira prodati luksemburškom fondu "European Future Media Investments", iza kojeg stoji portugalska investicijska grupa Alpac Capital portugalskog biznismena Pedra Vargasa Davida.

Orbanov kapital

UUnited Grupi, podsjetimo, zadnjih godina traje pravi rat, u kojem srpski biznismen Dragan Šolak ima sve manji utjecaj – ostaje mu manjinsko suvlasništvo, ali ne upravlja više medijskim carstvom.

USrbiji je riječ o medijima koji su među rijetkima ostali nezavisni od autokratske vlasti Aleksandra Vučića, kritični prema režimu koji se sprema na nove izbore.

Neslužbene informacije na kraju su se pokazale točnima, pa je ovog kolovoza transakcija i realizirana na način da su svi mediji pod kapom ANN-a u Srbiji, što obuhvaća N1, Novu S, različite portale, dnevnike i tjednike, prešli u vlasništvo Alpac Capitala, koji je još 2022. kupio i većinski udio u kanalu Euronews, koji posluje na brojnim europskim tržištima, a u Srbiji pravo korištenja brenda dobila je tvrtka u vlasništvu srpskog Telekoma, državne kompanije preko koje Vučić upumpavanjem novca kupuje naklonost medija i preko koje su, između ostalog, uspjeli lukrativni biznis sa sportskim pravima preoteti kompaniji United Grupe.

Istraživanje mađarskog portala Direkt36, u suradnji s francuskim Le Mondeom i portugalskim Expresom, pokazalo je da je kupovinu Euronewsa dijelom

Nove krajnje vlasnike dobili su portali Direktno.hr i Dnevno.hr, hrvatski N1 promijenio je vlasnika, a javni servis gotovo sigurno više neće voditi

Robert Šveb financirao mađarski državni kapital, ali i kompanije bliske bivšem mađarskom premijeru Viktoru Orbanu.

Pedro Vargas David sin je nekadašnjeg eurozastupnika Europske pučke stranke (EPP) Marija Davida, koji je u Europskom parlamentu bio od 2009. do 2014., a bio je i potpredsjednik europskih pučana. David senior, kako ga je sam Vučić nazvao u jednom intervjuu, njegov je prijatelj i "dugogodišnji zagovornik Srbije u EU", budući da je i Srpska napredna stranka dio političke obitelji pučana. Zbog toga malobrojni preostali nezavisni mediji u Srbiji s razlogom sumnjaju da se i iza ove transakcije krije utjecaj Vučićeva režima koji želi ovladati cijelom medijskom scenom ususret novim izborima.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 14, 15
Oblast strane 2,199.99 cm^2
Autor PIŠE: GORAN PENIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VELIKO PRESLAGIVANJE MEDIJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e965da74-ddb4-41f7-9b59-c828882da6eb/pdf

Mario David je i dugogodišnji prijatelj Viktora Orbana koji mu je još 2016. dodijelio i orden uz sve državne počasti.

No, kako je novi vlasnik ANNa, osim regionalnih nezavisnih medija, kupio i hrvatski N1, odnosno kompaniju Adria News u Zagrebu, promjene su se osjetile i na domaćem tržištu. Prvi potez novog vlasnika, naime, bio je smjena svih direktora programa u regiji, pa tako i Tihomira Ladišića, koji je na kraju i otišao iz tvrtke nakon više od desetljeća što je vodio program i bio glavni urednik zagrebačke redakcije.

Novi vlasnik, kako smo neslužbeno doznali od više izvora, nakon što je došao u zagrebačku redakciju priopćiti svoje kadrovske odluke, vrlo brzo se preselio i u Banske dvore gdje su ga primili hrvatski premijer Andrej Plenković, ministrica kulture i medija Nina Obuljen Koržinek, predstojnik Ureda Zvonimir Frka Petešić i glasnogovornik Vlade Marko Milić.

Politički znanci

Plenković je, kao što je poznato, bio zastupnik u Europskom parlamentu od 2013. do 2016., kada je prvo postao predsjednik HDZa, a potom i pobijedio na izborima. Mario David, otac novog vlasnika N1, bio je eurozastupnik do 30. lipnja 2014., kao i potpredsjednik EPP-a čiji je član i HDZ, što znači da su Plenković i Mario David stari politički znanci.

Očemu je visoka Vladina delegacija razgovarala s novim vlasnikom N1, Davidom mlađim, nije poznato, budući da nam ovu informaciju u Vladi nisu htjeli potvrditi ni nakon više upita i poziva.

Minimalna dobit

Tvrtka koja upravlja N1 u Hrvatskoj prošlu je godinu završila s minimalnom dobiti i s nešto više od 5 milijuna eura prihoda. Pritom je prihod manji za 700.000 eura u odnosu na godinu ranije, a dobit je manja za 100.000 eura.

Poslovanje je zadnjih godina stabilno, međutim tvrtka je prošla kroz bolno kadrovsko restrukturiranje pa je tako sa 100 zaposlenika 2022., u prošloj godini zapošljavala nešto više od 70 ljudi, a brojni ugledni novinari morali su napustiti redakciju.

Pretpostavke su da novi vlasnik ipak neće krenuti džonom prema hrvatskoj redakciji, bitniji su im mediji u Srbiji koji još uvijek imaju velik utjecaj, dok bi u Zagrebu, ocjenjuju neki analitičari upućeni u medijske procese, mogli ipak pokušati i raditi neki biznis.

Hoće li doći do većeg političkog utjecaja na uređivačku politiku N1 u Hrvatskoj, to tek treba vidjeti jer i nas za nešto više od godinu i pol očekuju parlamentarni izbori.

Sdruge strane, iako je United Grupa cjelokupni medijski biznis stavila pod okrilje jedne kompanije, iz toga je bila izuzeta hrvatska Nova TV, koju zasad ove turbulencije ne dotiču.

"Nova TV je u vlasništvu United Group Luxembourg S.à r.l. i nikada nije bila dio Adria News Networka, stoga se prodaja ANN-a ne odnosi na Novu TV d.d. i ne donosi promjene u poslovanju, upravljanju, organizaciji ni uređivačkoj politici Nove TV", odgovorili su nam službeno iz Nove TV.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 14, 15
Oblast strane 2,199.99 cm^2
Autor PIŠE: GORAN PENIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VELIKO PRESLAGIVANJE MEDIJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e965da74-ddb4-41f7-9b59-c828882da6eb/pdf

United Grupa, uz Novu TV, zadržala je i vlasništvo nad televizijskim kanalima i telekom operaterima u Bugarskoj i Grčkoj, kao i tvrtkama Telemach u Hrvatskoj, Sloveniji, BIH i Crnoj Gori. Zasad nema naznaka da bi se te kompanije prodavale, ali poslovanje investicijskih fondova je gotovo uvijek takvo da ne zadržavaju predugo isti portfelj.

Kupe tvrtku, pokušavaju je "oploditi" i onda je poslije prodaju po skupljoj cijeni. Hoće li se to dogoditi i s najgledanijim nacionalnim televizijskim kanalom u Hrvatskoj sa zemaljskom koncesijom, koji doista ima velik medijski utjecaj i posluje profitabilno već dugi niz godina, to nitko u ovom trenutku ne zna, osim samih vlasnika. United Grupa je, podsjetimo, 2017. kupila Novu TV i povezane kompanije od tvrtke CME, u vlasništvu velikog češkog PPF Fonda, koji je prije četiri godine pak postao vlasnik RTL-a Hrvatska.

- Aleksandar Vučić, pred očima Europske unije, slabi i, moglo bi se reći, stavlja pod kontrolu ono malo nezavisnih medija koji su svih ovih godina narušavali idiličnu sliku njegove vlasti. Sve se to radi pred očima Europe i, naravno, uoči izbora, što mu je najvažnije od svega. Nakon što su novi vlasnici iz ALPAC Capitala preuzeli medije, malo je tko imao iluzija da su došli razvijati novinarsku profesiju. A nemojmo zaboraviti da je i N1 Hrvatska u paketu koji posjeduju novi vlasnici, tako da se svi njihovi potezi mogu preliti i na N1, što je samo po sebi zabrinjavajuće. Već proteklih dana imali smo kadrovske promjene – upozorava predsjednik Hrvatskog novinarskog društva Hrvoje Zovko.

Podsjeća i da smo još prije godinu i pol dana svjedočili tome da je N1 podijelio čitav niz otkaza pod izgovorom reorganizacije, što se itekako osjetilo na kvaliteti programa.

- Mogu reći da će sada vlast imati sve svoje medije pod istim krovom, a dosad nismo vidjeli da je procvjetalo novinarstvo.

Želimo iskoristiti sinergije unutar postojećeg portfelja i ubrzati digitalni razvoj, a buduće poslovne prilike procjenjivat ćemo prema njihovoj poslovnoj logici

Upravo suprotno. Netko sa strane bi mogao reći da se dinamične stvari događaju na hrvatskoj medijskoj sceni, ali bojim se da tu nema novinarstva – ocjenjuje predsjednik HND-a.

Gotovo istodobno kada je finalizirana prodaja tvrtke ANN i hrvatskog N1, provedeno je i vlasničko preslagivanje oko Motus Medije Marije Dekanić i povezanih društava, nakladnika portala dnevno.hr, zagreb.info i direktno.hr. Motus Media nije postala dio Media Solutionsa, nego su dvije kompanije postale sestrinska društva unutar iste vlasničke grupacije, pod krajnjom kontrolom češke tvrtke Tavisa Core.

Riječ je o kompaniji u vlasništvu češke tvrtke Tavisa Core iza koje stoji poduzetnik i odvjetnik Oleg Uskoković, vlasnički povezan s češkim Auctor Holdingom koji je pak vlasnik jedne od većih hrvatskih ulagačkih grupacija Auctor s operacijama u hotelijerstvu i farmaciji. Uspostavljen je kao joint venture kompanije JTPEG Croatia češkog investicijskog fonda J&T i Uskokovića, a Auctor grupa obuhvaća Aminess, jednu od vodećih hotelijerskih grupacija, i Mediku, najveću farmakološku veleprodaju u Hrvatskoj.

Divjak izlazi

Tvrtka je ušla na hrvatsko medijsko tržište 2023. kada je od slovačkog medijskog holdinga JOJ media house, koji je pak u vlasništvu velikog privatnog investicijskog fonda J&T s kojim Uskoković posluje u okviru turističkog i farmacijskog portfelja, kupila riječki Novi list, Glas Istre, Zadarski list i Glas Slavonije.

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 14, 15
Oblast strane 2,199.99 cm^2
Autor PIŠE: GORAN PENIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VELIKO PRESLAGIVANJE MEDIJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e965da74-ddb4-41f7-9b59-c828882da6eb/pdf

U toj češkoj tvrtki su suvlasništvo podijeli Uskoković i Bojan Divjak, dugogodišnji novinar i urednik, nećak HDZ-ova Vladimira Šeksa, dok se i Uskokovića povezuje s HDZ-om budući da je aktualni ministar pravosuđa Damir Habijan radio u njegovu odvjetničkom uredu, a sam Uskoković mu je donirao novac za kampanju za varaždinskog gradonačelnika.

Prema javno dostupnim financijskim izvješćima, Media Solutions je u kupoprodajnoj transakciji preuzela kredite od Glasa Slavonije i Osječkog lista u ukupnoj visini od gotovo 6,3 milijuna eura, a od Novog lista u ukupnom iznosu od 1,5 milijuna eura, dok stečeni udio u društvu Novi list iznosi gotovo 8 milijuna eura. Istodobno, Media Solutins daje povezanim društvima dugoročne zajmove od 4,7 milijuna eura. Kompanija je pak u prosincu 2023. s matičnom češkom tvrtkom Tavisa Core potpisala ugovor o dugoročnom zajmu na iznos od gotovo 12 milijuna eura što je do kraja prošle godine gotovo u potpunosti i iskorišteno, a 2018. digli su i kredit kod HPB sa zadnjom ratom od 254.000 eura koja na naplatu dospijeva ili je dospjela već u ovoj godini. Na kraju godine, Media Solutions zabilježila je gubitak od 1,5 milijuna eura.

Uskoković i Divjak su se pak razišli u ožujku ove godine, kada Šeksov nećak prestaje biti član društva i tvrtku zastupa samo Uskoković. Službeno, Divjak ostaje savjetnik u tvrtki, a neslužbeno čeka da istekne sporazumni rok dokad mora potpuno izaći. Razlozi ovog prekida suradnje nisu nikada javno razjašnjeni, a u neslužbene verzije ipak nećemo ulaziti.

Vlasničko preslagivanje, u kojem Media Solutions ulazi u fortfelj Motus Medije i povezanih kompanija, izdavače različitih portala od kojih su najpoznatiji dnevno.hr, direktno.hr i zagreb. info u skladu je s Uskokovićevim javnim najavama 2023. nakon kupnje Novog lista da je zainteresiran za daljnje širenje na lokalne medije, pa u toj transakciji, priopćili su iz kompanije, posebnu vrijednost ima portal zagreb.info, snažan regionalni zagrebački portal, ali i dnevno. hr koji ima vrlo visoku nacionalnu čitanost.

"Ova transakcija ne mijenja našu posvećenost uredničkoj samostalnosti i prepoznatljivosti svakog pojedinog medija, već predstavlja korak koji nam omogućuje ubrzanje digitalne transformacije, širenje regionalnog modela prema Zagrebu i daljnje jačanje portala dnevno.hr kao nacionalno relevantnog digitalnog medija sa širim sadržajnim zahvatom. Ovo povezivanje nosi sinergije koje mogu ojačati hrvatski medijski prostor, pred kojim je izgledno razdoblje daljnje konsolidacije", priopćio je krajem kolovoza Uskoković.

Imenovana je i nova vršiteljica dužnosti glavne urednice, Tihana Tomičić, dugogodišnja novinarka, kolumnistica i urednica Novog lista.

Marija Dekanić, pak, zadržava svoju poziciju u sustavu, poručeno je iz kompanije, a promjena ne bi trebalo biti niti u uređivačkoj politici, budući da su Novi list i Glas Istre mainstream mediji okrenuti više lijevoj publici, a direktno.hr i dnevno.hr su više desno.

Međutim, Uskoković za Magazin ipak najavljuje približavanje mainstreamu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 14, 15
Oblast strane 2,199.99 cm^2
Autor PIŠE: GORAN PENIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VELIKO PRESLAGIVANJE MEDIJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e965da74-ddb4-41f7-9b59-c828882da6eb/pdf

- Naša izdanja Novi list, Glas Istre, Zadarski list i Glas Slavonije imaju snažne i vjerne publike te čvrstu poziciju u svojim lokalnim zajednicama, ali njihov budući rast, kao što smo i ranije najavili, ovisi o ubrzanoj digitalnoj transformaciji. Promjene u načinu konzumacije sadržaja, razvoj umjetne inteligencije i pritisak na izvore prihoda ubrzavaju promjene u cijeloj medijskoj industriji, a potrebnu brzinu i opseg transformacije nije realno postići samo organskim rastom. Zato Zagreb.info vidimo kao logičan dio strategije regionalnih izdanja jer je riječ o najčitanijem i jedinom pravom zagrebačkom portalu, dok je Dnevno. hr među pet najčitanijih nacionalnih portala i vidimo jasan prostor za njegov rast kroz daljnje pozicioniranje prema mainstream sadržajima i publici – odgovorio nam je Uskoković.

Poslovanje tvrtki

Ostale neslužbene informacije nije htio komentirati. Između ostalog pitali smo ga i što je idući korak, je li možda, kao što smo čuli, zainteresiran za neke druge lokalne portale, među kojima one na splitskom, dubrovačkom i varaždinskom području, ali i eventualno neki veći zalogaj poput ulaska u suvlasništvo nekih nacionalnih medija.

Pitali smo ga i koji je glavni razlog zašto je kupio baš ove portale. Zatim, naglasili smo kako se Novi list pozicionirao u političkom smislu na lijevi centar, dok su direktno.hr i dnevno.hr više desno pa je li to možda dio strategije da se zagrabi u širu publiku i što će to značiti za uređivačku politiku ovih medija. A pitali smo i ostaje li Divjaku i dalje 50 posto suvlasništva ili će i tu doći do promjena kada mu isteknu uvjeti sporazumnog raskida ugovora. Naravno pitali smo i zbog čega je došlo do razlaza s njim.

- Što se tiče vaših drugih pitanja, riječ je o informacijama na razini glasina koje ne možemo komentirati. Pred nama je prije svega razdoblje u kojem želimo iskoristiti sinergije unutar postojećeg portfelja i ubrzati njegov digitalni razvoj, a eventualne buduće poslovne prilike procjenjivat ćemo prema njihovoj strateškoj i poslovnoj logici – odgovara Uskoković.

Novi list prošlu je pak godinu završio s dobiti od 248.000 eura, te prihodima nešto većim od 10 milijuna eura, dok je Glas Slavonije imao gubitak od 332.000 eura i prihod od 2,2 milijuna eura.

Medijske tvrtke koje se povezuju s Media Solutions iz grupacije Motus Medije imale su ukupno 2,6 milijuna eura prihoda i završile su godinu s ukupnim gubitkom od 96.000 eura.

Kada je pak riječ o izboru novog glavnog ravnatelja HRT-a Zovko ne očekuje ništa novo.

- Izborom novog ravnatelja ili ravnateljice HRT-a ništa se ne mijenja jer će, tko god to bude, i dalje voditi visokopropagandnu ustanovu koja se financira javnim novcem. Hrvatskoj treba pravi javni servis u službi svih građana, a ne ovakav koji je u službi vlasti – poručuje Zovko.

Pristigle prijave na natječaj za glavnog ravnatelja HRT-a Nadzorni odbor otvorit će u ponedjeljak u 11 sati. q

Nova TV je u vlasništvu United Group Luxembourg S.à r.l. i nikada nije bila dio Adria News Networka, stoga se prodaja ANN-a ne odnosi na Novu TV d.d.

Netko sa strane mogao bi reći da se dinamične stvari događaju na hrvatskoj medijskoj sceni, ali bojim se da tu nema novinarstva

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 44, 45
Oblast strane 2,224.61 cm^2
Autor PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/29f07805-043b-4461-ba6b-aa3a532f8720/pdf

Pogled iznutra

Politolog, politički i komunikacijski savjetnik Aleksandar Musić o shizofrenoj situaciji u kojoj se nalazi trenutačna vlast u Crnoj Gori

EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE

Crna Gora je bez ikakve sumnje prva sljedeća članica Europske unije. Istodobno nam to ništa ne govori o trendovima u samoj državi koji su sve više i protucrnogorski i protueuropski

PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ

Izbori 30. kolovoza 2020. bili su prekretnica u novijoj povijesti Crne Gore. Dugogodišnja vlast je pala, a dugogodišnja opozicija postala vlast. Od onoga što je tada obećavano, malo je ostalo, a još manje realizirano. Gospodarstvo je i dalje ekstraktivne prirode, rast plaća osiguran je makinacijama s doprinosima, a ne rastom realne ekonomije, nastavljena je, a negdje i povećana praksa stranačkog zapošljavanja, dok je borba protiv kriminala svedena na obračun s jednim, a vrlo blag odnos prema drugom kriminalnom klanu. Jedini napredak koji država bilježi jest onaj na europskom putu, ako napredak mjerimo zatvorenim poglavljima, ne i stvarnim učinkom u društvu.

U Crnoj Gori su se od 2020. izmijenile 3 vlade, vlada izgubljenog Zdravka Krivokapića, vlada štetočinskog Dritana Abazovića i trenutna vlada, vlada odsutnog Milojka Spajića, premijera kojeg nema.

Europski put Crne Gore glavna je igra u gradu te sveprožimajuća tema i svojevrsni paradigmatski fenomen. U Europsku uniju se u Crnoj Gori zaklinju gotovo svi, EU je navodno rješenje za sve. Takva situacija, naravno, u konkretnim dnevnopolitičkim kategorijama po definiciji najviše pogoduje vlasti.

S vremenom se EU-retorika pretvorila i u smokvin list za sve i svašta – pa ako postavite pitanje zašto je premijer lagao o vlastitom državljanstvu, zašto ga nema u Skupštini kad se izglasavaju novi ministri njegove vlade, zašto šuti o podizanju spomenika ratnom zločincu, zašto policija mirno gleda kako lokalni nasilnici na tom podizanju spomenika tuku novinare ili zašto ministar policije ne daje ostavku ili nije smijenjen zbog loše reakcije policije nakon što je masovni ubojica na Cetinju neometano hodao okolo i ubijao – riskirate biti optuženi za podrivanje europskog puta države.

Podrška vrha

Crnu Goru u ovom trenutku predvodi u biti trokomponentna vlast kojoj su pridružene stranke manje brojnih naroda.

Pokret Evropa sad! (PES) premijera Milojka Spajića pozicionira se kao proeuropska i reformistička struktura, odnedavno je pridruženi član Europske pučke stranke te uživa snažnu (i nezasluženu) podršku vrha Europske unije. Ispod površine, ogoljeno od retorike, radi se o političkoj nakupini svega i svačega, o prebjezima iz niza stranaka, a većina skupštinskih zastupnika te stranke osobno su i interesno bliži Andriji Mandiću, predsjedniku Skupštine i četničkom vojvodi, nego drugim akterima crnogorske političke scene. Spajić je nezainteresiran za upravljanje državom i za upravljanje skupštinskom većinom, što je Andriji Mandiću omogućilo postati pravim gospodarom te većine.

Nova srpska demokratija (NSD) predsjednika Skupštine i četničkog vojvode Andrije Mandića odjednom se pokušava ulaštiti, pozicionirati kao proamerička i proeuropska konzervativna stranka, nakon gotovo tri desetljeća Mandićeve četničke i putinističke politike. Dok Mandić neiskreno govori o pomirenju, sustiže ga pritisak prošlosti, biračkoga tijela i Vučićevog režima – pa tako ovaj put za razliku od svog dojučerašnjeg suborca Milana Knežević ne hvali otvo-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 44, 45
Oblast strane 2,224.61 cm²
Autor PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/29f07805-043b-4461-ba6b-aa3a532f8720/pdf

reno Ratka Mladića, no njegovoj obitelji umiveno upućuje sućut povodom smrti ratnog zločinca. Mandić je napravio odmak od Vučića kojeg procjenjuje skorašnjim gubitnikom (ili preciznije Vučić od Mandića kojeg više ne kontrolira), ulizuje se europskim dužnosnicima, a preko Dodikovih kontakata u Izraelu pokušava ostvariti ulaz u američku Republikansku stranku. Za razliku od Spajićevog PES-a i Bečićevih Demokrata – Mandić se jedini u državi bavi politikom u pravom smislu te riječi, gomilajući svoju moć. Traga za savezništvima, kontrolira Radioteleviziju Crne Gore, a s pojedinim poroznim političkim predstavnicima crnogorskih Bošnjaka i crnogorskih Albanaca provodi etnofederalizaciju – dijeli državni plijen prema nacionalnom ključu, savršeno svjestan da na kraju dana od toga on najviše profitira. Ranjena strana takvog rasporeda odnosa prvo je Crna Gora i njezino društveno tkivo, a onda i Crnogorci.

Demokratska Crna Gora (Demokrate/DCG) Alekse Bečića kontrolira vojsku i policiju. Njezin lider, Aleksa Bečić, persona je non grata u Hrvatskoj. Ta mu titula izrazito smeta i za njezino ukidanje navodno pokušava lobirati. Demokrate su se nekoć davno predstavljali kao pomiriteljska priča koja će nadići nacionalne rovove i donijeti "pobjede, a ne podjele". U međuvremenu su se pokazali najnesposobnijima u crnogorskoj vlasti, uz to u svakoj delikatnoj situaciji servilnima i Vučiću i SPC-u, a prednjače i u stranačkom zapošljavanju.

Shizofrenija vlasti

Smrt Ratka Mladića bila je posljednji simptomatski događaj u razotkrivanju shizofrenosti ove vlasti. Za neke u vlasti on je heroj, za neke zločinac, a za neke ili jedno ili drugo – no o tome se ni ne usude izjasniti. Pa tako europejci Spajić i Bečić šute, Mandić upućuje sućut obitelji ratnog zločinca, za pojedine iz Socijalističke narodne partije (SNP) on je heroj, a ministar vanjskih poslova i lider Bošnjačke stranke (BS) Ervin Ibrahimović kaže da ovaj "i živ i mrtav, zaslužuje samo prezir".

No taj prijezir Ibrahimoviću očito nije dovoljan da bi napustio vlast u kojoj je s četničkim vojvodom i onima za koje je Mladić heroj, a za ulazak u tu vlast svojedobno je dobio podršku predsjednice Pokreta Majke enklava Srebrenice i Žepe, što je tužan detalj. Sada najavljuje da će BS glasati za opozicijsku inicijativu smjene Mandića, no čini se tek nakon što je postalo očito da opozicija neće imati dovoljno glasova za smjenu. Mandić na to tobože velikodušno poručuje da se "pomirenje pokazuje onda kada je najteže, razumijemo odluku Bošnjačke stranke". Bura u čaši vode, sve je uigrano i sve ostaje isto.

Ova situacija još je jednom pokazala da je trenutna vlast amalgam niza osobnih i stranačkih interesa, bez stvarne vrijednosne komponente, s Mandićevom četničkom komponentom koja jedina zna što dugoročno radi, a besplatno jaše na od Europske unije poklonjenom valu.

Srpska pravoslavna crkva veto je igrač u Crnoj Gori. Njezina primarna poluga nad donositeljima odluka jest njihov strah od zamjeranja joj, a tu su i poluge u pogledu kadrovskog, financijskog i obiteljskog pritiska.

Tako primjerice mitropolit Joanikije Mićović može o notornom ratnom zločincu iz Drugoga svjetskoga rata, četničkom vojvodi i potpukovniku Pavlu Đurišiću, govoriti kao o "velikom junaku nepobjedivog karaktera", a mitropolit Metodije Ostojić može grliti i ljubiti njegovu brončanu statuu – a da o tome vlast šuti, a opozicija reagira mlako.

Odnos Beograda prema Crnoj Gori itekako se prelomio i na pitanju crkve. Naime, Vučić i njegov lojalist Porfirije Perić rade sve kako bi osigurali da im se ne ponovi epizoda nepredvidljivosti ponašanja crkve u Crnoj Gori kakvu su imali s pokojnim Amfilohijem Radovićem, koji je bio Vučićev neprijatelj. U tu svrhu beogradska centrala kadrovski čisti crkvenu strukturu na tlu Crne Gore od posljednjih ostataka onih koji su iole bili za nekakav dogovor s Crnogorcima ili su bar željeli primat okupljanja dati vjerskom, a ne nacionalnom, ideološkom ili obavještajnom. Dodjelom osobne titule mitropolita Metodiju, uz već postojećeg mitropolita, a bez promjene statusa njegove eparhije, Beograd otvoreno gazi dosadašnju tradiciju u kojoj je mitropolit Mitropolije crnogorsko-primorske imao koordinacijski primat nad ostalim trima eparhijama čiji se dijelovi nalaze na teritoriju Crne Gore, a u posljednje se vrijeme sve glasnije šuška i o mogućnosti stvaranja Bokokotorske eparhije na štetu mitropolije, odnosno daljnjem mrvljenju crkvenog teritorija, kako bi se osigurala maksimalna poslušnost režimu u Beogradu svih SPC sastavnica na državnom tlu Crne Gore.

Joanikije i Metodije nisu u najboljim odnosima – Joanikije je pragmatično nešto bliži Mandiću, a Metodije fanatično odan Vučiću. Ipak, u ključnim stvarima misle identično – ne vole Crnogorce, Hrvate, Albance, Bošnjake i crnogorsku neovisnost, a vole Pavla Đurišića i Ratka Mladića.

Razmažena trima desetljećima apsolutne vlasti i izbušena godinama negativne selekcije, crnogorska se opozicija od gubitka vlasti 30. kolovoza 2020. nastavila ponašati kao da je i dalje na vlasti – spora, nadmena, dosadna i promašena. Iskreno vjerujući da gubitak vlasti nije bio generacijsko upozorenje i ogromni izazov, nego tek kratkotrajna anomalija, tražeći neku kombinaciju za ekspresni povratak u sedlo - izgubila je 6 godina ne napravivši doslovno ništa i to uz vlast koja joj se danonoćno servirala posrtajima i blamažama.

Od gubitka vlasti 2020. naovamo crnogorska je opozicija izgubila gotovo sve lokalne, parlamentarne i predsjedničke izborne utakmice, njih više od 20.

Demokratska partija socijalista (DPS) najveća je opozicijska struktura. Ta stranka nalazi se u svojevrsnom limbu. S jedne strane uživa solidan postotak podrške, a s druge strane je percepcijski izolirana za bilo kakvo koaliranje koje vodi ka vlasti. S jedne je strane nominalno pomladila svoje vodstvo, a s druge je strane sektaško-birokratski način djelovanja ostao isti, a čini se da se i stvarne odluke donose na isti način, iz zaleđa stranke.

Ta stranka izbore 2027. dočekuje gubitničkom taktikom čekanja.

Manja opozicijska kolona, Evropski savez (ES), sastavljena od nekoliko manjih stranaka crnogorskog predznaka, heterogena je struktura sastavljena i od zdravih dijelova i od pojedinaca upitne vrijednosti, što oponentima pogoduje za olako javno i medijsko otpisivanje cjelokupne priče. Savezu nedostaje snažno zaštitno lice, hrabrost za ozbiljniji iskorak te dnevna politička i medijska prodornost.

30 godina jedne vlasti ostavilo je traga i na crnogorskoj intelektualnoj sceni i u crnogorskom civilnom društvu. Uz pokoju časnu iznimku koja je dosljedno radila i nekoć i sada – jedan dio scene fiksiran na DPS njegovim je padom s vlasti 30.8.2020. utihnuo i nestao, drugi se dio slizao s novom vlašću, a ostatak je premrežen odnosima s bivšom vlašću do mjere da je u permanentnoj fazi čekanja – čeka se spasitelj kojeg nema (i neće ga biti u tom obliku) ili se spas nasušno traži u negdašnjim liderima koji odavno nemaju što ponuditi u ovoj eri.

Hibridni utjecaj

Ključ Vučićevog utjecaja u Crnoj Gori ležao je u pristupu diversifikacije ideološkog i obavještajnog portfelja. Ostvarivao je i još donekle ostvaruje što direktni, što individualni utjecaj na niz pojedinaca, stranaka, medija, financijskih institucija, nevladinih i kulturnih organizacija. Utjecao je na mnoge, no ne na jednak način i ne u jednakoj mjeri.

U pogledu direktnog utjecaja važnu je operativno-financijsku ulogu igrao vojvođanski ogranak Srpske napredne stranke, prvotno okupljen oko Igora Mirovića, a potom oko bivšeg premijera Miloša Vučevića, a koji je godinama služio kao mrežno čvorište i kontakt-točka s režimom za razne putnike namjernike iz Crne Gore koji su se dali u službu druge države.

Eksplicitni primjeri Vučićevog miješanja u crnogorske izbore dvije su tzv. Bitke za Nikšić, iz ožujka 2021. i travnja 2025., u kojima je Mandićev stranački kolega Marko Kovačević (znakovitog nadimka Šubara) prvo osvojio, a potom zadržao vlast u tom važnom crnogorskom gradu. SNS je davao snažnu tabloidnu propagandnu i terensku podršku Kovačeviću (tada su Mandić i Vučić bili u ljubavi), a te izbore pratile su i sumnje na uvoz novca za kupovinu glasova i birača iz istočne Hercegovine.

No sam utjecaj na crnogorsku scenu bio je daleko širi. U pogledu individualnog utjecaja, Vučićev režim služio se instrumentima straha i instrumentima obiteljskog pritiska. Premijera Spajića Vučićev je režim preventivno medijski izbombardirao u osvit formiranja vlade u jesen 2023., dao mu do znanja da se mora osloniti na parlamentarnu potporu NSD-a i DNP-a te dogovoriti

CRNA GORA SE IZNUTRA SUOČAVA S ETNOFEDERALIZACIJOM: RASTAKANJEM ZAJEDNIČKIH NAZIVNIKA DRŽAVE, JAČANJEM ČETNIŠTVA I VLAŠĆU NESPOSOBNOM ZA PROVEDBU BILO KAKVE STVARNE REFORME

njihov naknadni ulazak u Vladu, a ne formirati vlast s oporbenim procrnogorskim strankama. Kada se pak nakon podgoričkih izbora u jesen 2024. pojavila mogućnost promjene vlasti u glavnom gradu i možebitnog vala za šire promjene u državi, pri čemu su predsjednik Milatović i njegova struktura bili jezičac na vagi – i suprotno svemu najavljivanome naprasno spasili novu-staru vlast - uvelike se govorilo da je to osigurano prijetnjama poznatih kriminalaca iz 1990-ih kojima je bio izložen Milatovićev brat, koji živi u Srbiji i navodno posluje s tamošnjom državom. Od Dritana Abazovića, nominalno zeleno-lijevog političara i svojedobno u očima Europe modernog mladića, očekivala se snažna podrška srpskim studentima, a on sve vrijeme nije smio pisnuti protiv Vučića, što zbog osobnog kukavičluka i premreženosti s nacionalističkim krugovima u Srbiji, što zbog poslovnih interesa svojeg brata u Beogradu. Bečića i Demokrate navodno se ucjenjivalo raznim osobnim i akademskim kompromatima, a ako i nije radilo osobno itekako je radio strah od SPC-a.

Vučić je utjecaj na znatan dio crnogorskih novina, televizija i portala (više od polovice njih) ostvarivao posredno, preko vlasničkih, upravljačkih i kadrovskih veza tih medija sa Srbijom i njegovom vladajućom strukturom. Trenutno traje pokušaj preuzimanja najutjecajnije crnogorske medijske grupe Vijesti od strane fonda Alpac Capital fonda koji se preko kapitala bliskog Viktoru Orbanu povezuje s Vučićem.

U posljednje se vrijeme kroz određene kolumniste i analitičare u Crnoj Gori počela plasirati i teza o konkurentnim utjecajima izvana, pri čemu se naglašava navodni hrvatski utjecaj te isti odmah izjednačava s onim iz Srbije. Prema toj tezi dva jednaka maligna utjecaja izvana suprotnog predznaka štete Crnoj Gori, a rješenje je neki unutarnji srednji put. Ovakva teza činjenično je netočna, ali i poprilično lukava i utilitarna. Naime, ispada da su hrvatski zahtjevi Crnoj Gori na europskom putu, i to uglavnom zahtjevi civilizacijske prirode (odštete logorašima, pitanje nestalih, procesuiranje ratnih zločina, imovinska pitanja) te u vezi sa školskim brodom Jadran (o čijoj se (ne)važnosti, naravno, može raspravljati) – isto što i danonoćne kampanje mržnje u srpskim režimskim medijima, ucjenjivanje crnogorskih dužnosnika, proaktivno miješanje u crnogorske izbore te neprijateljsko preuzimanje medija u Crnoj Gori. Cilj ovakvog lažnog partetla jest dati percepcijski poguranac onome koji je sada "jednako odmaknut i od Vučića i od Plenkovića" – tobože europeiziranom Andriji Mandiću. Uzgred rečeno, tema broda Jadran zabavna je iz razloga što su na njoj entiteti poput vučićevskog huškačkog portala Borba, velikosrpskog NVO-a Miholjski zbor i prevrtljivog Abazovića – odjednom i za jednu prigodu postali žestoki crnogorski suverenisti.

Crnu Goru sredinom 2027. čekaju najvažniji izbori od 1997. naovamo, prema mojoj procjeni važniji i od referenduma 2006. i od parlamentarnih izbora 2020. Mnogi se s ovim neće složiti i reći će da se radi o presnažnoj tvrdnji. No zašto je tome ipak tako? Da je referendum 2006. kojim slučajem propao – ne bi propao i crnogorski zamašnjak za neovisnošću, naprotiv, vratio bi se još snažniji, s većim postotkom podrške u društvu. Dubinski valovi u društvu bili su upravo takvi – želja za vlastitom državom i odlučivanjem o vlastitoj sudbini. Isto tako, 30.8.2020. nije morao biti jednosmjerna cesta – da je negdašnja vlast, a sadašnja opozicija njegove lekcije shvatila ispravno i na vrijeme – taj je datum mogao biti prilika za ispravljanje brojnih negativnosti vlasti koja je pala 2020., pročišćenje i vraćanje jedne zdravije, dugoročno održive priče ili stvaranje nečeg boljeg na zgarištima minulog. No 2006. je shvaćena zdravo za gotovo, a 2020. nije iskorištena za regeneraciju.

Bitka za dušu

Sada pred sobom imamo izbore drugačije prirode, izbore koji će ili zaustaviti ili cementirati negativne unutarnje trendove i to ne za daljnje godine, već desetljeća. Dubinski valovi u društvu ovaj su put drugačiji, za Crnu Goru nepovoljniji. 2027. bitka je za karakter države, za njezinu dušu i njezino zdravlje.

Politička se scena pred ove izbore nalazi u svojevrsnoj pat-poziciji. Vlast je klimava i nesigurna u svoj opstanak, no još ima nešto ekonomskog i dosta vanjskopolitičkog manevarskog prostora za preživljavanje, dok je opozicija u malo boljem stanju nego prije, no s nejasnom putanjom prema vlasti i bez ikakvih naznaka društvenog momentuma koji bi joj povećao šanse za vlast. Spajić ne kontrolira vlastitu stranku, Mandiću prijeti posrtaj na biralištima zbog vanjskog zaokreta, a Bečić se bori za prelazak izbornog praga. Ipak, čak i u takvoj situaciji – ne baš uvjerljiva opozicija zasad ostavlja mogućnost preživljavanja ove i ovakve vlasti.

Ako na izborima 2027. dođe do početka korjenite promjene unutarnjopolitičkog stanja u smjeru istinskog tržišnog gospodarstva, inteligentnog osnaživanja institucija države i nacionalne sigurnosti te zdravorazumskog dogovora u društvu bez ovisnosti o predatorskim akterima izvana i trojanskim konjima iznutra – Crna Gora se ima čemu nadati.

Ako se pak nakon izbora 2027. nastave Spajićeva odsutnost, Bečićeva nesposobnost i Mandićevo kapilarno jačanje – Crnoj Gori prijeti opasnost postati državom "naroda i narodnosti", malom Jugoslavijom, plemensko-pogodbenom zajednicom s ne baš sjajnim izgledima za život i blagostanje u desetljećima koja dolaze. I sve to s nadolazećim europskim pečatom. ❑

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 44, 45
Oblast strane 2,224.61 cm^2
Autor PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/29f07805-043b-4461-ba6b-aa3a532f8720/pdf

EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE I BALKANSKE PUKOTINE

Crna Gora je bez ikakve sumnje prva sljedeća članica Europske unije. Istodobno nam to ništa ne govori o trendovima u samoj državi koji su sve više i protucrnogorski i protueuropski

PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ zbori 30. kolovoza 2020. bili su prekretnica u novijoj povijesti Crne Gore. Dugogodišnja vlast je pala, a dugogodišnja opozicija postala vlast. Od onoga što je tada obećavano, malo je ostalo, a još manje realizirano. Gospodarstvo je i dalje ekstraktivne prirode, rast plaća osiguran je makinacijama s doprinosima, a ne rastom realne ekonomije, nastavljena je, a negdje i povećana praksa stranačkog zapošljavanja, dok je borba protiv kriminala svedena na obračun s jednim, a vrlo blag odnos prema drugom kriminalnom klanu. Jedini napredak koji država bilježi jest onaj na europskom putu, ako napredak mjerimo zatvorenim poglavljima, ne i stvarnim učinkom u društvu.

UCrnoj Gori su se od 2020. izmijenile 3 vlade, vlada izgubljenog Zdravka Krivokapića, vlada štetočinskog Dritana Abazovića i trenutna vlada, vlada odsutnog Milojka Spajića, premijera kojeg nema.

Europski put Crne Gore glavna je igra u gradu te sveprožimajuća tema i svojevrsni parareligijski fenomen. U Europsku uniju se u Crnoj Gori zaklinju gotovo svi, EU je navodno rješenje za sve. Takva situacija, naravno, u konkretnim dnevnopolitičkim kategorijama po definiciji najviše pogoduje vlasti.

Svremenom se EU-retorika pretvorila i u smokvin list za sve i svašta – pa ako postavite pitanje zašto je premijer lagao o vlastitom državljanstvu, zašto ga nema u Skupštini kad se izglasavaju novi ministri njegove vlade, zašto šuti o podizanju spomenika ratnom zločincu, zašto policija mirno gleda kako lokalni nasilnici na tom podizanju spomenika tuku novinare ili zašto ministar policije ne daje ostavku ili nije smijenjen zbog loše reakcije policije nakon što je masovni ubojica na Cetinju neometano hodao okolo i ubijao – riskirate biti optuženi za podrivanje europskog puta države.

Podrška vrha

Crnu Goru u ovom trenutku predvodi u biti trokomponentna vlast kojoj su pridružene stranke manje brojnih naroda.

Pokret Evropa sad! (PES) premijera Milojka Spajića pozicionira se kao proeuropska i reformistička struktura, odnedavno je pridruženi član Europske pučke stranke te uživa snažnu (i nezasluženu) podršku vrha Europske unije. Ispod površine, ogoljeno od retorike, radi se o političkoj nakupini svega i svačega, o prebjezima iz niza stranaka, a većina skupštinskih zastupnika te stranke osobno su i interesno bliži Andriji Mandiću, predsjedniku Skupštine i četničkom vojvodi, nego drugim akterima crnogorske političke scene. Spajić je nezainteresiran za upravljanje državom i za upravljanje skupštinskom većinom, što je Andriji Mandiću omogućilo postati pravim gospodarom te većine.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 44, 45
Oblast strane 2,224.61 cm^2
Autor PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/29f07805-043b-4461-ba6b-aa3a532f8720/pdf

Nova srpska demokratija (NSD) predsjednika Skupštine i četničkog vojvode Andrije Mandića odjednom se pokušava ulaštiti, pozicionirati kao proamerička i proeuropska konzervativna stranka, nakon gotovo tri desetljeća Mandićeve četničke i putinističke politike. Dok Mandić neiskreno govori o pomirenju, sustiže ga pritisak prošlosti, biračkoga tijela i Vučićevog režima – pa tako ovaj put za razliku od svog dojučerašnjeg suborca Milana Kneževića ne hvali otvoreno Ratka Mladića, no njegovoj obitelji umiveno upućuje sućut povodom smrti ratnog zločinca. Mandić je napravio odmak od Vučića kojeg procjenjuje skorašnjim gubitnikom (ili preciznije Vučić od Mandića kojeg više ne kontrolira), ulizuje se europskim dužnosnicima, a preko Dodikovih kontakata u Izraelu pokušava ostvariti ulaz u američku Republikansku stranku. Za razliku od Spajićevog PES-a i Bečićevih Demokrata – Mandić se jedini u državi bavi politikom u pravom smislu te riječi, gomilajući svoju moć. Traga za savezništvima, kontrolira Radioteleviziju Crne Gore, a s pojedinim poroznim političkim predstavnicima crnogorskih Bošnjaka i crnogorskih Albanaca provodi etnofederalizaciju – dijeli državni plijen prema nacionalnom ključu, savršeno svjestan da na kraju dana od toga on najviše profitira. Ranjena strana takvog rasporeda odnosa prvo je Crna Gora i njezino društveno tkivo, a onda i Crnogorci.

Demokratska Crna Gora (DEMOKRATE/DCG) Alekse Bečića kontrolira vojsku i policiju. Njezin lider, Aleksa Bečić, persona je non grata u Hrvatskoj. Ta mu titula izrazito smeta i za njezino ukidanje navodno pokušava lobirati. Demokrate su se nekoć davno predstavljali kao pomiriteljska priča koja će nadići nacionalne rovove i donijeti "pobjede, a ne podjele". U međuvremenu su se pokazali najnesposobnijima u crnogorskoj vlasti, uz to u svakoj delikatnoj situaciji servilnima i Vučiću i SPC-u, a prednjače i u stranačkom zapošljavanju.

Shizofrenija vlasti

Smrt Ratka Mladića bila je posljednji simptomatski događaj u razotkrivanju shizofrenosti ove vlasti. Za neke u vlasti on je heroj, za neke zločinac, a za neke ili jedno ili drugo – no o tome se ni ne usude izjasniti. Pa tako europejci Spajić i Bečić šute, Mandić upućuje sućut obitelji ratnog zločinca, za pojedine iz Socijalističke narodne partije (SNP) on je heroj, a ministar vanjskih poslova i lider Bošnjačke stranke (BS) Ervin Ibrahimović kaže da ovaj "i živ i mrtav, zaslužuje samo prezir".

No taj prijezir Ibrahimoviću očito nije dovoljan da bi napustio vlast u kojoj je s četničkim vojvodom i onima za koje je Mladić heroj, a za ulazak u tu vlast svojedobno je dobio podršku predsjednice Pokreta Majke enklava Srebrenice i Žepe, što je tužan detalj. Sada najavljuje da će BS glasati za opozicijsku inicijativu smjene Mandića, no čini se tek nakon što je postalo očito da opozicija neće imati dovoljno glasova za smjenu. Mandić na to tobože velikodušno poručuje da se "pomirenje pokazuje onda kada je najteže, razumijemo odluku Bošnjačke stranke". Bura u čaši vode, sve je uigrano i sve ostaje isto.

Ova situacija još je jednom pokazala da je trenutna vlast amalgam niza osobnih i stranačkih interesa, bez stvarne vrijednosne komponente, s Mandićevom četničkom komponentom koja jedina zna što dugoročno radi, a besplatno jaše na od Europske unije poklonjenom valu. Srpska pravoslavna crkva veto je igrač u Crnoj Gori. Njezina primarna poluga nad donositeljima odluka jest njihov strah od zamjeranja joj, a tu su i poluge u pogledu kadrovskog, financijskog i obiteljskog pritiska.

Tako primjerice mitropolit Joanikije Mićović može o notornom ratnom zločincu iz Drugoga svjetskoga rata, četničkom vojvodi i potpukovniku Pavlu Đurišiću, govoriti kao o "velikom junaku nepobjedivog karaktera", a mitropolit Metodije Ostojić može grliti i ljubiti njegovu brončanu statuu – a da o tome vlast šuti, a opozicija reagira mlako.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 44, 45
Oblast strane 2,224.61 cm^2
Autor PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/29f07805-043b-4461-ba6b-aa3a532f8720/pdf

Odnos Beograda prema Crnoj Gori itekako se prelomio i na pitanju crkve. Naime, Vučić i njegov lojalist Porfirije Perić rade sve kako bi osigurali da im se ne ponovi epizoda nepredvidljivosti ponašanja crkve u Crnoj Gori kakvu su imali s pokojnim Amfilohijem Radovićem, koji je bio Vučićev neprijatelj. U tu svrhu beogradska centrala kadrovski čisti crkvenu strukturu na tlu Crne Gore od posljednjih ostataka onih koji su iole bili za nekakav dogovor s Crnogorcima ili su bar željeli primat okupljanja dati vjerskom, a ne nacionalnom, ideološkom ili obavještajnom. Dodjelom osobne titule mitropolita Metodiju, uz već postojećeg mitropolita, a bez promjene statusa njegove eparhije, Beograd otvoreno gazi dosadašnju tradiciju u kojoj je mitropolit Mitropolije crnogorsko-primorske imao koordinacijski primat nad ostalim trima eparhijama čiji se dijelovi nalaze na teritoriju Crne Gore, a u posljednje se vrijeme sve glasnije šuška i o mogućnosti stvaranja Bokokotorske eparhije na štetu mitropolije, odnosno daljnjem mrvljenju crkvenog teritorija, kako bi se osigurala maksimalna poslušnost režimu u Beogradu svih SPC sastavnica na državnom tlu Crne Gore.

Joanikije i Metodije nisu u najboljim odnosima – Joanikije je pragmatično nešto bliži Mandiću, a Metodije fanatično odan Vučiću. Ipak, u ključnim stvarima misle identično – ne vole Crnogorce, Hrvate, Albance, Bošnjake i crnogorsku neovisnost, a vole Pavla Đurišića i Ratka Mladića.

Razmažena trima desetljećima apsolutne vlasti i izbušena godinama negativne selekcije, crnogorska se opozicija od gubitka vlasti 30. kolovoza 2020. nastavila ponašati kao da je i dalje na vlasti – spora, nadmena, dosadna i promašena. Iskreno vjerujući da gubitak vlasti nije bio generacijsko upozorenje i ogromni izazov, nego tek kratkotrajna anomalija, tražeći neku kombinaciju za ekspresni povratak u sedlo - izgubila je 6 godina ne napravivši doslovno ništa i to uz vlast koja joj se danonoćno servirala posrtajima i blamažama.

Od gubitka vlasti 2020. naovamo crnogorska je opozicija izgubila gotovo sve lokalne, parlamentarne i predsjedničke izborne utakmice, njih više od 20.

Demokratska partija socijalista (DPS) najveća je opozicijska struktura. Ta stranka nalazi se u svojevrsnom limbu. S jedne strane uživa solidan postotak podrške, a s druge strane je percepcijski izolirana za bilo kakvo koaliranje koje vodi ka vlasti. S jedne je strane nominalno pomladila svoje vodstvo, a s druge je strane sektaško-birokratski način djelovanja ostao isti, a čini se da se i stvarne odluke donose na isti način, iz zaleđa stranke.

Ta stranka izbore 2027. dočekuje gubitničkom taktikom čekanja.

Manja opozicijska kolona, Evropski savez (ES), sastavljena od nekoliko manjih stranaka crnogorskog predznaka, heterogena je struktura sastavljena i od zdravih dijelova i od pojedinaca upitne vrijednosti, što oponentima pogoduje za olako javno i medijsko otpisivanje cjelokupne priče. Savezu nedostaje snažno zaštitno lice, hrabrost za ozbiljniji iskorak te dnevna politička i medijska prodornost.

30 godina jedne vlasti ostavilo je traga i na crnogorskoj intelektualnoj sceni i u crnogorskom civilnom društvu. Uz pokoju časnu iznimku koja je dosljedno radila i nekoć i sada – jedan dio scene fiksiran na DPS njegovim je padom s vlasti 30.8.2020. utihnuo i nestao, drugi se dio slizao s novom vlašću, a ostatak je premrežen odnosima s bivšom vlašću do mjere da je u permanentnoj fazi čekanja – čeka se spasitelj kojeg nema (i neće ga biti u tom obliku) ili se spas nasušno traži u negdašnjim liderima koji odavno nemaju što ponuditi u ovoj eri.

Hibridni utjecaj

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 44, 45
Oblast strane 2,224.61 cm^2
Autor PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/29f07805-043b-4461-ba6b-aa3a532f8720/pdf

Ključ Vučićevog utjecaja u Crnoj Gori ležao je u pristupu diversifikacije ideološkog i obavještajnog portfelja. Ostvarivao je i još donekle ostvaruje što direktni, što individualni utjecaj na niz pojedinaca, stranaka, medija, financijskih institucija, nevladinih i kulturnih organizacija. Utjecao je na mnoge, no ne na jednak način i ne u jednakoj mjeri.

Upogledu direktnog utjecaja važnu je operativno-financijsku ulogu igrao vojvođanski ogranak Srpske napredne stranke, prvotno okupljen oko Igora Mirovića, a potom oko bivšeg premijera Miloša Vučevića, a koji je godinama služio kao mrežno čvorište i kontakt-točka s režimom za razne putnike namjernike iz Crne Gore koji su se dali u službu druge države.

Eksplicitni primjeri Vučićevog miješanja u crnogorske izbore dvije su tzv. Bitke za Nikšić, iz ožujka 2021. i travnja 2025., u kojima je Mandićev stranački kolega Marko Kovačević (znakovitog nadimka Šubara) prvo osvojio, a potom zadržao vlast u tom važnom crnogorskom gradu. SNS je davao snažnu tabloidnu propagandnu i terensku podršku Kovačeviću (tada su Mandić i Vučić bili u ljubavi), a te izbore pratile su i sumnje na uvoz novca za kupovinu glasova i birača iz istočne Hercegovine.

No sam utjecaj na crnogorsku scenu bio je daleko širi. U pogledu individualnog utjecaja, Vučićev režim služio se instrumentima straha i instrumentima obiteljskog pritiska. Premijera Spajića Vučićev je režim preventivno medijski izbombardirao u osvit formiranja vlade u jesen 2023., dao mu do znanja da se mora osloniti na parlamentarnu potporu NSD-a i DNP-a te dogovoriti njihov naknadni ulazak u Vladu, a ne formirati vlast s oporbenim procrnogorskim strankama. Kada se pak nakon podgoričkih izbora u jesen 2024. pojavila mogućnost promjene vlasti u glavnom gradu i možebitnog vala za šire promjene u državi, pri čemu su predsjednik Milatović i njegova struktura bili jezičac na vagi – i suprotno svemu najavljivanome naprasno spasili novu-staru vlast - uvelike se govorilo da je to osigurano prijetnjama poznatih kriminalaca iz 1990-ih kojima je bio izložen Milatovićev brat, koji živi u Srbiji i navodno posluje s tamošnjom državom. Od Dritana Abazovića, nominalno zeleno-lijevog političara i svojedobno u očima Europe modernog manjinca, očekivala se snažna podrška srpskim studentima, a on sve vrijeme nije smio pisnuti protiv Vučića, što zbog osobnog kukavičluka i premreženosti s nacionalističkim krugovima u Srbiji, što zbog poslovnih interesa svojeg brata u Beogradu. Bečića i Demokrate navodno se ucjenjivalo raznim osobnim i akademskim kompromatima, a ako i nije radilo osobno itekako je radio strah od SPC-a.

Vučić je utjecaj na znatan dio crnogorskih novina, televizija i portala (više od polovice njih) ostvarivao posredno, preko vlasničkih, upravljačkih i kadrovskih veza tih medija sa Srbijom i njegovom vladajućom strukturom. Trenutno traje pokušaj preuzimanja najutjecajnije crnogorske medijske grupe Vijesti od strane fonda Alpac Capital fonda koji se preko kapitala bliskog Viktoru Orbanu povezuje s Vučićem.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 44, 45
Oblast strane 2,224.61 cm^2
Autor PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/29f07805-043b-4461-ba6b-aa3a532f8720/pdf

Uposljednje se vrijeme kroz određene kolumniste i analitičare u Crnoj Gori počela plasirati i teza o konkurentnim utjecajima izvana, pri čemu se naglašava navodni hrvatski utjecaj te isti odmah izjednačava s onim iz Srbije. Prema toj tezi dva jednaka maligna utjecaja izvana suprotnog predznaka štete Crnoj Gori, a rješenje je neki unutarnji srednji put. Ovakva teza činjenično je netočna, ali i poprilično lukava i utilitarna. Naime, ispada da su hrvatski zahtjevi Crnoj Gori na europskom putu, i to uglavnom zahtjevi civilizacijske prirode (odštete logorašima, pitanje nestalih, procesuiranje ratnih zločina, imovinska pitanja) te u vezi sa školskim brodom Jadran (o čijoj se (ne)važnosti, naravno, može raspravljati) – isto što i danonoćne kampanje mržnje u srpskim režimskim medijima, ucjenjivanje crnogorskih dužnosnika, proaktivno miješanje u crnogorske izbore te neprijateljsko preuzimanje medija u Crnoj Gori. Cilj ovakvog lažnog pariteta jest dati percepcijski poguranac onome koji je sada "jednako odmaknut i od Vučića i od Plenkovića" – tobože europeiziranom Andriji Mandiću. Uzgred rečeno, tema broda Jadran zabavna je iz razloga što su na njoj entiteti poput vučićevskog huškačkog portala Borba, velikosrpskog NVO-a Miholjski zbor i prevrtljivog Abazovića – odjednom i za jednu prigodu postali žestoki crnogorski suverenisti.

Crnu Goru sredinom 2027. čekaju najvažniji izbori od 1997. naovamo, prema mojoj procjeni važniji i od referenduma 2006. i od parlamentarnih izbora 2020. Mnogi se s ovim neće složiti i reći će da se radi o presnažnoj tvrdnji. No zašto je tome ipak tako? Da je referendum 2006. kojim slučajem propao – ne bi propao i crnogorski zamašnjak za neovisnošću, naprotiv, vratio bi se još snažniji, s većim postotkom podrške u društvu. Dubinski valovi u društvu bili su upravo takvi – želja za vlastitom državom i odlučivanjem o vlastitoj sudbini. Isto tako, 30.8.2020. nije morao biti jednosmjerna cesta – da je negdašnja vlast, a sadašnja opozicija njegove lekcije shvatila ispravno i na vrijeme – taj je datum mogao biti prilika za ispravljanje brojnih negativnosti vlasti koja je pala 2020., pročišćenje i vraćanje jedne zdravije, dugoročno održive priče ili stvaranje nečeg boljeg na zgarištima minulog. No 2006. je shvaćena zdravo za gotovo, a 2020. nije iskorištena za regeneraciju.

Bitka za dušu

Sada pred sobom imamo izbore drugačije prirode, izbore koji će ili zaustaviti ili cementirati negativne unutarnje trendove i to ne za daljnje godine, već desetljeća. Dubinski valovi u društvu ovaj su put drugačiji, za Crnu Goru nepovoljniji. 2027. bitka je za karakter države, za njezinu dušu i njezino zdravlje.

Politička se scena pred ove izbore nalazi u svojevrsnoj pat-poziciji. Vlast je klimava i nesigurna u svoj opstanak, no još ima nešto ekonomskog i dosta vanjskopolitičkog manevarskog prostora za preživljavanje, dok je opozicija u malo boljem stanju nego prije, no s nejasnom putanjom prema vlasti i bez ikakvih naznaka društvenog momentuma koji bi joj povećao šanse za vlast. Spajić ne kontrolira vlastitu stranku, Mandiću prijeti posrtaj na biralištima zbog vanjskog zaokreta, a Bečić se bori za prelazak izbornog praga. Ipak, čak i u takvoj situaciji – ne baš uvjerljiva opozicija zasad ostavlja mogućnost preživljavanja ove i ovakve vlasti.

Ako na izborima 2027. dođe do početka korjenite promjene unutarnjopolitičkog stanja u smjeru istinskog tržišnog gospodarstva, inteligentnog osnaživanja institucija države i nacionalne sigurnosti te zdravorazumskog dogovora u društvu bez ovisnosti o predatorskim akterima izvana i trojanskim konjima iznutra – Crna Gora se ima čemu nadati.

Ako se pak nakon izbora 2027. nastave Spajićeva odsutnost, Bečićeva nesposobnost i Mandićevo kapilarno jačanje – Crnoj Gori prijeti opasnost postati državom "naroda i narodnosti", malom Jugoslavijom, plemensko-pogodbenom zajednicom s ne baš sjajnim izgledima za život i blagostanje u desetljećima koja dolaze. I sve to s nadolazećim europskim pečatom. q

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 44, 45
Oblast strane 2,224.61 cm^2
Autor PIŠE: ALEKSANDAR MUSIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov EUROPSKA FASADA I BALKANSKE PUKOTINE

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/29f07805-043b-4461-ba6b-aa3a532f8720/pdf

CRNA GORA SE IZNUTRA SUOČAVA S

ETNOFEDERALIZACIJOM: RASTAKANJEM

ZAJEDNIČKIH NAZIVNIKA DRŽAVE, JAČANJEM ČETNIŠTVA I VLAŠĆU NESPOSOBNOM ZA PROVEDBU BILO KAKVE STVARNE REFORME

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Mozaik
Strana 40
Oblast strane 1,064.98 cm^2
Autor IVANA PRGOMET

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'NE POSTOJI SAMO DRŽAVA SRBIJA, milijun je mogućnosti'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b9b83ed1-cbd8-4c4d-95b9-785add01ad3e/pdf

ISPOVIJEST GLUMCA AMMARA MEŠIĆA KOJI JE USTAO PROTIV VUČIĆA PA DOBIO OTKAZ

'NE POSTOJI SAMO DRŽAVA SRBIJA, milijun je mogućnosti'

Srbija je moja zemlja, volim je najviše na svijetu, kao i moj rodni grad Prijepolje, kao i Beograd, u kojem sam proveo većinu svog života. Naravno da bih volio vratiti se jednog dana i raditi u Srbiji, ali pod ovakvom vlašću to nije moguće. Neki svoj smiraj našao sam u Zagrebu dok se ne donesu prave odluke, kaže Ammar

Beogradskoga glumca Ammara Mešića (34) domaća publika upoznala je u seriji "U dobru i zlu", a nedavno je javno rekao da je otišao iz Srbije zbog Aleksandra Vučića. Točnije, dobio je otkaz u seriji "Igra sudbine" nakon što je digao glas i protestirao protiv srpskog predsjednika, odnosno podržao prosvjede protiv nasilja. Ammar je u međuvremenu radio na bauštelu u Beču, a sad se prijavio za posao prodavača u "Konzumu" u Zagrebu.

IVANA PRGOMET

– U Zagrebu je lijepo, imam neki svoj smiraj. Nema Vučićevih ćacija. Potpisao sam ugovor za "Konzum" prije nekih mjesec dana, pa smo čekali Hrvatski zavod za zapošljavanje da da pozitivnu ocjenu i dali su je prije desetak dana, a sad čekam policiju da mi odobri zahtjev za radnu vizu. Nadam se da će se to odobriti kroz mjesec dana i da ću onda početi raditi – govori nam Ammar.

Reakcije na njegovu objavu na društvenoj mreži da je otišao iz Srbije zbog Vučićeve vlasti jako su pozitivne, kaže nam.

– Baš su me ganule u srce jer sam imao dosta poziva i privatnih poruka u kojima i Hrvati i Srbi jako pozitivno gledaju na to. Mogu im samo zahvaliti na podršci, jer znam da nisam sam. S druge strane, sve to što radim posljednjih godina, razmišljao sam, moja misija je da pokažem ljudima, pogotovo u Srbiji gdje imaju strah da će izgubiti posao, da neće imati financijskih sredstava – svijet je velik. Zemlja je velika, ne postoji samo država Srbija, postoji milijun drugih mogućnosti. Ništa nije crno, postoji uvijek i bijela strana. Kad sam izbacio tu objavu, javio se jedan čovjek, Hrvat, od nekih 45 godina, koji je napisao da je bio u depresiji mjesecima i da nije mogao izići iz stana, naći posao, da ga nije ni tražio zapravo.

U Zagrebu nikad nije doživio nikakve neugodnosti PRIVATNI ALBUM

Dok ne bude stanje normalnosti u Srbiji, zadržat ću se u Hrvatskoj. Planove općenito ne radim jer sam se više puta opekao, kako privatno, tako i poslovno, naučio sam ne planirati previše. Volim živjeti od danas do sutra i volim u taj dan dati cijelog sebe i nešto naučiti

No moja priča ga je dotaknula, rekao mi je: "Dignuo sam se ovo jutro, izišao iz stana, sjeo popiti kavu i krenuo uhvatiti svoj život u svoje ruke." Oči su mi se napunile suzama jer sam nekome pomogao. Ako netko mojim primjerom može pokazati i dokazati da je mnogo jači od onoga što misli da jest, moja misija je uspješna – kaže nam Ammar.

Nema mjesta za njegov lik u seriji

Jednog dana volio bi se vratiti u Srbiju.

– Srbija je moja zemlja, volim je najviše na svijetu, kao i moj rodni grad Prijepolje, kao i Beograd, u kojem sam proveo većinu svog života. Naravno da bih volio vratiti se jednog dana i raditi u Srbiji, ali pod ovakvom vlašću to nije moguće. Neki svoj smiraj našao sam u Zagrebu dok se ne donesu prave odluke.

Dok ne bude stanje normalnosti u Srbiji, zadržat ću se u Hrvatskoj. Planove općenito ne radim jer sam se više puta opekao, kako privatno, tako i poslovno, naučio sam ne planirati previše. Znam što bih volio, imam neki cilj, ali ne obazirem se na same planove. Volim živjeti od danas do sutra i volim u taj dan dati cijelog sebe i nešto naučiti. Trudim se biti dobar čovjek, sutra još bolji. Ako nekome mogu pomoći, pomoći ću – govori nam Ammar.

Njegov život posljednje tri godine bio je poprilično turbulentan.

– Od 2019. do 2023. živio sam jako lijepo u Srbiji, dok se nije počelo događati to što se počelo događati. Digao sam glas protiv vlasti u Srbiji, iako dižem glas protiv otkako je došla. Godine 2023. dobio sam otkaz u seriji "Igra sudbine" zbog mojih političkih stavova; 3. svibnja dogodio se masakr u osnovnoj školi u Beogradu. Dva dana poslije sam napisao otvoreno pismo Aleksandru Vučiću u kojem sam ga optužio za cjelokupno stanje u državi. Završio sam to pismo, koje je relativno kratko, himnom države Srbije. Sutradan sam otišao na set i pitao sam direktora serije "kad ću dobiti otkaz". On je rekao: "Kakav otkaz, to je tvoj profil, mi nemamo nikakve veze s tvojim mišljenjem." Nakon mjesec i pol dana počeli su me zvati producenti, nisam se javljao. Ostavljao sam im poruke da mi pišu jer sam htio pisani trag. Nastavili su zvati dok nisu shvatili da se neću javiti. Onda su mi poslali mail da serija "Igra sudbine" ide u nekom drugom smjeru i da nema mjesta za moj lik, na što sam im se zahvalio – govori nam Ammar.

PRIVATNI ALBUM

Mama se digla jedno jutro i vidjela da su počeli renovirati ulicu. Bilo joj je drago, naravno, a onda je vidjela da su se zaustavili kod našeg dijela. Mislila je da će nastaviti sutradan, međutim sutradan su preskočili dio oko moje kuće i nastavili par metara dalje renovirati ulicu. Nisam znao hoću li se smijati ili plakati

Bauštela - psihičko rasterećenje

Nakon otkaza otišao je u Beč, gdje je tri mjeseca radio na crno na bauštelu.

– To mi je bilo psihičko i fizičko rasterećenje. Dosta mi je pomoglo. Da sam ostao u Srbiji, poludio bih. Nije svejedno kad ti s nepoznatog profila napišu u inbox adresu i broj stana u Beogradu gdje živiš. Odakle tom čovjeku takve informacije? Poprilično stresno je bilo u tom periodu. Ne bih rekao da je to bio moj bijeg, već više vraćanje sebi, čišćenje od svega, kao i očuvanje zdravog razuma – govori nam Ammar.

Nedugo potom dobio je ulogu u seriji "U dobru i zlu" i došao u Zagreb, u kojem je posljednje dvije i pol godine.

– Mama se digla jedno jutro i vidjela da su počeli renovirati ulicu. Bilo joj je drago, naravno, a onda je vidjela da su se zaustavili kod našeg dijela. Mislila je da će nastaviti sutradan, međutim sutradan su preskočili dio oko moje kuće i nastavili par metara dalje renovirati ulicu.

Nisam znao hoću li se smijati ili plakati. Kakvi to ljudi vode moj grad. Kako čovjeku objasniti da postoji ulica od 300 metara, koja se renovira do 150. metra, i onda do 155. se ne renovira, pa onda dalje renovira. Ljudi su komentirali, da nisam podijelio video, ne bi mi vjerovali. Toliko je nebuloznа situacija. Prije dva mjeseca doživio sam botovski napad na svoj Instagram profil na kojem sam imao 150 tisuća pratitelja s više od 10.000 prijava protiv profila – kaže nam Ammar.

Volio bi jednog dana naći posao u struci.

– Gluma je moj prioritet. Posao ne tražim, producentima sam poslao svoj CV, kad bude casting, vjerojatno će me zvati ako budu htjeli. Kad će to biti, ne znam, no naš posao je neizvjestan, iako mi je drago da je tako jer mi ne da da se ulju-ljam, nego uvijek mora biti neka borba. Iz te borbe izlazim kao pobjednik jer non-stop radim na sebi – kaže Ammar.

U Zagrebu nikad nije doživio nikakve neugodnosti.

– Općenito stanje u Srbiji je takvo da je ono što govori vlast suprotno od onoga što normalni građani Srbije misle. Njihov narativ je: zavedi pa vladaj. **Ana Brnabić** psuje Hrvatsku, a prva ima hrvatski pasoš i neke vile po Istri. Ja bih ovom prilikom zamolio ljude da ne vjeruju vlasti, već građanima Srbije. Pozivam ljude da uživaju u životu i da konačno Srbija i Hrvatska budu u dobrim susjedskim odnosima, a da ne slušamo vlast i ono što vlast plasira – zaključio je Ammar. ●

Ammar Mešić trenutačno u Zagrebu čeka 'papire' da počne raditi kao prodavač u 'Konzumu'. Prethodno je radio na bauštelu u Beču PRIVATNI ALBUM

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Mozaik
Strana 40
Oblast strane 1,064.98 cm^2
Autor IVANA PRGOMET

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'NE POSTOJI SAMO DRŽAVA SRBIJA, milijun je mogućnosti'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b9b83ed1-cbd8-4c4d-95b9-785add01ad3e/pdf

ISPOVIJEST GLUMCA AMMARA MEŠIĆA KOJI JE USTAO PROTIV VUČIĆA PA DOBIO OTKAZ

'NE POSTOJI SAMO DRŽAVA SRBIJA, milijun je mogućnosti'

→ Srbija je moja zemlja, volim je najviše na svijetu, kao i moj rodni grad Prijepolje, kao i Beograd, u kojem sam proveo većinu svog života. Naravno da bih volio vratiti se jednog dana i raditi u Srbiji, ali pod ovakvom vlašću to nije moguće. Neki svoj smiraj našao sam u Zagrebu dok se ne donesu prave odluke, kaže Ammar

Beogradskoga glumca Ammara Mešića (34) domaća publika upoznala je u seriji "U dobru i zlu" , a nedavno je javno rekao da je otišao iz Srbije zbog Aleksandra Vučića. Točnije, dobio je otkaz u seriji "Igra sudbine" nakon što je digao glas i protestirao protiv srpskog predsjednika, odnosno podržao prosvjede protiv nasilja. Ammar je u međuvremenu radio na bauštelu u Beču, a sad se prijavio za posao prodavača u "Konzumu" u Zagrebu.

IVANA PRGOMET

– U Zagrebu je lijepo, imam neki svoj smiraj. Nema Vučićevih ćacija. Potpisao sam ugovor za "Konzum" prije nekih mjesec dana, pa smo čekali Hrvatski zavod za zapošljavanje da da pozitivnu ocjenu i dali su je prije desetak dana, a sad čekam policiju da mi odobri zahtjev za radnu vizu. Nadam se da će se to odobriti kroz mjesec dana i da ću onda početi raditi – govori nam Ammar.

Reakcije na njegovu objavu na društvenoj mreži da je otišao iz Srbije zbog Vučićeve vlasti jako su pozitivne, kaže nam. – Baš su me ganule u srce jer sam imao dosta poziva i privatnih poruka u kojima i Hrvati i Srbi jako pozitivno gledaju na to. Mogu im samo zahvaliti na podršci, jer znam da nisam sam. S druge strane, sve to što radim posljednjih godina, razmišljao sam, moja misija je da pokažem ljudima, pogotovo u Srbiji gdje imaju strah da će izgubiti posao, da neće imati ##nancijskih sredstava – svijet je velik, Zemlja je velika, ne postoji samo država Srbija, postoji milijun drugih mogućnosti. Ništa nije crno, postoji uvijek i bijela strana. Kad sam izbacio tu objavu, javio se jedan čovjek, Hrvat, od nekih 45 godina, koji je napisao da je bio u depresiji mjesecima i da nije mogao izići iz stana, naći posao, da ga nije ni tražio zapravo.

No moja priča ga je dotaknula, rekao mi je: "Dignuo sam se ovo jutro, izišao iz stana, sjeo popiti kavu i krenuo uhvatiti svoj život u svoje ruke." Oči su mi se napunile suzama jer sam nekome pomogao. Ako netko mojim primjerom može pokazati i dokazati da je mnogo jači od onoga što misli da jest, moja misija je uspješna – kaže nam Ammar. Nema mjesta za njegov lik u seriji

Jednog dana volio bi se vratiti u Srbiju.

– Srbija je moja zemlja, volim je najviše na svijetu, kao i moj rodni grad Prijepolje, kao i Beograd, u kojem sam proveo većinu svog života. Naravno da bih volio vratiti se jednog dana i raditi u Srbiji, ali pod ovakvom vlašću to nije moguće. Neki svoj smiraj našao sam u Zagrebu dok se ne donesu prave odluke.

Dok ne bude stanje normalnosti u Srbiji, zadržat ću se u Hrvatskoj. Planove općenito ne radim jer sam se više puta opekao, kako privatno, tako i poslovno, naučio sam ne planirati previše. Znam što bih volio, imam neki cilj, ali ne obazirem se na same planove. Volim živjeti od danas do sutra i volim u taj dan dati cijelog sebe i nešto naučiti. Trudim se biti dobar čovjek, sutra još bolji. Ako nekome mogu pomoći, pomoći ću – govori nam Ammar. Njegov život posljednje tri godine bio je poprilično turbulentan.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Mozaik
Strana 40
Oblast strane 1,064.98 cm^2
Autor IVANA PRGOMET

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'NE POSTOJI SAMO DRŽAVA SRBIJA, milijun je mogućnosti'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b9b83ed1-cbd8-4c4d-95b9-785add01ad3e/pdf

– Od 2019. do 2023. živio sam jako lijepo u Srbiji, dok se nije počelo događati to što se počelo događati. Dignuo sam glas protiv vlasti u Srbiji, iako dižem glas protiv otkako je došla. Godine 2023. dobio sam otkaz u seriji "Igra sudbine" zbog mojih političkih stavova; 3. svibnja dogodio se masakr u osnovnoj školi u Beogradu. Dva dana poslije sam napisao otvoreno pismo Aleksandru Vučiću u kojem sam ga optužio za cjelokupno stanje u državi. Završio sam to pismo, koje je relativno kratko, himnom države Srbije. Sutradan sam otišao na set i pitao sam direktora serije "kad ću dobiti otkaz". On je rekao: "Kakav otkaz, to je tvoj pro##l, mi nemamo nikakve veze s tvojim mišljenjem." Nakon mjesec i pol dana počeli su me zvati producenti, nisam se javljao. Ostavljao sam im poruke da mi pišu jer sam htio pisani trag. Nastavili su zvati dok nisu shvatili da se neću javiti. Onda su mi poslali mail da serija "Igra sudbine" ide u nekom drugom smjeru i da nema mjesta za moj lik, na što sam im se zahvalio – govori nam Ammar.

Bauštela - psihičko rasterećenje

Nakon otkaza otišao je u Beč, gdje je tri mjeseca radio na crno na bauštelu.

– To mi je bilo psihičko i ##zičko rasterećenje. Dosta mi je pomoglo. Da sam ostao u Srbiji, poludio bih. Nije svejedno kad ti s nepoznatog pro##la napišu u inbox adresu i broj stana u Beogradu gdje živiš. Odakle tom čovjeku takve informacije? Poprilično stresno je bilo u tom periodu. Ne bih rekao da je to bio moj bijeg, već više vraćanje sebi, čišćenje od svega, kao i očuvanje zdravog razuma – govori nam Ammar.

Nedugo potom dobio je ulogu u seriji "U dobru i zlu" i došao u Zagreb, u kojem je posljednje dvije i pol godine.

– Mama se digla jedno jutro i vidjela da su počeli renovirati ulicu. Bilo joj je drago, naravno, a onda je vidjela da su se zaustavili kod našeg dijela. Mislila je da će nastaviti sutradan, međutim sutradan su preskočili dio oko moje kuće i nastavili par metara dalje renovirati ulicu.

Nisam znao hoću li se smijati ili plakati. Kakvi to ljudi vode moj grad. Kako čovjeku objasniti da postoji ulica od 300 metara, koja se renovira do 150. metra, i onda do 155. se ne renovira, pa onda dalje renovira. Ljudi su komentirali, da nisam podijelio video, ne bi mi vjerovali. Toliko je nebulozna situacija. Prije dva mjeseca doživio sam botovski napad na svoj Instagram pro##l na kojem sam imao 150 tisuća pratitelja s više od 10.000 prijava protiv pro##la – kaže nam Ammar. Volio bi jednog dana naći posao u struci.

– Gluma je moj prioritet. Posao ne tražim, producentima sam poslao svoj CV, kad bude casting, vjerojatno će me zvati ako budu htjeli. Kad će to biti, ne znam, no naš posao je neizvjestan, iako mi je drago da je tako jer mi ne da da se uljuljam, nego uvijek mora biti neka borba. Iz te borbe izlazim kao pobjednik jer non-stop radim na sebi – kaže Ammar. U Zagrebu nikad nije doživio nikakve neugodnosti.

– Općenito stanje u Srbiji je takvo da je ono što govori vlast suprotno od onoga što normalni građani Srbije misle. Njihov narativ je: zavedi pa vladaj. Ana Brnabić psuje Hrvatsku, a prva ima hrvatski pasoš i neke vile po Istri. Ja bih ovom prilikom zamolio ljude da ne vjeruju vlasti, već građanima Srbije. Pozivam ljude da uživaju u životu i da konačno Srbija i Hrvatska budu u dobrim susjedskim odnosima, a da ne slušamo vlast i ono što vlast plasira – zaključio je Ammar. •

Dok ne bude stanje normalnosti u Srbiji, zadržat ću se u Hrvatskoj. Planove općenito ne radim jer sam se više puta opekao, kako privatno, tako i poslovno, naučio sam ne planirati previše. Volim živjeti od danas do sutra i volim u taj dan dati cijelog sebe i nešto naučiti

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Mozaik
Strana 40
Oblast strane 1,064.98 cm^2
Autor IVANA PRGOMET

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'NE POSTOJI SAMO DRŽAVA SRBIJA, milijun je mogućnosti'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b9b83ed1-cbd8-4c4d-95b9-785add01ad3e/pdf

UZagrebu nikad nije doživio nikakve neugodnosti PRIVATNI ALBUM Mama se digla jedno jutro i vidjela da su počeli renovirati ulicu. Bilo joj je drago, naravno, a onda je vidjela da su se zaustavili kod našeg dijela. Mislila je da će nastaviti sutradan, međutim sutradan su preskočili dio oko moje kuće i nastavili par metara dalje renovirati ulicu. Nisam znao hoću li se smijati ili plakati

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,090.1 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3267763f-224a-40bb-92f0-cee2556165c1/pdf

OD PETKA DO PETKA

ZLATKO CRNČEC

SUBOTA, 29. KOLOVOZA

Ringo Starr na turneji

Ako ste mislili da su Rolling Stonesi jedini veliki izvođači iz šezdesetih koji još uvijek idu na turneje, prevarili ste se. Naime, tek nešto stariji njihov vršnjak, hubnjar Beatlesa Ringo Starr, najavljuje svjetsku turneju. Zašto i ne. Pa čovjek ima samo 86 godina. Njegov All Starr Band počinje novu seriju koncerata 24. rujna, a na rasporedu su zasada nastupi samo po Sjedinjenim Državama. Dok većina ljudi u tim godinama eventualno planira tako veliku avanturu kao što je odluka otići tih ne na kavu, Ringo planira u kojim će sve dvoranama nastupati. Koliko se može doznati nije to zamišljeno samo kao simboličnо pojavljivanje na pozornici i brzi povratak u hotel. Ringo, naime, nanjerava održljivo svirati. On je bio nekako najmanje cijenjeni član Beatlesa. Iako je i on napisao neke pjesme koje je onda sam i opjevao. Ali za razliku od ostalih članova, nije imao pretenzije mijenjati svijet. Nije kod njega bilo premenmagnja. I zbog toga su ga ljudi i cijenili. Lennon je znao iritirati svojim eskapadama o revolucijama koje samo što nisu došle. Harrison je svijet želio mijenjati meditacijom. Za McCartneya govore da se pod stare dane ponaša kao ostarjela razmažena operna pjevačica. Ringo je uvijek bio normalan, običan i nasmijan. I zato su ga ljudi i voljeli. I još ga izgleda vole.

NEDJELJA, 30. KOLOVOZA

Pad Jana Masaryka

Za svakog tko je tamo davno prije puno godina bio zaljubljen u noviju češku i slovačku povijest, a s njom u Kunderu i Škvoreckog i ostale čarobnjake, ovo će biti jako značajna vijest. Naime, češka policija pokreće novu fazu istrage misterioznе smrti bivšeg čehoslovačkog ministra vanjskih poslova Jana Masaryka. On je umro prije 78 godina, početkom 1948. kada su tadašnji čehoslovački komunisti uspjeli osvojiti vlast. Njegovi posmrtni ostaci bit će ekshumirani na groblju u Lányju nedaleko od Praga i podvrgnuti forenzičkim analizama. Ne postoji gotovo ni jedan roman nekog od češkiх i slovačkih pisaca koji se bavi vremenom nakon 1945., a da se u njemu ne spominje misterioznа Masarykova smrt. On je naime pao s četvrtog kata zgrade Ministarstva vanjskih poslova. Odonosno, do dana današnjeg nije jasno je li pao ili mu je nekо pomogao pasti. Odnosno jesu li ga komunisti naprosto likvidirali kao zadnju prepreku njihovom dolasku na vlast. Za što postoje ozbiljne indicije. Ali postoje i za mogućnost da se radilo o samoubojstvu. Masaryk je već bio star, lošeg zdravlja i u depresiji jer je kao demokratski političar teško doživljavao činjenicu da komunisti samo što nisu preuzeli vlast. Ako istraga uspije doći do nekih novih informacija, nadamo se da će one doći i do Kundere i Škvoreckog tamo gore. Bilo bi stvarno u redu da konačno saznaju što se točno dogodilo na tom prozoru.

PONEDJELJAK, 31. KOLOVOZA

Vučić opet na dvije stolice

Konačno je određen i datum parlamentarnih izbora u Srbiji. Još jedna varijabla u ionako totalno kompliciranoj tamošnjoj političkoj situaciji. Koju je dodatno iskomplicirala smrt Ratka Mladića. Koja je itekako delikatna za Aleksandra Vučića. Naime, njegovi birači od njega očekuju da Mladićev pogreb bude održan uz najviše vojne i državne počasti. To što je on čovjek koji je u Haagu bio osuđen na doživotni zatvor za niz najtežih ratnih zločina, među kojima je i genocid – to njih ne zanima. Međutim, s druge strane Vučić je itekako svjestan da to ne smije napraviti jer bi time brutalno zakomplicirao situaciju za sve one europske političare koji ga podržavaju. Jer oni ne bi mogli pradati svojoj domaćoj publici da podržavaju čovjeka, i prodaju mu najsofisticiranije oružje i obećavaju ogromne investicije, koji državnim i vojnim počastima sahranjuje čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid. Nešto takvo Vučić im neće i ne smije priuštiti. Ali s druge strane, birači očekuju svoje. Očekuju da se njihov junak sahranjuje onako kako se junaci sahraniti trebaju. Bit će zanimljivo vidjeti kako će se srpski predsjednik izvući iz svega ovog. A da će se izvući, to sigurno. Na kraju će se ići na neku muljažu. Da Srbija svojim zapadnim sponzorima može reći da nikakvih državnih počasti za Mladića nije bilo. A svojim domaćim pristašama da je junak sahranjen onako kako junacima dolikuje.

UTORAK, 1. RUJNA

Ekologija konačno zainteresirala Hrvate

Ako išta ispadne dobro iz ejele ove tragedije s Gospićem, onda bi to moglo biti da bi Hrvati konačno mogli postati svjesni ekologije. Odnosno da bi konačno mogli početi obraćati pažnju na brigu za okoliš. Dosad se brige takve vrste mogle najčešće vezati uz ljeve udruge koje su se godinama bavile ovakvim temama. Neke od njih su postale toliko uspješne da su završili kao vladari najvećeg grada u zemlji. Daleki su put prevalili od uličnog aktivizma do ureda zagrebačkog gradonačelnika. Bilo je istina i inicijativa na desnoj strani, od kojih su neke poslije završile u Mostu. Ali opću populaciju zaštita okoliša gotovo da nije nimalo zanimala. A sada je ta tema odjednom postala vruća ptica koja vrišti sa svih naslovnica novina, portala i prvih minuta televizijskih dnevnika. Ako se cijela ova ptica uspije održati u javnom prostoru, bilo bi to zaista jedan neočekivan, ali izrnimno dobar pokrajnji ishod cijele priče. Hrvati bi mogli početi konačno brinuti o tome na što im sliči okolina u kojoj žive.

SRIJEDA, 2. RUJNA

Njemačka najavljuje rat Rusiji

U kupno su tri drona pronađena u Zračnoj luci u Leipzigu. Dva su pravaćena, puna eksploziva, u terminu zakoploviina ukrajinske vojske. Nešto kasnije na obližnjoj livadi je otkriven i treći. A Leipzig i njegova zračna luka užasno su strateški važno mjesto odakle se opprema zapadno oružje put Ukrajine. Pa je na to Njemačka reagirala oštro prema Rusiji. Pa je onda Rusija oštro reagirala prema Njemačkoj. Podsjeća li vas na to nešto? Jeste li to možda učili u osnovnoj školi, tamo negdje u osmom razredu. Kada se po sustavu domina u roku od desetak dana urušio tadašnji europski sigurnosni sustav. Bilo je to u ovo doba godine prije 112 godina. Samo koji dan poslije započeo je Prvi svjetski rat. Usto, Njemačka je počremala rat protiv Rusije i 27 godina kasnije. Oba je izgubila. Neki cinici ironično stoga govore da ne može ništa loše proći kada Njemačka najavljuje da bi mogla ratovati s Rusijom. Europa opasno klizi prema eskalaciji s Rusijom. Dokle nas to sve može dovesti, vidjelo se već više puta u povijesti. Do sićega previše dobrog, kao da nitko s obje strane ovog sukoba ne pokazuje nimalo volje da se ovo s Rusijom počuša riješiti kroz nekakav kompromis i dogovor. Rat u Ukrajini traje već četiri godine. I ne pokazuje baš nikakve naznake da bi mogao zastati. Štoviše, kao da se dodatno zahuktava. Ništa dobro.

ČETVRTAK, 3. RUJNA

Ipak zanimljiv HNL

Nekako se činilo da bi mogło biti dosadno u HNL-u. Da bi Dinamo mogao proširati kao i prošle sezone. Ekipa im je više-manje ostala ista. A došla su i neka pojačanja. Čak dosta njih. A s druge je strane Hajduk bio posmuo u Europskoj ligi. I otvoreno prvenstvo porazom u Varaždinu. Rijeka je također kremla relativno loše. Ali kako to u nogometu već biva, sve se ozbene naopako jako brzo. Dinamo je postradao u Norveškoj, pa odmah potom posmuo u Puli. Iako napučena zvijezdama, ekipa izgleda opako nalik onoj orpreje dvije sezone. Domaće se utakmice odraduju nekako ofrije, kao da se ulaže manji napor nego na europskim kada su na tribinama brojni strani menadžeri. Dva uzastopna neuspjeha pojuljala su ozrače u Maksimiru koje je još prije samo par dana izgledalo sjajno i nepobjedivo. Još par takvih utakmica i mogla bi zavladati panika koja bi mogla rezultirati smjenom trenera. S druge pak strane Hajduk se zadnjih par dana brutalno pojačao. Rijeka i dalje ima jako solidnu momčad. Dakle, sve je moguće. Osim, naravno, europskog uspjeha domaćih klubova. Bit će to gladna jesen. Dinamo bi mogao postradati, a i Hajduk bi dok se ekipa ne ugra mogao loše prolaziti. Tako da za nogometne ovisnike ostaje HNL. Koji bi eto mogao neočekivano postati uzbudljiv. Iako, uglavnom, domaći klupski nogomet ide prema dolje. Ali stadioni se grade. Nekima u oko nogometa je to možda i najvažnije u cijeloj priči.

PETAK, 4. RUJNA

Balkan se i dalje naoružava

Balkanska utrka u naoružanju ide dalje. Hrvatska kupuje južnokorejske protuzračne rakete Chunmoo za sve skupa 432,5 milijuna eura. Bez PDV-a. Odgovor je to na činjenicu da je Srbija nedavno nabavila super moderne super brze rakete zrak-zemlja koje nose njihovi MIG-ovi 29. Komentari iz Europe će lako moguće biti da se eto Balkanci naoružavaju kako bi se opet na tom području pokrenuo kakav novi rat. Jer, kao, ljudi na ovom području su tome sklooni. Mi u Hrvatskoj smo i olako za puno stvari u jugoistočnoj Europi skloni okriviti Srbiju. To je istina. Ali ovdje ipak jest istina da je Srbija ta koja udara ritam za ova agresivna ulaganja u oružje. Svar je u tome da u Beogradu još uvijek smatraju da aktualne granice na Balkanu nisu trajne. Pa se pripremaju za situaciju kada bi međunarodne okolnosti mogle dozvoliti da se one još jednom promijene. Ako može mirlom, ako treba i silom. To vodeći srpski dužnosnici gotovo pa otvoreno i govore. I to im se sve iz europskih centara moći i tolerira. Ove verbalne najave. U igri je naravno Kosovo, pa iza njega ide BiH, odnosno Republika Srpska. A tu je još i Crna Gora. A nikad ne treba isključiti mogućnost da se u nekim krupnim u Beogradu računa i na Krajinu. Međunarodna zajednica koja je na ovom području napravila brojne greške i još uvijek ih radi zaisa bi ovdje trebala pokušati napraviti pravu stvar. Ali to je teško očekivati s obzirom na brojne protuzečne interese vodećih europskih zemalja kada je u pitanju jugoistočna Europa. Iako da s te strane neke velike pomoći ne treba očekivati. Morat ćemo se sami snaći. I to nama ovdje baš i ne ide lako lako.

FOTO: VEDRAN KARUZA

IMPRESSUM
v.d. glavne urednice Novoga lista: Tihana TOMIČIĆ
urednica: Ana MAKEK

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,090.1 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3267763f-224a-40bb-92f0-cee2556165c1/pdf

ZLATKO CRNČEC

SUBOTA,

29. KOLOVOZA Ringo Starr na turneji Ako ste mislili da su

Rolling Stonesi jedini veliki izvođači iz šezdesetih koji još uvijek idu na turneje, prevarili ste se. Naime, tek nešto stariji njihov vršnjak, bubnjar Beatlesa Ringo Starr, najavljuje svjetsku turneju. Zašto i ne. Pa čovjek ima samo 86 godina. Njegov All Starr Band počinje novu seriju koncerata 24. rujna, a na rasporedu su zasada nastupi samo po Sjedinjenim Državama. Dok većina ljudi u tim godinama eventualno planira tako veliku avanturu kao što je odluka otići ili ne na kavu, Ringo planira u kojim će sve dvoranama nastupati. Koliko se može doznati nije to zamišljeno samo kao simbolično pojavljivanje na pozornici i brzi povratak u hotel. Ringo, naime, namjerava ozbiljno svirati. On je bio nekako najmanje cijenjeni član Beatlesa. Iako je i on napisao neke pjesme koje je onda sam i opjevao. Ali za razliku od ostalih članova, nije imao pretenzije mijenjati svijet. Nije kod njega bilo prenemaganja. I zbog toga su ga ljudi i cijenili. Lennon je znao iritirati svojim eskapadama o revolucijama koje samo što nisu došle. Harrison je svijet želio mijenjati meditacijom. Za McCartneya govore da se pod stare dane ponaša kao ostarjela razmažena operna pjevačica. Ringo je uvijek bio normalan, običan i nasmijan. I zato su ga ljudi i voljeli. I još ga izgleda vole. NEDJELJA, 30. KOLOVOZA Pad Jana Masaryka

Za svakog tko je tamo davno prije puno godina bio zaljubljen u noviju češku i slovačku povijest, a s njom u Kunderu i Škvoreckog i ostale čarobnjake, ovo će biti jako značajna vijest. Naime, češka policija pokreće novu fazu istrage misteriozne smrti bivšeg čehoslovačkog ministra vanjskih poslova Jana Masaryka. On je umro prije 78 godina, početkom 1948. kada su tadašnji čehoslovački komunisti uspjeli osvojiti vlast. Njegovi posmrtni ostaci bit će ekshumirani na groblju u Lányju nedaleko od Praga i podvrgnuti forenzičkim analizama. Ne postoji gotovo ni jedan roman nekog od čeških i slovačkih pisaca koji se bavi vremenom nakon 1945., a da se u njemu ne spominje misteriozna Masarykova smrt. On je naime pao s četvrtog kata zgrade Ministarstva vanjskih poslova. Odnosno, do dana današnjeg nije jasno je li pao ili mu je netko pomogao pasti. Odnosno jesu li ga komunisti naprosto likvidirali kao zadnju prepreku njihovom dolasku na vlast. Za što postoje ozbiljne indicije. Ali postoje i za mogućnost da se radilo o samoubojstvu. Masaryk je već bio star, lošeg zdravlja i u depresiji jer je kao demokratski političar teško doživljavao činjenicu da komunisti samo što nisu preuzeli vlast. Ako istraga uspije doći do nekih novih informacija, nadamo se da će one doći i do Kundere i Škvoreckog tamo gore. Bilo bi stvarno u redu da konačno saznaju što se točno dogodilo na tom prozoru.

PONEDJELJAK, 31. KOLOVOZA

Vučić opet na dvije stolice

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,090.1 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3267763f-224a-40bb-92f0-cee2556165c1/pdf

Konačno je određen i datum parlamentarnih izbora u Srbiji. Još jedna varijabla u ionako totalno kompliciranoj tamošnjoj političkoj situaciji. Koju je dodatno iskomplicirala smrt Ratka Mladića. Koja je itekako delikatna za Aleksandra Vučića. Naime, njegovi birači od njega očekuju da Mladićev pogreb bude održan uz najviše vojne i državne počasti. To što je on čovjek koji je u Haagu bio osuđen na doživotni zatvor za niz najtežih kaznenih djela, među kojima je i genocid – to njih ne zanima. Međutim, s druge strane Vučić je itekako svjestan da to ne smije napraviti jer bi time brutalno zakomplicirao situaciju za sve one europske političare koji ga podržavaju. Jer oni ne bi mogli prodati svojoj domaćoj publici da podržavaju čovjeka, i prodaju mu najsofisticiranije oružje i obećavaju ogromne investicije, koji državnim i vojnim počastima sahranjuje čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid. Nešto takvo Vučić im neće i ne smije priuštiti. Ali s druge strane, birači očekuju svoje. Očekuju da se njihov junak sahranjuje onako kako se junaci sahraniti trebaju. Bit će zanimljivo vidjeti kako će se srpski predsjednik izvući iz svega ovog. A da će se izvući, to sigurno. Na kraju će se ići na neku muljažu. Da Vučić svojim zapadnim sponzorima može reći da nikakvih državnih počasti za Mladića nije bilo. A svojim domaćim pristašama da je junak sahranjen onako kako junacima dolikuje.

UTORAK, 1. RUJNA

Ekologija konačno zainteresirala Hrvate

Ako išta ispadne dobro iz cijele ove tragedije s Gospićem, onda bi to moglo biti da bi Hrvati konačno mogli postati svjesni ekologije. Odnosno da bi konačno mogli početi obraćati pažnju na brigu za okoliš. Dosad se brige takve vrste moglo najčešće vezati uz lijeve udruge koje su se godinama bavile ovakvim temama. Neke od njih su postale toliko uspješne da su završili kao vladari najvećeg grada u zemlji. Daleki su put prevalili od uličnog aktivizma do ureda zagrebačkog gradonačelnika. Bilo je istina i inicijativa na desnoj strani, od kojih su neke poslije završile u Mostu. Ali opću populaciju zaštita okoliša gotovo da nije nimalo zanimala. A sada je ta tema odjednom postala vruća priča koja vrišti sa svih naslovnica novina, portala i prvih minuta televizijskih dnevnika. Ako se cijela ova priča uspije održati u javnom prostoru, bio bi to zaista jedan neočekivan, ali iznimno dobar pokrajnji ishod cijele priče. Hrvati bi mogli početi konačno brinuti o tome na što im sliči okolina u kojoj žive.

SRIJEDA, 2. RUJNA

Njemačka najavljuje rat Rusiji

Ukupno su tri drona pronađena u Zračnoj luci u Leipzigu. Dva su pronađena, puna eksploziva, u teretnim zrakoplovima ukrajinske vojske. Nešto kasnije na obližnjoj livadi je otkriven i treći. A Leipzig i njegova zračna luka užasno su strateški važno mjesto odakle se otprema zapadno oružje put Ukrajine. Pa je na to Njemačka reagirala oštro prema Rusiji. Pa je onda Rusija oštro reagirala prema Njemačkoj. Podsjeća li vas na to nešto? Jeste li to možda učili u osnovnoj školi, tamo negdje u osmom razredu. Kada se po sustavu domina u roku od desetak dana urušio tadašnji europski sigurnosni sustav. Bilo je to u ovo doba godine prije 112 godina. Samo koji dan poslije započeo je Prvi svjetski rat. Usto, Njemačka je pokrenula rat protiv Rusije i 27 godina kasnije. Oba je izgubila. Neki cinici ironično stoga govore da ne može ništa loše proći kada Njemačka najavljuje da bi mogla ratovati s Rusijom. Europa opasno klizi prema eskalaciji s Rusijom. Dokle nas to sve može dovesti, vidjelo se već više puta u povijesti. Do ničega previše dobrog. Kao da nitko s obje strane ovog sukoba ne pokazuje nimalo volje da se ovo s Rusijom pokuša riješiti kroz nekakav kompromis i dogovor. Rat u Ukrajini traje već četiri godine. I ne pokazuje baš nikakve naznake da bi mogao zastati. Štoviše, kao da se dodatno zahuktava. Ništa dobro.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,090.1 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3267763f-224a-40bb-92f0-cee2556165c1/pdf

ČETVRTAK, 3. RUJNA

Ipak zanimljiv HNL

Nekako se činilo da bi moglo biti dosadno u HNL-u. Da bi Dinamo mogao prošetati kao i prošle sezone. Ekipa im je više-manje ostala ista. A došla su i neka pojačanja. Čak dosta njih. A s druge je strane Hajduk posrnuo u Europskoj ligi. I otvorio prvenstvo porazom u Varaždinu. Rijeka je također krenula relativno loše. Ali kako to u nogometu već biva, sve se okrene naopako jako brzo. Dinamo je postradao u Norveškoj, pa odmah potom posrnuo u Puli. Iako napučena zvijezdama, ekipa izgleda opako nalik onoj otprije dvije sezone. Domaće se utakmice odrađuju nekako ofrlje, kao da se ulaže manji napor nego na europskim kada su na tribinama brojni strani menadžeri. Dva uzastopna neuspjeha poljuljala su ozračje u Maksimiru koje je još prije samo par dana izgledalo sjajno i nepobjedivo. Još par takvih utakmica i mogla bi zavladati panika koja bi mogla rezultirati smjenom trenera. S druge pak strane Hajduk se zadnjih par dana brutalno pojačao. Rijeka i dalje ima jako solidnu momčad. Dakle, sve je moguće. Osim, naravno, europskog uspjeha domaćih klubova. Bit će to gladna jesen. Dinamo bi mogao postradati, a i Hajduk bi dok se ekipa ne uigra mogao loše prolaziti. Tako da za nogometne ovisnike ostaje HNL. Koji bi eto mogao neočekivano postati uzbudljiv. Iako, uglavnom, domaći klupski nogomet ide prema dolje. Ali stadioni se grade. Nekima u i oko nogometa je to možda i najvažnije u cijeloj priči.

PETAK, 4. RUJNA Balkan se i dalje naoružava

Balkanska utrka u naoružanju ide dalje. Hrvatska kupuje južnokorejske protuzračne rakete Chunmoo za sve skupa 432,5 milijuna eura. Bez PDV-a. Odgovor je to na činjenicu da je Srbija nedavno nabavila super moderne super brze rakete zrakzemlja koje nose njihovi MIG-ovi 29. Komentari iz Europe će lako moguće biti da se eto Balkanci naoružavaju kako bi se opet na tom području pokrenuo kakav novi rat. Jer, kao, ljudi na ovom području su tome skloni. Mi u Hrvatskoj smo i olako za puno stvari u jugoistočnoj Europi skloni okriviti Srbiju. To je istina. Ali ovdje ipak jest istina da je Srbija ta koja udara ritam za ova ogromna ulaganja u oružje. Stvar je u tome da u Beogradu još uvijek smatraju da aktualne granice na Balkanu nisu trajne. Pa se pripremaju za situaciju kada bi međunarodne okolnosti mogle dozvoliti da se one još jednom promijene. Ako može milom, ako treba i silom. To vodeći srpski dužnosnici gotovo pa otvoreno i govore. I to im se sve iz europskih centara moći i tolerira. Ove verbalne najave. U igri je naravno Kosovo, pa iza njega ide BIH, odnosno Republika Srpska. A tu je još i Crna Gora. A nikad ne treba isključiti mogućnost da se u nekim krugovima u Beogradu računa i na Krajinu. Međunarodna zajednica koja je na ovom području napravila brojne greške i još uvijek ih radi zaista bi ovdje trebala pokušati napraviti pravu stvar. Ali to je teško očekivati s obzirom na brojne proturječne interese vodećih europskih zemalja kada je u pitanju jugoistočna Europa. Tako da s te strane neke velike pomoći ne treba očekivati. Morat ćemo se sami snaći. I to nama ovdje baš i ne ide tako lako.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,078.07 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/18539d41-5329-446b-8771-dfe056ace546/pdf

OD PETKA DO PETKA

ZLATKO CRNČEC

SUBOTA, 29. KOLOVOZA

Ringo Starr na turneji

Ako ste mislili da su Rolling Stonesi jedini veliki izvođači iz šezdesetih koji još uvijek idu na turneje, prevarili ste se. Naime, tek nešto stariji njihov višnjak, bubnjar Beatlesa Ringo Starr, najavljuje svjetsku turneju. Zašto i ne. Pa čovjek ima samo 86 godina. Njegov All Starr Band počinje novu seriju koncerata 24. rujna, a na rasporedu su zasada nastupi samo po Sjedinjenim Državama. Dok većina ljudi u tim godinama eventualno planira tako veliku avanturu kao što je odluka otići ili ne na kavu, Ringo planira u kojim će se sve dvoranama nastupati. Koliko se može doznati nije to zamišljeno samo kao simbolično pojavljivanje na pozornici i brzi povratak u hotel. Ringo, naime, namjerava ozbiljno svirati. On je bio nekako najmanje cijenjeni član Beatlesa. Iako je i on napisao neke pjesme koje je onda sam i opjevao. Ali za razliku od ostalih članova, nije imao pretenzije mijenjati svijet. Nije kod njega bilo prenemaganja. I zbog toga su ga ljudi i cijenili. Lennon je znao iritirati svojim eskapadama o revolucijama koje samo što nisu došle. Harrison je svijet želio mijenjati meditacijom. Za McCartneya govore da se pod stare dane ponaša kao ostarjela razmažena operna pjevačica. Ringo je uvijek bio normalan, običan i nasmijan. I zato su ga ljudi i voljeli. I još ga izgleda vole.

NEDJELJA, 30. KOLOVOZA

Pad Jana Masaryka

Za svakog tko je tamo davno prije puno godina bio zaljubljen u noviju češku i slovačku povijest, a s njom u Kunderu i Škvoreckog i ostale čarobnjake, ovo će biti jako znešajna vijest. Naime, češka policija pokreće novu fazu istrage misterioznе smrti bivšeg čehoslovačkog ministra vanjskih poslova Jana Masaryka. On je umro prije 78 godina, početkom 1948. kada su tadašnji češkoslovački komunisti uspjeli osvojiti vlast. Njegovi posmrtni ostaci bit će ekshumirani na groblju u Lányju nedaleko od Praga i podvrgnuti forenzičkim analizama. Ne postoji gotovo ni jedan roman nekog od češkiih i slovačkih pisaca koji se bavi vremenom nakon 1945., a da se u njemu ne spominje misterioznа Masarykova smrt. On je naime pao s četvrtog kata zgrade Ministarstva vanjskih poslova. Odnosno, do dana današnjeg nije jasno je li pao ili mu je netko pomogao pasti. Odnosno jesu li ga komunisti naprosto likvidirali kao zadnju prepreku njihovom dolasku na vlast. Za što postoje ozbiljne indicije. Ali postoje i za mogućnost da se radilo o samoubojstvu. Masaryk je već bio srar, lošeg zdravlja i u depresiji jer je kao demokratski političar teško doživljavao činjenicu da komunisti samo što nisu preuzeli vlast. Ako istraga uspije doći do nekih novih informacija, nadamo se da će one doći i do Kundere i Škvoreckog tamo gore. Bilo bi srvarno u redu da konačno saznaju što se točno dogodilo na tom prozoru.

PONEDJELJAK, 31. KOLOVOZA

Vučić opet na dvije stolice

Konačno je određen i datum parlamentarnih izbora u Srbiji. Još jedna varijabla u ionako totalno kompliciranoj tamošnjoj političkoj situaciji. Koju je dodatno iskomplicirala smrt Ratka Mladića. Koja je iteškako delikatna za Aleksandra Vučića. Naime, njegovi birači od njega očekuju da Mladićev pogreb bude odrađen uz najviše vojne i državne počasti. To što je on čovjek koji je u Haagu bio osuđen na doživotni zatvor za niz najtežih kaznenih djela, među kojima je i genocid – to njih ne zanima. Međutim, s druge strane Vučić je iteškako svjestan da to ne smije napraviti jer bi time brutalno zakomplicirao situaciju za sve one europske političare koji ga podržavaju, jer oni ne bi mogli prodati svojoj domaćoj publici da podržavaju čovjeka, i prodaju mu najsofisticiranije oružje i obećavaju ogromne investicije, koji državnim i vojnim počastima sahranjuje čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid. Nešto takvo Vučić ni neće ni ne smije priuštiti. Ali s druge strane, birači očekuju svoje. Očekuju da se njihov junak sahranjuje onako kako se junaci sahranit trebaju. Bit će zanimljivo vidjeti kako će se srpski predsjednik izvući iz svega ovog. A da će se izvući, to sigurno. Na kraju će se ići na neku muljažu. Da Vučić svojim zapadnim sponzorima može reći da nikakvih državnih počasti za Mladića nije bilo. A svojim domaćim pristašama da je junak sahranjen onako kako junacima dolikuje.

UTORAK, 1. RUJNA

Ekologija konačno zainteresirala Hrvate

Ako išta ispadne dobro iz cijele ove tragedije s Gospićem, onda bi to moglo biti da bi Hrvati konačno mogli postati svjesni ekologije. Odnosno da bi konačno mogli početi obraćati pažnju na brigu za okoliš. Dosad se brige takve vrste moglo najčešće vezati uz lijeve udruge koje su se godinama bavile ovakvim temama. Neke od njih su postale toliko uspješne da su završili kao vladari najvećeg grada u zemlji. Daleki su put prevalili od uličnog aktivizma do ureda zagrebačkog gradonačelnika. Bilo je istina i inicijativa na desnoj strani, od kojih su neke puslje završile u Mostu. Ali opću populaciju zaštita okoliša gotovo da nije nimalo zanimala. A sada je ta tema odjednom postala vrućа priča koja vrišti sa svih naslovnica novina, portala i prvih minuta televizijskih dnevnika. Ako se cijela ova priča uspije održati u javnom prostoru, bio bi to zaista jedan neočekivan, ali iznimno dobar pokazatelj ishod cijele priče. Hrvati bi mogli početi konačno brinuti o onome na što im sliči okolina u kojoj žive.

SRIJEDA, 2. RUJNA

Njemačka najavljuje rat Rusiji

Ukupno su tri drona pronađena u Zračnoj luci u Leipzigu. Dva su pronađena, puna eksploziva, u teretnim zrakoplovima ukrajinske vojske. Nešto kasnije na obližnjoj livadi je otkriven i treći. A Leipzig i njegova značna luka užasno su strateški važno mjesto odakle se otprema zapadno oružje put Ukrajine. Pa je na to Njemačka reagirala ošto prema Rusiji. Pa je onda Rusija ostro reagirala prema Njemačkoj. Podsjeća li vas na to nešto? Jeste li to možda učili u osnovnoj školi, tamo negdje u osmom razredu. Kada se po sustavu domina u roku od desetak dana urušio tadašnji europski sigurnosni sustav. Bilo je to u ovo doba godine prije 112 godina. Samo što joši dan poslije započeo je Prvi svjetski rat. Usto, Njemačka je pokrenula rat protiv Rusije i 27 godina kasnije. Oba je izgubila. Neki citiri ironično stoga govore da ne može ništa loše proći kada Njemačka najavljuje da bi mogla ratovati s Rusijom. Europa opasno klizi prema eskalaciji s Rusijom. Dokle nas to sve može dovesti, vidjelo se već više puta u povijesti. Do ničega previše dobrog. Kao da nitko s obje strane ovog sukoba ne pokazuje nimalo volje da se ovo s Rusijom pokuša riješiti kroz nekakav kompromis i dogovor. Rat u Ukrajini traje već četiri godine. I ne pokazuje baš nikakve naznake da bi mogao zastati. Štoviše, kao da se dodatno zahuktava. Ništa dobro.

ČETVRTAK, 3. RUJNA

Ipak zanimljiv HNL

Nekako se činilo da bi moglo biti dosadno u HNL-u. Da bi Dinamo mogao prošetati kao i prošle sezone. Ekipa im je više-manje ostala ista. A došla su i neka pojačanja. Čak dosta njih. A s druge je strane Hajduk posrnuo u Europskoj ligi. I otvorio prvenstvo porazom u Varaždinu. Rijeka je također krenula relativno loše. Ali kako to u nogometu već biva, sve se okrene naopako jako brzo. Dinamo je postrašio u Norveškoj, pa odmah potom posrnuo u Puli. Iako napočetna zvijezdama, ekipa izgleda opako malik onoj uprije dvije sezone. Domaće se utakmice odrađuju nekako ofrije, kao da se ulaže manji napor nego na europskim kada su na tribinama brojni strani menadžeri. Dva uzastopna neuspjeha poljuljala su ćerače u Maksimiru koje je još prije samo par dana izgledalo sjajno i nepobjedivo. Još par takvih utakmica i mogla bi zavladati panika koja bi mogla rezultirati smjenom trenera. S druge pak strane Hajduk se zadnjih par dana brutalno pojačao. Rijeka i dalje ima jako solidnu momčad. Dakle, sve je moguće. Osim, naravno, europskog uspjeha domaćih klubova. Bit će to gladna jesen. Dinamo bi mogao postradati, a i Hajduk bi dok se ekipa ne uigra mogao loše proći. Tako da za nogometne ovisnike ostaje HNL. Koji bi eto mogao neočekivano postati uzbudljiv. Iako, uglavnom, domaći klupski nogomet ide prema dolje. Ali stadioni se grade. Nekima u i oko nogometa je to možda i najvažnije u cijeloj priči.

PETAK, 4. RUJNA

Balkan se i dalje naoružava

Balkanska utrka u naoružanju ide dalje. Hrvatska kupuje južnokorejske protuzračne rakete Chunmoo za sve skupa 432,5 milijuna eura. Bez PDV-a. Odgovor je to na činjenicu da je Srbija nedavno nabavila super moderne super brze rakete zrak-zemlja koje nose njihovi MIG-ovi 29. Komentari iz Europe će lako moguće biti da se eto Balkanci naoružavaju kako bi se opet na tom području pokrenuo kakav novi rat. Jer, kao, ljudi na ovom području su tome sklonI. Mi u Hrvatskoj smo i ulako za puno stvari u jugoistočnoj Europi skloni okriviti Srbiju. To je istina. Ali ovdje ipak jest istina da je Srbija ta koja udara ritam za ova ogromna ulaganja u oružje. Stvar je u tome da u Beogradu još uvijek smatraju da aktualne granice na Balkanu nisu trajne. Pa se pripremaju za situaciju kada bi međunarodne okolnosti mogle dozvoliti da se one još jednom promijene. Ako može milom, ako treba i silom. To vedeći srpski dužnosnici gotovo pa otvoreno i govore. I to ih se sve iz europskih centara moći i tolerira. Ove verbalne najave. U igri je naravno Kosovo, pa iza njega ide BiH, odnosno Republika Srpska. A tu je još i Crna Gora. A nikad ne treba isključiti mogućnost da se u nekim krugovima u Beogradu računa i na Krajinu. Međunarodna zajednica koja je na ovom području napravila brojne greške i još uvijek ih radi zaista bi ovdje trebala pokušati napraviti pravu stvar. Ali to je teško očekivati s obzirom na brojne proturječne interese vodećih europskih zemalja kada je u pitanju jugoistočna Europa. Tako da s te strane neke velike pomoći ne treba očekivati. Morat ćemo se sami snaći. I to nama ovdje baš i ne ide tako lako.

IMPRESSUM
v.d. glavne urednice
Novega lista: Tihana TOMIČIĆ
urednica: Ana MAKEK

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,078.07 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/18539d41-5329-446b-8771-dfe056ace546/pdf

SUBOTA,

29. KOLOVOZA Ringo Starr na turneji

Ako ste mislili da su

Rolling Stonesi jedini veliki izvođači iz šezdesetih koji još uvijek idu na turneje, prevarili ste se. Naime, tek nešto stariji njihov vršnjak, bubnjar Beatlesa Ringo Starr, najavljuje svjetsku turneju. Zašto i ne. Pa čovjek ima samo 86 godina. Njegov All Starr Band počinje novu seriju koncerata 24. rujna, a na rasporedu su zasada nastupi samo po Sjedinjenim Državama. Dok većina ljudi u tim godinama eventualno planira tako veliku avanturu kao što je odluka otići ili ne na kavu, Ringo planira u kojim će sve dvoranama nastupati. Koliko se može doznati nije to zamišljeno samo kao simbolično pojavljivanje na pozornici i brzi povratak u hotel. Ringo, naime, namjerava ozbiljno svirati. On je bio nekako najmanje cijenjeni član Beatlesa. Iako je i on napisao neke pjesme koje je onda sam i opjevao. Ali za razliku od ostalih članova, nije imao pretenzije mijenjati svijet. Nije kod njega bilo prenemaganja. I zbog toga su ga ljudi i cijenili. Lennon je znao iritirati svojim eskapadama o revolucijama koje samo što nisu došle. Harrison je svijet želio mijenjati meditacijom. Za McCartneya govore da se pod stare dane ponaša kao ostarjela razmažena operna pjevačica. Ringo je uvijek bio normalan, običan i nasmijan. I zato su ga ljudi i voljeli. I još ga izgleda vole.

NEDJELJA, 30. KOLOVOZA Pad Jana Masaryka

Za svakog tko je tamo davno prije puno godina bio zaljubljen u noviju češku i slovačku povijest, a s njom u Kunderu i Škvoreckog i ostale čarobnjake, ovo će biti jako značajna vijest. Naime, češka policija pokreće novu fazu istrage misteriozne smrti bivšeg čehoslovačkog ministra vanjskih poslova Jana Masaryka. On je umro prije 78 godina, početkom 1948. kada su tadašnji čehoslovački komunisti uspjeli osvojiti vlast. Njegovi posmrtni ostaci bit će ekshumirani na groblju u Lányju nedaleko od Praga i podvrgnuti forenzičkim analizama. Ne postoji gotovo ni jedan roman nekog od čeških i slovačkih pisaca koji se bavi vremenom nakon 1945., a da se u njemu ne spominje misteriozna Masarykova smrt. On je naime pao s četvrtog kata zgrade Ministarstva vanjskih poslova. Odnosno, do dana današnjeg nije jasno je li pao ili mu je netko pomogao pasti. Odnosno jesu li ga komunisti naprosto likvidirali kao zadnju prepreku njihovom dolasku na vlast. Za što postoje ozbiljne indicije. Ali postoje i za mogućnost da se radilo o samoubojstvu. Masaryk je već bio star, lošeg zdravlja i u depresiji jer je kao demokratski političar teško doživljavao činjenicu da komunisti samo što nisu preuzeli vlast. Ako istraga uspije doći do nekih novih informacija, nadamo se da će one doći i do Kundere i Škvoreckog tamo gore. Bilo bi stvarno u redu da konačno saznaju što se točno dogodilo na tom prozoru.

PONEDJELJAK, 31. KOLOVOZA

Vučić opet na dvije stolice

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,078.07 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/18539d41-5329-446b-8771-dfe056ace546/pdf

Konačno je određen i datum parlamentarnih izbora u Srbiji. Još jedna varijabla u ionako totalno kompliciranoj tamošnjoj političkoj situaciji. Koju je dodatno iskomplicirala smrt Ratka Mladića. Koja je itekako delikatna za Aleksandra Vučića. Naime, njegovi birači od njega očekuju da Mladićev pogreb bude održan uz najviše vojne i državne počasti. To što je on čovjek koji je u Haagu bio osuđen na doživotni zatvor za niz najtežih kaznenih djela, među kojima je i genocid – to njih ne zanima. Međutim, s druge strane Vučić je itekako svjestan da to ne smije napraviti jer bi time brutalno zakomplicirao situaciju za sve one europske političare koji ga podržavaju. Jer oni ne bi mogli prodati svojoj domaćoj publici da podržavaju čovjeka, i prodaju mu najsofisticiranije oružje i obećavaju ogromne investicije, koji državnim i vojnim počastima sahranjuje čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid. Nešto takvo Vučić im neće i ne smije priuštiti. Ali s druge strane, birači očekuju svoje. Očekuju da se njihov junak sahranjuje onako kako se junaci sahraniti trebaju. Bit će zanimljivo vidjeti kako će se srpski predsjednik izvući iz svega ovog. A da će se izvući, to sigurno. Na kraju će se ići na neku muljažu. Da Vučić svojim zapadnim sponzorima može reći da nikakvih državnih počasti za Mladića nije bilo. A svojim domaćim pristašama da je junak sahranjen onako kako junacima dolikuje.

UTORAK, 1. RUJNA

Ekologija konačno zainteresirala Hrvate

Ako išta ispadne dobro iz cijele ove tragedije s Gospićem, onda bi to moglo biti da bi Hrvati konačno mogli postati svjesni ekologije. Odnosno da bi konačno mogli početi obraćati pažnju na brigu za okoliš. Dosad se brige takve vrste moglo najčešće vezati uz lijeve udruge koje su se godinama bavile ovakvim temama. Neke od njih su postale toliko uspješne da su završili kao vladari najvećeg grada u zemlji. Daleki su put prevalili od uličnog aktivizma do ureda zagrebačkog gradonačelnika. Bilo je istina i inicijativa na desnoj strani, od kojih su neke poslije završile u Mostu. Ali opću populaciju zaštita okoliša gotovo da nije nimalo zanimala. A sada je ta tema odjednom postala vruća priča koja vrišti sa svih naslovnica novina, portala i prvih minuta televizijskih dnevnika. Ako se cijela ova priča uspije održati u javnom prostoru, bio bi to zaista jedan neočekivan, ali iznimno dobar pokrajnji ishod cijele priče. Hrvati bi mogli početi konačno brinuti o tome na što im sliči okolina u kojoj žive.

SRIJEDA, 2. RUJNA

Njemačka najavljuje rat Rusiji

Ukupno su tri drona pronađena u Zračnoj luci u Leipzigu. Dva su pronađena, puna eksploziva, u teretnim zrakoplovima ukrajinske vojske. Nešto kasnije na obližnjoj livadi je otkriven i treći. A Leipzig i njegova zračna luka užasno su strateški važno mjesto odakle se otprema zapadno oružje put Ukrajine. Pa je na to Njemačka reagirala oštro prema Rusiji. Pa je onda Rusija oštro reagirala prema Njemačkoj. Podsjeća li vas na to nešto? Jeste li to možda učili u osnovnoj školi, tamo negdje u osmom razredu. Kada se po sustavu domina u roku od desetak dana urušio tadašnji europski sigurnosni sustav. Bilo je to u ovo doba godine prije 112 godina. Samo koji dan poslije započeo je Prvi svjetski rat. Usto, Njemačka je pokrenula rat protiv Rusije i 27 godina kasnije. Oba je izgubila. Neki cinici ironično stoga govore da ne može ništa loše proći kada Njemačka najavljuje da bi mogla ratovati s Rusijom. Europa opasno klizi prema eskalaciji s Rusijom. Dokle nas to sve može dovesti, vidjelo se već više puta u povijesti. Do ničega previše dobrog. Kao da nitko s obje strane ovog sukoba ne pokazuje nimalo volje da se ovo s Rusijom pokuša riješiti kroz nekakav kompromis i dogovor. Rat u Ukrajini traje već četiri godine. I ne pokazuje baš nikakve naznake da bi mogao zastati. Štoviše, kao da se dodatno zahuktava. Ništa dobro.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,078.07 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/18539d41-5329-446b-8771-dfe056ace546/pdf

ČETVRTAK, 3. RUJNA

Ipak zanimljiv HNL

Nekako se činilo da bi moglo biti dosadno u HNL-u. Da bi Dinamo mogao prošetati kao i prošle sezone. Ekipa im je više-manje ostala ista. A došla su i neka pojačanja. Čak dosta njih. A s druge je strane Hajduk posrnuo u Europskoj ligi. I otvorio prvenstvo porazom u Varaždinu. Rijeka je također krenula relativno loše. Ali kako to u nogometu već biva, sve se okrene naopako jako brzo. Dinamo je postradao u Norveškoj, pa odmah potom posrnuo u Puli. Iako napučena zvijezdama, ekipa izgleda opako nalik onoj otprije dvije sezone. Domaće se utakmice odrađuju nekako ofrlje, kao da se ulaže manji napor nego na europskim kada su na tribinama brojni strani menadžeri. Dva uzastopna neuspjeha poljuljala su ozračje u Maksimiru koje je još prije samo par dana izgledalo sjajno i nepobjedivo. Još par takvih utakmica i mogla bi zavladati panika koja bi mogla rezultirati smjenom trenera. S druge pak strane Hajduk se zadnjih par dana brutalno pojačao. Rijeka i dalje ima jako solidnu momčad. Dakle, sve je moguće. Osim, naravno, europskog uspjeha domaćih klubova. Bit će to gladna jesen. Dinamo bi mogao postradati, a i Hajduk bi dok se ekipa ne uigra mogao loše prolaziti. Tako da za nogometne ovisnike ostaje HNL. Koji bi eto mogao neočekivano postati uzbudljiv. Iako, uglavnom, domaći klupski nogomet ide prema dolje. Ali stadioni se grade. Nekima u i oko nogometa je to možda i najvažnije u cijeloj priči.

PETAK, 4. RUJNA Balkan se i dalje naoružava

Balkanska utrka u naoružanju ide dalje. Hrvatska kupuje južnokorejske protuzračne rakete Chunmoo za sve skupa 432,5 milijuna eura. Bez PDV-a. Odgovor je to na činjenicu da je Srbija nedavno nabavila super moderne super brze rakete zrakzemlja koje nose njihovi MIG-ovi 29. Komentari iz Europe će lako moguće biti da se eto Balkanci naoružavaju kako bi se opet na tom području pokrenuo kakav novi rat. Jer, kao, ljudi na ovom području su tome skloni. Mi u Hrvatskoj smo i olako za puno stvari u jugoistočnoj Europi skloni okriviti Srbiju. To je istina. Ali ovdje ipak jest istina da je Srbija ta koja udara ritam za ova ogromna ulaganja u oružje. Stvar je u tome da u Beogradu još uvijek smatraju da aktualne granice na Balkanu nisu trajne. Pa se pripremaju za situaciju kada bi međunarodne okolnosti mogle dozvoliti da se one još jednom promijene. Ako može milom, ako treba i silom. To vodeći srpski dužnosnici gotovo pa otvoreno i govore. I to im se sve iz europskih centara moći i tolerira. Ove verbalne najave. U igri je naravno Kosovo, pa iza njega ide BIH, odnosno Republika Srpska. A tu je još i Crna Gora. A nikad ne treba isključiti mogućnost da se u nekim krugovima u Beogradu računa i na Krajinu. Međunarodna zajednica koja je na ovom području napravila brojne greške i još uvijek ih radi zaista bi ovdje trebala pokušati napraviti pravu stvar. Ali to je teško očekivati s obzirom na brojne proturječne interese vodećih europskih zemalja kada je u pitanju jugoistočna Europa. Tako da s te strane neke velike pomoći ne treba očekivati. Morat ćemo se sami snaći. I to nama ovdje baš i ne ide tako lako.

ZLATKO CRNČEC

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 341.71 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Veličanje ratnog zločinca nespojivo s Europom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/2fb9065b-c580-401a-b4a9-e7438932ff63/pdf

Marta Kos otkazala posjet Srbiji zbog euforije koju je izazvao dolazak posmrtnih ostataka Ratka Mladića u Beograd

Veličanje ratnog zločinca nespojivo s Europom

Povjerenica Europske komisije za proširenje Marta Kos otkazala je planirani posjet Srbiji zbog veličanja osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, koji je prije tjedan dana umro u zatvoru u Hagu, gdje je izdržavao doživotnu kaznu.

- Ratko Mladić osuđen je za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine. Povratak njegovih posmrtnih ostataka u Beograd podsjeća Europu na najmračnije stranice naše nedavne povijesti, objavila je slovenska povjerenica na X-u, dodajući da ja za to odlučila odustati od planiranog puta u Srbiju.

Istaknula je da veličanje Mladića nakon njegove smrti »nespojivo je s vrijednostima na kojima je izgrađen put prema EU. Taj put zahtijeva suočavanje s prošlošću, istinsko pomirenje i poštovanje žrtava ratnih zločina«.

Posmrtni ostaci Ratka Mladića dopremljeni su u četvrtak kasno popodne u Beogradu zrakoplovom srbijanske vlade. Lijes s tijelom u zrakoplovu su iz Nizozemske dopratili Mladićev sin Darko, unuka Anastasija, srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić, te dva Mladićeva ratna suborca.

Na nekoliko nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu Beograda okupile su se stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente »Mladić srpski heroj«, »Đenerale hvala«, »Junaci nikad ne umiru«.

Posmrtni ostaci Ratka Mladića, koji je umro u zatvoru Haškog suda gdje je izdržavao doživotnu kaznu zatvora za ratne zločine, dopremljeni su u četvrtak kasno popodne u Beograd zrakoplovom srbijanske vlade, a pema neslužbenim saznanjima beogradskih provladinih medija, pokop je previđen u ponedjeljak, 7. rujna. Po slijetanju u Beograd prebačen je u Vojno-medicinsku akademiju gdje će biti obavljena obdukcija, izvijestila je agencija Tanjug.

Ratko Mladić, nekadašnji zapovjednik vojske bosanskih Srba (VRS), koji je pravomoćno osuđen za genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti, protjerivanja i deportacije, umro je 27. kolovoza u pritvoru Međunarodnog rezidualnog mehanizma za kaznene sudove u Den Haagu.

Na nekoliko nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu Beograda okupile su se stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente »Mladić srpski heroj«, »Đenerale hvala«, »Junaci nikad ne umiru«.

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić rekao je jučer kako se očekuje da će Mladićev sin upoznati javnost sa željom obitelji o Mladićevu pokopu i najavio da će država biti spremna »pružiti svaku vrstu logističke, transportne podrške da očuvamo javni red, mir i sigurnost«.

On je naveo kako se procjene Sigurnosno-informativne agencije (BIA), Vojno-sigurnosne agencije (VBA), te srbijanskog MUP-a »kreću u desecima tisuća« ljudi koji će okupiti na sprovodu.

- Zahtjevan posao je pred našim službama i upotrijebit ćemo sve da to osiguramo, rekao je Vučić novinarima tijekom današnjeg posjeta Sjevernobačkom okrugu.

Obitelj ratnog zločinca Ratka Mladića, zajedno s njegovim pravnim i medicinskim timom, na presici je iznijela apsurdnu teoriju po kojoj je Mladić u Haagu preminuo zbog nesavjesnog liječenja u 84. godini života. (Hina/S.V.)

Doček kolone s tijelom Ratka Mladića u Beogradu

AFP

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 341.71 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Veličanje ratnog zločinca nespojivo s Europom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/2fb9065b-c580-401a-b4a9-e7438932ff63/pdf

Veličanje ratnog zločinca nespojivo s Europom

P ovjerenica Europske komisije za proširenje Marta Kos otkazala je planirani posjet Srbiji zbog veličanja osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, koji je prije tjedan dana umro u zatvoru u Hagu, gdje je izdržavao doživotnu kaznu.

- Ratko Mladić osuđen je za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine. Povratak njegovih posmrtnih ostataka u Beograd podsjeća Europu na najmračnije stranice naše nedavne povijesti, objavila je slovenska povjerenica na X-u, dodajući da ja za to odlučila odustati od planiranog puta u Srbiju. Istaknula je da veličanje Mladića nakon njegove smrti »nespojivo je s vrijednostima na kojima je izgrađen put prema EU. Taj put zahtijeva suočavanje s prošlošću, istinsko pomirenje i poštovanje žrtava ratnih zločina«.

Posmrtni ostaci Ratka Mladića dopremljeni su u četvrtak kasno popodne u Beogradu zrakoplovom srbijanske vlade. Lijes s tijelom u zrakoplovu su iz Nizozemske dopratili Mladićev sin Darko, unuka Anastasija, srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić, te dva Mladićeva ratna suborca. Na nekoliko nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu Beograda okupile su se stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente »Mladić srpski heroj«, »Đenerale hvala«, »Junaci nikad ne umiru«.

Posmrtni ostaci Ratka Mladića, koji je umro u zatvoru Haškog suda gdje je izdržavao doživotnu kaznu zatvora za ratne zločine, dopremljeni su u četvrtak kasno popodne u Beograd zrakoplovom srbijanske vlade, a pema neslužbenim saznanjima beogradskih provladinih medija, pokop je previđen u ponedjeljak, 7. rujna. Po slijetanju u Beograd prebačen je u Vojno-medicinsku akademiju gdje će biti obavljena obdukcija, izvijestila je agencija Tanjug.

Ratko Mladić, nekadašnji zapovjednik vojske bosannskih Srba (VRS), koji je pravomoćno osuđen za genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti, protjerivanja i deportacije, umro je 27. kolovoza u pritvoru Međunarodnog rezidualnog mehanizma za kaznene sudove u Den Haagu.

Na nekoliko nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu Beograda okupile su se stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente »Mladić srpski heroj«, »Đenerale hvala«, »Junaci nikad ne umiru«.

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić rekao je jučer kako se očekuje da će Mladićev sin upoznati javnost sa željom obitelji o Mladićevu pokopu i najavio da će država biti spremna »pružiti svaku vrstu logističke, transportne podrške da očuvamo javni red, mir i sigurnost«. On je naveo kako se procjene Sigurnosno-informativne agencije (BIA), Vojno-sigurnosne agencije (VBA), te srbijanskog MUP-a »kreću u desecima tisuća« ljudi koji će okupiti na sprovodu. - Zahtjevan posao je pred našim službama i upotrijebit ćemo sve da to osiguramo, rekao je Vučić novinarima tijekom današnjeg posjeta Sjevernobačkom okrugu. Obitelj ratnog zločinca Ratka Mladića, zajedno s njegovim pravnim i medicinskim timom, na presici je iznijela apsurdnu teoriju po kojoj je Mladić u Haagu preminuo zbog nesavjesnog liječenja u 84. godini života. (HINA/S.V .)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 716.84 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea347397-9941-47ca-a98b-5aa8a3e9e244/pdf

TAJNA VEZA S približavanjem izbora u Srbiji koriste se najmračnije metode kontrole

Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Ni u jednom trenutku ništa nismo posumnjali dok nas nekolicina nije od tvrtke Apple dobila obavijest kako su naši iPhone telefoni pod nadzorom i da se prisluškuju, rekla je Ela Zeković

Bernard KARAKAŠ

Dok se Srbija zabavlja s dočekom i pogrebom ratnog zločinca Ratka Mladića, vođe studentskog bunta su ranije izvijestili javnost da se iza sukoba policije i proturežimskih prosvjednika koji je odavno prerastao samo obična gurkanja na ulicama, odvija pravi i žestoki obavještajni rat.

Pokazalo se kako je najmanje četrnaest studenata i organizatora prosvjeda u posljednje vrijeme bilo pod specijalnim mjerama, odnosno pod punim praćenjem i prisluškivanjem. I to uz uporabu tehnologije koja se ne vida previše često.

Naime, najmanje u dva slučaja potvrđeno je kako je na mobilne telefone instaliran Pegasus, danas apsolutno najbolji prislušni program na svijetu za koji gotovo i da ne postoje prepreke. Ovaj softver je proizvod izraelske tvrtke NSO Group koji se prodaje isključivo državnim institucijama i sigurnosno-obavještajnim službama, a cijena njegove uporabe mjeri se desecima milijuna dolara.

Policijska akcija

Pegasus je vrlo specifičan jer koristi »zero-click« napade. To znači da žrtva čiji se telefon prisluškuje ne mora instalirati aplikaciju, ne mora ništa kliknuti, niti na bilo koji način treba izvršiti bilo kakvu interakciju da bi ju se navelo na instaliranje zloćudnog programa. Pegasus se doslovno sam uvlači u sustav, sam se instalira i prikriva na telefonu bez da žrtva i u jednom trenutku na nešto posumnja ili nešto primijeti. S uređaja potom Pegasus šalje svom nalogodavcu sve podatke, fotografije, dokumente koji se na telefonu nalaze, snima sve razgovore koji se odvijaju i šalje ih na server. Uz pomoć Pegasusa služba koja prisluškuje može u svakom trenutku upaliti kameru ili mikrofon na telefonu snimajući sve što se u blizini događa, bez da vlasnik mobitela uopće nešto primijeti. Naravno, Pegasus snima i WhatsApp, Telegram ili Viber poruke i razgovore, bez obzira na enkripciju.

- Ni u jednom trenutku ništa nismo posumnjali dok nas nekolicina nije od tvrtke Apple dobila obavijest kako su naši iPhone telefoni pod nadzorom i da se prisluškuju. To je Apple uočio praćenjem prometa koji se događa na našim uređajima, gdje se vidjelo kako nešto nije normalno, rekla je na konferenciji za tisak Ela Zeković, jedna od studentskih liderica čiji je telefon također bio pod prismotrom.

DEJAN RAKITA/PIXSELL

Srbijanska vlast posegnula je za ozbiljnim špijunskim metodama

Da su mobiteli »zaraženi« pokazala je i njihova forenzička pretraga u Citizen Labu u Torontu te u Amnesty International Security Labu koji su, odmah nakon što su studenti dobili obavijest od Applea, pregledali uređaje u Kanadi i u Nizozemskoj. I ovi su pregledi otkrili još dvije, prilično simptomatične stvari.

Prvo, na nekima od pregledanih mobitela nije pronađen Pegasus, ali je pronađen NoviSpy. To je manje sofisticiran sustav od Pegasusa koji se doslovno fizički mora instalirati na telefon. I pokazalo se kako su kod ovih studenata, u vrijeme dok su privođeni i zadržavani u policijskim stanicama tijekom prosvjeda, kroz tih nekoliko sati dok su bili na ispitivanjima, pri čemu bi im telefon bio privremeno oduzet, srpski sigurnjaci neovlašteno otključavali telefone i instalirali program. Kada bi telefon dobili natrag, sva komunikacija bila je pod nadzorom.

Samohvala vlasti

No, forenzički pregledi pokazali su još nešto. Studentski pokret ipak nije, po svemu sudeći, samo neformalno organizirana skupina studenata koji se svim srcem i isključivo demokratskim metodama bore za nove izbore. Ako su u roku od nekoliko dana njihovi mobiteli završili na specijaliziranim pretragama u Kanadi i Nizozemskoj, to znači da unutar organizacije postoji dobro ustrojen sigurnosni protokol, povezan s međunarodnom infrastrukturom za suzbijanje tajnog nadzora. Očito je kako studentski pokret ima pristup međunarodnoj mreži organizacija koja mu omogućava protuobavještajnu zaštitu kakvu obična politička ili građanska organizacija nema. I ne može imati.

- Ovo je glupost, potpuno bez ikakvog razuma. Ovdje se radi o zavjeri studenata kojom se nadolazeći izbori žele prikazati kao namješteni, rekla je neposredno nakon studentske tiskovne konferencije Ana Brnabić, predsjednica srpskog parlamenta i jedna od najbližih suradnica Aleksandra Vučića. No njene tvrdnje padaju u vodu kada se zna kako je Dragan J. Vučićević, notorni vlasnik Informera i neformalni Vučićev glasnogovornik i medijski egzekutor, prije samo nekoliko mjeseci tvrdio kako svakodnevno na stol dobija prepisku studentskih šifriranih WhatsApp i Viber grupa.

Sve to pokazuje kako se pravi sukob u Srbiji više ne vodi samo na ulicama, pred kamerama i policijskim kordonima. Paralelno s njim traje puno tiši rat u kojem se pokušava doznati tko s kim razgovara, što planira i koji će biti sljedeći potez druge strane.

Ozbiljna utaknica iza kulisa

Tko je konkretno stajao iza instaliranja Pegasusa na telefone studenata, forenzičke analize zasad nisu utvrdile. No jasno je kako su studentski lideri dovoljno važna meta da se protiv njih upotrijebi jedan od najskupljih i najsofisticiranijih špijunskih alata na svijetu. Istodobno, studenti su pokazali kako raspolažu kanalima kojima takav napad mogu otkriti i dokumentirati.

U tom trenutku priča o studentskim prosvjedima prestaje biti samo priča o transparentima, blokadama fakulteta i sukobima s policijom. Iza kulisa očito se igra puno ozbiljnija utakmica. A kako se približavaju izbori, tek će se vidjeti koliko je igrača zapravo na terenu.

POTVRDA

Da su mobiteli »zaraženi« pokazala je i njihova forenzička pretraga u Citizen Labu u Torontu te u Amnesty International Security Labu

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 716.84 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea347397-9941-47ca-a98b-5aa8a3e9e244/pdf

TAJNA VEZA S približavanjem izbora u Srbiji koriste se najmračnije metode kontrole

Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Bernard KARAKAŠ

Dok se Srbija zabavlja s dočekom i pogrebom ratnog zločinca Ratka Mladića, vođe studentskog bunta su ranije izvijestili javnost da se iza sukoba policije i proturežimskih prosvjednika koji je odavno prerastao samo obična gurkanja na ulicama, odvija pravi i žestoki obavještajni rat. Pokazalo se kako je najmanje četrnaest studenata i organizatora prosvjeda u posljednje vrijeme bilo pod specijalnim mjerama, odnosno pod punim praćenjem i prisluškivanjem. I to uz uporabu tehnologije koja se ne viđa previše često.

Naime, najmanje u dva slučaja potvrđeno je kako je na mobilne telefone instaliran Pegasus, danas apsolutno najbolji prislušni program na svijetu za koji gotovo i da ne postoje prepreke. Ovaj softver je proizvod izraelske tvrtke NSO Group koji se prodaje isključivo državnim institucijama i sigurnosno-obavještajnim službama, a cijena njegove uporabe mjeri se desecima milijuna dolara. Policijska akcija

Pegasus je vrlo specifičan jer koristi »zero-click« napade. To znači da žrtva čiji se telefon prisluškuje ne mora instalirati aplikaciju, ne mora ništa kliknuti, niti na bilo koji način treba izvršiti bilo kakvu interakciju da bi ju se navelo na instaliranje zloćudnog programa. Pegasus se doslovno sam uvlači u sustav, sam se instalira i prikriva na telefonu bez da žrtva i u jednom trenutku na nešto posumnja ili nešto primijeti. S uređaja potom Pegasus šalje svom nalogodavcu sve podatke, fotografije, dokumente koji se na telefonu nalaze, snima sve razgovore koji se odvijaju i šalje ih na server. Uz pomoć Pegasusa služba koja prisluškuje može u svakom trenutku upaliti kameru ili mikrofon na telefonu snimajući sve što se u blizini događa, bez da vlasnik mobitela uopće nešto primijeti. Naravno, Pegasus snima i WhatsApp, Telegram ili Viber poruke i razgovore, bez obzira na enkripciju.

- Ni u jednom trenutku ništa nismo posumnjali dok nas nekolicina nije od tvrtke Apple dobila obavijest kako su naši iPhone telefoni pod nadzorom i da se prisluškuju. To je Apple uočio praćenjem prometa koji se događa na našim uređajima, gdje se vidjelo kako nešto nije normalno, rekla je na konferenciji za tisak Ela Zeković, jedna od studentskih liderica čiji je telefon također bio pod prismotrom.

Da su mobiteli »zaraženi« pokazala je i njihova forenzička pretraga u Citizen Labu u Torontu te u Amnesty International Security Labu koji su, odmah nakon što su studenti dobili obavijest od Applea, pregledali uređaje u Kanadi i u Nizozemskoj. I ovi su pregledi otkrili još dvije, prilično simptomatične stvari. Prvo, na nekima od pregledanih mobitela nije pronađen Pegasus, ali je pronađen NoviSpy. To je manje sofisticiran sustav od Pegasusa koji se doslovno fizički mora instalirati na telefon. I pokazalo se kako su kod ovih studenata, u vrijeme dok su privođeni i zadržavani u policijskim stanicama tijekom prosvjeda, kroz tih nekoliko sati dok su bili na ispitivanjima, pri čemu bi im telefon bio privremeno oduzet, srpski sigurnjaci neovlašteno otključavali telefone i instalirali program. Kada bi telefon dobili natrag, sva komunikacija bila je pod nadzorom.

Samohvala vlasti

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 716.84 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ea347397-9941-47ca-a98b-5aa8a3e9e244/pdf

No, forenzički pregledi pokazali su još nešto. Studentski pokret ipak nije, po svemu sudeći, samo neformalno organizirana skupina studenata koji se svim srcem i isključivo demokratskim metodama bore za nove izbore. Ako su u roku od nekoliko dana njihovi mobiteli završili na specijaliziranim pretragama u Kanadi i Nizozemskoj, to znači da unutar organizacije postoji dobro ustrojen sigurnosni protokol, povezan s međunarodnom infrastrukturom za suzbijanje tajnog nadzora. Očito je kako studentski pokret ima pristup međunarodnoj mreži organizacija koja mu omogućava protuobavještajnu zaštitu kakvu obična politička ili građanska organizacija nema. I ne može imati. - Ovo je glupost, potpuno bez ikakvog razuma. Ovdje se radi o zavjeri studenata kojom se nadolazeći izbori žele prikazati kao namješteni, rekla je neposredno nakon studentske tiskovne konferencije Ana Brnabić, predsjednica Tko je konkretno stajao iza instaliranja Pegasusa na telefone studenata, forenzičke analize zasad nisu utvrdile. No jasno je kako su studentski lideri dovoljno važna meta da se protiv njih upotrijebi jedan od najskupljih i najsofisticiranijih špijunskih alata na svijetu. Istodobno, studenti su pokazali kako raspolažu kanalima kojima takav napad mogu otkriti i dokumentirati.

Utom trenutku priča o studentskim prosvjedima prestaje biti samo priča o transparentima, blokadama fakulteta i sukobima s policijom. Iza kulisa očito se igra puno ozbiljnija utakmica. A kako se približavaju izbori, tek će se vidjeti koliko je igrača zapravo na terenu.

srpskog parlamenta i jedna od najbližih suradnica Aleksandra Vučića. No njene tvrdnje padaju u vodu kada se zna kako je Dragan J. Vučićević, notorni vlasnik Informera i neformalni Vučićev glasnogovornik i medijski egzekutor, prije samo nekoliko mjeseci tvrdio kako svakodnevno na stol dobija prepisku studentskih šifriranih WhatsApp i Viber grupa.

Sve to pokazuje kako se pravi sukob u Srbiji više ne vodi samo na ulicama, pred kamerama i policijskim kordonima. Paralelno s njim traje puno tiši rat u kojem se pokušava doznati tko s kim razgovara, što planira i koji će biti sljedeći potez druge strane.

Ni u jednom trenutku ništa nismo posumnjali dok nas nekolicina nije od tvrtke Apple dobila obavijest kako su naši iPhone telefoni pod nadzorom i da se prisluškuju, rekla je Ela Zeković Ozbiljna utaknica iza kulisa

POTVRDA

Da su mobiteli »zaraženi« pokazala je i njihova forenzička pretraga u Citizen Labu u Torontu te u Amnesty International Security Labu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Bez naslova
Strana 24
Oblast strane 657.63 cm^2
Autor Vedran Balen

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Najveći val špijuniranja u Srbiji pogodio i studentske prosvjednike

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5535c3ea-8c8d-4130-bd5c-bfa40d137f29/pdf

Civilno društvo na meti sofisticiranog špijunskog softvera

Najveći val špijuniranja u Srbiji pogodio i studentske prosvjednike

Vedran Balen

Najmanje 14 osoba iz različitih dijelova srbijanskog civilnog društva bilo je početkom ove godine meta naprednog špijunskog softvera, objavila je organizacija za digitalna prava Share Foundation, ocijenivši da je riječ o dosad najvećem dokumentiranom valu takvih napada u Srbiji.

Napadi su otkriveni u kolovozu, nakon što je američka tehnološka kompanija Apple korisnike u 110 zemalja upozorila da su vjerojatno bili mete plaćeničkog špijunskog softvera, piše The Guardian.

Tragovi vode do Pegasusa

Među pogođenima u Srbiji bili su i članovi studentskog pokreta koji je posljednjih godina postao jedan od najglasnijih protivnika vlasti predsjednika Aleksandra Vučića.

Analizu napada provela je organizacija Citizen Lab, poznata po forenzičkom istraživanju slučajeva korištenja špijunskih programa. Utvrđeno je da je najmanje jedna osoba iz Srbije bila meta Pegasusa, sofisticiranog spywarea izraelske kompanije NSO Group. Uspješan napad takvim programom napadaču može omogućiti gotovo potpun pristup uređaju – komunikaciji, fotografijama, datotekama i drugim privatnim podacima.

Share Foundation navodi da su među metama bili i pripadnici studentskog pokreta koji se od kraja 2024. protivi vlastima. Pokret je izrastao iz masovnih prosvjeda nakon urušavanja nadstrešnice na željezničkom kolodvoru u Novom Sadu, pri čemu je poginuo velik broj ljudi. Studentski prosvjedi potom su se proširili Srbijom i prerasli u jedan od najvećih studentskih pokreta u Europi.

Iako za sada nema dokaza da je upravo srbijanska vlast naredila napad Pegasusom, postoje drugi pokazatelji koji izazivaju zabrinutost. Naime, jedan od špijunskih programa korištenih protiv studenata, poznat kao NoviSpy, ranije je povezivan sa srbijanskim državnim strukturama.

Vlast u Beogradu odbacuje optužbe. Predsjednica srbijanskog parlamenta i visoka dužnosnica vladajuće Srpske napredne stranke Ana Brnabić u srijedu je za Euronews Serbia izjavila da studenti nisu bili špijunirani.

– Apsolutno ne – rekla je Brnabić, dodajući da "ne vjeruje ni jednoj riječi" koju su o tome iznijeli studenti i organizacija Share.

U organizaciji Share posebno ističu vrijeme u kojem su napadi otkriveni. Dio njih dogodio se u razdoblju lokalnih izbora održanih u ožujku, zbog čega smatraju da je moguće kako su izbori poslužili kao svojevrsni test sposobnosti nadzora uoči novih političkih obračuna.

– Ovo je najveći dokumentirani val nadzora u Srbiji dosad – rekla je Andrijana Ristić, savjetnica za javne politike u Shareu. Prema njezinim riječima, moguće je da su lokalni izbori iskorišteni kako bi se ispitalo koliko je špijunski softver učinkovit, ali i koliki se pritisak njime može izvršiti na studente i oporbu.

John Scott-Railton, viši istraživač Citizen Laba, upozorio je da nova forenzička otkrića i Appleova upozorenja pokazuju da se na miroljubivi prodemokratski pokret u Srbiji agresivno cilja plaćeničkim špijunskim softverom uoči ključnih izbora.

Izbori kao mogući test

Jedna od studentica koja je bila meta napada, Milica Popović, opisala je iskustvo kao "okrutno". Pomisao da je netko bez njezina znanja možda ušao u njezin privatni prostor, rekla je, učinila ju je potpuno izloženom.

Ipak, napad je nije obeshrabrio. Ako je cilj bio prestrašiti studente ili ih natjerati da odustanu, poručila je, "to neće uspjeti".

Pegasus je posljednjih godina postao sinonim za zlouporabu komercijalnog špijunskog softvera. Program NSO Groupa povezivan je s nadzorom novinara, aktivista za ljudska prava i političkih disidenata u nizu autoritarnih i represivnih režima.

NSO Group osnovan je u Izraelu i dugo je bio povezan s tamošnjim sigurnosnim i vojnim krugovima, a danas je u američkom vlasništvu. Kompanija nastoji proširiti poslovanje na američko tržište i ukloniti se s crne liste američkog Ministarstva trgovine, što je dio nastojanja da tvrtku predstavi kao "etičnu" kompaniju za razvoj špijunskog softvera.

No najnoviji slučaj u Srbiji ponovno otvara pitanje može li se Pegasus doista odvojiti od svoje reputacije sredstva političke represije. NSO Groupu američki je sud trajno zabranio ciljanje korisnika WhatsAppa i drugih Metinih proizvoda, iako zasad nije poznato je li najnoviji napad na srpskog korisnika izveden upravo putem WhatsAppa. •

JOSIP REGOVIĆ/PIXSELL

PROSVJEDI Među pogođenima u Srbiji bili su i članovi studentskog pokreta koji je posljednjih godina postao jedan od najglasnijih protivnika vlasti predsjednika Aleksandra Vučića

Zasad nema dokaza da je napad naredila Vučićeva vlada, ali postoje pokazatelji koji izazivaju zabrinutost

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Bez naslova
Strana 24
Oblast strane 657.63 cm^2
Autor Vedran Balen

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Najveći val špijuniranja u Srbiji pogodio i studentske prosvjednike

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5535c3ea-8c8d-4130-bd5c-bfa40d137f29/pdf

Najveći val špijuniranja u Srbiji pogodio i studentske prosvjednike

Vedran Balen

Najmanje 14 osoba iz različitih dijelova srbijanskog civilnog društva bilo je početkom ove godine meta naprednog špijunskog softvera, objavila je organizacija za digitalna prava Share Foundation, ocijenivši da je riječ o dosad najvećem dokumentiranom valu takvih napada u Srbiji.

Napadi su otkriveni u kolovozu, nakon što je američka tehnološka kompanija Apple korisnike u 110 zemalja upozorila da su vjerojatno bili mete plaćeničkog špijunskog softvera, piše The Guardian.

Tragovi vode do Pegasusa

Među pogođenima u Srbiji bili su i članovi studentskog pokreta koji je posljednjih godina postao jedan od najglasnijih protivnika vlasti predsjednika Aleksandra Vučića.

Analizu napada provela je organizacija Citizen Lab, poznata po forenzičkom istraživanju slučajeva korištenja špijunskih programa. Utvrđeno je da je najmanje jedna osoba iz Srbije bila meta Pegasusa, sofisticiranog spywarea izraelske kompanije NSO Group. Uspješan napad takvim programom napadaču može omogućiti gotovo potpun pristup uređaju – komunikaciji, fotografijama, datotekama i drugim privatnim podacima.

Share Foundation navodi da su među metama bili i pripadnici studentskog pokreta koji se od kraja 2024. protivi vlastima. Pokret je izrastao iz masovnih prosvjeda nakon urušavanja nadstrešnice na željezničkom kolodvoru u Novom Sadu, pri čemu je poginuo velik broj ljudi. Studentski prosvjedi potom su se proširili Srbijom i prerasli u jedan od najvećih studentskih pokreta u Europi.

Iako za sada nema dokaza da je upravo srbijanska vlast naredila napad Pegasusom, postoje drugi pokazatelji koji izazivaju zabrinutost. Naime, jedan od špijunskih programa korištenih protiv studenata, poznat kao NoviSpy, ranije je povezivan sa srbijanskim državnim strukturama.

Vlast u Beogradu odbacuje optužbe. Predsjednica srbijanskog parlamenta i visoka dužnosnica vladajuće Srpske napredne stranke Ana Brnabić u srijedu je za Euronews Serbia izjavila da studenti nisu bili špijunirani.

– Apsolutno ne – rekla je Brnabić, dodajući da “ne vjeruje ni jednoj riječi” koju su o tome iznijeli studenti i organizacija Share.

Uorganizaciji Share posebno ističu vrijeme u kojem su napadi otkriveni. Dio njih dogodio se u razdoblju lokalnih izbora održanih u ožujku, zbog čega smatraju da je moguće kako su izbori poslužili kao svojevrsni test sposobnosti nadzora uoči novih političkih obračuna.

– Ovo je najveći dokumentirani val nadzora u Srbiji dosad – rekla je Andrijana Ristić, savjetnica za javne politike u Shareu. Prema njezinim riječima, moguće je da su lokalni izbori iskorišteni kako bi se ispitalo koliko je špijunski softver učinkovit, ali i koliki se pritisak njime može izvršiti na studente i oporbu.

John Scott-Railton, viši istraživač Citizen Laba, upozorio je da nova forenzička otkrića i Appleova upozorenja pokazuju da se na miroljubivi prodemokratski pokret u Srbiji agresivno cilja plaćeničkim špijunskim softverom uoči ključnih izbora. Izbori kao mogući test

Jedna od studentica koja je bila meta napada, Milica Popović, opisala je iskustvo kao “okrutno”. Pomisao da je netko bez njezina znanja možda ušao u njezin privatni prostor, rekla je, učinila ju je potpuno izloženom.

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Bez naslova
Strana 24
Oblast strane 657.63 cm^2
Autor Vedran Balen

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Najveći val špijuniranja u Srbiji pogodio i studentske prosvjednike

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5535c3ea-8c8d-4130-bd5c-bfa40d137f29/pdf

Ipak, napad je nije obeshrabrio. Ako je cilj bio prestrašiti studente ili ih natjerati da odustanu, poručila je, “to neće uspjeti”.

Pegasus je posljednjih godina postao sinonim za zlouporabu komercijalnog špijunskog softvera. Program NSO Groupa povezivan je s nadzorom novinara, aktivista za ljudska prava i političkih disidenata u nizu autoritarnih i represivnih režima.

NSO Group osnovan je u Izraelu i dugo je bio povezan s tamošnjim sigurnosnim i vojnim krugovima, a danas je u američkom vlasništvu. Kompanija nastoji proširiti poslovanje na američko tržište i ukloniti se s crne liste američkog Ministarstva trgovine, što je dio nastojanja da tvrtku predstavi kao “etičnu” kompaniju za razvoj špijunskog softvera.

No najnoviji slučaj u Srbiji ponovno otvara pitanje može li se Pegasus doista odvojiti od svoje reputacije sredstva političke represije. NSO Groupu američki je sud trajno zabranio ciljanje korisnika WhatsAppa i drugih Metinih proizvoda, iako zasad nije poznato je li najnoviji napad na srpskog korisnika izveden upravo putem WhatsAppa. •

PROSVJEDI Među pogođenima u Srbiji bili su i članovi studentskog pokreta koji je posljednjih godina postao jedan od najglasnijih protivnika vlasti predsjednika Aleksandra Vučića

Zasad nema dokaza da je napad naredila Vučićeva vlada, ali postoje pokazatelji koji izazivaju zabrinutost

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 34, 35
Oblast strane 2,493.21 cm^2
Autor Piše Hrvoje Zovko

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Sličnosti nadstrešnice u Novom Sad u i otpada u Lici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/50b0c151-6f5f-4a61-b711-4def0232f5cc/pdf

Kako su dva različita događaja u dvije zemlje otkrila zapanjujuće obrasce

Može li slučaj nadstrešnice u Novom Sadu, koji se dogodio 1. studenoga 2024., na neki način poslužiti kao svojevrsni model za razumijevanje onoga što se sada događa na hrvatskoj političkoj sceni oko otpada u Lici?

Sličnosti nadstrešnice u Novom Sadu i otpada u Lici

Piše Hrvoje Zovko

Može li slučaj nadstrešnice u Novom Sadu, koji se dogodio 1. studenoga 2024., na neki način poslužiti kao svojevrsni model za razumijevanje onoga što se sada događa na hrvatskoj političkoj sceni oko otpada u Lici?

Točnije, je li slučaj otrovnog otpada u Lici za hrvatsku vlast i Andreja Plenkovića politički ono što je nadstrešnica postala za srbijansku vlast: događaj koji sam po sebi nosi stvarnu i potencijalno vrlo ozbiljnu odgovornost, ali koji se pastupno pretvara u sukob vlasti s oporbom, prosvjednicima i medijima? Sam premijer Andrej Plenković od početka slučaja u Lici, u obračunu sa svima koji dovode u sumnju, navodi i pokušaj prepisivanja scenarija slučaja nadstrešnice u Novom Sadu, u kojem vlast već gotovo dvije godine optužuje prosvjednike i nezavisne medije za protudržavno djelovanje. Posebno ima želju dijeliti packe medijima. Premijer je dva dana uoči prosvjeda u Zagrebu ponovno poslao poruku kako oporba zlouporabljava Lički poligon na novosadsku nadstrešnicu te dodao kako razumije inicijative građana za rješavanje problema.

"Kada se u taj vrtlog kreavatja političke opcije s porpuno drugom agendom stvaranja kaosa, destabilizacije parlamentarne većine, napada na Vladu, prevarantja tog skupa u politički skup, onda tu nemam nikakvih dilema, to je čista zlouporaba, politikantstvo i nastojanje da se kreira jedan val po uzoru na novosadsku nadstrešnicu."

Prema premijeru, "oporba je nakon trećeg poraza zaredom na parlamentarnim izborima odlučila ići u strategiju kaosa".

Dakle, ničim izazvan, premijer sam uvodi Novi Sad i slučaj nadstrešnice kao referentni politički scenarij u raspravu o Gospiću.

Dan prije dao je slične izjave.

"Da patpuno razumijem oporbu, čestitam im na lovištu svake bune. Mi lani od prošlog, ljeta imamo strategiju kaosa. Sada su se ulovili ovoga, tko zna čega će se sve uloviti za dva mjeseca. Izvanrednih izbora neće biti, koalicija je stabilna. Ali ani se trude, neka pričekaju do redovitih izbora, to je cijeli smisao

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 34, 35
Oblast strane 2,493.21 cm^2
Autor Piše Hrvoje Zovko

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Sličnosti nadstrešnice u Novom Sad u i otpada u Lici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/50b0c151-6f5f-4a61-b711-4def0232f5cc/pdf

ukrcavanja na ovu temu inicijative građana ovdje u Gospiću koji su, za razliku od ovih drugih, sami odabrali da ne dođu", kazao je i rekao da nije na njemu da to komentira.

"Ovdje se rješavaju teme, ne na cesti", kazao je predsjednik Vlade i naponenuo kako od zadaših izbora vlada strategija kaosa.

"Nisam uzalud rekao da prepisuju navasadsku nadstrešnicu. Njima je cili tu dovesti cestu. Za što? Je li netko bolestan od ovaga? Nije. Je li voda neispravna? Nije. Jesu li procesi u rijeki? Jesu. Pa nije Vlada davala dozvolu ovdje firmi u stečaju da se taj prostor da u zakup za sidaćitrenje otpada. To je odluka donesena tu. Mi smo ovaj problem, kao i mnogo toga, uprili na svoja leđa i rješavamo i ne bunimo se. Ovo je za nas samo jedna od tema. Koliko kriza smo imali zadnjih deset godina? Ne možemo se mi dati pod dojam da će se medijski stvoriti drama da je ovo velika kriza i da Lika sutra umire. Ma tko umire, nikome nije ništa."

Za ovakve izjave laka se može ustvrditi da su klasičan pokušaj delegitimiranja uličnog prosvjednog načina djelovanja i uvođenja teme izvana kao glavnog razloga djelovanja političkih protivnika, tako da služi otrova u Lici bude prikazan kao samo povod, a ne stvarna briga. Isto tako, vlast priznaje postojanje problema, ali poručuje da se on isključivo rješava unutar institucija, a ne na ulici, uz optužbe za pokušaj stvaranja kaosa, sijanja straha i širenja lažnih informacija protiv svakoga tko postavi pitanje odgovornosti i načina na koji je došlo do zagađenja Like. U Srbiji se nakon tragičnog pada nadstrešnice u Novom Sadu od početne izjave srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića, nekoliko sati nakon tragedije, kada je izjavio: "Kao predsjednik tražim od tužiteljstva u Novom Sadu, Vlade Srbije da odgovorni za ovo što se dogodilo budu procesuirani i strogo kažnjeni. Kada sam spomenuo Vladu, tražim i političku i kaznenu odgovornost", vrlo brzo došla do toga da je nadstrešnica postala dio "obojene revolucije". Tako je Vučić u veljači 2025. izjavio da će napisati knjigu o tome kako je pobjeđeno obojenu revoluciju.

"Propala im je obojena revolucija! Javile im i u USAID-u (Američka agencija za međunarodni razvoj) i u NED-u (Nacionalna zaklada za demokraciju), svugdje im javite – gotovo je s tim i pobijedila je Srbija. Nikada Srbiju pobijediti nećete."

Naravno, vlast u Beogradu na čelu s Aleksandrom Vučićem ne propušta priliku reći da opozicija, studentski prosvjednici i nepoćudni mediji šire laži, uznemiravaju građane i žele namjerno kaos i izvanredno stanje.

Ana Brnabić, predsjednica Narodne skupštine Srbije, ocijenila je korak dalje s optužbama. Tako je u kolovozu prošle godine dala jednu od najskandaloznijih izjava, u kojoj je ustvrdila da je pad nadstrešnice, ni manje ni više, bio planiran.

"Ne mislim da je nadstrešnica pala sama od sebe, niti da je bio nesretan slučaj, tragedija ili bilo kakav proizvod neških nesavjesnih radnji u tom smislu, mislim da je to bila planirana diverzija."

Dakle, ispada čin terorističkog djela. Ovakvim izjavama možemo dodati onu Miloša Vučevića, predsjednika Srpske napredne stranke, iz travnja 2025. godine: "Ocjenjujem da su pale maske, ovo nema veze ni s padom nadstrešnice, ni s izgubljenih 16 života, ni s prvim zahtjevima. Ključni cili im je preuzimanje vlasti, na ovaj ili onaj način."

A da ne bi bilo da država ništa ne radi što se tiče pada nadstrešnice, uvijek se pobrine Vučić izjavama poput one iz svibnja prošle godine, kada je rekao "kako je država pudzela sve što je mogla". Kad se tome doda jedna od bezbrojnih Vučićevih izjava, poput one iz ožujka prošle godine: "Blokadere nikada nije interesirala nadstrešnica, već dolazak na vlast", evidentno je kako se u slučaju novosadske nadstrešnice od strane vlasti fokus prebacivao s pitanja koje se odnosi posavilo – tko je odgovoran za pad nadstrešnice – na pitanje tko stoji iza prosvjeda i što oni žele postići.

Pri tome se u početku koristila retorika kojom se prosvjednike nazivalo "građanima koji traže odgovornost", a poem su vrlo brzo postali blokaderi, nasilnici, fašisti, nacisti, "usrane", teroristi, sudionici obojene revolucije, pučisti i rušitelji države.

Na kraju su došli kolektivno ime: blokaderi. Naravno, u toj retorici vlast pažljive bira riječi koje koristi kada upućuje optužbe prosvjednicima i opoziciji. To je uvijek kombinacija istih formulacija kao što su "histerija", "laži", "panika", "obmane", "dezinformacije", "širenje panike" i "fabriciranje".

Tako Aleksandar Vučić u jednom od svojih bezbrojnih javnih nastupa, u studenome 2025., govoreći o svojim političkim protivnicima, tvrdi: "Što su slabiji, histerija je sve veća."

Vlast u Beogradu, posebno Ana Brnabić, napadajući političke protivnike, često je koristila retoriku poput dezinformacija, laži i uznemiravanja javnosti, dok je Aleksandar Vučić u pravilu naglasak stavljan na ometanje, obojena revoluciju, rušenje vlasti i destabilizaciju države.

Naravno, uz studente koji prosvjeduju i opoziciju, svoju porciju uvreda i verbalnih napada dobili su i nezavisni mediji. Tako je, primjerice, prošle godine Nebojša Bakarec, zastupnik napredjaka i jedan od dežurnih naprednjačkih huškača, koristio lsre formulacije o televizijama N1 i Nova S: "Histerija i nervoza izazvale su pojavu partičnih laži..."

Cijela priča ide u još eksplicitniju fazu, poput izjava Ane Brnabić nakon najvećeg prosvjeda u povijesti Beograda u ožujku 2025. i upotrebe zvučnog topa: "Hajde da vidimo što sma sve imali na meniju laži, obmana, manipulacija i uznemiravanja javnosti od strane Đilaseve opozicije i medija samo u posljednja četiri dana."

Dakle, mogli bi se reći da je ovo gotovo savršen uspoređni primjer s hrvatskim slučajem: opozicija plus mediji plus laži i manipulacija plus uznemiravanje javnosti. Savršen obrazac napada na neistomišljenike. Dakle, postoje velike sličnosti u političkoj retorici vlasti u srbijanskom i hrvatskom slučaju, ali teško je u ovom trenutku stopostotno zaključiti da su slučajevi isti po političkoj težini. Isto tako, hrvatska vlast do sada nije upotrebljavala radikalan arsenal najgorih uvreda poput onih koje su, primjerice, Aleksandar Vučić i njegovi suradnici iznosili o prosvjednicima i opoziciji u Srbiji, poput onih da su bolesnici i manjaci ili teroristi. Talavo što u hrvatskom slučaju nije zabilježeno i nadajmo se da će na tome ostati.

No optužbi i nabacivanja raznih etiketa svakome tko kaže drukčije nije nedostajalo. Tako je, primjerice, ministrica Marija Vučković još prije dvadesetak dana, govoreći o otpadu u Lici, posegnula za jednostavnom frazom tipa: "Oporba zna da ne govori istinu, a to ljudima ulazi u uši."

Premijerova retorika puno je žešća prema oporbi i medijima. On govori o pokušaju destabilizacije Vlade, o fabriciranju izvanrednog stanja i kreiranju političke histerije u medijima i društvenim mrežama, uz poruku da parlamentarna većina neće dopustiti pokušaje destabilizacije Vlade.

"Sabrani, koncentrirani, čvrsti politički, stabilni u saništu parlamentarne većine, pobijari sve inicijative koje god dolaze da bi destabilizirale Vladu III parlamentarnu većinu", rekao je. "Ništa se od toga neće dogoditi", poručio je Plenković, dodajući da će problem otpada biti rješen, a da će "političko-političkanski pokušaji dezinformiranja građana, fabriciranja izvanrednog stanja, kreiranja političke histerije u medijima, društvenim mrežama, jednostavno nestati". Predsjednik Vlade i HDZ-a Andrej Plenković oporbene poteze usporedio je sa "scenarijem nadstrešnica ili nekih drugih" slučajeva za koje smatra da su političke motivirani.

"Prepisivanje scenarija nadstrešnica ili nekih drugih koji su očito politički motivi većine aktera koji ovo rade je isto vrlo lako prozreti. Mi smo ga u tom smislu politički prozreli od starta i nećemo se dati impresionirati nikim pokušajima da iz jedne situacije koja u ovom trenutku ne predstavlja ugrozu za zdravlje Gospićana, koja u kazmenopravnom smislu ima vrlo jasan put koji će dovesti do odgovornosti onih koji su krivi za odlaganje, i rede, vrlo jasno trasiranom putu sanacije otpada, da neka histerija ili politikantstvo ili kreiranje atmosfere, kako smo vidjeli u drugim zemljama, poprimi obrise koje bi oporba htjela, ali to je njihov očito samo tek nedosanjani san", rekao je premijer.

Primjerna je da premijer u gotovo svakom javnom nastupu na temu Gospića govori o kreiranju histerije, pa je tako isto govorio i na sjednici Vlade 20. kolovoza:

"Politikanti neodgovorne šire panike o 'zatrovanoj' vodi – iako je ispravna i sigurna za piće, što potvrđuju sva dosadašnja mjerenja.

Uvijek se radi o jednim te istim oporbenim akterima, o dežurnim šmrljetjima emila i kreatorima histerije."

Najavom prosvjeda 8. rujna u Zagrebu krenula je kampanja u kojoj se pod svaku cijenu nastoji diskreditirati taj skup. Javljali su se tu umjetnici neovisni stručnjaci, bivši izbornici poput Igora Štimca, koji će ostati upamćen i po primitivnom napadu na Severinu, s teškom dječjeću u antihrvatskom skupu. Prakrički ispada da je svatko tko dođe na prosvjed, protiv Hrvatske.

Tako saborski zastupnik iz redova vladajućih Hrvoje Zekanović poručuje: "Ne nasjedajte Ševčarima koji ma do Like nije stalo, vjerujte Vladi."

Zanimljivo je da je sličnu izjavu dao Aleksandar Vučić pet dana uoči velikog prosvjeda u Beogradu 15. ožujka 2025. godine: "Noće biti 16., 17., 23. ili ne znam koog datuma. Vjerujte svoga predsjednika jer uvijek sam govorio precizno i uvijek sam govorio istinu, pa imajte povjerenja u ono što kažem."

A HDZ-ov Ante Šanador od početka izbijanja velike afere s otrovnim otpadom u Lici koristio jestandardni rječnik kada je pustijedi oporba i njezino djelovanje:

"Pa da mala smanje histeriju koju fabriciraju" i "Neutemeljene optužbe vratit će im se kad-tad kao bumerang."

Zatim su tu izjave tipa: "Bit će to prilika da javnost još jednom čuje istinu, da se opovrgnu laži koje svjesno širi politikantska oporba."

Sjednica Odbora za zaštitu okoliša u Gospiću opisao je riječima: "Koordinirani performans, bez iskrene želje da stvarno pomogne građanima."

Jedna od najupečatljivijih izjava bila je ona: "Prestanite s histerijom, dođite u Gospić popiti čašu vode s nama."

Dakle, tu se vidi ona klasična namjera vlasti koja kaže: oporba jednako je "politikantska", jednako su "laži" i "histerija", a onda tu imamo i "performans" koji navodno nema stvarnu želju pomoći građanima.

U slobodnom prijevodu, to znači da se svako kritika vlasti reinterpretira kao politička manipulacija, a vlast se pozicionira kao ona koja ima koncesiju na istinu i rješenja. Ona što je pritjetno jest da, doku srbijanskom slučaju doslovno imamo histeriju oko toga da Hrvatska stoji iza, kako se tvrdi, pokušaja stvaranja kaosa i nemira u Srbiji, što javno izgovara Aleksandar Vučić a da ne ponudi ijedan konkretan i suvisao dokaz, u Hrvatskoj još nismo čuli, do zaključenja ovog teksta, dva dana prije prosvjeda u Zagrebu, da se Srbija optužuje za bilo što povezano s tim slučajem. Ali sami procijenite koliko ima sličnosti u komunikaciji vlasti u ova dva slučaja, s time da je prišu o novosadskoj nadstrešnici u slučaj Gospić uvek sam premijer Andrej Plenković. U srbijanskom slučaju vrh Srpske pravoslavne crkve javno je stao uz Aleksandra Vučića u srazu sa studentima i opozicijom, dok se crkvenі vrh u Hrvatskoj, predvođen zagrebačkim nadbiskupom, do zaključenja ovog teksta, koliko vidimo, nije oglašavao o pitanju otrovnog otpada u Lici. Tko zna, možda se na dan prosvjeda ili nakon njega oglasi. I dok je u Srbiji jaka velik broj sportskih ličnosti podržao prosvjednike, poput Novaka Đokovića, u Hrvatskoj je gotovo javnih osoba podržalo prosvjed za Liku, ali nije primjerno da su se dosad najpoznatiji hrvatski sportaši izjasnili o ovom pitanju. Najveći dio njih, kao i uvijek, tradicionalno šuti. U svakom slučaju, bit će zanimljivo pratiti političke izjave koje će uslijediti nakon prosvjeda u Zagrebu.

Naravno, uz studente koji prosvjeduju i opoziciju, svoju porciju uvreda i verbalnih napada dobili su i nezavisni mediji

Opozicija plus mediji plus laži i manipulacija plus uznemiravanje javnosti: savršen obrazac napada

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 34, 35
Oblast strane 2,493.21 cm^2
Autor Piše Hrvoje Zovko

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Sličnosti nadstrešnice u Novom Sad u i otpada u Lici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/50b0c151-6f5f-4a61-b711-4def0232f5cc/pdf

Kako su dva različita događaja u dvije zemlje otkrila zapanjujuće obrasce

Sličnosti nadstrešnice u Novom Sadu i otpada u Lici

Može li slučaj nadstrešnice u Novom Sadu, koji se dogodio 1. studenoga 2024., na neki način poslužiti kao svojevrsni model za razumijevanje onoga što se sada događa na hrvatskoj političkoj sceni oko otpada u Lici?

Točnije, je li slučaj otrovnog otpada u Lici za hrvatsku vlast i Andreja Plenkovića politički ono što je nadstrešnica postala za srbijansku vlast: događaj koji sam po sebi nosi stvarnu i potencijalno vrlo ozbiljnu odgovornost, ali koji se postupno pretvara u sukob vlasti s oporbom, prosvjednicima i medijima? Sam premijer Andrej Plenković od početka slučaja u Lici, u obračunu sa svima koji drukčije misle, navodi i pokušaj prepisivanja scenarija slučaja nadstrešnice u Novom Sadu, u kojem vlast već gotovo dvije godine optužuje prosvjednike i nezavisne medije za protudržavno djelovanje. Posebno ima želju dijeliti packe medijima. Premijer je dva dana uoči prosvjeda u Zagrebu ponovno poslao poruku kako oporba zloupotrebljava Liku po uzoru na novosadsku nadstrešnicu te dodao kako razumije inicijative građana za rješavanje problema.

“Kada se u taj vlak ukrcavaju političke opcije s potpuno drugom agendom stvaranja kaosa, destabilizacije parlamentarne većine, napada na Vladu, pretvaranja tog skupa u politički skup, onda tu nemam nikakvih dilema, to je čista zlouporaba, politikantstvo i nastojanje da se kreira jedan val po uzoru na novosadsku nadstrešnicu.”

Prema premijeru, “oporba je nakon trećeg poraza zaredom na parlamentarnim izborima odlučila ići u strategiju kaosa”.

Dakle, ničim izazvan, premijer sam uvodi Novi Sad i slučaj nadstrešnice kao referentni politički scenarij u raspravu o Gospiću. an prije dao je slične izjave.

“Ja potpuno razumijem oporbu, čestitam im na lovljenju svake teme. Mi lani od prošlog ljeta imamo strategiju kaosa. Sada su se ulovili ovoga, tko zna čega će se sve uloviti za dva mjeseca. Izvanrednih izbora neće biti, koalicija je stabilna. Ali oni se trude, neka pričekaju do redovitih izbora, to je cijeli smisao

Može li slučaj nadstrešnice u Novom Sadu, koji se dogodio 1. studenoga 2024., na neki način poslužiti kao svojevrsni model za razumijevanje onoga što se sada događa na hrvatskoj političkoj sceni oko otpada u Lici?

Piše Hrvoje Zovko ukrcavanja na ovu temu inicijative građana ovdje u Gospiću koji su, za razliku od ovih drugih, sami odabrali da ne dođu”, kazao je i rekao da nije na njemu da to komentira.

“Ovdje se rješavaju teme, ne na cesti”, kazao je predsjednik Vlade i napomenuo kako od zadnjih izbora vlada strategija kaosa.

“Nisam uzalud rekao da prepisuju novosadsku nadstrešnicu. Njima je cilj tu dovesti cestu. Za što? Je li netko bolestan od ovoga? Nije. Je li voda neispravna? Nije. Jesu li procesi u tijeku? Jesu. Pa nije Vlada davala dozvolu ovdje firmi u stečaju da se taj prostor da u zakup za skladištenje otpada. To je odluka donesena tu. Mi smo ovaj problem, kao i mnoge tuđe, uprtili na svoja leđa i rješavamo i ne bunimo se. Ovo je za nas samo jedna od tema. Koliko kriza smo imali zadnjih deset godina? Ne možemo se mi dati pod dojam da će se medijski stvoriti drama da je ovo velika kriza i da Lika sutra umire. Ma tko umire, nikome nije ništa.”

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 34, 35
Oblast strane 2,493.21 cm^2
Autor Piše Hrvoje Zovko

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Sličnosti nadstrešnice u Novom Sad u i otpada u Lici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/50b0c151-6f5f-4a61-b711-4def0232f5cc/pdf

Za ovakve izjave lako se može ustvrditi da su klasičan pokušaj delegitimiranja uličnog prosvjednog načina djelovanja i uvođenja teme izbora kao glavnog razloga djelovanja političkih protivnika, tako da slučaj otrova u Lici bude prikazan kao samo povod, a ne stvarna briga. Isto tako, vlast priznaje postojanje problema, ali poručuje da se on isključivo rješava unutar institucija, a ne na ulici, uz optužbe za pokušaj stvaranja kaosa, sijanja straha i širenja lažnih informacija protiv svakoga tko postavi pitanje odgovornosti i načina na koji je došlo do zagađenja Like. U Srbiji se nakon tragičnog pada nadstrešnice u Novom Sadu od početne izjave srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića, nekoliko sati nakon tragedije, kada je izjavio: “Kao predsjednik tražim od tužiteljstva u Novom Sadu, Vlade Srbije da odgovorni za ovo što se dogodilo budu procesuirani i strogo kažnjeni. Kada sam spomenuo Vladu, tražim i političku i kaznenu odgovornost”, vrlo brzo došlo do toga da je nadstrešnica postala dio “obojene revolucije”. Tako je Vučić u veljači 2025. izjavio da će napisati knjigu o tome kako je pobijedio obojenu revoluciju.

“Propala im je obojena revolucija! Javite im i u USAID-u (Američka agencija za međunarodni razvoj) i u NED-u (Nacionalna zaklada za demokraciju), svugdje im javite – gotovo je s tim i pobijedila je Srbija. Nikada Srbiju pobijediti nećete.”

aravno, vlast u Beogradu na čelu s Aleksandrom Vučićem ne propušta priliku reći da opozicija, studentski prosvjednici i nepoćudni mediji šire laži, uznemiravaju građane i žele nametnuti kaos i izvanredno stanje.

Ana Brnabić, predsjednica Narodne skupštine Srbije, otišla je korak dalje s optužbama. Tako je u kolovozu prošle godine dala jednu od najskandaloznijih izjava, u kojoj je ustvrdila da je pad nadstrešnice, ni manje ni više, bio planiran.

“Ne mislim da je nadstrešnica pala sama od sebe, niti da je bio nesretan slučaj, tragedija ili bilo kakav proizvod nekih nesavjesnih radnji u tom smislu, mislim da je to bila planirana diverzija.”

Dakle, ispada čin terorističkog djela. Ovakvim izjavama možemo dodati onu Miloša Vučevića, predsjednika Srpske napredne stranke, iz travnja 2025. godine: “Ocjenjujem da su pale maske, ovo nema veze ni s padom nadstrešnice, ni s izgubljenih 16 života, ni s prvim zahtjevima. Ključni cilj im je preuzimanje vlasti, na ovaj ili onaj način.”

Ada ne bi bilo da država ništa ne radi što se tiče pada nadstrešnice, uvijek se pobrine Vučić izjavama poput one iz svibnja prošle godine, kada je rekao “kako je država poduzela sve što je mogla”. Kad se tome doda jedna od bezbrojnih Vučićevih izjava, poput one iz ožujka prošle godine: “Blokadere nikada nije interesirala nadstrešnica, već dolazak na vlast”, evidentno je kako se u slučaju novosadske nadstrešnice od strane vlasti fokus prebacivao s pitanja koje se odmah postavilo – tko je odgovoran za pad nadstrešnice – na pitanje tko stoji iza prosvjeda i što oni žele postići.

Pri tome se u početku koristila retorika kojom se prosvjednike nazivalo “građanima koji traže odgovornost”, a potom su vrlo brzo postali blokaderi, nasilnici, fašisti, nacisti, “ustaše”, teroristi, sudionici obojene revolucije, pučisti i rušitelji države.

Na kraju su dobili kolokvijalno ime: blokaderi. Naravno, u toj retorici vlast pažljivo bira riječi koje koristi kada upućuje optužbe prosvjednicima i opoziciji. To je uvijek kombinacija istih formulacija kao što su “histerija”, “laži”, “panika”, “obmane”, “dezinformacije”, “širenje panike” i “fabriciranje”.

Tako Aleksandar Vučić u jednom od svojih bezbrojnih javnih nastupa, u studenome 2025., govoreći o svojim političkim protivnicima, tvrdi: “Što su slabiji, histerija je sve veća.”

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 34, 35
Oblast strane 2,493.21 cm^2
Autor Piše Hrvoje Zovko

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Sličnosti nadstrešnice u Novom Sad u i otpada u Lici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/50b0c151-6f5f-4a61-b711-4def0232f5cc/pdf

Vlast u Beogradu, posebno Ana Brnabić, napadajući političke protivnike, često je koristila retoriku poput dezinformacija, laži i uznemiravanja javnosti, dok je Aleksandar Vučić u pravilu naglasak stavljao na nerede, obojenu revoluciju, rušenje vlasti i destabilizaciju države.

Naravno, uz studente koji prosvjeduju i opoziciju, svoju porciju uvreda i verbalnih napada dobili su i nezavisni mediji. Tako je, primjerice, prošle godine Nebojša Bakarec, zastupnik naprednjaka i jedan od dežurnih naprednjačkih huškača, koristio iste formulacije o televizijama N1 i Nova S: “Histerija i nervoza izazvale su pojavu paničnih laži...”

Cijela priča ide u još eksplicitniju fazu, poput izjava Ane Brnabić nakon najvećeg prosvjeda u povijesti Beograda u ožujku 2025. i upotrebe zvučnog topa: “Hajde da vidimo što smo sve imali na meniju laži, obmana, manipulacija i uznemiravanja javnosti od strane Đilasove opozicije i medija samo u posljednja četiri dana.”

akle, moglo bi se reći da je ovo gotovo savršen usporedni primjer s hrvatskim slučajem: opozicija plus mediji plus laži i manipulacija plus uznemiravanje javnosti. Savršen obrazac napada na neistomišljenike. Dakle, postoje velike sličnosti u političkoj retorici vlasti u srbijanskom i hrvatskom slučaju, ali teško je u ovom trenutku stopostotno zaključiti da su slučajevi isti po političkoj težini. Isto tako, hrvatska vlast do sada nije upotrebljavala radikalan arsenal najgorih uvreda poput onih koje su, primjerice, Aleksandar Vučić i njegovi suradnici iznosili o prosvjednicima i opoziciji u Srbiji, poput onih da su bolesnici i manijaci ili teroristi. Takvo što u hrvatskom slučaju nije zabilježeno i nadajmo se da će na tome ostati.

No optužbi i nabacivanja raznih etiketa svakome tko kaže drukčije nije nedostajalo. Tako je, primjerice, ministrica Marija Vučković još prije dvadesetak dana, govoreći o otpadu u Lici, posegnula za jednostavnom frazom tipa: “Oporba zna da ne govori istinu, a to ljudima ulazi u uši.”

Premijerova retorika puno je žešća prema oporbi i medijima. On govori o pokušaju destabilizacije Vlade, o fabriciranju izvanrednog stanja i kreiranju političke histerije u medijima i na društvenim mrežama, uz poruku da parlamentarna većina neće dopustiti pokušaje destabilizacije Vlade.

“Sabrani, koncentrirani, čvrsti politički, stabilni u smislu parlamentarne većine, pobijati sve inicijative koje god dolaze da bi destabilizirale Vladu ili parlamentarnu većinu”, rekao je. “Ništa se od toga neće dogoditi”, poručio je Plenković, dodajući da će problem otpada biti riješen, a da će “političko-politikantski pokušaji dezinformiranja građana, fabriciranja izvanrednog stanja, kreiranja političke histerije u medijima, društvenim mrežama, jednostavno nestati”. Predsjednik Vlade i HDZ-a Andrej Plenković oporbene poteze usporedio je sa “scenarijem nadstrešnica ili nekih drugih” slučajeva za koje smatra da su politički motivirani.

“Prepisivanje scenarija nadstrešnica ili nekih drugih koji su očito politički motiv većine aktera koji ovo rade je isto vrlo lako prozreti. Mi smo ga u tom smislu politički prozreli od starta i nećemo se dati impresionirati ničijim pokušajima da iz jedne situacije koja u ovom trenutku ne predstavlja ugrozu za zdravlje Gospićana, koja u kaznenopravnom smislu ima vrlo jasan put koji će dovesti do odgovornosti onih koji su krivi za odlaganje, i treće, vrlo jasno trasiranom putu sanacije otpada, da neka histerija ili politikantstvo ili kreiranje atmosfera, kako smo vidjeli u drugim zemljama, poprimi obrise koje bi oporba htjela, ali to je njihov očito samo tek nedosanjani san”, rekao je premijer.

Primjetno je da premijer u gotovo svakom javnom nastupu na temu Gospića govori o kreatorima histerije, pa je tako isto govorio i na sjednici Vlade 20. kolovoza:

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 34, 35
Oblast strane 2,493.21 cm^2
Autor Piše Hrvoje Zovko

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Sličnosti nadstrešnice u Novom Sad u i otpada u Lici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/50b0c151-6f5f-4a61-b711-4def0232f5cc/pdf

“Politikanti neodgovorno šire paniku o ‘zatrovanoj’ vodi – iako je ispravna i sigurna za piće, što potvrđuju sva dosadašnja mjerenja.

Uvijek se radi o jednim te istim oporbenim akterima, o dežurnim širiteljima crnila i kreatorima histerije.”

Najavom prosvjeda 5. rujna u Zagrebu krenula je kampanja u kojoj se pod svaku cijenu nastoji diskreditirati taj skup. Javljali su se tu navodni neovisni stručnjaci, bivši izbornici poput Igora Štimca, koji će ostati upamćen i po primitivnom napadu na Severinu, s tezama da je riječ o antihrvatskom skupu. Praktički ispada da je svatko tko dođe na prosvjed, protiv Hrvatske.

Tako saborski zastupnik iz redova vladajućih Hrvoje Zekanović poručuje: “Ne nasjedajte ljevičarima kojima do Like nije stalo, vjerujte Vladi.”

Zanimljivo je da je sličnu izjavu dao Aleksandar Vučić pet dana uoči velikog prosvjeda u Beogradu 15. ožujka 2025. godine: “Neće biti 16., 17., 25. ili ne znam kog datuma. Vjerujte svom predsjedniku jer uvijek sam govorio precizno i uvijek sam govorio istinu, pa imajte povjerenja u ono što kažem.”

AHDZ-ov Ante Sanader od početka izbijanja velike afere s otrovnim otpadom u Lici koristio je standardni rječnik kada je posrijedi oporba i njezino djelovanje:

“Pa da malo smanje histeriju koju fabriciraju” i “Neutemeljene optužbe vratit će im se kad-tad kao bumerang.”

Zatim su tu izjave tipa: “Bit će to prilika da javnost još jednom čuje istinu, da se opovrgnu laži koje svjesno širi politikantska oporba.”

Sjednicu Odbora za zaštitu okoliša u Gospiću opisao je riječima: “Koordinirani performans, bez ikakve želje da stvarno pomogne građanima.”

Jedna od najupečatljivijih izjava bila je ona: “Prestanite s histerijom, dođite u Gospić popiti čašu vode s nama.”

Dakle, tu se vidi ona klasična namjera vlasti koja kaže: oporba jednako je “politikantska”, jednako su” laži” i “histerija”, a onda tu imamo i “performans” koji navodno nema stvarnu želju pomoći građanima.

slobodnom prijevodu, to znači da se svaka kritika vlasti reinterpretira kao politička manipulacija, a vlast se pozicionira kao ona koja ima koncesiju na istinu i rješenja. Ono što je primjetno jest da, dok u srbijanskom slučaju doslovno imamo histeriju oko toga da Hrvatska stoji iza, kako se tvrdi, pokušaja stvaranja kaosa i nemira u Srbiji, što javno izgovara Aleksandar Vučić a da ne ponudi ijedan konkretan i suvisao dokaz, u Hrvatskoj još nismo čuli, do zaključenja ovog teksta, dva dana prije prosvjeda u Zagrebu, da se Srbija optužuje za bilo što povezano s tim slučajem. Ali sami procijenite koliko ima sličnosti u komunikaciji vlasti u ova dva slučaja, s time da je priču o novosadskoj nadstrešnici u slučaj Gospić uveo sam premijer Andrej Plenković. U srbijanskom slučaju vrh Srpske pravoslavne crkve javno je stao uz Aleksandra Vučića u srazu sa studentima i opozicijom, dok se crkveni vrh u Hrvatskoj, predvođen zagrebačkim nadbiskupom, do zaključenja ovog teksta, koliko vidimo, nije oglašavao o pitanju otrovnog otpada u Lici. Tko zna, možda se na dan prosvjeda ili nakon njega oglasi. I dok je u Srbiji jako velik broj sportskih ličnosti podržao prosvjednike, poput Novaka Đokovića, u Hrvatskoj je puno javnih osoba podržalo prosvjed za Liku, ali nije primjetno da su se dosad najpoznatiji hrvatski sportaši izjasnili o ovom pitanju. Najveći dio njih, kao i uvijek, tradicionalno šuti. U svakom slučaju, bit će zanimljivo pratiti političke izjave koje će uslijediti nakon prosvjeda u Zagrebu. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 34, 35
Oblast strane 2,493.21 cm^2
Autor Piše Hrvoje Zovko

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Sličnosti nadstrešnice u Novom Sad u i otpada u Lici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/50b0c151-6f5f-4a61-b711-4def0232f5cc/pdf 7/7

Opozicija plus mediji plus laži i manipulacija plus uznemiravanje javnosti: savršen obrazac napada Naravno, uz studente koji prosvjeduju i opoziciju, svoju porciju uvreda i verbalnih napada dobili su i nezavisni mediji

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 36, 37
Oblast strane 2,473.58 cm^2
Autor Piše Mirko Galić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nova opomena EU s Islanda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0ce50670-bf12-4a6c-b661-c499a8d6db2a/pdf

Nova opomena EU s Islanda

Koliko puta izolirana državica sa sjevera mora odbiti Europu da bi ona odbila Srbiju u kojoj i umjereniji političari traže nacionalnu žalost za Ratka Mladića?

Da je Srbiji stvarno do Europe, ne bi se kockala s ukopom Ratka Mladića. Vučić ne može sakriti da kalkulira gdje mu je veći dobitak – u Moskvi ili Bruxellesu – pa svoje trabante Milorada Dodika i Anu Brnabić gura u prvi plan da javno izgovaraju ono što on sam misli o generalu Mladiću i hrvatsko-srpskim odnosima

Piše Mirko Galić

Da sam stanovnik Islanda, ne bih požurivao svoju zemlju da se pridružuje Europskoj uniji dok Europa ne riješi svoje probleme. Držao bih se latinske izreke: "Požuri polako!" Ako je ujedinjena Europa desetljećima mogla bez Islanda, može i Island još nekoliko godina bez Europe, dok se ne razbistri hoće li europske zemlje ući u rat s Rusijom, kako će se izvući iz zagrljaja s Amerikom i, pogotovo, kako će urediti međusobne odnose. Iz perspektive jedne mirne zemlje koja dobro živi u izolaciji na europskoj periferiji ovakva Europa i privlači i odbija, otprilike u omjeru koji se pokazao na islandskom referendumu.

Za narod koji se doselio na udaljeni otok prije nego Hrvati na Balkan oprez je majka mudrosti. Za razliku od Hrvata, koji su na Europu gledali pohožrna usta što vjernik gleda na Boga, Islanđani se mogu usmjeriti na sebe i čekati kako će se raspleti odnosi u svijetu. Islanđani su pragmatični ljudi, znaju da iotoci imaju susjede. Blizu su Grenlanda, pa ne mogu biti daleko od Trumpa, a ni od Putina nisu udaljeni da ne bi mogli biti ruski nosač aviona u novom svjetskom ratu. Ali, tad se ne bi postavljalo pitanje što će biti s Islandom; pitanje bi bilo što će biti s ostatkom svijeta. Tako daleko valjda neće zaglibiti mudraci koji odlučuju na koju će stranu krenuti politička zla koje se kotrlja na različitim stranama našeg planeta.

Da se Hrvatska, kojim slučajem, nađe u položaju Islanda i da se građane pita žele li ostati u Europskoj uniji, glasao bih protiv izlaska: Hrvatska nije Island. Hrvatska nema alternative kad je Europa u pitanju. Izvan Unije, i izvan NATO-a, postala bi gospodarska provincija i strateška lovina, ako ne i pljen grabežljivaca, prošli li se sadašnji rat s istoka prema zapadu. Ne mora se odreći sigurnosti koje pružaju zapadni savezi, svemu usprkos, ne može ostati bez tržišta na koje se mukotrpno probija, ne smije napuštati civilizacijske i kulturne vrijednosti koje stoljećima dijeli s europskim zemljama. U dobru i u zlu, kakva god trenutno bila, Europa je hrvatska sudbina. Čak i da sutra u dvije najveće i najvažnije države na vlast dođu antieuropske stranke, Hrvatska će i tad biti u Europi, ali će se gubiti na brdovitom Balkanu, gdje se ukazuje mrtvi general Ratko Mladić kao srpski faktorum.

Island nema porculanjala rješavati goruće probleme Europe u najkritičnijoj fazi poslije Drugog svjetskog rata kad mora definirati novu poziciju i prema zapadnom savezniku i prema istočnom protivniku. Rat u Ukrajini ne može zaustaviti ni velika Amerika ni mala Malta, mediteranski ekvivalent Islandu, da bi Europi za potrebe jedinstva Bta pomoglo pojačanje sa sjevera. Island se uglavnom drži sa strane; jednom se upleo u sukob Srba i Hrvata, priznanjem hrvatske države. Istoga dana kad i Vatikan, a prije Njemačke i Francuske, koje su čekale jedna drugu. Takve geste zaslužuju biti upisane u Bašćansku ploču. Poznato je da Island počiva na vulkanskom tlu, i da u međunarodnoj politici ne riga lavu, da bi emotivna diplomatski promet. Može ući u Europsku uniju, a da se opet ništa bitnije ne promijeni, osim da bruxelleska birokracija u pitanjima ribarstva čeka mak na konac. Neće zbog takvih sklonosti, odnosno slabosti prekarnjernog administrativnog aparata istjerati starosjedioce koji se pokušavaju izboriti za interese jačega. Kad bi izakonila pravo većine, Europa bi sjekla granu na kojoj sjedi. Island bi tad bio poput u pravu da ne pristupa savezu u kojem se mijenjaju pravila konsenzusa po željama velikih. Ako je Unija blokirana zbog načina na koji donosi odluke, može tražiti izlaz iz blokade tako da izdvoji ključna, strateška pitanja o kojima sve članice odlučuju ravnopravno i da manje ovlasti pregusti člancima. Europa bi malim zemljama dala važan osjećaj ravnopravnosti. Ako Island u to ne vjeruje, onda je nešto trulo u Europi, prije nego na Islandu.

Ruska agresija na Ukrajinu probudila je Europu iz dubokoga sna: sanjala je kako s Putinom sklapa bizmis na obostranu korist, i kako je Rusija postala mirotljubiva zemlja, koja ni mrava neće zgaziti kad s vojskom ulazi u tuđu zemlju. Europa je pretplaćena na velike naivnosti. Nije se, istina, očekivalo da će Rusija koristiti sovjetsku metodu "bratske pomoći" da pokori neistadašnje republike. Je li se mogio vjerovati da će Putin nartav-hladan

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 36, 37
Oblast strane 2,473.58 cm^2
Autor Piše Mirko Galić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nova opomena EU s Islanda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0ce50670-bf12-4a6c-b661-c499a8d6db2a/pdf

HRVATSKA NIJE U POLOŽAJU ISLANDA I KAD JE EUROPA U PITANJU, NEMA ALTERNATIVE. BEZ NJE POSTALA BI GOSPODARSKA PROVINCIJA I STRATEŠKA LOVINA, AKO NE I PLIJEN GRABEŽLJIVACA, PROŠIRI LI SE SADAŠNJI RAT S ISTOKA PREMA ZAPADU

Za narod koji se doselio na udaljeni otok prije nego Hrvati na Balkan, oprez je majka mudrosti. Za razliku od Hrvata, Islandani se mogu osloniti na sebe i čekati kako će se raspletati odnosi u svijetu

prihvatiti da mu NATO dođe na granice? Polovarno jest, ali budala nije. Putinov je problem što je sto puta premašio zadani rok za trijumfalni ulazak u Kijev, a da narod ne pita za što gine u Ukrajini. Diktature ne misle na svoje ljude. Problem Europe je u tome što ne može zaustaviti Putina da bi i sama mogla imati mir. U strahu da će Rusija, postije neuspješna u Ukrajini, krenuti na Europu, kako bi dokazala svoju moć, europske države dižu budžete za vojsku na velikih pet posto ukupnoga državnoga proračuna; s tolikim izdvajanjem i Hitlera bi zaustavili.

Europa je istresla velike novce u obranu Ukrajine. Priprema raketa, tenkova, dronova, vojna je tajna što sve se priprema, da može učiti za diplomatski stol, a zapravo je još veći biciklist od Putina; vrti pedale da ne padne. U toj konstrukciji Island je nevažan, iznimno i se poistovjetili da je uz Cipar, koji se sastoji od dvije države, jezično gledajući, jedini muški član u europskoj obitelji. Sve druge države imaju ženska imena, ako ne razlika štra govori. Potencijalnog člana sa sjevera nitko nije pitao treba li njegova budućа obitelj u Ukrajini uložiti stotine milijardi eura i ukrajinsku frantu proglasiti crtom obrane Europe. Ni Hrvatska nitsu više pitali, sudili se po tome da Sabor o hrvatskoj politici nikad nije održljivo raspravljao, iako su vidljive razlike između Banskih dvora i Pantovčaka, i u stupnju podrške Ukrajini, i u intenzitetu osude Rusije. Hrvatska je članica Unije, ne može izbjeći obveze solidarnosti s drugim članicama. Ali, Hrvatska je suverena država, s interesima koji se u svemu ne poklapaju s interesima Bruxellesa ni s interesima glavnih sila, a pogotovo s planovima ratobornih susjeda. Ne mora, figurativno, uvijek biti veći katolik od pape; dovoljno bi bilo da političkí slijedi papu koji bi, da ima patrehne divizije, zavco mir u čitavom svijetu. Njegove molitve za mir paraju uši i demokršćanima.

Granice Europe poremetile su se i na zapadnoj strani, zbog američkog hegemoniziranja, i na istočnoj strani, zbog ruske agresivnosti. Putin je nastavio sovjetsku imperijalnu politiku, samo sa smanjenim sredstvima: dodovravao se Zapadu, a udarao na susjedne države, čim bi provirile glavni. Gorbačova je sahranio bez državnih počasti ove bi Vučić od svega sca dao Ratku Mladiću da nije shvatio da bi mu ispod strašrojice izmaknula jedna na stolica na kojoj sjedi zbog velike nužde. Ideolog poljske Solidarnosti Bronisław Geremek govorio je da bez Gorbačova ne bi bilo revolucije '89. godine. Po tome kako ga je tretirao Putin, bilo je čitljivo u kom smjeru ide ruska politika. U Europi se lupaju po glavi što su financirali rusku moć, dok po državama skupljaju dobrovoljne priloge za kupovinu američkog oružja za potrebe Ukrajine. Kod predsjednika biznismena ništa nije besplatno, sve ima cijenu koju treba platiti Ameriei, pa i za humane svrhe obrane napadnute zemlje. Kao jedan od osnivača NATO-a, i Island će morati zavući ruku u džepove, da Trump ne bi pomišljao Grenland i Island. Činici govore da su iz anglosaksonskog svijeta u ovome stoljeću došle dvije velike zablude, jedna je Brexit, koji je Veliku Britaniju lišio Europske unije više nego Europsku uniju Veliku Britaniju, a druga što je vlast u SAD-u preuzeo milijarder, kojega pospravno nazivaju klaunom. Europa se sporo oporavlja od tudih zabluda.

Europi ne prijeti upasnost samo izvana; malo je izgleda će Putin pokoriti Ukrajinu da bi mogao krenuti dalje. Ni Poljska nije mačji kašalj. Njemačka se naoružava kao da će ona napasti Rusiju, a ostatak Europe stoji kao rezerva u ratu kojeg neće biti. Treba čitati znakove kako su napisani: Putinu nije do toga da ruši Banderu, nije on toliki čistunac. što bi s Visarionovičem, njemu je da sruši Zelenskoga i postavi na njegovo mjesto drugog Lukašenka. Nije on krenuo vojskom po Donbas i po Krim, ta je male, brio je staviti pod kontrolu cijelu Ukrajinu. Europa ga čeka na brvnu. U svakom dvoboju Putin uživa pravo prvog poteza. Pravi rat protiv Ukrajine ne ide po planu; Putin se okrenuo hibridnom ratu protiv Europe, koji će jačati kako se nastavlja rat i kako se približavaju izbori u dvije najvažnije države. Europskim zemljama dolaze na naplatu računi iz prošlosti: mladost ne priznaje što su njihovi očevi i djedovi radili po Africi i Aziji.

Strah od migranata poprimio je razmjere paranoje; političkí pokreti i stranke prosperiraju na animoziteru prema strancima. Marine le Pen, ili v. d. budućeg francuskog predsjednika Jordan Bardella, u slučaju njene sprječenosti, vodit će radikalniju antieuropsku politiku od Giorgije Meloni. U Njemačkoj izlazni nazivaju zaustavljeni AfD da ne vrada "obične ja nacizma", da se okrene "čistećoj nacionalizma" i da ne prisiljava ljude da "mišle njemački". Pobjedi li krajnja desnica u saveznoj pokrajini Saska-Anhalt, na području nekadašnjej stvarno zloglasnog DDR-a, vježbat će se za vlast u cijeloj državi, ukinuti pravo na azil i proglasiti strane radnike nedobrodošlima. Ako netko sumnja kome bi bilo u interesu da njemačka pranacistička desnica dođe na vlast, otkrit će to iz najave da će AfD-ova vlast ukinuti sankcije Rusiji. Ni Donaldu Trumpu ne bi bile nesko da u domovini njegovih predaka nasranu problemi koji spadaju u domenu recidiviranja ili ponavljanja povijesti. Može biti samo farsa, a može biti i tragedija. Europi se, u svakom slučaju, ne piše dobro.

Što može mali Island u Europi koja se naoružava kao da je feldmaršal Kutuzov krenuo na Zapad, s odlučnošću kojom su Napoleon i Hitler krenuli na Rusiju, osim održiti svoje postupanje za neko bolje vrijeme. Države popur Islanda ili Norveške mogu sebi dozvoliti taksiranje s članarvom u Europskoj uniji i biranje povoljnije varijante. Oči vanjskih gospodara, koji su stoljećima vladali Islandom, ta je država mogla ići za Danskom, s kojom ima lošija iskustva, a odlučila je partiti Norvešku, koju pamti kao bolieg gospodara. S Danskom je državom bilo nešto rudo. Iz Bruxellesa se nisu služili hibridnim sredstvima kako bi naveli Island da otpočne pregovore, ni zastrašivanjem da ga odvrate. Mala zemlja pokazala je velike političke sposobnosti da odluči o svojoj sudbini, ne da se odrekne Europe, nego ga odgodi ulazak za neko bolje vrijeme. Od dva moguća mentora, odlučila se za Norvešku; što je Norveškoj nafta, dragocjeni izvor bogatstva, to je Islandu ribarstvo – siguran izvor preživljavanja. Europske bi vlasti trebale pomnije analizirati razloge zbog kojih je Island odgodio pregovore, dok se Europa ne konstituira kao novi pol svjetske politike. Možda će joj trebati novi ugovor, pogotove ako se i odbjegla Velika Britanija privede pameti. Europa će postati privlačnija što bude manje ejepidlačila oko deralja koje bi trebale više ostvarjati državama članicama, umjesto da se iz jednog centra svima nameću isra stinčava rješenja. Zašto bi svi lovili istom mrežom? U Americi neke države imaju smrtnu kaznu, a neke nemaju, toliko su razlike u zakonodavstvu, pa se SAD ne raspada. Ako su u stanu Rhou, a nisu ni onakovi kako ih je opisivao pacifist Tolstoj. Što se mora po glavi Putinu i Trumpu vjerojatno ni sami ne znaju, jer su to prereške misli. Tka se boji njihova oružja, taj se ne plaši praznе puške.

U nekim elementima Europa je bila kolektivna verzija Grusseva Oskara Matzeratha – odbija odrasti. U Bruxellesu se nije razvila vlast koja bi uživala povjerenje Europljana; više je to bila birokratska tvrdava, u koju se nije mogla ući bez ove ili one stranačke legitimacije, nego hram demokratske vlasti, gdje gradani mole svoga Boga da im dodijeli pravednost i pravdu. Kako u knjizi "Kraj iluzija" piše Andreas Reckwitz, i europska politika u ovome stoljeću prelazi u "kapitalizam ekstrema". U Maastrichtu se Europska unija obvezala da će formirati jedinstvenu vanjsku politiku i zajedničku obranu, a do rata u Ukrajini, punih 30 godina, nije na tome ozbiljno radila. U europskoj povijesti Vladimir Putin bi će zabilježen kao krajnje negativna ličnost, čak i da se opameti i prihvati mir sa susjednom državom. All, taj i takav Putin otrijeznio je Europu, sučelivši je s mamurlukom u kojem je gučkana živjela nakon pokne proslave pada Berlinskoga zida. Ni Donald Trump iz europske perspektive nije puno pozitivnija ličnost, s toliko improvizacija da se ne zna ima li dvojnika koji ga glumata i koliko sam sudjeluje u vlastitoj politici. Amerikanci mu okreću leđa i priznaju da su pogriješili s njim. I prvi, a pogotovo drugi put. Americi će trebati puste godine da se vrati u normalu poslije njegovih vratolomija. Europa bi mu trebala biti zahvalnija, ako joj ne priredi veće iznenađenje i ako se, poslije snađavanja s vlastitim zabludama, konačno osloni na svoje noge i na vlastitu pamet.

Iz Amerike su na vrijeme stizala upozorenja Europi da se mora odrediti ako vlastitoga identiteta. Mudri Henry Kissinger, s mentalitetom Europljanina koji nije zaboravio na Europu iza razlika od Donalda Trumpa, kojemu ništa ne znači ni to što mu je žena Europljanka, da se ne uvriježe Slovenkel, vidio je Europsku uniju kao "hibridnu tvorevinu između države i konfederacije". Po tome ga podsjeća na Sveto Rimsko Carstvo, a oger, različita od njega, jer nije u stanju riješiti interne napetosti. Treba li takvu dilagnozu odbaciti samo zato što ju je izrekao strateg američke vanjske politike, možda najbolji u posljednjih 50 godina? U Europi je Kissingera mvan bio Jacques Delors, posljednji veliki čelnik Europske komisije, koji je mudro pomirio dvije Europe, Istočnu i Zapadnu, nakon pada Berlinskoga zida. Njega je europska politika toga doba podsjećala na klimu poslije Bečkog kongresa, na ravnotežu monarhija nakon pada Napoleona, više nego na ujedinjenu Europu. U presudnom trenutku novije povijesti, Europa je – uz Delorsa – imala i pez Mitterranda-Kohl, nužan da se ujedinjenje digne na višu razinu. Kako su u europskim vladama prevladavali birokrati i osrednji političari, a u ključnim državama rehničari bez vizije, to je ideja Europe padala i gubila na cijeni, da je Island mogao odbaciti, istina s mnogo demokratske elegancije, vlastitu zamisao da se vrati pregovorima.

Jedna uredena država neće, zasad, u Europu; nekoliko država manje uređenih, čekaju u redu, i same nesigurne žele li da im se dogodi ta ljubav ili ne žele. Da je Srbiji stvarno do Europe, i da vjeruje u budućnost Europe, ne bi se kockala s ulaganjem Ratka Mladića; ponijela bi se kao država koja se ponaša europski i prije nego što stupi na europsko do. Vučić ne može sakriti da računica gdje ima je veći dobitak – u Moskvi ili Bruxellesu – pa svoje trabante Milorada Dodika i Anu Brnabić gura u prvi plan da javne izgovaraju ono što on sam misli o generalu Mladiću i hrvatsko-srpskim odnosima. Mogu hrvatski trubaduri pjevati o "vodi svih Hrvata", mogu književne nadarenlji hrvatski muževi glumatati Žulu, kojemu je majka bila Hrvatica, a njima su Hrvati i otac i majka, znogu se Hrvari i Srbi dovidovat kalko ih volja iz Vukovara što je u tome gradu bilo dok su ga rušile i osvajale velikosrpske horde; ništa nema težinu pretsude medunarodnog suda po kojoj je Ratko Mladić, ne računajući zločin u Škabrnji i druge zločine po Hrvatskoj, osuden na doživotni zatvor za ratne zločine i zločin genocida, najteži na ljestvici svih zločina. Srbija ne zna što bi s njegovim mrtvim tijelom, jer s Miloševićem nije sahranila velikosrpski duh. Čak i umjereniji cvetkolsrpski političari traže višednevnu nacionalnu žalost i polog uz najviše državne počasti. Naš Sklejo može se sakriti.

Koliko puta Island mora odbiti ovalevu Europu da bi Europa odbila ovakvu Srbiju? •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 36, 37
Oblast strane 2,473.58 cm^2
Autor Piše Mirko Galić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nova opomena EU s Islanda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0ce50670-bf12-4a6c-b661-c499a8d6db2a/pdf

Nova opomena EU s Islanda

Koliko puta izolirana državica sa sjevera mora odbiti Europu da bi ona odbila Srbiju u kojoj i umjereniji političari traže nacionalnu žalost za Ratka Mladića?

Da je Srbiji stvarno do Europe, ne bi se kockala s ukopom Ratka Mladića. Vučić ne može sakriti da kalkulira gdje mu je veći dobitak – u Moskvi ili Bruxellesu – pa svoje trabante Milorada Dodika i Anu Brnabić gura u prvi plan da javno izgovaraju ono što on sam misli o generalu Mladiću i hrvatsko-srpskim odnosima

Piše Mirko Galić

Da sam stanovnik

Islanda, ne bih požurivao svoju zemlju da se pridružuje Europskoj uniji dok Europa ne riješi svoje probleme. Držao bih se latinske izreke: "Požuri polako!" Ako je ujedinjena Europa desetljećima mogla bez Islanda, može i Island još nekoliko godina bez Europe, dok se ne razbistri hoće li europske zemlje ući u rat s Rusijom, kako će se izvući iz zagrljaja s Amerikom i, pogotovo, kako će urediti međusobne odnose. Iz perspektive jedne mirne zemlje koja dobro živi u izolaciji na europskoj periferiji ovakva Europa i privlači i odbija, otprilike u omjeru koji se pokazao na islandskom referendumu.

Za narod koji se doselio na udaljeni otok prije nego Hrvati na Balkan oprez je majka mudrosti. Za razliku od Hrvata, koji su na Europu gledali pobožno kao što vjernik gleda na Boga, Islanđani se mogu osloniti na sebe i čekati kako će se rasplesti odnosi u svijetu. Islanđani su pragmatični ljudi, znaju da i otoci imaju susjede. Blizu su Grenlanda, pa ne mogu biti daleko od Trumpa, a ni od Putina nisu udaljeni da ne bi mogli biti ruski nosač aviona u novom svjetskom ratu. Ali, tad se ne bi postavljalo pitanje što će biti s Islandom; pitanje bi bilo što će biti s ostatkom svijeta. Tako daleko valjda neće zaglibiti mudraci koji odlučuju na koju će stranu krenuti političko zlo koje se kotrlja na različitim stranama našeg planeta.

Da se Hrvatska, kojim slučajem, nađe u položaju Islanda i da se građane pita žele li ostati u Europskoj uniji, glasao bih protiv izlaska: Hrvatska nije Island, Hrvatska nema alternative kad je Europa u pitanju. Izvan Unije, i izvan NATO-a, postala bi gospodarska provincija i strateška lovina, ako ne i plijen grabežljivaca, proširi li se sadašnji rat s istoka prema zapadu. Ne mora se odreći sigurnosti koje pružaju zapadni savezi, svemu usprkos, ne može ostati bez tržišta na koje se mukotrpno probija, ne smije napuštati civilizacijske i kulturne vrijednosti koje stoljećima dijeli s europskim zemljama. U dobru i u zlu, kakva god trenutno bila, Europa je hrvatska sudbina, čak i da sutra u dvije najveće i najvažnije države na vlast dođu antieuropske stranke. Hrvatska će i tad biti u Europi, ili će se gubiti na brdovitom Balkanu, gdje se ukazuje mrtvi general Ratko Mladić kao srpski faktotum.

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 36, 37
Oblast strane 2,473.58 cm^2
Autor Piše Mirko Galić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nova opomena EU s Islanda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0ce50670-bf12-4a6c-b661-c499a8d6db2a/pdf

sland nema potencijala rješavati goruće probleme Europe u najkritičnijoj fazi poslije Drugog svjetskog rata kad mora definirati novu poziciju i prema zapadnom savezniku i prema istočnom protivniku. Rat u Ukrajini ne može zaustaviti ni velika Amerika ni mala Malta, mediteranski ekvivalent Islandu, da bi Europi za potrebe jedinstva išta pomoglo pojačanje sa sjevera. Island se uglavnom drži sa strane; jednom se upleo u sukob Srba i Hrvata, priznanjem hrvatske države, istoga dana kad i Vatikan, a prije Njemačke i Francuske, koje su čekale jedna drugu. Takve geste zaslužuju biti upisane u Bašćansku ploču. Poznato je da Island počiva na vulkanskom tlu, i da u međunarodnoj politici ne riga lavu, da bi ometao diplomatski promet. Može ući u Europsku uniju, a da se opet ništa bitnije ne promijeni, osim da bruxelleska birokracija u pitanjima ribarstva tjera mak na konac. Neće zbog takvih sklonosti, odnosno slabosti prekomjernog administriranja istjerati starosjedioce koji se pokušavaju izboriti za interese jačega. Kad bi ozakonila pravo većine, Europa bi sjekla granu na kojoj sjedi. Island bi tad bio potpuno u pravu da ne pristupa savezu u kojem se mijenjaju pravila konsenzusa po željama velikih. Ako je Unija blokirana zbog načina na koji donosi odluke, može tražiti izlaz iz blokade tako da izdvoji ključna, strateška pitanja o kojima sve članice odlučuju ravnopravno i da manje ovlasti prepusti članicama. Europa bi malim zemljama dala važan osjećaj ravnopravnosti. Ako Island u to ne vjeruje, onda je nešto trulo u Europi, prije nego na Islandu. uska agresija na Ukrajinu probudila je Europu iz dubokoga sna; sanjala je kako s Putinom sklapa biznis na obostranu korist, i kako je Rusija postala miroljubiva zemlja, koja ni mrava neće zgaziti kad s vojskom ulazi u tuđu zemlju. Europa je pretplaćena na velike naivnosti. Nije se, istina, očekivalo da će Rusija koristiti sovjetsku metodu “bratske pomoći” da pokori nekadašnje republike. Je li se moglo vjerovati da će Putin mrtav-hladan

HRVATSKA NIJE U POLOŽAJU ISLANDA I KAD JE EUROPA U PITANJU,

NEMA ALTERNATIVE. BEZ NJE POSTALA BI GOSPODARSKA PROVINCIJA I STRATEŠKA LOVINA, AKO NE I PLIJEN GRABEŽLJIVACA,

PROŠIRI LI SE SADAŠNJI RAT S ISTOKA PREMA ZAPADU prihvatiti da mu NATO dođe na granice? Pokvaren jest, ali budala nije. Putinov je problem što je sto puta premašio zadani rok za trijumfalni ulazak u Kijev, a da narod ne pita za što gine u Ukrajini. Diktature ne misle na svoje ljude. Problem Europe je u tome što ne može zaustaviti Putina da bi i sama mogla imati mir. U strahu da će Rusija, poslije neuspjeha u Ukrajini, krenuti na Europu, kako bi dokazala svoju moć, europske države dižu budžete za vojsku na velikih pet posto ukupnoga državnoga proračuna; s tolikim izdvajanjem i Hitlera bi zaustavili.

uropa je istresla velik novac u obranu Ukrajine. Priprema rakete, tenkove, dronove, vojna je tajna što sve ne priprema, da može ući za diplomatski stol, a zapravo je još veći biciklist od Putina; vrti pedale de ne padne. U toj konstrukciji Island je nevažan, izuzme li se podatak da je uz Cipar, koji se sastoji od dvije države, jezično gledajući, jedini muški član u europskoj obitelji. Sve druge države imaju ženska imena, ako ta razlika išta govori. Potencijalnog člana sa sjevera nitko nije pitao treba li njegova buduća obitelj u Ukrajinu uložiti stotine milijardi eura i ukrajinsku frontu proglasiti crtom obrane Europe. Ni Hrvatsku nisu više pitali, sudi li se po tome da Sabor o hrvatskoj politici nikad nije ozbiljno raspravljao, iako su vidljive razlike između Banskih dvora i Pantovčaka, i u stupnju podrške Ukrajini, i u intenzitetu osude Rusije. Hrvatska je članica Unije, ne može izbjeći obveze solidarnosti s drugim članicama. Ali, Hrvatska je suverena država, s interesima koji se u svemu ne poklapaju s interesima Bruxellesa ni s interesima glavnih sila, a pogotovo s planovima ratobornih susjeda. Ne mora, figurativno, uvijek biti veći katolik od pape; dovoljno bi bilo da politički slijedi papu koji bi, da ima potrebne divizije, zaveo mir u čitavom svijetu. Njegove molitve za mir paraju uši i demokršćanima.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 36, 37
Oblast strane 2,473.58 cm^2
Autor Piše Mirko Galić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nova opomena EU s Islanda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0ce50670-bf12-4a6c-b661-c499a8d6db2a/pdf

Granice Europe poremetile su se i na zapadnoj strani, zbog američkog hegemonizma, i na istočnoj strani, zbog ruske agresivnosti. Putin je nastavio sovjetsku imperijalnu politiku, samo sa smanjenim sredstvima: dodvoravao se Zapadu, a udarao na susjedne države, čim bi provirile glavu. Gorbačova je sahranio bez državnih počasti koje bi Vučić od sveg srca dao Ratku Mladiću da nije shvatio da bi mu ispod stražnjice izmaknula jedna stolica na kojoj sjedi zbog velike nužde. Ideolog poljske Solidarnosti Bronisław Geremek govorio je da bez Gorbačova ne bi bilo revolucije ‘89. godine. Po tome kako ga je tretirao Putin, bilo je čitljivo u kom smjeru ide ruska politika. U Europi se lupaju po glavi što su financirali rusku moć, dok po državama skupljaju dobrovoljne priloge za kupovinu američkog oružja za potrebe Ukrajine. Kod predsjednika biznismena ništa nije besplatno, sve ima cijenu koju treba platiti Americi, pa i za humane svrhe obrane napadnute zemlje. Kao jedan od osnivača NATO-a, i Island će morati zavući ruku u džepove, da Trump ne bi pomiješao Grenland i Island. Cinici govore da su iz anglosaksonskog svijeta u ovome stoljeću došle dvije velike zablude, jedna je Brexit, koji je Veliku Britaniju lišio Europske unije više nego Europsku uniju Velike Britanije, a druga što je vlast u SAD-u preuzeo milijarder, kojega posprdno nazivaju klaunom. Europa se sporo oporavlja od tuđih zabluda.

Europi ne prijeti opasnost samo izvana; malo je izgleda će Putin pokoriti Ukrajinu da bi mogao krenuti dalje. Ni Poljska nije mačji kašalj, Njemačka se naoružava kao da će ona napasti Rusiju, a ostatak Europe stoji kao rezerva u ratu kojeg neće biti. Treba čitati znakove kako su napisani: Putinu nije do toga da ruši Banderu, nije on toliki čistunac, što bi s Visarionovičem, njemu je da sruši Zelenskoga i postavi na njegovo mjesto drugog Lukašenka. Nije on krenuo vojskom po Dombas i po Krim, to je malo, htio je staviti pod kontrolu cijelu Ukrajinu. Europa ga čeka na brvnu. U svakom dvoboju Putin uživa pravo prvog poteza. Pravi rat protiv Ukrajine ne ide po planu; Putin se okreće hibridnom ratu protiv Europe, koji će jačati kako se nastavlja rat i kako se približavaju izbori u dvije najvažnije države. Europskim zemljama dolaze na naplatu računi iz prošlosti: mladost ne priznaje što su njihovi očevi i djedovi radili po Africi i Aziji.

trah od migranata poprimio je razmjere paranoje; politički pokreti i stranke prosperiraju na animozitetu prema strancima. Marine le Pen, ili v. d. budućeg francuskog predsjednika Jordan Bardella, u slučaju njene spriječenosti, vodit će radikalniju antieuropsku politiku od Giorgije Meloni. U Njemačkoj biskupi moraju zaustavljati AFD da ne vraća “običaje iz nacizma”, da se okane “etničkog nacionalizma” i da ne prisiljava ljude da “misle njemački”. Pobijedi li krajnja desnica u saveznoj pokrajini Saska-Anhalt, na području nekadašnjeg stvarno zloglasnog DDR-a, vježbat će se za vlast u cijeloj državi, ukinuti pravo na azil i proglasiti strane radnike nedobrodošlima. Ako netko sumnja kome bi bilo u interesu da njemačka pronacistička desnica dođe na vlast, otkrit će to iz najave da će AfD-ova vlast ukinuti sankcije Rusiji. Ni Donaldu Trumpu ne bi bilo mrsko da u domovini njegovih predaka nastanu problemi koji spadaju u domenu recikliranja ili ponavljanja povijesti. Može biti samo farsa, a može biti i tragedija. Europi se, u svakom slučaju, ne piše dobro.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 36, 37
Oblast strane 2,473.58 cm^2
Autor Piše Mirko Galić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nova opomena EU s Islanda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0ce50670-bf12-4a6c-b661-c499a8d6db2a/pdf

Što može mali Island u Europi koja se naoružava kao da je feldmaršal Kutuzov krenuo na Zapad, s odlučnošću kojom su Napoleon i Hitler kretali na Rusiju, osim odgoditi svoje pristupanje za neko bolje vrijeme. Države poput Islanda ili Norveške mogu sebi dozvoliti taktiziranje s članstvom u Europskoj uniji i biranje povoljnije varijante. Od vanjskih gospodara, koji su stoljećima vladali Islandom, ta je država mogla ići za Danskom, s kojom ima lošija iskustva, a odlučila je pratiti Norvešku, koju pamti kao boljeg gospodara. S Danskom je državom bilo nešto trulo. Iz Bruxellesa se nisu služili hibridnim sredstvima kako bi naveli Island da otpočne pregovore, ni zastrašivanjem da ga odvrate. Mala zemlja pokazala je velike političke sposobnosti da odluči o svojoj sudbini, ne da se odrekne Europe, nego ga odgodi ulazak za neko bolje vrijeme. Od dva moguća mentora, odlučila se za Norvešku; što je Norveškoj nafta, dragocjeni izvor bogatstva, to je Islandu ribarstvo – siguran izvor preživljavanja. Europske bi vlasti trebale pomnije analizirati razloge zbog kojih je Island odgodio pregovore, dok se Europa ne konstituira kao novi pol svjetske politike. Možda će joj trebati novi ugovor, pogotovo ako se i odbjegla Velika Britanija privede pameti. Europa će postati privlačnija što bude manje cjepidlačila oko detalja koje bi trebalo više ostavljati državama članicama, umjesto da se iz jednog centra svima nameću ista sitničava rješenja. Zašto bi svi lovili istom mrežom? U Americi neke države imaju smrtnu kaznu, a neke nemaju, tolike su razlike u zakonodavstvu, pa se SAD ne raspada. Ako su u krizi, nisu krive razlike, nego to što tom velesilom njezin predsjednik vlada kao da je privatno poduzeće. sland se svojom voljom izuzimao iz ranijih operacija stvaranja ujedinjene Europe. Prvi put je poslije rata na programu ujedinjenja trebalo pomiriti Njemačku i Francusku, nakon stoljeća uzajamnog ratovanja oko graničnog područja koje nije tako bogato da može opravdati milijunske žrtve. Prvu varijantu ujedinjene Europe predstavljao je modus vivendi između povijesnih neprijatelja. Drugi put poslije raspada komunističkog bloka, kad je trebalo ujediniti dvije polovice Europe, zapadnu, koja je bila gospodarski i politički razvijenija, i istočnu, koja je i pala zato što je bila siromašna i što nije imala nikakve demokratske tradicije. Nije ostvarena De Gaulleova vizija da se ujedinjena Europa prostire od Atlantika do Urala, da Velika Britanija bude isključena, ionako je depandansa Sjedinjenih Država (tako govori njegovo ratno iskustvo), a da se s Rusijom traže neki zajednički interesi, osloncem na njenu europsku kulturu, a ne azijatsku pripadnost i despotsku prošlost. Francuska nije mogla zaustaviti Ujedinjeno Kraljevstvo da prijeđe La Manche, niti je privukla Rusiju da prijeđe Ural. Sitne i krupne geopolitičke zavrzlame završile su porazom Europe: Velika Britanija je razorila brak koji nikad nije do kraja konzumirala, Amerika s Donaldom Trumpom želi naplatiti stare dugove, a Rusija s Putinom gura Europu da kupuje američko oružje, dok ne razvije vlastitu proizvodnju. Iz Putinova ugla, dok baka ne prođe s kolačima.

uropa je istodobno u zahvalnom i nezahvalnom položaju. Zahvalnom zato što je napokon prisiljena graditi vlastitu vojsku, ako ne želi čekati da Rusi prije Kijeva stignu do Berlina ili Bruxellesa, dok ni London nije izvan dosega ruske agresivnosti. Nezahvalnom zato što nema vremena čekati da Putin pokrene svoju “specijalnu operaciju” europskih ili svjetskih razmjera. Tad bi bilo kasno; Ukrajina ne bi mogla pomoći kao što Europa pomaže Ukrajini, a Europa bi se našla u zoni nesigurnosti, sa svim oružjem koje misli proizvesti ili kupiti. Možda se europska državnička elita previše uzda u staru latinsku poslovicu: “Si vis pacem, para bellum.! Prevedeno na hrvatski, ako želiš mir, pripremaj rat. Ni rat ni mir nisu više što su bili u starom Rimu, a nisu ni onakvi kako ih je opisivao pacifist Tolstoj. Što se mota po glavi Putinu i Trumpu vjerojatno ni sami ne znaju, jer su to preteške misli. Tko se boji njihova oružja, taj se ne plaši prazne puške.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 36, 37
Oblast strane 2,473.58 cm^2
Autor Piše Mirko Galić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nova opomena EU s Islanda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0ce50670-bf12-4a6c-b661-c499a8d6db2a/pdf

Unekim elementima Europa je bila kolektivna verzija Grossova Oskara Matzeratha – odbija odrasti. U Bruxellesu se nije razvila vlast koja bi uživala povjerenje Europljana; više je to bila birokratska tvrđava, u koju se nije moglo ući bez ove ili one stranačke legitimacije, nego hram demokratske vlasti, gdje građani mole svoga Boga da im dodijeli pravednost i pravdu. Kako u knjizi "Kraj iluzija" piše Andreas Reckwitz, i europska politika u ovome stoljeću prelazi u "kapitalizam ekstrema". U Maastrichtu se Europska unija obvezala da će formirati jedinstvenu vanjsku politiku i zajedničku obranu, a do rata u Ukrajini, punih 30 godina, nije na tome ozbiljno radila. U europskoj povijesti Vladimir Putin bit će zabilježen kao krajnje negativna ličnost, čak i da se opameti i prihvati mir sa susjednom državom. Ali, taj i takav Putin otrijeznio je Europu, suočivši je s mamurlukom u kojem je godinama živjela nakon pijane proslave pada Berlinskoga zida. Ni Donald Trump iz europske perspektive nije puno pozitivnija ličnost, s toliko improvizacija da se ne zna ima li dvojnika koji ga glumata i koliko sam sudjeluje u vlastitoj politici. Amerikanci mu okreću leđa i priznaju da su pogriješili s njim, i prvi, a pogotovo drugi put. Americi će trebati puste godine da se vrati u normalu poslije njegovih vratolomija. Europa bi mu trebala biti zahvalnija, ako joj ne priredi veće iznenađenje i ako se, poslije suočavanja s vlastitim zabludama, konačno osloni na svoje noge i na vlastitu pamet.

z Amerike su na vrijeme stizala upozorenja Europi da se mora odrediti oko vlastitoga identiteta. Mudri Henry Kissinger, s mentalitetom Europljanina koji nije zaboravio na Europu (za razliku od Donalda Trumpa, kojemu ništa ne znači ni to što mu je žena Europljanka, da se ne uvrijede Slovenke), vidio je Europsku uniju kao "hibridnu kreaciju između države i konfederacije". Po tome ga podsjeća na Sveto Rimsko Carstvo, a opet, različita je od njega, jer nije u stanju riješiti interne napetosti. Treba li takvu dijagnozu odbaciti samo zato što ju je izrekao strateg američke vanjske politike, možda najbolji u posljednjih 50 godina? U Europi je Kissingeru ravan bio Jacques Delors, posljednji veliki čelnik Europske komisije, koji je mudro pomirio dvije Europe, Istočnu i Zapadnu, nakon pada Berlinskoga zida. Njega je europska politika toga doba podsjećala na klimu poslije Bečkog kongresa, na ravnotežu monarhija nakon pada Napoleona, više nego na ujedinjenu Europu. U presudnom trenutku novije povijesti, Europa je – uz Delorsa – imala i par Mitterrand-Kohl, nužan da se ujedinjenje digne na višu razinu. Kako su u europskim vladama prevladavali birokrati i osrednji političari, a u ključnim državama tehničari bez vizije, to je ideja Europe padala i gubila na cijeni, da je Island mogao odbaciti, istina s mnogo demokratske elegancije, vlastitu zamisao da se vrati pregovorima.

Jedna uređena država neće, zasad, u Europu; nekoliko država manje uređenih, čekaju u redu, i same nesigurne žele li da im se dogodi ta ljubav ili ne žele. Da je Srbiji stvarno do Europe, i da vjeruje u budućnost Europe, ne bi se kockala s ukopom Ratka Mladića; ponijela bi se kao država koja se ponaša europski i prije nego što stupi na europsko tlo. Vučić ne može sakriti da kalkulira gdje mu je veći dobitak – u Moskvi ili Bruxellesu – pa svoje trabante Milorada Dodika i Anu Brnabić gura u prvi plan da javno izgovaraju ono što on sam misli o generalu Mladiću i hrvatsko-srpskim odnosima. Mogu hrvatski trubaduri pjevati o "vođi svih Hrvata", mogu književno nadareniji hrvatski muževi glumatati Zolu, kojemu je majka bila Hrvatica, a njima su Hrvati i otac i majka, mogu se Hrvati i Srbi dovikivati koliko ih volja iz Vukovara što je u tome gradu bilo dok su ga rušile i osvajale velikosrpske horde; ništa nema težinu presude međunarodnog suda po kojoj je Ratko Mladić, ne računajući zločin u Škabrnji i druge zločine po Hrvatskoj, osuđen na doživotni zatvor za ratne zločine i zločin genocida, najteži na ljestvici svih zločina. Srbija ne zna što bi s njegovim mrtvim tijelom, jer s Miloševićem nije sahranila velikosrpski duh. Čak i umjereniji (veliko)srpski političari traže višednevnu nacionalnu žalost i pokop uz najviše državne počasti. Naš Skejo može se sakriti.

Koliko puta Island mora odbiti ovakvu Europu da bi Europa odbila ovakvu Srbiju? •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 36, 37
Oblast strane 2,473.58 cm^2
Autor Piše Mirko Galić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Nova opomena EU s Islanda

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0ce50670-bf12-4a6c-b661-c499a8d6db2a/pdf

Za narod koji se doselio na udaljeni otok prije nego Hrvati na Balkan, oprez je majka mudrosti. Za razliku od Hrvata, Islanđani se mogu osloniti na sebe i čekati kako će se rasplesti odnosi u svijetu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 40
Oblast strane 1,230.26 cm^2
Autor Piše Tomislav Krasnec

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Krasnopis

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9da05842-5cdf-4289-a15e-c8e420d33f31/pdf

Krasnopis

I MLADIĆ JE, KAO I MILOŠEVIĆ, O SEBI MISLIO KAO O GIGANTU SRPSKE POVIJESTI

Ratko Mladić činio je zločine i zbog pogrešnog uvjerenja da je NATO pred raspadom, a Rusija spremna pomoći mu. *Zvuči poznato?*

Nije nebitno kako će izgledati Mladićev sprovod S DRŽAVNIM POČASTIMA ILI BEZ NJIH, SAHRANU ĆE NEKI KORISTITI ZA NOVU MITOMANIJU

Oprilike sat vremena nakon što je 22. studenoga 2017. u sutrašnici Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju njegov otac nepravomoćno osuđen na doživotnu kaznu zatvora zbog genocida, ratnih zločina i drugih zločina protiv čovječnosti, počinjenih protiv Bošnjaka i Hrvata u Bosni i Hercegovini, Darko Mladić, sin Ratka, sazvao je press konferenciju u hotelu preko puta suda. Javio sam se za pitanje: osjeća li njegov otac, ili možda on kao član obitelji i očev predstavnik na ovoj press konferenciji, bilo kakvo kajanje i žaljenje zbog uništenih ljudskih života koje je međunarodni tribunal presudio da idu osobno Ratku Mladiću na dušu? Mladić mladi pogledao me začuđeno i upitao da sam ja – ili da smo mi, Hrvati – "NATO-ova pješadija".

"Ja vas razumijem, dolazimo sa suprotnih strana u ratu, i vi morate opravdavati svoje ušće u razbijanju Jugoslavije. Vi ste bili NATO-ova pješadija. Radili ste što su oni od vas tražili. I vama je potrebna ovakva presuda, baš kao i NATO-u", poručio je sin ratnog zločinca novinaru Večernjeg lista na dan izricanja presude. Darko Mladić hrabro je toga dana Den Haagom i uvjeravao ljude da je njegov otac "ratni zarobljenik NATO pakta", da se borio protiv "udruženog zločinačkog poduhvata koji nazivamo Veliki NATO", i u drugo slično ta razdoblje. Ratko Mladić toga dana u sudnici nije dočekao završetak izricanja presude jer je žučen iz dvorane nakon što je bez dozvole ustajao, galamio, psovao sud i hrvao se sa stražarima. Sljedećeg dana naslovnica novina 24 sata opisala je sve to uz pjesnički naslov "Ostao dubre do kraja".

Ratko Mladić, koji je preminuo 27. kolovoza 2026. na odsluženju doživotne zatvorske kazne kao najveći ratni zločinac u suvremenoj europskoj povijesti, ostao je do kraja opsjednut NATO-om. Baš kao i njegov sin, koji nas je stoga i "počastio" titulom "NATO-ove pješadije". I baš kao i simpatizeri Ratka Mladića, koji i njegov sprovod žele pretvoriti u još jednu, drugu takvu nakon Karađorđeve, "sahranu na kojoj je ponovo rođen srpski nacionalizam".

Piše Tomislav Krasnec

Priča o Mladiću na neki je način i priča o NATO-u. Priča o važnosti činjenice da je srpski general unaprijed kao presuđeni ratni zločinac i zapovjednik genocida u Srebrenici na neki je način i priča o važnosti NATO-a, i nekad i sad.

Slobodan Milošević i Ratko Mladić bili su, nažalost, tijekom raspada Jugoslavije i rata u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini duboko uvjereni da se NATO kao organizacija nalazi pred raspadanjem jer nakon hladnog rata više nema jasnog neprijatelja koji drži vojni savez zaokupljenim. To je bila prva velika zabluda. Druga zabluda, koja se nastavljala na prvu, bilo je uvjerenje obojice da će, čak i ako taj i takav poluraspadajući i nemoćni NATO učini ništa da pokuša zaustaviti krvavu velikosrpsku agresiju na susjedne države. Rusija prisluškuje i pomaže i ratovati za Srbe. Postoje svjedoci koji potvrđuju da su i Milošević i Mladić takva svoja uvjerenja iznosili na sastancima.

Milošević je, naravno, bio uvjeren da je on gigant srpske povijesti koja će ga pamtiti kao čovjeka koji je učinio nešto što nitko dotad nije. I Mladić je, naravno, bio uvjeren da je on gigant srpske povijesti koja će ga pamtiti kao čovjeka koji je učinio nešto što nitko dotad nije. Poznato je kako su završili. Slobodan Milošević preminuo je u ožujku 2006. u haaškom pritvoru kao prvi državnik koji je izveden pred neki međunarodni sud za ratne zločine. Ratko Mladić je prije desetak dana preminuo kao prvi vrhovni zapovjednik neke vojske osuđen za genocid pred nekim međunarodnim sudom za ratne zločine. Milošević i Beograd bili su, naravno, iznad Mladića i Pala (što presuda Mladiću, za razliku od optužnice, baš i ne govori tako jasno – i to je velika manjkavost te povijesno važne presude).

Njihova pogrešna uvjerenja da je NATO pred raspadom očito su bila temelj na kojem su zatim gradili neke od svojih najtragičnijih poteza, pa i genocid u Srebrenici. Ako je, dakle, moguće zaključiti da je velikosrpski nacionalizam najopasniji u trenutku kad se osjeća nesputanim u smislu da nema te sile koja ga može zaustaviti u agresiji i ubijanju, a da će Rusija biti ta sila koja će mu čuvati leđa ako se na međunarodnoj sceni pojavi netko tko ga ipak pokuša zaustaviti, onda je to povijesna lekcija koju treba oprezno imati na umu i danas.

Jer, sada zaista živimo u vremenima kad se NATO, još više nego ikad prije, čini kao organizacija koja slabi i čije je moguće raspadanje prvi put počelo iznutra, iz same jezgre u kojoj je savez i nastao, a to je Ovalni ured Bijele kuće, gdje sjedi dosad najeksplicitniji i prema NATO-u najkritičniji američki predsjednik. Može li onda još jednu sličnu ilustraciju slabosti NATO-a iz perspektive Beograda i velikosrpske hegemonističke politike, oslonjene na probuđeni ruski neoimperijalizam, ponovno stvoriti probleme na Balkanu? Nadajmo se da ne može, ali tko to može jamčiti kad gledamo što se sve događa i s Rusijom i s NATO-om i sa Srbijom, koju vodi ratni politički radikal i udglumljeno reformirani, ali zapravo neizlječeni velikosrpski nacionalist? Vučić je ovoga ljeta u nekoliko istupa objašnjavao da prvi put "mir radi za Srbe". Da se on zalaže za očuvanje mira i stabilnosti u regiji jer od toga Srbija i Srbi imaju koristi dok ostvaruju iznadprosječan gospodarski rast i brži razvoj od očekivanog. Ali ako je to logika, na tragu one "čiji vodu [nitko] dok majstori ođu", onda se treba zapitati i što se događa u trenutku kad Vučić procijeni da mir više ne radi za Srbe, nego da se njemu ili njegovu naraštaju isplati riskirati neki novi sukob ili rat?

Pobjeda Rusije u Ukrajini – u bilo kojem obliku koji ne mora nužno biti samo vojni nego i političko-diplomatski – mogla bi imati za posljedicu slabljenje NATO-a. A slabljenje NATO-a moglo bi imati za posljedicu povratak onih uvjerenja u srbijansku državnu politiku koja su, u vrijeme kad su nalet uvjerenja imali ljudi poput Miloševića i Mladića, dovela do genocida, etničkog čišćenja i ratnih zločina u pokušaju stvaranja velike Srbije na ruševinama SFR Jugoslavije. Srpski nacionalizam najagresivniji je kad je uvjeren da nasuprot nema međunarodnu vojnu silu koja će mu se suprotstaviti te da mu ako stvari i zaguste, lonjske leđa drže Rusi. Vučićeva politika u ovom trenutku naglašava mir, mir i samo mir, ali pripremama se i za mogućnost da američki predsjednik Donald Trump oslabi NATO i Ameriku do te mjere da se Srbi ponovno mogu vratiti na ratnu stazu, ako to požele i ako tako procijene. Zbog toga onako sustavno Vučićevo ulizivanje Trumpu i krugu ljudi oko Trumpa. Zbog toga Dodikovo vrlo izdašno plaćanje lobista u Americi za ideju odvajanja Republike Srpske iz Bosne i Hercegovine. Ta njihova logika oslanja se i na poruke koje se povremeno čuju iz Moskve, o tome kako će se Rusija, nakon što ostvari svoj cilj u Ukrajini, posvetiti Balkanu i pomoći Srbima na način na koji im nije imala snage pomoći tijekom 1990-ih godina.

Hrvatska se od svega toga može braniti tako da konstantno radi na tome da bude dovoljno vojno snažna za samostalnu obranu od bilo kakve ugroze i dovoljno zainteresirana za očuvanje političke kohezije NATO-a, vojne snage NATO-uva principa kolektivne obrane i očuvanje NATO-ova instrucionalnog pamćenja o onome što se događalo 1990-ih godina. Nije nevažno kakva će biti presuda Hashimu Thaçiju, bivšem zapovjedniku Oslobodilačke vojske Kosova i prvom premijeru Kosova, kojemu specijalni sud Kosova u Haagu izriče presudu 16. rujna.

I nije nevažno kako će izgledati sprovod Ratka Mladića. U trenutku pisanja ove kolumne vrijeme i mjesto sprovoda još nisu poznati. Samo se nagađa o tome da bi Mladić mogao biti pokopan uz državne i vojne počasti u Srbiji, što bi bio politički skandal koji bi Srbiji zatvorio sva vrata na ionako prilično umrtvljenom europskom putu. Ali čak i ako sprovod ne bude uz državne počasti, ako bude svojevrsno okupljanje naroda i masovno iskazivanje simpatija ne samo prema pokojniku nego i prema onome za što je taj pokojnik osuđen kao ratni zločinac i slavljen kao heroj među Srbima – umila bi, i u takvom obliku, taj sprovod mogao biti duboko problematičan.

Jedna je sahrana u povijesti upamćena kao "sahrana na kojoj je ponovno rođen srpski nacionalizam". Sahrana Aleksandra Leke Rankovića u kolovozu 1983. godine. Sahrana Ratka Mladića neće biti druga na kojoj je ponovno rođen srpski nacionalizam jer taj je nacionalizam itekako na životu, zaljevan i održavan iz dana u dan. Ali čini se da Mladićeva sahrana ima potencijal biti sahrana na kojoj srpski nacionalizam dobiva novu dozu ratnonatrage i novu negativnu energiju za godine i desetljeća koja dolaze. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 40
Oblast strane 1,230.26 cm^2
Autor Piše Tomislav Krasnec

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Krasnopis

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9da05842-5cdf-4289-a15e-c8e420d33f31/pdf

Krasnopis

IMLADIĆ JE, KAO I MILOŠEVIĆ, O SEBI MISLIO KAO O GIGANTU SRPSKE POVIJESTI

Ratko Mladić činio je zločine i zbog pogrešnog uvjerenja da je NATO pred raspadom, a Rusija spremna pomoći mu. Zvuči poznato?

Nije nebitno kako će izgledati Mladićev sprovod S DRŽAVNIM POČASTIMA ILI BEZ NJIH, SAHRANU ĆE NEKI KORISTITI ZA NOVU MITOMANIJU

Otprilike sat vremena nakon što je 22. studenoga 2017. u sudnici Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju njegov otac nepravomoćno osuđen na doživotnu kaznu zatvora zbog genocida, ratnih zločina i drugih zločina protiv čovječnosti, počinjenih protiv Bošnjaka i Hrvata u Bosni i Hercegovini, Darko Mladić, sin Ratka, sazvao je press konferenciju u hotelu preko puta suda. Javio sam se za pitanje: osjeća li njegov otac, ili možda on kao član obitelj i očev predstavnik na ovoj press konferenciji, bilo kakvo kajanje i žaljenje zbog uništenih ljudskih života koje je međunarodni tribunal presudio da idu osobno Ratku Mladić na dušu? Mladić mlađi pogledao me začuđeno i optužio da sam ja – ili da smo mi, Hrvati – “NATO-ova pješadija”.

“Ja vas razumijem, dolazimo sa suprotnih strana u ratu, i vi morate opravdati svoje ušeće u razbijanju Jugoslavije. Vi ste bili NATO-ova pješadija. Radili ste što su oni od vas tražili. I vama je potrebna ovakva presuda, baš kao i NATO-u”, poručio je sin ratnog zločinca novinaru Večernjeg lista na dan izricanja presude. Darko Mladić hodao je toga dana Den Haagom i uvjeravao ljude da je njegov otac “ratni zarobljenik NATO pakta”, da se borio protiv “udruženog zločinačkog poduhvata koji nazivamo Veliki NATO”, i u druge slične fantazije. Ratko Mladić toga dana u sudnici nije dočekao završetak izricanja presude jer je izbačen iz dvorane nakon što je bez dozvole ustajao, galamio, psovao suce i hrvao se sa stražarima. Sljedećeg dana naslovnica novina 24 sata opisala je sve to uz pjesnički naslov “Ostao đubre do kraja”. atko Mladić, koji je preminuo 27. kolovoza 2026. na odsluženju doživotne zatvorske kazne kao najveći ratni zločinac u suvremenoj europskoj povijesti, ostao je do kraja opsjednut NATO-om. Baš kao i njegov sin, koji nas je stoga i “počastio” titulom “NATO-ove pješadije”. I baš kao i simpatizeri Ratka Mladića, koji i njegov sprovod žele pretvoriti u još jednu, drugu takvu nakon Rankovićeve, “sahranu na kojoj je ponovo rođen srpski nacionalizam”.

Piše Tomislav Krasnec

Priča o Mladiću na neki je način i priča o NATO-u. Priča o važnosti činjenice da je srpski general umro kao presuđeni ratni zločinac i zapovjednik genocida u Srebrenici na neki je način i priča o važnosti NATO-a, i nekad i sad.

Slobodan Milošević i Ratko Mladić bili su, naime, tijekom raspada Jugoslavije i rata u Hrvatskoj te Bosni i Hercegovini duboko uvjereni da se NATO kao organizacija nalazi pred raspadanjem jer nakon hladnog rata više nema jasnog neprijatelja koji drži vojni savez zaokupljenim. To je bila prva velika zabluda. Druga zabluda, koja se naslanjala na prvu, bilo je uvjerenje obojice da će, čak i ako taj i takav poluraspadajući i nemoćni NATO učini nešto da pokuša zaustaviti krvavu velikosrpsku agresiju na susjedne države, Rusija priskočiti u pomoć i ratovati za Srbe. Postoje svjedoci koji potvrđuju da su i Milošević i Mladić takva svoja uvjerenja iznosili na sastancima.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 40
Oblast strane 1,230.26 cm^2
Autor Piše Tomislav Krasnec

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Krasnopis

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9da05842-5cdf-4289-a15e-c8e420d33f31/pdf

Milošević je, naravno, bio uvjeren da je on gigant srpske povijesti koja će ga pamtiti kao čovjeka koji je učinio nešto što nitko dotad nije. I Mladić je, naravno, bio uvjeren da je on gigant srpske povijesti koja će ga pamtiti kao čovjeka koji je učinio nešto što nitko dotad nije. Poznato je kako su završili. Slobodan Milošević preminuo je u ožujku 2006. u haaškom pritvoru kao prvi državnik koji je izveden pred neki međunarodni sud za ratne zločine. Ratko Mladić je prije desetak dana preminuo kao prvi vrhovni zapovjednik neke vojske osuđen za genocid pred nekim međunarodnim sudom za ratne zločine. Milošević i Beograd bili su, naravno, iznad Mladića i Pala (što presuda Mladiću, za razliku od optužnice, baš i ne govori tako jasno – i to je velika manjkavost te povijesno važne presude).

Njihova pogrešna uvjerenja da je NATO pred raspadom očito su bila temelj na kojem su zatim gradili neke od svojih najtragičnijih poteza, pa i genocid u Srebrenici. Ako je, dakle, moguće zaključiti da je velikosrpski nacionalizam najopasniji u trenutku kad se osjeća nesputanim u smislu da nema te sile koja ga može zaustaviti u agresiji i ubijanju, a da će Rusija biti ta sila koja će mu čuvati leđa ako se na međunarodnoj sceni pojavi netko tko ga ipak pokuša zaustaviti, onda je to povijesna lekcija koju treba oprezno imati na umu i danas.

Jer, sada zaista živimo u vremenima kad se NATO, još više nego ikad prije, čini kao organizacija koja slabi i čije je moguće raspadanje prvi put poticano iznutra, iz same jezgre u kojoj je savez i nastao, a to je Ovalni ured Bijele kuće, gdje sjedi dosad najnetipičniji i prema NATO-u najkritičniji američki predsjednik. Može li onda još jedno slično iščitavanje slabosti NATO-a iz perspektive Beograda i velikosrpske hegemonističke politike, oslonjene na probuđeni ruski neoimperijalizam, ponovno stvoriti probleme na Balkanu? Nadajmo se da ne može, ali tko to može jamčiti kad gledamo što se sve događa i s Rusijom i s NATO-om i sa Srbijom, koju vodi ratni politički radikal i odglumljeno reformirani, ali zapravo neizliječeni velikosrpski nacionalist? Vučić je ovoga ljeta u nekoliko istupa objašnjavao da prvi put "mir radi za Srbe". Da se on zalaže za očuvanje mira i stabilnosti u regiji jer od toga Srbija i Srbi imaju koristi dok ostvaruju iznadprosječan gospodarski rast i brži razvoj od očekivanog. Ali ako je to logika, na tragu one "drži vodu (mir) dok majstori odu", onda se treba zapitati i što se događa u trenutku kad Vučić procijeni da mir više ne radi za Srbe, nego da se njemu ili njegovu narodu isplati riskirati neki novi sukob ili rat?

Pobjeda Rusije u Ukrajini – u bilo kojem obliku koji ne mora nužno biti samo vojni nego i političko-diplomatski – mogla bi imati za posljedicu slabljenje NATO-a. A slabljenje NATO-a moglo bi imati za posljedicu povratak onih uvjerenja u srbijansku državnu politiku koja su, u vrijeme kad su takva uvjerenja imali ljudi poput Miloševića i Mladića, dovela do genocida, etničkog čišćenja i ratnih zločina u pokušaju stvaranja velike Srbije na ruševinama SFR Jugoslavije. Srpski nacionalizam najagresivniji je kad je uvjeren da nasuprot nema međunarodnu vojnu silu koja će mu se suprotstaviti te da mu ako stvari i zaguste, ionako leđa drže Rusi. Vučićeva politika u ovom trenutku naglašava mir, mir i samo mir, ali priprema se i za mogućnost da američki predsjednik Donald Trump oslabi NATO i Ameriku do te mjere da se Srbi ponovno mogu vratiti na ratnu stazu, ako to požele i ako tako procijene. Zbog toga onako sustavno Vučićevo ulizivanje Trumpu i krugu ljudi oko Trumpa. Zbog toga Dodikovo vrlo izdašno plaćanje lobista u Americi za ideju odvajanja Republike Srpske iz Bosne i Hercegovine. Ta njihova logika oslanja se i na poruke koje se povremeno čuju iz Moskve, o tome kako će se Rusija, nakon što ostvari svoj cilj u Ukrajini, posvetiti Balkanu i pomoći Srbima na način na koji im nije imala snage pomoći tijekom 1990-ih godina.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 40
Oblast strane 1,230.26 cm^2
Autor Piše Tomislav Krasnec

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Krasnopis

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9da05842-5cdf-4289-a15e-c8e420d33f31/pdf

rvatska se od svega toga može braniti tako da konstantno radi na tome da bude dovoljno vojno snažna za samostalnu obranu od bilo kakve ugroze i dovoljno zainteresirana za očuvanje političke kohezije NATO-a, vojne snage NATO-ova principa kolektivne obrane i očuvanje NATO-ova institucionalnog pamćenja o onome što se događalo 1990-ih godina. Nije nevažno kakva će biti presuda Hashimu Thaçiju, bivšem zapovjedniku Oslobodilačke vojske Kosova i prvom premijeru Kosova, kojemu specijalni sud Kosova u Haagu izriče presudu 16. rujna.

Inije nevažno kako će izgledati sprovod Ratka Mladića. U trenutku pisanja ove kolumne vrijeme i mjesto sprovoda još nisu poznati. Samo se nagađa o tome da bi Mladić mogao biti pokopan uz državne i vojne počasti u Srbiji, što bi bio politički skandal koji bi Srbiji zatvorio sva vrata na ionako prilično umrtvljenom europskom putu. Ali čak i ako sprovod ne bude uz državne počasti, ako bude svojevrsno okupljanje naroda i masovno iskazivanje simpatija ne samo prema pokojniku nego i prema onome za što je taj pokojnik osuđen kao ratni zločinac i slavljen kao heroj među Srbima – onda bi, i u takvom obliku, taj sprovod mogao biti duboko problematičan.

Jedna je sahrana u povijesti upamćena kao “sahrana na kojoj je ponovno rođen srpski nacionalizam”. Sahrana Aleksandra Leke Rankovića u kolovozu 1983. godine. Sahrana Ratka Mladića neće biti druga na kojoj je ponovno rođen srpski nacionalizam jer taj je nacionalizam itekako na životu, zalijevan i održavan iz dana u dan. Ali čini se da Mladićeva sahrana ima potencijal biti sahrana na kojoj srpski nacionalizam dobiva novu dozu mitomanije i novu negativnu energiju za godine i desetljeća koja dolaze. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 44
Oblast strane 705.84 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov ŠTO AKO RINNO NAKON POBJEDE PROTIV MILUTINA NA OLIMPIJSKIM IGRAMA POŽELI DA MU NA TRGU BANA JELAČIĆA PJEVA THOMPSON?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab0479ae-90e4-4d78-ba1e-570afa31e2d2/pdf

2084.

ŠTO AKO RINNO NAKON POBJEDE PROTIV MILUTINA NA OLIMPIJSKIM IGRAMA POŽELI DA MU NA TRGU BANA JELAČIĆA PJEVA THOMPSON?

IVICA BETI

Već prvog dana natjecanja Tiangong Ultra pobijedio je na 100 metara s vremenom od 9,39 sekundi. Za dlaku, ili bolje reći za optičko vlakno, zaostao je Lightning s 9,47 sekundi. Tri dana poslije Tiangong Ultra postavio je novi rekord – 8,86 sekundi. Komentatorima nije promaknulo da su sva tri vremena brža od svjetskog rekorda Usaina Bolta, koji je 9,58 sekundi istrčao 16. kolovoza 2009. na Svjetskom atletskom prvenstvu u Berlinu. Eto, i to se dogodilo. Nakon što je umjetna inteligencija pobijedila čovjeka u šahu – prvo je to učinilo IBM-ovo računalo Deep Blue, svladavši svjetskog prvaka Garryja Kasparova 1997. godine – roboti su prije nešuljko dana pretekli i najbržeg čovjeka.

U prve minute Dnevnika nije se, nekim čudom, uspjela ugurati vijest o rekordima postavljenima na Svjetskim igrama humanoidnih robota u Pekingu, gdje se potkraj kolovoza okupilo oko 20 000 sportaša nove generacije. Discipline su, uz trčanje, bile i skok u dalj, nogomet, boks, tai chi, stolni tenis, dizanje utega... Glavni favoriti u Pekingu bila je – autonomija. Nije bilo kvalifikacija, morao se zadovoljiti kvocijent težine autonomije, s rimskim je najjača kategorija potpuna autonomija, bez ljudskog operatera u blizini. Svjetske igre održane su i lani u kolovozu, također u Pekingu, a koliko se u tih godinu dana napredovalo, govori i podatak da je Tiangongu Ultri tada za potjeli na sto metara trebalo čak 21,50 sekundi. Pekinški inovacijski centar za humanoidne robote prevalio se da su njegovi roboti vrste Tiangong oborili 5 ljudska svjetska rekorda – na 100, 400 i 1500 metara, te u skoku u vis, koji među ljudima još od 1993. drži Javier Sotomayor s 2,45 metara. Kineski robot skočio je 2,88. Neki su mediji, poput CBS-a, pomalo zlurado izvijestili da su se neki natjecatelji pokvarili, pa i zapalili. Unatoč tome, daleka je to sve odmaklo od Prvih olimpijskih igara robota održanih u Glasgowu u rujnu 1990., u organizaciji Turingova instituta Sveučilišta Strathclyde. Sudjelovalo je tada 58 robota iz dvanaest zemalja. Asterix iz Kanade pobijedio je u izbjegavanju prepreka ispred Škota Oscara i Japanca Yamabica iz Laboratorija za inteligentne robote na Sveučilištu Tsukuba.

U balansiranju je slavio Englez Pendulum, a u kategoriji nazvanoj "manipulatori" najbolji je bio, vidi čuda, robot iz Jugoslavije. U disciplini "behaviour" (liti ponašanje, najbolje rezultate, vidi opet čuda, lanac je Amerikanac nazvan Džingis po Temudžinu, utemeljitelju najvećeg kopnenog carstva u povijesti. Jakove valjda sanja i današnji smerički "tsao s Temza". Izvjestitelji su tog robota opisali kao "zastrašujućeg heksapoda preponog senzora". U disciplini govorenje (da, i to treba vježbati) najbolji je bio Skot Richard. Bilo je i diskvalifikacija. Engleski robot Robug "zajahao" je ruskog, natjecatelja tijekom utrke, pa je izbačen zbog skretanja s staze, "nemarnog ponašanja" i "neprikladnog, ponižavajućeg pred djecom", kako je glasilo službeno priopćenje. Današnji britanski rabloidi objavili bi na naslovnici "Nagazili smo Rusa!". Japanac Yamabico, miljenik publike, "najnoviji potomak agresivne tehnologije iz Zemlje izlazećeg sunca", diskvalificiran je u govorenju jer nije znao engleski, a indijski robot Stas otpao je zbog "potpuno nerazumljivog govora". Meksički Meabot, koji se trebao natjecati u utrci s više nogu, oštećen je prilikom istovara s broda. Časopis New Scientist objavio je u izvješću da "mehanički sportaši teže za prestižnijom olimpijskom slavi". Početak igara nije obećavao, robot Troleyman koji je trebao zapaliti olimpijski plamen, pretrpio je električni kvar, pa su ga dovezli u Land Roveru. "Jedan robot sa šest nogu s Tehnološkog instituta u Massachusettsu odbio je započeti utrku. Bljeskalice fotografa zasljepile su senzore", pisao je New Scientist. Shadow Walkeru, jedinom antropomorfnom robotu, odsjekle su se noge, ne od straha nego jer je otkazala elektronika, a nije se imalo gdje kupiti zamjenske dijelove. Te 1990. u Glasgowu su se pojavile i dileme zašto inzistirati na kretanju samo dvije noge kada se može koristiti osam, zašto ljudi dva oka kada se može dodati još pet ili šest. Jim Aity, direktor istraživanja na Turingovu institutu, rekao je da pokušavaju postići određeni sklad između ljudi i strojeva. Naši su se i zagovornici povratka prirodi. Take je Škotlandanka Penelope, koju je uvježbao tim profesora Ianessa Tročda sa Sveučilišta u Edinburghu, iglediala kao metalni kukac s osam nogu. "Petnaest kilograma sjajnog čelika i zupčanika izako bi se pokazalo da priroda može pomoći robotici", objavio je dopisnik La Repubblicce.

Upućeni tvrde da će globalno tržište humanoidne robotike do 2035. godine premašiti vrijednost od 30 milijardi eura, a njegov će rast poticati nedostatak radne snage i starenje stanovništva. Ni Hrvatska nije izvan te priče. Podružnica jedne slovenske tvrtke iz Pukraca podkraj prošle godine predstavila je robotica Tonku, "Made in China", koja je u Hrvatskoj dobila dodatnu opremu. U veljači ove godine predstavljen je i robot Rinno iz Inomskog, opisan kao prvi humanoidni robot domaće proizvodnje. A ni naši susjedi ne zaostaju – i oni svoje robote za utrku imaju. Predsjednik Aleksandar Vučić neki je dan u tvornici u Šapcu izjavio da je Srbija "zakoračila u budućnost" te da se konkurentske kompanije iz SAD-a i Europe neće moći mjeriti s brojem robota koji će izaći iz šabačke tvornice. Spomenuo je brojku od oko 8000 robota godišnje, što je, valja priznati, pomalo zadišan rezervoar za pronalaženje talenata koje bi se potom mogla pretvoriti u vrhunske sportaše. Kakva bi to tek utrka bila! Olimpijske igre 2035. u Pekingu... Na stazi broj jedan Manfred iz Njemačke, na poziciji dva Rinno iz Hrvatske, na trećoj Talijan Antonio, na četiri Milutin iz Srbije, pokraj njega Gundam iz Japana, na stazi šest Amerikanac Diego, na sedam Rus Oleg koji nastupa pod neutralnom zastavom, pa Liam iz Francuske. Pucanj i trk, Srbijan Balog u cugarji... No, što ako Rinno osvoji zlato pa poželi doček na Trgu bana Jelačića i da mu pjeva Thompson?!

GLOBALNO TRŽIŠTE HUMANOIDNE ROBOTIKE PREMAŠIT ĆE VRIJEDNOST OD 30 MILIJARDI EURA DO 2035., A RAST ĆE ZBOG NEDOSTATKA LJUDSKE RADNE SNAGE I STARENJA STANOVNIŠTVA

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 44
Oblast strane 705.84 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov ŠTO AKO RINNO NAKON POBJEDE PROTIV MILUTINA NA OLIMPIJSKIM IGRAMA POŽELI DA MU NA TRGU BANA JELAČIĆA PJEVA THOMPSON?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab0479ae-90e4-4d78-ba1e-570afa31e2d2/pdf

ŠTO AKO RINNO NAKON POBJEDE PROTIV MILUTINA NA OLIMPIJSKIM IGRAMA POŽELI DA MU NA TRGU BANA

JELAČIĆA PJEVA THOMPSON?

Već prvog dana natjecanja

Tiangong Ultra pobijedio je na 100 metara s vremenom od 9,39 sekundi. Za dlaku, ili bolje reći za optičko vlakno, zaostao je Lightning s 9,47 sekundi. Tri dana poslije Tiangong Ultra postavio je novi rekord – 8,86 sekundi. Komentatorima nije promaknulo da su sva tri vremena brža od svjetskog rekorda Usaina Bolta, koji je 9,58 sekundi istrčao 16. kolovoza 2009. na Svjetskom atletskom prvenstvu u Berlinu. Eto, i to se dogodilo. Nakon što je umjetna inteligencija pobijedila čovjeka u šahu – prvo je to učinilo IBM-ovo računalo Deep Blue, svladavši svjetskog prvaka Garryja Kasparova 1997. godine – roboti su prije nekoliko dana pretekli i najbržeg čovjeka.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 44
Oblast strane 705.84 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov ŠTO AKO RINNO NAKON POBJEDE PROTIV MILUTINA NA OLIMPIJSKIM IGRAMA POŽELI DA MU NA TRGU BANA JELAČIĆA PJEVA THOMPSON?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab0479ae-90e4-4d78-ba1e-570afa31e2d2/pdf 3/4

Uprve minute Dnevnika nije se, nekim čudom, uspjela ugurati vijest o rekordima postavljenima na Svjetskim igrama humanoidnih robota u Pekingu, gdje se potkraj kolovoza okupilo oko 2000 sportaša nove generacije. Discipline su, uz trčanje, bile i skok u dalj, nogomet, boks, tai chi, stolni tenis, dizanje utega... Glavni kriterij u Pekingu bila je – autonomija. Nije bilo kvalifikacija, morao se zadovoljiti koeficijent težine autonomije, s time da je najjača kategorija potpuna autonomija, bez ljudskog operatera u blizini. Svjetske igre održane su i lani u kolovozu, također u Pekingu, a koliko se u tih godinu dana napredovalo, govori i podatak da je Tiangongu Ultri tada za pobjedu na sto metara trebalo čak 21,50 sekundi. Pekinški inovacijski centar za humanoidne robote pohvalio se da su njegovi roboti vrste Tiangong oborili četiri ljudska svjetska rekorda – na 100, 400 i 1500 metara, te u skoku u vis, koji među ljudima još od 1993. drži Javier Sotomayor s 2,45 metara. Kineski robot skočio je 2,88. Neki su mediji, poput CBS-a, pomalo zlurado izvijestili da su se neki natjecatelji pokvarili, pa i zapalili. Unatoč tome, daleko je to sve odmaklo od Prvih olimpijskih igara robota održanih u Glasgowu u rujnu 1990., u organizaciji Turingova instituta Sveučilišta Strathclyde. Sudjelovalo je tada 68 robota iz dvanaest zemalja. Asterix iz Kanade pobijedio je u izbjegavanju prepreka ispred Škota Oscara i Japanca Yamabica iz Laboratorija za inteligentne robote na Sveučilištu Tsukuba. balansiranju je slavio Englez Pendulum, a u kategoriji nazvanoj “manipulators” najbolji je bio, vidi čuda, robot iz Jugoslavije. U disciplini “behaviour” iliti ponašanje, najbolje rezultate, vidi opet čuda, imao je Amerikanac nazvan Džingis, po Temudžinu, utemeljitelju najvećeg kopnenog carstva u povijesti, kakvo valjda sanja i današnji američki “kan s Temua”. Izvjestitelji su tog robota opisali kao “zastrašujućeg heksapoda prepunog senzora”. U disciplini govorenje (da, i to treba vježbati) najbolji je bio Škot Richard. Bilo je i diskvalifikacija. Engleski robot Robug “zajahao” je ruskog natjecatelja tijekom utrke, pa je izbačen zbog skretanja s trake, “sramotnog ponašanja” i “neprikladnog ponašanja pred djecom”, kako je glasilo službeno priopćenje. Današnji britanski tabloidi objavili bi na naslovnici “Naguzili smo Ruse!”. Japanac Yamabico, miljenik publike, “najnoviji potomak agresivne tehnologije iz Zemlje izlazećeg sunca”, diskvalificiran je u govorenju jer nije znao engleski, a indijski robot Sias otpao je zbog “potpuno nerazumljivog govora”. Meksički Mexbot, koji se trebao natjecati u utrci s više nogu, oštećen je prilikom istovara s broda. Časopis New Scientist objavio je u izvješću da “mehanički sportaši teturaju prema olimpijskoj slavi”. Početak igara nije obećavao, robot Troleyman koji je trebao zapaliti olimpijski plamen, pretrpio je električni kvar, pa su ga dovezli u Land Roveru. “Jedan robot sa šest nogu s Tehnološkog instituta u Massachusettsu odbio je započeti utrku. Bljeskalice fotografa zaslijepile su senzore”, pisao je New Scientist. Shadow Walkeru, jedinom antropomorfnom robotu, odsjekle su se noge, ne od straha nego jer je otkazala elektronika, a nije se imalo gdje kupiti zamjenske dijelove. Te 1990. u Glasgowu su se pojavile i dileme zašto inzistirati na korištenju samo dvije noge kada se može koristiti osam, zašto imati dva oka kada se može dodati još pet ili šest? Jim Alty, direktor istraživanja na Turingovu institutu, rekao je da pokušavaju postići određeni sklad između ljudi i strojeva. Našli su se i zagovornici povratka prirodi. Tako je Škotlanđanka Penelope, koju je uvježbao tim profesora Jamesa Todda sa Sveučilišta u Edinburghu, izgledala kao metalni kukac s osam nogu. “Petnaest kilograma sjajnog čelika i zupčanika kako bi se pokazalo da priroda može pomoći robotici”, objavio je dopisnik La Republicce.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Obzor Politički magazin
Strana 44
Oblast strane 705.84 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov ŠTO AKO RINNO NAKON POBJEDE PROTIV MILUTINA NA OLIMPIJSKIM IGRAMA POŽELI DA MU NA TRGU BANA JELAČIĆA PJEVA THOMPSON?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab0479ae-90e4-4d78-ba1e-570afa31e2d2/pdf

pućeni tvrde da će globalno tržište humanoidne robotike do 2035. godine premašiti vrijednost od 30 milijardi eura, a njegov će rast poticati nedostatak radne snage i starenje stanovništva. Ni Hrvatska nije izvan te priče. Podružnica jedne slovenske tvrtke iz Pakraca potkraj prošle godine predstavila je roboticu Tonku, "Made in China", koja je u Hrvatskoj dobila dodatnu opremu. U veljači ove godine predstavljen je i robot Rinno iz Imotskog, opisan kao prvi humanoidni robot domaće proizvodnje. A ni naši susjedi ne zaostaju – i oni svoje robote za utrku imaju. Predsjednik Aleksandar Vučić neki je dan u tvornici u Šapcu izjavio da je Srbija "zakoračila u budućnost" te da se konkurentske kompanije iz SAD-a i Europe neće moći mjeriti s brojem robota koji će izlaziti iz šabačke tvornice. Spomenuo je brojku od oko 5000 robota godišnje, što je, valja priznati, poprilično izdašan rezervoar za pronalaženje talenata koje bi se potom moglo pretvoriti u vrhunske sportaše. Kakva bi to tek utrka bila! Olimpijske igre 2028. u Pekingu... Na stazi broj jedan Manfred iz Njemačke, na poziciji dva Rinno iz Hrvatske, na tri Talijan Antonio, na četiri Milutin iz Srbije, pokraj njega Gundam iz Japana, na stazi šest Amerikanac Diego, na sedam Rus Oleg koji nastupa pod neutralnom zastavom, pa Liam iz Francuske. Pucanj i trk, Stjepan Balog u euforiji... No, što ako Rinno osvoji zlato pa poželi doček na Trgu bana Jelačića i da mu pjeva Thompson?! •

GLOBALNO TRŽIŠTE HUMANOIDNE ROBOTIKE PREMAŠIT ĆE VRIJEDNOST OD 30 MILIJARDI EURA DO 2035., A RAST ĆE ZBOG NEDOSTATKA LJUDSKE RADNE SNAGE I STARENJA STANOVNIŠTVA

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 18
Oblast strane 589.37 cm^2
Autor Piše: TeA KVARANTAN sOLDATIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJA SLAVI RATKA MLADIĆA KAO HEROJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e80354b2-1386-49b9-b4ff-1cda84dc440e/pdf

M.M./ADIMAGES/PIXSELL

➤ Policajci salutiraju kombiju koji je prevozio tijelo zločinca

➤ SRAMOTA

SRBIJA SLAVI RATKA MLADIĆA KAO HEROJA

Državni avion, vojni doček i mediji pokazali sve razmjere Mladićeva kulta

Piše: **TEA KVARANTAN SOLDATIĆ**

Povratak trupla Ratka Mladića u Srbiju prerastao je u događaj s obilježjima državne ceremonije i još jedanput pokazao koliko je u dijelu srbijanskog društva snažan kult pravomoćno osuđenog ratnog zločinca. Bivši zapovjednik Vojske Republike Srpske preminuo je 27. kolovoza u Haagu u 84. godini, služeći kaznu doživotnog zatvora. Mladić je osuđen za genocid u Srebrenici, progon Bošnjaka i Hrvata, teroriziranje stanovništva Sarajeva te uzimanje pripadnika Ujedinjenih naroda za taoce. Prvostupanjska presuda izrečena mu je 2017., a žalbeno vijeće 2021. potvrdilo je i osudu i kaznu. Njegovo tijelo prevezli su u Beograd zrakoplovom Vlade Srbije. Uz članove obitelji, u avionu je bio ministar pravosuđa Nenad Vujić. Na aerodromu "Nikola Tesla" kovčeg su preuzeli pripadnici Vojske Srbije, nakon čega je pod policijskom pratnjom prevezen na Vojnomedicinsku akademiju radi obdukcije. Prizori vojnika uz kovčeg prekriven srbijanskom zastavom poslali su poruku koja je daleko nadilazila običan prijevoz posmrtnih ostataka. Duž autoceste kojom se kretala kolona pojavili su se transparenti "Vječna slava, generale" i "Dobro došao kući, generale". Pojedinci su uz cestu palili baklje i salutirali, a provladini mediji događaj su pratili gotovo kao povratak nacionalnog junaka.

Naslovnice tabloida najavljivale su "povratak generala" i "generala u otadžbini", uglavnom prešućujući žrtve zločina zbog kojih je Mladić osuđen. Najavljene komemoracije i sprovod mogli bi okupiti desetke tisuća ljudi. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić izjavio je da će država osigurati uvjete za održavanje skupa, ali nije službeno potvrdio da će Mladiću biti priređen državni sprovod.

Javno veličanje osudio je Michael O'Flaherty, povjerenik Vijeća Europe za ljudska prava, upozorivši da slavljenje osuđenog ratnog zločinca vrijeđa žrtve i ne predstavlja govor zaštićen Europskom konvencijom o ljudskim pravima.

Reakcije iz Europe ponovno su otvorile pitanje može li država koja teži članstvu u Europskoj uniji istodobno tolerirati, pa i institucionalno podupirati, glorifikaciju čovjeka osuđenog za genocid. Dolazak Mladićeva trupla tako nije ostao samo obiteljski čin. Pretvoren je u političku i medijsku predstavu koja pokazuje da suočavanje s ratnom prošlošću u Srbiji još nije ozbiljno počelo. Dok osuđenika ispraćaju kao heroja, žrtve Srebrenice, Sarajeva, kao i Škabrnje, za čiji pokolj nikad nije odgovarao, ponovno se guraju na marginu, a presuđene činjenice ustupaju mjesto nacionalističkome mitu. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 18
Oblast strane 589.37 cm^2
Autor Piše: TeA KVARANTAN sOLDATIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJA SLAVI RATKA MLADIĆA KAO HEROJA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e80354b2-1386-49b9-b4ff-1cda84dc440e/pdf

SRBIJA SLAVI RATKA MLADIĆA KAO HEROJA

Državni avion, vojni doček i mediji pokazali sve razmjere Mladićeva kulta

PIŠE: TEA KVARANTAN SOLDATIĆ

Povratak trupla Ratka Mladića u Srbiju prerastao je u događaj s obilježjima državne ceremonije i još jedanput pokazao koliko je u dijelu srbijanskog društva snažan kult pravomoćno osuđenog ratnog zločinca. Bivši zapovjednik Vojske Republike Srpske preminuo je 27. kolovoza u Haagu u 84. godini, služeći kaznu doživotnog zatvora. Mladić je osuđen za genocid u Srebrenici, progon Bošnjaka i Hrvata, teroriziranje stanovništva Sarajeva te uzimanje pripadnika Ujedinjenih naroda za taoce. Prvostupanjska presuda izrečena mu je 2017., a žalbeno vijeće 2021. potvrdilo je i osudu i kaznu. Njegovo tijelo prevezli su u Beograd zrakoplovom Vlade Srbije. Uz članove obitelji, u avionu je bio ministar pravosuđa Nenad Vujić. Na aerodromu "Nikola Tesla" kovčeg su preuzeli pripadnici Vojske Srbije, nakon čega je pod policijskom pratnjom prevezen na Vojnomedicinsku akademiju radi obdukcije. Prizori vojnika uz kovčeg prekriven srbijanskom zastavom poslali su poruku koja je daleko nadilazila običan prijevoz posmrtnih ostataka. Duž autoceste kojom se kretala kolona pojavili su se transparenti "Vječna slava, generale" i "Dobro došao kući, generale". Pojedinci su uz cestu palili baklje i salutirali, a provladini mediji događaj su pratili gotovo kao povratak nacionalnog junaka. Naslovnice tabloida najavljivale su "povratak generala" i "generala u otadžbini", uglavnom prešućujući žrtve zločina zbog kojih je Mladić osuđen. Najavljene komemoracije i sprovod mogli bi okupiti desetke tisuća ljudi. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić izjavio je da će država osigurati uvjete za održavanje skupa, ali nije službeno potvrdio da će Mladiću biti priređen državni sprovod.

Javno veličanje osudio je Michael O'Flaherty, povjerenik Vijeća Europe za ljudska prava, upozorivši da slavljenje osuđenog ratnog zločinca vrijeđa žrtve i ne predstavlja govor zaštićen Europskom konvencijom o ljudskim pravima. Reakcije iz Europe ponovno su otvorile pitanje može li država koja teži članstvu u Europskoj uniji istodobno tolerirati, pa i institucionalno podupirati, glorifikaciju čovjeka osuđenog za genocid. Dolazak Mladićeva trupla tako nije ostao samo obiteljski čin. Pretvoren je u političku i medijsku predstavu koja pokazuje da suočavanje s ratnom prošlošću u Srbiji još nije ozbiljno počelo. Dok osuđenika ispraćaju kao heroja, žrtve Srebrenice, Sarajeva, kao i Škabrnje, za čiji pokolj nikad nije odgovarao, ponovno se guraju na marginu, a presuđene činjenice ustupaju mjesto nacionalističkome mitu.

Policajci salutiraju kombiju koji je prevozio tijelo zločinca

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 328.12 cm^2
Autor (Hina/S.V.)

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Veličanje ratnog zločinca nespojivo s Europom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/891ed464-e7ed-457a-949a-b76070a984df/pdf

Marta Kos otkazala posjet Srbiji zbog euforije koju je izazvao dolazak posmrtnih ostataka Ratka Mladića u Beograd

Veličanje ratnog zločinca nespojivo s Europom

Povjerenica Europske komisije za proširenje Marta Kos otkazala je planirani posjet Srbiji zbog veličanja osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, koji je prije tjedan dana umro u zatvoru u Hagu, gdje je izdržavao doživotnu kaznu.

- Ratko Mladić osuđen je za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine. Povratak njegovih posmrtnih ostataka u Beograd podsjeća Europu na najmračnije stranice naše nedavne povijesti, objavila je slovenska povjerenica na X-u, dodajući da ja za to odlučila odustati od planiranog puta u Srbiju.

Istaknula je da veličanje Mladića nakon njegove smrti »nespojivo je s vrijednostima na kojima je izgrađen put prema EU. Taj put zahtijeva suočavanje s prošlošću, istinsko pomirenje i poštovanje žrtava ratnih zločina«.

Posmrtni ostaci Ratka Mladića dopremljeni su u četvrtak kasno popodne u Beogradu zrakoplovom srbijanske vlade. Lijes s tijelom u zrakoplovu su iz Nizozemske dopratili Mladićev sin Darko, unuka Anastasija, srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić, te dva Mladićeva ratna suborca.

Na nekoliko nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu Beograda okupile su se stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente »Mladić srpski heroj«, »Đenerale hvala«, »Junaci nikad ne umiru«.

Posmrtni ostaci Ratka Mladića, koji je umro u zatvoru Haškog suda gdje je izdržavao doživotnu kaznu zatvora za ratne zločine, dopremljeni su u četvrtak kasno popodne u Beograd zrakoplovom srbijanske vlade, a pema neslužbenim saznanjima beogradskih provladinih medija, pokop je previđen u ponedjeljak, 7. rujna. Po slijetanju u Beograd prebačen je u Vojno-medicinsku akademiju gdje će biti obavljena obdukcija, izvijestila je agencija Tanjug.

Ratko Mladić, nekadašnji zapovjednik vojske bosanskih Srba (VRS), koji je pravomoćno osuđen za genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti, protjerivanja i deportacije, umro je 27. kolovoza u pritvoru Međunarodnog rezidualnog mehanizma za kaznene sudove u Den Haagu.

Na nekoliko nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu Beograda okupile su se stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente »Mladić srpski heroj«, »Đenerale hvala«, »Junaci nikad ne umiru«.

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić rekao je jučer kako se očekuje da će Mladićev sin upoznati javnost sa željom obitelji o Mladićevu pokopu i najavio da će država biti spremna »pružiti svaku vrstu logističke, transportne podrške da očuvamo javni red, mir i sigurnost«.

Doček kolone s tijelom Ratka Mladića u Beogradu

AFP

On je naveo kako se procjene Sigurnosno-informativne agencije (BIA), Vojno-sigurnosne agencije (VBA), te srbijanskog MUP-a »kreću u desecima tisuća« ljudi koji će okupiti na sprovodu.

- Zahtjevan posao je pred našim službama i upotrijebit ćemo sve da to osiguramo, rekao je Vučić novinarima tijekom današnjeg posjeta Sjevernobačkom okrugu.

Obitelj ratnog zločinca Ratka Mladića, zajedno s njegovim pravnim i medicinskim timom, na presici je iznijela apsurdnu teoriju po kojoj je Mladić u Haagu preminuo zbog nesavjesnog liječenja u 84. godini života. (Hina/S.V.)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 328.12 cm^2
Autor (Hina/S.V.)

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Veličanje ratnog zločinca nespojivo s Europom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/891ed464-e7ed-457a-949a-b76070a984df/pdf

Marta Kos otkazala posjet Srbiji zbog euforije koju je izazvao dolazak posmrtnih ostataka Ratka Mladića u Beograd

Veličanje ratnog zločinca nespojivo s Europom ovjerenica Europske komisije za proširenje Marta Kos otkazala je planirani posjet Srbiji zbog veličanja osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, koji je prije tjedan dana umro u zatvoru u Hagu, gdje je izdržavao doživotnu kaznu.

- Ratko Mladić osuđen je za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine. Povratak njegovih posmrtnih ostataka u Beograd podsjeća Europu na najmračnije stranice naše nedavne povijesti, objavila je slovenska povjerenica na X-u, dodajući da ja za to odlučila odustati od planiranog puta u Srbiju. Istaknula je da veličanje Mladića nakon njegove smrti »nespojivo je s vrijednostima na kojima je izgrađen put prema EU. Taj put zahtijeva suočavanje s prošlošću, istinsko pomirenje i poštovanje žrtava ratnih zločina«.

Posmrtni ostaci Ratka Mladića dopremljeni su u četvrtak kasno popodne u Beogradu zrakoplovom srbijanske vlade. Lijes s tijelom u zrakoplovu su iz Nizozemske dopratili Mladićev sin Darko, unuka Anastasija, srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić, te dva Mladićeva ratna suborca. Na nekoliko nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu Beograda okupile su se stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente »Mladić srpski heroj«, »Đenerale hvala«, »Junaci nikad ne umiru«.

Posmrtni ostaci Ratka Mladića, koji je umro u zatvoru Haškog suda gdje je izdržavao doživotnu kaznu zatvora za ratne zločine, dopremljeni su u četvrtak kasno popodne u Beograd zrakoplovom srbijanske vlade, a pema neslužbenim saznanjima beogradskih provladinih medija, pokop je previđen u ponedjeljak, 7. rujna. Po slijetanju u Beograd prebačen je u Vojno-medicinsku akademiju gdje će biti obavljena obdukcija, izvijestila je agencija Tanjug.

Ratko Mladić, nekadašnji zapovjednik vojske bosannskih Srba (VRS), koji je pravomoćno osuđen za genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti, protjerivanja i deportacije, umro je 27. kolovoza u pritvoru Međunarodnog rezidualnog mehanizma za kaznene sudove u Den Haagu.

Na nekoliko nadvožnjaka iznad autoceste prema središtu Beograda okupile su se stotine Mladićevih simpatizera istaknuvši transparente »Mladić srpski heroj«, »Đenerale hvala«, »Junaci nikad ne umiru«.

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić rekao je jučer kako se očekuje da će Mladićev sin upoznati javnost sa željom obitelji o Mladićevu pokopu i najavio da će država biti spremna »pružiti svaku vrstu logističke, transportne podrške da očuvamo javni red, mir i sigurnost«. On je naveo kako se procjene Sigurnosno-informativne agencije (BIA), Vojno-sigurnosne agencije (VBA), te srbijanskog MUP-a »kreću u desecima tisuća« ljudi koji će okupiti na sprovodu. - Zahtjevan posao je pred našim službama i upotrijebit ćemo sve da to osiguramo, rekao je Vučić novinarima tijekom današnjeg posjeta Sjevernobačkom okrugu. Obitelj ratnog zločinca Ratka Mladića, zajedno s njegovim pravnim i medicinskim timom, na presici je iznijela apsurdnu teoriju po kojoj je Mladić u Haagu preminuo zbog nesavjesnog liječenja u 84. godini života. (HINA/S.V .)

Doček kolone s tijelom Ratka Mladića u Beogradu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 676.21 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e1905b6f-e912-4260-8e81-50cd2ca3f191/pdf

TAJNA VEZA S približavanjem izbora u Srbiji koriste se najmračnije metode kontrole

Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Ni u jednom trenutku ništa nismo posumnjali dok nas nekolicina nije od tvrtke Apple dobila obavijest kako su naši iPhone telefoni pod nadzorom i da se prisluškuju, rekla je Ela Zeković

Bernard KARAKAŠ

Dok se Srbija zabavlja s dočekom i pogrebom ratnog zločinca Ratka Mladića, vode studentskog bunta su ranije izvijestili javnost da se iza sukoba policije i proturežimskih prosvjednika koji je odavno prerastao samo obična gurkanja na ulicama, odvija pravi i žestoki obavještajni rat.

Pokazalo se kako je najmanje četrnaest studenata i organizatora prosvjeda u posljednje vrijeme bilo pod specijalnim mjerama, odnosno pod punim praćenjem i prisluškivanjem. I to uz uporabu tehnologije koja se ne vida previše često.

Naime, najmanje u dva slučaja potvrđeno je kako je na mobilne telefone instaliran Pegasus, danas apsolutno najbolji prislušni program na svijetu za koji gotovo i da ne postoje prepreke. Ovaj softver je proizvod izraelske tvrtke NSO Group koji se prodaje isključivo državnim institucijama i sigurnosno-obavještajnim službama, a cijena njegove uporabe mjeri se desecima milijuna dolara.

Policijska akcija

Pegasus je vrlo specifičan jer koristi »zero-click« napade. To znači da žrtva čiji se telefon prisluškuje ne mora instalirati aplikaciju, ne mora ništa kliknuti, niti na bilo koji način treba izvršiti bilo kakvu interakciju da bi ju se navelo na instaliranje zloćudnog programa. Pegasus se doslovno sam uvlači u sustav, sam se instalira i prikriva na telefonu bez da žrtva i u jednom trenutku na nešto posumnja ili nešto primijeti. S uređaja potom Pegasus šalje svom nalogodavcu sve podatke, fotografije, dokumente koji se na telefonu nalaze, snima sve razgovore koji se odvijaju i šalje ih na server. Uz pomoć Pegasusa služba koja prisluškuje može u svakom trenutku upaliti kameru ili mikrofon na telefonu snimajući sve što se u blizini događa, bez da vlasnik mobitela uopće nešto primijeti. Naravno, Pegasus snima i WhatsApp, Telegram ili Viber poruke i razgovore, bez obzira na enkripciju.

- Ni u jednom trenutku ništa nismo posumnjali dok nas nekolicina nije od tvrtke Apple dobila obavijest kako su naši iPhone telefoni pod nadzorom i da se prisluškuju. To je Apple uočio praćenjem prometa koji se događa na našim uređajima, gdje se vidjelo kako nešto nije normalno, rekla je na konferenciji za tisak Ela Zeković, jedna od studentskih

DEJAN RAKITA/PIXSELL

Srbijanska vlast posegnula je za ozbiljnim špijunskim metodama

liderica čiji je telefon također bio pod prismotrom.

Da su mobiteli »zaraženi« pokazala je i njihova forenzička pretraga u Citizen Labu u Torontu te u Amnesty International Security Labu koji su, odmah nakon što su studenti dobili obavijest od Applea, pregledali uređaje u Kanadi i u Nizozemskoj. I ovi su pregledi otkrili još dvije, prilično simptomatične stvari.

Prvo, na nekima od pregledanih mobitela nije pronađen Pegasus, ali je pronađen NoviSpy. To je manje sofisticiran sustav od Pegasusa koji se doslovno fizički mora instalirati na telefon. I pokazalo se kako su kod ovih studenata, u vrijeme dok su privođeni i zadržavani u policijskim stanicama tijekom prosvjeda, kroz tih nekoliko sati dok su bili na ispitivanjima, pri čemu bi im telefon bio privremeno oduzet, srpski sigurnjaci neovlašteno otključavali telefone i instalirali program. Kada bi telefon dobili natrag, sva komunikacija bila je pod nadzorom.

Samohvala vlasti

No, forenzički pregledi pokazali su još nešto. Studentski pokret ipak nije, po svemu sudeći, samo neformalno organizirana skupina studenata koji se svim srcem i isključivo demokratskim metodama bore za nove izbore. Ako su u roku od nekoliko dana njihovi mobiteli završili na specijaliziranim pretragama u Kanadi i Nizozemskoj, to znači da unutar organizacije postoji dobro ustrojen sigurnosni protokol, povezan s međunarodnom infrastrukturom za suzbijanje tajnog nadzora. Očito je kako studentski pokret ima pristup međunarodnoj mreži organizacija koja mu omogućava protuobavještajnu zaštitu kakvu obična politička ili građanska organizacija nema. I ne može imati.

- Ovo je glupost, potpuno bez ikakvog razuma. Ovdje se radi o zavjeri studenata kojom se nadolazeći izbori žele prikazati kao namješteni, rekla je neposredno nakon studentske tiskovne konferencije Ana Brnabić, predsjednica srpskog parlamenta i jedna od najbližih suradnica Aleksandra Vučića. No njene tvrdnje padaju u vodu kada se zna kako je Dragan J. Vučićević, notorni vlasnik Informera i neformalni Vučićev glasnogovornik i medijski egzekutor, prije samo nekoliko mjeseci tvrdio kako svakodnevno na stol dobija prepisku studentskih šifriranih WhatsApp i Viber grupa.

Sve to pokazuje kako se pravi sukob u Srbiji više ne vodi samo na ulicama, pred kamerama i policijskim kordonima. Paralelno s njim traje puno tiši rat u kojem se pokušava doznati tko s kim razgovara, što planira i koji će biti sljedeći potez druge strane.

Ozbiljna utaknica iza kulisa

Tko je konkretno stajao iza instaliranja Pegasusa na telefone studenata, forenzičke analize zasad nisu utvrdile. No jasno je kako su studentski lideri dovoljno važna meta da se protiv njih upotrijebi jedan od najskupljih i najsofisticiranijih špijunskih alata na svijetu. Istodobno, studenti su pokazali kako raspolažu kanalima kojima takav napad mogu otkriti i dokumentirati.

U tom trenutku priča o studentskim prosvjedima prestaje biti samo priča o transparentima, blokadama fakulteta i sukobima s policijom. Iza kulisa očito se igra puno ozbiljnija utakmica. A kako se približavaju izbori, tek će se vidjeti koliko je igrača zapravo na terenu.

POTVRDA

Da su mobiteli »zaraženi« pokazala je i njihova forenzička pretraga u Citizen Labu u Torontu te u Amnesty International Security Labu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 676.21 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e1905b6f-e912-4260-8e81-50cd2ca3f191/pdf

TAJNA VEZA S približavanjem izbora u Srbiji koriste se najmračnije metode kontrole

Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Ni u jednom trenutku ništa nismo posumnjali dok nas nekolicina nije od tvrtke Apple dobila obavijest kako su naši iPhone telefoni pod nadzorom i da se prisluškuju, rekla je Ela Zeković

Bernard KARAKAŠ

Dok se Srbija zabavlja s dočekom i pogrebom ratnog zločinca Ratka Mladića, vođe studentskog bunta su ranije izvijestili javnost da se iza sukoba policije i proturežimskih prosvjednika koji je odavno prerastao samo obična gurkanja na ulicama, odvija pravi i žestoki obavještajni rat. Pokazalo se kako je najmanje četrnaest studenata i organizatora prosvjeda u posljednje vrijeme bilo pod specijalnim mjerama, odnosno pod punim praćenjem i prisluškivanjem. I to uz uporabu tehnologije koja se ne viđa previše često.

Naime, najmanje u dva slučaja potvrđeno je kako je na mobilne telefone instaliran Pegasus, danas apsolutno najbolji prislušni program na svijetu za koji gotovo i da ne postoje prepreke. Ovaj softver je proizvod izraelske tvrtke NSO Group koji se prodaje isključivo državnim institucijama i sigurnosno-obavještajnim službama, a cijena njegove uporabe mjeri se desecima milijuna dolara. Policijska akcija

Pegasus je vrlo specifičan jer koristi »zero-click« napade. To znači da žrtva čiji se telefon prisluškuje ne mora instalirati aplikaciju, ne mora ništa kliknuti, niti na bilo koji način treba izvršiti bilo kakvu interakciju da bi ju se navelo na instaliranje zloćudnog programa. Pegasus se doslovno sam uvlači u sustav, sam se instalira i prikriva na telefonu bez da žrtva i u jednom trenutku na nešto posumnja ili nešto primijeti. S uređaja potom Pegasus šalje svom nalogodavcu sve podatke, fotografije, dokumente koji se na telefonu nalaze, snima sve razgovore koji se odvijaju i šalje ih na server. Uz pomoć Pegasusa služba koja prisluškuje može u svakom trenutku upaliti kameru ili mikrofon na telefonu snimajući sve što se u blizini događa, bez da vlasnik mobitela uopće nešto primijeti. Naravno, Pegasus snima i WhatsApp, Telegram ili Viber poruke i razgovore, bez obzira na enkripciju.

- Ni u jednom trenutku ništa nismo posumnjali dok nas nekolicina nije od tvrtke Apple dobila obavijest kako su naši iPhone telefoni pod nadzorom i da se prisluškuju. To je Apple uočio praćenjem prometa koji se događa na našim uređajima, gdje se vidjelo kako nešto nije normalno, rekla je na konferenciji za tisak Ela Zeković, jedna od studentskih liderica čiji je telefon također bio pod prismotrom.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 6
Oblast strane 676.21 cm^2
Autor Bernard KARAKAŠ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Studentske lidere srpska vlast špijunira izraelskim softverom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e1905b6f-e912-4260-8e81-50cd2ca3f191/pdf

Da su mobiteli »zaraženi« pokazala je i njihova forenzička pretraga u Citizen Labu u Torontu te u Amnesty International Security Labu koji su, odmah nakon što su studenti dobili obavijest od Applea, pregledali uređaje u Kanadi i u Nizozemskoj. I ovi su pregledi otkrili još dvije, prilično simptomatične stvari. Prvo, na nekima od pregledanih mobitela nije pronađen Pegasus, ali je pronađen NoviSpy. To je manje sofisticiran sustav od Pegasusa koji se doslovno fizički mora instalirati na telefon. I pokazalo se kako su kod ovih studenata, u vrijeme dok su privođeni i zadržavani u policijskim stanicama tijekom prosvjeda, kroz tih nekoliko sati dok su bili na ispitivanjima, pri čemu bi im telefon bio privremeno oduzet, srpski sigurnjaci neovlašteno otključavali telefone i instalirali program. Kada bi telefon dobili natrag, sva komunikacija bila je pod nadzorom. Samohvala vlasti No, forenzički pregledi pokazali su još nešto. Studentski pokret ipak nije, po svemu sudeći, samo neformalno organizirana skupina studenata koji se svim srcem i isključivo demokratskim metodama bore za nove izbore. Ako su u roku od nekoliko dana njihovi mobiteli završili na specijaliziranim pretragama u Kanadi i Nizozemskoj, to znači da unutar organizacije postoji dobro ustrojen sigurnosni protokol, povezan s međunarodnom infrastrukturom za suzbijanje tajnog nadzora. Očito je kako studentski pokret ima pristup međunarodnoj mreži organizacija koja mu omogućava protuobavještajnu zaštitu kakvu obična politička ili građanska organizacija nema. I ne može imati. - Ovo je glupost, potpuno bez ikakvog razuma. Ovdje se radi o zavjeri studenata kojom se nadolazeći izbori žele prikazati kao namješteni, rekla je neposredno nakon studentske tiskovne konferencije Ana Brnabić, predsjednica srpskog parlamenta i jedna od najbližih suradnica Aleksandra Vučića. No njene tvrdnje padaju u vodu kada se zna kako je Dragan J. Vučićević, notorni vlasnik Informera i neformalni Vučićev glasnogovornik i medijski egzekutor, prije samo nekoliko mjeseci tvrdio kako svakodnevno na stol dobija prepisku studentskih šifriranih WhatsApp i Viber grupa.

Sve to pokazuje kako se pravi sukob u Srbiji više ne vodi samo na ulicama, pred kamerama i policijskim kordonima. Paralelno s njim traje puno tiši rat u kojem se pokušava doznati tko s kim razgovara, što planira i koji će biti sljedeći potez druge strane.

POTVRDA

Da su mobiteli »zaraženi« pokazala je i njihova forenzička pretraga u Citizen Labu u Torontu te u Amnesty International Security Labu Ozbiljna utaknica iza kulisa

Tko je konkretno stajao iza instaliranja Pegasusa na telefone studenata, forenzičke analize zasad nisu utvrdile. No jasno je kako su studentski lideri dovoljno važna meta da se protiv njih upotrijebi jedan od najskupljih i najsofisticiranijih špijunskih alata na svijetu. Istodobno, studenti su pokazali kako raspolažu kanalima kojima takav napad mogu otkriti i dokumentirati.

Utom trenutku priča o studentskim prosvjedima prestaje biti samo priča o transparentima, blokadama fakulteta i sukobima s policijom. Iza kulisa očito se igra puno ozbiljnija utakmica. A kako se približavaju izbori, tek će se vidjeti koliko je igrača zapravo na terenu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,091.15 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9fbf28b3-9138-43e2-a4df-0480ff8c2e81/pdf

OD PETKA DO PETKA

ZLATKO CRNČEC

SUBOTA, 29. KOLOVOZA

Ringo Starr na turneji

Ako ste mislili da su Rolling Stonesi jedini veliki izvođači iz šezdesetih koji još uvijek idu na turneje, prevarili ste se. Naime, tek nešto stariji njihov vršnjak, bubnjar Beatlesa Ringo Starr, najavljuje svjetsku turneju. Zašto i ne. Pa čovjek ima samo 86 godina. Njegov All Starr Band počinje novu seriju koncerata 24. rujna, a na rasporedu su zasada nastupi samo po Sjedinjenim Državama. Dok većina ljudi u tim godinama eventualno planira tako veliku avanturu kao što je odluka otići ili ne na kavu, Ringo planira u kojim će sve dvoranama nastupati. Koliko se može doznati nije to zamišljeno samo kao simbolično pojavljivanje na pozornici i brzi povratak u hotel. Ringo, naime, namjerava uzbiljno svirati. On je bio nekako najmanje cijenjeni član Beatlesa. Iako je i on napisao neke pjesme koje je onda sam i opjevao. Ali za razliku od ostalih članova, nije imao pretenzije mijenjati svijet. Nije kod njega bilo prenemaganja. I zbog toga su ga ljudi i cijenili. Lennon je znao iritirati svojim eskapadama o revolucijama koje samo što nisu došle. Harrison je svijet želio mijenjati meditacijom. Za McCartneya govore da se pod stare dane ponaša kao ostarjela raznražena operna pjevačica. Ringo je uvijek bio normalan, običan i nasmijan. I zato su ga ljudi i voljeli. I još ga izgleda vole.

NEDJELJA, 30. KOLOVOZA

Pad Jana Masaryka

Za svakog tko je tamo davno prije pune godine bio zaljubljen u noviju češku i slovačku povijest, a s njom u Kunderu i Skvoreckog i ostale čarobnjake, ovo će biti jako značajna vijest. Naime, češka policija pokreće novu fazu istrage misteriozne smrti bivšeg čehoslovačkog ministra vanjskih poslova Jana Masaryka. On je umro prije 78 godina, početkom 1948. kada su tadašnji čehoslovački komunisti uspjeli osvojiti vlast. Njegovi posmrtni ostaci bit će ekshumirani na groblju u Lányju nedaleko od Praga i podvrgnuti forenzičkim analizama. Ne postoji gotovo ni jedan roman nekog od čeških i slovačkih pisaca koji se bavi vremenom nakon 1945., a da se u njemu ne spominje misterizma Masarykova smrt. On je naime pao s četvrtog kata zgrade Ministarstva vanjskih poslova. Odnosno, do dana današnjeg nije jasno je li pao ili mu je netko pomogao pasti. Odnosno jesu li ga komunisti naprosto likvidirali kao zadnju prepreku njihovom dolasku na vlast. Za što postoje uzbiljne indicije. Ali postoje i za mogućnost da se radilo o samoubojstvu. Masaryk je već bio star, lošeg zdravlja i u depresiji jer je kao demokratski političar teško doživljavao činjenicu da komunisti samo što nisu preuzeli vlast. Ako istraga uspije doći do nekih novih informacija, nadamo se da će one doći i do Kandere i Škvoreckog tamo gore. Bilo bi stvarno u redu da konačno saznaju što se točno dogodilo na tom prozoru.

PONEDJELJAK, 31. KOLOVOZA

Vučić opet na dvije stolice

Konačno je određen i datum početka centarmih izbora u Srbiji. Još jedna varijabla u ionako totalno kompliciranoj tamošnjoj političkoj situaciji. Koju je dodatno iskomplicirala smrt Ratka Mladića. Koja je izgleda delikatna za Aleksandra Vučića. Naime, njegovi bivši drugovi od njega očekuju da Mladićev pogreb bude održan uz najviše vojne i državne počasti. To što je on čovjek koji je u Haagu bio osuđen na doživotni zatvor za niz najtežih kaznenih djela, među kojima je i genocid – to njih ne zanima. Međutim, s druge strane Vučić je itekako svjestan da to ne smije napraviti jer bi time brutalno zakomplicirao situaciju za sve one europske političare koji ga podržavaju, jer oni ne bi mogli prodati svojoj tamošnjoj publici da podržavaju čovjeka, i prodaju mu najsofisticiranije oružje i obećavaju ogromne investicije, koji državnim i vojnim počastima sahranjuje čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid. Nešto takvo Vučić ipak neće i ne smije priuštiti. Ali s druge strane, birači očekuju svoje. Očekuju da se njihov junak sahranjuje onako kako se junaci sahranjivati trebaju. Bit će zanimljivo vidjeti kako će se srpski predsjednik izvući iz svega ovog. A da će se izvući, to sigurno. Na kraju će se ići na neku muljažu. Ili će svojim zapadnim sponzorima moći reći da nikakvih državnih počasti za Mladića nije bilo. A svojim domaćim pristašama da je junak sahranjen onako kako junacima dolikuje.

UTORAK, 1. RUJNA

Ekologija konačno zainteresirala Hrvate

Ako išta ispadne dobro iz cijele ove tragedije s Gospićem, onda bi to moglo biti da bi Hrvati konačno mogli postati svjesni ekologije. Odnosno da bi konačno mogli početi obraćati pažnju na brigu za okoliš. Dosad se brige takve vrste moglo najčešće vezati uz ljeve udruge koje su se godinama bavile ovakvim temama. Neke od njih su pastale tolika uspješne da su završili kao vladari najvećeg grada u zemlji. Daleki su pur prevalili od uličnog aktivizma do ureda zagrebačkog gradonačelnika. Bilo je istina i inicijativa na desnoj strani, od kojih su neke poslije završile u Mostu. Ali opću populaciju zaštita okoliša gotovo da nije nimalo zanimala. A sada je ta tema odjednom postala vruća priča koja vrišti sa svih naslovnica novina, portala i prvih minuta televizijskih dnevnika. Ako se cijela ova priča uspije održati u javnom prostoru, bio bi to zaista jedan neočekivan, ali zaninano dobar pokazatelj ishoda cijele priče. Hrvati bi mogli početi konačno brinuti o onome na što im sliči okolina u kojoj žive.

SRIJEDA, 2. RUJNA

Njemačka najavljuje rat Rusiji

Ukupno su tri drona pronađena u Zračnoj luci u Leipzigu. Dva su pronađena, puna eksploziva, u teretnim zrakoplovima ukrajinske vojske. Nešto kasnije na obližnjoj livadi je otkriven i treći. A Leipzig i njegova zračna luka užasno su strateški važna mjesta odakle se otprema zapadno oružje put Ukrajine. Pa je na to Njemačka reagirala oštro prema Rusiji. Pa je onda Rusija oštro reagirala prema Njemačkoj. Podsjeća li vas na to nešto? Jeste li to možda učili u osnovnoj školi, tamo negdje u osmom razredu. Kada se po sustavu domina u roku od desetak dana urušio tadašnji europski sigurnosni sustav. Bilo je to u ovo doba godine prije 112 godina. Samo koji dan poslije započeo je Prvi svjetski rat. Usto. Njemačka je pokrenula rat protiv Rusije i 27 godina kasnije. Oba je izgubila. Neki cinici ironično stoga govore da ne može ništa loše proći kada Njemačka najavljuje da bi mogla ratovati s Rusijom. Europa opasno klizi prema eskalaciji s Rusijom. Dokle nas to sve može dovesti, vidjelo se već više puta u povijesti. Do ničega previše dobrog. Kao da nitko s obje strane ovog sukoba ne pokazuje nimalo volje da se ovo s Rusijom pokuša riješiti kroz nekakav kompromis i dogovor. Rat u Ukrajini traje već četiri godine. I ne pokazuje baš nikakve naznake da bi mogao zastati. Štoviše, kao da se dodatno zahuktava. Ništa dobro.

ČETVRTAK, 3. RUJNA

Ipak zanimljiv HNL

Nekako se činilo da bi moglo biti dosadno u HNL-u. Da bi Dinamo mogao prošetati kao i prošle sezone. Ekipa ima je više-manje ostala ista. A došla su i neka pojačanja. Čak desta njih. A s druge je strane Hajduk postmuo u Europskoj ligi. I otvorio prvenstvo porazom u Varaždinu. Rijeka je također krenula relativno loše. Ali kako to u nogometu već biva, sve se okrene naopako jako brzo. Dinamo je postradao u Norveškoj, pa odmah potom poslmuo u Pulu. Iako napučena zvijezdama, ekipa izgleda onako nalik onoj otprije dvije sezone. Domaće se utakmice održaju nekako oftlje, kao da se ulaže manji napor nego na europskim kada su na tribinama brojni strani menadžeri. Dva uzastopna neuspjeha poljuljala su ozračje u Maksimiru koje je još prije samo par dana izgledalo sjajno i nepobjedivo. Još par takvih utakmica i mogla bi zavladati panika koja bi mogla neutralizirati smjenom trenera. S druge pak strane Hajduk se zadrvjih par dana brutalno pojačao. Rijeka i dalje ima jako solidnu momčad. Dakle, sve je moguće. Osim, naravno, europskog uspjeha domaćih klubova. Bit će to gladna jesen. Dinamo bi mogao postradati, a i Hajduk bi dok se ekipa ne ugra mogao loše proći. Iako da za nogometne ovisnike ostaje HNL. Koji bi eto mogao neočekivano postati uzbudljiv. Iako, uglavnom, domaći klupski nogomet ide prema dolje. Ali stadioni se grade. Nekima u i oko nogometa je to možda i najvažnije u cijeloj priči.

PETAK, 4. RUJNA

Balkan se i dalje naoružava

Balkanska utrka u naoružanju ide dalje. Hrvatska kupuje južnokorejske protuzračne rakete Chunmoo za sve skupa 432,5 milijuna eura. Bez PDV-a. Odgovor je to na činjenicu da je Srbija nedavno nabavila super moderne super teške rakete zrak-zemlja koje nose njihovi MIG-evi 29. Komentari iz Europe će lako moguće biti da se eto Balkanci naoružavaju kako bi se opet na tom području pokrenuo kakav novi rat. Jer, kao, ljudi na ovom području su tome skloni. Mi u Hrvatskoj smo i olako za puno stvari u jugoistočnoj Europi skloni okriviti Srbiju. To je istina. Ali ovdje ipak jest istina da je Srbija ta koja udara ritam za ova ogromna ulaganja u oružje. Stvar je u tome da u Beogradu još uvijek smatraju da aktualne granice na Balkanu nisu trajne. Pa se pripremaju za situaciju kada bi međunarodne okolnosti mogle dozvoliti da se one još jednom promijene. Ako može milom, ako treba i silom. To vodeći srpski dužnosnici gotovo ga otvoreno i govore. I to ima se sve iz europskih centara moći i tolerira. Ove verbalne najave. U igri je naravno Kosovo, pa iza njega ide BiH, odnosno Republika Srpska. A tu je još i Crna Gora. A nikad ne treba isključiti mogućnost da se u nekim krugovima u Beogradu računa i na Krajinu. Međunarodna zajednica koja je na ovom području napravila brojne greške i još uvijek ih radi zaista bi ovdje trebala pokušati napraviti pravu stvar. Ali to je teško očekivati s obzirom na brojne protuzračne interese vodećih europskih zemalja kada je u pitanju jugoistočna Europa. Tako da s te strane neke velike pomoći ne treba očekivati. Morat ćemo se sami snaći. I to nama ovdje baš i ne ide tako lako.

IMPRESSUM
v.d. glavne urednice
Novoga lista: Tihana TOMIČIĆ
urednica: Ana MAKEK

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,091.15 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9fbf28b3-9138-43e2-a4df-0480ff8c2e81/pdf

ZLATKO CRNČEC

SUBOTA,

29. KOLOVOZA Ringo Starr na turneji Ako ste mislili da su

Rolling Stonesi jedini veliki izvođači iz šezdesetih koji još uvijek idu na turneje, prevarili ste se. Naime, tek nešto stariji njihov vršnjak, bubnjar Beatlesa Ringo Starr, najavljuje svjetsku turneju. Zašto i ne. Pa čovjek ima samo 86 godina. Njegov All Starr Band počinje novu seriju koncerata 24. rujna, a na rasporedu su zasada nastupi samo po Sjedinjenim Državama. Dok većina ljudi u tim godinama eventualno planira tako veliku avanturu kao što je odluka otići ili ne na kavu, Ringo planira u kojim će sve dvoranama nastupati. Koliko se može doznati nije to zamišljeno samo kao simbolično pojavljivanje na pozornici i brzi povratak u hotel. Ringo, naime, namjerava ozbiljno svirati. On je bio nekako najmanje cijenjeni član Beatlesa. Iako je i on napisao neke pjesme koje je onda sam i opjevao. Ali za razliku od ostalih članova, nije imao pretenzije mijenjati svijet. Nije kod njega bilo prenemaganja. I zbog toga su ga ljudi i cijenili. Lennon je znao iritirati svojim eskapadama o revolucijama koje samo što nisu došle. Harrison je svijet želio mijenjati meditacijom. Za McCartneya govore da se pod stare dane ponaša kao ostarjela razmažena operna pjevačica. Ringo je uvijek bio normalan, običan i nasmijan. I zato su ga ljudi i voljeli. I još ga izgleda vole. NEDJELJA, 30. KOLOVOZA Pad Jana Masaryka Za svakog tko je tamo davno prije puno godina bio zaljubljen u noviju češku i slovačku povijest, a s njom u Kunderu i Škvoreckog i ostale čarobnjake, ovo će biti jako značajna vijest. Naime, češka policija pokreće novu fazu istrage misteriozne smrti bivšeg čehoslovačkog ministra vanjskih poslova Jana Masaryka. On je umro prije 78 godina, početkom 1948. kada su tadašnji čehoslovački komunisti uspjeli osvojiti vlast. Njegovi posmrtni ostaci bit će ekshumirani na groblju u Lányju nedaleko od Praga i podvrgnuti forenzičkim analizama. Ne postoji gotovo ni jedan roman nekog od čeških i slovačkih pisaca koji se bavi vremenom nakon 1945., a da se u njemu ne spominje misteriozna Masarykova smrt. On je naime pao s četvrtog kata zgrade Ministarstva vanjskih poslova. Odnosno, do dana današnjeg nije jasno je li pao ili mu je netko pomogao pasti. Odnosno jesu li ga komunisti naprosto likvidirali kao zadnju prepreku njihovom dolasku na vlast. Za što postoje ozbiljne indicije. Ali postoje i za mogućnost da se radilo o samoubojstvu. Masaryk je već bio star, lošeg zdravlja i u depresiji jer je kao demokratski političar teško doživljavao činjenicu da komunisti samo što nisu preuzeli vlast. Ako istraga uspije doći do nekih novih informacija, nadamo se da će one doći i do Kundere i Škvoreckog tamo gore. Bilo bi stvarno u redu da konačno saznaju što se točno dogodilo na tom prozoru. PONEDJELJAK, 31. KOLOVOZA

Vučić opet na dvije stolice Konačno je određen i datum parlamentarnih izbora u Srbiji. Još jedna varijabla u ionako totalno kompliciranoj tamošnjoj političkoj situaciji. Koju je dodatno iskomplicirala smrt Ratka Mladića. Koja je itekako delikatna za Aleksandra Vučića. Naime, njegovi birači od njega očekuju da Mladićev pogreb bude odrađen uz najviše vojne i državne počasti. To što je on čovjek koji je u Haagu bio osuđen na doživotni zatvor za niz najtežih kaznenih djela, među kojima je i genocid – to njih ne zanima. Međutim, s druge strane Vučić je itekako svjestan da to ne smije napraviti jer bi time brutalno zakomplicirao situaciju za sve one europske političare koji ga podržavaju. Jer oni ne bi mogli prodati svojoj domaćoj publici da podržavaju čovjeka, i prodaju mu najsofisticiranije oružje i obećavaju ogromne investicije, koji državnim i vojnim počastima sahranjuje čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid. Nešto takvo Vučić im neće i ne smije priuštiti. Ali s druge strane, birači očekuju svoje. Očekuju da se njihov junak sahranjuje onako kako se junaci sahraniti trebaju. Bit će zanimljivo vidjeti kako će se srpski predsjednik izvući iz svega ovog. A da će se izvući, to sigurno. Na kraju će se ići na neku muljažu. Da Vučić svojim zapadnim sponzorima može reći da nikakvih državnih počasti za Mladića nije bilo. A svojim domaćim pristašama da je junak sahranjen onako kako junacima dolikuje.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,091.15 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9fbf28b3-9138-43e2-a4df-0480ff8c2e81/pdf

UTORAK, 1. RUJNA

Ekologija konačno zainteresirala Hrvate

Ako išta ispadne dobro iz cijele ove tragedije s Gospićem, onda bi to moglo biti da bi Hrvati konačno mogli postati svjesni ekologije. Odnosno da bi konačno mogli početi obraćati pažnju na brigu za okoliš. Dosad se brige takve vrste moglo najčešće vezati uz lijeve udruge koje su se godinama bavile ovakvim temama. Neke od njih su postale toliko uspješne da su završili kao vladari najvećeg grada u zemlji. Daleki su put prevalili od uličnog aktivizma do ureda zagrebačkog gradonačelnika. Bilo je istina i inicijativa na desnoj strani, od kojih su neke poslije završile u Mostu. Ali opću populaciju zaštita okoliša gotovo da nije nimalo zanimala. A sada je ta tema odjednom postala vruća priča koja vrišti sa svih naslovnica novina, portala i prvih minuta televizijskih dnevnika. Ako se cijela ova priča uspije održati u javnom prostoru, bio bi to zaista jedan neočekivan, ali iznimno dobar pokrajnji ishod cijele priče. Hrvati bi mogli početi konačno brinuti o tome na što im sliči okolina u kojoj žive. SRIJEDA, 2. RUJNA

Njemačka najavljuje rat Rusiji

Ukupno su tri drona pronađena u Zračnoj luci u Leipzigu. Dva su pronađena, puna eksploziva, u teretnim zrakoplovima ukrajinske vojske. Nešto kasnije na obližnjoj livadi je otkriven i treći. A Leipzig i njegova zračna luka užasno su strateški važno mjesto odakle se otprema zapadno oružje put Ukrajine. Pa je na to Njemačka reagirala oštro prema Rusiji. Pa je onda Rusija oštro reagirala prema Njemačkoj. Podsjeća li vas na to nešto? Jeste li to možda učili u osnovnoj školi, tamo negdje u osmom razredu. Kada se po sustavu domina u roku od desetak dana urušio tadašnji europski sigurnosni sustav. Bilo je to u ovo doba godine prije 112 godina. Samo koji dan poslije započeo je Prvi svjetski rat. Usto, Njemačka je pokrenula rat protiv Rusije i 27 godina kasnije. Oba je izgubila. Neki cinici ironično stoga govore da ne može ništa loše proći kada Njemačka najavljuje da bi mogla ratovati s Rusijom. Europa opasno klizi prema eskalaciji s Rusijom. Dokle nas to sve može dovesti, vidjelo se već više puta u povijesti. Do ničega previše dobrog. Kao da nitko s obje strane ovog sukoba ne pokazuje nimalo volje da se ovo s Rusijom pokuša riješiti kroz nekakav kompromis i dogovor. Rat u Ukrajini traje već četiri godine. I ne pokazuje baš nikakve naznake da bi mogao zastati. Štoviše, kao da se dodatno zahuktava. Ništa dobro.

ČETVRTAK, 3. RUJNA

Ipak zanimljiv HNL

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 05, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Pogled
Strana 19
Oblast strane 1,091.15 cm^2
Autor ZLATKO CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OD PETKA DO PETKA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9fbf28b3-9138-43e2-a4df-0480ff8c2e81/pdf

Nekako se činilo da bi moglo biti dosadno u HNL-u. Da bi Dinamo mogao prošetati kao i prošle sezone. Ekipa im je više-manje ostala ista. A došla su i neka pojačanja. Čak dosta njih. A s druge je strane Hajduk posrnuo u Europskoj ligi. I otvorio prvenstvo porazom u Varaždinu. Rijeka je također krenula relativno loše. Ali kako to u nogometu već biva, sve se okrene naopako jako brzo. Dinamo je postradao u Norveškoj, pa odmah potom posrnuo u Puli. Iako napučena zvijezdama, ekipa izgleda opako nalik onoj otprije dvije sezone. Domaće se utakmice odrađuju nekako ofrlje, kao da se ulaže manji napor nego na europskim kada su na tribinama brojni strani menadžeri. Dva uzastopna neuspjeha poljuljala su ozračje u Maksimiru koje je još prije samo par dana izgledalo sjajno i nepobjedivo. Još par takvih utakmica i mogla bi zavladati panika koja bi mogla rezultirati smjenom trenera. S druge pak strane Hajduk se zadnjih par dana brutalno pojačao. Rijeka i dalje ima jako solidnu momčad. Dakle, sve je moguće. Osim, naravno, europskog uspjeha domaćih klubova. Bit će to gladna jesen. Dinamo bi mogao postradati, a i Hajduk bi dok se ekipa ne uigra mogao loše prolaziti. Tako da za nogometne ovisnike ostaje HNL. Koji bi eto mogao neočekivano postati uzbudljiv. Iako, uglavnom, domaći klupski nogomet ide prema dolje. Ali stadioni se grade. Nekima u i oko nogometa je to možda i najvažnije u cijeloj priči. PETAK, 4. RUJNA Balkan se i dalje naoružava Balkanska utrka u naoružanju ide dalje. Hrvatska kupuje južnokorejske protuzračne rakete Chunmoo za sve skupa 432,5 milijuna eura. Bez PDV-a. Odgovor je to na činjenicu da je Srbija nedavno nabavila super moderne super brze rakete zrakzemlja koje nose njihovi MIG-ovi 29. Komentari iz Europe će lako moguće biti da se eto Balkanci naoružavaju kako bi se opet na tom području pokrenuo kakav novi rat. Jer, kao, ljudi na ovom području su tome skloni. Mi u Hrvatskoj smo i olako za puno stvari u jugoistočnoj Europi skloni okriviti Srbiju. To je istina. Ali ovdje ipak jest istina da je Srbija ta koja udara ritam za ova ogromna ulaganja u oružje. Stvar je u tome da u Beogradu još uvijek smatraju da aktualne granice na Balkanu nisu trajne. Pa se pripremaju za situaciju kada bi međunarodne okolnosti mogle dozvoliti da se one još jednom promijene. Ako može milom, ako treba i silom. To vodeći srpski dužnosnici gotovo pa otvoreno i govore. I to im se sve iz europskih centara moći i tolerira. Ove verbalne najave. U igri je naravno Kosovo, pa iza njega ide BIH, odnosno Republika Srpska. A tu je još i Crna Gora. A nikad ne treba isključiti mogućnost da se u nekim krugovima u Beogradu računa i na Krajinu. Međunarodna zajednica koja je na ovom području napravila brojne greške i još uvijek ih radi zaista bi ovdje trebala pokušati napraviti pravu stvar. Ali to je teško očekivati s obzirom na brojne proturječne interese vodećih europskih zemalja kada je u pitanju jugoistočna Europa. Tako da s te strane neke velike pomoći ne treba očekivati. Morat ćemo se sami snaći. I to nama ovdje baš i ne ide tako lako.

IMPRESSUM v.d. glavne urednice

Novoga lista: Tihana TOMIČIĆ urednica: Ana MAKEK

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 26, 27, 28
Oblast strane 1,490.63 cm^2
Autor Piše: SnJEŽana KrnETIĆ

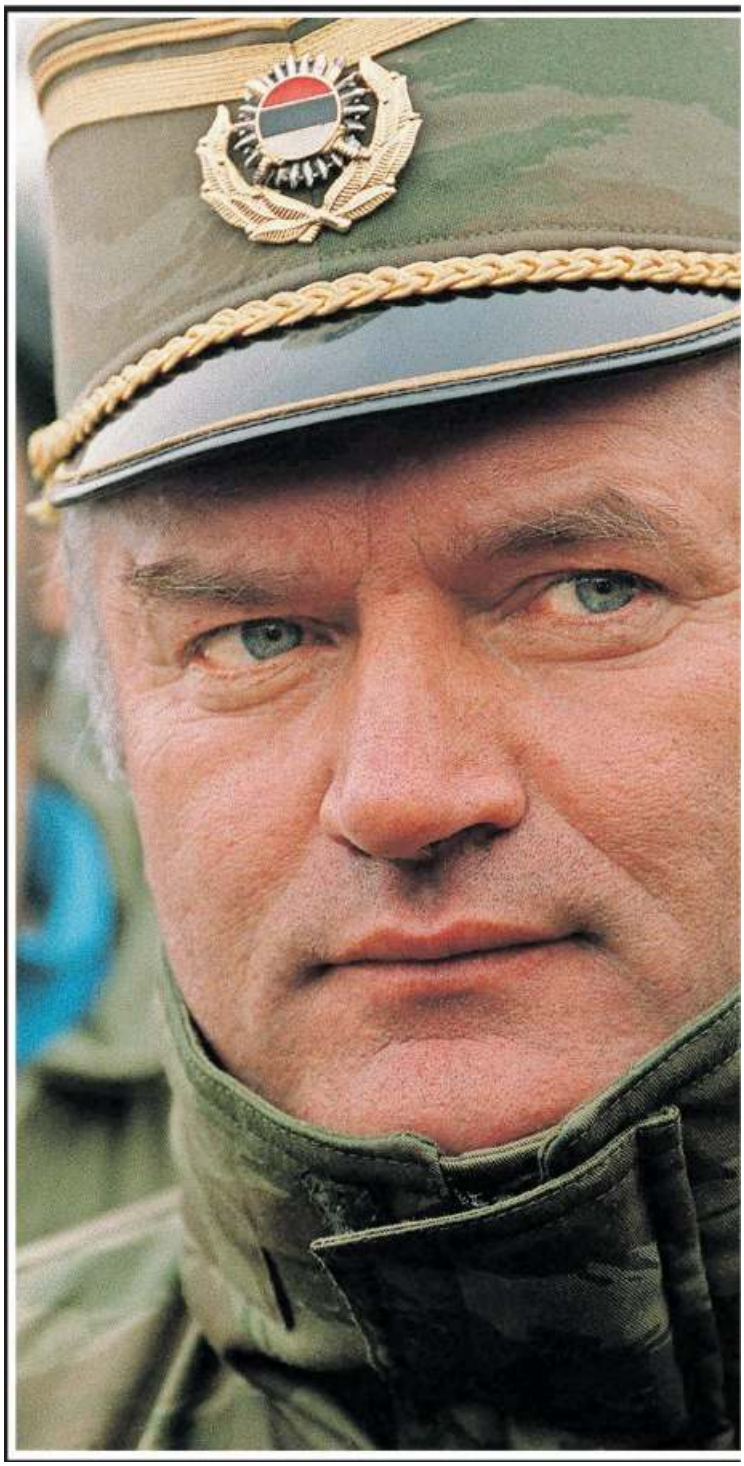

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KRVNIKA MIADIĆA POKOPAT ĆE DRŽAVA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ffe995f5-a99d-474f-a25a-c1838992a5f9/pdf

TIJELO RATNOG ZLOČINC

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 26, 27, 28
Oblast strane 1,490.63 cm^2
Autor Piše: SnJEŽana KrnETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KRVNIKA MIADIĆA POKOPAT ĆE DRŽAVA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ffe995f5-a99d-474f-a25a-c1838992a5f9/pdf

A PREVEZLI SU IZ HAAGA U SRBIJU

KRVNIKA MLADIĆA POKOPAT ĆE DRŽAVA

Vučić je najavio da će država dati svu potporu da generala osuđenog za genocid dostojanstveno pokopaju. Na pogreb organizirano dolaze Srbi iz BiH. Očekuju desetke tisuća ljudi

Piše: **SNJEŽANA KRNETIĆ**

Tjedan dana nakon smrti ratnog zločinca Ratka Mladića njegovo je tijelo u Haagu preuzeo sin i prevezli su ga u Srbiju, gdje će balkanskoga krvnika pokopati. Mladić je umro u pritvorskoj jedinici Ujedinjenih naroda u Scheveningenu, gdje je služio doživotnu kaznu zbog ratnih zločina u BiH te genocida u Srebrenici. Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić izjavio je kako će sin uskoro obavijestiti javnost što obitelj želi učiniti, a kaže kako sigurnosne službe procjenjuju da će na sprovodu biti deseci tisuća građana.

- Mi ćemo biti tu da pružimo svaku vrstu logističke potpore i da očuvamo javni mir i sigurnost. To je vrlo teško osigurati i jamčiti sigurnost svima. Moramo sve osigurati zbog mjesta groblja, mjesta ukopa. Vrlo, vrlo zahtjevan posao je pred našim službama i upotrijebit ćemo sve raspoložive snage da osiguramo sigurnost za sve građane - kazao je Vučić, ali nije precizirao gdje će Mladića pokopati.

Mladićev odvjetnik Branko Lukić prije je rekao kako je njegova želja bila da bude pokopan uz kćer Anu u Beogradu, no obitelj još nije objavila konačnu odluku. Iz Srbije su već najavljivali da će Mladića pokopati uz najviše državne i vojne počasti. Boračka organizacija Republike Srpske (BORS) priopćila je da će u suradnji s vlastima Republike Srpske i Srbije organizirati prijevoz za sve zainteresirane branitelje koji žele ići na pogreb.

Mural s natpisom "Bulevar Ratka Mladića" osvanuo je jučer ujutro u četvrti Liman u Novom Sadu, nakon što su prethodnih dana na više lokacija u tom dijelu grada postavljene naljepnice s istom porukom, izrađene tako da podsjećaju na službene ploče s nazivima ulica, objavio je novosadski portal 021.rs. Dio javnosti podsjeća da su slične naljepnice i plakate s nazivom "Bulevar Ratka Mladića" u Beogradu 2007. godine lijepili tadašnji dužnosnici Srpske radikalne stranke, među njima i današnji ➤

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 26, 27, 28
Oblast strane 1,490.63 cm^2
Autor Piše: SnJEŽana KrnETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KRVNIKA MIADIĆA POKOPAT ĆE DRŽAVA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ffe995f5-a99d-474f-a25a-c1838992a5f9/pdf

PANORAMA VELIČANJE ZLOČINA

ZORANA JURIĆ/REUTERS

➤ Mural u Beogradu koji veliča Mladića i njegove zločine

predsjednik Aleksandar Vučić, tad glavni tajnik SRS-a. **Nakon što je** objavljena vijest o smrti ratnog zločinca, u Srbiji u određenim krugovima Mladića i dalje veličaju kao nacionalnog junaka. Sramotne fotografije stizale su i iz Novog Sada i iz Republike Srpske. U Novom Sadu skupina ljudi bakljama mu je odala počast i izvjesila veliki transparent s Mladićevim portretom u uniformi. Na transparentu je ćirilicom ispisana poruka: "Iz tvoje borbe živi naša sloboda".

Nekoliko stotina uglavnom mladih ljudi u Zvorniku i Višegradu izvikivalo je Mladićevo ime, ali i vatrometom su mu odali počast. Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine dobilo je na tisuće pojedinačnih prijava protiv osoba za koje se sumnja da su počinile kazneno djelo veličanja osuđenika za ratne zločine. Na veličanje krvnika s Balkana stigle su i mnoge reakcije. Europska komisija priopćila je da je svako veličanje ratnih zločinaca u suprotnosti s europskim vrijednostima i da za to nema mjesta ni u Europskoj uniji ni u kandidatima za članstvo.

- Takvim sprovodom država preuzima na sebe sve ono što je Ratko Mladić učinio. Umjesto procesa suočavanja s prošlošću, išlo se na glorifikaciju onih koji su počinili zločine - rekao je Aleksandar Popov iz Centra za regionalizam, a iz Bošnjačkog nacionalnog vijeća oštro su osudili veličanje zločinca.

Na sramotne postupke osvrnuo se i premijer Andrej Plenković.

- Da se njemu ovakvi hvalospjevi rade, da oni žale za njim, to znači da Srbija, pa ni dužnosnici u RS-u, ne samo da nisu prošli katarzu nego nisu napravili ni prvi korak o tome gdje bi htjeli biti, kakve vrijednosti dijele i kako će takvi u Europu. Ovako sigurno neće, to nije samo stav Hrvatske, to je stav mnogih. Takvom čovjeku davati državne počasti znači da se moramo vratiti u prvi razred škole, temeljne vrijednosti. Ovo jasno i glasno govorim da razumiju razmjere potpunog političkog promašaja i moralne neprihvatljivosti i neprimjerenosti davanja počasti osuđenom ratnom zločincu - rekao je Plenković.

Mladić je preminuo u Haagu nakon serije moždanih udara. Zahtjevi obitelji da mu se zbog lošeg zdravlja omogući liječenje u Srbiji nisu bili odobreni. Ratni put nije počeo u BiH. Bio je jedan od ključnih zapovjednika JNA u operacijama u Hrvatskoj, posebno u sjevernoj Dalmaciji. Njegove snage napadale su Kijevo, područje Šibenika, Zadra i Sinja, a važnu ulogu imao je i u napadu na Škabrnju, gdje su Srbi zaklali 84 Hrvata i još 14 u Nadinu. Za te zločine nikad nije odgovarao. Hrvatske vlasti izrazile su tad nezadovoljstvo.

Ratko Mladić je bio je na čelu glavnog stožera vojske bosanskih Srba od njezina utemeljenja 12. svibnja 1992. pa do 8. studenog 1996. Nakon što je smijenjen s te dužnosti pod pritiskom međunarodne zajednice, skrivao se u vojnim objektima u BiH, a potom i u Srbiji, gdje je godinama uživao zaštitu dok su na vlasti bili Slobodan Milošević i Vojislav Koštunica. Uhićen je tek u svibnju 2011. u selu Lazarevu kraj Zrenjanina, gdje se skrivao u rodakovoj kući.

Odmah nakon toga prevezli su ga u pritvor Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (ICTY) u Haagu, gdje je i dočekao pravomoćnu presudu. Suđenje je trajalo 530 dana, a uključivalo je 592 svjedočenja te iznošenje gotovo 10.000 dokaznih predmeta. Nijednog trenutka tijekom suđenja Mladić nije pokazao kajanje zbog počinjenih zločina, a suce je opetovano vrijeđao i optuživao za pristranost.

- Želim da moji neprijatelji, a ima ih mnogo, crknu jer sam ja još živ - rekao je Mladić na početku haškog suđenja.

Mladić je tijekom rata u BiH uživao u pokazivanju svoje moći pred kamerama, bilo dizanjem utega ili razmetanjem pred prestravljenim bošnjačkim zatvorenicima, netom prije nego što će ih njegovi vojnici ubiti.

- Dobra večer, ja sam general Mladić - snimljen je kako govori prestravljenim ženama i djeci koja su sjedila u autobusu i čekala progon iz svojih domova u Srebrenici u srpnju 1995.

Čak i dok im se obraćao, njegovi vojnici su izdvajali muškarce i pripremali ih za pogubljenje. Najmlađi ubijeni imao je 14 godina. Američki diplomat Christopher Hill opisao je Mladića kao brutalnog, arogantnog i taštog. Prepričao je kako je, tijekom pregovora koje je sazvao 1995., bivši general zaklao svinju da bi pokazao svoju brutalnost. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 26, 27, 28
Oblast strane 1,490.63 cm^2
Autor Piše: SnJEŽana KrnETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KRVNIKA MIADIĆA POKOPAT ĆE DRŽAVA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ffe995f5-a99d-474f-a25a-c1838992a5f9/pdf

KRVNIKA MLADIĆA POKOPAT ĆE DRŽAVA

Vučić je najavio da će država dati svu potporu da generala osuđenog za genocid dostojanstveno pokopaju. Na pogreb organizirano dolaze Srbi iz BIH. Očekuju desetke tisuća ljudi

PIŠE: SNJEŽANA KRNETIĆ

Tjedan dana nakon smrti ratnog zločinca Ratka Mladića njegovo je tijelo u Haagu preuzeo sin i prevezli su ga u Srbiju, gdje će balkanskoga krvnika pokopati. Mladić je umro u pritvorskoj jedinici Ujedinjenih naroda u Scheveningenu, gdje je služio doživotnu kaznu zbog ratnih zločina u BIH te genocida u Srebrenici. Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić izjavio je kako će sin uskoro obavijestiti javnost što obitelj želi učiniti, a kaže kako sigurnosne službe procjenjuju da će na sprovodu biti deseci tisuća građana.

- Mi ćemo biti tu da pružimo svaku vrstu logističke potpore i da očuvamo javni mir i sigurnost. To je vrlo teško osigurati i jamčiti sigurnost svima. Moramo sve osigurati zbog mjesta groblja, mjesta ukopa. Vrlo, vrlo zahtjevan posao je pred našim službama i upotrijebit ćemo sve raspoložive snage da osiguramo sigurnost za sve građane - kazao je Vučić, ali nije precizirao gdje će Mladića pokopati.

Mladićev odvjetnik Branko Lukić prije je rekao kako je njegova želja bila da bude pokopan uz kćer Anu u Beogradu, no obitelj još nije objavila konačnu odluku. Iz Srbije su već najavljivali da će Mladića pokopati uz najviše državne i vojne počasti. Boračka organizacija Republike Srpske (BORS) priopćila je da će u suradnji s vlastima Republike Srpske i Srbije organizirati prijevoz za sve zainteresirane branitelje koji žele ići na pogreb.

Mural s natpisom "Bulevar Ratka Mladića" osvanuo je jučer ujutro u četvrti Liman u Novom Sadu, nakon što su prethodnih dana na više lokacija u tom dijelu grada postavljene naljepnice s istom porukom, izrađene tako da podsjećaju na službene ploče s nazivima ulica, objavio je novosadski portal 021.rs. Dio javnosti podsjeća da su slične naljepnice i plakate s nazivom "Bulevar Ratka Mladića" u Beogradu 2007. godine lijepili tadašnji dužnosnici Srpske radikalne stranke, među njima i današnji # predsjednik Aleksandar Vučić, tad glavni tajnik SRS-a. Nakon što je objavljena vijest o smrti ratnog zločinca, u Srbiji u određenim krugovima Mladića i dalje veličaju kao nacionalnog junaka. Sramotne fotografije stizale su i iz Novog Sada i iz Republike Srpske. U Novom Sadu skupina ljudi bakljama mu je odala počast i izvjesila veliki transparent s Mladićevim portretom u uniformi. Na transparentu je ćirilicom ispisana poruka: "Iz tvoje borbe živi naša sloboda".

Nekoliko stotina uglavnom mlađih ljudi u Zvorniku i Višegradu izvikivalo je Mladićevo ime, ali i vatrometom su mu odali počast. Tužiteljstvo Bosne i Hercegovine dobilo je na tisuće pojedinačnih prijava protiv osoba za koje se sumnja da su počinile kazneno djelo veličanja osuđenika za ratne zločine. Na veličanje krvnika s Balkana stigle su i mnoge reakcije. Europska komisija priopćila je da je svako veličanje ratnih zločinaca u suprotnosti s europskim vrijednostima i da za to nema mjesta ni u Europskoj uniji ni u kandidatima za članstvo.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 26, 27, 28
Oblast strane 1,490.63 cm^2
Autor Piše: SnJEŽana KrnETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KRVNIKA MIADIĆA POKOPAT ĆE DRŽAVA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ffe995f5-a99d-474f-a25a-c1838992a5f9/pdf

- Takvim sprovodom država # preuzima na sebe sve ono što je Ratko Mladić učinio. Umjesto procesa suočavanja s prošlošću, išlo se na glorifikaciju onih koji su počinili zločine - rekao je Aleksandar Popov iz Centra za regionalizam, a iz Bošnjačkog nacionalnog vijeća oštro su osudili veličanje zločinca. Na sramotne postupke osvrnuo se i premijer Andrej Plenković. - Da se njemu ovakvi hvalospjevi rade, da oni žale za njim, to znači da Srbija, pa ni dužnosnici u RS-u, ne samo da nisu prošli katarzu nego nisu napravili ni prvi korak o tome gdje bi htjeli biti, kakve vrijednosti dijele i kako će takvi u Europu. Ovako sigurno neće, to nije samo stav Hrvatske, to je stav mnogih. Takvom čovjeku davati državne počasti znači da se moramo vratiti u prvi razred škole, temeljne vrijednosti. Ovo jasno i glasno govorim da razumiju razmjere potpunog političkog promašaja i moralne neprihvatljivosti i neprimjerenosti davanja počasti osuđenom ratnom zločincu rekao je Plenković.

Mladić je preminuo u Haagu nakon serije moždanih udara. Zahtjevi obitelji da mu se zbog lošeg zdravlja omogući liječenje u Srbiji nisu bili odobreni. Ratni put nije počeo u BIH. Bio je jedan od ključnih zapovjednika JNA u operacijama u Hrvatskoj, posebno u sjevernoj Dalmaciji. Njegove snage napadale su Kijevo, područje Šibenika, Zadra i Sinja, a važnu ulogu imao je i u napadu na Škabrnju, gdje su Srbi zaklali 84 Hrvata i još 14 u Nadinu. Za te zločine nikad nije odgovarao. Hrvatske vlasti izrazile su tad nezadovoljstvo.

Ratko Mladić je bio je na čelu glavnog stožera vojske bosanskih Srba od njezina utemeljenja 12. svibnja 1992. pa do 8. studenog 1996. Nakon što je smijenjen s te dužnosti pod pritiskom međunarodne zajednice, skrivao se u vojnim objektima u BIH, a potom i u Srbiji, gdje je godinama uživao zaštitu dok su na vlasti bili Slobodan Milošević i Vojislav Koštunica. Uhićen je tek u svibnju 2011. u selu Lazarevu kraj Zrenjanina, gdje se skrivao u rođakovoj kući.

Odmah nakon toga prevezli su ga u pritvor Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju (ICTY) u Haagu, gdje je i dočekao pravomoćnu presudu. Suđenje je trajalo 530 dana, a uključivalo je 592 svjedočenja te iznošenje gotovo 10.000 dokaznih predmeta. Nijednog trenutka tijekom suđenja Mladić nije pokazao kajanje zbog počinjenih zločina, a suce je opetovano vrijeđao i optuživao za pristranost.

- Želim da moji neprijatelji, a ima ih mnogo, crknu jer sam ja još živ - rekao je Mladić na početku haškog suđenja. Mladić je tijekom rata u BIH uživao u pokazivanju svoje moći pred kamerama, bilo dizanjem utega ili razmetanjem pred prestravljenim bošnjačkim zatvorenicima, netom prije nego što će ih njegovi vojnici ubiti. - Dobra večer, ja sam general Mladić - snimljen je kako govori prestravljenim ženama i djeci koja su sjedila u autobusu i čekala progon iz svojih domova u Srebrenici u srpnju 1995. Čak i dok im se obraćao, njegovi vojnici su izdvajali muškarce i pripremali ih za pogubljenje. Najmlađi ubijeni imao je 14 godina. Američki diplomat Christopher Hill opisao je Mladića kao brutalnog, arogantnog i taštog. Prepričao je kako je, tijekom pregovora koje je sazvao 1995., bivši general zaklao svinju da bi pokazao svoju brutalnost.

VELIČANJE ZLOČINA #PANORAMA

Mural u Beogradu koji veliča Mladića i njegove zločine

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Ekran
Strana
Oblast strane 1,778.71 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Rudan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab1f828c-c3a4-40c5-9162-0538e77e05ab/pdf

Vedrana Rudan

JEDINSTVEN I NEUSTRAŠIV KNJIŽEVNI GLAS KOJI JE POMICAO GRANICE

Tia Špero

Vedrana Rudan otišla je onako kako je i živjela - pod vlastitim uvjetima. Vijest o njezinoj smrti 18. kolovoza objavljena je na društvenim mrežama rečenicom koju je sama odabrala za kraj: "Vedrana je otišla na područje bez signala".

Ta kratka, duhovita poruka, bez trunke patetike, sjajno je sažela stil žene koja je desetljećima provocirala javnost svojim britkim jezikom. Dok su je jedni smatrali glasom razuma, osobom koja se usuđuje reći ono što se mnogi ne usuđuju ni pomisliti i uvijek "pogađa u sridu", drugi su je, pak, s jednakim žarom prezirali kao vulgarnu osobu željnu pažnje. No, jedno je sigurno, Vedrana Rudan nikoga nije ostavljala ravnodušnim.

Njezinim odlaskom hrvatska književna i medijska scena izgubila je jedinstven i neustrašiv glas, glas koji je "vrištao ono o čemu su drugi tek šaputali" i pomicao granice onoga što se smjelo reći i napisati. Međutim, Vedrana Rudan provokaciju u svom radu nije koristila provokacije radi - njezin je cilj bio govoriti istinu bez kalkulacija, čak i kada je ta istina bila neugodna, ružna i bolna. Zbog toga je riskirala ugled i karijeru, neprestano trpeći uvrede i prijetnje, a na radnim mjestima jedan za drugim, otkaze.

Njezina borbenost i bijes prema lažnom moralu društva proizašli su iz djetinjstva koje je, bez pretjerivanja, često opisivala kao pakao. Rođena 1949. u Opatiji, odrasla je u Mošćeničkoj Dragi u "rupi pored mora", bijedi, siromaštvu i disfunkcionalnoj obitelji. "Kao dijete živjela sam u paklu, okružena zlom i mržnjom", izjavila je u jednom intervjuu. Njezin otac, alkoholičar i zlostavljač, bio je figura koju je mrzila i za njegova života i nakon smrti. "Mrzim ga mrtvog iako sam često padala u iskušenje da mu oprostim. Umjesto da oprostim njemu, oprostila sam sebi što mu ne opraštam. I osjećam se dobro. Neki zločini ne zastarijevaju", pisala je u svojoj autobiografiji "Ples oko Sunca". Njezina majka, za koju je Rudan smatrala da ju je pak uništila, također je pila te kćeri ostavila bez ljubavi i podrške. Kako je govorila, Vedrani i njenoj sestri, koja je preminula mlada od raka pluća, majka je "u gene ukucala" osjećaj da ne vrijede. Upravo su ti osjećaji manje vrijednosti i strah od siromaštva postali pokretači njezina pisanja i oblikovali taj nerijetko agresivan izričaj i cinizam koji su postali njezin zaštitni znak. Vedrani Rudan svašta se moglo prigovoriti - i da je prosta, da pretjeruje, da je negativna, ali nikada

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Ekran
Strana
Oblast strane 1,778.71 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Rudan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab1f828c-c3a4-40c5-9162-0538e77e05ab/pdf

GORAN KOVACIC/PIXSELL

Njezina borbenost i bijes prema lažnom moralu društva proizašli su iz djetinjstva koje je, bez pretjerivanja, često opisivala kao pakao

nije bila licemjerna. "To što mi nitko ne plješće ne uznemirava me. Nikad, ali baš nikad me nije bilo briga što drugi ljudi o meni misle", tvrdila je.

Prije nego što je postala regionalna književna zvijezda, Vedrana Rudan radila je niz poslova, jer za sebe se brinuti i raditi, govorila je, počela je već s 12 godina. Nakon što je diplomirala hrvatski i njemački jezik na Pedagoškoj akademiji u Rijeci, bila je učiteljica, turistički vodič, prodavačica sladoleda i nosačica kofera. Kada je započela karijeru u novinarstvu, njezini tekstovi i prilozi bili su iznimno popularni, no odbijajući "stišati" svoje stavove, bila je na meti, a otkazi postali lajtmotiv njene karijere. Početkom devedesetih tako je dobila je otkaz na Radio Rijeci zbog, kako je navedeno, "primitivnih i vulgarnih" napada na vladajući HDZ i tadašnjeg predsjednika Franju Tuđmana u emisiji "S primorske poneštrice". Mada je kasnije sudskom presudom vraćena na posao, rad joj je bio onemogućen pa je na kraju sama otišla. Slična sudbina zadesila ju je i na Novoj TV 2009. godine, i to zbog komentara o sukobu u Gazi, koji je usporedila s Holokaustom, a zatim na ekranu prikazala imena i tijela ubijene palestinske djece, što je izazvalo pravi diplomatski skandal. Tvrdila je da je i u Nacionalu dobila otkaz zbog teksta o papi Benediktu XVI i Katoličkoj crkvi, koju je redovito nazivala zločinačkom organizacijom. Ali ono što joj je novinarsku karijeru otežavalo - nespremnost na kompromis i kategorično odbijanje svake autocenzure - učinilo ju je jednom od najčitanijih autorica na prostoru bivše Jugoslavije.

Njezin prvi roman, "Uho, grlo, nož" iz 2002. godine, u Hrvatskoj je postao književna senzacija, ali i izazvao veliku pozornost u cijelog regiji. Iskrena, pisana u prvom licu kao bujica psovki, uvreda i spoznaja, ispovijest njene junakinje Tonke Babić razbila je fasadu "malograđanskog sklada", otvarajući teme o kojima se do tada rijetko govorilo. Brak, žensko tijelo, seksualnost, nasilje, licemjerje nacionalizma i siromaštvo, secirala je na brutalno iskren i duhovit način. Slijedili su romani koji su nastavili, u revijalnom tonu, bosti u bolne točke našeg društva. U "Ljubavi na posljednji pogled" opisala je iskustvo zlostavljanja u prvom braku, a "Dabogda te majka rodila" bila je priča o toksičnom odnosu majki i kćeri. Veliki uspjeh polučila je i njezina spomenuta autobiografija "Ples oko sunca", a 2024. godine izdala je svoju posljednju knjigu "Umrijeti bez stresa", u

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Ekran
Strana
Oblast strane 1,778.71 cm²

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Rudan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab1f828c-c3a4-40c5-9162-0538e77e05ab/pdf

Ono što joj je novinarsku karijeru otežavalo - nespremnost na kompromis i kategorično odbijanje svake autocenzure - učinilo ju je jednom od najčitanijih autorica na prostoru bivše Jugoslavije

ZARKO BASIC/PIXSELL

Iza njezine javne fasade, kako su svjedočili njezini prijatelji, krila se osoba velike empatije, topline i ranjivosti

kojoj se obračunala sa svojom dijagnozom rijetkog raka žučnih kanalića. Knjige su joj postigle su velik komercijalni uspjeh, adaptirane u nekoliko kazališnih predstava u Hrvatskoj i izvan nje, a prevedene na brojne jezike, među kojima i engleski, mađarski, slovenski, francuski, talijanski, ruski i makedonski. Posebno je bila cijenjena u Poljskoj te u Srbiji, gdje je rado gostovala, što na promocijama knjiga, što u medijima, komentirajući, u svom žestokom stilu, dnevnopolitičke teme.

Autorsku slobodu bez uredničke cenzure pronašla je na svom blogu, na web stranici rudan.info, koji je nakon svoje dijagnoze prikladno nazvala: "Djevojka u zagrljaju metastaza". Ta platforma bilježila je milijune pregleda, a na blogu komentirala je aktualnosti iz svog života i svijeta, napadajući pritom bez razlike lijeve i desne, liberale i konzervativce. Njezine konstantne mete bile su hrvatska nacionalistička retorika, američki imperijalizam, bogatstvo i licemjerje Katoličke crkve te političke elite koje je smatrala korumpiranima. Njezini javni i televizijski nastupi privlačili su veliku pažnju. Posebno se pamtio onaj u kojem je, gostujući na srpskoj televiziji, tadašnjeg premijera Aleksandra Vučića direktno pitala: "Je li vam Putin dao pušku da se igrate ili da se ubijete?". Nakon niza provokacija, on joj je priznao: "Ja nemam nikakve šanse protiv vas... Zaslužili ste šou". Posljednjih godina nije štedjela ni hrvatskog predsjednika Zorana Milanovića s kojim je ušla u intenzivan verbalni sparing, a i premijera Andreja Plenkovića redovito je kritizirala.

Ipak, iza te javne fasade, kako su svjedočili njezini prijatelji, krila se osoba velike empatije, topline i ranjivosti. Ta se druga strana najbolje vidjela u njezinu privatnom životu, koji je držala podalje od javnosti. Nakon prvog, traumatičnog braka u kojem je doživjela nasilje te rodila sina Slavena i kćer Asju, sreću je pronašla s odvjetnikom Ljubišom Drageljevićem. "Moj 'mladi ljubavnik' nije u moj život unio 'dašak vedrine', on je od starta postao smisao mog života. Zrak koji udišem, sunce koje me grije", pisala je o čovjeku s kojim je provela gotovo četrdeset godina. Suprug i djeca bili su uz nju i do samog kraja, tijekom njezine bolesti, pomažući joj je da svoje posljednje misli prebaci na papir. O djeci je uvijek govorila s ponosom, a kao dokaz majčinske ljubavi isticala je činjenicu da je prodala kuću kako bi sinu platila školovanje u Americi.

O njezinoj empatiji prema slabijima svjedočila je i prijateljica Severina. Prisjetila se kako ju je Rudan, već teško bolesna, nazvala iz bolnice. Nije se žalila na svoje stanje; bila je ljuta jer žene u njezinoj sobi spavaju na neudobnim plastičnim jastucima. "Žao mi je žena", ponavljala je, inzistirajući da Severina nabavi udobnije jastuke za odjel. Kada joj je pjevačica ponudila financijsku pomoć oko troškova liječenja, Rudan je to kategorički odbila. Njezin ponos i briga za druge bili su očiti i tijekom bolesti. "Patila je u sebi, a nama je nastavljala davati sebe", napisala je Severina. Iako će mnogi više pamtiti njene otrovne ubode, briga za obespravljene, marginalizirane i zanemarene, kao i prijezir prema nepravednom sustavu koji ih tlači, bili su prava konstanta njezina javnog djelovanja.

Kada je u svibnju 2024. objavila da boluje od karcinoma žučnih kanala, i svoju je bolest pretvorila u javnu temu. Nije se povukla u tišinu i privatnost, već je na svom blogu otvoreno i bez uvijanja pisala o strahu, boli, suočavanju sa smrti, želji za eutanazijom, ali i apsurdima hrvatskog zdravstvenog sustava. Svoje je stanje koristila za kritiku odnosa društva prema bolesnima i umirućima, od kojih se očekuje da pate u tišini. Zauzimala se i za prava zdravstvenih radnika, posebno medicinskih sestara koje su se brinule za nju i ostale pacijente na onkološkom odjelu. "Pitam koliko su plaćene iako osjećam nelagodu kad misle da mi moraju odgovoriti. O njihovim plaćama nitko ne piše, ne snimaju se TV emisije. Hrvatske medicinske sestre štakori su koji smetaju na putu. Ipak, čula sam, mjesečno primaju od 1200 do 2000 eura. Ima tu i prekovremenih", napisala je. Pred kraj života, u jednom od svojih posljednjih javnih nastupa, u Nedjeljom u 2, slaba, ali bistrog uma, izrekla je rečenicu kojom se oprostila od svijeta: "Želim reći da ima jako puno ljudi koji me vole i da ja volim njih. I da sam besmrtna. Neka moju smrt shvate kao odlazak na područje bez signala".

Njezin odlazak izazvao je brojne reakcije - oglasili su se i prijatelji i neistomišljenici. "Vedrana Rudan bila je ludo hrabra žena. S njezinim odlaskom indeks kukavičluka u Hrvatskoj odletio je u nebo", napisao je pisac Miljenko Jergović. Ida Prester nazvala ju je "rijetko hrabrom i moćnom ženom". Čak se i Aleksandar Vučić oprostio se od žene koja je imala "hrabrost da kaže što misli, bez kalkuliranja". Jer, Vedrana Rudan nije željela biti uzor. Željela je provocirati, uznemiriti i natjerati ljude na razmišljanje. U tome je uspijevala cijelog života. Možda je otišla na područje bez signala, ali njezin je signal ovdje i dalje, itekako jak.

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Ekran
Strana
Oblast strane 1,778.71 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Rudan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab1f828c-c3a4-40c5-9162-0538e77e05ab/pdf

Vedrana Rudan

JEDINSTVEN I NEUSTRAŠIV

KNJIŽEVNI GLAS KOJI JE POMICAO GRANICE ededrana Rudan otišla je onako kako je i živjela - pod vlastitim uvjetima. Vijest o njezinoj smrti 18. kolovoza objavljena je na društvenim mrežama rečenicom koju je sama odabrala za kraj: “Vedrana je otišla na područje bez signala”.

Ta kratka, duhovita poruka, bez trunke patetike, sjajno je sažela stil žene koja je desetljećima provocirala javnost svojim britkim jezikom. Dok su je jedni smatrali glasom razuma, osobom koja se usuđuje reći ono što se mnogi ne usuđuju ni pomisliti i uvijek “pogađa u sridu”, drugi su je, pak, s jednakim žarom prezirali kao vulgarnu osobu željnu pažnje. No, jedno je sigurno, Vedrana Rudan nikoga nije ostavljala ravnodušnim.

Njezinim odlaskom hrvatska književna i medijska scena izgubila je jedinstven i neustrašiv glas, glas koji je “vrištao ono o čemu su drugi tek šaputali” i pomicao granice onoga što se smjelo reći i napisati. Međutim, Vedrana Rudan provokaciju u svom radu nije koristila provokacije radi - njezin je cilj bio govoriti istinu bez kalkulacija, čak i kada je ta istina bila neugodna, ružna i bolna. Zbog toga je V Tia Špero riskirala ugled i karijeru, neprestano trpeći uvrede i prijetnje, a na radnim mjestima jedan za drugim, otkaze.

Njezina borbenost i bijes prema lažnom moralu društva proizašli su iz djetinjstva koje je, bez pretjerivanja, često opisivala kao pakao. Rođena 1949. u Opatiji, odrasla je u Mošćeničkoj Dragi u “rupi pored mora”, bijedi, siromaštvu i disfunkcionalnoj obitelji. “Kao dijete živjela sam u paklu, okružena zlom i mržnjom”, izjavila je u jednom intervjuu. Njezin otac, alkoholičar i zlostavljač, bio je figura koju je mrzila i za njegova života i nakon smrti. “Mrzim ga mrtvog iako sam često padala u iskušenje da mu oprostim. Umjesto da oprostim njemu, oprostila sam sebi što mu ne opraštam. I osjećam se dobro. Neki zločini ne zastarijevaju”, pisala je u svojoj autobiografiji “Ples oko Sunca”. Njezina majka, za koju je Rudan smatrala da ju je pak uništila, također je pila te kćeri ostavila bez ljubavi i podrške. Kako je govorila, Vedrani i njenoj sestri, koja je preminula mlada od raka pluća, majka je “u gene ukucala” osjećaj da ne vrijede. Upravo su ti osjećaji manje vrijednosti i strah od siromaštva postali pokretači njezina pisanja i oblikovali taj nerijetko agresivan izričaj i cinizam koji su postali njezin zaštitni znak. Vedrani Rudan svašta se moglo prigovoriti - i da je prosta, da pretjeruje, da je negativna, ali nikada nije bila licemjerna. “To što mi nitko ne plješće ne uznemirava me. Nikad, ali baš nikad me nije bilo briga što drugi ljudi o meni misle”, tvrdila je.

Prije nego što je postala regionalna književna zvijezda, Vedrana Rudan radila je niz poslova, jer za sebe se brinuti i raditi, govorila je, počela je već s 12 godina. Nakon što je diplomirala hrvatski i njemački jezik na Pedagoškoj akademiji u Rijeci, bila je učiteljica, turistički vodič, prodavačica sladoleda i nosačica kofera. Kada je započela karijeru u novinarstvu, njezini tekstovi i prilozi bili su iznimno popularni, no odbijajući “stišati” svoje stavove, bila je na meti, a otkazi postali lajtmotiv njene karijere. Početkom devedesetih tako je dobila je otkaz na Radio Rijeci zbog, kako je navedeno, “primitivnih i vulgarnih” napada na vladajući HDZ i tadašnjeg predsjednika Franju Tuđmana u emisiji “S primorske poneštrice”. Mada je kasnije sudskom presudom vraćena na posao, rad joj je bio onemogućen pa je na kraju sama otišla. Slična sudbina zadesila ju je i na Novoj TV 2009. godine, i to zbog komentara o sukobu u Gazi, koji je usporedila s Holokaustom, a zatim na ekranu prikazala imena i tijela ubijene palestinske djece, što je izazvalo pravi diplomatski skandal. Tvrdila je da je i u Nacionalu dobila otkaz zbog teksta o papi Benediktu XVI i Katoličkoj crkvi, koju je redovito nazivala zločinačkom organizacijom. Ali ono što joj je novinarsku karijeru otežavalo - nespremnost na kompromis i kategorično odbijanje svake autocenzure - učinilo ju je jednom od najčitanijih autorica na prostoru bivše Jugoslavije.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Ekran
Strana
Oblast strane 1,778.71 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Rudan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab1f828c-c3a4-40c5-9162-0538e77e05ab/pdf

Njezin prvi roman, “Uho, grlo, nož” iz 2002. godine, u Hrvatskoj je postao književna senzacija, ali i izazvao veliku pozornost u cijelog regiji. Iskrena, pisana u prvom licu kao bujica psovki, uvreda i spoznaja, ispovijest njene junakinje Tonke Babić razbila je fasadu “malograđanskog sklada”, otvarajući teme o kojima se do tada rijetko govorilo. Brak, žensko tijelo, seksualnost, nasilje, licemjerje nacionalizma i siromaštvo, secirala je na brutalno iskren i duhovit način. Slijedili su romani koji su nastavili, u revijalnom tonu, bosti u bolne točke našeg društva. U “Ljubavi na posljednji pogled” opisala je iskustvo zlostavljanja u prvom braku, a “Dabogda te majka rodila” bila je priča o toksičnom odnosu majki i kćeri. Veliki uspjeh polučila je i njezina spomenuta autobiografija “Ples oko sunca”, a 2024. godine izdala je svoju posljednju knjigu “Umrijeti bez stresa”, u

Njezina borbenost i bijes prema lažnom moralu društva proizašli su iz djetinjstva koje je, bez pretjerivanja, često opisivala kao pakao kojoj se obračunala sa svojom dijagnozom rijetkog raka žučnih kanalića. Knjige su joj postigle su velik komercijalni uspjeh, adaptirane u nekoliko kazališnih predstava u Hrvatskoj i izvan nje, a prevedene na brojne jezike, među kojima i engleski, mađarski, slovenski, francuski, talijanski, ruski i makedonski. Posebno je bila cijenjena u Poljskoj te u Srbiji, gdje je rado gostovala, što na promocijama knjiga, što u medijima, komentirajući, u svom žestokom stilu, dnevnopolitičke teme.

Autorsku slobodu bez uredničke cenzure pronašla je na svom blogu, na web stranici rudan.info, koji je nakon svoje dijagnoze prikladno nazvala: “Djevojka u zagrljaju metastaza”. Ta platforma bilježila je milijune pregleda, a na blogu komentirala je aktualnosti iz svog života i svijeta, napadajući pritom bez razlike lijeve i desne, liberale i konzervativce. Njezine konstantne mete bile su hrvatska nacionalistička retorika, američki imperijalizam, bogatstvo i licemjerje Katoličke crkve te političke elite koje je smatrala korumpiranima. Njezini javni i televizijski nastupi privlačili su veliku pažnju. Posebno se pamtio onaj u kojem je, gostujući na srpskoj televiziji, tadašnjeg premijera Aleksandra Vučića direktno pitala: “Je li vam Putin dao pušku da se igrate ili da se ubijete?”. Nakon niza provokacija, on joj je priznao: “Ja nemam nikakve šanse protiv vas... Zaslužili ste šou”. Posljednjih godina nije štedjela ni hrvatskog predsjednika Zorana Milanovića s kojim je ušla u intenzivan verbalni sparing, a i premijera Andreja Plenkovića redovito je kritizirala.

Ipak, iza te javne fasade, kako su svjedočili njezini prijatelji, krila se osoba velike empatije, topline i ranjivosti. Ta se druga strana najbolje vidjela u njezinu privatnom životu, koji je držala podalje od javnosti. Nakon prvog, traumatičnog braka u kojem je doživjela nasilje te rodila sina Slavena i kćer Asju, sreću je pronašla s odvjetnikom Ljubišom Drageljevićem. “Moj ‘mladi ljubavnik’ nije u moj život unio ‘dašak vedrine’, on je od starta postao smisao mog života. Zrak koji udišem, sunce koje me grije”, pisala je o čovjeku s kojim je provela gotovo četrdeset godina. Suprug i djeca bili su uz nju i do samog kraja, tijekom njezine bolesti, pomažući joj je da svoje posljednje misli prebaci na papir. O djeci je uvijek govorila s ponosom, a kao dokaz majčinske ljubavi isticala je činjenicu da je prodala kuću kako bi sinu platila školovanje u Americi. O njezinoj empatiji prema slabijima svjedočila je i prijateljica Severina. Prisjetila se kako ju je Rudan, već teško bolesna, nazvala iz bolnice. Nije se žalila na svoje stanje; bila je ljuta jer žene u njezinoj sobi spavaju na neudobnim plastičnim jastucima. “Žao mi je žena”, ponavljala je, inzistirajući da Severina nabavi udobnije jastuke za odjel. Kada joj je pjevačica ponudila financijsku pomoć oko troškova liječenja, Rudan je to kategorički odbila. Njezin ponos i briga za druge bili su očiti i tijekom bolesti. “Patila je u sebi, a nama je nastavljala davati sebe”, napisala je Severina. Iako će mnogi više pamtiti njene otrovne ubode, briga za obespravljene, marginalizirane i zanemarene, kao i prijezir prema nepravednom sustavu koji ih tlači, bili su prava konstanta njezina javnog djelovanja.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Ekran
Strana
Oblast strane 1,778.71 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Rudan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ab1f828c-c3a4-40c5-9162-0538e77e05ab/pdf

Kada je u svibnju 2024. objavila da boluje od karcinoma žučnih kanala, i svoju je bolest pretvorila u javnu temu. Nije se povukla u tišinu i privatnost, već je na svom blogu otvoreno i bez uvijanja pisala o strahu, boli, suočavanju sa smrti, želji za eutanazijom, ali i apsurdima hrvatskog zdravstvenog sustava. Svoje je stanje koristila za kritiku odnosa društva prema bolesnima i umirućima, od kojih se očekuje da pate u tišini. Zauzimala se i za prava zdravstvenih radnika, posebno medicinskih sestara koje su se brinule za nju i ostale pacijente na onkološkom odjelu. “Pitam koliko su plaćene iako osjećam nelagodu kad misle da mi moraju odgovoriti. O njihovim plaćama nitko ne piše, ne snimaju se TV emisije. Hrvatske medicinske sestre štakori su koji smetaju na putu. Ipak, čula sam, mjesečno primaju od 1200 do 2000 eura. Ima tu i prekovremenih”, napisala je. Pred kraj života, u jednom od svojih posljednjih javnih nastupa, u Nedjeljom u 2, slaba, ali bistrog uma, izrekla je rečenicu kojom se oprostila od svijeta: “Želim reći da ima jako puno ljudi koji me vole i da ja volim njih. I da sam besmrtna. Neka moju smrt shvate kao odlazak na područje bez signala”.

Njezin odlazak izazvao je brojne reakcije oglasili su se i prijatelji i neistomišljenici. “Vedrana Rudan bila je ludo hrabra žena. S njezinim odlaskom indeks kukavičluka u Hrvatskoj odletio je u nebo”, napisao je pisac Miljenko Jergović. Ida Prester nazvala ju je “rijetko hrabrom i moćnom ženom”. Čak se i Aleksandar Vučić oprostio se od žene koja je imala “hrabrost da kaže što misli, bez kalkuliranja”. Jer, Vedrana Rudan nije željela biti uzor. Željela je provocirati, uznemiriti i natjerati ljude na razmišljanje. U tome je uspijevala cijelog života. Možda je otišla na područje bez signala, ali njezin je signal ovdje i dalje, itekako jak.

Ono što joj je novinarsku karijeru otežavalo nespremnost na kompromis i kategorično odbijanje svake autocenzure - učinilo ju je jednom od najčitanijih autorica na prostoru bivše Jugoslavije

Iza njezine javne fasade, kako su svjedočili njezini prijatelji, krila se osoba velike empatije, topline i ranjivosti

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 1,272.83 cm^2
Autor P iš e:EMIR IMAMOVIĆ PIRKE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZ SRBIJE ZA DEN HAAG ISPRAĆEN KAO ORONULI STARAC

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4277830b-39fd-4784-8559-b6301613735e/pdf

MIT O RATKU MLADIĆU

IZ SRBIJE ZA DEN HAAG ISPRAĆEN KAO ORONULI STARAC

Piše: **EMIR IMAMOVIĆ PIRKE**

Ništa se, od prvog balvana u dalmatinskom zaleđu pa do masovnih strijeljanja Albanaca na Kosovu 1999., nije desilo bez službenog Beograda, njegove političke elite...

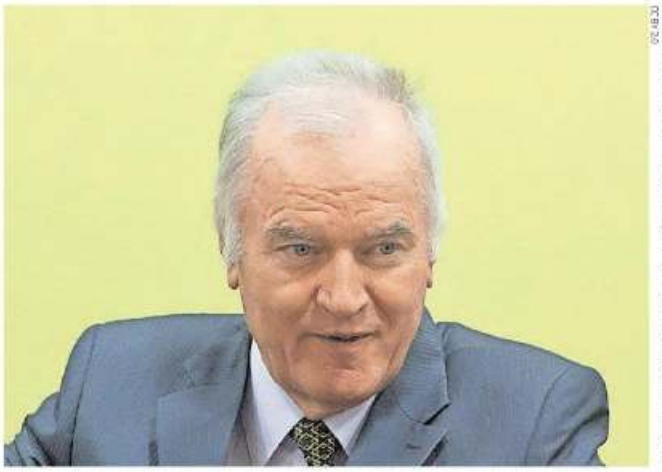
Jedini uspjeh Ratka Mladića za koji je zaslužan samo on jest u tome što je i postao i ostao zaštitno lice velikosrpskog projekta. U svemu drugom je imao nesebičnu pomoć, a kad nije - na san su mu izlazili prvo Šibenčani, pa onda i Bužimljani.

Sredinom ovoga mjeseca navršit će se punih 35 godina od Rujanskog rata: višednevnih borbi za Šibenik u kojima su tenkovi tadašnje JNA stigli do ulaza u grad, ali u njega nisu ušli. Ne zato što im je nestalo goriva, već zato što je upravo tu svoj prvi vojni poraz doživio - Ratko Mladić.

Iz Hrvatske je ubrzo prebačen u drugu državu i u uniformu Vojske Republike Srpske. A da bi ta Republika Srpska nastala, JNA je - izvodeći navodne vojne vježbe - napravila sve što je za razaranja i opsade trebalo.

Tri godine nakon poraza pred Šibenikom, Mladić je osobno vodio napad na Bužim, kako bi taj grad odsjekao od Bihaća i olakšao kasnije teritorijalno podebljavanje i RS-a i takozvane Republike Srpske Krajine. Armija RBiH kojom je zapovijedao Izet Nanić prvo je napad odbila, pa prešla u kontraofenzivu iz koje je Mladić bježao ranjen uzvikujući: "Braćo Srbi, spašavajte se 'ko može".

Početkom srpnja 1995. godine on je opet na čelu kolone: slavodobitno ulazi u Srebrenicu, demilitariziranu enklavu pod zaštitom UN-a iz koje su nešto ranije - na nekakvo dodatno školovanje - povučeni zapovjednici obrane.

Mladić za vrijeme suđenja u Haagu 2012.

Mladić, dakle, okupira grad, ali genocid logistički i tehnički osigurava i provodi njegov bliski suradnik Ljubiša Beara.

U jesen iste godine na 23 kilometra od Banje Luke je Hrvatska vojska, na prilazima obližnjem Prijedoru Armija RBiH. Otpor srpskih snaga bio bi uzaludan, a opstanak Republike Srpske nemoguć da Amerikanci nisu zaprijetili bombardiranjem HV-a i ARBiH kršeći ranija, vlastita obećanja!

Kad je u ožujku 1994. potpisan Washingtonski sporazum i formirana Federacija BiH, tvrdilo se da je to okvir koji će biti proširen srpskim kantonima - termin županija je suštinski pogrešan, jer kantoni imaju daleko veće ovlasti - nakon okončanja sukoba. Međutim, Miloševićev uvjet za sklapanje Daytonskog mirovnog sporazuma bilo je priznavanje Republike Srpske kao entiteta u BiH, što je operativno proveo tadašnji američki posrednik - Richard Holbrooke.

Nitko u Srbiji, Republici Srpskoj ili parlamentu Crne Gore - kojim predsjedava četnički vojvoda Andrija Mandić, izabran nakon što je savez političkih idiota i pravoslavnih fanatika, nesebično podržan od zemalja poput Njemačke i SAD-a, srušio vlast Mila Đukanovića - nije ljubio slike generala Milutina Kukanjca koji je pripremio, uz ostalo, opsadu Sarajeva, Ljubiše Beare kao izvršnog producenta genocida i, posebice, Richarda Holbrookea kao pokrovitelja opstanka RS-a. Mladićeve, kao što vidimo, ljube se masovno, za njega se održavaju parastosi, ime mu se skandira na ulicama i u Beogradu priprema sprovod uz vojne počasti.

Ratko Mladić je iz Srbije za Den Haag ispraćen kao oronuli starac pronađen tamo gdje su ga obavještajne službe te zemlje i ostavile: u skromnoj seoskoj kući za koju je pritvorska ćelija u

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 1,272.83 cm^2
Autor P iš e:EMIR IMAMOVIĆ PIRKE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZ SRBIJE ZA DEN HAAG ISPRAĆEN KAO ORONULI STARAC

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4277830b-39fd-4784-8559-b6301613735e/pdf

Scheveningenu - iz koje se, evo, vraća kao leš i kao mit - hotel s barem četiri zvjezdice. U međuvremenu mu se iskazivala potpora preko grafita i sa stadionskih okuka, što su bili tek manifestativni oblici političkog konsenzusa s obje strane Drine, gdje su njegove vojne zasluge proglašene neupitnima, a sve što je napravio prijeko potrebnim i vrijednim divljenja.

Međunarodni kazneni sud za ratne zločine na području bivše Jugoslavije pokazao se i prije kolektivnog naricanja za Mladićem kao još jedna dobra ideja koja nije mogla uspjeti od ljudi. Jednim dijelom onih što su pravo tumačili uz političke kalkulacije - iako zločin u Škabrnji ima elemente genocida, za njega Mladića nije suđeno, dok je Srbija oslobođena odgovornosti za sprečavanje genocida i u Hrvatskoj i u BiH - a svim drugima zbog ožalošćenih s Pala, iz Banje Luke, Beograda... Ali ne samo njima.

Presude koje je Tribunal donio - osim, naravno, oslobađajućih - redom su zapele na granicama država priznatih nakon raspada SFRJ, svi su izvedeni dokazi vrijedili dok su suđenja trajala, dok se famozno suočavanje s prošlošću svelo na memoriranje tuđih zločina

Odnos Srbije prema ratovima u konačnici je vrlo čvrst argument drugima da presude priznaju kad im odgovara i zločince sunarodnjake doživljavaju kao žrtve pokvarenog međunarodnog pravosuđa

i komemoriranje vlastitih žrtava. U tome su i samo u tome isti svi. U svemu ostalom, a posebno u odgovornosti za započinjanje ratova u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu, nisu niti blizu.

Tamo, u Srbiji, odakle su krenuli ratovi i tamo gdje spomenik zločinu ima prerogative države, dakle Republici Srpskoj, trebao bi krenuti proces priznavanja činjenica. Upravo tamo, društvo ili društva, svejedno je, su od tog procesa najudaljenija i to, očito, ne ovisi samo o režimu Aleksandra Vučića

Ništa se, od prvog balvana u dalmatinskom zaleđu pa do masovnih strijeljanja Albanaca na Kosovu 1999., nije desilo bez službenog Beograda, njegove političke elite, vojnih resursa, obavještajnih službi i masovne podrške takozvane javnosti kojoj, pokazuje to upravo cviljenje nad lešom Ratka Mladića, protok vremena i dostupnost podataka o baš svemu nisu promijenili kolektivnu svijest.

Odnos Srbije i njenih privjesaka prema ratovima s kraja prošlog stoljeća u konačnici je i vrlo čvrst argument drugima da presude priznaju kad im odgovara i zločince sunarodnjake doživljavaju kao žrtve pokvarenog međunarodnog pravosuđa.

Tamo, u Srbiji, odakle su krenuli ratovi i tamo gdje spomenik zločinu ima prerogative države, dakle Republici Srpskoj, trebao bi krenuti proces priznavanja činjenica. Upravo tamo, društvo ili društva, svejedno je, su od tog procesa najudaljenija i to, očito, ne ovisi samo o režimu Aleksandra Vučića. Njegovi prethodnici već su izjednačili četnike i partizane, a među njegovim potencijalnim nasljednicima ne manjka onih što ljube uokvirene portrete Ratka Mladića i iskreno za njim žale.

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 1,272.83 cm^2
Autor P iš e:EMIR IMAMOVIĆ PIRKE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZ SRBIJE ZA DEN HAAG ISPRAĆEN KAO ORONULI STARAC

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4277830b-39fd-4784-8559-b6301613735e/pdf

IZ SRBIJE ZA DEN HAAG ISPRAĆEN KAO ORONULI STARAC

Piše: EMIR IMAMOVIĆ PIRKE

Jedini uspjeh Ratka Mladića za koji je zaslužan samo on jest u tome što je i postao i ostao zaštitno lice velikosrpskog projekta. U svemu drugom je imao nesebičnu pomoć, a kad nije - na san su mu izlazili prvo Šibenčani, pa onda i Bužimljani.

Sredinom ovoga mjeseca navršit će se punih 35 godina od Rujanskog rata: višednevnih borbi za Šibenik u kojima su tenkovi tadašnje JNA stigli do ulaza u grad, ali u njega nisu ušli. Ne zato što im je nestalo goriva, već zato što je upravo tu svoj prvi vojni poraz doživio - Ratko Mladić.

Iz Hrvatske je ubrzo prebačen u drugu državu i u uniformu Vojske Republike Srpske. A da bi ta Republika Srpska nastala, JNA je - izvodeći navodne vojne vježbe - napravila sve što je za razaranja i opsade trebalo.

Tri godine nakon poraza pred Šibenikom, Mladić je osobno vodio napad na Bužim, kako bi taj grad odsjekao od Bihaća i olakšao kasnije teritorijalno podebljavanje i RS-a i takozvane Republike Srpske Krajine. Armija RBIH kojom je zapovijedao

Izet Nanić prvo je napad odbila, pa prešla u kontraofenzivu iz koje je Mladić bježao ranjen uzvikujući: "Braćo Srbi, spašavajte se 'ko može". Početkom srpnja 1995. godine on je opet na čelu kolone: slavodobitno ulazi u Srebrenicu, demilitariziranu enklavu pod zaštitom UN-a iz koje su nešto ranije - na nekakvo dodatno školovanje - povučeni zapovjednici obrane. Ništa se, od prvog balvana u dalmatinskom zaleđu pa do masovnih strijeljanja Albanaca na Kosovu 1999., nije desilo bez službenog Beograda, njegove političke elite... Mladić za vrijeme suđenja u Haagu 2012. Mladić, dakle, okupira grad, ali genocid logistički i tehnički osigurava i provodi njegov bliski suradnik Ljubiša Beara. U jesen iste godine na 23 kilometra od Banje Luke je Hrvatska vojska, na prilazima obližnjem Prijedoru Armija RBIH. Otpor srpskih snaga bio bi uzaludan, a opstanak Republike Srpske nemoguć da Amerikanci nisu zaprijetili bombardiranjem HV-a i ARBIH kršeći ranija, vlastita obećanja!

Kad je u ožujku 1994. potpisan Washingtonski sporazum i formirana Federacija BIH, tvrdilo se da je to okvir koji će biti proširen srpskim kantonima termin županija je suštinski pogrešan, jer kantoni imaju daleko veće ovlasti - nakon okončanja sukoba. Međutim, Miloševićev uvjet za sklapanje Daytonskog mirovnog sporazuma bilo je priznavanje Republike Srpske kao entiteta u BIH, što je operativno proveo tadašnji američki posrednik - Richard

Holbrooke.

Nitko u Srbiji, Republici Srpskoj ili parlamentu Crne Gore - kojim predsjedava četnički vojvoda Andrija Mandić, izabran nakon što je savez političkih idiota i pravoslavnih fanatika, nesebično podržan od zemalja poput Njemačke i SAD-a, srušio vlast Mila Đukanovića - nije ljubio slike generala Milutina Kukanjca koji je pripremio, uz ostalo, opsadu Sarajeva, Ljubiše Beare kao izvršnog producenta genocida i, posebice, Richarda Holbrookea kao pokrovitelja opstanka RS-a. Mladićeve, kao što vidimo, ljube se masovno, za njega se održavaju parastosi, ime mu se skandira na ulicama i u Beogradu priprema sprovod uz vojne počasti.

Ratko Mladić je iz Srbije za Den Haag ispraćen kao oronuli starac pronađen tamo gdje su ga obavještajne službe te zemlje i ostavile: u skromnoj seoskoj kući za koju je pritvorska ćelija u

CC BY 2.0 n < b

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Express - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 1,272.83 cm^2
Autor P iš e:EMIR IMAMOVIĆ PIRKE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZ SRBIJE ZA DEN HAAG ISPRAĆEN KAO ORONULI STARAC

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4277830b-39fd-4784-8559-b6301613735e/pdf

Scheveningenu - iz koje se, evo, vraća kao leš i kao mit - hotel s barem četiri zvjezdice. U međuvremenu mu se iskazivala potpora preko grafita i sa stadionskih okuka, što su bili tek manifestativni oblici političkog konsenzusa s obje strane Drine, gdje su njegove vojne zasluge proglašene neupitnima, a sve što je napravio prijeko potrebnim i vrijednim divljenja.

Međunarodni kazneni sud za ratne zločine na području bivše Jugoslavije pokazao se i prije kolektivnog naricanja za Mladićem kao još jedna dobra ideja koja nije mogla uspjeti od ljudi. Jednim dijelom onih što su pravo tumačili uz političke kalkulacije - iako zločin u Škabrnji ima elemente genocida, za njega Mladiću nije suđeno, dok je Srbija oslobođena odgovornosti za sprečavanje genocida i u Hrvatskoj i u BIH - a svim drugima zbog ožalošćenih s Pala, iz Banje Luke, Beograda... Ali ne samo njima.

Presude koje je Tribunal donio - osim, naravno, oslobađajućih - redom su zapele na granicama država priznatih nakon raspada SFRJ, svi su izvedeni dokazi vrijedili dok su suđenja trajala, dok se famozno suočavanje s prošlošću svelo na memoriranje tuđih zločina i komemoriranje vlastitih žrtava. U tome su i samo u tome isti svi. U svemu ostalom, a posebno u odgovornosti za započinjanje ratova u Hrvatskoj, BIH i na Kosovu, nisu niti blizu. Ništa se, od prvog balvana u dalmatinskom zaleđu pa do masovnih strijeljanja Albanaca na Kosovu 1999., nije desilo bez službenog Beograda, njegove političke elite, vojnih resursa, obavještajnih službi i masovne podrške takozvane javnosti kojoj, pokazuje to upravo cviljenje nad lešom Ratka Mladića, protok vremena i dostupnost podataka o baš svemu nisu promijenili kolektivnu svijest.

Odnos Srbije i njenih privjesaka prema ratovima s kraja prošlog stoljeća u konačnici je i vrlo čvrst argument drugima da presude priznaju kad im odgovara i zločince sunarodnjake doživljavaju kao žrtve pokvarenog međunarodnog pravosuđa.

Tamo, u Srbiji, odakle su krenuli ratovi i tamo gdje spomenik zločinu ima prerogative države, dakle Republici Srpskoj, trebao bi krenuti proces priznavanja činjenica. Upravo tamo, društvo ili društva, svejedno je, su od tog procesa najudaljenija i to, očito, ne ovisi samo o režimu Aleksandra Vučića. Njegovi prethodnici već su izjednačili četnike i partizane, a među njegovim potencijalnim nasljednicima ne manjka onih što ljube uokvirene portrete Ratka Mladića i iskreno za njim žale.

Odnos Srbije prema ratovima u konačnici je vrlo čvrst argument drugima da presude priznaju kad im odgovara i zločince sunarodnjake doživljavaju kao žrtve pokvarenog međunarodnog pravosuđa

Odnos Srbije prema ratovima u konačnici je vrlo čvrst argument drugima da presude priznaju kad im odgovara i zločince sunarodnjake doživljavaju kao žrtve pokvarenog međunarodnog pravosuđa

Scheveningenu - iz koje se, evo, vraća kao leš i kao mit - hotel s barem četiri zvjezdice. U međuvremenu mu se iskazivala potpora preko grafita i sa stadionskih okuka, što su bili tek manifestativni oblici političkog konsenzusa s obje strane Drine, gdje su njegove vojne zasluge proglašene neupitnima, a sve što je napravio prijeko potrebnim i vrijednim divljenja.

Međunarodni kazneni sud za ratne zločine na području bivše Jugoslavije pokazao se i prije kolektivnog naricanja za Mladićem kao još jedna dobra ideja koja nije mogla uspjeti od ljudi. Jednim dijelom onih što su pravo tumačili uz političke kalkulacije - iako zločin u Škabrnji ima elemente genocida, za njega Mladiću nije suđeno, dok je Srbija oslobođena odgovornosti za sprečavanje genocida i u Hrvatskoj i u BIH - a svim drugima zbog ožalošćenih s Pala, iz Banje Luke, Beograda... Ali ne samo njima.

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine Express - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 42, 43
Oblast strane 1,272.83 cm^2
Autor P iš e:EMIR IMAMOVIĆ PIRKE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZ SRBIJE ZA DEN HAAG ISPRAĆEN KAO ORONULI STARAC

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4277830b-39fd-4784-8559-b6301613735e/pdf

Presude koje je Tribunal donio - osim, naravno, oslobađajućih - redom su zapele na granicama država priznatih nakon raspada SFRJ, svi su izvedeni dokazi vrijedili dok su suđenja trajala, dok se famozno suočavanje s prošlošću svelo na memoriranje tuđih zločina i komemoriranje vlastitih žrtava. U tome su i samo u tome isti svi. U svemu ostalom, a posebno u odgovornosti za započinjanje ratova u Hrvatskoj, BIH i na Kosovu, nisu niti blizu. Ništa se, od prvog balvana u dalmatinskom zaleđu pa do masovnih strijeljanja Albanaca na Kosovu 1999., nije desilo bez službenog Beograda, njegove političke elite, vojnih resursa, obavještajnih službi i masovne podrške takozvane javnosti kojoj, pokazuje to upravo cviljenje nad lešom Ratka Mladića, protok vremena i dostupnost podataka o baš svemu nisu promijenili kolektivnu svijest.

Odnos Srbije i njenih privjesaka prema ratovima s kraja prošlog stoljeća u konačnici je i vrlo čvrst argument drugima da presude priznaju kad im odgovara i zločince sunarodnjake doživljavaju kao žrtve pokvarenog međunarodnog pravosuđa.

Tamo, u Srbiji, odakle su krenuli ratovi i tamo gdje spomenik zločinu ima prerogative države, dakle Republici Srpskoj, trebao bi krenuti proces priznavanja činjenica. Upravo tamo, društvo ili društva, svejedno je, su od tog procesa najudaljenija i to, očito, ne ovisi samo o režimu Aleksandra Vučića. Njegovi prethodnici već su izjednačili četnike i partizane, a među njegovim potencijalnim nasljednicima ne manjka onih što ljube uokvirene portrete Ratka Mladića i iskreno za njim žale.

Tamo, u Srbiji, odakle su krenuli ratovi i tamo gdje spomenik zločinu ima prerogative države, dakle Republici Srpskoj, trebao bi krenuti proces priznavanja činjenica. Upravo tamo, društvo ili društva, svejedno je, su od tog procesa najudaljenija i to, očito, ne ovisi samo o režimu Aleksandra Vučića 4. rujna 2026. | EXPRESS | 43 ELMEDIN HAJROVIC/ATAIMAGES/PIXSE

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 18
Oblast strane 694.9 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov U Sloveniji i Opatiji brusit će se forma

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/bc3da328-f2f1-4007-999e-ed2745ff1383/pdf

KOŠARKA Zadar do početka sezone očekuju četiri provjere

U Sloveniji i Opatiji brusit će se forma

U Ljubljani se 12. rujna izlazi na megdan Iliriji, dan kasnije Šenčuru, a 16. rujna kreće Liburnia kup u Opatiji

Andrija DEŠPOJA

ZADAR » S osvojenim petim u nizu Memorijalnim turnirom Tomislav Knežević košarkaši Zadra su, može se kazati, otvorili predsezonu na tradicionalan način. Protivnici proteklog vikenda na Višnjiku, kvarner u polufinalu i Alkar u finalu, nisu se pokazali toliko zahrjevnima pa se popriličnо kraja moračad Stipe Modrića na pobjednički način okrenula onome što je očekuje u samoj završnici priprema.

Mladost oduševila

U iščekivanju, sad već podulјeg, dolaska kapitalnog centra kao i hack-up četvorke, te s okupljenim kapetanom Markom Ramljakom i načelnim Darijom Drežnjakom, na Knezovom memorijalu morali su potegnuti najmlađi Modrićevi igrači predvođeni MVP-jem turnira Nikom Šarom. Uzpovratnika u matičnu juniorsku momčad nakon dvije godine nastupanja za Cedevitu Junior, palac prema gore su u tom dvodnevnom natjecanju svakako zaslužili Andro Mirčeta, Toni Torbarina i Luka Ilišić, a priliku okušati nasuprot u seniorskoj konkurenciji dobili su golobradi Luka Brajković i Luka Jerak. Naravno, uz zadarsku mladost lopta i parket su na pravi način iskusila pet orica iskusnijih. Crnogorski ruti ner Vlado Mihailović pokazao je u limitiranoj minutaži da će i nadolazeće sezone biti prva violina sastava s Višnjika, pogotovo u košarkaškom smislu. Krševan Klarica je posebno u finalnom obračunu sa Sinjanima potvrdio, uz Ramljaka, najdulji staž u svlačionici, kao što je na svoje nakon bliječe lanjske sezone došao i centar Lovro Ilujević. Pred navijačima Zadra pokazala su se i dva ovojeđena pojačanja. Amerikanac Ross Williams se istaknuo ogromnom energijom i brzinom, te će sigurno biti od velike koristi u Modrićevim postavkama, dok je pomalo nedorečen ostao Ivan Vrgić kojem se kao olakotna okolnost može uzeti što je u obje utakmice bio primoran ordinirati na centarskim pozicijama, a ne na svojoj krilnoj poziciji.

Ross Williams i trener Stipe Modrić

Pripremne utakmice

Kako god bilo, Knezov memorijal je ispunio svoju svrhu, prvenstveno zagrijavanja za ono što slijedi u nadolazećem razdoblju, a prva će se na meniju naći mini-turneja po Sloveniji gdje će se u dva dana odigrati dvije dobre provjere. Najprije se ide prema Ljubljani gdje će se 12. rujna ukrstiti koplja s aba ligaškim konkurentom i bivšim klubom novog stratega Zadra, Ilirija će biti ujedno i najači protivnik Modrićevim štićenicima u cijelom pripremnom razdoblju, dok se dan kasnije gostuje kod slovenskog prvoligaša Šenčura. Za kraj u svojstvu generalke, Zadranima će poslužiti nastup na Liburnia kupu u Opatiji, gdje ih 16. rujna očekuje polufinale protiv Šibenika, a sutradan finale ili utakmica za treće mjesto protiv Ilirije ili Kvarnera.

Nakon opatijske provjere ostat će tjedan dana do otvaranja sezone 2026./27. u kojem će Modrićeva momčad na svom Višnjiku dočekati Bosnu u sklopu regionalne lige, dok će istog vikenda u Krešin dom istrčati i Samobor u uvodnoj rundi Premijer lige. I hoće li dotad stići, ali se i ugrati, starina petica, veliko je pitanje, a po izjavi koju je dao za antenu.hr vilo bliza povratka u matični klub je Ivan Vranеš koji već neko vrijeme trenira s prvotimcima Zadra i čeka zeleno svjetlo za prihvaćanje njegovih ponuđenih. Podsjetimo, Vranеš je lani u ovo doba bio član Jusupovog sastava, no u jeku priprema je njim raskinut ugovor pa se 207 cm visoki krilni centar odlučio na odlazak u poznatu sredinu, u Uteras u Litvi, gdje je za juvenrus u elitnom litvanskom rangu odradio sezonu s prosjekom od 12.9 koševa i 5.6 skokova.

Lignum novi sponzor

KK Zadar i Lignum d.o.o. započeli su partnersku suradnju, usmjerenu na podršku radu kluba, a posebno razvoju mladih dobnih kategorija. Lignum d.o.o. obiteljska je tvrtka osnovana 1999. godine u Zadru, s dugogodišnjom tradicijom i prepoznatljivim imenom u svijetu gradnje.

- Lignum je kroz godine uspješnog rada postao prepoznatljiv brend u Zadru i Zadarskoj županiji, baš kao što i KK Zadar već osam desetljeća ponosi ime našeg grada. Želja nam je da se kroz rad s mladim uzrastima sačuvaju korijeni zadarske košarke, stoga smo sretni da upravo u tom segmentu možemo podržati klub kao najbolju sredinu u Hrvatskoj za razvoj mladih košarkaša - istaknula je Melita Jurjević Hadžić, izvršna direktorica tvrtke Lignum d.o.o.

Zadovoljstvo novim partnerstvom izrazio je i Roko Jurina, direktor KK-a Zadar.

- Ponosni smo što naša obitelj raste. Ovo je jedan od onih sporazuma koji nam jamči dugovječnost i osigurava najbolje mogućе uvjete tamo gdje su najpotrebniji, u omladinskom pogonu. Vjerujem da će se partnerski odnos s Lignumom razvijati na obostrano zadovoljstvo i prerasti u dugogodišnju suradnju, čiji će se rezultati vidjeti na sportskom polju.

STATUS QUO

I dalje se iščekuju kapitalni centar i »hack-up« četvorka

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 18
Oblast strane 694.9 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov U Sloveniji i Opatiji brusit će se forma

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/bc3da328-f2f1-4007-999e-ed2745ff1383/pdf

KOŠARKA Zadar do početka sezone očekuju četiri provjere

U Sloveniji i Opatiji brusit će se forma

U Ljubljani se 12. rujna izlazi na megdan Iliriji, dan kasnije Šenčuru, a 16. rujna kreće Liburnia kup u Opatiji

Andrija DEŠPOJA

ZADAR - S osvojenim petim u nizu Memorijalnim turnirom Tomislav Knežević košarkaši Zadra su, može se kazati, otvorili predsezonu na tradicionalan način. Protivnici proteklog vikenda na Višnjiku, Kvarner u polufinalu i Alkar u finalu, nisu se pokazali toliko zahtjevnima pa se poprilično krnja momčad Stipe Modrića na pobjednički način okrenula onome što je očekuje u samoj završnici priprema. Mladost oduševila Uiščekivanju, sad već poduljeg, dolaska kapitalnog centra kao i back-up četvorke, te s ozlijeđenim kapetanom Markom Ramljakom i načetim Darijom Drežnjakom, na Knezovom memorijalu morali su potegnuti najmlađi Modrićevi igrači predvođeni MVP-jem turnira Nikom Šarom. Uz povratnika u matično jato nakon dvije godine nastupanja za Cedevitu Junior, palac prema gore su u tom dvodnevnom natjecanju svakako zaslužili Andro Mirčeta, Toni Torbarina i Luka Bičić, a priliku okusiti nastup u seniorskoj konkurenciji dobili su golobradi Luka Brajković i Luka Jerak. Naravno, uz zadarsku mladost loptu i parket su na pravi način iskusila petorica iskusnijih. Crnogorski rutiner Vlado Mihailović pokazao je u limitiranoj minutaži da će i nadolazeće sezone biti prva violina sastava s Višnjika, pogotovo u košgeterskom smislu, Krševan Klarica je posebno u finalnom obračunu sa Sinjanima potvrdio, uz Ramljaka, najdulji staž u svlačionici, kao što je na svoje nakon blijede lanjske sezone došao i centar Lovro Buljević. Pred navijačima Zadra pokazala su se i dva ovoljetna pojačanja, Amerikanac Ross Williams se istaknuo ogromnom energijom i brzinom, te će sigurno biti od velike koristi u Modrićevim postavkama, dok je pomalo nedorečen ostao Ivan Vučić kojem se kao olakotna okolnost može uzeti što je u obje utakmice bio primoran ordinirati na centarskim pozicijama, a ne na svojoj krilnoj poziciji.

Pripremne utakmice Kako god bilo, Knezov memorijal je ispunio svoju svrhu, prvenstveno zagrijavanja za ono što slijedi u nadolazećem razdoblju, a prva će se na meniju naći mini-turneja po Sloveniji gdje će se u dva dana odigrati dvije dobre provjere. Najprije se ide prema Ljubljani gdje će se 12. rujna ukrstiti koplja s abaligaškim konkurentom i bivšim klubom novog stratega Zadra. Ilirija će biti ujedno i najjači protivnik Modrićevim štićenicima u cijelom pripremnom razdoblju, dok se dan kasnije gostuje kod slovenskog prvoligaša Šenčura. Za kraj, u svojstvu generalke, Zadranima će poslužiti nastup na Liburnia kupu u Opatiji, gdje ih 16. rujna očekuje polufinale protiv Širokog, a sutradan finale ili utakmica za treće mjesto protiv Ilirije ili Kvarnera.

Nakon opatijske provjere ostat će tjedan dana do otvaranja

SENIORSKI IZAZOV - Luka Jerak sezone 2026./27. u kojem će Modrićeva momčad na svom Višnjiku dočekati Bosnu u sklopu regionalne lige, dok će istog vikenda u Krešin dom istrčati i Samobor u uvodnoj rundi Premijer lige. Hoće li dotad stići, ali se i uigrati, startna petica, veliko je pitanje, a po izjavi koju je dao za antenu.hr vrlo blizu povratka u matični klub je Ivan Vraneš koji već neko vrijeme trenira s prvotimcima Zadra i čeka zeleno svjetlo za prihvaćanje njegovih uvjeta. Podsjetimo, Vraneš je lani u ovo doba bio član Jusupovog sastava, no u jeku priprema je s njim raskinut ugovor pa se 207 cm visoki krilni centar odlučio na odlazak u poznatu sredinu, u Utenas u Litvi, gdje je za Juventus u elitnom litvanskom rangu odradio sezonu s prosjekom od 12.9 koševa i 5.6 skokova.

Lignum novi sponzor

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 18
Oblast strane 694.9 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov U Sloveniji i Opatiji brusit će se forma

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/bc3da328-f2f1-4007-999e-ed2745ff1383/pdf

KK Zadar i Lignum d.o.o. započeli su partnersku suradnju, usmjerenu na podršku radu kluba, a posebno razvoju mlađih dobnih kategorija. Lignum d.o.o. obiteljska je tvrtka osnovana 1999. godine u Zadru, s dugogodišnjom tradicijom i prepoznatljivim imenom u svijetu gradnje.

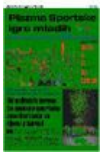
- Lignum je kroz godine uspješnog rada postao prepoznatljiv brend u Zadru i Zadarskoj županiji, baš kao što i KK Zadar već osam desetljeća pronosi ime našeg grada. Želja nam je da se kroz rad s mlađim uzrastima sačuvaju korijeni zadarske košarke, stoga smo sretni da upravo u tom segmentu možemo podržati klub kao najbolju sredinu u Hrvatskoj za razvoj mladih košarkaša - istaknula je Melita Jurjević Hadžić, izvršna direktorica tvrtke Lignum d.o.o.

Zadovoljstvo novim partnerstvom izrazio je i Roko Jurlina, direktor KK-a Zadar.

- Ponosni smo što naša obitelj raste. Ovo je jedan od onih sporazuma koji nam jamči dugovječnost i osigurava najbolje moguće uvjete tamo gdje su najpotrebniji, u omladinskom pogonu. Vjerujem da će se partnerski odnos s Lignumom razvijati na obostrano zadovoljstvo i prerasti u dugogodišnju suradnju, čiji će se rezultati vidjeti na sportskom polju. STATUS QUO I dalje se iščekuju kapitalni centar i »backup« četvorka

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Sport
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 3,453.49 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Od splitskih terena do najveće sportske manifestacije za djecu u Europi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8928ac31-5289-4bd1-af9c-7145b8539ee7/pdf

Plazma Sportske igre mladih

2026.

plazma SPORTSKE IGRE MLADIH

SIM U HRVATSKOJ 2026.

138.934
sudionika

41
Telemach dan sporta

43
događaja Zero Waste - Budi dio igre - Čuvajmo naš planet

155
turnira Coca-Cola Cupa

3,869.000
sudionika tijekom 30 godina u pet zemalja članica SIM-a

30 godina Plazma Sportskih igara mladih

Od splitskih terena do najveće sportske manifestacije za djecu u Europi

Rekordnih 432.678 sudionika okupila je jubilarna 30. sezona najveće sportsko-amaterske manifestacije za djecu i mlade u Europi. Plazma Sportske igre mladih 1996. godine startale su iz Splita, malonogometnim turnirom, a tijekom godina proširile su se na cijelu Hrvatsku, zatim na Bosnu i Hercegovinu, Srbiju, Sloveniju, a od ove godine održavaju se i u Sjevernoj Makedoniji. Djeca imaju priliku sudjelovati u deset sportskih disciplina, među kojima su Coca-Cola Cup, Tommy turnir u malom nogometu, 3x3 Sprite Cup, graničar i atletika u sklopu Telemach Dana sporta, HEP turnir u rukometu, GEN-I Cup u odbojci, odbojka na pijesku, Wiener osiguranje turnir u šahu, Kinder Joy turnir u stolnom tenisu i tenisu. Od prvog turnira pa sve do danas sudjelovanje na igrama potpuno je besplatno. Iako amaterska manifestacija, svaka utakmica i svako natjecanje SIM-a vode se po najvišim profesionalnim standardima, s licenciranim sucima, educiranim kineziolozima i vrhunskom produkcijom. Natjecanja 2026. počela su u siječnju, a djeca i mladi kroz kvalifikacijske turnire borili su se za nastup na Državnoj završnici, a najbolji su izborili prolaz na Međunarodnu završnicu u Splitu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Sport
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 3,453.49 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Od splitskih terena do najveće sportske manifestacije za djecu u Europi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8928ac31-5289-4bd1-af9c-7145b8539ee7/pdf

Sportske igre mladih

Da bi se sport približio što većem broju djece, i ove smo godine gradske trgove, rive i igrališta pretvorili u sportske pozornice na četrdeset i jednom sportsko-edukativnom događaju

COCA-COLA CUP

Nogomet je tijekom tri desetljeća ostao najpopularnija disciplina Igara, a Coca-Cola Cup još je jednom potvrdio zašto nosi titulu najvećeg malonogometnog turnira u Europi. Samo u Hrvatskoj sudjelovalo je 50.905 mladih nogometašica i nogometaša, koji su tijekom sezone nastupili na čak 155 turnira. Tijekom godine ekipe su se borile za prolaz u Split, gdje su se na Međunarodnoj završnici okupili nogometaši i nogometašice iz pet zemalja članica Plazma Sportskih igara mladih te djeca iz Ukrajine, ovogodišnje gostujuće zemlje.

Poseban trenutak uslijedio je nakon finalnih utakmica, kada su medalje i priznanja najboljima uručili Slaven Bilić, Aljoša Asanović, Sean Dyche i Marcel Desailly, predstavnici Coca-Cole Dimitrios Rompis i Javier Meza, a iz Republike Hrvatske Darko Vukić. Od prvih utakmica na lokalnoj razini do Splita, Coca-Cola Cup još je jednom pokazao da je vrijedna nogometna platforma koja mlade vodi kroz natjecanje i druženje, a potiče na toleranciju i poštenu igru.

PODRŠKA INSTITUCIJA

Kroz ženske turnire Coca-Cola Cupa otvara se dodatni prostor za natjecanje i aktivno bavljenje nogometom, uz isticanje jednakosti i uključenosti u sportu, a tijekom ove sezone više od 17 tisuća djevojaka zaigralo je nogomet na Igrama. Turniri se održavaju u suradnji sa zakladom UEFA Foundation for Children, koja od 2020. godine, pod vodstvom Aleksandera Čeferina, ambasadora Igara i predsjednika UEFA-e, podržava Igre u promociji ženskog nogometa.

Uz UEFA-u, Igre već godinama imaju podršku Europske koncesije, FIBA-e i FIDE, vlada država u kojima se održavaju te Ministarstva turizma i sporta, Ministarstva unutarnjih poslova i Vlade Republike Hrvatske predvođene predsjednikom Andrejem Plenkovićem. Takva podrška potvrda je da je ulaganje u sport djece i mladih važan dio zdravog odrastanja i vrijednosti koje ostaju izvan samog terena.

TELEMACH DAN SPORTA

Da bi se sport približio što većem broju djeca, i ove smo godine gradske trgove, rive i igrališta pretvorili u sportske pozornice na 41 sportsko-edukativnom događanju. Telemach Dan sporta. U središtu nisu bili samo rezultati i medalje. Djeca su se natjecala u utrci na 60 metara i graničaru, ali jednako su važni bili igra, druženje i upoznavanje novih prijatelja. Posebnost graničara su mješane ekipe dječaka i djevojčica, čime se već od najmlađe dobi potiče zajedništvo i uključivost. Tako je 38.921 sudionik Telemach Dana sporta pokazao koliko su djeca i mladi spremni zamijeniti ekrane sportskim terenom kada im se za to pruži prilika.

ZERO WASTE - SPORT I EKOLOGIJA

Kroz sport djeca usvajaju zdrave navike, razvijaju timski duh, putuju i druže se, a na Igrama uče i o očuvanju okoliša. Pet godina u partnerstvu Plazma Sportskih igara mladih i Coca-Cole održava se projekt "Zero Waste - Budi dio igre - Čuvajmo naš planet". Tijekom 2026. godine u Hrvatskoj su održana 43 sportsko-ekološka događaja, na kojima je sudjelovalo više od 38.000 djece, a kampanja se provodila na svim natjecanjima tijekom sezone. Interaktivnom pitalicom djecu se potiče da razmišljaju o rješenjima za zbrinjavanje otpada, a Zeleni SIM poligon potiče ih da naučeno znanje primjenjuju ne samo kroz igru nego i u životu.

U Rijeci je održana radionica Mentalna higijena, u suradnji s Wiener osiguranjem i Hrabrim telefonom. Usmjerena na osvještavanje važnosti brige o mentalnom zdravlju, djeca su kroz razgovor i praktične aktivnosti učila o prepoznavanju i izražavanju emocija te važnosti traženja podrške kada im je potrebna.

NOVI AMBASADORI

Od osnutka 1996. godine u Splitu Igre podržavaju sportaši, a u velikoj SIM obitelji ambasadora koji sudjeluju u promociji sporta i sportskog načina života među djecom i mladima su Aleksander Čeferin, Nasser Al-Khelaifi, Predrag Mijatović, Luka Modrić, Šime Vrsaljko, Nemanja Matić, Darijo Srna, Željko Obradović, Nemanja Vidić i još mnogi uvaženi sportaši i sportski dužnosnici. U ožujku u Ljubljani ambasadorom Plazma Sportskih igara mladih proglašen je proslavljeni košarkaš Goran Dragić. U sklopu proslave 30 godina Plazma Sportskih igara mladih u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu, obitelji Igara pridružili su se proslavljeni tenisači Goran Ivanišević i Ana Ivanović te europski povjerenik za unutarnje poslove i migracije Magnus Brunner.

3x3 SPRITE CUP

Međunarodna završnica u gradu pod Marjanom okupila je najbolje sportaše 30. sezone Plazma Sportskih igara mladih, ali i brojne sportske zvijezde, kao i uzvanike iz političkog i gospodarskog života koji su u Splitu na dvodnevnom All-star spektaklu s djecom sudjelovali u promociji sportskih vrijednosti. Posebun doživljaj bile su i utakmice Međunarodnog finala 3x3 Sprite Cupa koje su se

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Sport
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 3,453.49 cm²

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Od splitskih terena do najveće sportske manifestacije za djecu u Europi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8928ac31-5289-4bd1-af9c-7145b8539ee7/pdf

Sportske igre mladih

održalo na Prokurativama te kviz "Postani zeleni ambasador". Na tradicionalnoj šahovskoj simultanki na Rivi protiv velemajstora Nigela Shorta uz djecu su zaigrali i Johannes Hahn, Ettore Messina, Stipe Pletikosa, Ana Ivanović, Nikola Vujčić i Predrag Danilović, u ime kompanije Coca-Cola HBC Zoran Bogdanović i Luisa Ortega, Dragan Stajković, generalni direktor Bambija a.d., Peter Thiel, tehnološki poduzetnik i investitor, suosnivač PayPala, Palantira i Founders Funda, Adrian Ježina, predsjednik Uprave Telemacha Hrvatska, Zoran Blagojević, predsjednik Upravnog odbora Wiener Städtische osiguranja a.d.o. Beograd VIG, i Borko Ristovski, ministar sporta Sjeverne Makedonije.

Riva je ugostila svečano zatvaranje jubilarne sezone, a uz Zdravka Marića, Tomislava Šuta, gradonačelnika Splita, Stipu Čogelju, zamjenika splitsko-dalmatinskog župana i izaslanika predsjednika Hrvatskog sabora Gordana Jandrokovića, te Tonćija Glavinu, ministra turizma i sporta i izaslanika predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića, te ambasadore Igara Predraga Mijatovića, Darija Srnu, Nemanju Vidića i Gorana Dragića, simbolično su ugasili plamen SIM-a.

Emotivno je bilo u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu, gdje je obilježeno 30 godina neprekidnog održavanja Plazma Sportskih igara mladih. Aleksander Čeferin, Predrag Mijatović, Johannes Hahn, Zoran Bogdanović, Davor Božinović, Ivica Kojić, Slaven Bilić, Lana Popović, Jelena Drakulić, Darijo Srna, Mario Stanić, Alastair Campbell, Tomislav Mamić, Vladimir Lučić, Alen Bokšić, Mehmed Baždarević, Dijana Pleština, Josip Komar, Vedran Duvnjak, Zoran Janković, Dragan Stajković, Željko Tufekčić, Lidija Samardžija, Dario Kožul, Ivan Bočina, Nemanja Vidić, Luka Modrić, Nemanja Matić, Vladimir Vranković, Goran Lulić, tijekom godina svojim radom, podrškom i vjerom utkali su dio sebe u priču Plazma Sportskih igara mladih, a posebne nagrade uručili su im SIM-ovci s predsjednikom Zdravkom Marićem.

ALL-STAR

Vrhunac druženja bila je All-star nogometna utakmica, na kojoj su zaigrali predstavnici UEFA-e i sportske zvijezde protiv SIM reprezentacije sastavljene od djece iz svih zemalja sudionica i gostujuće Ukrajine. Za momčad zvijezda zaigrali su Aleksander Čeferin, Zlatan Ibrahimović, Julen Escudé, Georgios Karagounis, Vladimir Šmicer, Stiliyan Petrov, Claude Makélélé, William Gallas, David James, Marcel Desailly, Aitor Karanka, Pavel Nedvěd, Darijo Srna, Mario Mandžukić, Nemanja Vidić, Vedad Ibišević, Emir Spahić, Mehmed Baždarević, Goran Dragić, Nikola Karabatić, Magnus Brunner, Alastair Campbell i Aljoša Asanović. A izbornici All-star momčadi bili su Željko Obradović i Predrag Danilović, te Sean Dyche i Miodrag Gogić za SIM tim. All-star utakmicu pratili su gledatelji diljem Europe i svijeta, uz komentare Slavena Bilića, izbornika hrvatske nogometne reprezentacije, i britanskog novinara Adriana Chilesa.❑

DAVOR BOŽINOVIĆ
potpredsjednik Vlade i ministar unutarnjih poslova Republike Hrvatske:

- Sport vrlo rano nauči djecu nečemu što mi odrasli često zaboravljamo, da protivnik nije neprijatelj. Možete željeti nekoga pobijediti i istodobno ga poštovati. Možete izgubiti bez mržnje i pobijediti bez ponižavanja.
Kao ministar unutarnjih poslova, Plazma Sportske igre mladih promatram i kroz prizmu sigurnosti. Sigurno društvo ne počinje policijskom intervencijom. Najbolja sigurnosna politika počinje mnogo ranije, u obitelji, školi, na igralištu i u sportskom klubu.
Danas su djeca povezanija nego ikada, a istodobno nikada usamljenija. Zato svaki put kada dijete izađe na sportski teren dobivamo nešto više od sportaša, dobivamo dijete koje pripada zajednici.
Ova priča pokazuje koliko se mnogo može postići kada postoji jasna vizija, kada se ljudi okupe oko dobre ideje i kada se dovoljno dugo ustraje.❑

IZJAVE

ZDRAVKO MARIĆ
predsjednik Plazma Sportskih igara mladih:

- Hvala Vladi RH, premijeru Andreju Plenkoviću, ministrima Davoru Božinoviću i Tonćiju Glavini, kao i svim institucijama koje prepoznaju ono što radimo. Zahvaljujem svim našim partnerima, a posebno kompaniji Coca-Cola, najdugovječnijem partneru Igara, te kompaniji Bambi, generalnom pokrovitelju. Kada govorim o ljudima koji su svih ovih godina uz Igre, ne mogu ne spomenuti Aleksandera Čeferina. S obzirom na funkciju koju obnaša, za mene je on najbolji čovjek na svijetu, upravo zato što je zadržao empatiju i nesebičnost. Tu je i Predrag Mijatović, koji je uz Igre iskreno i bezrezervno. Hvala Slavenu Biliću, našem prvom ambasadoru, jednom od najvećih promotora Igara i voditelju emisije '(Ne)uspjeh prvaka', na angažmanu. Plazma Sportske igre mladih danas imaju tim od 50 zaposlenih, a ove je godine u organizaciji sudjelovalo gotovo 11.000 ljudi i svima njima želim zahvaliti. Nakon 30 godina veseli me što djeca iz različitih zemalja dolaze na Igre, natječu se, druže i stvaraju prijateljstva. Mi, odrasli, više moramo slušati što nam djeca svojim ponašanjem pokazuju, a to je da bez obzira na to što smo različiti i što dolazimo iz različitih zemalja, svi imamo isti cilj i svi živimo na istom planetu. I zato im na tome velika hvala.❑

TIHOMIR GUDIĆ
izvršni direktor Plazma Sportskih igara mladih:

- Trideseta sezona jubilej je koji ćemo dugo pamtiti, ali prije svega podsjetnik na razlog zbog kojeg Igre postoje. Velika hvala djeci, ona su naša najveća motivacija. Upravo zbog njih ove smo godine obišli 198 mjesta i gradova u Hrvatskoj i na sportskim terenima okupili 138.934 sudionika. Svakom djetetu koje je ove godine bilo dio Igara želim zahvaliti. Kao prepoznat hrvatski proizvod, Igre se danas održavaju u pet zemalja, a na Međunarodnoj završnici ugostili smo i djecu iz Ukrajine. Interes za uključivanje pokazuju i druge zemlje, što nam je velika potvrda vrijednosti svega što radimo. U svim zemljama grupacije ove je godine sudjelovalo 432.678 djece i mladih u 523 grada i općine. To je naš ponos, ali i odgovornost. Hvala roditeljima, učiteljima i trenerima koji djecu potiču na bavljenje sportom. Kao i koordinatorima, voditeljima natjecanja, volonterima koji su uključeni u provedbu aktivnosti tijekom sezone. Iza nas je godina u kojoj smo, kroz Međunarodnu završnicu, All-Star Day i obilježavanje 30 godina neprekidnog rada, Igre podigli na svjetsku razinu. Iza svega toga stoje ljudi, od užeg menadžmenta do timova u regiji, kojima sam zahvalan. Moja snaga u organizaciji Igara upravo je u tim ljudima. Njihov trud, odgovornost i energija omogućili su prepoznavanje svih rezultata ostvarenih tijekom 30 godina rada.❑

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Sport
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 3,453.49 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Od splitskih terena do najveće sportske manifestacije za djecu u Europi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8928ac31-5289-4bd1-af9c-7145b8539ee7/pdf

30 godina Plazma Sportskih igara mladih

Od splitskih terena do najveće sportske manifestacije za djecu u Europi

Rekordnih 432.678 sudionika okupila je jubilarna 30. sezona najveće sportsko-amaterske manifestacije za djecu i mlade u Europi. Plazma Sportske igre mladih 1996. godine startale su iz Splita, malonogometnim turnirom, a tijekom godina proširile su se na cijelu Hrvatsku, zatim na Bosnu i Hercegovinu, Srbiju, Sloveniju, a od ove godine održavaju se i u Sjevernoj Makedoniji. Djeca imaju priliku sudjelovati u deset sportskih disciplina, među kojima su Coca-Cola Cup, Tommy turnir u malom nogometu, 3x3 Sprite Cup, graničar i atletika u sklopu Telemach Dana sporta, HEP turnir u rukometu, GEN-I Cup u odbojci, odbojka na pijesku, Wiener osiguranje turnir u šahu, Kinder Joy turnir u stolnom tenisu i tenisu. Od prvog turnira pa sve do danas sudjelovanje na Igrama potpuno je besplatno. Iako amaterska manifestacija, svaka utakmica i svako natjecanje SIM-a vode se po najvišim profesionalnim standardima, s licenciranim sucima, educiranim kineziolozima i vrhunskom produkcijom. Natjecanja 2026. počela su u siječnju, a djeca i mladi kroz kvalifikacijske turnire borili su se za nastup na Državnoj završnici, a najbolji su izborili prolaz na Međunarodnu završnicu u Splitu. COCA-COLA CUP

Nogomet je tijekom tri desetljeća ostao najpopularnija disciplina Igara, a Coca-Cola Cup još je jednom potvrdio zašto nosi titulu najvećeg malonogometnog turnira u Europi. Samo u Hrvatskoj sudjelovalo je 50.905 mladih nogometašica i nogometaša, koji su tijekom sezone nastupili na čak 155 turnira. Tijekom godine ekipe su se borile za prolaz u Split, gdje su se na Međunarodnoj završnici okupili nogometaši i nogometašice iz pet zemalja članica Plazma Sportskih igara mladih te djeca iz Ukrajine, ovogodišnje gostujuće zemlje.

Poseban trenutak uslijedio je nakon finalnih utakmica, kada su medalje i priznanja najboljima uručili Slaven Bilić, Aljoša Asanović, Sean Dyche i Marcel Desailly, predstavnici Coca-Cole Dimitrios Rompis i Javier Meza, a iz Republike Hrvatske Darko Vučić. Od prvih utakmica na lokalnoj razini do Splita, Coca-Cola Cup još je jednom pokazao da je vrijedna nogometna platforma koja mlade vodi kroz natjecanje i druženje, a potiče na toleranciju i poštenu igru.

PODRŠKA INSTITUCIJA

Kroz ženske turnire Coca-Cola Cupa otvara se dodatni prostor za natjecanje i aktivno bavljenje nogometom, uz isticanje jednakosti i uključivosti u sportu, a tijekom ove sezone više od 17 tisuća djevojaka zaigralo je nogomet na Igrama. Turniri se održavaju u suradnji sa zakladom UEFA Foundation for Children, koja od 2020. godine, pod vodstvom Aleksandera Čeferina, ambasadora Igara i predsjednika UEFA-e, podržava Igre u promociji ženskog nogometa.

Uz UEFA-u, Igre već godinama imaju podršku Europske komisije, FIBA-e i FIDE, vlada država u kojima se održavaju te Ministarstva turizma i sporta, Ministarstva unutarnjih poslova i Vlade Republike Hrvatske predvođene predsjednikom Andrejem Plenkovićem. Takva podrška potvrda je da je ulaganje u sport djece i mladih važan dio zdravog odrastanja i vrijednosti koje ostaju izvan samog terena.

TELEMACH DAN SPORTA

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Sport
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 3,453.49 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Od splitskih terena do najveće sportske manifestacije za djecu u Europi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8928ac31-5289-4bd1-af9c-7145b8539ee7/pdf 5/7

Da bi se sport približio što većem broju djece, i ove smo godine gradske trgove, rive i igrališta pretvorili u sportske pozornice na 41 sportsko-edukativnom događanju, Telemach Danu sporta. U središtu nisu bili samo rezultati i medalje. Djeca su se natjecala u utrci na 60 metara i graničaru, ali jednako su važni bili igra, druženje i upoznavanje novih prijatelja. Posebnost graničara su miješane ekipe dječaka i djevojčica, čime se već od najmlađe dobi potiču zajedništvo i uključivost. Tako je 38.921 sudionik Telemach Dana sporta pokazao koliko su djeca i mladi spremni zamijeniti ekrane sportskim terenom kada im se za to pruži prilika.

ZERO WASTE - SPORT I EKO-

LOGIJA

Kroz sport djeca usvajaju zdrave navike, razvijaju timski duh, putuju i druže se, a na Igrama uče i o očuvanju okoliša. Pet godina u partnerstvu Plazma Sportskih igara mladih i Coca-Cole održava se projekt "Zero Waste - Budi dio igre - Čuvajmo naš planet". Tijekom 2026. godine u Hrvatskoj su održana 43 sportsko-ekološka događaja, na kojima je sudjelovalo više od 38.000 djece, a kampanja se provodila na svim natjecanjima tijekom sezone. Interaktivnom pitalicom djecu se potiče da razmišljaju o rješenjima za zbrinjavanje otpada, a Zeleni SIM poligon potiče ih da naučeno znanje primjenjuju ne samo kroz igru nego i u životu.

URijeci je održana radionica Mentalna higijena, u suradnji s Wiener osiguranjem i Hrabrim telefonom. Usmjerena na osvještavanje važnosti brige o mentalnom zdravlju, djeca su kroz razgovor i praktične aktivnosti učila o prepoznavanju i izražavanju emocija te važnosti traženja podrške kada im je potrebna.

NOVI AMBASADORI

Od osnutka 1996. godine u Splitu Igre podržavaju sportaši, a u velikoj SIM obitelji ambasadora koji sudjeluju u promociji sporta i sportskog načina života među djecom i mladima su Aleksander Čeferin, Nasser Al-Khelaifi, Predrag Mijatović, Luka Modrić, Šime Vrsaljko, Nemanja Matić, Darijo Srna, Željko Obradović, Nemanja Vidić i još mnogi uvaženi sportaši i sportski dužnosnici. U ožujku u Ljubljani ambasadorom Plazma Sportskih igara mladih proglašen je proslavljeni košarkaš Goran Dragić. U sklopu proslave 30 godina Plazma Sportskih igara mladih u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu, obitelji Igara pridružili su se proslavljeni tenisači Goran Ivanišević i Ana Ivanović te europski povjerenik za unutarnje poslove i migracije Magnus Brunner.

3x3 SPRITE CUP

Međunarodna završnica u gradu pod Marjanom okupila je najbolje sportaše 30. sezone Plazma Sportskih igara mladih, ali i brojne sportske zvijezde, kao i uzvanike iz političkog i gospodarskog života koji su u Splitu na dvodnevnom All-star spektaklu s djecom sudjelovali u promociji sportskih vrijednosti. Poseban doživljaj bile su i utakmice Međunarodnog finala 3x3 Sprite Cupa koje su se održale na Prokurativama te kviz "Postani zeleni ambasador". Na tradicionalnoj šahovskoj simultanki na Rivi protiv velemajstora Nigela Shorta uz djecu su zaigrali i Johannes Hahn, Ettore Messina, Stipe Pletikosa, Ana Ivanović, Nikola Vujčić i Predrag Danilović, uime kompanije Coca-Cola HBC Zoran Bogdanović i Luisa Ortega, Dragan Stajković, generalni direktor Bambija a.d., Peter Thiel, tehnološki poduzetnik i investitor, suosnivač PayPala, Palantira i Founders Funda, Adrian Ježina, predsjednik Uprave Telemacha Hrvatska, Zoran Blagojević, predsjednik Upravnog odbora Wiener Städtische osiguranja a.d.o. Beograd VIG, i Borko Ristovski, ministar sporta Sjeverne Makedonije.

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Sport
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 3,453.49 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Od splitskih terena do najveće sportske manifestacije za djecu u Europi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8928ac31-5289-4bd1-af9c-7145b8539ee7/pdf

Riva je ugostila svečano zatvaranje jubilarne sezone, a uz Zdravka Marića, Tomislava Šutu, gradonačelnika Splita, Stipu Čogelju, zamjenika splitsko-dalmatinskog župana i izaslanika predsjednika Hrvatskog sabora Gordana Jandrokovića, te Tončija Glavinu, ministra turizma i sporta i izaslanika predsjednika Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića, te ambasadore Igara Predraga Mijatovića, Darija Srnu, Nemanju Vidića i Gorana Dragića, simbolično su ugasili plamen SIM-a.

Emotivno je bilo u Hrvatskom narodnom kazalištu u Splitu, gdje je obilježeno 30 godina neprekidnog održavanja Plazma Sportskih igara mladih. Aleksander Čeferin, Predrag Mijatović, Johannes Hahn, Zoran Bogdanović, Davor Božinović, Ivica Kojić, Slaven Bilić, Lana Popović, Jelena Drakulić, Darijo Srna, Mario Stanić, Alastair Campbell, Tomislav Mamić, Vladimir Lučić, Alen Bokšić, Mehmed Baždarević, Dijana Pleština, Josip Komar, Vedran Duvnjak, Zoran Janković, Dragan Stajković, Željko Tufekčić, Lidija Samardžija, Dario Kožul, Ivan Bočina, Nemanja Vidić, Luka Modrić, Nemanja Matić, Vladimir Vranković, Goran Lulić, tijekom godina svojim radom, podrškom i vjerom utkali su dio sebe u priču Plazma Sportskih igara mladih, a posebne nagrade uručili su im SIMovci s predsjednikom Zdravkom Marićem.

ALL-STAR

Vrhunac druženja bila je Allstar nogometna utakmica, na kojoj su zaigrali predstavnici UEFA-e i sportske zvijezde protiv SIM reprezentacije sastavljene od djece iz svih zemalja sudionica i gostujuće Ukrajine. Za momčad zvijezda zaigrali su Aleksander Čeferin, Zlatan Ibrahimović, Julien Escudé, Georgios Karagounis, Vladimir Šmicer, Stiliyan Petrov, Claude Makélélé, William Gallas, David James, Marcel Desailly, Aitor Karanka, Pavel Nedvěd, Darijo Srna, Mario Mandžukić, Nemanja Vidić, Vedad Ibišević, Emir Spahić, Mehmed Baždarević, Goran Dragić, Nikola Karabatić, Magnus Brunner, Alastair Campbell i Aljoša Asanović. A izbornici All-star momčadi bili su Željko Obradović i Predrag Danilović, te Sean Dyche i Miodrag Gogić za SIM tim. All-star utakmicu pratili su gledatelji diljem Europe i svijeta, uz komentare Slavena Bilića, izbornika hrvatske nogometne reprezentacije, i britanskog novinara Adriana Chilesa.q

DAVOR BOŽINOVIĆ potpredsjednik Vlade i ministar unutarnjih poslova Republike Hrvatske: - Sport vrlo rano nauči djecu nečemu što mi odrasli često zaboravljamo, da protivnik nije neprijatelj. Možete željeti nekoga pobijediti i istodobno ga poštovati. Možete izgubiti bez mržnje i pobijediti bez ponižavanja. Kao ministar unutarnjih poslova, Plazma Sportske igre mladih promatram i kroz prizmu sigurnosti. Sigurno društvo ne počinje policijskom intervencijom. Najbolja sigurnosna politika počinje mnogo ranije, u obitelji, školi, na igralištu i u sportskom klubu.

Danas su djeca povezanija nego ikada, a istodobno nikada usamljenija. Zato svaki put kada dijete izađe na sportski teren dobivamo nešto više od sportaša, dobivamo dijete koje pripada zajednici.

Ova priča pokazuje koliko se mnogo može postići kada postoji jasna vizija, kada se ljudi okupe oko dobre ideje i kada se dovoljno dugo ustraje.q

IZJAVE

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Sport
Strana 33, 34, 35
Oblast strane 3,453.49 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Od splitskih terena do najveće sportske manifestacije za djecu u Europi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8928ac31-5289-4bd1-af9c-7145b8539ee7/pdf

ZDRAVKO MARIĆ predsjednik Plazma Sportskih igara mladih: - Hvala Vladi RH, premijeru Andreju Plenkoviću, ministrima Davoru Božinoviću i Tončiju Glavini, kao i svim institucijama koje prepoznaju ono što radimo. Zahvaljujem svim našim partnerima, a posebno kompaniji Coca-Cola, najdugovječnijem partneru Igara, te kompaniji Bambi, generalnom pokrovitelju. Kada govorim o ljudima koji su svih ovih godina uz Igre, ne mogu ne spomenuti Aleksandera Čeferina. S obzirom na funkciju koju obnaša, za mene je on najbolji čovjek na svijetu, upravo zato što je zadržao empatiju i nesebičnost. Tu je i Predrag Mijatović, koji je uz Igre iskreno i bezrezervno. Hvala Slavenu Biliću, našem prvom ambasadoru, jednom od najvećih promotora Igara i voditelju emisije '(Ne)uspjeh prvaka', na angažmanu. Plazma Sportske igre mladih danas imaju tim od 50 zaposlenih, a ove je godine u organizaciji sudjelovalo gotovo 11.000 ljudi i svima njima želim zahvaliti. Nakon 30 godina veseli me što djeca iz različitih zemalja dolaze na Igre, natječu se, druže i stvaraju prijateljstva. Mi, odrasli, više moramo slušati što nam djeca svojim ponašanjem pokazuju, a to je da bez obzira na to što smo različiti i što dolazimo iz različitih zemalja, svi imamo isti cilj i svi živimo na istom planetu. I zato im na tome velika hvala.q TIHOMIR GUDIĆ izvršni direktor Plazma Sportskih igara mladih: - Trideseta sezona jubilej je koji ćemo dugo pamtiti, ali prije svega podsjetnik na razlog zbog kojeg Igre postoje. Velika hvala djeci, ona su naša najveća motivacija. Upravo zbog njih ove smo godine obišli 198 mjesta i gradova u Hrvatskoj i na sportskim terenima okupili 138.934 sudionika. Svakom djetetu koje je ove godine bilo dio Igara želim zahvaliti. Kao prepoznat hrvatski proizvod, Igre se danas održavaju u pet zemalja, a na Međunarodnoj završnici ugostili smo i djecu iz Ukrajine. Interes za uključivanje pokazuju i druge zemlje, što nam je velika potvrda vrijednosti svega što radimo. U svim zemljama grupacije ove je godine sudjelovalo 432.678 djece i mladih u 523 grada i općine. To je naš ponos, ali i odgovornost. Hvala roditeljima, učiteljima i trenerima koji djecu potiču na bavljenje sportom. Kao i koordinatorima, voditeljima natjecanja, volonterima koji su uključeni u provedbu aktivnosti tijekom sezone. Iza nas je godina u kojoj smo, kroz Međunarodnu završnicu, All-Star Day i obilježavanje 30 godina neprekidnog rada, Igre podigli na svjetsku razinu. Iza svega toga stoje ljudi, od užeg menadžmenta do timova u regiji, kojima sam zahvalan. Moja snaga u organizaciji Igara upravo je u tim ljudima. Njihov trud, odgovornost i energija omogućili su prepoznavanje svih rezultata ostvarenih tijekom 30 godina rada.q

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 2, 3
Oblast strane 1,801.8 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4fc64eb3-04a9-4517-8bf3-9befb5e2968b/pdf

Marcel HOLJEVAC

Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

UVREDA ZA SVE

I mi Praljka za utrku imamo

Umro je Ratko Mladić, a hrvatski antifašisti šute o tome. Koliko ih je bilo briga za prosvjede u Srbiji, toliko ih nije briga za generala JNA. Možda zato što je ratovao protiv ustaša, što je nosio petokraku, što se borio za Jugoslaviju i socijalizam u koji je iskreno vjerovao. Za sve ono što je njima pozitivno. A opet, bio je genocidni manijak i kao takav je osuđen pred međunarodnim sudom. Što je činjenica preko koje teško mogu prijeći, pa uglavnom ne

govore ništa.

Jedan od rijetkih medijskih osvrta napisao je Jurica Pavičić, koji je đenerala upoznao još kao ročnik JNA na Ohridu, i opisao ga kao sebeljubivog psihopata i sadista željnog medijske pažnje, bez nekih spomena vrijednih ljudskih osobina. Malo me je takav pristup od Pavičića iznenadio, da nema ništa lijepo reći o drugu i starešini. Počnete se pitati gdje je podvala, jer znate da negdje jest. Pa vam u oči padne par detalja koji daju dobar uvid u mentalni sklop hrvatskog intelektualca.

"Na koncu je - kad se crta podvuče - sve uništio. Srpsku dalmatinsku zajednicu, koju je krenuo 'braniti', sveo je na tužne Mohikance, Cajune koji se ljeti vraćaju na djedovinu i strepe hoće li ih privesti zbog objave na Fejsu. To je - kad se crta podvuče - Mladićevo djelo", piše Pavičić. Dakle, prvo što stvarno zamjera Mladiću nisu pokolji Hrvata i Bošnjaka, nego to što je odgovoran za izbjeglištvo Srba iz Dalmacije, i – o, tragedije – za to da ne smiju četnikovati po internetu. A inače bi mogli?

Nadalje: "Jugoslaviju nije obranio, ni pravu ni 'krnju'. Srbe nije ujedinio." I bio je dogmat i "u lošem smislu jugoslavenski unitarist". Ovo potonje valjda bi trebalo značiti da postoje, ili su postojali, i "u dobrom smislu" jugoslavenski unitaristi?! Nešto kao benigni pangermanizam s dobrohotnim Führerom, valjda?

Ali udarna je misao na samom kraju i otkriva zašto je Pavičić uopće napisao taj osvrt. Kao najgore nasljeđe Ratka Mladića on navodi "nacionalistički mit koji ga je nadživio" pa kaže: "Od tamnih princeva devedesetih to je uspjelo samo dvojici: njemu i Slobodanu Praljku." Dakle, jedini cilj cijele te pisanije jest relativizirati srpske genocidne ratne zločince, zato što i mi imamo Praljka za utrku!

Kako komentirati nekoga tko u isti rang stavlja Praljka, pjesnika i vrhunskog intelektualca s tri posve različita fakulteta, čovjeka renesansne širine, s govedom poput Mladića? Kako povući paralelu između Mladića, koji se 15 godina skrivao po rupama kao štakor, i Praljka, koji je dobrovoljno otišao u Haag, Mladića koji je moljakao da ga puste i Praljka koji je u trenutku osude postupio kako samo rijetki časni ljudi mogu? Kako usporediti nekoga osuđenog po dobrim dijelom političkoj optužnici (doktrina UZP-a nije bila eksplicitno navedena u Statutu Haškog suda niti takav koncept postoji u međunarodnom pravu!) s nekim osuđenim za genocid?

Ali to je taj problem "postjugoslavenskih" hrvatskih intelektualaca, oni imaju intrinzičnu potrebu "izvinjavati se" Srbima, tješiti ih, poručiti im, "pa dobro, ako imate genocidnih ratnih zločinaca među sobom i slavite ih, znate, nismo ni mi bolji od vas". Ne treba se čuditi, godinama su pokušavali u ravninu staviti Tudmana i Miloševića. U svakom slučaju, ta usporedba Praljka i Mladića i više je nego uvreda ne samo za sve hrvatske veterane nego i za sve one koji se osjećaju ili izjašnjavaju kao Hrvati.

ZVIJEZDA VODILJA

Grupa izdajica zbog Severine

Organizatori prosvjeda u subotu, dva dana nakon što će ovaj tekst biti u tisku i dan prije nego što će biti na mreži, tvrde da se trebaju odazvati svi kojima je stalo do boljitka Hrvatske, uključujući molitelje i branitelje, koje bi inače zakopali ispod zidića pred kućom i zasuli krečem. Oni drugi, "hadezenjare", kažu da organizatorima nije do boljitka Hrvatske i da su jugo i gay udruge, Možemo, SDP i ostali ukrali Ličanima

DAMJAN TADIĆ

prosvjed, te da ih zapravo nije briga za okoliš, nego samo za uvoz revolucije iz Srbije i politizaciju otpada.

U javnosti se pak vode rasprave treba li ipak, iz moralnih razloga i kao čin pobune protiv nelegalnog zatrpavanja otpada, doći na skup, neovisno o tome što su ga antifašisti i udruge preoteli Ličanima te ga otvoreno promoviraju kao skup protiv HDZ-a, a ne kao prosvjed protiv ilegalnog odlagališta kakvih ima na tisuće po Hrvatskoj, ali je stjecajem okolnosti ovo jedno postalo paradigmatski primjer. Kao što je nadstrešnica postala paradigma korupcije i svevlasti Aleksandra Vučića u Srbiji.

"Plenkovićeve inflacije" više se nitko ne sjeća, tema je sada voda u Lici. Za koju nitko ne vjeruje da nije zagađena, a najpospodnije će se na priopćenja Zavoda za javno zdravstvo nasmijati svi oni koji su "teoretičarima zavjere" proglašavali sve koji su bili skeptični prema priopćenjima tog istog zavoda u vrijeme covida, a naročito o potrebi cijepljenja. Cjepivo se, podsjetimo, pokazalo uglavnom bezopasnim, ali i posve beskorisnim zmijskim uljem, no skupo plaćenim: dok se većina upuštala u besmislene rasprave hoćemo li svi pomrijeti ako se cijepimo ili ćemo svi pomrijeti ako se ne cijepimo, Ursulina je ekipa lijepo zarađivala. Umrli nisu ni jedni ni drugi, samo su opljačkani, jednako oni koji su se cijepili kao i oni koji nisu.

Uloge su se okrenule pa su sad "teoretičari zavjere" oni koji su tada govorili kako samo glupani ne vjeruju Capaku i znanosti. Istina, ljudski je biti skeptičan prema službenim priopćenjima, ali dirljiva je novopronađena ljubav za čisti zrak i vodu ljubitelja znanosti, naročito u svjetlu toga da i dandanas plaću zbog toga što je u "zločinačkoj pretvorbi i privatizaciji" pogašena turbozagađivačka jugoslavenska teška industrija, o kojoj sam nedavno detaljno pisao i naveo koje i gdje je otrove ispuštala u zrak, more, rijeke i zemlju. U odnosu na jedan TLM, Koksaru Bakar ili Jugovinil, današnja ilegalna odlagališta toksičnog otpada su lječilišta.

Branitelje i one koji baš ne bi prosvjedovali s Katom Peović, Severinom, Šerbedžijom i tom ekipom svrstavaju u grupu izdajica, prodanih duša koje nije briga za okoliš, uz floskule tipa "jeste li se vi branitelji borili za ovakvu Hrvatsku". Ne vjerujem da se se itko borio za Hrvatsku u kojoj bi na vlasti bili ljudi koji u Srbiji vide uzor i zvijezdu vodilju.

ISKRENA DALIJA

Prosvjed protiv HDZ-a

Jesu li, dakle, građanske inicijative i udruge civilnog društva pogriješile dopustivši da im se u vlak ukrcavaju političari koji su i sami velikim dijelom odgovorni za probleme, od Dončićeve familije u Lici do Možemo u Zagrebu, u kojem je prošloga tjedna bez velike medijske pompe prošlo ispuštanje otrova koji je izazvao pomor ribe u Savu od Holdinga, kojim ta gradska vlast izravno upravlja i gdje odgovornost nije samo politička? Ili će oporba, uključujući desnu, mobilizacijom svojih pristaša uspjeti stvoriti situaciju koju priziva, s masovnim prosvjedima protiv Vlade koji bi trajali mjesecima?

Dalija Orešković bila je sasvim nedvosmislena i iskrena: Ovo je prosvjed protiv HDZ-a. Poziv na prosvjed je, zahvaljujući vrhunskoj manipulatorici Severini, dobio i element emocionalne ucjene: ako se ne odazovete, onda ste glupan, hadezenjara i kriminalac.

"Svi koji su protiv Hoda za Liku ili su slizani s kriminalcima koji su otpad istresli u Gospiću i drugdje ili su slizani s vlasti i o njoj ovise ili su jednostavno glupi. Četvrtog nema. Čovječanstvo su koštali glupani i loši ljudi. Svijet mogu spasiti samo dobri i hra-

ROBERT FAJT

bri", napisala je u zapaženoj objavi poznata hrvatska intelektualka i audiovizualna umjetnica. Od čega svijet treba spasiti? Od HDZ-a ili od smeća u Lici? Ili je to jedno te isto? Tako ispada. HDZ je za smeće, svi su ostali protiv. Iako je Zagreb u mandatu Možemo pretvoren u ogromno smetlište, dijelom i zato što su se još za Bandića protivili izgradnji spalionice kao neekološke!

Niti svijet treba spašavati, niti svijetu trebaju heroji koji sebe vide kao dobre i hrabre ljude, jer su takvi najgori i najopasniji. Svatko tko dijeli svijet na "dobre i hrabre ljude" i među njima vidi sebe, i one ostale, zle, koje treba ušutkati, uništiti, zatrti, nije dobar čovjek. Dijeliti čovječanstvo na dobre i hrabre (aktiviste, Jugoslavene, komuniste, Možemo, Hamas, Srbe odnosno antiašiste itd.) i glupe i loše (desnica, HDZ, vjernici, branitelji, Židovi itd.) u korijenu je svake antidemokratske, genocidne i totalitarne ideologije. Naravno, kategorije zlih i dobrih mogu se razlikovati od navedenih i trenutnih, mogu biti i obrnute, što uopće nije bitno.

To se inače zove sindrom Don Quijotea, i rezultira onime čime su rezultirale i akcije najpoznatijeg literarnog ignoranta i duhovnog pretka svih ljevičara, ogromnom štetom za sve koje "spašava", dijelom i zato što mu cilj i nije nikoga spasiti, nego ispasti heroj i pravednik te biti slavljen kao takav (iako toga baš nije svjestan), dijelom zato što stvari vidi onako kako mu se svida, a ne kakvima jesu, što je posljedica čitanja previše loših knjiga o herojima i vitezovima. Slijepi idealizam, bez razumijevanja i poznavanja uzroka i posljedica svega onoga što netko vidi kao "društvenu nepravdu", a najviše vlastitih stvarnih motiva, opasan je i uvijek stvara kaos i patnju.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 2, 3
Oblast strane 1,801.8 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4fc64eb3-04a9-4517-8bf3-9befb5e2968b/pdf

KONTROLA ŠTETE

Prizivanje nadstrešnice

No dok je Don Quijote, iako štetočina i narcis, bio i idealist, ovdje imamo i element fašistoidnosti, koja se ogleda u stavu "tko nije s nama, taj je protiv nas", time i protiv Like i protiv čistog zraka i vode, pa i protiv Hrvatske. Taj nije domoljub. Gluposti. Nitko nije za zagađenje, naprotiv, dobro je da se konačno počela obraćati pozornost na bezbrojna ilegalna odlagališta i da je to postala tema u javnosti, pa i tema prosvjeda. Ali je legitimno pitati je li taj prosvjed u dobroj vjeri ili je toksični otpad u Lici samo izgovor. Građani Like svakako zaslužuju potporu, i Vlada svakako zaslužuje kritiku zbog sporosti, bahatosti i zanemarivanja problema, ali iskorištavanje problema Gospićana za pumpanje nečije političke i ideološke platforme to nije. Ličane treba pustiti da govore u svoje ime, nisu retardirani i ne trebaju dušobrižnike. Nažalost, u Hrvatskoj se svaki stvarni problem ljudi koristi za političku agendu, najčešće onih kojima do rješenja problema uopće nije stalo. O prizivanju srpskog revolucionarnog scenarija, nadstrešnice, vrlo su se izravno izjasnili i organizatori prosvjeda i Plenković. "U subotu 5. 9. Hrvatska hoda za Gospić. Smrt, bolest i korupcija pogađaju svakoga i nemaju ideološki predznak. Ne postoji ideologija koja podržava zagađenje i koja podržava da pojedinci kradu. Taktika je od pamtivijeka da čovjeka koji slobodno misli, a posebno ženu, optužiš da radi protiv države i riješio si stvar. To se upravo događa u Srbiji, gdje vlast tuče, uhodi i zatvara svoje studente i građane samo zato

ROBERT FAJT

što traže odgovornost. Želimo li postati takvo društvo? Slijede li i nama, nakon batinaša na fojzbucima, batinaši po ulicama?" napisala je Severina. Plenković je pak u Gospiću, gdje je pokušao, bez nekog uspjeha, kontrolirati štetu - što je trebao učiniti prije više od mjesec dana, sad je kasno – rekao kako "oporba prepisuje novosadsku nadstrešnicu". Tu valja reći, Severina je, kao i brojni drugi uključeni u ovaj prosvjed, izrazito emocionalno podržala antivučićevsku revoluciju u Srbiji, kao da smo još jedna država i "jedan jugoslavenski narod". Ja sam pak tvrdio da se to nas ne tiče i da službena Hrvatska nema što podržavati bilo koju stranu u Srbiji, prvo zato što je to eklatantno miješanje u unutarnje stvari druge države, a drugo zato što su oni koji prosvjeduju protiv Vučića jednako toliko četnici i antihrvati kao i on i njegova vlada. Mislim, koliko lud netko u Hrvatskoj mora biti da podrži revoluciju u Srbiji za koje stoje, među ostalim, tamošnji "ratni veterani", kako se izvještavalo? Veterani kojih ratova? Kad je koji domaći medij otvoreno napisao o kakvim je "veteranima" riječ?

SRPSKI UZORI

Vučićevska četničija

Srpski četnici oduvijek su bili uzor hrvatskim antifašistima, ma koliko oni tvrdili suprotno. Još od pretprošlog stoljeća Srbija je bila uzor hrvatskim elitama jer se pobunila protiv otomanske vlasti i uspjela ostvariti kakvu-takvu neovisnost, što Hrvatska u revolucionarnim previranjima 1848. nije uspjela. Ona je to iz nekog razloga i ostala. Lijeva i projugoslavenska Hrvatska nikad nije skrivala svoju fascinaciju Srbijom, slobodarskom i ujedinjeljskom naspram "poslušničke", "uskogrudne", "sebične", ustaške Hrvatske koja je izdala ideju jugoslavenstava pod vodstvom Pijemonta južnoslavenskog ujedinjenja, Srbije, priklonivši se "imperijalističkom" i "kapitalističkom" Zapadu, intrinzično antislavenskom i zločinačkom, i

koja je napustila opojni zov pravoslavlja u korist ustašoidnog i srbomrzačkog katoličanstva (jedan od razloga zbog kojih antifašisti toliko mrze katolike upravo je to što su, po njihovu, "odbacili veru pradedova").

Taj podanički, kmetovski i ulizički mentalitet vrlo se dobro vidi i danas, pa smo svjedočili podrški protuvučićevskoj četničiji na svim razinama u Hrvatskoj, kao da ta četničija ima imalo drukčiji stav o Hrvatima od vučićevske četničije. Od izbijanja prosvjeda čitamo i slušamo o tome kako se moramo povesti za braćom Srbima, dignuti revoluciju i pomesti ovu korumpiranu vlast kao što će Srbi pomesti svoju, a onda ćemo se, valjda, u njihovim mokrim snovima, ponovo zbratimiti sa Srbijom, izaći iz EU-a, gdje smo "podanici" i ući ponovno s braćom u neku novu Jugoslaviju. Čak se za one koji su skeptični prema prosvjedu koristi od Srba preuzet izraz "Čaci!" Pa dajte, bar toliko budite originalni da smislite svoju uvredu! Ili ni to ne možete bez Srba!? A izjednačavanje naše vlade s Vučićevom u Srbiji u najmanju je ruku uvredljivo, ako ne i potpuno debilno.

Zambija i Lesoto rangirani su kao neusporedivo slobodnije i demokratskije od Srbije po Freedom Houseu, iako čak nisu među najboljima u Africi! Hrvatska je klasificirana kao potpuno slobodna država, dok je Srbija označena kao "hibridni autokratski režim". Debilnije je samo prizivanje srpske, i to propale, revolucije u Hrvatskoj, ali to je oduvijek duboko u DNK-u hrvatske ljevice, raditi sve što vide da Srbi rade. I diviti im se.

LAŽNA ZASTAVA

Uljez na "desnici"

Tu ostaje još pitanje Mosta i njegove uloge u svemu. Marin Miletić još je lani napisao, citiram: "S ljevicom koja napada branitelje i Crkvu – ni jesti". Ok, možda neće jesti s njima, ali očito mogu popiti piće. Most razotkrije aferu sa smećem u Lici, uspije je nekako prišiti HDZ-u "po zapovjednoj odgovornosti", a potom Možemo organizira prosvjed protiv HDZ-a.

Ne vidim problem da "ljuta desnica" surađuje s ljevicom na pitanjima od nacionalnog interesa i da s njima traži zajednički jezik, pa čak i kad su "gosti" Zoran Pusić i Drago Pilsel. Dapače, smatram to jako dobrim i korisnim. A smeće svakako jest pitanje od nacionalnog interesa. I Most je itekako zainteresiran da se ovo istjera načistac, ali ostaje pitanje zašto nemaju interesa proširiti temu na ostala odlagališta opasnog otpada kakvih je puna Hrvatska, s naglaskom na Zagreb, koji se pretvorio u veliko smetlište, i na ostale političke aktere.

Odgovor možda leži u Miletićevu rezanju lokota na plaži danoj u koncesiju riječkom hotelu, što je naprasno prestao raditi kad je ispalo da su koncesiju dali Milanovićeva vlada i Obersnel i da HDZ s tim nema ništa (nema u stvari ni s otpadom u Lici, ali to više nije bitno).

Od same pojave Mosta na političkoj sceni bio sam vrlo skeptičan prema njima, pričalo se i onda kako su osnovani kao politička operacija pod lažnom zastavom, "false flag". A od njihova naglog i neočekivanog "skretanja udesno", kad su od jedne ideološki nedefinirane, ali pretežno lijeve stranke s tek natruhama demokršćanstva odlučili, preko noći, profilirati se kao "najdesnija stranka u Hrvatskoj", desno od Domovinskog pokreta, nekako ih sve više vidim kao petu kolonu na desnici. Kao stranku kojoj je cilj odvesti dio desnih glasova koaliciji Možemo – SDP – Most.

Povijest Mosta ostavlja prostora za takve spekulacije. Glavni sponzor u početku im je bio tajkun Roglić, prijatelj Stjepana Mesića, kojeg se u kuloarima povezuje s Udbom i koji je ogromno bogatstvo naglo stekao krajem osamdesetih, a inače je vodio privatizaciju golemih socijalističkih tvrtki poput UNIS-a. Nakon prvih izbora na koje su izašli, bez njih se nije moglo formirati vladu, a Petrov je odmah pritrčao SDP-u i pokušao s njima sklopiti koalicijski sporazum. No, kako Milanović nije pristao na nepošten uvjet da se odrekne premijerskog položaja, koji u demokracijama u pravilu ide lideru najjače stranke u parlamentu, prišao je Karamarku i kasnije ga uspio – srušiti. Karamarko je tu ispao naivan, a HDZ je dobio novog lidera, Plenkovića. Plenković je preuzeo HDZ na valu spina o "pogodovanju MOL-u" koji je proširio Petrov. Kasnije je Most ponovno postao, nakratko, koalicijski partner HDZ-a, ali su ga ponovno pokušali rušiti glasavši za prijedlog oporbe za smjenu ministra (i to najsposobnijeg!) u vlastitoj vladi. 2024. su pokušali ući u veliku "antikorupcijsku" koaliciju protiv HDZ-a. Dakle, ponovno su odigrali ulogu pete kolone pokušavajući dovesti SDP na vlast. Inače, u demokracijama je legitimno da koalicijski partner u vladi kaže premijeru da izvještira na smjeni tog i tog ministra, u protivnom izlazi iz

DAMIR ŠKORIĆ/PIXSELL

vlade, ali nije legitimno glasati za nepovjerenje tom ministru na prijedlog oporbe!

Most je sebi zatvorio vrata koalicije s HDZ-om, i zapravo je posve logično da, unatoč navodnim "ideološkim razlikama" pokušaju dovesti Možemo na vlast i ubaciti se u koaliciju s njima. Zato to ne treba gledati kao običnu "teoriju zavjere".

NEMORALNA PRISILA

Eksperiment u Zagrebu

Kad je Možemo došao na vlast u Zagrebu, i kad su se ubrzo nakon toga počele stvarati nesnosne prometne gužve, napisao sam kako se tu ne radi samo o nesposobnosti ili nesnalaženju, nego o namjeri.

Moja "teorija zavjere" bila je da oni namjerno pokušavaju građanima život pretvoriti u pakao kako bi ih silom natjerali da koriste javni prijevoz – tramvaje i autobuse – i bicikle, umjesto automobila.

Sad je njihov pročelnik za promet, Pavuna, potvrdio da sam bio u pravu. Čovjek koji je inače po obrazovanju psiholog, i čija je temeljna teorija da povećanje kapaciteta gradskih prometnica ne dovodi do smanjenja prometnih gužvi, ustvrdio je da će namjerno povećanje prometnih gužvi dovesti do toga da ljudi odustanu od automobila i počnu koristiti tramvaje i bicikle.

A novi eksperiment u tom smjeru jest ukidanje dviju od tri prometne trake za automobile na jednom od najkritičnijih i najprometnijih križanja u Zagrebu, onom Selske i Horvaćanske.

Odnosno, dviju na Horvaćanskoj na sjevernom kolniku, koji će se s više od 13 metara suziti na 6,5, dok na uvijek zagušenoj Selskoj jedna traka postaje autobusna.

Riječ je o nehumanom eksperimentu nad građanima već odavno izmorenima

IVANA GAGIĆ

gužvama, građanima koji gube sate i dane u zagušenom prometu i koje vlast tretira kao zamorce.

Evo, namjerno ćemo stvoriti gužve i građani će onda doživjeti epifaniju, shvatit će da im je bolje gužvati se s 200 ljudi u tramvaju nego sjediti u klimatiziranom autu i slušati muziku, ili biciklirati po zagrebačkih ljetnih plus 35 ili po zimskoj poledici! I onda je svizac zamotao čokoladu ili što?

Tko može uopće vjerovati u takve gluposti?

Tramvaji i bicikli nisu zamjena za automobile. Velika većina građana ne može tramvajem stići od posla do kuće i obratno jer ili ne žive ili ne rade u zoni tramvaja.

Moraju presjedati, ili uopće ne mogu koristiti tramvaj, a autobusi su to sporiji što je promet zagušeniji.

Brojnima je javni prijevoz jednostavno predaleko od doma ili posla, nikomu se ne pješači 10 ili 15 minuta do stanice i onda još toliko od nje do doma.

Ljudi danas automobilima idu na posao zato što si ih mogu priuštiti.

Alternativa bi eventualno bila gradska željeznica, ali to očito u Gradu nikoga ne zanima. Podizanje pruge i izmještanje teretnog prometa, pa i dijela putničkog. Podzemnu zaboravite, gradila bi se desetljećima i bila bi preskupa za ovako mali grad.

To je za osjetno veće gradove, ili one gdje ju je puno jeftinije graditi. Ili oboje.

No problem Možemo jest to što su fanatici, pa su iz vida izgubili cilj, a napore su pojačali. Cilj je javnog prometa smanjiti gužve i time zagađenje te građanima uštedjeti vrijeme i olakšati život.

Ako namjerno povećavate gužve kako biste ih prisilili da koriste javni prijevoz, koji ne koriste ponajviše zato što je ionako nepouzdan i sporiji, i uvijek će to biti, unatoč svim žutim trakama, pametnim semaforima i namjernom gušenju automobilskog prometa, povećali ste zagađenje i oteli građanima dodatno vrijeme. I, usto, svaka prisila jednostavno je nemoralna. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 2, 3
Oblast strane 1,801.8 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4fc64eb3-04a9-4517-8bf3-9befb5e2968b/pdf

Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Marcel HOLJEVAC

UVREDA ZA SVE I mi Praljka za utrku imamo Umro je Ratko Mladić, a hrvatski antifašisti šute o tome. Koliko ih je bilo briga za prosvjede u Srbiji, toliko ih nije briga za generala JNA. Možda zato što je ratovao protiv ustaša, što je nosio petokraku, što se borio za Jugoslaviju i socijalizam u koji je iskreno vjerovao. Za sve ono što je njima pozitivno. A opet, bio je genocidni manijak i kao takav je osuđen pred međunarodnim sudom. Što je činjenica preko koje teško mogu prijeći, pa uglavnom ne govore ništa.

Jedan od rijetkih medijskih osvrta napisao je Jurica Pavičić, koji je đenerala upoznao još kao ročnik JNA na Ohridu, i opisao ga kao sebeljubivog psihopata i sadista željnog medijske pažnje, bez nekih spomena vrijednih ljudskih osobina. Malo me je takav pristup od Pavičića iznenadio, da nema ništa lijepo reći o drugu i starešini. Počnete se pitati gdje je podvala, jer znate da negdje jest. Pa vam u oči padne par detalja koji daju dobar uvid u mentalni sklop hrvatskog intelektualca.

"Na koncu je - kad se crta podvuče - sve uništio. Srpsku dalmatinsku zajednicu, koju je krenuo 'braniti', sveo je na tužne Mohikance, Cajune koji se ljeti vraćaju na djedovinu i strepe hoće li ih privesti zbog objave na Fejsu. To je - kad se crta podvuče - Mladićevo djelo", piše Pavičić. Dakle, prvo što stvarno zamjera Mladiću nisu pokolji Hrvata i Bošnjaka, nego to što je odgovoran za izbjeglištvo Srba iz Dalmacije, i – o, tragedije – za to da ne smiju četnikovati po internetu. A inače bi mogli?

Nadalje: "Jugoslaviju nije obranio, ni pravu ni 'krnju'. Srbe nije ujedinio." I bio je dogmat i "u lošem smislu jugoslavenski unitarist". Ovo potonje valjda bi trebalo značiti da postoje, ili su postojali, i "u dobrom smislu" jugoslavenski unitaristi?! Nešto kao benigni pangermanizam s dobrohotnim Führerom, valjda?

Ali udarna je misao na samom kraju i otkriva zašto je Pavičić uopće napisao taj osvrt. Kao najgore nasljeđe Ratka Mladića on navodi "nacionalistički mit koji ga je nadživio" pa kaže: "Od tamnih prinčeva devedesetih to je uspjelo samo dvojici: njemu i Slobodanu Praljku." Dakle, jedini cilj cijele te pisanije jest relativizirati srpske genocidne ratne zločince, zato što i mi imamo Praljka za utrku! Kako komentirati nekoga tko u isti rang stavlja Praljka, pjesnika i vrhunskog intelektualca s tri posve različita fakulteta, čovjeka renesansne širine, s govedom poput Mladića? Kako povući paralelu između Mladića, koji se 15 godina skrivao po rupama kao štakor, i Praljka, koji je dobrovoljno otišao u Haag, Mladića koji je moljakao da ga puste i Praljka koji je u trenutku osude postupio kako samo rijetki časni ljudi mogu? Kako usporediti nekoga osuđenog po dobrim dijelom političkoj optužnici (doktrina UZP-a nije bila eksplicitno navedena u Statutu Haškog suda niti takav koncept postoji u međunarodnom pravu!) s nekim osuđenim za genocid?

Ali to je taj problem "postjugoslavenskih" hrvatskih intelektualaca, oni imaju intrinzičnu potrebu "izvinjavati se" Srbima, tješiti ih, poručiti im, "pa dobro, ako imate genocidnih ratnih zločinaca među sobom i slavite ih, znate, nismo ni mi bolji od vas". Ne treba se čuditi, godinama su pokušavali u ravninu staviti Tuđmana i Miloševića. U svakom slučaju, ta usporedba Praljka i Mladića i više je nego uvreda ne samo za sve hrvatske veterane nego i za sve one koji se osjećaju ili izjašnjavaju kao Hrvati. ZVIJEZDA VODILJA Grupa izdajica zbog Severine Organizatori prosvjeda u subotu, dva dana nakon što će ovaj tekst biti u tisku i dan prije nego što će biti na mreži, tvrde da se trebaju odazvati svi kojima je stalo do boljitka Hrvatske, uključujući molitelje i branitelje, koje bi inače zakopali ispod zidića pred kućom i zasuli krečem. Oni drugi, "hadezenjare", kažu da organizatorima nije do boljitka Hrvatske i da su jugo i gay udruge, Možemo, SDP i ostali ukrali Ličanima prosvjed, te da ih zapravo nije briga za okoliš, nego samo za uvoz revolucije iz Srbije i politizaciju otpada.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 2, 3
Oblast strane 1,801.8 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4fc64eb3-04a9-4517-8bf3-9befb5e2968b/pdf

Ujavnosti se pak vode rasprave treba li ipak, iz moralnih razloga i kao čin pobune protiv nelegalnog zatrpavanja otpada, doći na skup, neovisno o tome što su ga antifašisti i udruge preoteli Ličanima te ga otvoreno promoviraju kao skup protiv HDZ-a, a ne kao prosvjed protiv ilegalnog odlagališta kakvih ima na tisuće po Hrvatskoj, ali je stjecajem okolnosti ovo jedno postalo paradigmatski primjer. Kao što je nadstrešnica postala paradigma korupcije i svevlasti Aleksandra Vučića u Srbiji.

"Plenkovićeve inflacije" više se nitko ne sjeća, tema je sada voda u Lici. Za koju nitko ne vjeruje da nije zagađena, a najposprdnije će se na priopćenja Zavoda za javno zdravstvo nasmijati svi oni koji su "teoretičarima zavjere" proglašavali sve koji su bili skeptični prema priopćenjima tog istog zavoda u vrijeme covida, a naročito o potrebi cijepljenja. Cjepivo se, podsjetimo, pokazalo uglavnom bezopasnim, ali i posve beskorisnim zmijskim uljem, no skupo plaćenim: dok se većina upuštala u besmislene rasprave hoćemo li svi pomrijeti ako se cijepimo ili ćemo svi pomrijeti ako se ne cijepimo, Ursulina je ekipa lijepo zarađivala. Umrli nisu ni jedni ni drugi, samo su opljačkani, jednako oni koji su se cijepili kao i oni koji nisu. Uloge su se okrenule pa su sad "teoretičari zavjere" oni koji su tada govorili kako samo glupani ne vjeruju Capaku i znanosti. Istina, ljudski je biti skeptičan prema službenim priopćenjima, ali dirljiva je novopronađena ljubav za čisti zrak i vodu ljubitelja znanosti, naročito u svjetlu toga da i dandanas plaču zbog toga što je u "zločinačkoj pretvorbi i privatizaciji" pogašena turbozagađivačka jugoslavenska teška industrija, o kojoj sam nedavno detaljno pisao i naveo koje i gdje je otrove ispuštala u zrak, more, rijeke i zemlju. U odnosu na jedan TLM, Koksaru Bakar ili Jugovinil, današnja ilegalna odlagališta toksičnog otpada su lječilišta.

Branitelje i one koji baš ne bi prosvjedovali s Katom Peović, Severinom, Šerbedžijom i tom ekipom svrstavaju u grupu izdajica, prodanih duša koje nije briga za okoliš, uz floskule tipa "jeste li se vi branitelji borili za ovakvu Hrvatsku". Ne vjerujem da se se itko borio za Hrvatsku u kojoj bi na vlasti bili ljudi koji u Srbiji vide uzor i zvijezdu vodilju.

ISKRENA DALIJA Prosvjed protiv HDZ-a

Jesu li, dakle, građanske inicijative i udruge civilnog društva pogriješile dopustivši da im se u vlak ukrcavaju političari koji su i sami velikim dijelom odgovorni za probleme, od Dončićeve familije u Lici do Možemo u Zagrebu, u kojem je prošloga tjedna bez velike medijske pompe prošlo ispuštanje otrova koji je izazvao pomor ribe u Savu od Holdinga, kojim ta gradska vlast izravno upravlja i gdje odgovornost nije samo politička? Ili će oporba, uključujući desnu, mobilizacijom svojih pristaša uspjeti stvoriti situaciju koju priziva, s masovnim prosvjedima protiv Vlade koji bi trajali mjesecima? Dalija Orešković bila je sasvim nedvosmislena i iskrena: Ovo je prosvjed protiv HDZ-a. Poziv na prosvjed je, zahvaljujući vrhunskoj manipulatorici Severini, dobio i element emocionalne ucjene: ako se ne odazovete, onda ste glupan, hadezenjara i kriminalac.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 2, 3
Oblast strane 1,801.8 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4fc64eb3-04a9-4517-8bf3-9befb5e2968b/pdf

"Svi koji su protiv Hoda za Liku ili su slizani s kriminalcima koji su otpad istresli u Gospiću i drugdje ili su slizani s vlasti i o njoj ovise ili su jednostavno glupi. Četvrtog nema. Čovječanstvo su koštali glupani i loši ljudi. Svijet mogu spasiti samo dobri i hrabri", napisala je u zapaženoj objavi poznata hrvatska intelektualka i audiovizualna umjetnica. Od čega svijet treba spasiti? Od HDZ-a ili od smeća u Lici? Ili je to jedno te isto? Tako ispada. HDZ je za smeće, svi su ostali protiv. Iako je Zagreb u mandatu Možemo pretvoren u ogromno smetlište, dijelom i zato što su se još za Bandića protivili izgradnji spalionice kao neekološke! Niti svijet treba spašavati, niti svijetu trebaju heroji koji sebe vide kao dobre i hrabre ljude, jer su takvi najgori i najopasniji. Svatko tko dijeli svijet na "dobre i hrabre ljude" i među njima vidi sebe, i one ostale, zle, koje treba ušutkati, uništiti, zatrti, nije dobar čovjek. Dijeliti čovječanstvo na dobre i hrabre (aktiviste, Jugoslavene, komuniste, Možemo, Hamas, Srbe odnosno antiašiste itd.) i glupe i loše (desnica, HDZ, vjernici, branitelji, Židovi itd.) u korijenu je svake antidemokratske, genocidne i totalitarne ideologije. Naravno, kategorije zlih i dobrih mogu se razlikovati od navedenih i trenutnih, mogu biti i obrnute, što uopće nije bitno. To se inače zove sindrom Don Quijotea, i rezultira onime čime su rezultirale i akcije najpoznatijeg literarnog ignoranta i duhovnog pretka svih ljevičara, ogromnom štetom za sve koje "spašava", dijelom i zato što mu cilj i nije nikoga spasiti, nego ispasti heroj i pravednik te biti slavljen kao takav (iako toga baš nije svjestan), dijelom zato što stvari vidi onako kako mu se sviđa, a ne kakvima jesu, što je posljedica čitanja previše loših knjiga o herojima i vitezovima. Slijepi idealizam, bez razumijevanja i poznavanja uzroka i posljedica svega onoga što netko vidi kao "društvenu nepravdu", a najviše vlastitih stvarnih motiva, opasan je i uvijek stvara kaos i patnju.

KONTROLA ŠTETE Prizivanje nadstrešnice

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 2, 3
Oblast strane 1,801.8 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4fc64eb3-04a9-4517-8bf3-9befb5e2968b/pdf

No dok je Don Quijote, iako štetočina i narcis, bio i idealist, ovdje imamo i element fašistoidnosti, koja se ogleda u stavu "tko nije s nama, taj je protiv nas", time i protiv Like i protiv čistog zraka i vode, pa i protiv Hrvatske. Taj nije domoljub. Gluposti. Nitko nije za zagađenje, naprotiv, dobro je da se konačno počela obraćati pozornost na bezbrojna ilegalna odlagališta i da je to postala tema u javnosti, pa i tema prosvjeda. Ali je legitimno pitati je li taj prosvjed u dobroj vjeri ili je toksični otpad u Lici samo izgovor. Građani Like svakako zaslužuju potporu, i Vlada svakako zaslužuje kritiku zbog sporosti, bahatosti i zanemarivanja problema, ali iskorištavanje problema Gospićana za pumpanje nečije političke i ideološke platforme to nije. Ličane treba pustiti da govore u svoje ime, nisu retardirani i ne trebaju dušobrižnike. Nažalost, u Hrvatskoj se svaki stvarni problem ljudi koristi za političku agendu, najčešće onih kojima do rješenja problema uopće nije stalo. O prizivanju srpskog revolucionarnog scenarija, nadstrešnice, vrlo su se izravno izjasnili i organizatori prosvjeda i Plenković. "U subotu 5. 9. Hrvatska hoda za Gospić. Smrt, bolest i korupcija pogađaju svakoga i nemaju ideološki predznak. Ne postoji ideologija koja podržava zagađenje i koja podržava da pojedinci kradu. Taktika je od pamtivijeka da čovjeka koji slobodno misli, a posebno ženu, optužiš da radi protiv države i riješio si stvar. To se upravo događa u Srbiji, gdje vlast tuče, uhodi i zatvara svoje studente i građane samo zato što traže odgovornost. Želimo li postati takvo društvo? Slijede li i nama, nakon batinaša na fejzbucima, batinaši po ulicama?" napisala je Severina.Plenković je pak u Gospiću, gdje je pokušao, bez nekog uspjeha, kontrolirati štetu - što je trebao učiniti prije više od mjesec dana, sad je kasno – rekao kako "oporba prepisuje novosadsku nadstrešnicu".Tu valja reći, Severina je, kao i brojni drugi uključeni u ovaj prosvjed, izrazito emocionalno podržala antivučićevsku revoluciju u Srbiji, kao da smo još jedna država i "jedan jugoslavenski narod". Ja sam pak tvrdio da se to nas ne tiče i da službena Hrvatska nema što podržavati bilo koju stranu u Srbiji, prvo zato što je to eklatantno miješanje u unutarnje stvari druge države, a drugo zato što su oni koji prosvjeduju protiv Vučića jednako toliko četnici i antihrvati kao i on i njegova vlada. Mislim, koliko lud netko u Hrvatskoj mora biti da podrži revoluciju u Srbiji iza koje stoje, među ostalim, tamošnji "ratni veterani", kako se izvještavalo? Veterani kojih ratova? Kad je koji domaći medij otvoreno napisao o kakvim je "veteranima" riječ? SRPSKI UZORI

Vučićevska četničija

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 2, 3
Oblast strane 1,801.8 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4fc64eb3-04a9-4517-8bf3-9befb5e2968b/pdf

Srpski četnici oduvijek su bili uzor hrvatskim antifašistima, ma koliko oni tvrdili suprotno. Još od pretprošlog stoljeća Srbija je bila uzor hrvatskim elitama jer se pobunila protiv otomanske vlasti i uspjela ostvariti kakvu-takvu neovisnost, što Hrvatska u revolucionarnim previranjima 1848. nije uspjela. Ona je to iz nekog razloga i ostala. Lijeva i projugoslavenska Hrvatska nikad nije skrivala svoju fascinaciju Srbijom, slobodarskom i ujediniteljskom naspram "poslušničke", "uskogrudne", "sebične", ustaške Hrvatske koja je izdala ideju jugoslavenstava pod vodstvom Pijemonta južnoslavenskog ujedinjenja, Srbije, priklonivši se "imperijalističkom" i "kapitalističkom" Zapadu, intrinzično antislavenskom i zločinačkom, i koja je napustila opojni zov pravoslavlja u korist ustašoidnog i srbomrzačkog katoličanstva (jedan od razloga zbog kojih antifašisti toliko mrze katolike upravo je to što su, po njihovu, "odbacili veru pradedova"). Taj podanički, kmetovski i ulizički mentalitet vrlo se dobro vidi i danas, pa smo svjedočili podršci protuvučićevskoj četničiji na svim razinama u Hrvatskoj, kao da ta četničija ima imalo drukčiji stav o Hrvatima od vučićevske četničije. Od izbijanja prosvjeda čitamo i slušamo o tome kako se moramo povesti za braćom Srbima, dignuti revoluciju i pomesti ovu korumpiranu vlast kao što će Srbi pomesti svoju, a onda ćemo se, valjda, u njihovim mokrim snovima, ponovo zbratimiti sa Srbijom, izaći iz EU-a, gdje smo "podanici" i ući ponovno s braćom u neku novu Jugoslaviju. Čak se za one koji su skeptični prema prosvjedu koristi od Srba preuzet izraz "Ćaci!" Pa dajte, bar toliko budite originalni da smislite svoju uvredu! Ili ni to ne možete bez Srba!? A izjednačavanje naše vlade s Vučićevom u Srbiji u najmanju je ruku uvredljivo, ako ne i potpuno debilno. Zambija i Lesoto rangirani su kao neusporedivo slobodnije i demokratskije od Srbije po Freedom Houseu, iako čak nisu među najboljima u Africi! Hrvatska je klasificirana kao potpuno slobodna država, dok je Srbija označena kao "hibridni autokratski režim". Debilnije je samo prizivanje srpske, i to propale, revolucije u Hrvatskoj, ali to je oduvijek duboko u DNK-u hrvatke ljevice, raditi sve što vide da Srbi rade. I diviti im se. LAŽNA ZASTAVA Uljez na "desnici"

Tu ostaje još pitanje Mosta i njegove uloge u svemu. Marin Miletić još je lani napisao, citiram: "S ljevicom koja napada branitelje i Crkvu – ni jesti". Ok, možda neće jesti s njima, ali očito mogu popiti piće. Most razotkrije aferu sa smećem u Lici, uspije je nekako prišiti HDZ-u "po zapovjednoj odgovornosti", a potom Možemo organizira prosvjed protiv HDZ-a.

Ne vidim problem da "ljuta desnica" surađuje s ljevicom na pitanjima od nacionalnog interesa i da s njima traži zajednički jezik, pa čak i kad su "gosti" Zoran Pusić i Drago Pilsel. Dapače, smatram to jako dobrim i korisnim. A smeće svakako jest pitanje od nacionalnog interesa. I Most je itekako zainteresiran da se ovo istjera načistac, ali ostaje pitanje zašto nemaju interesa proširiti temu na ostala odlagališta opasnog otpada kakvih je puna Hrvatska, s naglaskom na Zagreb, koji se pretvorio u veliko smetlište, i na ostale političke aktere.

Odgovor možda leži u Miletićevu rezanju lokota na plaži danoj u koncesiju riječkom hotelu, što je naprasno prestao raditi kad je ispalo da su koncesiju dali Milanovićeva vlada i Obersnel i da HDZ s tim nema ništa (nema u stvari ni s otpadom u Lici, ali to više nije bitno).

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 2, 3
Oblast strane 1,801.8 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4fc64eb3-04a9-4517-8bf3-9befb5e2968b/pdf

Od same pojave Mosta na političkoj sceni bio sam vrlo skeptičan prema njima, pričalo se i onda kako su osnovani kao politička operacija pod lažnom zastavom, "false flag". A od njihova naglog i neočekivanog "skretanja udesno", kad su od jedne ideološki nedefinirane, ali pretežno lijeve stranke s tek natruhama demokršćanstva odlučili, preko noći, profilirati se kao "najdesnija stranka u Hrvatskoj", desno od Domovinskog pokreta, nekako ih sve više vidim kao petu kolonu na desnici. Kao stranku kojoj je cilj odvesti dio desnih glasova koaliciji Možemo – SDP – Most. Povijest Mosta ostavlja prostora za takve spekulacije. Glavni sponzor u početku im je bio tajkun Roglić, prijatelj Stjepana Mesića, kojeg se u kuloarima povezuje s Udbom i koji je ogromno bogatstvo naglo stekao krajem osamdesetih, a inače je vodio privatizaciju golemih socijalističkih tvrtki poput UNIS-a. Nakon prvih izbora na koje su izašli, bez njih se nije moglo formirati vladu, a Petrov je odmah pritrčao SDP-u i pokušao s njima sklopiti koalicijski sporazum. No, kako Milanović nije pristao na nepošten uvjet da se odrekne premijerskog položaja, koji u demokracijama u pravilu ide lideru najjače stranke u parlamentu, prišao je Karamarku i kasnije ga uspio – srušiti. Karamarko je tu ispao naivan, a HDZ je dobio novog lidera, Plenkovića. Plenković je preuzeo HDZ na valu spina o "pogodovanju MOL-u" koji je proširio Petrov. Kasnije je Most ponovno postao, nakratko, koalicijski partner HDZ-a, ali su ga ponovno pokušali rušiti glasavši za prijedlog oporbe za smjenu ministra (i to najsposobnijeg!) u vlastitoj vladi. 2024. su pokušali ući u veliku "antikorupcijsku" koaliciju protiv HDZ-a. Dakle, ponovno su odigrali ulogu pete kolone pokušavajući dovesti SDP na vlast. Inače, u demokracijama je legitimno da koalicijski partner u vladi kaže premijeru da inzistira na smjeni tog i tog ministra, u protivnom izlazi iz vlade, ali nije legitimno glasati za nepovjerenje tom ministru na prijedlog oporbe! Most je sebi zatvorio vrata koalicije s HDZ-om, i zapravo je posve logično da, unatoč navodnim "ideološkim razlikama" pokušaju dovesti Možemo na vlast i ubaciti se u koaliciju s njima. Zato to ne treba gledati kao običnu "teoriju zavjere". NEMORALNA PRISILA Eksperiment u Zagrebu

Kad je Možemo došao na vlast u

Zagrebu, i kad su se ubrzo nakon toga počele stvarati nesnosne prometne gužve, napisao sam kako se tu ne radi samo o nesposobnosti ili nesnalaženju, nego o namjeri. Moja "teorija zavjere" bila je da oni namjerno pokušavaju građanima život pretvoriti u pakao kako bi ih silom natjerali da koriste javni prijevoz – tramvaje i autobuse – i bicikle, umjesto automobila. Sad je njihov pročelnik za promet, Pavuna, potvrdio da sam bio u pravu. Čovjek koji je inače po obrazovanju psiholog, i čija je temeljna teorija da povećanje kapaciteta gradskih prometnica ne dovodi do smanjenja prometnih gužvi, ustvrdio je da će namjerno povećanje prometnih gužvi dovesti do toga da ljudi odustanu od automobila i počnu koristiti tramvaje i bicikle.

Anovi eksperiment u tom smjeru jest ukidanje dviju od tri prometne trake za automobile na jednom od najkritičnijih i najprometnijih križanja u Zagrebu, onom Selske i Horvaćanske.

Odnosno, dviju na Horvaćanskoj na sjevernom kolniku, koji će se s više od 13 metara suziti na 6,5, dok na uvijek zagušenoj Selskoj jedna traka postaje autobusna. Riječ je o nehumanom eksperimentu nad građanima već odavno izmorenima gužvama, građanima koji gube sate i dane u zagušenom prometu i koje vlast tretira kao zamorce.

Evo, namjerno ćemo stvoriti gužve i građani će onda doživjeti epifaniju, shvatit će da im je bolje gužvati se s 200 ljudi u tramvaju nego sjediti u klimatiziranom autu i slušati muziku, ili biciklirati po zagrebačkih ljetnih plus 35 ili po zimskoj poledici! I onda je svizac zamotao čokoladu ili što?

Tko može uopće vjerovati u takve gluposti?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 2, 3
Oblast strane 1,801.8 cm^2
Autor Marcel HOLJEVAC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Tjedni pregled hrvatske političke gluposti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4fc64eb3-04a9-4517-8bf3-9befb5e2968b/pdf

Tramvaji i bicikli nisu zamjena za automobile. Velika većina građana ne može tramvajem stići od posla do kuće i obratno jer ili ne žive ili ne rade u zoni tramvaja.

Moraju presjedati, ili uopće ne mogu koristiti tramvaj, a autobusi su to sporiji što je promet zagušeniji.

Brojnima je javni prijevoz jednostavno predaleko od doma illi posla, nikomu se ne pješači 10 ili 15 minuta do stanice i onda još toliko od nje do doma. Ljudi danas automobilima idu na posao zato što si ih mogu priuštiti. Alternativa bi eventualno bila gradska željeznica, ali to očito u Gradu nikoga ne zanima. Podizanje pruge i izmještanje teretnog prometa, pa i dijela putničkog. Podzemnu zaboravite, gradila bi se desetljećima i bila bi preskupa za ovako mali grad. To je za osjetno veće gradove, ili one gdje ju je puno jeftinije graditi. Ili oboje. No problem Možemo jest to što su fanatici, pa su iz vida izgubili cilj, a napore su pojačali. Cilj je javnog prometa smanjiti gužve i time zagađenje te građanima uštedjeti vrijeme i olakšati život. Ako namjerno povećavate gužve kako biste ih prisilili da koriste javni prijevoz, koji ne koriste ponajviše zato što je ionako nepouzdan i sporiji, i uvijek će to biti, unatoč svim žutim trakama, pametnim semaforima i namjernom gušenju automobilskog prometa, povećali ste zagađenje i oteli građanima dodatno vrijeme. I, usto, svaka prisila jednostavno je nemoralna. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 1, 22, 23
Oblast strane 1,985.1 cm^2
Autor Ivana VIOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LORDANOVA SKUPA “DJECA KOZARE“ PO VUČIĆEVOJ MJERI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c6330ccf-f9f0-4974-a7ae-82eb40fc98f5/pdf

Premijera u beogradskom Sava centru za početak kampanje

LORDANOVA SKUPA "DJECA KOZARE" PO VUČIĆEVOJ MJERI

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 1, 22, 23
Oblast strane 1,985.1 cm^2
Autor Ivana VIOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LORDANOVA SKUPA "DJECA KOZARE" PO VUČIĆEVOJ MJERI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c6330ccf-f9f0-4974-a7ae-82eb40fc98f5/pdf

Stari režimski filmski propagandist koji je pristao biti est

LORDANOVA SKUPA "DJECA KOZARE" PO VUČIĆEVOJ MJERI

Premijera u beogradskom Sava centru 2. listopada za početak kampanje: Srbi cijene što ga je Tuđman mrzio zbog Jasenovca

Nije teško zaključiti da iza financijske potpore Zafranovićevu filmu stoji najpoznatiji srpski dvojac - predsjednik Vučić i njegov kolega Milorad Dodik. Orkestrirano, kako to u Srbiji ide, tamošnji su mediji najavili premijeru objašnjavajući da je "Zlatni rez 42: Djeca Kozare" priča o stravičnim zločinima u ustaškom logoru Jasenovac

PIŠE **Ivana VIOLIĆ**

Drugog dana listopada u Plavoj dvorani beogradskog Sava centra održat će se premijera dugo najavljivanog filma kontroverznog redatelja Lordana Zafranovića "Zlatni rez 42: Djeca Kozare", kojem će biti otvoren 53. Međunarodni filmski festival FEST. Film bi trebao prikazati sudbinu djece s Kozare, izvučene iz rata i deportirane u logore, ali mnogi vjeruju da mu je glavni cilj srpska, odnosno propaganda Aleksandra Vučića vezana uz Jasenovac i stradanje srpskog naroda u Drugome svjetskom ratu. Da bi Zafranovićev uradak mogao biti nastavak iste propagande, naslućuje se i iz toga što na ekrane stiže nedugo nakon filma "Dara iz Jasenovca", koji je u javnom prostoru izazvao brojne rasprave. Obrazac je u oba slučaja isti i ostavlja dojam da Vučić i filmsko platno koristi za svoje političke borbe. Zbog toga je zacijelo i najavio projekt, poručujući da svijet mora čuti istinu o srpskom stradanju. Nije zacijelo puka slučajnost ni to što se premijera Zafranovićeva filma poklapa s predizbornom kampanjom u kojoj se Vučić, ne birajući sredstva, bori za ostanak na vlasti.

Ključna figura u ovoj je priči redatelj Zafranović, kojemu se nerijetko spočitava da u kinematografiji ostavlja prostor za režimsku propagandu, a u tom se kontekstu najavljeni film sagledava i sada, utoliko više što je njegova vizija kozaračke djece, kako se tvrdi i u najavi premijere, tri desetljeća čekala filmsku realizaciju. Scenarij je pisan u suradnji s čuvenim srpskim piscem i scenaristom Arsenom Dikličem davnih osamdesetih godina, a Zafranović ga je u film odlučio pretočiti pod Vučićevom palicom, što mu zamjera dio hrvatske javnosti, koja primjećuje da su redatelju prostor za promociju dali mediji pod patronatom srpskog predsjednika. Da to nije daleko od istine, jasno je iz toga što su film i filmsku seriju od šest epizoda financijski podržali Filmski centar Srbije, Sekretarijat za kulturu AP Vojvodine, Telekom Srbije i Vlada Republike Srpske. Nije, dakle, teško zaključiti da iza financijske potpore Zafranovićevu filmu stoji najpoznatiji srpski dvojac - predsjednik Vučić i njegov kolega Milorad Dodik. Orkestrirano, kako to u Srbiji ide, tamošnji su mediji najavili premijeru objašnjavajući da je "Zlatni rez" priča o stravičnim zločinima u ustaškom logoru Jasenovac tijekom Drugog svjetskog rata, kada je ubijeno 700.000 Srba, Židova i Roma.

Politički teror

Oni koji ovu tematiku prate iz drugog kuta reći će, međutim, da su "Djeca Kozare" svojevrsna nadogradnja podjednako kontroverznog filma "Dara iz Jasenovca", koji je Vučić predstavljao kao povijesnu istinu, iako su kritičari i u toj prvoj priči o Jasenovcu vidjeli političku instrumentalizaciju. "Dara", međutim, nije uspjela pokoriti međunarodnu filmsku i javnu scenu ni doprijeti dokle je Vučić očekivao, pa sada ista očekivanja prebacuje na "Djecu Kozare", čija se radnja odvija u vrijeme Drugog svjetskog rata, kada su ustaške vlasti provodile genocid nad srpskim civilima. Film je fokusiran na djevojčicu po imenu Rada i njezinu borbu da preživi, što nije puno drugačije od radnje "Dare iz Jasenovca". To je, uostalom, primijetio i Zafranović, koji je s književnicom Biljanom Srbljanović ukazivao na niz podudarnosti u radnji, među ostalim i na sudbinu djevojčice Rade koja je u logoru preživjela iste traume kao i Dara.

Redatelj "Dare iz Jasenovca" Predrag Gaga Antonijević objašnjavao je, pak, kako film prikazuje identične povijesne događaje, najavljujući Zafranoviću tužbu za klevetu, ali u

Značajan dio budžeta Zafranoviću su osigurali TS Media i Telekom Srbije. S 30 milijuna dinara projekt je podržao i Filmski centar Srbije, a dobio je i izravnu financijsko-logističku potporu srpskog državnog vrha, zbog čega se povezuje s Vučićem

konačnici od te priče nije bilo ništa.

Zafranović je tvrdio da se sa scenarijem za svoj film "Djeca Kozare" još 2018. javio na natječaj Filmskog centra Srbije te da je zbog odbijanja njegova filma, odnosno nakon što su se drugi članovi Komisije usprotivili financiranju filma iz srpskog proračuna, predsjednik Komisije Žarko Dragojević podnio ostavku.

Zafranović je potom još lošije prošao u Hrvatskoj, gdje njegove prijave na natječaje za sufinanciranje filmova proračunskim novcem nisu dobile zeleno svjetlo, pa se ljutit obratio i premijeru Andreju Plenkoviću otvorenim pismom u kojem je ustvrdio da ga institucije u našoj zemlji izlažu političkom teroru.

Veliki budžet

"Pitam se zašto hrvatske institucije odbacuju projekte koji bi mogli osnažiti naš kulturni dijalog i međunarodnu prepoznatljivost filma", naveo je Zafranović, kojemu je posebno zasmetalo to što odbijenice dobiva bez obrazloženja, iako se na natječaje prijavljuje s međunarodnim referencama i pozitivnim ocjenama eksperata. Još je tada zahtijevao da se sustav natječaja učini transparentnijim i da mu se osigura poštena šansa za projekte poput "Djece Kozare" koji govore o tragičnim događajima iz prošlosti. Film ipak nije dočekao potporu iz Hrvatske, nego je nastao u suradnji sa srpskim i institucijama Bosne i Hercegovine, pri čemu je ključnu ulogu odigrao Filmski centar Srbije, koji je zaslužan za najznačajniji dio budžeta za "Djecu Kozare". Zafranović svoj film predstavlja kao istinsko umjetničko djelo kojemu je u fokusu osobna drama djece pogođene ratom, odbacujući teze o političkim porukama filma. Glavnu ulogu u filmu igra poznati srpski glumac Predrag Miki Manojlović, a u važnijim su ulogama i hrvatsko-srpska glumica Anica Dobra te mladi srpski glumac Milan Marić.

Zafranović je suradnju ostvario i s hrvatskim glumcima Leonom Lučevom, Reneom Bitorajcem, Bojanom Navojcem te Milivojem Beaderom, koji je možda i najzanimljivije ime u ovoj postavi. Beader je, naime, hrvatski branitelj i sudionik Domovinskog rata koji veoma cijeni šefa SDSS-a Milorada Pupovca, u čiju je obranu stao više puta, naglašavajući da on nema nikakve veze s četništvom i antihrvatstvom. Beaderova je majka inače Hrvatica, a otac Srbin. Svojedobno je objašnjavao kako je u ratu sudjelovao iz emotivnih razloga, jer mu je napadnuta kuća, a obitelj završila u progonstvu. "Kad sam čuo Ratka Mladića kako poručuje da je Drniš stoletni srpski grad i da će u njemu uskoro i ptice pevati srpski, u meni se, kao i

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 1, 22, 23
Oblast strane 1,985.1 cm^2
Autor Ivana VIOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LORDANOVA SKUPA "DJECA KOZARE" PO VUČIĆEVOJ MJERI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c6330ccf-f9f0-4974-a7ae-82eb40fc98f5/pdf

etski i politički paravan nakaradne velikosrpske politike

U Hrvatskoj se i bez ovog filma Lordanu Zafranoviću zamjera niz političkih, ideoloških i umjetničkih stavova

Premijera Zafranovićeva filma poklapa se s predizbornom kampanjom i Vučićevom borbom za ostanak na vlasti

BORIS KOVAČEV / CROPIX

u mnogima, prelomilo. Nije to bila nikakva politika, nego odluka srca", rekao je Beader, jedan od glumaca u Zafranovićevu projektu u kojem je, kako se službeno tvrdi, sudjelovalo više od stotinu glumaca i oko 60 filmskih profesionalaca iz cijele regije. Tako velik projekt uključuje i velike sponzore te pozamašan budžet. Značajan dio budžeta Zafranoviću su osigurali TS Media i Telekom Srbije. S 30 milijuna dinara projekt je podržao i Filmski centar Srbije, a film je dobio i izravnu financijsko-logističku potporu srpskog državnog vrha, zbog čega se i povezuje s Vučićevom propagandom.

"Djeca Kozare" nastala su, dakle, uz ogromnu financijsku podršku Republike Srbije i Republike Srpske, zato će se dan nakon premijere u Beogradu premijerno prikazati i u Banjoj Luci. Autor je, uostalom, još ljetos primio Milorad Dodik, pa nije čudno što u dijelu hrvatske desnice vjeruju da su "Djeca Kozare" u funkciji velikosrpske propagande s ciljem prikazivanja hrvatskog naroda genocidnim. Uz to, priča je ovaj put uvjerljivija od "Dare iz Jasenovca" jer je potpisuje hrvatski redatelj i nekoliciina hrvatskih glumaca sličnih ideoloških uvjerenja.

Detektira to i novinar Gordan Malić. "Kad jednom ode na ahiret među partizanke iz svojih filmova, Lordan Zafranović će u našim medijima biti slavljen kao hrvatski redatelj. Trenutno promovira svoj film 'Zlatni rez '42: Djeca Kozare' po Srbiji i Crnoj Gori uz podršku Vučićeva režima, jer režimski je navikao biti", kaže Malić, dodajući da je Zafranović nedavno kao gost programa "Voće riječi i istine" u Herceg-Novom, u kući nobelovca Ive Andrića, usporedio sadašnju Hrvatsku s NDH i Oluju s Jasenovcem.

Divljenje Titu

"To što nije uspjelo Paveliću od 1941. do 1945. uz pomoć Hitlera pošlo je za rukom nekim novim licima uz logističku potporu Amera", rekao je Zafranović, čiji se projekt u Srbiji i Republici Srpskoj tretira kao povijesni i nacionalni zavjet, dok se u Hrvatskoj govori kako je redatelj pristao biti instrument velikosrpske politike i povijesnog revizionizma, a posebno se propitkuje hoće li film prikazati kako su četničke postrojbe surađivale s ustašama u operaciji na Kozari, posebice zbog Dodikovih revizionističkih stajališta o četničkom pokretu.

U Hrvatskoj se inače i bez ovog filma Zafranoviću zamjera niz političkih, ideoloških i umjetničkih stavova koji ga prate još od vremena Jugoslavije. Redatelj se pod povećalom našao i zbog filmova "Okupacija u 26 slika" i "Pad Italije", kada mu se spočitavalo da je Hrvate i katoličko svećenstvo prikazao isključivo kroz prizmu ustaštva i sadizma. Kritičari su tvrdili da na taj način svjesno prešućuje masovni doprinos Hrvata antifašističkom pokretu kako bi formirao sliku o genocidnosti cijelog naroda. Zamjera mu se i stav da se današnja Hrvatska i njezini građani moraju katarzično ispričati i klekniuti u Jasenovcu, što se u dijelu javnosti doživljava kao pokušaj nametanja trajne povijesne krivnje modernoj hrvatskoj državi. No takvi stavovi za Zafranovića nisu neuobičajeni, on u svojim istupima Titovu Jugoslaviju redovito naziva vrhuncem civilizacije naših naroda. To je zacijelo razlog što se u svojim djelima većinom bavi ustaškim zločinima, potpuno ignorirajući masovne poslijeratne komunističke zločine - Bleiburg i križni put. Zbog toga ga dio javnosti smatra režimskim propagandistom, koji je ovaj put s "Djecom Kozare" pristao biti estetski i politički paravan suvremenoj velikosrpskoj politici, a ona se Jasenovcem koristi kako bi skrenula pozornost s vlastite uloge u ratu vođenom devedesetih godina.

Neosporno je da je Zafranović jedan od najpoznatijih, ali i najkontroverznijih redatelja na području bivše Jugoslavije, koji se i prije zbog svojih filmova sukobljavao s javnošću. Početkom 90-ih, slomom Jugoslavije i dolaskom HDZ-a na vlast, Zafranović je ušao u izravan sukob s novim režimom pa ga je pokojni Franjo Tuđman javno kritizirao i uvrstio među neprijatelje hrvatskog naroda zbog dokumentarnog filma "Krv i pepeo Jasenovca" te zbog rada na dokumentarnoj seriji o Titu. Zbog prijetnji i nemogućnosti rada na HRT-u Zafranović je ratne 1991. spakirao kofere i pobjegao. Godinama je radio i živio u Pragu i Parizu, a u Hrvatskoj je zapamćen kao komunistički miljenik koji je u vrijeme SFRJ uživao zaštitu Centralnog komiteta. Kritičari s desnog spektra reći će kako je Zafranović bio instrumentaliziran za širenje partijske propagande i usporedit će to s današnjim vremenom i Vučićevom podrškom.

U Hrvatskoj se govori da je redatelj pristao biti instrument velikosrpske politike i povijesnog revizionizma, a posebno se propitkuje hoće li film prikazati kako su četničke postrojbe surađivale s ustašama u operaciji na Kozari

Autorski vrhunac

Inače, Zafranović je rođen u Maslinici na Šolti. Kao beba s majkom i bratom Andrijom evakuiran je u partijski zbjeg El Shatt u Egiptu, gdje je ostao do kraja Drugoga svjetskog rata. Početkom 60-ih u Splitu je ušao u svijet filma kroz amaterski kinoklub, snimajući avangardne i kratke eksperimentalne filmove. Prije nego što se zaputio u Prag, diplomirao je književnost i likovnu umjetnost na splitskoj Pedagoškoj akademiji. S diplomom iz Praga Zafranović se vraća u Zagreb, gdje počinje raditi na dugometražnim igranim filmovima u kojima spaja erotiku, politiku i ekstremno nasilje. Prepoznatljivost i prve pohvale kritike u Puli stekao je filmom "Muke po Mati", a autorski vrhunac doživio je trilogijom o fašizmu. Filmom "Okupacija u 26 slika" osvojio je Veliku zlatnu arenu u Puli i nominaciju za Zlatnu palmu u Cannesu. Drugu Veliku zlatnu arenu donio mu je film "Pad Italije", dok je za "Večernja zvona" nagrađen Zlatnom arenom za režiju. Potom Zafranović snima kontroverzni dokumentarac "Krv i pepeo Jasenovca", kojim i jest izazvao prve debate u javnosti i ušao u sukob s Tuđmanom, koji mu je zamjerio i rad na dokumentarnom materijalu o Andriji Artukoviću.

Zafranović desetljećima živi i radi između Zagreba, Praga i Beograda. U Češkoj je snimao igrani film "Lacrimosa" ("Osveta je moja") te monumentalnu dokumentarnu seriju od 13 epizoda "Tito - posljednji svjedoci testamenta", koja je prikazana na HRT-u. Privatno se o Zafranoviću ne zna previše. Poznato je da se dva puta ženio te da iz ta dva braka ima troje djece. U prvom braku dobio je sina Ivana Zafranovića, majstora borilačkih vještina. U drugom braku i svojoj 63. godini dobio je blizance - kćer Loredanu i sina Lordana Lava. Njegova je dugogodišnja životna i profesionalna partnerica Urša Tatomir iz Banje Luke, s kojom surađuje na brojnim projektima i koja ga prati na svim događanjima i festivalima u regiji. Komentar na beogradsku premijeru "Djece Kozare", kao i na političke kontroverzije koje povlači film, pokušali smo dobiti i od Zafranovića, ali do okončanja ovoga broja njegov odgovor nismo dobili. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 1, 22, 23
Oblast strane 1,985.1 cm^2
Autor Ivana VIOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LORDANOVA SKUPA “DJECA KOZARE“ PO VUČIĆEVOJ MJERI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c6330ccf-f9f0-4974-a7ae-82eb40fc98f5/pdf

LORDANOVASKUPA "DJECA KOZARE" PO VUČIĆE VOJ MJERI

LORDANOVA SKUPA "DJECA KOZARE" PO VUČIĆEVOJ

MJERI

Premijera u beogradskom Sava centru 2. listopada za početak kampanje: Srbi cijene što ga je Tuđman mrzio zbog Jasenovca

Nije teško zaključiti da iza financijske potpore Zafranovićevu filmu stoji najpoznatiji srpski dvojac predsjednik Vučić i njegov kolega Milorad Dodik. Orkestrirano, kako to u Srbiji ide, tamošnji su mediji najavili premijeru objašnjavajući da je "Zlatni rez 42: Djeca Kozare" priča o stravičnim zločinima u ustaškom logoru Jasenovac

Ivana VIOLIĆ

Drugog dana listopadauPlavoj dvorani beogradskog Sava centra održat će se premijera dugo najavljivanog filma kontroverznog redatelja Lordana Zafranovića "Zlatni rez 42: Djeca Kozare", kojom će biti otvoren 53. Međunarodni filmski festival FEST. Film bi trebao prikazati sudbinu djece s Kozare, izvučene iz rata i deportirane u logore, ali mnogi vjeruju da mu je glavni cilj srpska, odnosno propaganda Aleksandra Vučića vezana uz Jasenovac i stradanje srpskog naroda u Drugome svjetskom ratu. Da bi Zafranovićev uradak mogao biti nastavak iste propagande, naslućuje se i iz toga što na ekrane stiže nedugo nakon filma "Dara iz Jasenovca", koji je u javnom prostoru izazvao brojne rasprave. Obrazac je u oba slučaja isti i ostavlja dojam da Vučić i filmsko platno koristi za svoje političke borbe. Zbog toga je zacijelo i najavio projekt, poručujući da svijet mora čuti istinu o srpskom stradanju. Nije zacijelo puka slučajnost ni to što se premijera Zafranovićeva filma poklapa s predizbornom kampanjom u kojoj se Vučić, ne birajući sredstva, bori za ostanak na vlasti.

Ključna figura u ovoj je priči redatelj Zafranović, kojemu se nerijetko spočitava da u kinematografiji ostavlja prostor za režimsku propagandu, a u tom se kontekstu najavljeni film sagledava i sada, utoliko više što je njegova vizija kozaračke djece, kako se tvrdi i u najavi premijere, tri desetljeća čekala filmsku realizaciju. Scenarij je pisan u suradnji s čuvenim srpskim piscem i scenaristom Arsenom Diklićem davnih osamdesetih godina, a Zafranović ga je u film odlučio pretočiti pod Vučićevom palicom, što mu zamjera dio hrvatske javnosti, koja primjećuje da su redatelju prostor za promociju dali mediji pod patronatom srpskog predsjednika. Da to nije daleko od istine, jasno je iz toga što su film i filmsku seriju od šest epizoda financijski podržali Filmski centar Srbije, Sekretarijat za kulturu AP Vojvodine, Telekom Srbije i Vlada Republike Srpske. Nije, dakle, teško zaključiti da iza financijske potpore Zafranovićevu filmu stoji najpoznatiji srpski dvojac - predsjednik Vučić i njegov kolega Milorad Dodik. Orkestrirano, kako to u Srbiji ide, tamošnji su mediji najavili premijeru objašnjavajući da je "Zlatni rez" priča o stravičnim zločinima u ustaškom logoru Jasenovac tijekom Drugog svjetskog rata, kada je ubijeno 700.000 Srba, Židova i Roma.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 1, 22, 23
Oblast strane 1,985.1 cm^2
Autor Ivana VIOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LORDANOVA SKUPA “DJECA KOZARE“ PO VUČIĆEVOJ MJERI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c6330ccf-f9f0-4974-a7ae-82eb40fc98f5/pdf

Oni koji ovu tematiku prate iz drugog kuta reći će, međutim, da su "Djeca Kozare" svojevrsna nadogradnja podjednako kontroverznog filma "Dara iz Jasenovca", koji je Vučić predstavljao kao povijesnu istinu, iako su kritičari i u toj prvoj priči o Jasenovcu vidjeli političku instrumentalizaciju. "Dara", međutim, nije uspjela pokoriti međunarodnu filmsku i javnu scenu ni doprijeti dokle je Vučić očekivao, pa sada ista očekivanja prebacuje na "Djecu Kozare", čija se radnja odvija u vrijeme Drugog svjetskog rata, kada su ustaške vlasti provodile genocid nad srpskim civilima. Film je fokusiran na djevojčicu po imenu Rada i njezinu borbu da preživi, što nije puno drugačije od radnje "Dare iz Jasenovca". To je, uostalom, primijetio i Zafranović, koji je s književnicom Biljanom Srbljanović ukazivao na niz podudarnosti u radnji, među ostalim i na sudbinu djevojčice Rade koja je u logoru preživjela iste traume kao i Dara.

Redatelj "Dare iz Jasenovca" Predrag Gaga Antonijević objašnjavao je, pak, kako film prikazuje identične povijesne događaje, najavljujući Zafranoviću tužbu za klevetu, ali u konačnici od te priče nije bilo ništa. Zafranović je tvrdio da se sa scenarijem za svoj film "Djeca Kozare" još 2018. javio na natječaj Filmskog centra Srbije te da je zbog odbijanja njegova filma, odnosno nakon što su se drugi članovi Komisije usprotivili financiranju filma iz srpskog proračuna, predsjednik Komisije Žarko Dragojević podnio ostavku. Zafranović je potom još lošije prošao u Hrvatskoj, gdje njegove prijave na natječaje za sufinanciranje filmova proračunskim novcem nisu dobile zeleno svjetlo, pa se ljutit obratio i premijeru Andreju Plenkoviću otvorenim pismom u kojem je ustvrdio da ga institucije u našoj zemlji izlažu političkom teroru.

"Pitam se zašto hrvatske institucije odbacuju projekte koji bi mogli osnažiti naš kulturni dijalog i međunarodnu prepoznatljivost filma", naveo je Zafranović, kojemu je posebno zasmetalo to što odbijenice dobiva bez obrazloženja, iako se na natječaje prijavljuje s međunarodnim referencama i pozitivnim ocjenama eksperata. Još je tada zahtijevao da se sustav natječaja učini transparentnijim i da mu se osigura poštena šansa za projekte poput "Djece Kozare" koji govore o tragičnim događajima iz prošlosti. Film ipak nije dočekao potporu iz Hrvatske, nego je nastao u suradnji sa srpskim i institucijama Bosne i Hercegovine, pri čemu je ključnu ulogu odigrao Filmski centar Srbije, koji je zaslužan za najznačajniji dio budžeta za "Djecu Kozare". Zafranović svoj film predstavlja kao istinsko umjetničko djelo kojemu je u fokusu osobna drama djece pogođene ratom, odbacujući teze o političkim porukama filma. Glavnu ulogu u filmu igra poznati srpski glumac Predrag Miki Manojlović, a u važnijim su ulogama i hrvatsko-srpska glumica Anica Dobra te mladi srpski glumac Milan Marić.

Zafranović je suradnju ostvario i s hrvatskim glumcima Leonom Lučevom, Reneom Bitorajcem, Bojanom Navojcem te Milivojem Beaderom, koji je možda i najzanimljivije ime u ovoj postavi. Beader je, naime, hrvatski branitelj i sudionik Domovinskog rata koji veoma cijeni šefa SDSS-a Milorada Pupovca, u čiju je obranu stao više puta, naglašavajući da on nema nikakve veze s četništvom i antihrvatstvom. Beaderova je majka inače Hrvatica, a otac Srbin. Svojedobno je objašnjavao kako je u ratu sudjelovao iz emotivnih razloga, jer mu je napadnuta kuća, a obitelj završila u progonstvu. "Kad sam čuo Ratka Mladića kako poručuje da je Drniš stoletni srpski grad i da će u njemu uskoro i ptice pevati srpski, u meni se, kao i u mnogima, prelomilo. Nije to bila nikakva politika, nego odluka srca", rekao je Beader, jedan od glumaca u Zafranovićevu projektu u kojem je, kako se službeno tvrdi, sudjelovalo više od stotinu glumaca i oko 60 filmskih profesionalaca iz cijele regije. Tako velik projekt uključuje i velike sponzore te pozamašan budžet. Značajan dio budžeta Zafranoviću su osigurali TS Media i Telekom Srbije. S 30 milijuna dinara projekt je podržao i Filmski centar Srbije, a film je dobio i izravnu financijsko-logističku potporu srpskog državnog vrha, zbog čega se i povezuje s Vučićevom propagandom.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 1, 22, 23
Oblast strane 1,985.1 cm^2
Autor Ivana VIOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LORDANOVA SKUPA “DJECA KOZARE“ PO VUČIĆEVOJ MJERI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c6330ccf-f9f0-4974-a7ae-82eb40fc98f5/pdf

"Djeca Kozare" nastala su, dakle, uz ogromnu financijsku podršku Republike Srbije i Republike Srpske, zato će se dan nakon premijere u Beogradu premijerno prikazati i u Banjoj Luci. Autora je, uostalom, još ljetos primio Milorad Dodik, pa nije čudno što u dijelu hrvatske desnice vjeruju da su "Djeca Kozare" u funkciji velikosrpske propagande s ciljem prikazivanja hrvatskog naroda genocidnim. Uz to, priča je ovaj put uvjerljivija od "Dare iz Jasenovca" jer je potpisuje hrvatski redatelj i nekolicina hrvatskih glumaca sličnih ideoloških uvjerenja.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 1, 22, 23
Oblast strane 1,985.1 cm^2
Autor Ivana VIOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LORDANOVA SKUPA “DJECA KOZARE“ PO VUČIĆEVOJ MJERI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c6330ccf-f9f0-4974-a7ae-82eb40fc98f5/pdf

Detektira to i novinar Gordan Malić. "Kad jednom ode na ahiret među partizanke iz svojih filmova, Lordan Zafranović će u našim medijima biti slavljen kao hrvatski redatelj. Trenutno promovira svoj film 'Zlatni rez '42: Djeca Kozare' po Srbiji i Crnoj Gori uz podršku Vučićeva režima, jer režimski je navikao biti", kaže Malić, dodajući da je Zafranović nedavno kao gost programa "Veče riječi i istine" u Herceg-Novom, u kući nobelovca Ive Andrića, usporedio sadašnju Hrvatsku s NDH i Oluju s Jasenovcem. "To što nije uspjelo Paveliću od 1941. do 1945. uz pomoć Hitlera pošlo je za rukom nekim novim licima uz logističku potporu Amera", rekao je Zafranović, čiji se projekt u Srbiji i Republici Srpskoj tretira kao povijesni i nacionalni zavjet, dok se u Hrvatskoj govori kako je redatelj pristao biti instrument velikosrpske politike i povijesnog revizionizma, a posebno se propitkuje hoće li film prikazati kako su četničke postrojbe surađivale s ustašama u operaciji na Kozari, posebice zbog Dodikovih revizionističkih stajališta o četničkom pokretu. UHrvatskoj se inače i bez ovog filma Zafranoviću zamjera niz političkih, ideoloških i umjetničkih stavova koji ga prate još od vremena Jugoslavije. Redatelj se pod povećalom našao i zbog filmova "Okupacija u 26 slika" i "Pad Italije", kada mu se spočitavalo da je Hrvate i katoličko svećenstvo prikazao isključivo kroz prizmu ustaštva i sadizma. Kritičari su tvrdili da na taj način svjesno prešućuje masovni doprinos Hrvata antifašističkom pokretu kako bi formirao sliku o genocidnosti cijelog naroda. Zamjera mu se i stav da se današnja Hrvatska i njezini građani moraju katarzično ispričati i kleknuti u Jasenovcu, što se u dijelu javnosti doživljava kao pokušaj nametanja trajne povijesne krivnje modernoj hrvatskoj državi. No takvi stavovi za Zafranovića nisu neuobičajeni, on u svojim istupima Titovu Jugoslaviju redovito naziva vrhuncem civilizacije naših naroda. To je zacijelo razlog što se u svojim djelima većinom bavi ustaškim zločinima, potpuno ignorirajući masovne poslijeratne komunističke zločine - Bleiburg i križni put. Zbog toga ga dio javnosti smatra režimskim propagandistom, koji je ovaj put s "Djecom Kozare" pristao biti estetski i politički paravan suvremenoj velikosrpskoj politici, a ona se Jasenovcem koristi kako bi skrenula pozornost s vlastite uloge u ratu vođenom devedesetih godina. Neosporno je da je Zafranović jedan od najpoznatijih, ali i najkontroverznijih redatelja na području bivše Jugoslavije, koji se i prije zbog svojih filmova sukobljavao s javnošću. Početkom 90-ih, slomom Jugoslavije i dolaskom HDZ-a na vlast, Zafranović je ušao u izravan sukob s novim režimom pa ga je pokojni Franjo Tuđman javno kritizirao i uvrstio među neprijatelje hrvatskog naroda zbog dokumentarnog filma "Krv i pepeo Jasenovca" te zbog rada na dokumentarnoj seriji o Titu. Zbog prijetnji i nemogućnosti rada na HRT-u Zafranović je ratne 1991. spakirao kofere i pobjegao. Godinama je radio i živio u Pragu i Parizu, a u Hrvatskoj je zapamćen kao komunistički miljenik koji je u vrijeme SFRJ uživao zaštitu Centralnog komiteta. Kritičari s desnog spektra reći će kako je Zafranović bio instrumentaliziran za širenje partijske propagande i usporedit će to s današnjim vremenom i Vučićevom podrškom. Inače, Zafranović je rođen u Maslinici na Šolti. Kao beba s majkom i bratom Andrijom evakuiran je u partijski zbjeg El Shatt u Egiptu, gdje je ostao do kraja Drugoga svjetskog rata. Početkom 60-ih u Splitu je ušao u svijet filma kroz amaterski kinoklub, snimajući avangardne i kratke eksperimentalne filmove. Prije nego što se zaputio u Prag, diplomirao je književnost i likovnu umjetnost na splitskoj Pedagoškoj akademiji. S diplomom iz Praga Zafranović se vraća u Zagreb, gdje počinje raditi na dugometražnim igranim filmovima u kojima spaja erotiku, politiku i ekstremno nasilje. Prepoznatljivost i prve pohvale kritike u Puli stekao je filmom "Muke po Mati", a autorski vrhunac doživio je trilogijom o fašizmu. Filmom "Okupacija u 26 slika" osvojio je Veliku zlatnu arenu u Puli i nominaciju za Zlatnu palmu u Cannesu. Drugu Veliku zlatnu arenu donio mu je film "Pad Italije", dok je za "Večernja zvona" nagrađen Zlatnom arenom za režiju. Potom Zafranović snima kontroverzni dokumentarac "Krv i pepeo Jasenovca", kojim i jest izazvao prve debate u javnosti i ušao u sukob s Tuđmanom, koji mu je zamjerio i rad na dokumentarnom materijalu o Andriji Artukoviću. Zafranović desetljećima živi i radi između Zagreba, Praga i Beograda. U Češkoj je snimao igrani film "Lacrimosa" ("Osveta je moja") te monumentalnu dokumentarnu seriju od 13 epizoda "Tito - posljednji svjedoci testamenta", koja je prikazana na HRT-u. Privatno se o Zafranoviću ne zna previše. Poznato

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 1, 22, 23
Oblast strane 1,985.1 cm^2
Autor Ivana VIOLIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LORDANOVA SKUPA “DJECA KOZARE“ PO VUČIĆEVOJ MJERI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c6330ccf-f9f0-4974-a7ae-82eb40fc98f5/pdf

je da se dva puta ženio te da iz ta dva braka ima troje djece. U prvom braku dobio je sina Ivana Zafranovića, majstora borilačkih vještina. U drugom braku i svojoj 63. godini dobio je blizance - kćer Loredanu i sina Lordana Lava. Njegova je dugogodišnja životna i profesionalna partnerica Urša Tatomir iz Banje Luke, s kojom surađuje na brojnim projektima i koja ga prati na svim događanjima i festivalima u regiji. Komentar na beogradsku premijeru "Djece Kozare", kao i na političke kontroverzije koje povlači film, pokušali smo dobiti i od Zafranovića, ali do okončanja ovoga broja njegov odgovor nismo dobili. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 28, 29
Oblast strane 1,916.91 cm^2
Autor Mirko JOZIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OPLAKIVANJEM MONSTRUMA SRBIJA PRIJETI HRVATSKOJ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/72c4152b-64b6-4e42-9f28-4964b3ffacb1/pdf

Mrtvi Ratko Mladić postaje ikona "srpskog sveta" i srec

piše **Mirko JOZIĆ**

OPLAKIVANJEM MONSTRUMA SRBIJA PRIJETI HRVATSKOJ

Znak za uzbunu: Vučićev režim klanja se masovnom ubojici i otvoreno poručuje da je spreman za "drugo poluvrijeme"

Odnosi Zagreba i Beograda dosad su bili hladni, a sad bi se mogli i potpuno zamrznuti. Svesrpsko žalovanje za ratnim zločincem, od Beograda i Novog Sada do Banje Luke i Pala, te ubrzano naoružavanje srpske vojske ofenzivnim sustavima ozbiljno su upozorenje Hrvatskoj da ni najcrnji scenarij nije isključen

Smrt osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića u hrvatskom je javnom prostoru odjeknula glasno, što ne iznenađuje jer je riječ o krvniku koji je u našoj zemlji učinio velika zla. U hrvatskom narodu ostaje osjećaj povijesne gorčine i mišljenje da pravda nije potpuno zadovoljena. U povodu Mladićeve smrti oglasilo se i Ministarstvo hrvatskih branitelja, rezimirajući da ona označava odlazak jednog od najodgovornijih pojedinaca za brutalna razaranja i ubojstva te progone i na području Hrvatske i na teritoriju susjedne Bosne i Hercegovine. Za Hrvate, Mladić je simbol poraza velikosrpske ideologije i Miloševićeva režima, dok, sudeći prema reakcijama iz susjedne Srbije, san o velikoj Srbiji i dalje snivaju i vodeći predstavnici tamošnje političke scene i dobar dio srpskoga naroda. Proteklih su dana u srpskim gradovima oplakivali svojega generala koji nikada nije odgovarao za zlodjela počinjena na hrvatskome tlu, što je glavni razlog nezadovoljstva u Hrvatskoj i opravdanog propitivanja objektivnosti Haškog suda.

Poznato je da je Mladić svoj krvavi pir počeo u Hrvatskoj, kao zapovjednik Kninskog korpusa JNA. Međunarodni i domaći sudovi propustili su osuditi ga za teške napade na zadarsko, šibensko, sinjsko i slavonsko područje. Poseban je trn u oku Mladićevih hrvatskih žrtava to što nikada nije kažnjen za masakr i etničko čišćenje u Škabrnji.

Iako ga je Haški sud osudio na doživotni zatvor zbog srebreničkog genocida, teroriziranja Sarajeva i drugih zločina u BiH, većina branitelјskih i udruga žrtava i danas naglašava kako se s Mladićevom smrću zatvara samo jedno mračno poglavlje, a ostaje nepravda prema obiteljima stradalih u Hrvatskoj. Budući da Mladić nije kažnjen za zločine počinjene u Hrvatskoj, a imajući u vidu reakcije na njegovu smrt s one strane Dunava, nije teško zaključiti da će i ovaj događaj utjecati na dugoročne odnose između Hrvatske i Srbije, koja desetljećima odbija suočiti se sa svojom mračnom prošlošću i priznati da je 90-ih vodila agresorski rat na ovim prostorima.

Zapravo, masovno srpsko žalovanje za masovnim ubojicom Hrvatska bi trebala shvatiti kao otvorenu prijetnju, pogotovu kad se ima na umu da Vučićev režim ubrzano nabavlja ofenzivno oružje i najavljuje da je spreman za "drugo poluvrijeme".

Zločinka o zločincu

Mladić u Hrvatskoj predstavlja morbidnog ratnog zločinca, čija je smrt dočekana kao podsjetnik na razaranja i na nužnost očuvanja povijesne istine o Domovinskom ratu. U isto vrijeme vlasti i mediji u Srbiji fokusirali su se

U srpskim režimskim medijima veliča se "deneral Mladić" i širi tvrdnja da je ubijen u zatvoru

na njegovo zdravlje posljednjih godina, postavljajući pitanje je li imao potrebnu zdravstvenu skrb. Režimska glasila idu čak dotle da optužuju zatvorsku službu u Scheveningenu da ga je svojom namjernom nebrigom ubila. U dijelu srpske javnosti o smrti Ratka Mladića govori se kao o odlasku heroja, što je, razumljivo, u Hrvatskoj naišlo na oštre reakcije, jer svi oni koji u Ratku Mladiću vide heroja ujedno negiraju njegove ratne zločine. Upravo je to jedan od razloga dugogodišnjih loših odnosa dviju država. Teško je stoga očekivati da bi Mladićeva smrt mogla donijeti bilo kakav diplomatski zaokret i promijeniti službene pozicije srpskih vlasti o otvorenim pitanjima. Niti jedna od ključnih točaka prijepora između Zagreba i Beograda neće se promijeniti njegovom smrću. Hrvatska će sasvim sigurno ustrajati na otvaranju beogradskih vojnih arhiva s ciljem pronalaska nestalih civila i branitelja. Nakon svega, u zraku ostaje visjeti i pitanje teritorijalnog razgraničenja, odnosno granice na Dunavu, kao i zahtjevi hrvatskih branitelјskih udruga i logoraša za odštetu koju bi Srbija morala platiti.

Unatoč tomu, Mladićeva smrt može se promatrati i kao simbolički kraj haške ere. Biološki kraj jednog od posljednjih velikih protagonista srpskog agresorskog rata označava i formalni kraj jedne epohe, no smrt stiže u trenutku regionalne nestabilnosti koja je uvjetovana nespremnošću Srbije da se odmakne od ratnog nasljeđa i iluzija o velikoj Srbiji. A njih potpiruju i istupi bivših ratnih kolovođa, koji ni tri desetljeća nakon rata ne miruju.

Osuđena ratna zločinka i bivša predsjednica Republike Srpske Biljana Plavšić u povodu smrti Ratka Mladića poručila je da se osjeća grozno, nazvavši tog monstruma dobrim čovjekom na čijoj je strani uvijek bila. Zanemarujući to što je Mladić u Haagu pravomoćno osuđen zbog genocida i ratnih zločina, Plavšić je o njemu govorila kao o profesionalcu i humanom čovjeku. Doduše, tomu se ne trebamo čuditi jer je i ona sama pred Međunarodnim kaznenim sudom proglašena krivom za teške zločine i osuđena na 11 godina zatvora nakon priznanja krivnje za progon nesrpskog stanovništva.

I Biljana Plavšić za Hrvate je simbol duboke nepravde jer je, zbog selektivnosti Haškog suda, i ona izbjegla punu pravnu odgovornost za zločine počinjene izravno nad hrvatskim narodom. Mnogi još pamte da je 2003. godine pred sudom u Haagu priznala krivnju za progon nesrpskog stanovništva u BiH, Bošnjaka i Hrvata, zbog čega je tužiteljstvo odbacilo optužbe za genocid. Njezino priznanje, međutim, Hrvati pamte kao lažnu i dobro osmišljenu predstavu kojoj je cilj bio dobivanje blaže kazne.

Biljana Plavšić osuđena je na samo 11 godina zatvora, što je ogorčilo Hrvate i Bošnjake jer je upravo ona u vrijeme rata i srpskog terora obnašala visoke političke funkcije. A osim što je dobila kaznu koja ne odgovara razmjerima počinjenog zločina, Plavšić je na slobodu puštena 2009., pošto je odslužila dvije trećine kazne. Ne pokazujući nikakvo kajanje, nakon izlaska iz kaznionice povukla je priznanje.

Njezino slavljenje u Beogradu i Banjoj Luci, kao, uostalom, i ovo posljednje javno žalovanje za Mladićem, potvrda su da je haško pokajanje bilo najobičnija farsa.

Šešeljeva farsa

Kao krajnji dokaz selektivnosti, pa i političke kompromitacije Haškog suda, slučaju Biljane Plavšić i Ratka Mladića treba dodati i slučaj Vojislava Šešelja. Sud je na njihovu primjeru pokazao da adekvatna kazna za stradanja hrvatskog naroda nikada nije

Održavanje kulta Ratka Mladića jasan je pokazatelj da je Srbija daleko od demokratske zemlje. Dok se god u javnosti slavi čovjek odgovoran za genocid, Srbiji ne treba vjerovati, niti ima prostora za priče o regionalnom pomirenju. Toga bi morao biti svjestan i EU

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 28, 29
Oblast strane 1,916.91 cm^2
Autor Mirko JOZIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OPLAKIVANJEM MONSTRUMA SRBIJA PRIJETI HRVATSKOJ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/72c4152b-64b6-4e42-9f28-4964b3ffacb1/pdf

lstvo za mobilizaciju poraženih snaga iz 90-ih godina

Velikosrpski ideolozi slave ratnog zločinca kao nacionalnog heroja, a Europska unija u tome ne vidi opasnost za mir

izrečena. Šešeljeva priča posebna je razina apsurda. Haški je sud 2016. šokirao javnost oslobodivši ga po svim točkama optužnice.

Žalbeno vijeće dvije ga je godine poslije ipak proglasilo krivim, ali samo za progon i deportacije Hrvata iz Hrtkovaca u Vojvodini, zbog čega je osuđen tek na deset godina zatvora. Kako mu je priznato vrijeme provedeno u pritvoru, Šešelj je ostao na slobodi u Beogradu, gdje ima status medijsko-političke zvijezde. Hrvatskom narodu neprihvatljivo je to što četnički vođa nikada nije kažnjen zbog slanja dobrovoljaca u napade na Hrvatsku, prije svega u Vukovar. Šešelj je svoju kaznu odslužio u pritvoru ismijavajući sud, što se pretvorilo u veliku farsu.

Velika je farsa bila i priča o njegovu zdravstvenom stanju zbog kojeg je pušten na slobodu. To je ujedno najveći pravno-moralni skandal u povijesti Suda u Haagu. Nakon 12 godina provedenih u pritvoru bez izrečene pravomoćne presude, Šešelja je Haški sud u studenome 2014. pustio na privremenu slobodu u Srbiju iz humanitarnih razloga, jer mu je dijagnosticiran rak debelog crijeva u uznapredovalom stadiju s metastazama na jetri.

No čim je stigao u srpsku prijestolnicu, Šešelj je odbio daljnje slanje medicinske dokumentacije u Haag te nastavio voditi Srpsku radikalnu stranku, čime se aktivno uključio u politički život. Umjesto da, s obzirom na dijagnozu koja mu je postavljena, leži u bolničkom krevetu, Šešelj se počeo pojavljivati na političkim skupovima i u medijima, što je potvrdilo tezu da je cijela priča o terminalnoj fazi bolesti bila tek politički izgovor Suda kojim mu se pogodovalo. Čovjek koji je 90-ih slao dobrovoljce na Hrvatsku i držao govore u spaljenim selima protjerujući desetke tisuća civila tako se pravno izvukao na račun navodne teške bolesti.

Od tada živi u Beogradu kao slobodan građanin, uživajući u luksuzu i koristeći javni prostor za širenje velikosrpske ideologije i ponižavanje žrtava, što pokazuje da je Sud u Haagu kapitulirao pred agresorom, ostavivši hrvatske žrtve bez pravne i moralne satisfakcije.

Balansiranje krivnje

Hrvatska javnost Haškom sudu zamjera pokušaj političkog balansiranja krivnje, koje se pokazalo i u slučaju Jovice Stanišića i Franka Simatovića, ključnih kadrova Miloševićeva režima koji su rukovodili paravojnim postrojbama, arkanovcima i Knindžama u Hrvatskoj. Njih su dvojica, na zaprepaštenje javnosti, oslobođena u prvostupanjskom postupku.

Iako su nakon dugotrajnog ponovljenog suđenja tek 2023. pravomoćno osuđeni na 15 godina zatvorske kazne, proces dug dva desetljeća stvorio je duboko nepovjerenje u Hrvatskoj, u kojoj se i danas vjeruje kako je Sud ciljano izbjegao izravno povezati službeni Beograd s ratom u Hrvatskoj.

Za Hrvate, Mladić je simbol poraza velikosrpske ideologije i Miloševićeva režima, dok, sudeći prema reakcijama iz susjedne Srbije, velikosrpske snove i dalje snivaju i vodeći predstavnici tamošnje političke scene i dobar dio srpskoga naroda

gdje ni za masakr 200 ranjenika i civila na Ovčari nakon pada Vukovara nitko nije adekvatno odgovarao. Haški sud izrekao je časnicima JNA kazne koje izazivaju gnušanje. Veselin Šljivančanin nakon niza preokreta u žalbenom postupku pravomoćno je osuđen samo na deset godina, a pušten je na slobodu nakon dvije trećine odslužene kazne.

Na 20 godina zatvora osuđen je Mile Mrkšić, dok je Miroslav Radić u cijelosti oslobođen krivnje, što se ne može nazvati nikako drugačije nego uvredom vukovarskim žrtvama.

Iako je Mile Martić, vođa pobunjenih Srba u Hrvatskoj, osuđen na 35 godina zatvora, među ostalim i za raketiranje Zagreba 1995., za iste napade na civilne ciljeve u Zagrebu, Karlovcu i Sisku Haški sud nije osudio vrh JNA i političke nalogodavce iz Beograda, nego je krivnju svalio tek na lokalne aktere.

I dok Šešelj i Plavšić oplakuju Mladića govoreći o njemu kao o heroju i žrtvi nehumanog tretmana u zatvoru, Hrvati kao nepravdu Haškog suda ističu i slučaj generala HV-a i HVO-a Slobodana Praljka, koji je u sudnici, nakon što mu je potvrđeno 20 godina zatvora za zločine u BiH, progutao otrov.

Taj je tragični događaj značajan dio Hrvata doživio kao završni čin nepravednog procesa, u kojem se Haški sud pokazao kao institucija koja donosi političke presude jer je potpuno ignorirao kontekst sukoba s bošnjačkim snagama. Na tom tragu svakako je i činjenica da je glavni kreator rata Slobodan Milošević umro u zatvoru prije izricanja presude, čime je Hrvatska ostala uskraćena za službeni, pravni dokument Međunarodnog suda koji bi nedvojbeno potvrdio da je režim u Beogradu pokrenuo agresiju na Hrvatsku, što je zasigurno najveći procesni neuspjeh haškog tužiteljstva.

Kult ubojice

Mladićeva smrt pokazala je da presude Haškog suda dugoročno nisu pridonijele očuvanju mira na ovim prostorima jer se baš njima potvrdilo da je srpsko društvo i dalje zarobljeno u velikosrpskim fantazijama. Vidljivo je da se ondje još njeguje kult ratnih zapovjednika iz 90-ih, odreda teških zločinaca. Mladićeva je sudbina srpskim nacionalistima, konzervativnim organizacijama i navijačkim skupinama poslužila kao prikaz mučeništva, pri čemu se državni vrh nije distancirao od njegova mračnog nasljeđa, što znači da diskretno dopušta da javni prostor ostane njime zagađen.

Održavanje kulta Ratka Mladića i nakon njegove smrti jasan je pokazatelj da je Srbija daleko od demokratske zemlje. Dok se god u javnosti slavi čovjek odgovoran za genocid, Srbiji ne treba vjerovati, niti ima prostora za priče o regionalnom pomirenju. Toga mora biti svjesna i Europska unija, koja je prema Srbiji i Vučićevu režimu vrlo tolerantna i puna razumijevanja.

S druge strane, u Hrvatskoj, nema previše razumijevanja za branitelje i njihove udruge, iz čijih se redova čuje kako ih je Mladićeva smrt motivirala da ponovno iniciraju zabranu crvene zvijezde petokrake, jer je Mladić svoj u zločinački pohod pošao s tim simbolom kao oličir JNA.

Pod znakom petokrake razarani su Škabrnja, Vukovar, Kijev i brojna druga mjesta. Stoga je za dobar dio braniteljske populacije crvena zvijezda znak pod kojim se ubijalo i rušilo. No u Hrvatskoj i dalje prevladava dogma da petokraka simbolizira samo antifašizam, a ne i velikosrpski fašizam iz 90-ih. ■

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 28, 29
Oblast strane 1,916.91 cm^2
Autor Mirko JOZIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OPLAKIVANJEM MONSTRUMA SRBIJA PRIJETI HRVATSKOJ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/72c4152b-64b6-4e42-9f28-4964b3ffacb1/pdf

OPLAKIVANJEM MONSTRUMA SRBIJA PRIJETI

HRVATSKOJ

Znak za uzbunu: Vučićev režim klanja se masovnom ubojici i otvoreno poručuje daje spreman za "drugo poluvrijeme"

Odnosi Zagreba i Beograda dosad su bili hladni, a sad bi se mogli i potpuno zamrznuti. Svesrpsko žalovanje za ratnim zločincem, od Beograda i Novog Sada do Banje Luke i Pala, te ubrzano naoružavanje srpske vojske ofenzivnim sustavima ozbiljno su upozorenje Hrvatskoj da ni najcrnji scenarij nije isključen

Održavanje kulta Ratka Mladića jasan je pokazatelj da je Srbija daleko od demokratske zemlje. Dok se god u javnosti slavi čovjek odgovoran za genocid, Srbiji ne treba vjerovati, niti ima prostora za priče o regionalnom pomirenju. Toga bi morao biti svjestan i EU

Mirko JOZIĆ

Smrt osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića u hrvatskom je javnom prostoru odjeknula glasno, što ne iznenađuje jer je riječ o krvniku koji je u našoj zemlji učinio velika zla. U hrvatskom narodu ostaje osjećaj povijesne gorčine i mišljenje da pravda nije potpuno zadovoljena. U povodu Mladićeve smrti oglasilo se i Ministarstvo hrvatskih branitelja, rezimirajući da ona označava odlazak jednog od najodgovornijih pojedinaca za brutalna razaranja i ubojstva te progone i na području Hrvatske i na teritoriju susjedne Bosne i Hercegovine. Za Hrvate, Mladić je simbol poraza velikosrpske ideologije i Miloševićeva režima, dok, sudeći prema reakcijama iz susjedne Srbije, san o velikoj Srbiji i dalje snivaju i vodeći predstavnici tamošnje političke scene i dobar dio srpskoga naroda. Proteklih su dana u srpskim gradovima oplakivali svojega generala koji nikada nije odgovarao za zlodjela počinjena na hrvatskome tlu, što je glavni razlog nezadovoljstva u Hrvatskoj i opravdanog propitivanja objektivnosti Haškog suda.

Poznato je da je Mladić svoj krvavi pir počeo u Hrvatskoj, kao zapovjednik Kninskog korpusa JNA. Međunarodni i domaći sudovi propustili su osuditi ga za teške napade na zadarsko, šibensko, sinjsko i slavonsko područje. Poseban je trn u oku Mladićevih hrvatskih žrtava to što nikada nije kažnjen za masakr i etničko čišćenje u Škabrnji.

Iako ga je Haški sud osudio na doživotni zatvor zbog srebreničkog genocida, teroriziranja Sarajeva i drugih zločina u BIH, većina braniteljskih i udruga žrtava i danas naglašava kako se s Mladićevom smrću zatvara samo jedno mračno poglavlje, a ostaje nepravda prema obiteljima stradalih u Hrvatskoj. Budući da Mladić nije kažnjen za zločine počinjene u Hrvatskoj, a imajući u vidu reakcije na njegovu smrt s one strane Dunava, nije teško zaključiti da će i ovaj događaj utjecati na dugoročne odnose između Hrvatske i Srbije, koja desetljećima odbija suočiti se sa svojom mračnom prošlošću i priznati da je 90-ih vodila agresorski rat na ovim prostorima.

Zapravo, masovno srpsko žalovanje za masovnim ubojicom Hrvatska bi trebala shvatiti kao otvorenu prijetnju, pogotovu kad se ima na umu da Vučićev režim ubrzano nabavlja ofenzivno oružje i najavljuje da je spreman za "drugo poluvrijeme".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 28, 29
Oblast strane 1,916.91 cm^2
Autor Mirko JOZIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OPLAKIVANJEM MONSTRUMA SRBIJA PRIJETI HRVATSKOJ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/72c4152b-64b6-4e42-9f28-4964b3ffacb1/pdf

Mladić u Hrvatskoj predstavlja morbidnog ratnog zločinca, čija je smrt dočekana kao podsjetnik na razaranja i na nužnost očuvanja povijesne istine o Domovinskom ratu. U isto vrijeme vlasti i mediji u Srbiji fokusirali su se na njegovo zdravlje posljednjih godina, postavljajući pitanje je li imao potrebnu zdravstvenu skrb. Režimska glasila idu čak dotle da optužuju zatvorsku službu u Scheveningenu da ga je svojom namjernom nebrigom ubila. U dijelu srpske javnosti o smrti Ratka Mladića govori se kao o odlasku heroja, što je, razumljivo, u Hrvatskoj naišlo na oštre reakcije, jer svi oni koji u Ratku Mladiću vide heroja ujedno negiraju njegove ratne zločine. Upravo je to jedan od razloga dugogodišnjih loših odnosa dviju država. Teško je stoga očekivati da bi Mladićeva smrt mogla donijeti bilo kakav diplomatski zaokret i promijeniti službene pozicije srpskih vlasti o otvorenim pitanjima. Niti jedna od ključnih točaka prijepora između Zagreba i Beograda neće se promijeniti njegovom smrću. Hrvatska će sasvim sigurno ustrajati na otvaranju beogradskih vojnih arhiva s ciljem pronalaska nestalih civila i branitelja. Nakon svega, u zraku ostaje visjeti i pitanje teritorijalnog razgraničenja, odnosno granice na Dunavu, kao i zahtjevi hrvatskih braniteljskih udruga i logoraša za odštetu koju bi Srbija morala platiti.

Unatoč tomu, Mladićeva smrt može se promatrati i kao simbolički kraj haške ere. Biološki kraj jednog od posljednjih velikih protagonista srpskog agresorskog rata označava i formalni kraj jedne epohe, no smrt stiže u trenutku regionalne nestabilnosti koja je uvjetovana nespremnošću Srbije da se odmakne od ratnog nasljeđa i iluzija o velikoj Srbiji. A njih potpiruju i istupi bivših ratnih kolovođa, koji ni tri desetljeća nakon rata ne miruju.

Osuđena ratna zločinka i bivša predsjednica Republike Srpske Biljana Plavšić u povodu smrti Ratka Mladića poručila je da se osjeća grozno, nazvavši tog monstruma dobrim čovjekom na čijoj je strani uvijek bila. Zanemarujući to što je Mladić u Haagu pravomoćno osuđen zbog genocida i ratnih zločina, Plavšić je o njemu govorila kao o profesionalcu i humanom čovjeku. Doduše, tomu se ne trebamo čuditi jer je i ona sama pred Međunarodnim kaznenim sudom proglašena krivom za teške zločine i osuđena na 11 godina zatvora nakon priznanja krivnje za progon nesrpskog stanovništva.

IBiljana Plavšić za Hrvate je simbol duboke nepravde jer je, zbog selektivnosti Haškog suda, i ona izbjegla punu pravnu odgovornost za zločine počinjene izravno nad hrvatskim narodom. Mnogi još pamte da je 2003. godine pred sudom u Haagu priznala krivnju za progon nesrpskog stanovništva u BIH, Bošnjaka i Hrvata, zbog čega je tužiteljstvo odbacilo optužbe za genocid. Njezino priznanje, međutim, Hrvati pamte kao lažnu i dobro osmišljenu predstavu kojoj je cilj bio dobivanje blaže kazne.

Biljana Plavšić osuđena je na samo 11 godina zatvora, što je ogorčilo Hrvate i Bošnjake jer je uoravo ona u vrijeme rata i srpskog terora obnašala visoke političke funkcije. A osim što je dobila kaznu koja ne odgovara razmjerima počinjenog zločina, Plavšić je na slobodu puštena 2009., pošto je odslužila dvije trećine kazne. Ne pokazujući nikakvo kajanje, nakon izlaska iz kaznionice povukla je priznanje.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 28, 29
Oblast strane 1,916.91 cm^2
Autor Mirko JOZIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OPLAKIVANJEM MONSTRUMA SRBIJA PRIJETI HRVATSKOJ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/72c4152b-64b6-4e42-9f28-4964b3ffacb1/pdf

Njezino slavljenje u Beogradu i Banjoj Luci, kao, uostalom, i ovo posljednje javno žalovanje za Mladićem, potvrda su da je haško pokajanje bilo najobičnija farsa. Kao krajnji dokaz selektivnosti, pa i političke kompromitacije Haškog suda, slučaju Biljane Plavšić i Ratka Mladića treba dodati i slučaj Vojislava Šešelja. Sud je na njihovu primjeru pokazao da adekvatna kazna za stradanja hrvatskog naroda nikada nije izrečena. Šešeljeva priča posebna je razina apsurda. Haški je sud 2016. šokirao javnost oslobodivši ga po svim točkama optužnice. Žalbeno vijeće dvije ga je godina poslije ipak proglasilo krivim, ali samo za progon i deportacije Hrvata iz Hrtkovaca u Vojvodini, zbog čega je osuđen tek na deset godina zatvora. Kako mu je priznato vrijeme provedeno u pritvoru, Šešelj je ostao na slobodi u Beogradu, gdje ima status medijsko-političke zvijezde. Hrvatskom narodu neprihvatljivo je to što četnički vođa nikada nije kažnjen zbog slanja dobrovoljaca u napade na Hrvatsku, prije svega u Vukovar. Šešelj je svoju kaznu odslužio u pritvoru ismijavajući sud, što se pretvorilo u veliku farsu. Velika je farsa bila i priča o njegovu zdravstvenom stanju zbog kojeg je pušten na slobodu. To je ujedno najveći pravno-moralni skandal u povijesti Suda u Haagu. Nakon 12 godina provedenih u pritvoru bez izrečene pravomoćne presude, Šešelja je Haški sud u studenome 2014. pustio na privremenu slobodu u Srbiju iz humanitarnih razloga, jer mu je dijagnosticiran rak debelog crijeva u uznapredovalom stadiju s metastazama na jetri.

No čim je stigao u srpsku prijestolnicu, Šešelj je odbio daljnje slanje medicinske dokumentacije u Haag te nastavio voditi Srpsku radikalnu stranku, čime se aktivno uključio u politički život. Umjesto da, s obzirom na dijagnozu koja mu je postavljena, leži u bolničkom krevetu, Šešelj se počeo pojavljivati na političkim skupovima i u medijima, što je potvrdilo tezu da je cijela priča o terminalnoj fazi bolesti bila tek politički izgovor Suda kojim mu se pogodovalo. Čovjek koji je 90ih slao dobrovoljce na Hrvatsku i držao govore u spaljenim selima protjerujući desetke tisuća civila tako se pravno izvukao na račun navodne teške bolesti.

Od tada živi u Beogradu kao slobodan građanin, uživajući u luksuzu i koristeći javni prostor za širenje velikosrpske ideologije i ponižavanje žrtava, što pokazuje da je Sud u Haagu kapitulirao pred agresorom, ostavivši hrvatske žrtve bez pravne i moralne satisfakcije.

Hrvatska javnost Haškom sudu zamjera pokušaj političkog balansiranja krivnje, koje se pokazalo i u slučaju Jovice Stanišića i Franka Simatovića, ključnih kadrova Miloševićeva režima koji su rukovodili paravojnim postrojbama, arkanovcima i Knindžama u Hrvatskoj. Njih su dvojica, na zaprepaštenje javnosti, oslobođena u prvostupanjskom postupku. Iako su nakon dugotrajnog ponovljenog suđenja tek 2023. pravomoćno osuđeni na 15 godina zatvorske kazne, proces dug dva desetljeća stvorio je duboko nepovjerenje u Hrvatskoj, u kojoj se i danas vjeruje kako je Sud ciljano izbjegao izravno povezati službeni Beograd s ratom u Hrvatskoj, gdje ni za masakr 200 ranjenika i civila na Ovčari nakon pada Vukovara nitko nije adekvatno odgovarao. Haški sud izrekao je časnicima JNA kazne koje izazivaju gnušanje. Veselin Šljivančanin nakon niza preokreta u žalbenom postupku pravomoćno je osuđen samo na deset godina, a pušten je na slobodu nakon dvije trećine odslužene kazne. Na 20 godina zatvora osuđen je Mile Mrkšić, dok je Miroslav Radić u cijelosti oslobođen krivnje, što se ne može nazvati nikako drugačije nego uvredom vukovarskim žrtvama.

Iako je Mile Martić, vođa pobunjenih Srba u Hrvatskoj, osuđen na 35 godina zatvora, među ostalim i za raketiranje Zagreba 1995., za iste napade na civilne ciljeve u Zagrebu, Karlovcu i Sisku Haški sud nije osudio vrh JNA i političke nalogodavce iz Beograda, nego je krivnju svalio tek na lokalne aktere.

Idok Šešelj i Plavšić oplakuju Mladića govoreći o njemu kao o heroju i žrtvi nehumanog tretmana u zatvoru, Hrvati kao nepravdu Haškog suda ističu i slučaj generala HV-a i HVO-a Slobodana Praljka, koji je u sudnici, nakon što mu je potvrđeno 20 godina zatvora za zločine u BIH, progutao otrov.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Bez naslova
Strana 28, 29
Oblast strane 1,916.91 cm^2
Autor Mirko JOZIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov OPLAKIVANJEM MONSTRUMA SRBIJA PRIJETI HRVATSKOJ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/72c4152b-64b6-4e42-9f28-4964b3ffacb1/pdf

Taj je tragični događaj značajan dio Hrvata doživio kao završni čin nepravednog procesa, u kojem se Haški sud pokazao kao institucija koja donosi političke presude jer je potpuno ignorirao kontekst sukoba s bošnjačkim snagama. Na tom tragu svakako je i činjenica da je glavni kreator rata Slobodan Milošević umro u zatvoru prije izricanja presude, čime je Hrvatska ostala uskraćena za službeni, pravni dokument Međunarodnog suda koji bi nedvojbeno potvrdio da je režim u Beogradu pokrenuo agresiju na Hrvatsku, što je zasigurno najveći procesni neuspjeh haškog tužiteljstva.

Mladićeva smrt pokazala je da presude Haškog suda dugoročno nisu pridonijele očuvanju mira na ovim prostorima jer se baš njima potvrdilo da je srpsko društvo i dalje zarobljeno u velikosrpskim fantazijama. Vidljivo je da se ondje još njeguje kult ratnih zapovjednika iz 90-ih, odreda teških zločinaca. Mladićeva je sudbina srpskim nacionalistima, konzervativnim organizacijama i navijačkim skupinama poslužila kao prikaz mučeništva, pri čemu se državni vrh nije distancirao od njegova mračnog nasljeđa, što znači da diskretno dopušta da javni prostor ostane njime zagađen. Održavanje kulta Ratka Mladića i nakon njegove smrti jasan je pokazatelj da je Srbija daleko od demokratske zemlje. Dok se god u javnosti slavi čovjek odgovoran za genocid, Srbiji ne treba vjerovati, niti ima prostora za priče o regionalnom pomirenju. Toga mora biti svjesna i Europska unija, koja je prema Srbiji i Vučićevu režimu vrlo tolerantna i puna razumijevanja.

Sdruge strane, u Hrvatskoj, nema previše razumijevanja za branitelje i njihove udruge, iz čijih se redova čuje kako ih je Mladićeva smrt motivirala da ponovno iniciraju zabranu crvene zvijezde petokrake, jer je Mladić svoj u zločinački pohod pošao s tim simbolom kao oficir JNA. Pod znakom petokrake razarani su Škabrnja, Vukovar, Kijev i brojna druga mjesta. Stoga je za dobar dio braniteljske populacije crvena zvijezda znak pod kojim se ubijalo i rušilo. No u Hrvatskoj i dalje prevladava dogma da petokraka simbolizira samo antifašizam, a ne i velikosrpski fašizam iz 90-ih. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija vanjska
Strana 34, 35, 36, 37
Oblast strane 3,820.62 cm^2
Autor Tomislav FUMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BiH PRED NAJVAŽNIJIM IZBORIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fdf446ff-9cbd-4e70-9f36-6341b315db79/pdf

Ove jeseni bit će užareno na biralištima u mnogim drža

Među hrvatskim je biračima Darijana Filipović u prednosti pred Zdenkom Lučićem, dok Bakir Izetbegović vjeruje da će osvojiti većinu glasova Bošnjaka

BiH PRED NAJVAŽN

Hrvati se nadaju da neće biti preglasani, a Izetbegović prijeti

Mjesec dana prije izlaska na birališta šef SDA-a zaoštrava retoriku prema Hrvatima te poručuje Zagrebu "da se ne miješa". "S Bošnjacima treba lijepo i fino. Nek' ne koriste našu želju za pomirenjem i dobročinstvo. Bilo kakav pritisak iz Zagreba neće postići cilj. Ovaj se narod ničega ne boji, a ako ga počnete pritiskati, nećete ništa postići"

PIŠE: **Tomislav FUMIĆ**

Jesen donosi niz izbora u našem susjedstvu i Europi, no opći izbori u Bosni i Hercegovini, koji se održavaju 4. listopada, možda će biti najzanimljiviji. Parlamentarni izbori održat će se 27. listopada u Izraelu, Njemci će izlaziti od 6. do 20. rujna na izbore u saveznim pokrajinama, a posebno su zanimljivi izbori u Berlinu i Saskoj. U listopadu će se održati lokalni i senatski izbori u Češkoj. Estonija ima predsjedničke izbore u rujnu, a Bugarska u studenome. Na lokalnim izborima u Sloveniji dugogodišnji gradonačelnik Ljubljane Zoran Janković pokušat će dobiti još jedan mandat, usprkos pritiscima desne vlade Janeza Janše. Izbori čekaju i Srbiju, i to parlamentarni i predsjednički, a neće biti mirno ni u vrijeme dramatičnih izbora u Americi, gdje će na polovici drugog mandata Donalda Trumpa snage odmjeriti republikanci i demokrati.

Slaven Kovačević, savjetnik Željka Komšića, ne može računati na glasove Hrvata

Faktor Komšić

Parlamentarni izbori čekaju i Švedsku i Maroko, a predsjednički u listopadu Brazil. Izborna godina završit će u prosincu, kada će predsjednički i parlamentarni izbori biti u Haitiju, a opći u Južnom Sudanu. U BiH ponovno u fotelju člana Predsjedništva želi sjesti Bakir Izetbegović, a kandidat je i dosadašnji član Denis Bećirović. Kandidirao se i Semir Efendić, dugogodišnji načelnik sarajevske općine Novi Grad. Bošnjaci će moći glasati i za Fahrudina Radončića, osnivača Avaza, koji je tri puta već pokušavao učiti u Predsjedništvo. Hrvatski korpus kandidira Darijanu Filipović iz HDZ-a BiH, dok je pet stranaka kandidiralo Zdenka Lučića, jednog od osnivača HDZ-a BiH koji se rastao s tom strankom i prošao dug i neobičan politički put do ove kandidature. Treći je kandidat, samo formalno hrvatski, Slaven Kovačević, politolog i doktor političkih znanosti, savjetnik Željka Komšića za vanjsku politiku. Srbi idu s kandidaturom sadašnje članice Predsjedništva Željke Cvijanović, a kandidat oporbe je Marinko Božović, dugogodišnji načelnik Istočne Ilidže. U utrku

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija vanjska
Strana 34, 35, 36, 37
Oblast strane 3,820.62 cm^2
Autor Tomislav FUMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BiH PRED NAJVAŽNIJIM IZBORIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fdf446ff-9cbd-4e70-9f36-6341b315db79/pdf

avama, od Izraela do SAD-a, pa i u najbližem susjedstvu

IJIM IZBORIMA

Darijana Filipović, pišu analitičari u BiH, karijeru je tiho gradila unutar stranačkih struktura, daleko od reflektora. Upravo je to, procjenjuju, možda njezin najveći adut jer joj se ne mogu spočitavati kontroverzne izjave i neprimjereni politički potezi

ulazi i Nebojša Vukanović, jedan od najglasnijih opozicijskih aktera.

Uvodi se i stroga kontrola, birači će ove godine prvi put biti identificirani elektronički, dok će se glasački listići skenirati i elektronički prebrojavati. Kao dodatni mehanizam kontrole provest će se i ručno brojenje glasova, kao i prije. "Uvođenje novih tehnologija u izborni proces ne samo da nije nešto ekskluzivno za razvijene demokracije nego je postalo standard u modernim izbornim sustavima diljem svijeta. Ova inovacija nije samo korisna nego i nužna za osiguranje transparentnosti, učinkovitosti i integriteta izbornog procesa", tvrde nevladine udruge uoči važnih izbora za BiH.

Iako je ostalo malo vremena do izbora, svađe i optužbe vide se i osjećaju na sve strane. Puno političkih stranaka sudjeluje na izborima, a novinar Željko Raljić to ovako tumači: "Bosna i Hercegovina ima golemu administraciju i tu ima prostora za mešetarenje i uhljebljenje. Zbog toga se pojavljuje tako velik broj političkih stranaka koje trguju unaprijed i prije izbora. Mnogi od njih neće prijeći izborni prag, ali će asistirati većim strankama i pronaći svoj interes, prodavat će članove u biračkim odborima." Za analitičare, velik broj političkih stranaka u BiH nije dokaz demokracije.

"To je više prevara demokracije. Male stranke služe za trgovinu na biračkim mjestima i uzimanje glasova jednom kandidatu kako bi pomogle drugom kandidatu", kaže analitičarka Ivana Marić.

Svađe i trgovanje

Mnogo je i promjena stranačkih dresova, to je postalo uobičajena pojava. Svakodnevno stižu informacije o odbornicima koji napuštaju svoje stranke i pristupaju drugim političkim strankama.

"Predizborni period tradicionalno donosi pojačane pregovore između političkih stranaka i pojedinaca. Iako se promjene stranačke pripadnosti često predstavljaju kao rezultat programskih ili ideoloških razlika, praksa pokazuje da su mnogo češći motivi politička pozicija, mjesto na izbornoj listi, mogućnost osvajanja manda-

Među bošnjačkim biračima Denis Bećirović ima najveću potporu

HDZ BiH, s Draganom Čovićem na čelu, uvjerljivo je najveća hrvatska snaga

Biračka volja Hrvata i ovaj će put ovisiti o matematici bošnjačkog naroda. Tijekom izbora i prebrojavanja glasova bit će vrlo važno osigurati i spriječiti bilo kakvu izbornu manipulaciju i prevaru, po čemu je BiH među promatračima poznata

LABAVA DRŽAVA KOJA SE RASPADA IZNUTRA

Umjesto da se približava EU-u, BiH tone u sve veću korupciju

Prevladavajuća etnička dominacija, fragmentacija političkog krajolika i, posebno, napori Republike Srpske da se odvoji od države destabiliziraju zemlju i sprečavaju potrebne reforme, tvrde analitičari. Tome se dodaju raširena korupcija i nepotizam: u najnovijem Indeksu percepcije korupcije Transparency Internationala BiH se nalazi na 109. mjestu s 34 boda, što je pad od osam bodova u posljednjih dvanaest godina, kada je bila na 72. mjestu. Analitičari u zemlji govore o "zarobljenoj državi": najprije se usklađuju interesi pojedinca, zatim interesi stranke i vlastite etničke skupine te na kraju interesi zemlje - ako ih uopće ima.

Predstojeći izbori mogli bi stvoriti priliku u kojoj bi nova vlada uvela reformske prioritete, vodeći zemlju naprijed. Prije svega otvoriti europsku perspektivu za BiH, kako bi se nadoknadile izgubljene godine.

U najnovijem Indeksu percepcije korupcije Transparency Internationala BiH je pala na 109. mjesto

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija vanjska
Strana 34, 35, 36, 37
Oblast strane 3,820.62 cm^2
Autor Tomislav FUMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BiH PRED NAJVAŽNIJIM IZBORIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fdf446ff-9cbd-4e70-9f36-6341b315db79/pdf

Ove jeseni bit će užareno na biralištima u mnogim drža

► Milorad Dodik i Aleksandar Vučić vjeruju da će na izborima u RS-u i Srbiji opet pobijediti njihova ideja o "srpskom svetu"

◄ Šefica AfD-a Alice Weidel vodi svoju stranku prema izbornom trijumfu u pokrajini Saska-Anhaltu

U Berlinu krajnja desnica ima prednost pred tradicionalnim strankama CDU-om i SPD-om

ta ili očekivanje funkcija nakon izbora", pišu bosanskohercegovački mediji. "Posebno je izražena borba za nositelje lista i visoke pozicije, koje povećavaju šanse za ulazak u parlamente. Istovremeno, pojedini politički akteri procjenjuju gdje imaju veće izglede za politički opstanak, zbog čega mijenjaju stranku neposredno prije predaje kandidacijskih lista." Naravno, to još više slabi povjerenje građana u političke stranke, a ni dosad nisu uživale ugled i popularnost. Na sve se strane trguje, stvaraju se politički savezi i pregovara se o foteljama nakon izbora. Dakle, ništa novo za politiku na ovim prostorima. Lider Stranke demokratske akcije Bakir Izetbegović dugo je u politici, a sada ponovno traži mjesto u Predsjedništvu BiH.

"Ja uporno u javnosti ponavljam da se nisam ja kandidirao, nego da sam to prepustio stranci, ali ljudi mi ne vjeruju. Čak sam im predlagao ljude koji to mogu raditi, a možda neće izazivati dio javnosti koji je protiv mene ili protiv SDA", govori Izetbegović tako da se stekne dojam kako su ga molili da se kandidira. On kritizira sadašnju vlast i naglašava opasnost od zatvaranja Ureda visokog predstavnika.

Pitanje OHR-a

"Zamislite da izvadite osigurač u kući i čekate jedan strujni udar koji će sve spaliti. Bez OHR-a u roku od par mjeseci imali bismo potpunu blokadu Domova naroda i ižívljavanje snaga koje su protiv Bosne i Hercegovine i koje žele dokazati da je ovo neuspješna priča i nemoguća misija kako bi se zemlja podijelila."

Izetbegović uoči izbora govori i o Miloradu Dodiku i Republici Srpskoj. "Dodik se oslanja na Putina, na lobiste i islamofobne snage u SAD-u, te na cionistički lobi u Americi i Izraelu. Ako te snage budu jačale, jačat će i on. Ali ako se Europska unija i NATO konsolidiraju, a utjecaj tih lobija bude padao, onda će i on slabjeti. To ponajviše ovisi o glasačima u Republici Srpskoj. Već se u listopadu može dogoditi da Dodik završi, ali to će onda Srbi presuditi, a ne Trojka. Na oživljavanje nacionalističkih koncepata i projekata poput 'srpskog sveta' te na otvorena miješanja susjednih zemalja probosanska politika mora odgovoriti jačanjem državnih institucija, ekonomijom i maksimalnim povezivanjem s dijasporom."

Posebno je zanimljivo Izetbegovićevo viđenje suradnje Bošnjaka i Hrvata. "HDZ među Hrvatima gotovo da nema rivala, dok SDP i SDA imaju svoje stabilno glasačko tijelo koje izlazi na izbore bez obzira na sve. Nisam rekao da su oni za buduću koaliciju sa SDA-om, nego sam govorio kao analitičar. Ali kada kažete iskreno ono što mislite, to se odmah protumači kao da nešto smjerate s Čovićem ili SDP-om." Izetbegović poručuje Zagrebu "da se ne miješa". "S ovim narodom, s Bošnjacima, treba lijepo i fino. Nek' ne koriste našu želju za pomirenjem i dobročinstvo. Bilo kakav pritisak iz Zagreba ili Milanovićevo koketiranje s Dodikom neće postići cilj. Ovaj se narod ničega ne boji, a ako ga počnete pritiskati, nećete ništa postići."

Favoriti u anketama

Gotovo se svakodnevno objavljuju nove ankete o favoritima, pa Darijana Filipović ima najveću potporu među hrvatskim, a Denis Bećirović među bošnjačkim ispitanicima. Darijana Filipović novo je ime na političkoj sceni u BiH.

Na općim izborima 2022. godine, kao kandidatkinja za državni parlament, dobila je 24.653 glasa. Sad je dopredsjednica HDZ-a i zamjenica predsjedavajućeg Kluba zastupnika HDZ BiH - HNS BiH. Obavlja i funkciju šefice Izbornog

Za analitičare, velik broj stranaka u BiH nije dokaz demokracije. "To je više prevara demokracije. Male stranke služe za trgovinu na biračkim mjestima i uzimanje glasova jednom kandidatu kako bi pomogle drugom kandidatu", kaže Ivana Marić

stožera HDZ-a. Jedna je od najbližih i najpouzdanijih osoba predsjednika HDZ-a Dragana Čovića.

"Filipović dosad nije imala izraženu medijsku prisutnost i snažno profiliran osobni politički narativ. Karijeru je tiho gradila unutar stranačkih struktura, daleko od reflektora. Upravo je to možda njezin najveći adut. Naime, teško će joj biti spočitavati kontroverzne izjave i neprimjerene političke poteze. Takav profil očigledno je bio ključan faktor u odluci stranačkog vrha – kandidatkinja koja neće iznenađivati, ali ni odstupati od već definirane politike", tvrde mediji u BiH.

Analitičari kažu da se njezinom kandidaturom želi poslati poruka da se HDZ u BiH okreće prema novim imenima. Ujedno, ona je lojalna i predvidljiva pa neće biti mnogo iznenađenja. Iako sa svojih 39 godina pripada mlađoj generaciji političara, Filipović se teško može predstaviti kao novo lice na sceni, zaključuju analitičari.

U stranačkim strukturama prisutna je još od 2011. godine, kada je počela kao tajnica županijske Mladeži HDZ-a BiH, nakon čega je kontinuirano gradila političku karijeru u stranci. Sličan put imala je i njezina sestra blizanka Andrijana Katić, koja je također kao mladi HDZ-ov kadar lojalan šefu stranke Draganu Čoviću nagrađena pozicijom federalne ministrice prometa i komunikacija. Ali birački volja Hrvata i ovaj će put ovisiti o matematici unutar bošnjačkog naroda. Tijekom izbora i prebrojavanja glasova bit će vrlo važno osigurati i spriječiti bilo kakvu izbornu prevaru po kojoj je zemlja među promatračima poznata, zbog korištenja različitih mehanizama za manipuliranje rezultatima, naglašavaju europske institucije koje će pomno nadgledati ove izbore. Svi podsjećaju na krizu koju je izazvao Dodik te se svim snagama nastoji spriječiti da do slične opet dođe.

Netanyahu zaostaje

Glavne stranke koje izlaze na izbore jesu Demokratska akcija, Srpski nacionalni savez neovisnih socijaldemokrata, HDZ BiH, SDP, a osim njih, postoje brojne male stranke, od kojih su se neke odvojile od vodećih stranaka.

Prije izbora u Izraelu ankete pokazuju da Benjamin Netanyahu ne stoji dobro, ali čini sve kako bi ojačao poziciju. Njegova desničarska vlada prije ljetnog raspusta parlamenta usvojila je zakone koji bi joj trebali vratiti popularnost, a za koje kritičari kažu da potkopavaju pravosudni nadzor, koriste prijateljskim medijima i cilj im je učvrstiti podršku ultraortodoksnih političkih saveznika. Tako je usvojen zakon o izuzeću od vojne službe ultraortodoksnih muškaraca upisanih u vjerske seminare. "Netanyahu igra dugu igru držeći sve svoje koalicijske stranke na okupu", rekao je Reuven Hazan, profesor političkih znanosti na Hebrejskom sveučilištu u Jeruzalemu.

"On ih tjera da shvate kako im samo on može dati ono što im treba. "Sadašnji izraelski premijer najdugovječniji je na čelu vla-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija vanjska
Strana 34, 35, 36, 37
Oblast strane 3,820.62 cm^2
Autor Tomislav FUMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BiH PRED NAJVAŽNIJIM IZBORIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fdf446ff-9cbd-4e70-9f36-6341b315db79/pdf

avama, od Izraela do SAD-a, pa i u najbližem susjedstvu

Međuizbori u SAD-u u studenome, na polovici mandata Donalda Trumpa, bit će vrlo dramatični za republikance

"Na oživljavanje nacionalističkih koncepata i projekata te na otvorena miješanja susjednih zemalja probosanska politika mora odgovoriti jačanjem državnih institucija, ekonomijom i maksimalnim povezivanjem s dijasporom", poručuje unitarist Izetbegović

de, a ovaj posljednji mandat pun je strašnih kontroverzija. "Netanyahuovo obećanje o potpunoj pobjedi nije ispunjeno ni na jednom frontu, no njegova će vlada biti prva izraelska vlada od 1988. koja će odslužiti puni četverogodišnji mandat, a izbori će se održati posljednjeg dana dopuštenog zakonom", naglašavaju analitičari.

Uoči izbora kulminirao je okršaj između vlade i glavnog državnog odvjetnika Galija Baharav-Miara, koji je imenovan 2022. godine, u vrijeme prethodne vlade. Zato je sadašnja vlada donijela mjeru kojom se smanjuje autoritet ureda državnog odvjetnika. Udruga za građanska prava u Izraelu to je opisala kao "dosad najdalekosežniji korak u kontinuiranim naporima vlade da oslabi neovisni pravni nadzor".

Povijesni izbori

Izrael se priprema za izbore peti put u manje od četiri godine, a održat će se 27. listopada. Većina stranaka preferirala je drugi datum, ali nisu uspjele postići dogovor. "Po svim standardima, ovi opći izbori najznačajniji su u izraelskoj povijesti, kako na domaćem tako i na međunarodnom planu. Njihov ishod imat će dalekosežne implikacije ne samo za Izrael nego i za Palestince na okupiranim teritorijima, a i za širu regiju", kaže profesor Yossi Mekelberg, stručnjak za Bliski istok. "Kako stvari stoje, projekcije rezultata ukazuju na još jednu produljenu političku pat-poziciju.

Oporbene stranke imaju bolje rezultate u anketama od onih koje čine trenutnu koaliciju. No većina cionističkih stranaka ne želi se udružiti s arapskim strankama, kojima podršku uglavnom daju palestinski građani Izraela. Ova odluka moralno je neprihvatljiva i politički samoporažavajuća jer ostavljaja oporbu bez 61 mjesta potrebnog za većinu u Knessetu od 120 članova."

U Češkoj, gdje će se održati lokalni i izbori za Senat, teško je odrediti favorita. Sigurno je samo da će ukupni ishod u pojedinim regijama pokazati snagu vladajuće koalicije i parlamentarne oporbe. Vlast u Češkoj sada drži koalicija desnih stranaka koju vodi premijer Andrej Babiš, a nedavno je zabilježen sukob sa šefom države Petrom Pavelom, koji je prozapadno orijentiran. Tako su Česi u Ankaru na summit NATO-a poslali obojicu, a Babiš ima sasvim drukčiju politiku u odnosu na zapadne države kada je riječ o Ukrajini.

Te teme neće, naravno, biti u fokusu lokalnih izbora, ali oni će ipak pokazati kako zapravo Česi "dišu" i koliko je sadašnja vladajuća koalicija snažna. Bugarska će imati predsjedničke izbore 25. listopada, a drugi krug održat će se 1. studenoga. Ponovno će se kandidirati sadašnja predsjednica Iliana Iotova, a kandidaturu je najavio i ministar obrane Nikolaj Nenčev, no ima još izglednih kandidata, među kojima je i pjevačica Luna Yordanova.

Napeto u Berlinu

Ovih dana Berlin izgleda kao svaki grad prije izbora: plakati s kandidatima koji u jednoj rečenici nešto obećavaju na svakom su koraku. Berlinčani će u rujnu izaći na važne izbore, a ankete daju prednost krajnjoj desnici. Gradske teme u prvom su planu, ali sve se vrti oko pitanja hoće li AfD osvojiti vlast. U izboru za pokrajinski parlament biraju se predstavnici četvrti, koji zatim odlučuju o svemu što je važno za grad. Analitičare zbunjuje kako u Berlinu, multikulturalnom gradu, krajnja desnica ima prednost pred tradicionalnim strankama kao što su CDU, SPD, Die Linke i Zeleni.

Odgovora ima više, Berlin je postao skup grad, pogotovo kada je riječ o stanovanju. Najam manjih stanova košta do 2000 eura, većih više od 5000 eura. Sve je poskupjelo, Nijemci se boje nasilja, a desne stranke upiru prstom u imigrante. Demokršćani njemačkog kancelara imaju sve slabiju podršku na nacionalnoj razini, dok je krajnje desna Alternativa za Njemačku i dalje najpopularnija stranka u zemlji. Očekuje se da će odnijeti uvjerljivu pobjedu na izborima u Berlinu, u Saska-Anhaltu i u Mecklenburg-Vorpommernu. U Saska-Anhaltu, stranka bi čak mogla osvojiti dosad neviđenu apsolutnu većinu, što bi joj omogućilo da prvi put uđe u vladu neke savezne pokrajine.

Friedrich Merz, demokršćanski kancelar, u velikom je problemu jer njegova Kršćansko-demokratska unija i sestrinska bavarska Kršćansko-socijalna unija jedva dosežu 20 posto podrške. To je ujedno najniža podrška konzervativcima posljednjih nekoliko godina. ■

RAT KAO STRATEGIJA ZA OSTANAK NA VLASTI

Sve očajniji Netanyahu potiče osjećaj nacionalne ugroženosti

Jedna od trajnih enigmi izraelske politike jest da se, unatoč Netanyahuovim neviđenim neuspjesima tijekom njegova najdužeg mandata, glavne oporbene stranke bore da ponude jasnu političku alternativu. U mnogim područjima obećavaju da će težiti sličnim ciljevima, ali s većom kompetencijom. To je posebno vidljivo u palestinskom pitanju, gdje većina i dalje neradio izražava podršku rješenju o dvjema državama ili okončanju okupacije.

"Postoji zabrinutost da bi ostarjeli, politički oslabljeni i sve očajniji premijer mogao iskoristiti eskalaciju na jednoj ili više frontova kako bi obnovio osjećaj nacionalne ugroženosti i potrebe za jedinstvom. To bi se moglo dogoditi čak kao prkos predsjedniku Trumpu, s obzirom na trenutačno stanje odnosa između SAD-a i Izraela. Iran, Libanon, Gaza ili Zapadna obala mogli bi postati poprišta takve eskalacije, koju bi poticali najekstremniji članovi koalicije", kaže profesor Yossi Mekelberg, stručnjak za Bliski istok u londonskom Chatham Houseu.

"Ekstremisti iz vladajuće koalicije mogli bi izazvati još veće sukobe na Zapadnoj obali", kaže Yossi Mekelberg

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija vanjska
Strana 34, 35, 36, 37
Oblast strane 3,820.62 cm^2
Autor Tomislav FUMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BiH PRED NAJVAŽNIJIM IZBORIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fdf446ff-9cbd-4e70-9f36-6341b315db79/pdf

BIH PRED NA J VAŽN

Hrvati se nadaju da neće biti preglasani, a Izetbegović prijeti Mjesec dana prije izlaska na birališta šef SDA-a zaoštrava retoriku prema Hrvatima te poručuje Zagrebu "da se ne miješa". "S Bošnjacima treba lijepo i fino. Nek' ne koriste našu želju za pomirenjem i dobročinstvo. Bilo kakav pritisak iz Zagreba neće postići cilj. Ovaj se narod ničega ne boji, a ako ga počnete pritiskati, nećete ništa postići"

Tomislav FUMIĆ

Jesen donosi niz izbora u našem susjedstvu i Europi, no opći izbori u Bosni i Hercegovini, koji se održavaju 4. listopada, možda će biti najzanimljiviji. Parlamentarni izbori održat će se 27. listopada u Izraelu, Nijemci će izlaziti od 6. do 20. rujna na izbore u saveznim pokrajinama, a posebno su zanimljivi izbori u Berlinu i Saskoj. U listopadu će se održati lokalni i senatski izbori u Češkoj. Estonija ima predsjedničke izbore u rujnu, a Bugarska u studenome. Na lokalnim izborima u Sloveniji dugogodišnji gradonačelnik Ljubljane Zoran Janković pokušat će dobiti još jedan mandat, usprkos pritiscima desne vlade Janeza Janše. Izbori čekaju i Srbiju, i to parlamentarni i predsjednički, a neće biti mirno ni u vrijeme dramatičnih izbora u Americi, gdje će na polovici drugog mandata Donalda Trumpa snage odmjeriti republikanci i demokrati.

Parlamentarni izbori čekaju i Švedsku i Maroko, a predsjednički u listopadu Brazil. Izborna godina završit će u prosincu, kada će predsjednički i parlamentarni izbori biti u Haitiju, a opći u Južnom Sudanu. U BIH ponovno u fotelju člana Predsjedništva želi sjesti Bakir Izetbegović, a kandidat je i dosadašnji član Denis Bećirović. Kandidirao se i Semir Efendić, dugogodišnji načelnik sarajevske općine Novi Grad. Bošnjaci će moći glasati i za Fahrudina Radončića, osnivača Avaza, koji je tri puta već pokušavao ući u Predsjedništvo. Hrvatski korpus kandidira Darijanu Filipović iz HDZ-a BIH, dok je pet stranaka kandidiralo Zdenka Lučića, jednog od osnivača HDZ-a BIH koji se rastao s tom strankom i prošao dug i neobičan politički put do ove kandidature. Treći je kandidat, samo formalno hrvatski, Slaven Kovačević, politolog i doktor političkih znanosti, savjetnik Željka Komšića za vanjsku politiku. Srbi idu s kandidaturom sadašnje članice Predsjedništva Željke Cvijanović, a kandidat oporbe je Marinko Božović, dugogodišnji načelnik Istočne Ilidže. U utrku

LABAVA DRŽAVA KOJA SE RASPADA IZNUTRA Umjesto da se približava EU-u, BIH tone u sve veću korupciju Prevladavajuća etnička dominacija, fragmentacija političkog krajolika i, posebno, napori Republike Srpske da se odvoji od države destabiliziraju zemlju i sprečavaju potrebne reforme, tvrde analitičari. Tome se dodaju raširena korupcija i nepotizam: u najnovijem Indeksu percepcije korupcije Transparency Internationala BIH se nalazi na 109. mjestu s 34 boda, što je pad od osam bodova u posljednjih dvanaest godina, kada je bila na 72. mjestu. Analitičari u zemlji govore o "zarobljenoj državi": najprije se usklađuju interesi pojedinca, zatim interesi stranke i vlastite etničke skupine te na kraju interesi zemlje - ako ih uopće ima.

Predstojeći izbori mogli bi stvoriti priliku u kojoj bi nova vlada uvela reformske prioritete, vodeći zemlju naprijed. Prije svega otvoriti europsku perspektivu za BIH, kako bi se nadoknadile izgubljene godine. ulazi i Nebojša Vukanović, jedan od najglasnijih opozicijskih aktera. Uvodi se i stroga kontrola, birači će ove godine prvi put biti identificirani elektronički, dok će se glasački listići skenirati i elektronički prebrojavati. Kao dodatni mehanizam kontrole provest će se i ručno brojenje glasova, kao i prije. "Uvođenje novih tehnologija u izborni proces ne samo da nije nešto ekskluzivno za razvijene demokracije nego je postalo standard u modernim izbornim sustavima diljem svijeta. Ova inovacija nije samo korisna nego i nužna za osiguranje transparentnosti, učinkovitosti i integriteta izbornog procesa", tvrde nevladine udruge uoči važnih izbora za BIH.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija vanjska
Strana 34, 35, 36, 37
Oblast strane 3,820.62 cm^2
Autor Tomislav FUMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BiH PRED NAJVAŽNIJIM IZBORIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fdf446ff-9cbd-4e70-9f36-6341b315db79/pdf

Iako je ostalo malo vremena do izbora, svađe i optužbe vide se i osjećaju na sve strane. Puno političkih stranaka sudjeluje na izborima, a novinar Željko Raljić to ovako tumači: "Bosna i Hercegovina ima golemu administraciju i tu ima prostora za mešetarenje i uhljebljenje. Zbog toga se pojavljuje tako velik broj političkih stranaka koje trguju unaprijed i prije izbora. Mnogi od njih neće prijeći izborni prag, ali će asistirati većim strankama i pronaći svoj interes, prodavat će članove u biračkim odborima." Za analitičare, velik broj političkih stranaka u BIH nije dokaz demokracije. "To je više prevara demokracije. Male stranke služe za trgovinu na biračkim mjestima i uzimanje glasova jednom kandidatu kako bi pomogle drugom kandidatu", kaže analitičarka Ivana Marić. Mnogo je i promjena stranačkih dresova, to je postalo uobičajena pojava. Svakodnevno stižu informacije o odbornicima koji napuštaju svoje stranke i pristupaju drugim političkim strankama.

"Predizborni period tradicionalno donosi pojačane pregovore između političkih stranaka i pojedinaca. Iako se promjene stranačke pripadnosti često predstavljaju kao rezultat programskih ili ideoloških razlika, praksa pokazuje da su mnogo češći motivi politička pozicija, mjesto na izbornoj listi, mogućnost osvajanja manda-

Biračka volja Hrvata i ovaj će put ovisiti o matematici bošnjačkog naroda. Tijekom izbora i prebrojavanja glasova bit će vrlo važno osigurati i spriječiti bilo kakvu izbornu manipulaciju i prevaru, po čemu je BIH među promatračima poznata ta ili očekivanje funkcija nakon izbora", pišu bosanskohercegovački mediji. "Posebno je izražena borba za nositelje lista i visoke pozicije, koje povećavaju šanse za ulazak u parlamente. Istovremeno, pojedini politički akteri procjenjuju gdje imaju veće izglede za politički opstanak, zbog čega mijenjaju stranku neposredno prije predaje kandidacijskih lista." Naravno, to još više slabi povjerenje građana u političke stranke, a ni dosad nisu uživale ugled i popularnost. Na sve se strane trguje, stvaraju se politički savezi i pregovara se o foteljama nakon izbora. Dakle, ništa novo za politiku na ovim prostorima. Lider Stranke demokratske akcije Bakir Izetbegović dugo je u politici, a sada ponovno traži mjesto u Predsjedništvu BIH. "Ja uporno u javnosti ponavljam da se nisam ja kandidirao, nego da sam to prepustio stranci, ali ljudi mi ne vjeruju. Čak sam im predlagao ljude koji to mogu raditi, a možda neće izazivati dio javnosti koji je protiv mene ili protiv SDA", govori Izetbegović tako da se stekne dojam kako su ga molili da se kandidira. On kritizira sadašnju vlast i naglašava opasnost od zatvaranja Ureda visokog predstavnika.

"Zamislite da izvadite osigurač u kući i čekate jedan strujni udar koji će sve spaliti. Bez OHR-a u roku od par mjeseci imali bismo potpunu blokadu Domova naroda i iživljavanje snaga koje su protiv Bosne i Hercegovine i koje žele dokazati da je ovo neuspješna priča i nemoguća misija kako bi se zemlja podijelila."

Izetbegović uoči izbora govori i o Miloradu Dodiku i Republici Srpskoj. "Dodik se oslanja na Putina, na lobiste i islamofobne snage u SAD-u, te na cionistički lobi u Americi i Izraelu. Ako te snage budu jačale, jačat će i on. Ali ako se Europska unija i NATO konsolidiraju, a utjecaj tih lobija bude padao, onda će i on slabjeti. To ponajviše ovisi o glasačima u Republici Srpskoj. Već se u listopadu može dogoditi da Dodik završi, ali to će onda Srbi presuditi, a ne Trojka. Na oživljavanje nacionalističkih koncepata i projekata poput 'srpskog sveta' te na otvorena miješanja susjednih zemalja probosanska politika mora odgovoriti jačanjem državnih institucija, ekonomijom i maksimalnim povezivanjem s dijasporom."

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija vanjska
Strana 34, 35, 36, 37
Oblast strane 3,820.62 cm^2
Autor Tomislav FUMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BiH PRED NAJVAŽNIJIM IZBORIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fdf446ff-9cbd-4e70-9f36-6341b315db79/pdf

Posebno je zanimljivo Izetbegovićevo viđenje suradnje Bošnjaka i Hrvata. "HDZ među Hrvatima gotovo da nema rivala, dok SDP i SDA imaju svoje stabilno glasačko tijelo koje izlazi na izbore bez obzira na sve. Nisam rekao da su oni za buduću koaliciju sa SDAom, nego sam govorio kao analitičar. Ali kada kažete iskreno ono što mislite, to se odmah protumači kao da nešto smjerate s Čovićem ili SDP-om." Izetbegović poručuje Zagrebu "da se ne miješa". "S ovim narodom, s Bošnjacima, treba lijepo i fino. Nek' ne koriste našu želju za pomirenjem i dobročinstvo. Bilo kakav pritisak iz Zagreba ili • Milorad Dodik i Aleksandar Vučić vjeruju da će na izborima u RS-u i Srbiji opet pobijediti njihova ideja o "srpskom svetu" • Šefica AfD-a Alice Weidel vodi svoju stranku prema izbornom trijumfu u pokrajini Saska-Anhaltu

Milanovićevo koketiranje s Dodikom neće postići cilj. Ovaj se narod ničega ne boji, a ako ga počnete pritiskati, nećete ništa postići." Gotovo se svakodnevno objavljuju nove ankete o favoritima, pa Darijana Filipović ima najveću potporu među hrvatskim, a Denis Bećirović među bošnjačkim ispitanicima. Darijana Filipović novo je ime na političkoj sceni u BIH.

Na općim izborima 2022. godine, kao kandidatkinja za državni parlament, dobila je 24.653 glasa. Sad je dopredsjednica HDZ-a i zamjenica predsjedavajućeg Kluba zastupnika HDZ BIH - HNS BIH. Obavlja i funkciju šefice Izbornog Za analitičare, velik broj stranaka u BIH nije dokaz demokracije. "To je više prevara demokracije. Male stranke služe za trgovinu na biračkim mjestima i uzimanje glasova jednom kandidatu kako bi pomogle drugom kandidatu", kaže Ivana Marić stožera HDZ-a. Jedna je od najbližih i najpouzdanijih osoba predsjednika HDZ-a Dragana Čovića. "Filipović dosad nije imala izraženu medijsku prisutnost i snažno profiliran osobni politički narativ. Karijeru je tiho gradila unutar stranačkih struktura, daleko od reflektora. Upravo je to možda njezin najveći adut. Naime, teško će joj biti spočitavati kontroverzne izjave i neprimjerene političke poteze. Takav profil očigledno je bio ključan faktor u odluci stranačkog vrha – kandidatkinja koja neće iznenađivati, ali ni odstupati od već definirane politike", tvrde mediji u BIH.

Analitičari kažu da se njezinom kandidaturom želi poslati poruka da se HDZ u BIH okreće prema novim imenima. Ujedno, ona je lojalna i predvidljiva pa neće biti mnogo iznenađenja. Iako sa svojih 39 godina pripada mlađoj generaciji političara, Filipović se teško može predstaviti kao novo lice na sceni, zaključuju analitičari.

Ustranačkim strukturama prisutna je još od 2011. godine, kada je počela kao tajnica županijske Mladeži HDZ-a BIH, nakon čega je kontinuirano gradila političku karijeru u stranci. Sličan put imala je i njezina sestra blizanka Andrijana Katić, koja je također kao mladi HDZ-ov kadar lojalan šefu stranke Draganu Čoviću nagrađena pozicijom federalne ministrice prometa i komunikacija. Ali biračka volja Hrvata i ovaj će put ovisiti o matematici unutar bošnjačkog naroda. Tijekom izbora i prebrojavanja glasova bit će vrlo važno osigurati i spriječiti bilo kakvu izbornu prevaru po kojoj je zemlja među promatračima poznata, zbog korištenja različitih mehanizama za manipuliranje rezultatima, naglašavaju europske institucije koje će pomno nadgledati ove izbore. Svi podsjećaju na krizu koju je izazvao Dodik te se svim snagama nastoji spriječiti da do slične opet dođe. Glavne stranke koje izlaze na izbore jesu Demokratska akcija, Srpski nacionalni savez neovisnih socijaldemokrata, HDZ BIH, SDP, a osim njih, postoje brojne male stranke, od kojih su se neke odvojile od vodećih stranaka.

Prije izbora u Izraelu ankete pokazuju da Benjamin Netanyahu ne stoji dobro, ali čini sve kako bi ojačao poziciju. Njegova desničarska vlada prije ljetnog raspusta parlamenta usvojila je zakone koji bi joj trebali vratiti popularnost, a za koje kritičari kažu da potkopavaju pravosudni nadzor, koriste prijateljskim medijima i cilj im je učvrstiti podršku ultraortodoksnih političkih saveznika. Tako je usvojen zakon o izuzeću od vojne službe ultraortodoksnih muškaraca upisanih u vjerske seminare. "Netanyahu igra dugu igru držeći sve svoje koalicijske stranke na okupu", rekao je Reuven Hazan, profesor političkih znanosti na Hebrejskom sveučilištu u Jeruzalemu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija vanjska
Strana 34, 35, 36, 37
Oblast strane 3,820.62 cm^2
Autor Tomislav FUMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BiH PRED NAJVAŽNIJIM IZBORIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fdf446ff-9cbd-4e70-9f36-6341b315db79/pdf

"On ih tjera da shvate kako im samo om može dati ono što im treba."Sadašnji izraelski premijer najdugovječniji je na čelu vlade, a ovaj posljednji mandat pun je strašnih kontroverzija. "Netanyahuovo obećanje o potpunoj pobjedi nije ispunjeno ni na jednom frontu, no njegova će vlada biti prva izraelska vlada od 1988. koja će odslužiti puni četverogodišnji mandat, a izbori će se održati posljednjeg dana dopuštenog zakonom", naglašavaju analitičari. Uoči izbora kulminirao je okršaj između vlade i glavnog državnog odvjetnika Galija Baharav-Miara, koji je imenovan 2022. godine, u vrijeme prethodne vlade. Zato je sadašnja vlada donijela mjeru kojom se smanjuje autoritet ureda državnog odvjetnika. Udruga za građanska prava u Izraelu to je opisala kao "dosad najdalekosežniji korak u kontinuiranim naporima vlade da oslabi neovisni pravni nadzor". Izrael se priprema za izbore peti put u manje od četiri godine, a održat će se 27. listopada. Većina stranaka preferirala je drugi datum, ali nisu uspjele postići dogovor. "Po svim standardima, ovi opći izbori najznačajniji su u izraelskoj povijesti, kako na domaćem tako i na međunarodnom planu. Njihov ishod imat će dalekosežne implikacije ne samo za Izrael nego i za Palestince na okupiranim teritorijima, a i za širu regiju", kaže profesor Yossi Mekelberg, stručnjak za Bliski istok. "Kako stvari stoje, projekcije rezultata ukazuju na još jednu produljenu političku pat-poziciju.

Oporbene stranke imaju bolje rezultate u anketama od onih koje čine trenutnu koaliciju. No većina cionističkih stranaka ne želi se udružiti s arapskim strankama, kojima podršku uglavnom daju palestinski građani Izraela. Ova odluka moralno je neprihvatljiva i politički samoporažavajuća jer ostavljaja oporbu bez 61 mjesta potrebnog za većinu u Knessetu od 120 članova." UČeškoj, gdje će se održati lokalni i izbori za Senat, teško je odrediti favorita. Sigurno je samo da će ukupni ishod u pojedinim regijama pokazati snagu vladajuće koalicije i parlamentarne oporbe. Vlast u Češkoj sada drži koalicija desnih stranaka koju vodi premijer Andrej Babiš, a nedavno je zabilježen sukob sa šefom države Petrom Pavelom, koji je prozapadno orijentiran. Tako su Česi u Ankaru na summit NATO-a poslali obojicu, a Babiš ima sasvim drukčiju politiku u odnosu na zapadne države kada je riječ o Ukrajini.

Te teme neće, naravno, biti u fokusu lokalnih izbora, ali oni će ipak pokazati kako zapravo Česi "dišu" i koliko je sadašnja vladajuća koalicija snažna. Bugarska

RAT KAO STRATEGIJA ZA OSTANAK NA VLASTI

Sve očajniji Netanyahu potiče osjećaj nacionalne ugroženosti

Jedna od trajnih enigmi izraelske politike jest da se, unatoč Netanyahuovim neviđenim neuspjesima tijekom njegova najdužeg mandata, glavne oporbene stranke bore da ponude jasnu političku alternativu. U mnogim područjima obećavaju da će težiti sličnim ciljevima, ali s većom kompetencijom. To je posebno vidljivo u palestinskom pitanju, gdje većina i dalje nerado izražava podršku rješenju o dvjema državama ili okončanju okupacije.

"Postoji zabrinutost da bi ostarjeli, politički oslabljeni i sve očajniji premijer mogao iskoristiti eskalaciju na jednoj ili više frontova kako bi obnovio osjećaj nacionalne ugroženosti i potrebe za jedinstvom. To bi se moglo dogoditi čak kao prkos predsjedniku Trumpu, s obzirom na trenutačno stanje odnosa između SAD-a i Izraela. Iran, Libanon, Gaza ili Zapadna obala mogli bi postati poprišta takve eskalacije, koju bi poticali najekstremniji članovi koalicije", kaže profesor Yossi Mekelberg, stručnjak za Bliski istok u londonskom Chatham Houseu. će imati predsjedničke izbore 25. listopada, a drugi krug održat će se 1. studenoga. Ponovno će se kandidirati sadašnja predsjednica Iliana Iotova, a kandidaturu je najavio i ministar obrane Nikolaj Nenčev, no ima još izglednih kandidata, među kojima je i pjevačica Luna Yordanova.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 04, 00:00
Lokacija

Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija vanjska
Strana 34, 35, 36, 37
Oblast strane 3,820.62 cm^2
Autor Tomislav FUMIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov BiH PRED NAJVAŽNIJIM IZBORIMA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/fdf446ff-9cbd-4e70-9f36-6341b315db79/pdf

Ovih dana Berlin izgleda kao svaki grad prije izbora: plakati s kandidatima koji u jednoj rečenici nešto obećavaju na svakom su koraku. Berlinčani će u rujnu izaći na važne izbore, a ankete daju prednost krajnjoj desnici. Gradske teme u prvom su planu, ali sve se vrti oko pitanja hoće li AFD osvojiti vlast. U izboru za pokrajinski parlament biraju se predstavnici četvrti, koji zatim odlučuju o svemu što je važno za grad. Analitičare zbunjuje kako u Berlinu, multikulturalnom gradu, krajnja desnica ima prednost pred tradicionalnim strankama kao što su CDU, SPD, Die Linke i Zeleni.

Odgovora ima više, Berlin je postao skup grad, pogotovo kada je riječ o stanovanju. Najam manjih stanova košta do 2000 eura, većih više od 5000 eura. Sve je poskupjelo, Nijemci se boje nasilja, a desne stranke upiru prstom u imigrante. Demokršćani njemačkog kancelara imaju sve slabiju podršku na nacionalnoj razini, dok je krajnje desna Alternativa za Njemačku i dalje najpopularnija stranka u zemlji. Očekuje se da će odnijeti uvjerljivu pobjedu na izborima u Berlinu, u Saska-Anhaltu i u Mecklenburg-Vorpommernu. U Saska-Anhaltu, stranka bi čak mogla osvojiti dosad neviđenu apsolutnu većinu, što bi joj omogućilo da prvi put uđe u vladu neke savezne pokrajine.

Friedrich Merz, demokršćanski kancelar, u velikom je problemu jer njegova Kršćansko-demokratska unija i sestrinska bavarska Kršćansko-socijalna unija jedva dosežu 20 posto podrške. To je ujedno najniža podrška konzervativcima posljednjih nekoliko godina. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Mozaik
Strana 20
Oblast strane 482.59 cm^2
Autor Tanja KVORKA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazbeni spektakl u sjećanje na Arsena, Gabi i Matiju Dedića

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/54ec7f54-6e70-428d-b024-c5f5056887fc/pdf

NA ZAGREBAČKOM TRGU 9. I 10. RUJNA

Glazbeni spektakl u sjećanje na Arsena, Gabi i Matiju Dedića

Tanja KVORKA

Nakon iznimnog uspjeha prvog izdanja program kojim se slavi umjetničko nasljeđe jedinstvene glazbene obitelji Dedić-Novak održat će se i ove godine u organizaciji Grada Zagreba, i to kroz dva koncerta, 9. i 10. rujna. Time se u zajedništvu s publikom odaje počast stvaralaštvu troje glazbenih umjetnika - Gabi Novak, Matije i Arsena Dedića - koje je trajno obilježilo hrvatsku kulturnu scenu.

Veliki besplatan koncert na otvorenom u čast Gabi Novak, Matiji i Arsenu Dediću održat će se na Trgu Josipa Jurja Strossmayera u srijedu, 9. rujna 2026. u 20 sati uz sudjelovanje brojnih renomiranih umjetnika, suradnika i prijatelja obitelji Dedić. Dan poslije, 10. rujna u 21 sat, u Klubu Kazališta Komedija, održat će se posebno izdanje programa pod nazivom "Jammin' for Matija" - intimna jazz-večer posvećena stvaralaštvu i glazbenom duhu Matije Dedića. Obje večeri programski je osmislio umjetnički voditelj Ante Gelo.

Program koncerta na Strossmayerovu trgu uključit će najpoznatije pjesme iz opusa Gabi Novak i Arsena Dedića, Arsenovu poeziju te instrumentalne trenutke nadahnute virtuoznošću Matije Dedića. Među izvođačima koji će nastupiti pred zagrebačkom publikom su neka od najvažnijih imena regionalne i domaće glazbene scene, poput Darka Rundeka, Jasne Zlokić, Zorana Predina, Matije Cveka, Jakova Jozinovića, Lee Dekleve, Klape More, Ivane Kindl, Tine Vukov, Marka Tolje, Eni Jurišić, Ivane Husar, Kikija Belu-hana, Gite Haydar, Maje Vučić. Zagrebačkih solista te brojnih drugih. Tijekom večeri publika će imati priliku čuti neke od najvoljenijih pjesama koje su obilježile generacije slušatelja, kao i instrumentalne izvedbe inspirirane stvaralaštvom Matije Dedića.

- Riječ je o programu kojim Zagreb čuva i slavi nasljeđe umjetnika koji su obilježili generacije. Gabi, Matija i Arsen Dedić ostavili su neizbrisiv trag u hrvatskoj kulturi, a Zagreb je grad koji s ponosom čuva njihovu glazbu i uspomenu. Pozivam Zagrepčanke i Zagrepčane, kao i sve naše goste, da nam se 9. rujna pridruže na Strossmayerovu trgu, na besplatnom koncertu na kojem će brojni hrvatski

Dvije večeri, dva različita koncepta i više od 60 umjetnika zajedno će odati počast

glazbenici izvesti njihove najljepše pjesme - rekao je Tomislav Tomašević, gradonačelnik Grada Zagreba. "Jammin' for Matija" u Klubu Kazališta Komedija zamišljen je kao susret prijatelja, suradnika i poštovatelja Matije Dedića kroz formu spontanog jazz-okupljanja. Za razliku od velike pozornice na otvorenom, ovdje će glazbenici nastupati među publikom, bez klasične distance između izvođača i gledatelja. U središtu večeri bit će neka od najvažnijih imena domaće jazz-scene predvođena Krunom Levačićem, jednim od najcjenjenijih hrvatskih jazz-bubnjara i dugogodišnjim suradnikom Matije Dedića. Sudjeluje i Matijin omiljen prijatelj i jedan od najboljih hrvatskih saksofonista Dražen Bogdanović, potom poznati bubnjar i udaraljkaš Borna Šercar, kao i Žarko Hajdarhodžić, Joe Pandur te brojni drugi glazbenici različitih generacija okupljeni upravo za ovu prigodu.

Svirka u Kontesi okupit će i ugledne međunarodne goste koji su s Matijom dijelili pozornice, prijateljstva i dugogodišnje profesionalne suradnje. U Zagreb dolaze Vasil Hadžimanov, jedan od najutjecajnijih jazz-pijanista i skladatelja jugoistočne Europe, makedonsko-njemački kontrabasist Martin Gjakonovski, kojeg se smatra jednim od vodećih europskih jazz-glazbenika, proslavljeni pijanist i skladatelj Bojan Zulfikarpašić (Bojan Z), kao i istaknuti slovenski bubnjar mlade generacije Žiga Smrdel. Prvi dio koncerta s mladim jazz-glazbenicima izvodit će se Matijine skladbe koje je posebno za ovaj koncert aranžirao Silvije Glojnarić.

Dvije večeri, dva različita koncepta i više od 60 umjetnika zajedno će odati počast Gabi Novak, Matiji i Arsenu Dediću, podsjećajući na bogatstvo umjetničkog nasljeđa koje su ostavili generacijama i kreirajući nove uspomene koje će ostati trajno upisane u kulturnu povijest grada Zagreba.

Grad Zagreb koncerte organizira uz podršku Centra za kulturno-društveni razvoj Novi prostori kulture i Kazališta Komedija. Ulaz na oba koncerta je slobodan, s time da će besplatne ulaznice za koncert "Jammin' for Matija" moći preuzeti na blagajni Kluba Kontesa na dan koncerta od 19 sati pa do popunjenog kapaciteta. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Mozaik
Strana 20
Oblast strane 482.59 cm^2
Autor Tanja KVORKA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazbeni spektakl u sjećanje na Arsena, Gabi i Matiju Dedića

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/54ec7f54-6e70-428d-b024-c5f5056887fc/pdf

NA ZAGREBAČKOM TRGU 9. I 10. RUJNA

Glazbeni spektakl u sjećanje na Arsena, Gabi i Matiju Dedića

Tanja KVORKA

Nakon iznimnog uspjeha prvog izdanja program kojim se slavi umjetničko nasljeđe jedinstvene glazbene obitelji Dedić-Novak održat će se i ove godine u organizaciji Grada Zagreba, i to kroz dva koncerta, 9. i 10. rujna. Time se u zajedništvu s publikom odaje počast stvaralaštvu troje glazbenih umjetnika - Gabi Novak, Matije i Arsena Dedića - koje je trajno obilježilo hrvatsku kulturnu scenu.

Veliki besplatan koncert na otvorenom u čast Gabi Novak, Matiji i Arsenu Dediću održat će se na Trgu Josipa Jurja Strossmayera u srijedu, 9. rujna 2026. u 20 sati uz sudjelovanje brojnih renomiranih umjetnika, suradnika i prijatelja obitelji Dedić. Dan poslije, 10. rujna u 21 sat, u Klubu Kazališta Komedija, održat će se posebno izdanje programa pod nazivom "Jammin' for Matija" - intimna jazz-večer posvećena stvaralaštvu i glazbenom duhu Matije Dedića. Obje večeri programski je osmislio umjetnički voditelj Ante Gelo. Program koncerta na Strossmayerovu trgu uključit će najpoznatije pjesme iz opusa Gabi Novak i Arsena Dedića, Arsenovu poeziju te instrumentalne trenutke nadahnute virtuoznošću Matije Dedića. Među izvođačima koji će nastupiti pred zagrebačkom publikom su neka od najvažnijih imena regionalne i domaće glazbene scene, poput Darka Rundeka, Jasne Zlokić, Zorana Predina, Matije Cveka, Jakova Jozinovića, Lee Dekleve, Klape More, Ivane Kindl, Tine Vukov, Marka Tolje, Eni Jurišić, Ivane Husar, Kikija Beluhana, Gite Haydar, Maje Vučić, Zagrebačkih solista te brojnih drugih. Tijekom večeri publika će imati priliku čuti neke od najvoljenijih pjesama koje su obilježile generacije slušatelja, kao i instrumentalne izvedbe inspirirane stvaralaštvom Matije Dedića.

- Riječ je o programu kojim Zagreb čuva i slavi nasljeđe umjetnika koji su obilježili generacije. Gabi, Matija i Arsen Dedić ostavili su neizbrisiv trag u hrvatskoj kulturi, a Zagreb je grad koji s ponosom čuva njihovu glazbu i uspomenu. Pozivam Zagrepčanke i Zagrepčane, kao i sve naše goste, da nam se 9. rujna pridruže na Strossmayerovu trgu, na besplatnom koncertu na kojem će brojni hrvatski glazbenici izvesti njihove najljepše pjesme - rekao je Tomislav Tomašević, gradonačelnik Grada Zagreba. “Jammin' for Matija" u Klubu Kazališta Komedija zamišljen je kao susret prijatelja, suradnika i poštovatelja Matije Dedića kroz formu spontanog jazz-okupljanja. Za razliku od velike pozornice na otvorenom, ovdje će glazbenici nastupati među publikom, bez klasične distance između izvođača i gledatelja. U središtu večeri bit će neka od najvažnijih imena domaće jazz-scene predvođena Krunom Levačićem, jednim od najcjenjenijih hrvatskih jazz-bubnjara i dugogodišnjim suradnikom Matije Dedića. Sudjeluje i Matijin PROMO

2 O C£ Q_ omiljen prijatelj i jedan od najboljih hrvatskih saksofonista Dražen Bogdanović, potom poznati bubnjar i udaraljkaš Borna Šercar, kao i Žarko Hajdarhodžić, Joe Pandur te brojni drugi glazbenici različitih generacija okupljeni upravo za ovu prigodu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Mozaik
Strana 20
Oblast strane 482.59 cm^2
Autor Tanja KVORKA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazbeni spektakl u sjećanje na Arsena, Gabi i Matiju Dedića

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/54ec7f54-6e70-428d-b024-c5f5056887fc/pdf

Svirka u Kontesi okupit će i ugledne međunarodne goste koji su s Matijom dijelili pozornice, prijateljstva i dugogodišnje profesionalne suradnje. U Zagreb dolaze Vasil Hadžimanov, jedan od najutjecajnijih jazz-pijanista i skladatelja jugoistočne Europe, makedonsko-njemački kontrabasist Martin Gjakonovski, kojeg se smatra jednim od vodećih europskih jazz-glazbenika, proslavljeni pijanist i skladatelj Bojan Zulfikarpašić (Bojan Z), kao i istaknuti slovenski bubnjar mlađe generacije Žiga Smrdel. Prvi dio koncerta s mladim jazz-glazbenicima izvodit će se Matijine skladbe koje je posebno za ovaj koncert aranžirao Silvije Glojnarić. Dvije večeri, dva različita koncepta i više od 60 umjetnika zajedno će odati počast Gabi Novak, Matiji i Arsenu Dediću, podsjećajući na bogatstvo umjetničkog nasljeđa koje su ostavili generacijama i kreirajući nove uspomene koje će ostati trajno upisane u kulturnu povijest grada Zagreba.

Grad Zagreb koncerte organizira uz podršku Centra za kulturno-društveni razvoj Novi prostori kulture i Kazališta Komedija. Ulaz na oba koncerta je slobodan, s time da će besplatne ulaznice za koncert "Jammin' for Matija" moći preuzeti na blagajni Kluba Kontesa na dan koncerta od 19 sati pa do popunjenog kapaciteta. n

Dvije večeri, dva različita koncepta i više od 60 umjetnika zajedno će odati počast

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 2
Oblast strane 334.72 cm^2
Autor Hrvoje Zovko

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić je obožavao izvanredne izbore, no sada su stvari ipak drukčije

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/46338b29-ed9d-4aba-9b82-e04f738b9ded/pdf

uvodnik

Vučić je obožavao izvanredne izbore, no sada su stvari ipak drukčije

Hrvoje Zovko

Izvanredni parlamentarni izbori u Srbiji, koji će se održati 25. listopada, bit će zasigurno najvažniji izbori za Srbiju od pada Slobodana Miloševića. Aleksandar Vučić već je mjesecima u svojevrsnoj izbornoj pretkampanji. Obilazi Srbiju, razgovara s građanima kojima obećava brda i doline, planira gradnju mostova, vodovoda, cesta, jednom riječju svega onoga što nije u domeni predsjednika države. Njegova kampanja uglavnom se svodi na nekoliko predvidljivih parola namijenjenih njegovu radikalsko-naprednjačkom biračkom tijelu, a koje imaju snažan mobilizacijski učinak: "Žele Srbiju na koljenima", "Napad na mene je napad na državu", "Veliko zlo nadvilo se nad Srbijom".

Nakon što je Srpska napredna stranka došla na vlast 2012. godine, na valu pobjede Tomislava Nikolića nad Borisom Tadićem na predsjedničkim izborima, u Srbiji su održani izvanredni parlamentarni izbori 2014., 2016., 2022. i 2023. godine. Aleksandar Vučić jednostavno ih je obožavao jer je svaki put iznova potvrđivao svoju političku dominaciju, ponovno učvršćivao svoju vlast i uništavao oporbu. No ovaj put stvari su drukčije. Više nije tako komotan i siguran u pobjedu, a kampanja koju već mjesecima vodi svjedoči o tome da to radi kako bi u što većoj mjeri smanjio zaostatak za studentima koji su, kako stvari stoje, spremni za izbore.

Ono što je sigurno jest da čemo u iduća nepuna dva mjeseca svjedočiti Vučićevoj nevidjenoj uzurpaciji medija, koji su ma, osim ona malo nezavisnih, na raspolaganju svakodnevno. Zasigurno će i Hrvatska biti, kao i dosad, jedna od mera napada režima suludim optužbama kao zemlja koja želi izazvati kaos u Srbiji.

Ono što je mnoge šokiralo jest: vijest da će predsjednica Europske komisije usred kampanje doći u Srbiju što će vlasti u Beogradu iskoristiti kao prikaz podrške Vučiću, koju mu je Ursula von der Leyen, kao i mnogi drugi u Europi, sve ove godine nekritički pružala.

Što se tiče studenata kao najvećih Vučićevih protivnika, primjerno je da je i dobar dio njih, prema porukama koje šalju zadnjih mjeseci, zaglavio u tvrde nacionalističke vode. Vučića ne žele, ali ne traže ni nekog novog reformatora koji bi Srbiju povео prema Europi. Oni traže nekog novog, Vojislava Koštunicu. Sreća nije ni čudo da se na njihovim skupovima pojavljuju Miro Lampar, ljubitelj zločinca Radovana Karadžića.

Što se tiče opozicijskih stranaka, one su u nimalo ugodnoj situaciji. Dio stranaka već se opredijelio za podršku studentima, a dio će izaći samostalno ili u nekim koalicijama. Ono što bi bilo jako loše jest da se promijeni vlast, a ideološki i politički kontekst ostane isti.

Najzanimljivije od svega bit će pratiti izbornu noć i vidjeti kakva će biti reakcija režima na objavu rezultata. Ono što se svi pitaju jest: hoće li Vučić priznati poraz ako do njega dođe ili će narod morati izaći na ulice i braniti izborne rezultate?

Ono što bi bilo jako loše jest da se promijeni vlast, a ideološki i politički kontekst ostane isti

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 2
Oblast strane 334.72 cm^2
Autor Hrvoje Zovko

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić je obožavao izvanredne izbore, no sada su stvari ipak drukčije

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/46338b29-ed9d-4aba-9b82-e04f738b9ded/pdf

Vučić je obožavao izvanredne izbore, no sada su stvari ipak drukčije

Hrvoje Zovko

Izvanredni parlamentarni izbori u Srbiji, koji će se održati 25. listopada, bit će zasigurno najvažniji izbori za Srbiju od pada Slobodana Miloševića. Aleksandar Vučić već je mjesecima u svojevrsnoj izbornoj pretkampanji. Obilazi Srbiju, razgovara s građanima kojima obećava brda i doline, planira gradnju mostova, vodovoda, cesta, jednom riječju svega onoga što nije u domeni predsjednika države. Njegova kampanja uglavnom se svodi na nekoliko predvidljivih parola namijenjenih njegovu radikalsko-naprednjačkom biračkom tijelu, a koje imaju snažan mobilizacijski učinak: "Žele Srbiju na koljenima", "Napad na mene je napad na državu", "Veliko zlo nadvilo se nad Srbijom".

Nakon što je Srpska napredna stranka došla na vlast 2012. godine, na valu pobjede Tomislava Nikolića nad Borisom Tadićem na predsjedničkim izborima, u Srbiji su održani izvanredni parlamentarni izbori 2014., 2016., 2022. i 2023. godine. Aleksandar Vučić jednostavno ih je obožavao jer je svaki put iznova potvrđivao svoju političku dominaciju, ponovno učvršćivao svoju vlast i uništavao oporbu. No ovaj put stvari su drukčije. Više nije tako komotan i siguran u pobjedu, a kampanja koju već mjesecima vodi svjedoči o tome da to radi kako bi u što većoj mjeri smanjio zaostatak za studentima koji su, kako stvari stoje, spremni za izbore.

Ono što je sigurno jest da ćemo u iduća nepuna dva mjeseca svjedočiti Vučićevoj neviđenoj uzurpaciji medija, koji su mu, osim ono malo nezavisnih, na raspolaganju svakodnevno. Zasigurno će i Hrvatska biti, kao i dosad, jedna od meta napada režima suludim optužbama kao zemlja koja želi izazvati kaos u Srbiji.

Ono što je mnoge šokiralo jest vijest da će predsjednica Europske komisije usred kampanje doći u Srbiju, što će vlasti u Beogradu iskoristiti kao prikaz podrške Vučiću, koju mu je Ursula von der Leyen, kao i mnogi drugi u Europi, sve ove godine nekritički pružala.

Što se tiče studenata kao najvećih Vučićevih protivnika, primjetno je da je i dobar dio njih, prema porukama koje šalju zadnjih mjeseci, zaplovio u tvrde nacionalističke vode. Vučića ne žele, ali ne traže ni nekog novog reformatora koji bi Srbiju poveo prema Europi. Oni traže nekog novog Vojislava Koštunicu. Stoga nije ni čudo da se na njihovim skupovima pojavljivao Miro Lompar, ljubitelj zločinca Radovana Karadžića. Što se tiče oporbenih stranaka, one su u nimalo ugodnoj situaciji. Dio stranaka već se opredijelio za podršku studentima, a dio će izaći samostalno ili u nekim koalicijama. Ono što bi bilo jako loše jest da se promijeni vlast, a ideološki i politički kontekst ostane isti.

Najzanimljivije od svega bit će pratiti izbornu noć i vidjeti kakva će biti reakcija režima na objavu rezultata. Ono što se svi pitaju jest: hoće li Vučić priznati poraz ako do njega dođe ili će narod morati izaći na ulice i braniti izborne rezultate?

Ono što bi bilo jako loše jest da se promijeni vlast, a ideološki i politički kontekst ostane isti

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija STIL ŽIVOTA
Strana 64, 65, 66, 67
Oblast strane 2,448.47 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografjeje NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX I PRI VATNI ALBUM

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riznica bezvremenskih deserata TANJA VUČIĆEVIĆ NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX PRIVATNI ALBUM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6d14fba0-76d9-4df7-b856-f4b12577f897/pdf

KUHINJA

Damir Domjanović diplomirao je ekonomiju, a ljubav prema slasticama usadila mu je majka

Slastičarnica je osnovana 1936., kad je Zulfi Tahiri kupio prostor u Maksimirskoj ulici

Kultna zagrebačka slastičarnica Orijent, koja ove godine slavi 90. rođendan, i danas čuva originalne recepte iz tridesetih godina, a sadašnji voditelj **DAMIR DOMJANOVIĆ** *otkriva kako nastaju njihovi klasici te novi, neobični okusi*

Riznica bezvremenskih deserata

tekst TANJA VUČIĆEVIĆ
fotografije NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX I PRIVATNI ALBUM

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
142/383
Novine Gloria HR
Kategorija STIL ŽIVOTA
Strana 64, 65, 66, 67
Oblast strane 2,448.47 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografjeje NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX I PRI VATNI ALBUM

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riznica bezvremenskih deserata TANJA VUČIĆEVIĆ NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX PRIVATNI ALBUM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6d14fba0-76d9-4df7-b856-f4b12577f897/pdf

Torta Sedmi kontinent

SASTOJCI ZA SLANI KARAMEL
200 g šećera, 250 ml slatkog vrhnja, 100 g maslaca, prstohvat soli

PRIPREMA
Šećer otopiti u karamel, polako dodavati vruće slatko vrhnje uz stalno miješanje. Kada se smjesa ujednači, dodati omekšali maslac, promiješati i ostaviti u hladnjaku da se ohladi.

SASTOJCI ZA BISKVIT
5 bjelanjaka, 60 g šećera, 200 g mljevenih badema, 80 g šećera u prahu

PRIPREMA
Bjelanjke izmutiti sa šećerom. U smjesu bjelanjaka i šećera dodati šećer u prahu i bademovo brašno te ručno ujednačiti miješanjem. Ispeći dvije kore u kalupu promjera 25 cm, na 180 stupnjeva. Peći oko 15 minuta.

SASTOJCI ZA KREMU OD KIKIRIKIJA
300 ml slatkog vrhnja, 500 g bijele čokolade, 100 g kikiriki maslaca

PRIPREMA
Zakipiti vrhnje te ga preliti preko čokolade i promiješati da se čokolada otopi. Smjesu staviti u hladnjak. Hladnu kremu miksati te dodati kikiriki maslac.

SASTOJCI ZA KREMU OD TAMNE ČOKOLADE
300 ml slatkog vrhnja, 300 g tamne čokolade (56 %)

PRIPREMA
Zakipiti vrhnje te ga preliti preko čokolade i promiješati da se čokolada otopi. Smjesu staviti u hladnjak. Hladnu kremu izmiksati.

SLAGANJE TORTE
Kore premazati slanim karamelom te ih spojiti. Na korama označiti 16 kriški. Preostali dio karamela rasporediti u vrećicu za ukrašavanje. Istiskivati kremu od kikirikija na svaku krišku zasebno (16 kom). Na sloj kreme od kikirikija stavljati čokoladne pločice (16 kom), napravljene od 100 g otopljene crne čokolade, oblikovane u krug te nožem označene sa 16 "trokuta". Na kraju rasporediti kremu od tamne čokolade. Po želji ukrasiti ostatkom karamela.

Postoje mjesta u Zagrebu na koja se ne dolazi samo po kolač, nego po doživljaj, kremšnite koje imaju okus djetinjstva, zanatski sladoled kakav smo davno jeli s bakom ili djedom, malu dozu slatke nostalgije. Među njima je i kultna slastičarnica Orijent, osnovana 1936., kada je slastičar Zulfi Tahiri, kojeg su svi zvali striček Ahmet, kupio prostor u Maksimirskoj ulici, gdje se pod istim imenom nalazi i danas. Priča o 90. rođendanu Orijenta zapravo je priča o Zagrebu, u čijem su središtu okusi slastica koji se cijelo to razdoblje gotovo nisu promijenili.

- Kako je to moguće? Jednostavno, jer čuvamo originalnu bilježnicu s receptima. Pisani su rukom, na pojedinim mjestima vide se mrlje od kreme ili maslaca. Naslijedile su je, zajedno sa slastičarnicom, njegove kćeri, gospođe Ildeza i Šeherezada. Dodale su svoje recepte, nadopunile neke stare, ispisale vlastite opaske. Ukratko, bilježnica je do danas srce Orijenta. Kopiju koristimo gotovo svakodnevno, jer se požutjeli original pomno čuva - otkriva voditelj slastičarnice Damir Domjanović (40) i pojašnjava kako je Orijent i danas u obiteljskom vlasništvu. Većinski udio preuzeo je šogor gospođe Šeherezade kako bi tradicija i sve što Orijent znači Zagrebu ostali nepromijenjeni. Zato je uobičajeno da im po kolače dolaze i gospođe u zlatnim godinama, s unucima.

- Jednoj gospođi blizu je 90 godina, naša je gošća oko osam desetljeća: davno ju je dovela njezina baka, a danas ona vodi svoje unuke. Žao nam je što ne možemo baš uvijek ponuditi neke kolače koji su od osnutka slastičarnice bili hit. Primjerice Daso šnite - od prhkog tijesta s premazom od domaće marmelade od marelice, punjene orasima i prelivene rumom - jer je to zimski kolač. Međutim, tu su Bel canto od lješnjakova brašna, čokoladnog ganachea, kreme od vanilije s prženim lješnjacima i kreme s graham keksima i rumom, Boem kocke... I kremšnite, koje prkose slastičarskoj modi, naš su evergreen u svako doba - govori Damir, dodajući da njihova vremešna gošća s početka priče unuke vodi upravo na kremšnite i ledeni vjetar. Tu su, ovisno o dobu ▶

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
143/383
Novine Gloria HR
Kategorija STIL ŽIVOTA
Strana 64, 65, 66, 67
Oblast strane 2,448.47 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografjeje NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX I PRI VATNI ALBUM

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riznica bezvremenskih deserata TANJA VUČIĆEVIĆ NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX PRIVATNI ALBUM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6d14fba0-76d9-4df7-b856-f4b12577f897/pdf

Izlog se pomno uređivao, a ovako je izgledao 1972. (1). Slastičarnica je i šezdesetih godina bila popularno okupljalište Zagrepčana (2)

godine, i zagrebački klasik šaum šnite, sočan kolač Back to black s kupinama i makom, čajno pecivo koje se može naručiti na kilogram. Kao i makaroni od bademova brašna punjeni raznim kremama - od čokolade i kave do lavande, limuna, naranče i đumbira.

Razlog zbog kojeg njihovi kolači imaju okus kao nekada nisu samo originalni recepti. Podjednako je važan način pripreme. U Orijentu se sve radi zanatski, od provjerenih sastojaka i bez prečaca, baš kao što se radilo nekada. Gotove dodatke ne koriste ni u ekstremnim uvjetima: u snijeg od bjelanjaka ne dodaju fiksatore čak ni kada se temperature penju gotovo do 40 stupnjeva i kada ga nije lako čvrsto izmiksati. Umjesto toga, slastičari dodatno rashlađuju prostor pa, uz snažnu klimu, koriste i ventilatore.

- Postoji još jedan trik. Kada se zbog vrućine šlag teško tuče, hladimo ga u hladnjaku, po potrebi i u zamrzivaču. Onda ga opet vraćamo na miksanje. Kod nas se sve radi na teži način. Mislim da je to najbolja definicija Orijenta - kaže Damir, po struci diplomirani ekonomist, rođen i odrastao u Đakovu. Ljubav prema slatkom usadila mu je majka, kojoj je kao klinac pomagao peći kolače: tri do četiri vrste tjedno te cijelu hrpu slastica za blagdane.

- Odrastao sam na kolačima u koje je išlo i po desetak jaja, puno dekagrama oraha, s bogatim kremama u čijoj se pripremi nije štedjelo na maslacu, čokoladi ili sjemenkama pravih mahuna vanilije. Najčešće sam pažljivo čistio orahe ili miješao kremu na pari.

Čajni narancini

SASTOJCI

400 g maslaca, 300 g brašna, 100 g bademovog brašna, 2 naribane korice naranče, 2 jaja, 150 g šećera u prahu, malo vanilije

PRIPREMA

Mikserom umutiti maslac i šećer u prahu dok smjesa ne postane bijela i pjenasta. U nju polako dodavati jaja uz miksanje. Kada se povežu maslac i jaja, dodati ostale sastojke te ih ručno izmiješati dok se sve ne sjedini. Uz pomoć vrećice za ukrašavanje, na masni papir istiskivati željene oblike i peći na 180 stupnjeva oko 15 minuta. Gotovi su kad odozgo dobiju zlatnu boju.

Novine Gloria HR
Kategorija STIL ŽIVOTA
Strana 64, 65, 66, 67
Oblast strane 2,448.47 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografjeje NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX I PRI VATNI ALBUM

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riznica bezvremenskih deserata TANJA VUČIĆEVIĆ NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX PRIVATNI ALBUM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6d14fba0-76d9-4df7-b856-f4b12577f897/pdf 4/8

Torta Portofino SF (bez šećera)

SASTOJCI ZA BISKVIT

200 g brašna, 145 g eritrita (prirodni šećerni alkohol koji se koristi kao zaslađivač), 35 g kakaa, 1 prašak za pecivo, pola žličice sode bikarbone, prstohvat soli, 90 ml jogurta, 2 jaja, 80 g maslaca, 50 ml ulja, 200 g vode

PRIPREMA

Sve sastojke izmiksati, staviti u kalup za pečenje te peći u pećnici na 180 stupnjeva oko 30 minuta. Izvaditi i pustiti da se malo ohladi.

SASTOJCI ZA PUSLICE OD VANILIJE

700 ml mlijeka, 100 g eritrita, 80 g škroba, 7 žumanjaka, vanilija po želji, 280 g mascarponea, 500 ml mlijeka

PRIPREMA

Mlijeko zakipiti s eritritom i vanilijom. U kipuće mlijeko dodati jaja i škrob te uz stalno miješanje kuhati dok krema ne postane sjajna i svilenkasta. Kuhanu kremu ohladiti i mikserom u nju umiješati mascarpone. Vrećicom za ukrašavanje napraviti puslice te ih zamrznuti.

SASTOJCI ZA MOUSSE OD ČOKOLADE

700 ml slatkog vrhnja, 350 g čokolade bez šećera, 6 g želatine

PRIPREMA

Želatinu namočiti u malo vode da nabubri. Zakipiti 250 ml vrhnja te u njega dodati želatinu. Kada se želatina otopi, dodati usitnjenu čokoladu i miješati da se sasvim otopi. Preostalih 500 ml vrhnja izmiksati u šlag te na kraju lagano umiješati u čokoladnu kremu. Na biskvit poslagati puslice od vanilije i dodati kremu dok se kalup ne napuni do vrha. Završiti sa čokoladnom glazurom. Ohladiti tortu i ukrasiti po želji.

Nagrada mi je bila to što bi mi majka dala polizati zdjelu s kremom. To mi je bilo najslađe! Poslije mi nije bilo teško oprati sve posuđe i očistiti cijelu kuhinju - govori menadžer koji je godinama radio u području optike. Razlog zbog kojeg je prije sedam godina prihvatio ponudu vlasnika Orijenta i počeo voditi slastičarnicu bio je njegov dječački san. Mami je, prilikom zajedničkog pečenja kolača, govorio da će jednog dana imati svoj restoran.

- Odgovarala me od ugostiteljske branše, stalno mi je ponavljala da neću imati nijedan slobodan dan u godini. Neko vrijeme sam odolijevao, ali vođenju Orijenta nisam mogao okrenuti leđa - govori Damir i pojašnjava kako stalno isprobava nešto novo. Nekad slastičari prihvate njegove ideje kada je riječ o kolačima, a nekad ne. Međutim, postoji područje u kojem gotovo ima odriješene ruke - osmišljavanje novih okusa sladoleda. Tu mu je ostavljeno više prostora za eksperimentiranje pa, uz provjerene klasike, Orijent svake sezone donosi i nove, ponekad posve neočekivane okuse. Tako slastičarnica, čiji je osnivač u novije doba bio strastveni navijač Dinama, do danas ima više od 60 različitih okusa.

- U Orijentu ne koristimo aparat za miješanje sladoleda - sve radimo ručno. Sami pripremamo bazu i sami kreiramo okuse, među kojima su neki, poput sladoleda od naranče i đumbira Fred i Ginger, već godinama u ponudi. Tajna je u tome da pulpu naranče kuhamo s đumbirom i potom je prelijemo preko sladoleda. Tako stvaramo mali, slasni "udar" u aftertasteu, poput plesnog okreta Freda Astairea i Ginger Rogers - kaže Damir, dodajući kako se u njihovoj vitrini nalazi osam okusa sladoleda koji su cijele godine u ponudi, s tim da ljeti u prvi plan stavljaju osvježavajuće okuse jagode, maline, kupine i borovnice.

- Imali smo i vrlo neobične kombinacije. Jedan se sladoled zvao Song of Ice and Fire, s bazgom i čili papričicama. Bazga je bila "ice", a čili "fire". Imali smo i sladoled sa špekom i kavom. Čokoladnoj bazi s preljevom od čokolade, kakaa i kave dodali smo karamelizirani špek. Bio je hrskav i sladak, a nakon toga ostao bi slani okus špeka. Ljudi su ga baš dobro prihvatili - zaključuje kreativac slatkih okusa i najavljuje nove ideje za slastice kojima će iznenaditi ljubitelje Orijenta. ■

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
145/383
ninamedia

Novine Gloria HR
Kategorija STIL ŽIVOTA
Strana 64, 65, 66, 67
Oblast strane 2,448.47 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografjeje NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX I PRI VATNI ALBUM

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riznica bezvremenskih deserata TANJA VUČIĆEVIĆ NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX PRIVATNI ALBUM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6d14fba0-76d9-4df7-b856-f4b12577f897/pdf 5/8

Kultna zagrebačka slastičarnica Orijent, koja ove godine slavi 90. rođendan, i danas čuva originalne recepte iz tridesetih godina, a sadašnji voditelj DAMIR DOMJANOVIĆ otkriva kako nastaju njihovi klasici te novi, neobični okusi

Riznica bezvremenskih deserata
TANJA VUČIĆEVIĆ

NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX PRIVATNI ALBUM tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografje NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX

IPRIVATNI ALBUM ostoje mjesta u Zagrebu na koja se ne dolazi sa mo po kolač, nego po doživljaj, kremšnite koje imaju okus djetinj stva, zanatski sladoled kakav smo davno jeli s bakom ili djedom, malu dozu slatke nostalgije. Među njima je i kultna slastičarnica Orijent, osnovana 1936., kada je slastičar Zulfi Tahiri, kojeg su svi zvali striček Ahmet, kupio prostor u Maksimirskoj ulici, gdje se pod istim ime nom nalazi i danas. Priča o 90. rođendanu Ori jen ta zapravo je priča o Zagrebu, u čijem su središtu okusi slastica koji se cijelo to razdob lje gotovo nisu promijenili.

Kako je to moguće? Jednostavno, jer čuva mo originalnu bilježnicu s receptima. Pisani su rukom, na pojedinim mjestima vide se mrlje od kreme ili maslaca. Naslijedile su je, zajed no sa slastičarnicom, njegove kćeri, gospođe Ildeza i Šeherezada. Dodale su svoje recepte, nadopunile neke stare, ispisale vlastite opaske. Ukratko, bilježnica je do danas srce Orijenta. Kopiju koristimo gotovo svakodnevno, jer se požutjeli original pomno čuva otkriva vodi telj slastičarnice Damir Domjanović (40) i pojašnjava kako je Orijent i danas u obitelj skom vlasništvu. Većinski udio preuzeo je šogor gospođe Šeherezade kako bi tradicija i sve što Orijent znači Zagrebu ostali nepromije njeni. Zato je uobičajeno da im po kolače dola ze i gospođe u zlatnim godinama, s unucima. Jednoj gospođi blizu je 90 godina, naša je djetinj s nostalgije. Orijent, Tahiri, prostor ime

čuva mrlje zajed gospođe recepte, opaske. Orijenta.

se vodi i obitelj je i nepromije dola je gošća oko osam desetljeća: davno ju je dove la njezina baka, a danas ona vodi svoje unuke. Žao nam je što ne možemo baš uvijek ponudi ti neke kolače koji su od osnutka slastičarni ce bili hit. Primjerice Daso šnite od prhkog tijesta s premazom od domaće marmelade od marelice, punjene orasima i prelivene rumom jer je to zimski kolač. Međutim, tu su Bel canto od lješnjakova brašna, čokoladnog gana chea, kreme od vanilije s prženim lješnjacima i kreme s graham keksima i rumom, Boem kocke... I kremšnite, koje prkose slastičarskoj modi, naš su evergreen u svako doba govo ri Damir, dodajući da njihova vremešna gošća s početka priče unuke vodi upravo na kremš nite i ledeni vjetar. Tu su, ovisno o dobu ▶

Torta Sedmi kontinent
SASTOJCI ZA SLANI KARAMEL

200 g šećera, 250 ml slatkog vrhnja, 100 g maslaca, prstohvat soli PRIPREMA

Šećer otopiti u karamel, polako dodavati vruće slatko vrhnje uz stalno miješanje. Kada se smjesa ujednači, dodati omekšali maslac, promiješati i ostaviti u hladnjaku da se ohladi. SASTOJCI ZA BISKVIT

5 bjelanjaka, 60 g šećera, 200 g mljevenih badema,

80 g šećera u prahu

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
146/383
ninamedia

Novine Gloria HR
Kategorija STIL ŽIVOTA
Strana 64, 65, 66, 67
Oblast strane 2,448.47 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografjeje NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX I PRI VATNI ALBUM

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riznica bezvremenskih deserata TANJA VUČIĆEVIĆ NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX PRIVATNI ALBUM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6d14fba0-76d9-4df7-b856-f4b12577f897/pdf 6/8

PRIPREMA

Bjelanjke izmutiti sa šećerom. U smjesu bjelanjaka i šećera dodati šećer u prahu i bademovo brašno te ručno ujednačiti miješanjem. Ispeći dvije kore u kalupu promjera 25 cm, na 180 stupnjeva. Peći oko 15 minuta.

SASTOJCI ZA KREMU OD KIKIRIKIJA 300 ml slatkog vrhnja, 500 g bijele čokolade,

100 g kikiriki maslaca

PRIPREMA

Zakipiti vrhnje te ga preliti preko čokolade i promiješati da se čokolada otopi. Smjesu staviti u hladnjak. Hladnu kremu miksati te dodati kikiriki maslac.

SASTOJCI ZA KREMU OD TAMNE ČOKOLADE 300 ml slatkog vrhnja, 300 g tamne čokolade (56 %)

PRIPREMA

Zakipiti vrhnje te ga preliti preko čokolade i promiješati da se čokolada otopi. Smjesu staviti u hladnjak. Hladnu kremu izmiksati.

SLAGANJE TORTE

Kore premazati slanim karamelom te ih spojiti. Na korama označiti 16 kriški. Preostali dio karamela rasporediti u vrećicu za ukrašavanje. Istiskivati kremu od kikirikija na svaku krišku zasebno (16 kom). Na sloj kreme od kikirikija stavljati čokoladne pločice (16 kom), napravljene od 100 g otopljene crne čokolade, oblikovane u krug te nožem označene sa 16 "trokuta" . Na kraju rasporediti kremu od tamne čokolade. Po želji ukrasiti ostatkom karamela.

Čajni narancini

SASTOJCI

400 g maslaca, 500 g brašna, 100 g bademovog brašna, 2 naribane korice naranče, 2 jaja, 150 g šećera u prahu, malo vanilije PRIPREMA

Mikserom umutiti maslac i šećer u prahu dok smjesa ne postane bijela i pjenasta. U nju polako dodavati jaja uz miksanje. Kada se povežu maslac i jaja, dodati ostale sastojke te ih ručno izmiješati dok se sve ne sjedini. Uz pomoć vrećice za ukrašavanje, na masni papir istiskivati željene oblike i peći na 180 stupnjeva oko 15 minuta. Gotovi su kad odozgo dobiju zlatnu boju.

(1). Slastičarnica je i šezdesetih godina bila popularno okupljalište Zagrepčana (2)

godine, i zagrebački klasik šaum šnite, sočan kolač Back to black s kupinama i makom, čajno pecivo koje se može naručiti na kilogram. Kao i makaroni od bademova brašna punjeni raznim kremama - od čokolade i kave do lavande, limuna, naranče i đumbira. Razlog zbog kojeg njihovi kolači imaju okus kao nekada nisu samo originalni recepti. Podjednako je važan način pripreme. U Orijentu se sve radi zanatski, od provjerenih sastojaka i bez prečaca, baš kao što se radilo nekada. Gotove dodatke ne koriste ni u ekstremnim uvjetima: u snijeg od bjelanjaka ne dodaju fiksatore čak ni kada se temperature penju gotovo do 40 stupnjeva i kada ga nije lako čvrsto izmiksati. Umjesto toga, slastičari dodatno rashlađuju prostor pa, uz snažnu klimu, koriste i ventilatore.

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija STIL ŽIVOTA
Strana 64, 65, 66, 67
Oblast strane 2,448.47 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografjeje NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX I PRI VATNI ALBUM

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riznica bezvremenskih deserata TANJA VUČIĆEVIĆ NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX PRIVATNI ALBUM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6d14fba0-76d9-4df7-b856-f4b12577f897/pdf

- Postoji još jedan trik. Kada se zbog vrućine šlag teško tuče, hladimo ga u hladnjaku, po potrebi i u zamrzivaču. Onda ga opet vraćamo na miksanje. Kod nas se sve radi na teži način. Mislim da je to najbolja definicija Orijenta - kaže Damir, po struci diplomirani ekonomist, rođen i odrastao u Đakovu. Ljubav prema slatkom usadila mu je majka, kojoj je kao klinac pomagao peći kolače: tri do četiri vrste tjedno te cijelu hrpu slastica za blagdane. - Odrastao sam na kolačima u koje je išlo i po desetak jaja, puno dekagrama oraha, s bogatim kremama u čijoj se pripremi nije štedjelo na maslacu, čokoladi ili sjemenkama pravih mahuna vanilije. Najčešće sam pažljivo čistio orahe ili miješao kremu na pari.

Nagrada mi je bila to što bi mi majka dala polizati zdjelu s kremom. To mi je bilo najslađe! Poslije mi nije bilo teško oprati sve posuđe i očistiti cijelu kuhinju - govori menadžer koji je godinama radio u području optike. Razlog zbog kojeg je prije sedam godina prihvatio ponudu vlasnika Orijenta i počeo voditi slastičarnicu bio je njegov dječački san. Mami je, prilikom zajedničkog pečenja kolača, govorio da će jednog dana imati svoj restoran. - Odgovarala me od ugostiteljske branše, stalno mi je ponavljala da neću imati nijedan slobodan dan u godini. Neko vrijeme sam odolijevao, ali vođenju Orijenta nisam mogao okrenuti leđa - govori Damir i pojašnjava kako stalno isprobava nešto novo. Nekad slastičari prihvate njegove ideje kada je riječ o kolačidala najslaposuđe koji slasje, branše, slastičari kolačima, a nekad ne. Međutim, postoji područje u kojem gotovo ima odriješene ruke - osmišljavanje novih okusa sladoleda. Tu mu je ostavljeno više prostora za eksperimentiranje pa, uz provjerene klasike, Orijent svake sezone donosi i nove, ponekad posve neočekivane okuse. Tako slastičarnica, čiji je osnivač u novije doba bio strastveni navijač Dinama, do danas ima više od 60 različitih okusa.

- U Orijentu ne koristimo aparat za miješanje sladoleda - sve radimo ručno. Sami pripremamo bazu i sami kreiramo okuse, među kojima su neki, poput sladoleda od naranče i đumbira Fred i Ginger, već godinama u ponudi. Tajna je u tome da pulpu naranče kuhamo s đumbirom i potom je prelijemo preko sladoleda. Tako stvaramo mali, slasni "udar" u aftertasteu, poput plesnog okreta Freda Astairea i Ginger Rogers - kaže Damir, dodajući kako se u njihovoj vitrini nalazi osam okusa sladoleda koji su cijele godine u ponudi, s tim da ljeti u prvi plan stavljaju osvježavajuće okuse jagode, maline, kupine i borovnice.

- Imali smo i vrlo neobične kombinacije. Jedan se sladoled zvao Song of Ice and Fire, s bazgom i čili papričicama. Bazga je bila "ice", a čili "fire". Imali smo i sladoled sa špekom i kavom. Čokoladnoj bazi s preljevom od čokolade, kakaa i kave dodali smo karamelizirani špek. Bio je hrskav i sladak, a nakon toga ostao bi slani okus špeka. Ljudi su ga baš dobro prihvatili - zaključuje kreativac slatkih okusa i najavljuje nove ideje za slastice kojima će iznenaditi ljubitelje Orijenta. ■ osmišljaostavuz donookuse. novije danas miješaprii ponus sladoleafter-

Torta Portofino SF

(bez šećera) SASTOJCI ZA BISKVIT

200 g brašna, 145 g eritrita (prirodni šećerni alkohol koji se koristi kao zaslađivač), 35 g kakaa, 1 prašak za pecivo, pola žličice sode bikarbone, prstohvat soli, 90 ml jogurta, 2 jaja, 80 g maslaca, 50 ml ulja, 200 g vode

PRIPREMA

Sve sastojke izmiksati, staviti u kalup za pečenje te peći u pećnici na 180 stupnjeva oko 30 minuta. Izvaditi i pustiti da se malo ohladi. SASTOJCI ZA PUSLICE OD VANILIJE 700 ml mlijeka, 100 g eritrita, 80 g škroba,

7 žumanjaka, vanilija po želji, 280 g mascarponea, 500 ml mlijeka

Novine Gloria HR
Kategorija STIL ŽIVOTA
Strana 64, 65, 66, 67
Oblast strane 2,448.47 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografjeje NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX I PRI VATNI ALBUM

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riznica bezvremenskih deserata TANJA VUČIĆEVIĆ NEJA MARKIČEVIĆ/CROPIX PRIVATNI ALBUM

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6d14fba0-76d9-4df7-b856-f4b12577f897/pdf 8/8

PRIPREMA

Mlijeko zakipiti s eritritom i vanilijom. U kipuće mlijeko dodati jaja i škrob te uz stalno miješanje kuhati dok krema ne postane sjajna i svilenkasta. Kuhanu kremu ohladiti i mikserom u nju umiješati mascarpone. Vrećicom za ukrašavanje napraviti puslice te ih zamrznuti.

SASTOJCI ZA MOUSSE OD ČOKOLADE

700 ml slatkog vrhnja, 350 g čokolade bez šećera, 6 g želatine

PRIPREMA

Želatinu namočiti u malo vode da nabubri. Zakipiti 250 ml vrhnja te u njega dodati želatinu. Kada se želatina otopi, dodati usitnjenu čokoladu i miješati da se sasvim otopi. Preostalih 500 ml vrhnja izmiksati u šlag te na kraju lagano umiješati u čokoladnu kremu. Na biskvit poslagati puslice od vanilije i dodati kremu dok se kalup ne napuni do vrha. Završiti sa čokoladnom glazurom. Ohladiti tortu i ukrasiti po želji.

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 17
Oblast strane 154.38 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NIJEMCI ZAPREPAŠTENI SRBIJOM: “DRŽAVNI POKOP ZA MASOVNOG UBOJICU?“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/44db1357-2bf5-46fe-af81-17483fa48f8a/pdf

NIJEMCI ZAPREPAŠTENI SRBIJOM: "DRŽAVNI POKOP ZA MASOVNOG UBOJICU?"

@TANJA TANJIĆ TUŠEK Nijemci su proživjeli katarzu, a Srbi nisu. U tome je razlika. Civilizirani su šokirani, a oni necivilizirani brane ratnog zločinca i vraćaju se u Drugi svjetski rat iz kojeg su pokupili samo dijelove koji im pašu, one četničke koji su surađivali s nacistima su izostavili. **@ROKO ROKOVIN** Mene interesiraju Austrija, Slovenija, Švicarska, moji susjedi gdje nemam granične kontrole, ljude i zemlje koje stoljećima skupa s nama Hrvatima pripadaju zapadnim civilizacijama i vrijednostima. Mi smo svoje probleme s njima riješili 1995. Olujom, te smo zatvorili to poglavlje povjesti. **@IVAN ARAMBAŠIĆ** Mi navikli od devedesete tko su, a oni se čude?! **@TAKARIĆ IVICA** To su manje-više Hrvatski Srbi krajišnici koji se moraju dokazati Srbima u Srbiji da su veći Srbi od njih, Vučićeva parada ponosa. **@NINO KRANJCEV** Sve dok se Srbi ne denacificiraju, neće biti mira. **@DAVOR KOVACIC** Što se imaju čuditi i biti zaprepašteni kao da ne znaju tko su Srbi. **@DRAGAN MIJIC** Vi ga držite iznad vode, čak je vaš čovjek njegov savjetnik i koordinator "dejstvovanja" u interesu velikog prijateljstva koje je započela Merkel. **@MARIO PONGRAC** Nije on nikakva junačina i heroj, naređivao je da se ubijaju nenaoružani civili, a pred vojskom je pobjegao i sakrivao se po kućama u Srbiji. On je zločinac koji je otišao na jedini pravi sud, božji. **@DRAGAN SKICA MIHALJEVIC** Šta su oni očekivali pa Vučić je gori od Miloševića. **@DAMIR CAR** Da je Srbija platila ratnu odštetu kao Njemačka, i njoj bi se pružila dobra prilika za promjenu. Ovako, Vučić nema osjećaj da je išta krivo radio, pa nastavlja po starom.

e-mail. jutarnji.list@hanzamedia.hr
pisma. Koranska 2, 10000 Zagreb **X.** @jutarnjihr
facebook. facebook.com/jutarnji.list

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 17
Oblast strane 154.38 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NIJEMCI ZAPREPAŠTENI SRBIJOM: “DRŽAVNI POKOP ZA MASOVNOG UBOJICU?“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/44db1357-2bf5-46fe-af81-17483fa48f8a/pdf

NIJEMCI ZAPREPAŠTENI SRBIJOM: "DRŽAVNI POKOP ZA MASOVNOG UBOJICU?"

@TANJA TANJIĆ TUŠEK Nijemci su proživjeli katarzu, a Srbi nisu. U tome je razlika. Civilizirani su šokirani, a oni necivilizirani brane ratnog zločinca i vraćaju se u Drugi svjetski rat iz kojeg su pokupili samo dijelove koji im pašu, one četničke koji su surađivali s nacistima su izostavili. @ROKO ROKOVIN Mene interesiraju Austrija, Slovenija, Švicarska, moji susjedi gdje nemam granične kontrole, ljude i zemlje koje stoljećima skupa s nama Hrvatima pripadaju zapadnim civilizacijama i vrijednostima. Mi smo svoje probleme s njima riješili 1995. Olujom, te smo zatvorili to poglavlje povjesti. @ IVAN ARAMBAŠIĆ Mi navikli od devedesete tko su, a oni se čude?! @TAKARIĆ IVICA To su manje-više Hrvatski Srbi krajišnici koji se moraju dokazati Srbima u Srbiji da su veći Srbi od njih, Vučićeva parada ponosa. @NINO KRANJCEV Sve dok se Srbi ne denacifciraju, neće biti mira. @DAVOR KOVACIC Što se imaju čuditi i biti zaprepašteni kao da ne znaju tko su Srbi. @ DRAGAN MIJIC Vi ga držite iznad vode, čak je vaš čovjek njegov savjetnik i koordinator "dejstvovanja" u interesu velikog prijateljstva koje je započela Merkel. @MARIO PONGRAC Nije on nikakva junačina i heroj, naređivao je da se ubijaju nenaoružani civili, a pred vojskom je pobjegao i sakrivao se po kućama u Srbiji. On je zločinac koji je otišao na jedini pravi sud, božji. @ DRAGAN SKICA MIHALJEVIC Šta su oni očekivali pa Vučić je gori od Miloševića. @DAMIR CAR Da je Srbija platila ratnu odštetu kao Njemačka, i njoj bi se pružila dobra prilika za promjenu. Ovako, Vučić nema osjećaj da je išta krivo radio, pa nastavlja po starom.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 70.72 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/09c84a36-3021-4cfe-aaf2-b660d5e236a1/pdf

NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

RIJEKA » Nakon što su novi vlasnici iz ALPAC Capitala preuzeli televiziju N1 na regionalnom tržištu, objavljeno je kako je dugogodišnje partnerstvo televizije N1 i američke medijske kuće CNN okončano. Ugovor je istekao 31. kolovoza, te N1 u Srbiji nastavlja poslovati, kao nezavisna regionalna informativna medijska organizacija - barem kako se navodi u službenoj objavi.

Kako je poznato, novi vlasnici povezuju se s bivšim vlastima u Mađarskoj, bliskima Viktoru Orbanu, a dio sindikata novinara u Srbiji upozorava da je ovo udar srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića na slobodu medija u Srbiji budući da N1 nakon prekida suradnje sa CNN-om može bitno promijeniti smjer uređivačke politike. (N. L.)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 70.72 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/09c84a36-3021-4cfe-aaf2-b660d5e236a1/pdf

NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

RIJEKA - Nakon što su novi vlasnici iz ALPAC Capitala preuzeli televiziju N1 na regionalnom tržištu, objavljeno je kako je dugogodišnje partnerstvo televizije N1 i američke medijske kuće CNN okončano. Ugovor je istekao 31. kolovoza, te N1 u srbiji nastavlja poslovati, kao nezavisna regionalna informativna medijska organizacija - barem kako se navodi u službenoj objavi.

Kako je poznato, novi vlasnici povezuju se s bivšim vlastima u Mađarskoj, bliskima Viktoru Orbanu, a dio sindikata novinara u Srbiji upozorava da je ovo udar srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića na slobodu medija u Srbiji budući da N1 nakon prekida suradnje sa CNN-om može bitno promijeniti smjer uređivačke politike. (N. L.)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 74.46 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e6755bd1-64a9-4e1b-a69b-e5915b76b3ba/pdf

NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

RIJEKA » Nakon što su novi vlasnici iz ALPAC Capitala preuzeli televiziju N1 na regionalnom tržištu, objavljeno je kako je dugogodišnje partnerstvo televizije N1 i američke medijske kuće CNN okončano. Ugovor je istekao 31. kolovoza, te N1 u Srbiji nastavlja poslovati, kao nezavisna regionalna informativna medijska organizacija - barem kako se navodi u službenoj objavi.

Kako je poznato, novi vlasnici povezuju se s bivšim vlastima u Mađarskoj, bliskima Viktoru Orbanu, a dio sindikata novinara u Srbiji upozorava da je ovo udar srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića na slobodu medija u Srbiji budući da N1 nakon prekida suradnje sa CNN-om može bitno promijeniti smjer uređivačke politike. (N. L.)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 74.46 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/e6755bd1-64a9-4e1b-a69b-e5915b76b3ba/pdf

NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

RIJEKA - Nakon što su novi vlasnici iz ALPAC Capitala preuzeli televiziju N1 na regionalnom tržištu, objavljeno je kako je dugogodišnje partnerstvo televizije N1 i američke medijske kuće CNN okončano. Ugovor je istekao 31. kolovoza, te N1 u srbiji nastavlja poslovati, kao nezavisna regionalna informativna medijska organizacija - barem kako se navodi u službenoj objavi.

Kako je poznato, novi vlasnici povezuju se s bivšim vlastima u Mađarskoj, bliskima Viktoru Orbanu, a dio sindikata novinara u Srbiji upozorava da je ovo udar srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića na slobodu medija u Srbiji budući da N1 nakon prekida suradnje sa CNN-om može bitno promijeniti smjer uređivačke politike. (N. L.)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 62.14 cm^2
Autor N.L.

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a685b8a1-4f6f-4476-8f3d-6486b77248d6/pdf

NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

RIJEKA » Nakon što su novi vlasnici iz ALPAC Capitala preuzeli televiziju N1 na regionalnom tržištu, objavljeno je kako je dugogodišnje partnerstvo televizije N1 i američke medijske kuće CNN okončano. Ugovor je istekao 31. kolovoza, te N1 u Srbiji nastavlja poslovati, kao nezavisna regionalna informativna medijska organizacija - barem kako se navodi u službenoj objavi.

Kako je poznato, novi vlasnici povezuju se s bivšim vlastima u Mađarskoj, bliskima Viktoru Orbanu, a dio sindikata novinara u Srbiji upozorava da je ovo udar srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića na slobodu medija u Srbiji budući da N1 nakon prekida suradnje sa CNN-om može bitno promijeniti smjer uređivačke politike. (N. L.)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 62.14 cm^2
Autor N.L.

Tema Aleksandar Vučić

Naslov NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a685b8a1-4f6f-4476-8f3d-6486b77248d6/pdf

NOVI VLASNICI N1 OTKAZALI SURADNJU SA CNN-om

RIJEKA - Nakon što su novi vlasnici iz ALPAC Capitala preuzeli televiziju N1 na regionalnom tržištu, objavljeno je kako je dugogodišnje partnerstvo televizije N1 i američke medijske kuće CNN okončano. Ugovor je istekao 31. kolovoza, te N1 u srbiji nastavlja poslovati, kao nezavisna regionalna informativna medijska organizacija - barem kako se navodi u službenoj objavi.

Kako je poznato, novi vlasnici povezuju se s bivšim vlastima u Mađarskoj, bliskima Viktoru Orbanu, a dio sindikata novinara u Srbiji upozorava da je ovo udar srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića na slobodu medija u Srbiji budući da N1 nakon prekida suradnje sa CNN-om može bitno promijeniti smjer uređivačke politike. (N. L.)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 9
Oblast strane 71.77 cm^2
Autor LS

Tema Aleksandar Vučić

Naslov ODREĐEN DATUM PRIJEVREMENIH IZBORA U SRBIJI!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b3395ecb-2efb-4c16-acc2-b637d75211e6/pdf

MARKO DJURICA/REUTERS

ODREĐEN DATUM PRIJEVREMENIH IZBORA U SRBIJI!

Prijevremeni parlamentarni izbori u Srbiji bit će 25. listopada, pišu Vučićevi prorežimski mediji. U idućim danima bit će raspuštena Narodna skupština. Prema posljednjim istraživanjima, najveći broj glasova na izborima osvojila bi studentska lista. "Moguće je da izgubimo izbore, ali ćemo mi ipak prebrojiti glasove. Kad pobijede na izborima, ja ću im čestitati iste večeri - rekao je prije Vučić. (ls) ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 9
Oblast strane 71.77 cm^2
Autor LS

Tema Aleksandar Vučić

Naslov ODREĐEN DATUM PRIJEVREMENIH IZBORA U SRBIJI!

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b3395ecb-2efb-4c16-acc2-b637d75211e6/pdf

ODREĐEN DATUM PRIJEVREMENIH IZBORA U SRBIJI!

Prijevremeni parlamentarni izbori u Srbiji bit će 25. listopada, pišu Vučićevi prorežimski mediji. U idućim danima bit će raspuštena Narodna skupština. Prema posljednjim istraživanjima, najveći broj glasova na izborima osvojila bi studentska lista. “Moguće je da izgubimo izbore, ali ćemo mi ipak prebrojiti glasove. Kad pobijede na izborima, ja ću im čestitati iste večeri - rekao je prije Vučić. (ls)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 20, 21
Oblast strane 1,137.8 cm^2
Autor Piše: BORIS RAŠETA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJA SE I DALJE KLANJA KOLJAČU..

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/edc42c7e-6c6d-41ab-ae60-9dc5e5e1ffbf/pdf

➤ VELIČANJE RATKA MLADIĆA NE PRESTAJE

SRBIJA SE I DALJE KLANJA KOLJAČU...

Vučić mu želi organizirati pogreb. U RS-u danima traju skupovi zahvalnosti ratnom zločincu. EU upozorava Beograd, ali ludilo ne prestaje

Piše: **BORIS RAŠETA**

Ništa u vezi s pokopom ratnog zločinca Ratka Mladića nije sasvim jasno. Ni kad će tijelo biti isporučeno iz kaznionice u Haagu – prethodno mora biti dovršena istraga o smrti – ni kako će događaj biti tretiran, kao obiteljski ili javni skup, ni kojeg će dana biti.

Ministar pravosuđa Nenad Vujić prvotno je izjavio da se "protokol zna" i da će se ispoštovati "ono što Mladiću pripada kao generalu". Međutim, nakon oštrih reakcija iz Europske unije i susjednih država, službeni Beograd odustao je od formalnog državnog ili vojnog pokopa. Ratko Mladić osuđen je na doživotni zatvor zbog genocida u Srebrenici i drugih ratnih zločina u BiH, pa bi državno pokroviteljstvo, uz vojne počasti, značilo kraj europskog puta Srbije, koji je ionako krivudav i ispresijecan preprekama i kočenjima.

"To je kao da sami sebi zatvaraju vrata Europske unije", komentirao je te, početne najave, premijer Plenković. Aleksandar Vučić konačno je odlučio odluku o pokopu prepustiti obitelji, odnosno njihovim željama.

Veći dio srpskih medija, tabloidi osobito, veličaju i u nebo uzdižu čovjeka odgovornog za smrt 8000 muškaraca i mladića, zapravo djece. Luđačko mahnitanje predvodio je Aleksandar Vulin. "General Ratko Mladić umro je u haškoj tamnici kao slobodan čovjek", kazao je pa dodao: "Od Gavrila Principa do Ratka Mladića najbolje Srbe ubijaju vezane... Srbija mu duguje državni i vojnički pogreb i dan žalosti." Nacionalistička oporba, Novi DSS, Snaga naroda i drugi, Mladića slave kao heroja. Iz pokreta MI - Snaga naroda poručuju da je "srpski narod izgubio jednu od najznačajnijih vojnih ličnosti novije povijesti" te dodaju da je Mladić do kraja ostao "dosljedan vojničkoj zakletvi". Zakletva koju je položio - a časni ljudi zakletvu polažu samo jednom - sadržavala je, između ostalog, obavezu "vjerno služiti svom narodu, braniti svoju domovinu Socijalističku Federativnu Republiku Jugoslaviju te čuvati bratstvo i jedinstvo naših naroda i narodnosti".

Građanske, oporbene i manjinske stranke su zgrožene. "Takvim sprovodom država preuzima na sebe sve ono što je Ratko Mladić učinio... Umjesto procesa suočavanja s prošlošću, išlo se na glorifikaciju onih koji su počinili zločine", kazao je Aleksandar Popov iz Centra za regionalizam, a iz Bošnjačkog nacionalnog vijeća oštro su osudili veličanje zločinca. "Blokaderi", koji već drugu godinu prosvjeduju protiv Vučića, najavljuju oštre prosvjede i simboličke blokade ako država pokuša militarizirati sprovod ili od njega napraviti javni fašistički skup. S druge strane, desničarske skupine i navijačke grupe (poput navijača Partizana, koji su odmah 31. kolovoza istaknuli golemi transparent s njegovim likom) spremaju se masovno izaći na ulice. U Republici Srpskoj danima traju manifestacije zahvalnosti Mladiću i upisi u knjige žalosti, ispred kojih se formiraju duge kolone. Gradonačelnik Banje Luke, Draško Stanivuković, izjavio je da će doći na pogreb i dodao kako očekuje da će "dan pogreba biti proglašen danom žalosti u svim srpskim zemljama".

Milorad Dodik potvrdio je da će sigurno ići na sprovod. Ocijenio je da je Mladićeva smrt zapravo "organizirano ubojstvo". Bruxelles je osudio cijelu priču. Povjerenica za proširenje, Marta Kos, kazala je: "Mladić je osuđen kao ratni zločinac za genocid u Srebrenici i to će biti osnova na kojoj ćemo prosuđivati što će se događati u Srbiji". A neće se - možemo se kladiti - događati ništa dobro. "Ako obitelj Ratka Mladića želi da on bude pokopan u Srbiji, država će sve organizirati na pristojan i dostojanstven način", zaključio je Vučić. Prema tvrdnjama srbijanskih medija, Mladića će pokopati na Topčiderskom groblju u Beogradu, što proizlazi iz izričite pokojnikove želje da bude pokopan pokraj svoje kćeri Ane, koja se 1994. ubila iz njegova pištolja. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 20, 21
Oblast strane 1,137.8 cm^2
Autor Piše: BORIS RAŠETA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJA SE I DALJE KLANJA KOLJAČU..

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/edc42c7e-6c6d-41ab-ae60-9dc5e5e1ffbf/pdf

Više tisuća ljudi u Banjoj Luci odalo je počast osuđenom ratnom zločincu U RS-u su organizirali i javne skupove na kojima su veličali Mladića Palili su i svijeće za Mladića

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 20, 21
Oblast strane 1,137.8 cm^2
Autor Piše: BORIS RAŠETA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJA SE I DALJE KLANJA KOLJAČU..

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/edc42c7e-6c6d-41ab-ae60-9dc5e5e1ffbf/pdf

VELIČANJE RATKA MLADIĆA NE PRESTAJE

SRBIJA SE I SRBIJA SE I DALJE KLANJA DALJE KLANJA KOLJAČU...

Vučić mu želi organizirati pogreb. U RS-u danima traju skupovi zahvalnosti ratnom zločincu. EU upozorava Beograd, ali ludilo ne prestaje

PIŠE: BORIS RAŠETA

Ništa u vezi s pokopom ratnog zločinca Ratka Mladića nije sasvim jasno. Ni kad će tijelo biti isporučeno iz kaznionice u Haagu – prethodno mora biti dovršena istraga o smrti – ni kako će događaj biti tretiran, kao obiteljski ili javni skup, ni kojeg će dana biti.

Ministar pravosuđa Nenad Vujić prvotno je izjavio da se "protokol zna" i da će se ispoštovati "ono što Mladiću pripada kao generalu". Međutim, nakon oštrih reakcija iz Europske unije i susjednih država, službeni Beograd odustao je od formalnog državnog ili vojnog pokopa. Ratko Mladić osuđen je na doživotni zatvor zbog genocida u Srebrenici i drugih ratnih zločina u BIH, pa bi državno pokroviteljstvo, uz vojne počasti, značilo kraj europskog puta Srbije, koji je ionako krivudav i ispresijecan preprekama i kočenjima.

“To je kao da sami sebi zatvaraju vrata Europske unije", komentirao je te, početne najave, premijer Plenković. Aleksandar Vučić konačno je odlučio odluku o pokopu prepustiti obitelji, odnosno njihovim željama. Veći dio srpskih medija, tabloidi osobito, veličaju i u nebo uzdižu čovjeka odgovornog za smrt 8000 muškaraca i mladića, zapravo djece. Luđačko mahnitanje predvodio je Aleksandar Vulin. "General Ratko Mladić umro je u haškoj tamnici kao slobodan čovjek", kazao je pa dodao: "Od Gavrila Principa do Ratka Mladića najbolje Srbe ubijaju vezane... Srbija mu duguje državni i vojnički pogreb i dan žalosti." Nacionalistička oporba, Novi DSS, Snaga naroda i drugi, Mladića slave kao heroja. Iz pokreta MI - Snaga naroda poručuju da je "srpski narod izgubio jednu od najznačajnijih vojnih ličnosti novije povijesti" te dodaju da je Mladić do kraja ostao "dosljedan vojničkoj zakletvi". Zakletva koju je položio - a časni ljudi zakletvu polažu samo jednom - sadržavala je, između ostalog, obavezu "vjerno služiti svom narodu, braniti svoju domovinu Socijalističku Federativnu Republiku Jugoslaviju te čuvati bratstvo i jedinstvo naših naroda i narodnosti".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 20, 21
Oblast strane 1,137.8 cm^2
Autor Piše: BORIS RAŠETA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SRBIJA SE I DALJE KLANJA KOLJAČU..

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/edc42c7e-6c6d-41ab-ae60-9dc5e5e1ffbf/pdf

Građanske, oporbene i manjinske stranke su zgrožene. "Takvim sprovodom država preuzima na sebe sve ono što je Ratko Mladić učinio... Umjesto procesa suočavanja s prošlošću, išlo se na glorifikaciju onih koji su počinili zločine", kazao je Aleksandar Popov iz Centra za regionalizam, a iz Bošnjačkog nacionalnog vijeća oštro su osudili veličanje zločinca. "Blokaderi", koji već drugu godinu prosvjeduju protiv Vučića, najavljuju oštre prosvjede i simboličke blokade ako država pokuša militarizirati sprovod ili od njega napraviti javni fašistički skup. S druge strane, desničarske skupine i navijačke grupe (poput navijača Partizana, koji su odmah 31. kolovoza istaknuli golemi transparent s njegovim likom) spremaju se masovno izaći na ulice. U Republici Srpskoj danima traju manifestacije zahvalnosti Mladiću i upisi u knjige žalosti, ispred kojih se formiraju duge kolone. Gradonačelnik Banje Luke, Draško Stanivuković, izjavio je da će doći na pogreb i dodao kako očekuje da će "dan pogreba biti proglašen danom žalosti u svim srpskim zemljama". Milorad Dodik potvrdio je da će sigurno ići na sprovod. Ocijenio je da je Mladićeva smrt zapravo “organizirano ubojstvo”. Bruxelles je osudio cijelu priču. Povjerenica za proširenje, Marta Kos, kazala je: “Mladić je osuđen kao ratni zločinac za genocid u Srebrenici i to će biti osnova na kojoj ćemo prosuđivati što će se događati u Srbiji”. A neće se možemo se kladiti - događati ništa dobro. “Ako obitelj Ratka Mladića želi da on bude pokopan u Srbiji, država će sve organizirati na pristojan i dostojanstven način”, zaključio je Vučić. Prema tvrdnjama srbijanskih medija, Mladića će pokopati na Topčiderskom groblju u Beogradu, što proizlazi iz izričite pokojnikove želje da bude pokopan pokraj svoje kćeri Ane, koja se 1994. ubila iz njegova pištolja.

1) Više tisuća ljudi u Banjoj Luci odalo je počast osuđenom ratnom zločincu 2) U RS-u su organizirali i javne skupove na kojima su veličali Mladića 3) Palili su i svijeće za Mladića

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 4, 5
Oblast strane 892.82 cm^2
Autor Ivica Marijači

Tema Aleksandar Vučić

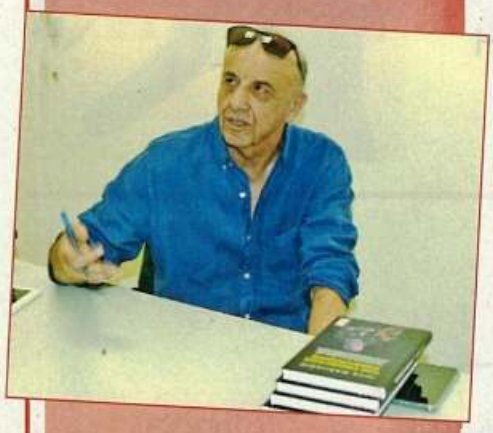
Naslov Hrvatska su Filip Hrgović i Thompson, a ne antifašisti i njihov krvavi general Ratko Mladić

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/bd2b4839-2e93-46ea-95da-d26dc3c3e85c/pdf

SVETA POLITIKA

Hrvatska su Filip Hrgović i Thompson,

a ne antifašisti i njihov krvavi general Ratko Mladić

Piše:
IVICA MARIJAČIĆ

Sada kad je umro osuđeni ratni zločinac general Ratko Mladić, Srbija se identificira s njime i u cijeloj svojoj hijerarhiji, od Vučića na vrhu do posljednjega opančarskog seljaka, tretira ga kao svetca, a svijet se zgraža. I dok Srbija sakralizira sadističkoga ubojicu, mi u Hrvatskoj ponosni smo na Filipa Hrgovića koji je postao boksački prvak svijeta u teškoj kategoriji, ali i na još jedan veličanstveni koncert Marka Perkovića Thompsona u Vukovaru pred 120 tisuća ljudi.

Na početku Domovinskoga rata 1991. okupacijska JNA zajedno s lokalnim Srbima pod vodstvom generala Mladića napadala je Kruševo kod Obrovca, a u jednome od okršaja mladi hrvatski branitelj Nikola Džalto iz okolice Rame, čuo je zapomaganje neprijateljskoga vojnika. Prišao mu je i sagnuo se u želji da mu pomogne. U tom trenutku ranjeni je četnik iz ležećega položaja ispalio rafal i usmrtio Džaltu. Ova je situacija bila odraz dubokoga civilizacijskoga jaza između barbarske srbijanske vojske i Hrvatske vojske koja je u tim trenutcima bila tek u povojima – činili su ju neuvježbani i slabo opremljeni mladi entuzijasti spremni dati život za slobodu svoje zemlje i svojega naroda. Ali to je bila, na žalost, samo jedna od tužnih ratnih priča u to doba. Nama novinarima tada su u Kruševu zapovjednici ispričali i slučaj zarobljenoga branitelja kojega kod Obrovca Mladićevi četnici nisu samo ubili, nego su ga prije toga mučili, gasili opuške na njegovu ranjenome tijelu i tako sve dok nije ispustio dušu, a onda predali tijelo hrvatskoj strani.

Dakle, već na početku je bilo jasno da je prvi čovjek agresorskih snaga na dalmatinskome ratištu manijak željan i žedan hrvatske krvi. Uostalom, i danas svatko može preslušati video snimku u kojoj Mladić nekome svom kolegi obećava da će u Biogradu i u Šibeniku, kada ih "oslobode" Srbi, likvidirati sve starije od 10 i mlađe od 77 godine.

Bio je to samo početak Mladićeve zločinačke *epopeje* koja je u Hrvatskoj trajala do početka 1992. Tada je premješten u BiH gdje je nastavio s jednako okrutnim zločinima prema Hrvatima i muslimanima, sve do strašnoga genocida u Srebrenici. U Haagu je osuđen na doživotnu robiju, ali ne i zbog zločina u Hrvatskoj. Smrt u pritvorskoj haaškoj ćeliji možda i nije laka, ali je istinski i nezasluženi luksuz za takvoga psihopata. No kako bilo, Ratko Mla-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 4, 5
Oblast strane 892.82 cm^2
Autor Ivica Marijači

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatska su Filip Hrgović i Thompson, a ne antifašisti i njihov krvavi general Ratko Mladić

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/bd2b4839-2e93-46ea-95da-d26dc3c3e85c/pdf

dić odlazi na smetlište ljudske povijesti kao jedan od najvećih krvnika, ali sada, dok svijet zgranuto sluša najave iz Srbije da će mu organizirati sprovod s najvišim državnim počastima, onima koji ne pate od kratke pameti nije lako odgonetnuti ima li u tom zgražanju više licemjerja ili političkoga sljepila. Licemjerja zato što je taj svijet mogao, ali nije želio zaustaviti Ratka Mladića ni u genocidu u Srebrenici ni u svim prethodnim pokoljima i zločinima u Hrvatskoj. Političkoga sljepila zato što isti taj svijet ni dalje ne vidi da je upravo on izazvao ovakav primitivizam i apologiju zločinu tako što je nagradio Srbiju i generala Mladića 1995. godine dajući im da trajno zadrže ono što su genocidom stekli – polovicu Bosne i Hercegovine, odnosno Republiku Srpsku. Srbija je 1995. nakon Oluje i još nekih operacija Hrvatska vojske, uz sudjelovanje HVO-a i Armije BiH, bila na koljenima i pred općom kapitulacijom, sve je bilo spremno na bijeg agresora i iz Banje Luke. Svijet je zaustavio pobjedonosni hod postrojba u BiH i spasio Srbe od potpunoga debakla i još im potvrdio osvajanje darujući im zaseban entitet. Slaveći danas preminuloga zločinca Mladića i smještajući ga u vlastitu nacionalnu mitologiju, Srbija zapravo ne slavi njegove pobjede, jer ih nije ni imao, nego oda-je počast činjenici da je prvi put u povijest prešla Drinu i dobila polovicu Bosne. Zbog toga sramotnoga priznavanja rezultata agresije ohrabrena Srbija nije u sljedećim desetljećima doživjela nikakvu civilizacijsku transformaciju. Ne treba se zavaravati da je svijet danas drukčiji i da je evoluirao u odnosu na to doba i promijenio odnos prema Srbiji. Brzo će proći i ova kurtoazna konsternacija nad veličanjem zločinca Ratka Mladića i opet će se sve vratiti na staro, dakle na favoriziranja Srbije. Ako su joj mogli oprostiti masakre i genocide kao što su Vukovar, Škabrnju, Ravno, Prijedor ili Sarajevo, još lakše će zaboraviti eventualni državni sprovod Ratku Mladiću.

Hrvatska ne može utjecati na percepciju zločinca Mladića u Srbiji, u konačnici ne treba se uopće time zamarati, to je njihova tragedija i problem. No problem je Hrvatske što uporno na životu održava i pothranjuje ideološki i politički milje iz kojega je proizišao general Mladić, baš takav kakav jest, u tzv. jugokomunističkome antifašističkom laboratoriju predestinirani i oblikovani zločinac i sadist. Dakle, zločinac je proizvod Partije i JNA, stvorili su ga antifašisti, a nisu vječno traženi ustaše ili ekstremna desnica kreirali prototip sličnoga ubojice koji bi ubijao Srbe. Sve svoje zločine u Hrvatskoj general Mladić je počinio pod zvijezdom petokrakom, a to je onaj simbol koji u Hrvatskoj opjevavaju i svim silama štite ljevičarske političke stranke, nevladine udruge i većina medija i sveučilišnih katedra. Ratko Mladić 90-ih je godina u Hrvatskoj bio samo kopija svojih predaka, krvnika s Bleiburga i Jazovke, koji su pod istom zvijezdom petokrakom likvidirali na najokrutnije načine Hrvate. Jednaki su i istome političkome tzv. antifašističkome miljeu pripadaju koljači s Bleiburga 1945. i koljači s Ovčare 1991. godine.

I koliko god se ti ljevičarski krugovi u Hrvatskoj trudili sada deklarativno osuditi preminuloga ratnog zločinca, ni dalje se ne žele odreći antifašističke ideologije, partijske i komunističke doktrine iz koje je on proizišao, a samim time ne žele priznati da se Ratko Mladić nije rodio kao sadistički ubojica, nego su ga takvim napravili vojska, Partija i antifašistička ideologija kojoj se oni klanjaju optužujući sve druge, kojima se gadi takva politička perverzija i moralna retardacija, za fašizam. Na strani politike i ideologije koja je iznjedrila Ratka Mladića danas ponosno stoje ili ju rehabilitiraju: Mesić, Josipović, Milanović, Pupovac, Habulin, Plenković, Tomašević, Benčićka, Kekin, Goldstein, Klasić, Jakovina, Arsen Bauk, Dalija Orešković, Šerbedžija, Teršelička, Dežulović, Pusići, Severina i još mnoge javne osobe, kapitalci ili pikzibneri, u politici, medijima, na estradi, u kulturi, pravosuđu... Pa dok u Hrvatskoj postoje političke snage koje podržavaju tzv. jugokomunističku antifašističku ideologiju, nema ni bitne osude proizvoda te ideologije, odnosno generala Mladića. Na određenoj mentalnoj razini on je ostao njihov, oni su njegovi. Ista ih tzv. antifašistička simbolika i dalje veže i spaja. Ista je krvava petokraka koju je na svojoj kapi nosio Mladić i koju sada štite spomenuti političari i aktivisti na Trnjanskim krijesovima ili u Kumrovcu, Brezovici... *Baš je lijepa ta partizanska kapa*, ekstatično je govorio prije nekoliko godina Ivo Josipović na obljetnici četničkoga ustanka u Srbu.

Ratko Mladić nije se rodio kao sadistički ubojica, nego ga je takvim napravila antifašistička ideologija kojoj se u Hrvatskoj klanjaju: Mesić, Josipović, Milanović, Pupovac, Habulin, Plenković, Tomašević, Benčićka, Kekin, Goldstein, Klasić, Jakovina, Arsen Bauk, Dalija Orešković, Šerbedžija, Teršelička, Dežulović, Pusići, Severina... Nema bitne razlike između crvene zvijezde pod kojom je Mladić počinio sve svoje zločine u Hrvatskoj i one koju slave svi tzv. antifašisti na Trnjanskim krijesovima

I svaki put kada oni nešto kažu protiv Thompsonovih pristaša ili protiv pozdrava ZDS, pod kojim je HOS branio Hrvatsku 90-ih od Ratka Mladića i njegovih ubojica, znajte da dio njih i dalje u dubini duše žali što njihov i Titov pulen, Ratko Mladić nije ostvaric svoje ratne ciljeve.

Smrt zloglasnoga antifašističkog generala Ratka Mladića još jednom je zbacila maske s hrvatskih ljevičara pa je još uočljivija ta povijesna distorzija s kojom se Hrvatska mora još uvijek nositi. Sva sreća da to nije ona većinska Hrvatska. Hrvatska je svijet neopisive vjere, ljubavi njezinih stanovnika prema svojoj zemlji i ustrajnosti u idealima kakvu je ovih dana demonstrirao novi svjetski prvak u teškoj kategoriji Filip Hrgović, Hrvatska su glazbenik Marko Perković Thompson i 120 tisuća mladih na koncertu u Vukovaru. I Hrgović i Thompson svoje svjetske rekorde i pobjede ostvaruju s pozdravom *Za dom spremni* na usnama pokazujući da je upravo to najmoćnije i nepobjedivo hrvatsko oružje, a ne zločinački antifašistički totalitarizam s krvavim sadistom Ratkom Mladićem i zvijezdom petokrakom kojih se svaki normalni hrvatski čovjek treba stidjeti, kloniti ih se i zabraniti ih.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 4, 5
Oblast strane 892.82 cm^2
Autor Ivica Marijači

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatska su Filip Hrgović i Thompson, a ne antifašisti i njihov krvavi general Ratko Mladić

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/bd2b4839-2e93-46ea-95da-d26dc3c3e85c/pdf

Hrvatska su

Filip Hrgović i Thompson, a ne antifašisti i njihov krvavi general Ratko Mladić ada kad je umro osuđeni ratni zločinac general Ratko Mladić, Srbija se identificira s njime i u cijeloj svojoj hijerarhiji, od Vučića na vrhu do posljednjega opančarskog seljaka, tretira ga kao svetca, a svijet se zgraža. I dok Srbija sakralizira sadističkoga ubojicu, mi u Hrvatskoj ponosni smo na Filipa Hrgovića koji je postao boksački prvak svijeta u teškoj kategoriji, ali i na još jedan veličanstveni koncert Marka Perkovića Thompsona u Vukovaru pred 120 tisuća ljudi.

Na početku Domovinskoga rata 1991. okupacijska JNA zajedno s lokalnim Srbima pod vodstvom generala Mladića napadala je Kruševo kod Obrovca, a u jednome od okršaja mladi hrvatski branitelj Nikola Džalto iz okolice Rame, čuo je zapomaganje neprijateljskoga vojnika. Prišao mu je i sagnuo se u želji da mu pomogne. U tom trenutku ranjeni je četnik iz ležećega položaja ispalio rafal i usmrtio Džaltu. Ova je situacija bila odraz dubokoga civilizacijskoga jaza između barbarske srbijanske vojske i Hrvatske vojske koja je u tim trenutcima bila tek u povojima - činili su ju neuvježbani i slabo opremljeni mladi entuzijasti spremni dati život za slobodu svoje zemlje i svojega naroda. Ali to je bila, na žalost, samo jedna od tužnih ratnih priča u to doba. Nama novinarima tada su u Kruševu zapovjednici ispričali i slučaj zarobljenoga branitelja kojega kod Obrovca Mladićevi četnici nisu samo ubili, nego su ga prije toga mučili, gasili opuške na njegovu ranjenome tijelu i tako sve dok nije ispustio dušu, a onda predali tijelo hrvatskoj strani.

Dakle, već na početku je bilo jasno da je prvi čovjek agresorskih snaga na dalmatinskome ratištu manijak željan i žedan hrvatske krvi. Uostalom, i danas svatko može preslušati video snimku u kojoj Mladić nekome svom kolegi obećava da će u Biogradu, i u Šibeniku, kada ih "oslobode" Srbi, likvidirati sve starije od 10 i mlađe od 77 godine.

Bio je to samo početak Mladićeve zločinačke epopeje koja je u Hrvatskoj trajala do početka 1992. Tada je premješten u BIH gdje je nastavio s jednako okrutnim zločinima prema Hrvatima i muslimanima, sve do strašnoga genocida u Srebrenici. U Haagu je osuđen na doživotnu robiju, ali ne i zbog zločina u Hrvatskoj. Smrt u pritvorskoj haaškoj ćeliji možda i nije laka, ali je istinski i nezasluženi luksuz za takvoga psihopata. No kako bilo, Ratko Mladić odlazi na smetlište ljudske povijesti kao jedan od najvećih krvnika, ali sada, dok svijet zgranuto sluša najave iz Srbije da će mu organizirati sprovod s najvišim državnim počastima, onima koji ne pate od kratke pameti nije lako odgonetnuti ima li u tom zgražanju više licemjerja ili političkoga sljepila. Licemjerja zato što je taj svijet mogao, ali nije želio zaustaviti Ratka Mladića ni u genocidu u Srebrenici ni u svim prethodnim pokoljima i zločinima u Hrvatskoj. Političkoga sljepila zato što isti taj svijet ni dalje ne vidi da je upravo on izazvao ovakav primitivizam i apologiju zločinu tako što je nagradio Srbiju i generala Mladića 1995. godine dajući im da trajno zadrže ono što su genocidom stekli - polovicu Bosne i Hercegovine, odnosno Republiku Srpsku. Srbija je 1995. nakon Oluje i još nekih operacija Hrvatska vojske, uz sudjelovanje HVO-a i Armije BIH, bila na koljenima i pred općom kapitulacijom, sve je bilo spremno na bijeg agresora i iz Banje Luke. Svijet je zaustavio pobjedonosni hod postrojba u BIH i spasio Srbe od potpunoga debakla i još im potvrdio osvajanje darujući im zaseban entitet. Slaveći danas preminuloga zločinca Mladića i smještajući ga u vlastitu nacionalnu mitologiju, Srbija zapravo ne slavi njegove pobjede, jer ih nije ni imao, nego odaje počast činjenici da je prvi put u povijest prešla Drinu i dobila polovicu Bosne. Zbog toga sramotnoga priznavanja rezultata agresije ohrabrena Srbija nije u sljedećim desetljećima doživjela nikakvu civilizacijsku transfer maciju. Ne treba se zavaravati da je svijet danas drukčiji i da je evoluirao u odnosu na to doba i promijenio odnos prema Srbiji. Brzo će proći i ova kurtoazna konsternacija nad veličanjem zločinca Ratka Mladića i opet će se sve vratiti na staro, dakle na favoriziranja Srbije. Ako su joj mogli oprostiti masakre i genocide kao što su Vukovar, Škabrnju, Ravno, Prijedor ili Sarajevo, još lakše će zaboraviti eventualni državni sprovod Ratku Mladiću.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Sveta politika
Strana 4, 5
Oblast strane 892.82 cm^2
Autor Ivica Marijači

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatska su Filip Hrgović i Thompson, a ne antifašisti i njihov krvavi general Ratko Mladić

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/bd2b4839-2e93-46ea-95da-d26dc3c3e85c/pdf

Hrvatska ne može utjecati na percepciju zločinca Mladića u Srbiji, u konačnici ne treba se uopće time zamarati, to je njihova tragedija i problem. No problem je Hrvatske što uporno na životu održava i pothranjuje ideološki i politički milje iz kojega je proizišao general Mladić, baš takav kakav jest, u tzv. jugokomunističkome antifašističkom laboratoriju predestinirani i oblikovani zločinac i sadist. Dakle, zločinac je proizvod Partije i JNA, stvorili su ga antifašisti, a nisu vječno traženi ustaše ili ekstremna desnica kreirali prototip sličnoga ubojice koji bi ubijao Srbe. Sve svoje zločine u Hrvatskoj general Mladić je počinio pod zvijezdom petokrakom, a to je onaj simbol koji u Hrvatskoj opjevavaju i svim silama štite ljevičarske političke stranke, nevladine udruge i većina medija i sveučilišnih katedra. Ratko Mladić 90-ih je godina u Hrvatskoj bio samo kopija svojih predaka, krvnika s Bleiburga i Jazovke, koji su pod istom zvijezdom petokrakom likvidirali na najokrutnije načine Hrvate. Jednaki su i istome političkome tzv. antifašističkome miljeu pripadaju koljači s Bleiburga 1945. i koljači s Ovčare 1991. godine.

I koliko god se ti ljevičarski krugovi u Hrvatskoj trudili sada deklarativno osuditi preminuloga ratnog zločinca, ni dalje se ne žele odreći antfašističke ideologije, partijske i komunističke doktrine iz koje je on proizišao, a samim time ne žele priznati da se Ratko Mladić nije rodio kao sadistički ubojica, nego su ga takvim napravili vojska, Partija i antifašistička ideologija kojoj se oni klanjaju optužujući sve druge, kojima se gadi takva politička perverzija i moralna retardacija, za fašizam. Na strani politike i ideologije koja je iznjedrila Ratka Mladića danas ponosno stoje ili ju rehabilitiraju: Mesić, Josipović, Milanović, Pupovac, Habulin, Plenković, Tomašević, Benčićka, Kekin, Goldstein, Klasić, Jakovina, Arsen Bauk, Dalija Orešković, Šerbedžija, Tsršelička, Dežulović, Pusici, Severina i još mnoge javne osobe, kapitalci ili pikzibneri, u politici, medijima, na estradi, u kulturi, pravosuđu... Pa dok u Hrvatskoj postoje političke snage koje podržavaju tzv. jugokomunističku antifašističku ideologiju, nema ni bitne osude proizvoda te ideologije, odnosno generala Mladića. Na određenoj mentalnoj razini on je ostao njihov, oni su njegovi. Ista ih tzv. antifašistička simbolika i dalje veže i spaja. Ista je krvava petokraka koju je na svojoj kapi nosio Mladić i koju sada štite spomenuti političari i aktivisti na Trnjanskim krijesovima ili u Kumrovcu, Brezovici... Baš je lijepa ta partizanska kapa, ekstatično je govorio prije nekoliko godina Ivo Josipović na obljetnici četničkoga ustanka u Srbu.

I svaki put kada oni nešto kažu protiv Thompsonovih pristaša ili protiv pozdrava ZDS, pod kojim je HOS branio Hrvatsku 90-ih od Ratka Mladića i njegovih ubojica, znajte da dio njih i dalje u dubini duše žali što njihov i Titov pulen, Ratko Mladić nije ostvario svoje ratne ciljeve.

Smrt zloglasnoga antifašističkog generala Ratka Mladića još jednom je zbacila maske s hrvatskih ljevičara pa je još uočljivija ta povijesna distorzija s kojom se Hrvatska mora još uvijek nositi. Sva sreća da to nije ona većinska Hrvatska. Hrvatska je svijet neopisive vjere, ljubavi njezinih stanovnika prema svojoj zemlji i ustrajnosti u idealima kakvu je ovih dana demonstrirao novi svjetski prvak u teškoj kategoriji Filip Hrgović, Hrvatska su glazbenik Marko Perković Thompson i 120 tisuća mladih na koncertu u Vukovaru. I Hrgović i Thompson svoje svjetske rekorde i pobjede ostvaruju s pozdravom Za dom spremni na usnama pokazujući da je up'avo to najmoćnije i nepobjedivo hrvatsko oružje, a ne zločinački antifašistički totalitarizam s krvavim sadistom Ratkom Mladićem i zvijezdom petokrakom kojih se svaki normalni hrvatski čovjek treba stidjeti, kloniti ih se i zabraniti ih.

Ratko Mladić nije se rodio kao sadistički ubojica, nego ga je takvim napravila antifašistička ideologija kojoj se u Hrvatskoj klanjaju: Mesić, Josipović, Milanović, Pupovac, Habulin, Plenković, Tomašević, Benčićka, Kekin, Goldstein, Klasić, Jakovina, Arsen Bauk, Dalija Orešković, Šerbedžija, Teršelička, Dežulović, Pusići, Severina... Nema bitne razlike između crvene zvijezde pod kojom je Mladić počinio sve svoje zločine u Hrvatskoj i one koju slave svi tzv. antifašisti na Trnjanskim krijesovima

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Fusnote za fah idiote
Strana 6
Oblast strane 484.48 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Fusnote za fah idiote

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6a415f13-b25d-4784-9527-1232046b7caf/pdf

FUSNOTE ZA FAH IDIOTE

Jurica PAVIČIĆ, *Jutarnji list:*

'Zamislite da se Hrvatici iz Drniša u Srbiji dogodilo ovo što se Srbijanki Nikolini dogodilo kod Knina.'

HT: Jedino što možemo zamišljati koliko i uslijed čega je nekomu tako poremećen um da su mu isto četnička simbolika koja je ratovala u Hrvatskoj i ustaška koja nije ratovala u Srbiji.

Boris BECK, *Večernji list:*

'Europski dan sjećanja kod nas se pretvorio u Dan antikomunizma!'

HT: Ako Vam nije jasno zbog čega, onda Vam ništa nije jasno.

Milorad PUPOVAC, *neformalni čelnik jedne frakcije manjinskih Srba u Hrvatskoj:*

'Srbi u Hrvatskoj osjećaju nepravdu jer krivci za zločine u Oluji nisu kažnjeni.'

HT: S druge strane, sigurno osjećaju, kao i Vi, ponos što su kažnjeni svi vaši Srbi koji su samo u zaštićenim UN-ovim zonama ubili 600 Hrvata civila, što je sigurno posljedica vaše suradnje s institucijama hrvatske države .

Sanja MODRIĆ, *bivša jugokomunistička novinarka:*

'Thompson je hrabro tvrdio kako njemu nitko ne može zabraniti da pjeva Čavoglave. Sad je podvio rep zbog koncerta u Frankfurtu!'

HT: Nikada ova žena nije imala pojma o čemu lupeta, ali u jugoslavenskoj *Borbi* to nije bio hendikep nego referenca.

Viktor GOTOVAC, *sveučilišni profesor, u četničkim Novostima o požarima koje su nedavno izazvali Srbi u Hrvatskoj:*

'Tisuću kaznenih djela domaćih počinitelja ostaju tisuću kaznenih djela. Nekoliko kaznenih djela pripadnika manjine lako postaju problem. Problem manjine. Jedan Nepalac koji učini nešto loše u naslovu će biti Nepalac. Hrvat, uglavnom, ostaje čovjek.'

HT: Oko 17 tisuća srpskih ubojstava Hrvata ostaju 17 tisuća kaznenih djela. A nekoliko hrvatskih ubojstava Srba u akcijama čišćenja ratni su zločin većine, Hrvata. Po izvrnutoj logici ovakvih majmuna, Srbi ubojice uglavnom ostaju ljudi.

FAH IDIOT TJEDNA

SEVERINA, *balkanske pjevaljka tko zna kojeg prezimena, u pozivu za prosvjed protiv otpada:*

'Neka dođe što više javnih osoba, bilo kojeg svjetonazora. Jer - Hrvatska je u pitanju, rekao bi prvi hrvatski predsjednik, pripadnik partizanskog antifašističkog pokreta, koji je oslobodio Zagreb od fašista.

HT: Za ono što drolje nauče iz *istorije* na kratkom tečaju na nekoj jahti, Goldsteinu, Klasiću, Jakovini i Markovini trebale su godine mukotrpnoga školovanja i rada.'

David VLAJČIĆ, *ministar poljoprivrede:*

'Ljudi koji su herojski branili ovu državu više ne smiju gledati kako ona nagrađuje one koji slave agresiju.'

HT: Sigurni smo da ćete u znak prosvjeda napustiti Vladu ako Vam Plenković i Obuljenka ne udovolje zahtjevu za prestankom financiranja.

Aleksandar VUČIĆ, *srbijanski predsjednik, o Thompsonovu koncertu u Vukovaru:*

'Jedan party, dernek, ništa posebno. Nikom ništa. Za dom spremni, što je isto što i Sieg Heil, samo malo gore... I onda dođe tu na granicu sa Srbijom i pjeva pjesme stići će vas naša ruka i u Srbiji. I onda mi trebamo biti nasmijani valjda...

HT: Umjesto što si naćulio uši, trebao si skoknuti preko granice, pjevati uživo na koncertu i slaviti pobjede, makar i tuđe kad vi u Srbiji nemate svojih pa slavite poraze.

Boris MILETIĆ, *istarski župan, bivši čelnik IDS-a:*

'Domovina se voli poštenim radom i plaćanjem poreza. A tu se gospodin Thompson baš i nije iskazao.'

HT: Gospodin Thompson kriv je i nije se iskazao zato što je u 2025. godini sam platio više poreza nego svi ostali pjevači u Hrvatskoj zajedno!

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Fusnote za fah idiote
Strana 6
Oblast strane 484.48 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Fusnote za fah idiote

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6a415f13-b25d-4784-9527-1232046b7caf/pdf

Jllrica PAVIČIĆ, Jutarnji list: 'Zamislite da se Hrvatici iz Drniša u Srbiji dogodilo ovo što se Srbijanki Nikotini dogodilo kod Knina.'

HT: Jedino što možemo zamišljati koliko i uslijed čega je nekomu tako poremećen um da su mu isto četnička simbolika koja je ratovala u Hrvatskoj i ustaška koja nije ratovala u Srbiji.

• • • Boris BECK,

Večernji list: | 'Europski dan sjećanja kod nas se pretvorio u Dan antikomunizmal'

HT: Ako Vam nije jasno zbog čega, onda Vam ništa nije jasno.

• • •

Milorad PUPOVAC, neformalni čelnik jedne frakcije manjinskih Srba u Hrvatskoj:

'Srbi u Hrvatskoj osjećaju nepravdu jer krivci za :=== zločine u Oluji nisu kažnjeni.'

HT: S druge strane, sigurno osjećaju, kao i Vi, ponos što su kažnjeni svi vaši Srbi koji su samo u zaštićenim UN-ovim zonama ubili 600 . Hrvata civila, što je sigurno posljedica vaše suradnje s institucijama hrvatske države. • • •

Sanja MODRIĆ, bivša jugokomunistička novinarka:

'Thompson je hrabro tvrdio kako njemu nitko ne može zabraniti da pjeva Čavoglave. Sad je podvio rep zbog koncerta u Frankfurtu!'

HT: Nikada ova žena nije imala pojma o čemu lupeta, ali u jugoslavenskoj Borbi to nije bio hendikep nego referenca.

• • •

Viktor GOTOVAC, sveučilišni profesor, u četničkim Novostima o požarima koje su nedavno izazvali Srbi u Hrvatskoj:

'Tisuću kaznenih djela domaćih počinitelja ostaju tisuću kaznenih djela. Nekoliko kaznenih djela pripadnika manjine lako postaju problem. Problem manjine. Jedan Nepalac koji učini nešto loše u naslovu će biti Nepalac. Hrvat, uglavnom, ostaje čovjek.'

HT: Oko 17 tisuća srpskih ubojstava Hrvata ostaju 17 tisuća kaznenih djela. A nekoliko hrvatskih ubojstava Srba u akcijama čišćenja ratni su zločin većine, Hrvata. Po izvrnutoj logici ovakvih majmuna, Srbi ubojice uglavnom ostaju ljudi.

• • •

•f v /

David VLAJCIC, ministar poljoprivrede:

'Ljudi koji su herojski branili ovu državu više ne smiju gledati kako ona nagrađuje one koji slave agresiju.' HT: Sigurni smo da ćete u znak prosvjeda napustiti Vladu ako Vam Plenković i Obuljenka ne udovolje zahtjevu za prestankom financiranja.

• • • Aleksandar VUČIĆ, srbijanski predsjednik, o Thompsonovu koncertu u Vukovaru:

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Fusnote za fah idiote
Strana 6
Oblast strane 484.48 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Fusnote za fah idiote

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/6a415f13-b25d-4784-9527-1232046b7caf/pdf

'Jedan party, dernek, ništa posebno. Nikom ništa. Za dom spremni, što je isto što i Sieg Heil, samo malo gore... I onda dođe tu na granicu sa Srbijom i pjeva pjesme stići će vas naša ruka i u Srbiji.. I onda mi trebamo biti nasmijani valjda...'

HT: Umjesto što si naćulio uši, trebao si skoknuti preko granice, pjevati uživo na koncertu i slaviti pobjede, makar i tuđe kad vi u Srbiji nemate svojih pa slavite poraze.

• • •

Boris MI LETI Ć, istarski župan, bivši čelnik IDS-a:

'Domovina se voli poštenim radom i plaćanjem poreza. A tu se gospodin Thompson baš i nije iskazao.'

HT: Gospodin Thompson kriv je i nije se iskazao zato što je u 2025. godini sam platio više poreza nego svi ostali pjevači u Hrvatskoj zajedno!

SEVERINA, balkanske pjevaljka tko zna kojeg prezimena, u poziva za prosvjed protiv otpada: 'Neka dođe što više javnih osoba, bilo kojeg svjetonazora.

Jer - hrvatska je u pitanju, rekao di prvi hrvatski predsjednik, pripadnik partizanskog antifašističkog pokreta, koji je oslobodio Zagreb od fašista.

HT: Za ono što drolje nauče iz istorije na kratkom tečaju na nekoj jahti, Goldsteinu, Klasiću, Jakovini i Markovini trebale su godine mukotrpnoga školovanja i rada.'

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 22, 23
Oblast strane 894.4 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PROSVJED ZA LIKU ili Prosvjed za Jugoslaviju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8fb8d277-0011-4993-9e17-66ca3a733e23/pdf

Prosvjedovati ili ne prosvjedovati za Liku, pitanje je sad?

PROSVJED ZA LIKU *ili* Prosvjed za Jugoslaviju

Piše: MARIN VLAHOVIĆ

Jedna je od glavnih i najčešćih primjedaba pojedincima, organizacijama i političkim strankama na desnome i(li) konzervativnome dijelu političkoga dijela spektra da ne pokazuju stvarnu brigu za svoju zemlju, već se bave isključivo ideološkim temama i svjetonazorskim sukobima. Ta se kritika često provlači u bezbrojnim tekstovima u lijevim i globalističkim medijima (Telegramu, Indexu…), a redovito ju ponavljaju i razni komentatori i samozvani *influenceri* na društvenim mrežama. Stalnim ponavljanjem laži i poluistina pokušava se kod dijela zbunjenih ljudi stvoriti privid da Zlatka Dalića, Luku Modrića ili Marka Perkovića Thompsona nije briga za Hrvatsku i ta se laž pokušava podmetnuti njihovim prozivanjem zato što se nisu oglasili oko ove ili one teme.

Posljednja i najglasnija prozivka vezana je uz ekološku krizu u Gospiću i Lici jer *gdje su sada domoljubi i onih pola milijuna Hrvata na Thompsonovu koncertu kada otpadna mafija truje Liku i Hrvatsku?* Na takve bi se prozivke većinom moglo lako uzvratiti: *A gdje su Solidarna, Zagreb pride, Centar za mirovne studije, Ženska mreža, Severina, Danka Derifaj i Jelena Veljača*? Međutim, ovoga puta, svi navedeni i mnogi drugi, navodno dolaze na prosvjed za Liku i Gospić 5. rujna u Zagrebu.

Medijsko-aktivistička buka i šutnja hrvatske pameti

Prosvjed nominalno organizira Inicijativa *Gospić je naš dom*, a medijski su iza njega već stali N1, Index, Telegram i drugi globalistički i antihrvatski nastrojeni regionalni mediji. Drugim riječima, slično kao i na prosvjedima za školsku reformu, na prosvjedu 5. rujna u Zagrebu mogla bi se pojaviti cjelokupna lijeva, aktivistička, jugo scena s pratećim cirkusom i lunaticima, ali ovoga puta moguće je da će im se pridružiti i veći broj Hrvata domoljubnih uvjerenja koji legitimno žele izraziti bijes i gorčinu zbog Plenkovićeve desetljetne koruptivne vladavine, koja je sada proizvela i ugrozu onoga što je u Hrvatskoj najvrjednije, a to su čisto tlo, zrak i izvori pitke vode. To će u očima jednoga dijela ljudi možda ostaviti dojam kako je desnica zakazala na zaštiti hrvatskih nacionalnih interesa.

Na žalost, za razliku od sinergijske povezanosti i simbioze svih onih individua, udruženja, platforma i medija koji predstavljaju lijevu političku i aktivističku scenu u Hrvatskoj, hrvatska je desnica strukturalno potpuno rasuta i razbijena zbog čega se njezin glas nedovoljno čuje u ovoj ekološkoj krizi, a stječe se dojam i da su utihnuli istinski hrvatski intelektualci koji, za razliku od izbezumljenih narikača i umišljenih mesija, imaju i nešto pametno reći. S druge strane, činjenica da desna i konzervativna, odnosno domoljubna Hrvatska, nema zajednički stav o tome kako se postaviti i postupiti u odnosu na slučaj "Gospić", dokaz je da barem tu ne vlada jednoumlje i partijski mentalitet. Ipak, postoji određena opasnost da će neki mediji i propagandisti na društvenim mrežama toliko izludjeti narod da će se svaka šutnja gledati kao na savezništvo s Plenkovićem i njegovom kamarilom. U stvari, to se već događa i na ljude se vrši pritisak da se izjasne i potvrde kako će doći na prosvjed.

Ako to ne učine, riskiraju da im razni manijaci i dokoličari, koji su se već uvukli među prosvjednike, lijepe etikete izdajnika i plaćenika. Kako se onda postaviti u ovakvome scenariju? Treba li išta učiniti ili čekati da stvar završi i nadati se kako ljevica sa svom propagandnom i medijskom logistikom ne će zaludjeti preveliki broj ljudi i da će se taj balon brzo ispuhati? S druge strane, čak i ako dođe do takvoga razvoja događaja, svatko si treba postaviti pitanje: zaslužuje li korumpirana i uhljebnička vlast Andreja Plenkovića mirnu jesen ili im stvarno jedino masa ogorčenih i bijesnih ljudi može utjerati dovoljno straha da se počne ekspeditivno baviti onime za što su izabrani i plaćeni? Odgovor je vjerojatno da ne zaslužuju mir, ali je isto tako i odgovor da je nakon deset godina *de facto* nemoguće mijenjati mentalitet i *modus operandi* sadašnje vlasti. Ako je tomu tako, onda je prosvjed za Gospić i Liku, početak svojevrsnoga srpskog scenarija za rušenje vlasti ili stvaranja duboko polariziranoga društva u kojemu vlada najprimitivniji diskurs. Na kraju će se nametnuti zaključak kako je krajnji rezultat, a možda i prikriveni cilj Plenkovićeve vladavine, dolazak ekstremističke ljevice na vlast. Postoje brojne indicije koje ukazuju na sumnju da je u Hrvatskoj trenutačno na djelu neka vrsta političkoga i socijalnog inženjeringa koji se provodi putem najčitanijih glavnostrujaških medija. U toj prljavoj raboti prednjači notorni Index čiji je novinar Slobodan Mufić, koji godinama živi i radi u Švedskoj, prvo na-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 22, 23
Oblast strane 894.4 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PROSVJED ZA LIKU ili Prosvjed za Jugoslaviju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8fb8d277-0011-4993-9e17-66ca3a733e23/pdf

pisao tekst pod naslovom *Gdje je pola milijuna Thompsonovih fanova kada treba braniti Liku*, u kojemu je na najprimitivniji i najjeftiniji način pokušao dovesti u vezu broj ljudi na Thompsonovim koncertima s njihovom navodnom nezainteresiranošću za ekološke probleme u Lici. Ovaj tekst i slični propagandni tekstovi dodatno su učvrstili mnoge ljude konzervativnoga i domoljubnoga svjetonazora u mišljenju da ključne poruke i učinke prosvjeda, ne će artikulirati ljudi iz građanske inicijative *Gospić je naš dom*, a niti predstavnici Mosta, već lijevo-liberalni mediji kojima uopće nije stalno do Like i Hrvatske, već se koriste visokim koruptivnim moment Plenkovićeve vladavine da projiciraju kaos i preslikaju situaciju u Srbiji na Hrvatsku.

Instrumentalizacija gorčine i bijesa odgovara Plenkoviću

Sve je to predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković mogao anulirati odgovornom i empatičnom komunikacijom i kriznim menadžmentom, međutim poslije desetak godina na čelu države čini se da je izgubio svaki doticaj sa stvarnošću, a moguće je i da svjesno želi dolazak ljevice na vlast i daljnje nacionalno, kulturno i civilizacijsko propadanje Hrvatske. Index i njegov novinar Slobodan Mufić dodatno su se razotkrili u pokušaju apsolutne srbizacije hrvatske političke, društvene i javne scene huškačkim člankom objavljenim 28. kolovoza s naslovom *HDZ-ovi ćaciji pokušavaju ugasiti Hod za Liku, svi objavljuju istu floskulu*, u kojem su selektivno izvučene objave više javnih osoba, od Velimira Bujanca, Hermana Vukušića, Igora Štimca i Igora Peternela do potpisnika ovih redaka, i koje se zbog tih objava otvoreno naziva HDZ-ovi *ćacijima*, što je idiotski naziv za Vučićeve plaćenike, kojim se Hrvati ne koriste niti bi se njime trebali koristiti, jer politička situacija u Hrvatskoj, društveno ozračje, odnosi i na kraju sam narod, mentalitet i kultura, nisu isti. Iako je iz presjeka objava o prosvjedu u Lici očito da zastupaju različita mišljenja i dijametralno suprotno ili drukčije artikuliraju svoje ideje, Index i Mufić, svima su dali jednake epitete i nalijepili im iste mete na čelo. Dan prije Indexa hajka je već krenula na društvenim mrežama gdje su razni nesretnici i besprizornici pozivali svoje sljedbe da se na razne načine obračunaju sa svima koji na ovaj ili onaj način, a pogotovo argumentima, dovode u pitanje krajnje ciljeve i ideološki okvir rujanskoga prosvjeda. To odgovara i Plenkoviću i njegovoj uhljebničko-korumpiranoj i nesposobnoj kasti jer huškači i ekstremisti na društvenim mrežama i medijima tjeraju sve da im se pridruže ili da prihvate Plenkovića i njegov HDZ kao nužno i svakako bolju soluciju od one koja prijeti mogućim društvenim prevratom i obojenom revolucijom. I jedno i drugo pogrješno je, zdravom i razumnom Hrvatu – neprihvatljivo.

Cjelokupna je jugo-ljevičarska mreža uključena u prosvjed i nitko s konzervativnoga dijela. Želi li ljevica projicirati srpski kaos na Hrvatsku, hoće li izludjeti narod i zaslužuje li Plenković mirnu jesen

Kada dođe vrijeme svrstavanja, a nije rat, nego mogući prevrat, onda treba ostati s nogama čvrsto na tlu i ne odstupati od svojih stavova i principa. Ne mora toga biti svjesna većina ljudi koji su to pokrenuli, niti niz drugih koji ih slijede, ali sam naziv hoda za Liku suptilna je podvala jer potiče regionalizam i izolacionizam problema u kojem se zapravo nalazi cijela Hrvatska. Kako sam i napisao u jednom od prethodnih tekstova, Plenković i Milanović pretvorili su čitavu Hrvatsku u odlagalište opasnoga otpada, a ne samo Liku i dok god se ta problematika i ne definira kao nacionalni problem, postoji rizik da cijela stvar dovede do većeg razdvajanja, umjesto uspostavljanja većega jedinstva Hrvata. Medijsko-aktivistička i politička scena, a vjerojatno i međunarodno paraobavještajno podzemlje, već ulaže ozbiljne resurse da tako i bude. Što se tiče pozadine Inicijative *Lika je naš dom* i potpore koju su dobili od isključivo lijevih i zelenih udruga civilnoga društva i lijevih aktivista i javnih ličnosti, nameće se pitanje kako je došlo do ove potpore, odnosno tko je koordinirao da se poveže mreža lijevih, soroševskih udruga i pojedinaca i onda izda zajedničko priopćenje. Netko je, naime, morao odlučiti da se sudjelovanje na tom popisu i prilika da potpisom izrazi potporu ne će ponuditi niti jednome konzervativnom ili desnom novinaru, intelektualcu, akademiku, političaru, športašu ili drugim javnim ličnostima koje pripadaju istom svjetonazoru. Drugim riječima, ideološki okvir prosvjeda i polarizacija nametnuta je tim činom. Iako na društvenim mrežama imam respektabilan broj čitatelja i sljedbenika, a vodim i emisije na najgledanijoj Z1 lokalnoj televiziji u Hrvatskoj i mnogo me građana dovodi u vezi s konkretnim rezultatima u istraživačkome novinarstvu, nikada mi se nije javio nitko iz Inicijative *Gospić je naš dom*. U stvari, nisam dobio ni jedan pišljivi mejl, kakve su slali vjerojatno na razne adrese. U razgovorima s raznim istaknutim kolegama, mladim intelektualcima i hrvatski orijentiranim novinarima čini mi se da moj slučaj nije izdvojen, već se jednostavno u komunikaciji prema raznim dionicima i okrupnjivanju prosvjeda išlo na okupljanje cjelokupne ljevičarske mreže u Hrvatskoj, kojoj se pridružio dio zavedenih, frustriranih i anarhoidnih građana. Uza sve navedeno, to ne znači da se ne treba pojaviti na prosvjedu u Zagrebu, međutim, to mora biti nečija osobna i privatna odluka, a ne odraz straha od etiketiranja i vrijeđanja na društvenim mrežama. Nitko nema pravo drugome govoriti da ne voli Liku i Hrvatsku zato što ne želi sudjelovati na takvoj protestnoj manifestaciji. Isto tako, štetno je i kontraproduktivno ne poštovati činjenicu da su bijes i gorčina građana prema vlasti apsolutno legitimni i da će na prosvjedu biti i ljudi koji istinski vole Hrvatsku. Tu činjenicu treba prihvatiti, javno priznati i izraziti poštovanje prema njihovu odabiru borbe za hrvatsko tlo, zrak i čistu vodu, jer budemo li heterogene skupine ljudi stavljali u isti koš i nazivali ih *a priori* našim neprijateljima, onda ne ćemo biti ništa bolji od onih koji u svakoj situaciji čine sve da izazovu što veći razdor i podjele među Hrvatima.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 22, 23
Oblast strane 894.4 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PROSVJED ZA LIKU ili Prosvjed za Jugoslaviju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8fb8d277-0011-4993-9e17-66ca3a733e23/pdf

PROSVJED ZA LIKU ili

Prosvjed za Jugoslaviju

Prosvjedovati ili ne prosvjedovati za Liku, pitanje je sad?

Piše: MARIN VLAHOVIĆ

Jedna je od glavnih i najčešćih primjedaba pojedincima, organizacijama i političkim strankama na desnome i(li) konzervativnome dijelu političkoga dijela spektra da ne pokazuju stvarnu brigu za svoju zemlju, već se bave isključivo ideološkim temama i svjetonazorskim sukobima. Ta se kritika često provlači u bezbrojnim tekstovima u lijevim i globalističkim medijima (Telegramu, Indexu...), a redovito ju ponavljaju i razni komentatori i samozvani influenceri na društvenim mrežama. Stalnim ponavljanjem laži i poluistina pokušava se kod dijela zbunjenih ljudi stvoriti privid da Zlatka Dalića, Luku Modrića ili Marka Perkovića Thompsona nije briga za Hrvatsku i ta se laž pokušava podmetnuti njihovim prozivanjem zato što se nisu oglasili oko ove ili one teme.

Posljednja i najglasnija prozivka vezana je uz ekološku krizu u Gospiću i Lici jer gdje su sada domoljubi i onih pola milijuna Hrvata na Thompsonovu koncertu kada otpadna mafija truje Liku i Hrvatsku? Na takve bi se prozivke većinom moglo lako uzvratiti: A gdje su Solidarna, Zagreb priđe, Centar za mirovne studije, Ženska mreža, Severina, Danka Derifaj i Jelena Veljača! Međutim, ovoga puta, svi navedeni i mnogi drugi, navodno dolaze na prosvjed za Liku i Gospić 5. rujna u Zagrebu. Medijsko-aktivistička buka i šutnja hrvatske pameti . Prosvjed nominalno organizira Inicijativa Gospić je naš dom, a medijski su iza njega već stali NI, Index, Telegram i drugi globalistički i antihrvatski nastrojeni regionalni mediji. Drugim riječima, slično kao i na prosvjedima za školsku reformu, na prosvjedu 5. rujna u Zagrebu mogla bi se pojaviti cjelokupna lijeva, aktivistička, jugo scena s pratećim cirkusom i lunaticima, ali ovoga puta moguće je da će im se pridružiti i veći broj Hrvata domoljubnih uvjerenja koji legitimno žele izraziti bijes i gorčinu zbog Plenkovićeve desetljetne koruptivne vladavine, koja je sada proizvela i ugrozu onoga što je u Hrvatskoj najvrjednije, a to su čisto tlo, zrak i izvori pitke vode. To će u očima jednoga dijela ljudi možda ostaviti dojam kako je desnica zakazala na zaštiti hrvatskih nacionalnih interesa.

Na žalost, za razliku od sinergijske povezanosti i simbioze svih onih individua, udruženja, platforma i medija koji predstavljaju lijevu političku i aktivističku scenu u Hrvatskoj, hrvatska je desnica strukturalno potpuno rasuta i razbijena zbog čega se njezin glas nedovoljno čuje u ovoj ekološkoj krizi, a stječe se dojam i da su utihnuli istinski hrvatski intelektualci koji, za razliku od izbezumljenih narikača i umišljenih mesija, imaju i nešto pametno reći. S druge strane, činjenica da desna i konzervativna, odnosno domoljubna Hrvatska, nema zajednički stav o tome kako se postaviti i postupiti u odnosu na slučaj “Gospić”, dokaz je da barem tu ne vlada jednoumlje i partijski mentalitet. Ipak, postoji određena opasnost da će neki mediji i propagandisti na društvenim mrežama toliko izludjeti narod da će se svaka šutnja gledati kao na savezništvo s Plenkovićem i njegovom kamarilom. U stvari, to se već događa i na ljude se vrši pritisak da se izjasne i potvrde kako će doći na prosvjed.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 22, 23
Oblast strane 894.4 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PROSVJED ZA LIKU ili Prosvjed za Jugoslaviju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8fb8d277-0011-4993-9e17-66ca3a733e23/pdf

Ako to ne učine, riskiraju da im razni manijaci i dokoličari, koji su se već uvukli među prosvjednike, lijepe etikete izdajnika i plaćenika. Kako se onda postaviti u ovakvome scenariju? Treba li išta učiniti ili čekati da stvar završi i nadati se kako ljevica sa svom propagandnom i medijskom logistikom ne će zaludjeti preveliki broj ljudi i da će se taj balon brzo ispuhati? S druge strane, čak i ako dođe do takvoga razvoja događaja, svatko si treba postaviti pitanje: zaslužuje li korumpirana i uhljebnička vlast Andreja Plenkovića mirnu jesen ili im stvarno jedino masa ogorčenih i bijesnih ljudi može utjerati dovoljno straha da se počne ekspeditivno baviti onime za što su izabrani i plaćeni? Odgovor je vjerojatno da ne zaslužuju mir, ali je isto tako i odgovor da je nakon deset godina de facto nemoguće mijenjati mentalitet i modus operandi sadašnje vlasti. Ako je tomu tako, onda je prosvjed za Gospić i Liku, početak svojevrsnoga srpskog scenarija za rušenje vlasti ili stvaranja duboko polariziranoga društva u kojemu vlada najprimitivniji diskurs. Na kraju će se nametnuti zaključak kako je krajnji rezultat, a možda i prikriveni cilj Plenkovićeve vladavine, dolazak ekstremističke ljevice na vlast. Postoje brojne indicije koje ukazuju na sumnju daje u Hrvatskoj trenutačno na djelu neka vrsta političkoga i socijalnog inženjeringa koji se provodi putem najčitanijih glavnostrujaških medija. U toj prljavoj raboti prednjači notorni Index čiji je novinar Slobodan Mufić, koji godinama živi i radi u Švedskoj, prvo napisao tekst pod naslovom Gdje je polet milijuna Thompsonovih fanova kada treba braniti Liku, u kojemu je na najprimitivniji i najjeftiniji način pokušao dovesti u vezu broj ljudi na Thompsonovim koncertima s njihovom navodnom nezainteresiranošću za ekološke probleme u Lici. Ovaj tekst i slični propagandni tekstovi dodatno su učvrstili mnoge ljude konzervativnoga i domoljubnoga svjetonazora u mišljenju da ključne poruke i učinke prosvjeda, ne će artikulirati ljudi iz građanske inicijative Gospić je naš dom, a niti predstavnici Mosta, već lijevo-liberalni mediji kojima uopće nije stalno do Like i Hrvatske, već se koriste visokim koruptivnim moment Plenkovićeve vladavine da projiciraju kaos i preslikaju situaciju u Srbiji na Hrvatsku.

Instrumentalizacija gorčine i bijesa odgovara Plenkoviću Sve je to predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković mogao anulirati odgovornom i empatičnom komunikacijom i kriznim menadžmentom, međutim poslije desetak godina na čelu države čini se da je izgubio svaki doticaj sa stvarnošću, a moguće je i da svjesno želi dolazak ljevice na vlast i daljnje nacionalno, kulturno i civilizacijsko propadanje Hrvatske. Index i njegov novinar Slobodan Mufić dodatno su se razotkrili u pokušaju apsolutne srbizacije hrvatske političke, društvene i javne scene huškačkim člankom objavljenim 28. kolovoza s naslovom HDZ-ovi ćaciji pokušavaju ugasiti Hod za Liku, svi objavljuju istu floskulu, u kojem su selektivno izvučene objave više javnih osoba, od Velimira Bujanca, Hermana Vukušića, Igora Stimca i Igora Peternela do potpisnika ovih redaka, i koje se zbog tih objava otvoreno naziva HDZ-ovi ćacijima, što je idiotski naziv za Vučićeve plaćenike, kojim se Hrvati ne koriste niti bi se njime trebali koristiti, jer politička situacija u Hrvatskoj, društveno ozračje, odnosi i na kraju sam narod, mentalitet i kultura, nisu isti. lako je iz presjeka objava o prosvjedu u Lici očito da zastupaju različita mišljenja i dijametralno suprotno ili drukčije artikuliraju svoje ideje, Index i Mufić, svima su dali jednake epitete i nalijepili im iste mete na čelo. Dan prije Indexa hajka je već krenula na društvenim mrežama gdje su razni nesretnici i besprizornici pozivali svoje sljedbe da se na razne način.e obračunaju sa svima koji na ovaj ili onaj način, a pogotovo argumentima, dovode u pitanje krajnje ciljeve i ideološki okvir rujanskoga prosvjeda. To odgovara i Plenkoviću i njegovoj uhljebničko-korumpiranoj i nesposobnoj kasti jer huškači i ekstremisti na društvenim mrežama i medijima tjeraju sve da im se pridruže ili da prihvate Plenkovića i njegov HDZ kao nužno i svakako bolju soluciju cd one koja prijeti mogućim društvenim prevratom i obojenom revolucijom. I jedne i drugo pogrješno je, zdravom i razumnom Hrvatu - neprihvatljivo.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 22, 23
Oblast strane 894.4 cm^2
Autor Piše: MARIN VLAHOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PROSVJED ZA LIKU ili Prosvjed za Jugoslaviju

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/8fb8d277-0011-4993-9e17-66ca3a733e23/pdf

Kada dođe vrijeme svrstavanja, a nije rat, nego mogući prevrat, onda treba ostati s nogama čvrsto na tlu i ne odstupati od svojih stavova i principa. Ne mora toga biti svjesna većina ljudi koji su to pokrenuli, niti niz drugih koji ih slijede, ali sam naziv hoda za Liku suptilna je podvala jer potiče regionalizam i izolacionizam problema u kojem se zapravo nalazi cijela Hrvatska. Kako sam i napisao u jednom od prethodnih tekstova, Plenković i Milanović pretvorili su čitavu Hrvatsku u odlagalište opasnoga otpada, a ne samo Liku i dok god se ta problematika i ne definira kao nacionalni problem, postoji rizik da cijela stvar dovede do većeg razdvajanja, umjesto uspostavljanja većega jedinstva Hrvata. Medijsko-aktivistička i politička scena, a vjerojatno i međunarodno paraobavještajno podzemlje, već ulaže ozbiljne resurse da tako i bude. Što se tiče pozadine Inicijative Lika je naš dom i potpore koju su dobili od isključivo lijevih i zelenih udruga civilnoga društva i lijevih aktivista i javnih ličnosti, nameće se pitanje kako je došlo do ove potpore, odnosno tko je koordinirao da se poveže mreža lijevih, soroševskih udruga i pojedinaca i onda izda zajedničko priopćenje. Netko je, naime, morao odlučiti da se sudjelovanje na tom popisu i prilika da potpisom izrazi potporu ne će ponuditi niti jednome konzervativnom ili desnom novinaru, intelektualcu, akademiku, političaru, športašu ili drugim javnim ličnostima koje pripadaju istom svjetonazoru. Drugim riječima, ideološki okvir prosvjeda i polarizacija nametnuta je tim činom. Iako na društvenim mrežama imam respektabilan broj čitatelja i sljedbenika, a vodim i emisije na najgledanijoj Z1 lokalnoj televiziji u Hrvatskoj i mnogo me građana dovodi u vezi s konkretnim rezultatima u istraživačkome novinarstvu, nikada mi se nije javio nitko iz Inicijative Gospić je naš dom. U stvari, nisam dobio nijedan pišljivi mejl, kakve su slali vjerojatno na razne adrese. U razgovorima s raznim istaknutim kolegama, mladim intelektualcima i hrvatski orijentiranim novinarima čini mi se da moj slučaj nije izdvojen, već se jednostavno u komunikaciji prema raznim dionicima i okrupnjivanju prosvjeda išlo na okupljanje cjelokupne ljevičarske mreže u Hrvatskoj, kojoj se pridružio dio zavedenih, frustriranih i anarhoidnih građana. Uza sve navedeno, to ne znači da se ne treba pojaviti na prosvjedu u Zagrebu, međutim, to mora biti nečija osobna i privatna odluka, a ne odraz straha od etiketiranja i vrijeđanja na društvenim mrežama. Nitko nema pravo drugome govoriti da ne voli Liku i Hrvatsku zato što ne želi sudjelovati na takvoj protestnoj manifestaciji. Isto tako, štetno je i kontraproduktivno ne poštovati činjenicu da su bijes i gorčina građana prema vlasti apsolutno legitimni i da će na prosvjedu biti i ljudi koji istinski vole Hrvatsku. Tu činjenicu treba prihvatiti, javno priznati i izraziti poštovanje prema njihovu odabiru borbe za hrvatsko tlo, zrak i čistu vodu, jer budemo li heterogene skupine ljudi stavljali u isti koš i nazivali ih a priori našim neprijateljima, onda ne ćemo biti ništa bolji od onih koji u svakoj situaciji čine sve da izazovu što veći razdor i podjele među Hrvatima.

Cjelokupna je jugo-ljevičarska mreža uključena u prosvjed i nitko s konzervativnoga dijela. Želi li ljevica projicirati srpski kaos na Hrvatsku, hoće li izludjeti narod i zaslužuje li Plenković mirnu jesen

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija BiH
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 1,816.7 cm^2
Autor Piše: TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava 42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/560fbfc7-f9f1-4490-814a-82f68e415aac/pdf

AKTUALNO

ekskluzivno

Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava

42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Nakon što sam 15 godina bez rezultata upozoravao institucije u Njemačkoj na neriješena Udbina ubojstva Hrvata u Njemačkoj, napose u Bavarskoj, predsjednica bavarskoga Parlamenta Ilse Aigner odgovorila mi je da ta okrutna ubojstva ne zastarijevaju, da je dala nalog parlamentarnome odboru na daljnje postupanje te da će i osobno ubuduće pratiti obavljanje te zadaće

Piše:
TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Više od 15 godina upućivao sam institucijama u Njemačkoj zamolbe i apele da se povijesno i politički priznaju ubojstva hrvatskih emigranata u režiji jugoslavenske Udbe na tlu Njemačke, posebice u Bavarskoj. Moja su nastojanja ostajala uglavnom bez rezultata, ali sada je došlo do naloga zaokreta i napretka..

Nakon što su, dakle, moji raniji apeli saveznim tijelima i peticijskim odborima u Berlinu godinama nailazili na formalna odbijanja, uputio sam 17. kolovoza 2026. godine izravan i detaljan dopis, odnosno apel predsjednici bavarskoga parlamenta (*Bayerischer Landtag*) Ilse Aigner. Uz dopis sam priložio i precizno strukturiran popis s podatcima o 42 žrtve.

Na moje iznenađenje, predsjednica parlamenta, gospođa Aigner, odgovorila je već sljedećega dana, 18. kolovoza, dopisom u kojemu me informira da je poduzela konkretne korake. Prvi je korak službeno pokretanja postupka. Naime, predsjednica bavarskoga parlamenta Ilse Aigner moj je zahtjev službeno proslijedila parlamentarnoj službi za odbore radi stručno-političkoga razmatranja. Nadalje, pismeno se obvezala tražiti izvješća o tijeku savjetovanja te osobno i s pozornošću pratiti daljnji razvoj situacije. Nakon toga ukazala je na ustavnopravnu nadležnost saveznih tijela za vanjskopolitičku dimenziju, ali je izričito naglasila da se mjesta zločina nalaze u slobodnoj državi Bavarskoj i da su bavarske vlasti bile uključene u tadašnja zbivanja. Naposljetku jasno je osudila zločine ističući da *ubojstvo ne zastarijeva* i da se počinitelji nikada ne smiju osjećati sigurnima.

Predsjednica Aigner odmah je odgovorila

S obzirom na to da je ovo prvi put da je jedno visoko zakonodavno tijelo u Njemačkoj formalno uvrstilo ovu temu u

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija BiH
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 1,816.7 cm^2
Autor Piše: TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava 42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/560fbfc7-f9f1-4490-814a-82f68e415aac/pdf

Ubijeni Hrvati – emigranti u Zapadnoj Njemačkoj u razdoblju od 1967. do 1989.

Br.	Ime i prezime	Rođen/a	Ubijen/a	Mjesto/grad	Država
1.	Marijan Šimundić	1938.	13.09.1967.	Schwenningen	BR Deutschland
2.	Joze Jelić		1967.	Friedrichshafen	BR Deutschland
3.	Mile Jelić	1929.	03.05.1967.	Aachen	BR Deutschland
4.	Petar Tominac	1939.	03.05.1967.	Aachen	BR Deutschland
5.	Vlado Murat		1967.	Doveren/Aachen	BR Deutschland
6.	Anđelko Pernar		1967.	Doveren/Aachen	BR Deutschland
7.	Hrvoje Ursa	1938.	27.09.1968.	Fulda, Hutzdorf	BR Deutschland
8.	Đuro Kokić	1938.	1968.	Pforzheim	BR Deutschland
9.	Mile Rukavina	1910.	26.10.1968.	München	BR Deutschland
10.	Krešimir Tolj	1938.	26.10.1968.	München	BR Deutschland
11.	Vid Maričić	1946.	26.10.1968.	München	BR Deutschland
12.	Mirko Čurić	1932.	09.04.1969.	München	BR Deutschland
13.	Nahid Kulenović	1929.	30.06.1969.	München	BR Deutschland
14.	Mirko Šimić		1971.	West Berlin	BR Deutschland
15.	Drago Mihalić	1936.	10.03.1972.	Pforzheim	BR Deutschland
16.	Josip Senić	1936.	10.03.1972.	Wiesloch	BR Deutschland
17.	Dr. Branko Jelić	1905.	31.05.1972.	West Berlin	BR Deutschland
18.	Stjepan Ševo	10.12.1936.	24.08.1972.	Obitelj živjela u Stuttgartu, a ubijeni u I – San Dona de Piave	BR Deutschland
19.	Tatjana Ševo	4.4.1946.	24.08.1972.		BR Deutschland
20.	Rosemarie Bahorić-Ševo	27.04.1963.	24.08.1972.		BR Deutschland
21.	Šime Veršić	1942.	14.12.1972.	Tuttlingen	BR Deutschland
22.	Josip Buljan-Mikulić		14.09.1973.	Kornwestheim	BR Deutschland
23.	Mate Jozak	1940.	27.11.1974.	Neuss	BR Deutschland
24.	Ilija Vučić	1930.	06.06.1975.	Stuttgart	BR Deutschland
25.	Ivica Miošević		1975.	Freiburg	BR Deutschland
26.	Nikola Penava		1975.	Tot im Rhein gefunden	BR Deutschland
27.	Ivan Vučić		06.06.1975.	Saarbrücken	BR Deutschland
28.	Jozo Miloš	1948.	19.04.1979.	Köln-Aachen	BR Deutschland
29.	Nikola Miličević		1980.	Frankfurt/Main	BR Deutschland
30.	Mirko Desker		1980.		BR Deutschland
31.	Antun Kostić	1943.	09.10.1981.	München	BR Deutschland
32.	Petar Bilandžić		1981.		BR Deutschland
33.	Ivan Jurišić		1981.		BR Deutschland
34.	Mladen Jurišić		1981.		BR Deutschland
35.	Ivo Furlić		1981.	Mannheim	BR Deutschland
36.	Đuro Zagajski	1939.	27.03.1983.	München	BR Deutschland
37.	Franjo Mikulić	1932.	23.04.1983.	Landsberg/Lech	BR Deutschland
38.	Milan Župan		1983.		BR Deutschland
39.	Stjepan Đureković	1926.	28.07.1983.	Wolfratshausen	BR Deutschland
40.	Slavko Logarić		1984.		BR Deutschland
41.	Ivan Hlevnjak		1987.		BR Deutschland
42.	Ante Đapić		29.06.1989.	Nürnberg	BR Deutschland

Sastavio: T. Đurasović, 2025.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija BiH
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 1,816.7 cm^2
Autor Piše: TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava 42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/560fbfc7-f9f1-4490-814a-82f68e415aac/pdf

AKTUALNO

parlamentarnu proceduru i preuzelo dio lokalne povijesne odgovornosti, smatram da su ovi događaji od iznimnoga značaja za Republiku Hrvatsku i njezine napore u očuvanju sjećanja na žrtve.

Evo što sam u dopisu predsjednici bavarskoga Parlamenta naveo:

"Poštovana gospođo predsjednice Bavarskoga parlamenta Aigner, bio je to danas, na žalost, ostali su bezuspješni. Dana 11. srpnja 2019. godine tadašnji savezni ministar unutarnjih poslova Horst Seehofer zajamčio mi je, doduše, da će istražna tijela i dalje provoditi istragu u do sada nedovršenim slučajevima. Unatoč tomu, Peticijski odbor Njemačkog saveznog parlamenta (Bundestag) obavijestio me nakon provjere, 24. lipnja 2020. te ponovno 3. lipnja 2026. godine da moje peticije ne će uroditi željenim plodom. Čak je i prosljeđivanje mojega apela preko ureda predsjednice Saveznoga parlamenta u veljači 2026. godine Peticijskom odboru naposljetku dovelo do istoga, negativnog ishoda. Na ovoj se točki privremeno zatvara krug institucionalne nezainteresiranosti.

Iako su se ova ubojstva dogodila usred naše Savezne Republike, njemačka državna tijela tada su šutjela i nijemo promatrala. Poput mnogih naših sugrađana, i ja ove zločine smatram jednom od najvećih sramotnih mrlja u njemačkoj poslijeratnoj povijesti. Oni stoje kao simbol propuštenoga suočavanja s prošlošću.

Stjepan Đureković bio je hrvatski disident, književnik, publicist, rodoljub i borac za istinu. Udba ga je ubila u atentatu u Njemačkoj

"Počinitelji ovih gnusnih djela nikada se ne smiju osjećati sigurnima u Njemačkoj. Suočavanje s ovim mračnim poglavljem naše poslijeratne povijesti obveza je prema žrtvama i njihovim obiteljima, ali i prema našim zajedničkim demokratskim vrijednostima", odgovorila mi je predsjednica bavarskoga parlamenta

nezapamćen niz ubojstava koji se protezao kroz dva desetljeća: jugoslavenska tajna služba ubila je u Saveznoj Republici Njemačkoj najmanje 42 hrvatska emigranta. Većina tih zločina dogodila se u Bavarskoj, posebice na širem području Münchena.

Svi moji apeli nadležnim saveznim tijelima u razdoblju od 2011. godine do

Ne možemo to pomiriti sa svojom savješću da se prema ubojstvima hrvatskih emigranata odnosi bez potrebne osjetljivosti ili da ih se čak prešućuje. Takvo ignoriranje odlučno odbacujemo. S našim je demokratskim samopoimanjem nespojivo da ova djela – uključujući i okrutno ubojstvo nevinih, poput devetogodišnje Rosemarie Bahorić-Ševo – do danas nisu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija BiH
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 1,816.7 cm^2
Autor Piše: TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava 42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/560fbfc7-f9f1-4490-814a-82f68e415aac/pdf

naišla na odgovarajuću pozornost javnosti. Ako se mi kao država zalažemo za društvenu koheziju i nepovredivost života, to se ne smije događati selektivno.

Povijesne geste, poput klečanja u Varšavi ili Rezolucije o Armeniji, pokazuju da je Savezna Republika spremna suočiti se s povijesnim nepravdama. U tom kontekstu šutnja prema žrtvama ubojstava jugoslavenske tajne službe djeluje poput politike koja se vodi načelom dvostrukih mjerila.

U vezi s time želio bih citirati C. Matthesa: *Isprika se ne smije odgađati jer ako se s njom odugovlači, iz toga brže nego što mislimo može proizići nerješiva krivnja.*

Stoga Vas usrdno molim, poštovana gospođo predsjednice Bavarskoga parlamenta, da se u sklopu svoje dužnosti zauzmete da Slobodna Država Bavarska službeno prizna ove nepravde te izrazi javnu gestu sjećanja. Puko prosljeđivanje peticijskome odboru ne odgovara moralnoj težini ove tematike."

Kao što sam naveo, samo dan poslije, predsjednica Aigner odgovorila mi je sljedeće:

"Poštovani gospodine Đurasoviću, zahvaljujem Vam na Vašem pismu od 17. kolovoza 2026. godine, u kojem izražavate svoju duboku zabrinutost i opravdanu želju za potpunim suočavanjem s povijesnim ubojstvima hrvatskih emigranata koje je na tlu Savezne Republike Njemačke, a posebice u Bavarskoj, počinila jugoslavenska tajna služba. Ubojstvo ne zastarijeva. Počinitelji ovih gnusnih djela nikada se ne smiju osjećati sigurnima, a patnja obitelji žrtava koje su izgubile svoje najmilije traje do današnjeg dana. Vaš neumorni angažman da se ova nepravda ne zaboravi i da se žrtvama osigura dostojanstveno sjećanje zaslužuje moje puno poštovanje. Što se tiče ustavnopravne nadležnosti, pitanja koja se odnose na aktivnosti stranih tajnih službi na tlu Savezne Republike Njemačke, kao i diplomatske i vanjskopolitičke konsekvence koje iz toga proizlaze, spadaju u primarnu nadležnost saveznih tijela u Berlinu.

Obveza je to prema žrtvama

Unatoč tomu, potpuno sam svjesna povijesne i lokalne povezanosti ovih tragičnih događaja sa Slobodnom Državom Bavarskom, budući da su se mnoga od tih ubojstava dogodila upravo ovdje, posebice na širem području Münchena, te da su bavarska istražna tijela i tada i danas bila suočena s ovim slučajevima.

Stoga Vas želim izvijestiti da sam Vaš apel i priloženi popis s podatcima o 42 žrtve službeno proslijedila parlamentarnoj službi za odbore (*Parlamentarischer Ausschussdienst*) Bavarskog pokrajinskog parlamenta radi stručno-političkog razmatranja i daljnje obrade. Osobno ću s velikom pozornošću pratiti daljnji tijek ovih konzultacija i informirati se o napretku unutar parlamentarnih tijela.

Suočavanje s ovim mračnim poglavljem naše poslijeratne povijesti obveza je prema žrtvama i njihovim obiteljima, ali i prema našim zajedničkim demokratskim vrijednostima."

Zahvalio sam nakon toga predsjednici Bavarskoga parlamenta na odgovoru dodajući kako patnja pogođenih obitelji traje do danas i da njezino priznanje i potezi koje je poduzela iznimno mnogo znače meni i obiteljima žrtava. To nas učvršćuje u uvjerenju da ova mračna poglavlja naše poslijeratne povijesti ne smiju pasti u zaborav.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija BiH
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 1,816.7 cm^2
Autor Piše: TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava 42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/560fbfc7-f9f1-4490-814a-82f68e415aac/pdf

Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava 42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Nakon što sam 15 godina bez rezultata upozoravao institucije u Njemačkoj na neriješena Udbina ubojstva Hrvata u Njemačkoj napose u Bavarskoj, predsjednica bavarskoga Parlamenta liše Aigner odgovorila mi je da ta okrutna ubojstva ne zastarijevaju, da je dala nalog parlamentarnome odboru na daljnje postupanje te da će i osobno ubuduće pratiti obavljanje te zadaće

Piše:

TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Više od 15 godina upućivao sam institucijama u Njemačkoj zamolbe i apele da se povijesno i politički priznaju ubojstva hrvatskih emigranata u režiji jugoslavenske Udbe na tlu Njemačke, posebice u Bavarskoj. Moja su nastojanja ostajala uglavnom bez rezultata, ali sada je došlo do nagloga zaokreta i napretka..

Nakon što su, dakle, moji raniji apeli saveznim tijelima i peticijskim odborima u Berlinu godinama nailazili na formalna odbijanja, uputio sam 17. kolovoza 2026. godine izravan i detaljan dopis, odnosno apel predsjednici bavarskoga parlamenta (Bayerischer Landtag) Ilse Aigner. Uz dopis sam priložio i precizno strukturiran popis s podatcima o 42 žrtve.

Na moje iznenađenje, predsjednica parlamenta, gospođa Aigner, odgovorila je već sljedećega dana, 18. kolovoza, dopisom u kojemu me informira da je poduzela konkretne korake. Prvi je korak službeno pokretanja postupka. Naime, predsjednica bavarskoga parlamenta Ilse Aigner moj je zahtjev službeno proslijedila parlamentarnoj službi za odbore radi stručno-političkoga razmatranja. Nadalje, pismeno se obvezala tražiti izvješća o tijeku savjetovanja te osobno i s pozornošću pratiti daljnji razvoj situacije. Nakon toga ukazala je na ustavnopravnu nadležnost saveznih tijela za vanjskopolitičku dimenziju, ali je izričito naglasila da se mjesta zločina nalaze u slobodnoj državi Bavarskoj i da su bavarske vlasti bile uključene u tadašnja zbivanja. Naposljetku jasno je osudila zločine ističući da ubojstvo ne zastarijeva i da se počinitelji nikada ne smiju osjećati sigurnima.

Predsjednica Aigner odmah je odgovorila S obzirom na to da je ovo prvi put da je jedno visoko zakonodavno tijelo u Njemačkoj formalno uvrstilo ovu temu u

Ubijeni Hrvati - emigranti u Zapadnoj Njemačkoj u razdoblju od 1967. do 1989.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija BiH
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 1,816.7 cm^2
Autor Piše: TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava 42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/560fbfc7-f9f1-4490-814a-82f68e415aac/pdf

Br. Ime i prezime Rođen/a Ubijen/a Mjesto/grad Država 1. Marijan Šimundić 1938. 13.09.1967. Schwenningen BR Deutschland 2. JozeJelić 1967. Friedrichshafen BR Deutschland 3. MileJelić 1929. 03.05.1967. Aachen BR Deutschland 4. Petar Tominac 1939. 03.05.1967. Aachen BR Deutschland 5. Vlado Murat 1967. Doveren /Aachen BR Deutschland 6. Anđelko Pernar 1967. Doveren/Aachen BR Deutschland 7. Hrvoje Ursa 1938. 27.09.1968. Fulda, Hutzdorf BR Deutschland 8. Đuro Kokić 1938. 1968. Pforzheim BR Deutschland 9. Mile Rukavina 1910. 26.10.1968. Munchen BR Deutschland 10. Krešimir Tolj 1938. 26.10.1968. Munchen BR Deutschland 11. Vid Maričić 1946. 26.10.1968. Munchen BR Deutschland 12. Mirko Čurić 1932. 09.04.1969. Munchen BR Deutschland 13. Nahid Kulenović 1929. 30.06.1969. Munchen BR Deutschland 14. Mirko Šimić 1971. West Berlin BR Deutschland 15. Drago Mihalić 1936. 10.03.1972. Pforzheim BR Deutschland 16. Josip Senić 1936. 10.03.1972. Wiesloch BR Deutschland 17. Dr. Branko Jelić 1905, 31.05.1972. West Berlin ■ BR Deutschland 18. Stjepan Ševo 10.12.1936. 24.08.1972. obitelj živjela u BR Deutschland 19. Tatjana Ševo 4.4.1946. 24.08.1972. Stuttgartu, a ubijeni u BR Deutschland 20. Rosemarie Bahorić-Ševo 27.04.1963. 24.08.1972, 1 ~ San Dona de piave BR Deutschland 21. ŠimeVeršić 1942. 14.12.1972. Tuttlingen BR Deutschland 22. Josip Buljan-Mikulić 14.09.1973. Kornwestheim BR Deutschland 23. MateJozak 1940. 27.11.1974. Neuss BR Deutschland 24. Ilija Vučić 1930. 06.06.1975. Stuttgart BR Deutschland 25. Ivica Miošević 1975. Freiburg BR Deutschland 26. Nikola Penava 1975. Tot im Rhein gefunden BR Deutschland 27. Ivan Vučić 06.06.1975. Saarbrucken BR Deutschland 28. Jozo Miloš 1948. 19.04.1979. Koln-Aachen BR Deutschland 29. Nikola Miličević 1980. Frankfurt/Main BR Deutschland 30. Mirko Desker 1980. BR Deutschland 31. Antun Kostić 1943. 09.10.1981. Munchen BR Deutschland 32. Petar Bilandžić 1981. BR Deutschland 33. Ivan Jurišić 1981. BR Deutschland 34. Mladen Jurišić 1981. BR Deutschland 35. Ivo Furlić 1981. Mannheim BR Deutschland 36. ĐuroZagajski 1939. 27.03.1983. Munchen BR Deutschland 37. Franjo Mikulić 1932. 23.04.1983. Landsberg/Lech BR Deutschland 38. Milan Župan 1983. BR Deutschland 39. Stjepan Đureković 1926. 28.07.1983. Wolfratshausen BR Deutschland 40. Slavko Logarić 1984. BR Deutschland 41. Ivan Hlevnjak 1987. BR Deutschland 42. AnteĐapić 29.06.1989. Nurnberg BR Deutschland

Sastavio: T. Đurasović, 2025.

parlamentarnu proceduru i preuzelo dio lokalne povijesne odgovornosti, smatram da su ovi događaji od iznimnoga značaja za Republiku Hrvatsku i njezine napore u očuvanju sjećanja na žrtve.

Evo što sam u dopisu predsjednici bavarskoga Parlamenta naveo:

“Poštovana gospođo predsjednice Bavarskoga parlamenta Aigner, bio je to nezapamćen niz ubojstava koji se protezao kroz dva desetljeća: jugoslavenska tajna služba, ubila je u Saveznoj Republici Njemačkoj najmanje 42 hrvatska emigranta. Većina tih zločina dogodila se u Bavarskoj, posebice na širem području Mtinchena.

Svi moji apeli nadležnim saveznim tijelima u razdoblju od 2011. godine do danas, na žalost, ostali su bezuspješni. Dana 11. srpnja 2019. godine tadašnji savezni ministar unutarnjih poslova Horst Seehofer zajamčio mi je, doduše, da će istražna tijela i dalje provoditi istragu u do sada nedovršenim slučajevima. Unatoč tomu, Peticijski odbor Njemačkog saveznog parlamenta (Bundestag) obavijestio me nakon provjere, 24. lipnja 2020. te ponovno 3. lipnja 2026. godine da moje peticije ne će uroditi željenim plodom. Čak je i prosljeđivanje mojega apela preko ureda predsjednice Saveznoga parlamenta u veljači 2026. godine Peticijskom odboru naposljetku dovelo do istoga, negativnog ishoda. Na ovoj se točki privremeno zatvara krug institucionalne nezainteresiranosti. lako su se ova ubojstva dogodila usred naše Savezne Republike, njemačka državna tijela tada su šutjela i nijemo promatrala. Poput mnogih naših sugrađana, i ja ove zločine smatram jednom od najvećih sramotnih mrlja u njemačkoj poslijeratnoj povijesti. Oni stoje kao simbol propuštenoga suočavanja s prošlošću.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija BiH
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 1,816.7 cm^2
Autor Piše: TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava 42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/560fbfc7-f9f1-4490-814a-82f68e415aac/pdf

Ne možemo to pomiriti sa svojom savješću da se prema ubojstvima hrvatskih emigranata odnosi bez potrebne osjetljivosti ili da ih še čak prešućuje. Takvo ignoriranje odlučno odbacujemo. S našim je demokratskim samopoimanjem nespojivo da ova djela - uključujući i okrutno ubojstvo nevinih, poput devetogodišnje Rosemarie Bahorić-Ševo - do danas nisu

Stjepan Đureković bio je hrvatski disident, književnik, publicist, rodoljub i borac za istinu.

Udba ga je ubila u atentatu u Njemačkoj

“Počinitelji ovih gnusnih djela nikada se ne smiju osjećati sigurnima u Njemačkoj. Suočavanje s ovim mračnim poglavljem naše poslijeratne povijesti obveza je prema žrtvama i njihovim obiteljima, ali i prema našim zajedničkim demokratskim vrijednostima”, odgovorila mi je predsjednica bavarskoga parlamenta naišla na odgovarajuću pozornost javnosti. Ako se mi kao država zalažemo za društvenu koheziju i nepovredivost života, to se ne smije događati selektivno.

Povijesne geste, poput klečanja u Varšavi ili Rezolucije o Armeniji, pokazuju da je Savezna Republika spremna suočiti se s povijesnim nepravdama. U tom kontekstu šutnja prema žrtvama ubojstava jugoslavenske tajne službe djeluje poput politike koja se vodi načelom dvostrukih mjerila.

U vezi s time želio bih citirati C. Matthesa: Isprika se ne smije odgađati jer ako se s njom odugovlači, iz toga brže nego što mislimo može proizići nerješiva krivnja.

Stoga Vas usrdno molim, poštovana gospođo predsjednice Bavarskoga parlamenta, da se u sklopu svoje dužnosti zauzmete da Slobodna Država Bavarska službeno prizna ove nepravde te izrazi javnu gestu sjećanja. Puko prosljeđivanje peticijskome odboru ne odgovara moralnoj težini ove tematike.”

Kao što sam naveo, samo dan poslije, predsjednicaAigner odgovorila mije sljedeće:

“Poštovani gospodine Đurasoviću, zahvaljujem Vam na Vašem pismu od 17. kolovoza 2026. godine, u kojem izražavate svoju duboku zabrinutost i opravdanu želju za potpunim suočavanjem s povijesnim ubojstvima hrvatskih emigranata koje je na tlu Savezne Republike Njemačke, a posebice u Bavarskoj, počinila jugoslavenska tajna služba. Ubojstvo ne zastarijeva. Počinitelji ovih gnusnih djela nikada se ne smiju osjećati sigurnima, a patnja obitelji žrtava koje su izgubile svoje najmilije traje do današnjeg dana. Vaš neumorni angažman da se ova nepravda ne zaboravi i da se žrtvama osigura dostojanstveno sjećanje zaslužuje moje puno poštovanje. Što se tiče ustavnopravne nadležnosti, pitanja koja se odnose na aktivnosti stranih tajnih službi na tlu Savezne Republike Njemačke, kao i diplomatske i vanjskopolitičke konsekvence koje iz toga proizlaze, spadaju u primarnu nadležnost saveznih tijela u Berlinu.

Obveza je to prema žrtvama

Unatoč tomu, potpuno sam svjesna povijesne i lokalne povezanosti ovih tragičnih događaja sa Slobodnom Državom Bavarskom, budući da su se mnoga od tih ubojstava dogodila upravo ovdje, posebice na širem području Munchena, te da su bavarska istražna tijela i tada i danas bila suočena s ovim slučajevima.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija BiH
Strana 32, 33, 30, 31
Oblast strane 1,816.7 cm^2
Autor Piše: TOMISLAV ĐURASOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Bavarski parlament pokreće istragu ubojstava 42 hrvatska emigranta u Bavarskoj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/560fbfc7-f9f1-4490-814a-82f68e415aac/pdf

Stoga Vas želim izvijestiti da sam Vaš apel. i priloženi popis s podatcima o 42 žrtve službeno proslijedila parlamentarnoj službi za odbore (Parlamentarischer Ausschussdienst) Bavarskog pokrajinskog parlamenta radi stručno-političkog razmatranja i daljnje obrade. Osobno ću s velikom pozornošću pratiti daljnji tijek ovih konzultacija i informirati se o napretku unutar parlamentarnih tijela. Suočavanje s ovim mračnim poglavljem naše poslijeratne povijesti obveza je prema žrtvama i njihovim obiteljima, ali i prema našim zajedničkim demokratskim vrijednostima."

Zahvalio sam nakon toga predsjednici Bavarskoga parlamenta na odgovoru dodajući kako patnja pogođenih obitelji traje do danas i da njezino priznanje i potezi koje je poduzela iznimno mnogo znače meni i obiteljima žrtava. To nas učvršćuje u uvjerenju da ova mračna poglavlja naše poslijeratne povijesti ne # smiju pasti u zaborav.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Na rubu pameti
Strana 50
Oblast strane 473.55 cm^2
Autor Piše: DAMIR PEŠORDA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVATSKA i trajni svjetski rat

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a8c24fb9-01b3-4f82-a5ad-6d33d874eb7c/pdf

NA RUBU PAMETI

Piše: **DAMIR PEŠORDA**

HRVATSKA
i trajni svjetski rat

U poplavi nagađanja o mogućem početku Trećega svjetskog rata te kada će početi ili je li možda već počeo, nekako smo izgubili iz vida da već godinama svjedočimo nečemu što bi se moglo nazvati "trajni svjetski rat", koji je po opsegu i intenzitetu nešto slabiji od dosadašnjih dvaju svjetskih ratova te ponešto mutnijih crta razgraničenja, ali ipak predstavlja globalni ratni fenomen. Trajni svjetski rat počeo je intervencijama u Iraku i rušenjem Sadama Huseina, nastavio se raspadom Jugoslavije i iz njega proisteklim ratovima, povremenim ratovima u Aziji mahom manjega intenziteta, intervencijom u Afganistanu, Arapskim proljećem, ratom u Siriji, rusko-ukrajinskim ratom, nizom manjih ili većih sukoba diljem Afrike, američkom intervencijom u Venezueli i pritiskom na Kubu i na koncu sukobom Amerike s Iranom, kao i permanentnim sukobom Izraela s lepezom protivnika – od Hamasa do Irana. Povremene napetosti na rubu otvorenoga rata između Indije i Pakistana te kineskoga pritiska na Tajvan tu sliku samo upotpunjuju.

Je li trajni svjetski rat dio nekoga većeg plana ili je plod konstelacije međunarodnih odnosa i cijeloga niza drugih razloga, teško je znati. Međutim, vrijedi zapaziti tri učinka koji mogu biti i te kako prihvatljivi upravljačkim elitama, pod uvjetom da nisu opterećene stanovitim moralnim skrupulama. Prvi je da je trajnim ratom u velikoj mjeri potkopano međunarodno pravo, a kao glavno sredstvo u uređenju međunarodnih odnosa opet se sve više uspostavlja argument sile. Drugi je da se na udaru nalazi i unutarnje pravo država te posebice demokratski uzusi i demokracija kao sustav. Tako da danas svjedočimo pravoj poplavi autokrata u nominalno demokratskim državama, od Erdoğana u Turskoj do Vučića u Srbiji, a donedavno je to na neki način bio i Orban u Mađarskoj. Također treba spomenuti i predsjednika Sjedinjenih Američkih Država, svojevrsnoga svjetionika demokracije, koji sebi često dopušta izjave koje se kose s demokratskim uzusima.

• • • • •

Prije svega Hrvatska zbog događaja u BiH može biti uvučena u sukob, a još nije prestala ni opasnost da Srbija krene u neku novu osvajačku avanturu, osobito ako joj neki mentor sa strane obeća izgledan dobitak. U tom kontekstu posebno zabrinjava srpsko ubrzano naoružanje, dok Hrvatska u tom pogledu debelo kaska iako se nakon dugoga razdoblja pasivnosti ponešto poduzima, ali nedovoljno. Uslijed događanja na globalnome planu slabi štit NATO-a i EU tako da nam oni više nisu pouzdana brana od mogućih napada, ako su ikada i bili

• • • • •

Treća je, da tako kažem, prednost trajnoga rata jest da osigurava jedan od temeljnih uvjeta na koji svijet funkcionira. Znamo iz povijesti da ratovi nose sa sobom pustoš i razaranje, ali da neki način i pokreću svijet naprijed. Još je Heraklit Efežanin tvrdio da je rat otac svijuh stvari, ne misleći, naravno, na ljudske ratove nego na to da je sraz suprotnosti temelj svega. No pogledamo li cijeli taj citat koji glasi "Rat je otac svemu, svemu kralj: jedne je iznio kao bogove, druge kao ljude, jedne je učinio robovima, a druge slobodnima.", ne možemo zanijekati da i međuljudski sukobi nisu obuhvaćeni tom mrežom permanentnih sukoba iz kojih se rađa novo. U svakom slučaju, ratovi su tijekom cijele povijesti karakterizirali ljudski rod te se s prilično dozom sigurnosti može utvrditi, koliko god to zvučalo odbojno, na neki način i neophodni za razvoj čovječanstva. Ta pesimistična situacija može se nadići jedino eshatološkim ispunjenjem u Kraljevstvu Nebeskome.

Kakav je položaj Hrvatske u globalnoj situaciji trajnoga rata? Stanje trajnoga rata stvara se i održava tako da se diljem svijeta stvaraju žarišta koja je moguće s malo vanjskoga poticaja paliti i gasiti po potrebi. Hrvatsko je istočno okruženje jedno takvo žarište, stoga treba imati na umu da ni Hrvatska nije pošteđena izgledne opasnosti od nekih budućih ratnih događaja. Prije svega Hrvatska zbog događaja u BiH može biti uvučena u sukob, a još nije prestala ni opasnost da Srbija krene u neku novu osvajačku avanturu, osobito ako joj neki mentor sa strane obeća izgledan dobitak. U tom kontekstu posebno zabrinjava srpsko ubrzano naoružanje, dok Hrvatska u tom pogledu debelo kaska iako se nakon dugoga razdoblja pasivnosti ponešto poduzima, ali nedovoljno. Uslijed događanja na globalnome planu slabi štit NATO-a i EU, tako da nam oni više nisu pouzdana brana od mogućih napada, ako su ikada i bili. Stoga je krajnje vrijeme da Hrvatska počne voditi proaktivnu sigurnosnu politiku – od rada sigurnosnih službi u sprječavanju raznih sabotaža do jačanja vojske i nacionalnoga duha općenito.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Na rubu pameti
Strana 50
Oblast strane 473.55 cm^2
Autor Piše: DAMIR PEŠORDA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVATSKA i trajni svjetski rat

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a8c24fb9-01b3-4f82-a5ad-6d33d874eb7c/pdf

HRVATSKA i trajni svjetski rat

Piše: DAMIR PEŠORDA poplavi nagađanja o mogućem početku Trećega svjetskog rata te kada će početi ili je li možda već počeo, nekako smo izgubili iz vida da već godinama svjedočimo nečemu što bi se moglo nazvati "trajni svjetski rat", koji je po opsegu i intenzitetu nešto slabiji od dosadašnjih dvaju svjetskih ratova te ponešto mutnijih crta razgraničenja, ali ipak predstavlja globalni ratni fenomen. Trajni svjetski rat počeo je intervencijama u Iraku i rušenjem Sadama Huseina, nastavio se raspadom Jugoslavije i iz njega proisteklim ratovima, povremenim ratovima u Aziji mahom manjega intenziteta, intervencijom u Afganistanu, Arapskim proljećem, ratom u Siriji, rusko-ukrajinskim ratom, nizom manjih ili većih sukoba diljem Afrike, američkom intervencijom u Venezueli i pritiskom na Kubu i na koncu sukobom Amerike s Iranom, kao i permanentnim sukobom Izraela s lepezom protivnika - od Hamasa do Irana. Povremene napetosti na rubu otvorenoga rata između Indije i Pakistana te kineskoga pritiska na Tajvan tu sliku samo upotpunjuju.

Je li trajni svjetski rat dio nekoga većeg plana ili je plod konstelacije međunarodnih odnosa i cijeloga niza drugih razloga, teško je znati. Međutim, vrijedi zapaziti tri učinka koji mogu biti i te kako prihvatljivi upravljačkim elitama, pod uvjetom da nisu opterećene stanovitim moralnim skrupulama. Prvi je da je trajnim ratom u velikoj mjeri potkopano međunarodno pravo, a kao glavno sredstvo u uređenju međunarodnih odnosa opet se sve više uspostavlja argument sile. Drugi je da se na udaru nalazi i unutarnje pravo država te posebice demokratski uzusi i demokracija kao sustav. Tako da danas svjedočimo pravoj poplavi autokrata u nominalno demokratskim državama, od Erdogana u Turskoj do Vučića u Srbiji, a donedavno je to na neki način bio i Orban u Mađarskoj. Također treba spomenuti i predsjednika Sjedinjenih Američkih Država, svojevrsnoga svjetionika demokracije, koji sebi često dopušta izjave koje se kose s demokratskim uzusima.

Treća je, da tako kažem, prednost trajnoga rata jest da osigurava jedan od temeljnih uvjeta na koji svijet funkcionira. Znamo iz povijest' da ratovi nose sa sobom pustoš i razaranje, ali da neki način i pokreću svijet naprijed. Još je Heraklit Efežanin tvrdio da je rat otac sviju stvari, ne misleći, naravno, na ljudske ratove nego na to da je sraz suprotnosti temelj svega. No pogledamo li cijeli taj citat koji glasi "Rat je otac svemu, svemu kralj: jedne je iznio kao bogove, druge kao ljude, jedne je učinio robovima, a druge slobodnima.", ne možemo zanijekati da i međuljudski sukobi nisu obuhvaćeni tom mrežom permanentnih sukoba iz kojih se rađa novo. U svakom slučaju, ratovi su tijekom cijele povijesti karakterizirali ljudski rod te se s priličnom dozom sigurnosti može utvrditi, koliko god to zvučalo odbojno, na neki način i neophodni za razvoj čovječanstva. Ta pesimistična situacija može se nadići jedino eshatološkim ispunjenjem u Kraljevstvu Nebeskome.

Kakav je položaj Hrvatske u globalnoj situaciji trajnoga rata? Stanje trajnoga rata stvara se i održava tako da se diljem svijeta stvaraju žarišta koja je moguće s malo vanjskoga poticaja paliti i gasiti po potrebi. Hrvatsko je istočno okruženje jedno takvo žarište, stoga treba imati na umu da ni Hrvatska nije pošteđena izgledne opasnosti od nekih budućih ratnih događaja. Prije svega Hrvatska zbog događaja u BIH može biti uvučena u sukob, a još nije prestala ni opasnost da Srbija krene u neku novu osvajačku avanturu, osobito ako joj neki mentor sa strane obeća izgledan dobitak. U tom kontekstu posebno zabrinjava srpsko ubrzano naoružanje, dok Hrvatska u tom pogledu debelo kaska iako se nakon dugoga razdoblja pasivnosti ponešto poduzima, ali nedovoljno. Uslijed događanja na globalnome planu slabi štit NATO-a i EU, tako da nam oni više nisu pouzdana brana od mogućih napada, ako su ikada i bili. Stoga je krajnje vrijeme da Hrvatska počne voditi proaktivnu sigurnosnu politiku - od rada sigurnosnih službi u sprječavanju raznih sabotaža do jačanja vojske i nacionalno-* ga duha općenito.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 03, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Na rubu pameti
Strana 50
Oblast strane 473.55 cm^2
Autor Piše: DAMIR PEŠORDA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HRVATSKA i trajni svjetski rat

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a8c24fb9-01b3-4f82-a5ad-6d33d874eb7c/pdf

Prije svega Hrvatska zbog događaja u BIH može biti uvučena u sukob, a još nije prestala ni opasnost da Srbija krene u neku novu osvajačku avanturu, osobito ako joj neki mentor sa strane obeća izgledan dobitak. U tom kontekstu posebno zabrinjava srpsko ubrzano naoružanje, dok Hrvatska u tom pogledu debelo kaska iako se nakon dugoga razdoblja pasivnosti ponešto poduzima, ali nedovoljno. Uslijed događanja na globalnome planu slabi štit NATO-a i EU tako da nam oni više nisu pouzdana brana od mogućih napada, ako su ikada i bili

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 8, 9
Oblast strane 1,795.68 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VOLODIMIR TOLKAČ,

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9e4e6d71-4a1e-4489-b619-49d8fff6f99b/pdf

VOLODIMIR TOLKAČ,

BIVŠI AMBASADOR UKRAJINE U SRBIJI: 'BEOGRAD SE JOŠ NIJE ODMAKNUO OD RUSIJE'

Danas je teško govoriti o slavenskom bratstvu koje se nekad isticalo, ideji da smo svi mi Slaveni i da je Moskva najbolji prijatelj Srbije. U ovoj situaciji Srbi se nalaze u procjepu; ne mogu shvatiti tko je "Slaven" jer je velik dio slavenskog stanovništva na istoku danas pod napadom Rusije. To je jednostavno vrlo teško razumjeti - kaže naš sugovornik

PIŠE VELJKO POPOVIĆ

PRIVATNI ALBUM

"Čekali su da Rusi borbama izbiju na Dunav i otvore si pristup Srbiji, a dobili su Zelenskog u Beogradu" – jedan je od brutalnijih internetskih statusa kojima je onaj prozapadni i antiputinovski dio Srbije popratio iznenadni posjet predsjednika Ukrajine Volodimira Zelenskoga svojem srbijanskom kolegi Aleksandru Vučiću.

Vučić, koji sve vrijeme svoje vlasti nastavlja vanjsku politiku koju je naslijedio od svojih demokratskih prethodnika, politiku sjedenja na više stolica, potko zna koji put demantirao je one koji su u određenim trenucima proglašavali da se konačno odrekao Zapada i europskih integracija i konačno okrenuo Rusiji i Vladimiru Putinu.

Sada, pak, tu i tamo izlaze analize kako se konačno okrenuo Zapadu i kako je posjet Zelenskog to zakucao. Čini se da je i to jednako pogrešno kao i oni prvi zaključci. Vučić očigledno, unatoč sve jačim pritiscima da se konačno opredijeli, nastavlja lebdjeti u limbu u sve podijeljenijem i opasnijem svijetu.

U srbijanskoj i europskoj javnosti na različite je načine tumačen posjet ukrajinskog ratnog predsjednika srbijanskoj prijestolnici i grljenje čovjeka od kojega je rat napravio figuru koju mnogi nazivaju liderom slobodnog svijeta s autoritarnim liderom koji nikada nije krio svoje pozitivne emocije prema azijskim kolegama mnogo autoritarnijim od njega. Radoznali promatrači situacije zapitali su se kako će mediji koji podupiru rusku agresiju na Ukrajinu katkad – čini se – i jače od propagandne mašine u samoj Moskvi propratiti ovaj Vučićev izlet, no na tom se polju ništa nije promijenilo. Glavni prorežimski tabloidi dosta su zabašurili ovaj posjet prenijevši šture vijesti o protokolu, izbjegavajući tako da moraju objašnjavati svojoj publici, zakucanoj u proruskom raspoloženju, što se to, do vraga, dogodilo.

Poprilično zbunjena ostala je i oporbeno raspoložena javnost, makar onaj njezin veći dio koji je za europske integracije Srbije, ali ne može Vučića vidjeti na oči. Onaj manji dio koji bi sklonio Vučića, ali ostao vjeran kremaljskom diktatoru, nakratko je pak dobio krila. Točno stotinu javnih ličnosti, istaknutih nacionalista i boraca protiv ideje da je Srbiji mjesto na Zapadu, potpisalo je prorusko pismo javnosti u kojem su oštro negodovali zbog posjeta Zelenskog.

Hrvatska nije u tom kolu

Slobodna Dalmacija o posjetu Zelenskoga Beogradu razgovarala je s bivšim veleposlanikom Ukrajine u Srbiji, danas umirovljenim diplomatom Volodimirom Tolkačem, koji je obnašao dužnost izvanrednoga i opunomoćenog veleposlanika Ukrajine u Republici Srbiji do kraja studenoga 2025. godine.

Gospodine Tolkač, Volodimir Zelenski tek je završio iznenadni posjet Beogradu. Kakva je vaša generalna ocjena tog posjeta?

– Ne želim iznositi baš sve aspekte svog razmišljanja o tome, ali mogu reći da sam prilično zadovoljan tim sastankom. Vidite, Srbi su kroz povijest – barem u novije doba – uvijek bili okrenuti Rusiji. No, danas, s početkom te sveopće agresije, dolazi do svojevrsne promjene u njihovom razmišljanju. Prije svega, danas je teško govoriti o nekakvoj slavenskoj zajednici ili bratstvu – onom slavenskom bratstvu koje se nekad isticalo, ideji da smo svi mi Slaveni i da je Moskva najbolji prijatelj Srbije. U ovoj

AFP

situaciji Srbi se nalaze u svojevrsnom procjepu; ne mogu shvatiti tko je zapravo "Slaven" jer je velik dio slavenskog stanovništva na istoku – mislim na istočnoslavensku skupinu: Bjeloruse, Ukrajince i Ruse – danas pod napadom Rusije. To je jednostavno vrlo teško razumjeti.

U svakom slučaju, danas je teško bilo što reći jer je Srbija tradicionalno pokušavala balansirati između različitih centara moći. Znate vrlo dobro da su to radili u Titovo vrijeme, a mislim da znate da su to radili i za vrijeme dinastije Karađorđevića, kada su također pokušavali balansirati između Ruskoga Carstva i Austro-Ugarske. To je, dakle, njihov tradicionalni pristup. Hrvatska je s tim završila, no Srbija je nastavila s takvom praksom. Ono što je važnije jest da će sljedeći korak, po mojem mišljenju, vjerojatno biti sastanak s Rusima kako bi se pokušala održati ravnoteža i očuvala tradicionalna pozicija. Bilo je to početkom 2023. godine kada se Vučić sastao sa Zelenskim u Kišinjevu; bio je to prvi osobni susret dvojice predsjednika i vjerujem da otad ta dva lidera njeguju dobre osobne odnose

Mislite li da je ovo trenutak kada Vučić konačno bira stranu? Naime, neki analitičari to tvrde – iako nije prvi put da takvo što izjavljuju. Obično govore da će se prikloniti ruskoj strani, no ovaj put kažu da je Srbija konačno odabrala Zapad, pozivajući se pritom na njemačkog kancelara Friedricha Merza koji je poručio da se to mora učiniti.

– Mislim da je riječ o svojevrsnoj demonstraciji. Ne želim govoriti o zakulisnim radnjama, već o onome što je vidljivo: Srbi pokušavaju izvući najbolje iz svoje pozicije na europskom putu jer im se ruski put sve više zatvara, pa traže novo središte moći. Iako su se možda više oslanjali na Rusiju, danas doista traže novu ravnotežu.

Kao drugo, uvijek se šalim – a

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 8, 9
Oblast strane 1,795.68 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VOLODIMIR TOLKAČ,

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9e4e6d71-4a1e-4489-b619-49d8fff6f99b/pdf

to sam govorio i samoj Srbiji – da bi, ako želi razumjeti rusku stranu, trebali pristati na razmjenu teritorija: neka ljudi iz Donbasa dođu ovamo, a oni (Srbi) neka odu u Donbas; tek bi tada shvatili o čemu je riječ. No, ozbiljno govoreći, Srbija se nalazi u situaciji u kojoj je okružena NATO-om – tu je Republika Srpska, ali sve ostale zemlje oko Srbije članice su NATO-a i EU-a. Položaj Srbije vrlo je težak, a ovaj posjet smatram jednim od najvažnijih jer njime Srbija nastoji Europskoj uniji pokazati da je na dobrom putu, ali uz određene nacionalne posebnosti. Te posebnosti podrazumijevaju nepriključivanje zajedničkoj vanjskoj politici te iskorištavanje svih pogodnosti suradnje s Rusijom – prvenstveno u energetskom sektoru i slično. Mislim da će se takva igra nastaviti, uz određene pomake prema Zapadu.

Sa Srbijom zajedno prema EU

Vidjeli smo komentare kako ovaj posjet jasno pokazuje da Rusija ne može pobijediti u ovom ratu, odnosno da ga zapravo gubi – takva su stajališta s ukrajinske strane. Slažete li se s tim?

– Slažem se. Srbija vrlo oprezno prati situaciju na bojišnici. Čini se da imamo dobre izglede na terenu, a Srbija to vrlo dobro razumije.

Koji su interesi ukrajinske strane, odnosno predsjednika Zelenskoga za ovaj posjet? Naime, Srbija je svojevrsna "rupa" na europskoj karti jer znatan postotak stanovništva podržava Rusiju u ovom ratu. Postoje zemlje koje od početka snažno podupiru obranu Ukrajine, i kada je riječ o političkom vodstvu, i kada je riječ o velikom postotku stanovništva. Predsjednik Zelenski uputio se, ipak, u Beograd, a ne u neki drugi glavni grad u okruženju.

– Vrlo dobro razumijem da naš put prema EU-u nije lak. Možda nam je položaj na političkom planu znatno bolji, ali suočavamo se i s drugim izazovima. Dobro znate da danas imamo određenih problema sa susjedima – prije svega s Mađarskom, a možda sada i s Poljskom. U tom kontekstu, mnoge su zemlje inzistirale na tome da bi naš proces pridruživanja Europskoj uniji mogle nadmašiti druge države kandidatkinje s Balkana.

Upravo zato vidite da je naš predsjednik parlamenta organizirao i inicirao prvi sastanak u Srbiji posvećen našem zajedničkom procesu integracije u EU. Danas vidim i da slijedi drugi sastanak koji će dodatno osnažiti taj proces. Vidite, nakon nekoliko godina – a mislim da je riječ o ključnim trenucima – potpisali smo memorandum sa Srbijom o suradnji na integracijskom putu. Taj je sporazum, odnosno memorandum, krajem svibnja potpisala naša potpredsjednica Vlade koja je prethodno boravila u Beogradu. Nakon toga usliједio je sastanak našeg predsjednika parlamenta u tome gradu, a treći korak je dolazak našeg predsjednika.

Također mogu reći da su njihovi dobri osobni odnosi započeli u Moldaviji, možda 2023. godine, te su se razvijali tijekom protekle tri godine – mislim pritom na odnos između ta dva predsjednika.

Dakle, kažete da je glavni razlog ovog posjeta bio ponajprije pospješivanje procesa europskih integracija, a ne nabava oružje ili takva vrsta potpore iz Srbije kao što se može čuti u javnosti?

– Ja jesam u mirovini, ali ne mogu govoriti o oružju i sličnim stvarima.

Srpska centrala u Bahmutu

Možda da se vratimo na Srbiju i vaše iskustvo: bili ste veleposlanik u zemlji koja iskazuje najveću potporu ruskoj invaziji. Kakvo je bilo vaše iskustvo na toj poziciji? Znamo da ste bili prisutni na nekoliko skupova potpore Ukrajini – iskreno, nije bilo mnogo ljudi, tek nekoliko hrabrih Rusa koji se protive ratu i žive u Srbiji, neki antiratni aktivisti iz Srbije i poneki Ukrajinac (jer u Srbiji ih živi znatno manje nego u drugim zemljama koje podupiru Ukrajinu), ali sveukupno to nije bio veliki broj. Tu je i činjenica da je Srbija regionalno sjedište agresivne ruske propagande – neki kažu da je ta propaganda odavde čak snažnija od one iz same Moskve. Kakav je bio osjećaj biti veleposlanik u takvoj zemlji?

– Uvijek kažem da je moja prva dužnost kao veleposlanika – prije svega – razumjeti situaciju, a tek onda reagirati. Mogu reći samo jedno: diplomatski je posao vrlo težak. Glavna zadaća diplomacije, po mom mišljenju, jest održavanje odnosa među zemljama i iskorištavanje svih prilika – ne samo onih nužnih – za to. Ponekad mislim da su ovi posjeti također rezultat te situacije.

Drugo, važno je vršiti, možda ne snažan, ali stalan utjecaj na medije i javnost. Navest ću vam jedan primjer situacije koja me uvijek iznova ljutila, ali na koju sam često dobivao odgovor: "Razumijemo vas jer smo i mi bili u takvoj situaciji tijekom NATO-ova bombardiranja 1999. godine". A to je bilo "blago" bombardiranje od strane NATO-a. Spominjem ovaj primjer jer u svom radu moram biti vrlo oprezan i voditi računa o povijesnim vezama; uvijek podsjećam Srbiju da su Rusi potpuno uništili povijesno i administrativno središte Srba u Ukrajini – "Slavenosrbiju" u Bahmutu*. Nije lako djelovati u takvoj zemlji, ali smatram da dužnost veleposlanika nije stvarati sukobe. Ponekad je teško pronaći način za jačanje međusobnog razumijevanja; svi moramo biti oprezni jer dobro znamo da je Srbija autoritarna zemlja – ako kažete nešto protiv njezinih čelnika, možete biti sigurni da će vam pristup medijima biti blokiran.

(*Grad Bahmut je bio upravno središte Slavenosrbije, autonomnog vojno-upravnog teritorija Ruskog Carstva koji je postojao od 1753. do 1764. godine.)

Za kraj, kakav je vaš komentar na odnos Europske unije i Srbije? Postoji svojevrsni pritisak na Srbiju da uvede sankcije Rusiji i zatvori one kanale i medije koji zapravo šire rusku propagandu. Ipak, Srbija je uspjela zadržati vlastiti kurs; traje već peta godina rata u Ukrajini, a situacija se nije bitno promijenila. Iako je predsjednik Zelenski bio tu, ti mediji nastavljaju širiti žestoku rusku propagandu i zavoditi ljude. Smatrate li da je pritisak Europske unije i Zapada općenito na Srbiju bio dovoljan ili je mogao biti snažniji? Koja je vaša poruka Europskoj uniji, a možda i Hrvatskoj kao njezinoj maloj sastavnici?

– Nije tajna, javno sam na nekim konferencijama govorio o tome da je Srbija, kao nasljednica bivše Jugoslavije, imala koristi od Europske unije: slobode kretanja, mogućnosti dobivanja kredita ili financiranja projekata iz europskih fondova i tako dalje. No, danas je vrijeme da Srbija ne ubire samo plodove, već da preuzme odgovornost i ispuni svoje obveze – da obavi taj nezahvalan posao i provede promjene u medijskom prostoru, osigura slobodu medija. To je vrlo teško učiniti, ali mislim da je došlo vrijeme da Europska unija kaže: "U redu, ako ne želite iskoristiti ove procese integracije, ograničit ćemo određene aspekte naših odnosa pa ćemo vidjeti kako će to izgledati". Ne bih bio sretan da do toga dođe, ali moram reći da je stav srbijanskog društva vrlo čvrst...

Mislim da će se i predsjednici koji dođu nakon Vučića suočiti s istim problemom – možda će imati drukčiji predznak, ali problem ostaje isti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 8, 9
Oblast strane 1,795.68 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VOLODIMIR TOLKAČ,

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9e4e6d71-4a1e-4489-b619-49d8fff6f99b/pdf

VOLODIMIR TOLKAČ,

BIVŠI AMBASADOR UKRAJINE U SRBIJI: 'BEOGRAD SE JOŠ NIJE ODMAKNUO OD RUSIJE'

Danas je teško govoriti o slavenskom bratstvu koje se nekad isticalo, ideji da smo svi mi Slaveni i da je Moskva najbolji prijatelj Srbije. U ovoj situaciji Srbi se nalaze u procjepu; ne mogu shvatiti tko je "Slaven" jer je velik dio slavenskog stanovništva na istoku danas pod napadom Rusije. To je jednostavno vrlo teško razumjeti - kaže naš sugovornik "Čekali su da Rusi borbama izbiju na Dunav i otvore si pristup Srbiji, a dobili su Zelenskog u Beogradu" – jedan je od brutalnijih internetskih statusa kojima je onaj prozapadni i antiputinovski dio Srbije popratio iznenadni posjet predsjednika Ukrajine Volodimira Zelenskoga svojem srbijanskom kolegi Aleksandru Vučiću.

Vučić, koji sve vrijeme svoje vlasti nastavlja vanjsku politiku koju je naslijedio od svojih demokratskih prethodnika, politiku sjedenja na više stolica, po tko zna koji put demantirao je one koji su u određenim trenucima proglašavali da se konačno odrekao Zapada i europskih integracija i konačno okrenuo Rusiji i Vladimiru Putinu.

Sada, pak, tu i tamo izlaze analize kako se konačno okrenuo Zapadu i kako je posjet Zelenskog to zakucao. Čini se da je i to jednako pogrešno kao i oni prvi zaključci: Vučić očigledno, unatoč sve jačim pritiscima da se konačno opredijeli, nastavlja lebdjeti u limbu u sve podijeljenijem i opasnijem svijetu. U srbijanskoj i europskoj javnosti na različite je načine tumačen posjet ukrajinskog ratnog predsjednika srbijanskoj prijestolnici i grljenje čovjeka od kojega je rat napravio fguru koju mnogi nazivaju liderom slobodnog svijeta s autoritarnim liderom koji nikada nije krio svoje pozitivne emocije prema azijskim kolegama mnogo autoritarnijim od njega. Radoznali promatrači situacije zapitali su se kako će mediji koji podupiru rusku agresiju na Ukrajinu katkad – čini se – i jače od propagandne mašine u samoj Moskvi popratiti ovaj Vučićev izlet, no na tom se polju ništa nije promijenilo. Glavni prorežimski tabloidi dosta su zabašurili ovaj posjet prenijevši šture vijesti o protokolu, izbjegavajući tako da moraju objašnjavati svojoj publici, zakucanoj u proruskom raspoloženju, što se to, do vraga, dogodilo.

Poprilično zbunjena ostala je i oporbeno raspoložena javnost, makar onaj njezin veći dio koji je za europske integracije Srbije, ali ne može Vučića vidjeti na oči. Onaj manji dio koji bi sklonio Vučića, ali ostao vjeran kremaljskom diktatoru, nakratko je pak dobio krila. Točno stotinu javnih ličnosti, istaknutih nacionalista i boraca protiv ideje da je Srbiji mjesto na Zapadu, potpisalo je prorusko pismo javnosti u kojem su oštro negodovali zbog posjeta Zelenskog. Hrvatska nije u tom kolu Slobodna Dalmacija o posjetu Zelenskoga Beogradu razgovarala je s bivšim veleposlanikom Ukrajine u Srbiji, danas umirovljenim diplomatom Volodimirom Tolkačem, koji je obnašao dužnost izvanrednoga i opunomoćenog veleposlanika Ukrajine u Republici Srbiji do kraja studenoga 2025. godine.

Gospodine Tolkač, Volodimir Zelenski tek je završio iznenadni posjet Beogradu. Kakva je vaša generalna ocjena tog posjeta? – Ne želim iznositi baš sve aspekte svog razmišljanja o tome, ali mogu reći da sam prilično zadovoljan tim sastankom. Vidite, Srbi su kroz povijest – barem u novije doba – uvijek bili okrenuti Rusiji. No, danas, s početkom te sveopće agresije, dolazi do svojevrsne promjene u njihovom razmišljanju. Prije svega, danas je teško govoriti o nekakvoj slavenskoj zajednici ili bratstvu – onom slavenskom bratstvu koje se nekad isticalo, ideji da smo svi mi Slaveni i da je Moskva najbolji prijatelj Srbije. U ovoj situaciji Srbi se nalaze u svojevrsnom procjepu; ne mogu shvatiti tko je zapravo "Slaven" jer je velik dio slavenskog stanovništva na istoku – mislim na istočnoslavensku skupinu: Bjeloruse, Ukrajince i Ruse – danas pod napadom Rusije. To je jednostavno vrlo teško razumjeti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 8, 9
Oblast strane 1,795.68 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VOLODIMIR TOLKAČ,

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9e4e6d71-4a1e-4489-b619-49d8fff6f99b/pdf

U svakom slučaju, danas je teško bilo što reći jer je Srbija tradicionalno pokušavala balansirati između različitih centara moći. Znate vrlo dobro da su to radili u Titovo vrijeme, a mislim da znate da su to radili i za vrijeme dinastije Karađorđevića, kada su također pokušavali balansirati između Ruskoga Carstva i Austro-Ugarske. To je, dakle, njihov tradicionalni pristup. Hrvatska je s tim završila, no Srbija je nastavila s takvom praksom. Ono što je važnije jest da će sljedeći korak, po mojem mišljenju, vjerojatno biti sastanak s Rusima kako bi se pokušala održati ravnoteža i očuvala tradicionalna pozicija. Bilo je to početkom 2023. godine kada se Vučić sastao sa Zelenskim u Kišinjevu; bio je to prvi osobni susret dvojice predsjednika i vjerujem da otad ta dva lidera njeguju dobre osobne odnose Mislite li da je ovo trenutak kada Vučić konačno bira stranu? Naime, neki analitičari to tvrde – iako nije prvi put da takvo što izjavljuju. Obično govore da će se prikloniti ruskoj strani, no ovaj put kažu da je Srbija konačno odabrala Zapad, pozivajući se pritom na njemačkog kancelara Friedricha Merza koji je poručio da se to mora učiniti. – Mislim da je riječ o svojevrsnoj demonstraciji. Ne želim govoriti o zakulisnim radnjama, već o onome što je vidljivo: Srbi pokušavaju izvući najbolje iz svoje pozicije na europskom putu jer im se ruski put sve više zatvara, pa traže novo središte moći. Iako su se možda više oslanjali na Rusiju, danas doista traže novu ravnotežu.

Kao drugo, uvijek se šalim – a

PIŠE VELJKO POPOVIĆ to sam govorio i samoj Srbiji – da bi, ako žele razumjeti rusku stranu, trebali pristati na razmjenu teritorija: neka ljudi iz Donbasa dođu ovamo, a oni (Srbi) neka odu u Donbas; tek bi tada shvatili o čemu je riječ. No, ozbiljno govoreći, Srbija se nalazi u situaciji u kojoj je okružena NATO-om – tu je Republika Srpska, ali sve ostale zemlje oko Srbije članice su NATO-a i EUa. Položaj Srbije vrlo je težak, a ovaj posjet smatram jednim od najvažnijih jer njime Srbija nastoji Europskoj uniji pokazati da je na dobrom putu, ali uz određene nacionalne posebnosti. Te posebnosti podrazumijevaju nepriključivanje zajedničkoj vanjskoj politici te iskorištavanje svih pogodnosti suradnje s Rusijom – prvenstveno u energetskom sektoru i slično. Mislim da će se takva igra nastaviti, uz određene pomake prema Zapadu.

Sa Srbijom zajedno prema EU

Vidjeli smo komentare kako ovaj posjet jasno pokazuje da Rusija ne može pobijediti u ovom ratu, odnosno da ga zapravo gubi – takva su stajališta s ukrajinske strane. Slažete li se s tim? – Slažem se. Srbija vrlo oprezno prati situaciju na bojišnici. Čini se da imamo dobre izglede na terenu, a Srbija to vrlo dobro razumije.

Koji su interesi ukrajinske strane, odnosno predsjednika Zelenskoga za ovaj posjet? Naime, Srbija je svojevrsna "rupa" na europskoj karti jer znatan postotak stanovništva podržava Rusiju u ovom ratu. Postoje zemlje koje od početka snažno podupiru obranu Ukrajine, i kada je riječ o političkom vodstvu, i kada je riječ o velikom postotku stanovništva. Predsjednik Zelenski uputio se, ipak, u Beograd, a ne u neki drugi glavni grad u okruženju.

– Vrlo dobro razumijem da naš put prema EU-u nije lak. Možda nam je položaj na političkom planu znatno bolji, ali suočavamo se i s drugim izazovima. Dobro znate da danas imamo određenih problema sa susjedima – prije svega s Mađarskom, a možda sada i s Poljskom. U tom kontekstu, mnoge su zemlje inzistirale na tome da bi naš proces pridruživanja Europskoj uniji mogle nadmašiti druge države kandidatkinje s Balkana.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 8, 9
Oblast strane 1,795.68 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VOLODIMIR TOLKAČ,

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9e4e6d71-4a1e-4489-b619-49d8fff6f99b/pdf

Upravo zato vidite da je naš predsjednik parlamenta organizirao i inicirao prvi sastanak u Srbiji posvećen našem zajedničkom procesu integracije u EU. Danas vidim i da slijedi drugi sastanak koji će dodatno osnažiti taj proces. Vidite, nakon nekoliko godina – a mislim da je riječ o ključnim trenucima – potpisali smo memorandum sa Srbijom o suradnji na integracijskom putu. Taj je sporazum, odnosno memorandum, krajem svibnja potpisala naša potpredsjednica Vlade koja je prethodno boravila u Beogradu. Nakon toga uslijedio je sastanak našeg predsjednika parlamenta u tome gradu, a treći korak je dolazak našeg predsjednika.

Također mogu reći da su njihovi dobri osobni odnosi započeli u Moldaviji, možda 2023. godine, te su se razvijali tijekom protekle tri godine – mislim pritom na odnos između ta dva predsjednika.

Dakle, kažete da je glavni razlog ovog posjeta bio ponajprije pospješivanje procesa europskih integracija, a ne nabava oružje ili takva vrsta potpore iz Srbije kao što se može čuti u javnosti? – Ja jesam u mirovini, ali ne mogu govoriti o oružju i sličnim stvarima.

Srpska centrala u Bahmutu Možda da se vratimo na Srbiju i vaše iskustvo: bili ste veleposlanik u zemlji koja iskazuje najveću potporu ruskoj invaziji. Kakvo je bilo vaše iskustvo na toj poziciji? Znamo da ste bili prisutni na nekoliko skupova potpore Ukrajini – iskreno, nije bilo mnogo ljudi, tek nekoliko hrabrih Rusa koji se protive ratu i žive u Srbiji, neki antiratni aktivisti iz Srbije i poneki Ukrajinac (jer u Srbiji ih živi znatno manje nego u drugim zemljama koje podupiru Ukrajinu), ali sveukupno to nije bio velik broj. Tu je i činjenica da je Srbija regionalno sjedište agresivne ruske propagande – neki kažu da je ta propaganda odavde čak snažnija od one iz same Moskve. Kakav je bio osjećaj biti veleposlanik u takvoj zemlji?

– Uvijek kažem da je moja prva dužnost kao veleposlanika – prije svega – razumjeti situaciju, a tek onda reagirati. Mogu reći samo jedno: diplomatski je posao vrlo težak. Glavna zadaća diplomacije, po mom mišljenju, jest održavanje odnosa među zemljama i iskorištavanje svih prilika – ne samo onih nužnih – za to. Ponekad mislim da su ovi posjeti također rezultat te situacije.

Drugo, važno je vršiti, možda ne snažan, ali stalan utjecaj na medije i javnost. Navest ću vam jedan primjer situacije koja me uvijek iznova ljutila, ali na koju sam često dobivao odgovor: “Razumijemo vas jer smo i mi bili u takvoj situaciji tijekom NATO-ova bombardiranja 1999. godine”. A to je bilo “blago” bombardiranje od strane NATOa. Spominjem ovaj primjer jer u svom radu moram biti vrlo oprezan i voditi računa o povijesnim vezama; uvijek podsjećam Srbiju da su Rusi potpuno uništili povijesno i administrativno središte Srba u Ukrajini – “Slavenosrbiju” u Bahmutu*. Nije lako djelovati u takvoj zemlji, ali smatram da dužnost veleposlanika nije stvarati sukobe. Ponekad je teško pronaći način za jačanje međusobnog razumijevanja; svi moramo biti oprezni jer dobro znamo da je Srbija autoritarna zemlja – ako kažete nešto protiv njezinih čelnika, možete biti sigurni da će vam pristup medijima biti blokiran. (*Grad Bahmut je bio upravno središte Slavenosrbije, autonomnog vojno-upravnog teritorija Ruskog Carstva koji je postojao od 1753. do 1764. godine.) Za kraj, kakav je vaš komentar na odnos Europske unije i Srbije? Postoji svojevrsni pritisak na Srbiju da uvede sankcije Rusiji i zatvori one kanale i medije koji zapravo šire rusku propagandu. Ipak, Srbija je uspjela zadržati vlastiti kurs; traje već peta godina rata u Ukrajini, a situacija se nije bitno promijenila. Iako je predsjednik Zelenski bio tu, ti mediji nastavljaju širiti žestoku rusku propagandu i zavoditi ljude. Smatrate li da je pritisak Europske unije i Zapada općenito na Srbiju bio dovoljan ili je mogao biti snažniji? Koja je vaša poruka Europskoj uniji, a možda i Hrvatskoj kao njezinoj maloj sastavnici?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 8, 9
Oblast strane 1,795.68 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VOLODIMIR TOLKAČ,

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9e4e6d71-4a1e-4489-b619-49d8fff6f99b/pdf

– Nije tajna, javno sam na nekim konferencijama govorio o tome da je Srbija, kao nasljednica bivše Jugoslavije, imala koristi od Europske unije: slobode kretanja, mogućnosti dobivanja kredita ili fnanciranja projekata iz europskih fondova i tako dalje. No, danas je vrijeme da Srbija ne ubire samo plodove, već da preuzme odgovornost i ispuni svoje obveze – da obavi taj nezahvalan posao i provede promjene u medijskom prostoru, osigura slobodu medija. To je vrlo teško učiniti, ali mislim da je došlo vrijeme da Europska unija kaže: "U redu, ako ne želite iskoristiti ove procese integracije, ograničit ćemo određene aspekte naših odnosa pa ćemo vidjeti kako će to izgledati". Ne bih bio sretan da do toga dođe, ali moram reći da je stav srbijanskog društva vrlo čvrst...

Mislim da će se i predsjednici koji dođu nakon Vučića suočiti s istim problemom – možda će imati drukčiji predznak, ali problem ostaje isti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 17
Oblast strane 606.62 cm^2
Autor Augustin Palokaj

Tema Aleksandar Vučić

Naslov U EUROPSKOJ UNIJI INATO-U NE PREPOZNAJU ŠTO SU PRAVE PREPREKE POMIRENJU U REGIJI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a957f82e-9432-4a0a-ba4b-edc219ea93d3/pdf

BRISELSKI POUČAK

U EUROPSKOJ UNIJI I NATO-u NE PREPOZNAJU ŠTO SU PRAVE PREPREKE POMIRENJU U REGIJI

Augustin Palokaj

AFP

Iz Europske unije nije bilo nikakvih reakcija na Mladićevu smrt, a kada je umro Milošević, reagirali su brzo. Ali tada su EU vodili lideri s integritetom, humanisti, intelektualci, a danas kao da je vodi AI

Reakcije u Europskoj uniji (EU) na smrt Ratka Mladića, točnije rečeno nedostatak reakcija, pokazuju da nove generacije europskih političara ne znaju puno o tome kakva je on zlodjela počinio i kakav značaj za povijest Europe ima genocid u Srebrenici koji je osobno na terenu vodio upravo Mladić.

Iz EU nije bilo nikakvih reakcija. Na novinarska pitanja "zašto ih nema" najčešće su odgovarali "a zašto bi ih trebalo biti". Slično i iz NATO-a. Dilema o tome treba li reagirati na takav događaj ili ne dovoljno govori tko danas i na koji način vodi Europsku uniju. Prije dvadesetak godina, kada je umro Slobodan Milošević, reakcije iz EU bile su brze. Poručivali su da je sada trenutak sjetiti se njegovih žrtava, da Miloševićeva smrt pruža priliku Srbiji da se suoči s mračnom prošlošću i odlučnim korakom krene prema europskoj budućnosti. Ali tada su EU vodili zreli lideri s integritetom, humanisti, intelektualci, a danas kao da je vodi umjetna inteligencija.

Više je razloga zašto su EU i NATO-u trebali reagirati. Prvo, Mladić je najgori zločinac u Europi poslije Drugog svjetskog rata. Osuđen je za genocid u Srebrenici za koji dio odgovornosti snosi i međunarodna zajednica. Mladiću i njegovim postrojbama dopušteno je da u zoni koja je bila zaštićena odlukama UN-a počini genocid i pobije više od 8000 muškaraca, uključujući dječake i starce. NATO je to mogao spriječiti, a nije. Vojska jedne članica NATO-a koja je tamo bila postavljena da čuva enklavu gledala je kako se izvući, a ne kako štititi civile. Iako je NATO bio spreman intervenirati, neke članice su se tome protivile. I EU i NATO danas imaju sjajne odnose s vlastima u Srbiji koje negiraju genocid i koje slave Mladića umjesto da osude njegove zločine. Zbog Mladića su se u regiji obnovile tenzije, zasad na retoričkoj razini, između Srba i ostalih koje mogu potencijalno i ugroziti stabilnost. A EU i NATO su na terenu kako bi čuvali tu stabilnost i spriječili nove tenzije. Razloge za reakciju možemo dalje nabrajati, ali nije potrebno.

Ratko Mladić i njegova smrt nisu tema oko koje EU treba pripremati LTT (Lines to take) sa smjernicama kako odgovoriti u slučaju eventualnog pitanja. I tako je bilo na kraju. Novinarima koji su postavili pitanja u ime "glasnogovornika" je poslan pismeni odgovor. To se ne računa kao reakcija EU već samo kao odgovor na novinarska pitanja. I taj je odgovor pripreman više od 24 sata. Vjerojatno su procjenjivali kako sročiti odgovor a da ne našteti vlastima u Srbiji.

Taj odgovor, koji bi vjerojatno jednako dobro, možda još bolje, složila umjetna inteligencija, uključivao je podsjećanje na presudu i na ranije stavove EU o potrebi priznavanja sudskih presuda.

"Ratko Mladić je služio doživotnu kaznu zatvora za zločine protiv čovječnosti i genocid u Srebrenici. On je bio ratni zločinac. Međunarodnig tribunal za bivšu Jugoslaviju osudio ga je na doživotni zatvor 2017. godine, presuda koju je potvrdilo i žalbeno vijeće rezidualnih mehanizama Kaznenog suda 2021. godine", navodi se u odgovoru glasnogovornika Europske komisije medijima.

"Ako Ratko Mladić bude pokopan u Srbiji, na vlastima Srbije je da potvrde svoju moguću ulogu u pogrebu Ratka Mladića", stoji u odgovoru Europske komisije koji su novinari čekali dulje od 24 sata. Na kraju se kaže kako "Europska komisija smatra da je bilo kakvo veličanje ratnih zločinaca u suprotnosti s najtemeljnijim europskim vrijednostima i nema mu mjesta ni u EU niti u državama kandidatima za EU".

Čini se da ipak ima. Srbija, BiH, Crna Gora i Sjeverna Makedonija su u Europi i zemlje su kandidati, a u tim su državama predstavnici Srba koji su dio vlasti glorificirali Mladića. EU bi konačno trebala prestati reakcije na negiranje genocida i veličanje ratnih zločinaca ograničiti na LTT (formalne, unaprijed pripremljene smjernice) i poduzeti konkretne mjere protiv onih koji to čine. Samo će tako spriječiti negiranje genocida i pokazati da misli ozbiljno kada ih poziva da to ne čine. Niti jedan političar iz regije još nije doživio posljedice za negiranje genocida i veličanje Mladića, Miloševića i ostalih zločinaca već su im bez problema otvorena vrata u Bruxellesu, a često ih lideri EU nazivaju i dragim prijateljima.

Sada EU čeka da vidi kako će se Srbija kao država ponašati kada je riječ o Mladićevu sprovodu. Može se očekivati da će Aleksadar Vučić to srediti tako da ispadne da je to bio "obiteljski sprovod", a ako tamo bude netko iz vlasti, to će prikazati kao "privatnu stvar s kojom država nema veze". Ako pak doista bude državni pokop, EU više nema puno prostora nego i formalno utvrditi da Srbija ne želi napredak prema EU niti pomirenje sa susjedima, što bi bio kraj sna o europskoj Srbiji.❑

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 17
Oblast strane 606.62 cm^2
Autor Augustin Palokaj

Tema Aleksandar Vučić

Naslov U EUROPSKOJ UNIJI INATO-U NE PREPOZNAJU ŠTO SU PRAVE PREPREKE POMIRENJU U REGIJI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a957f82e-9432-4a0a-ba4b-edc219ea93d3/pdf

U EUROPSKOJ UNIJI I NATO-U NE PREPOZNAJU ŠTO SU PRAVE PREPREKE POMIRENJU U REGIJI

Augustin Palokaj

Reakcije u Europskoj uniji (EU) na smrt Ratka Mladića, točnije rečeno nedostatak reakcija, pokazuju da nove generacije europskih političara ne znaju puno o tome kakva je on zlodjela počinio i kakav značaj za povijest Europe ima genocid u Srebrenici koji je osobno na terenu vodio upravo Mladić.

Iz EU nije bilo nikakvih reakcija. Na novinarska pitanja "zašto ih nema" najčešće su odgovarali "a zašto bi ih trebalo biti". Slično i iz NATO-a. Dilema o tome treba li reagirati na takav događaj ili ne dovoljno govori tko danas i na koji način vodi Europsku uniju. Prije dvadesetak godina, kada je umro Slobodan Milošević, reakcije iz EU bile su brze. Poručivali su da je sada trenutak sjetiti se njegovih žrtava, da Miloševićeva smrt pruža priliku Srbiji da se suoči s mračnom prošlošću i odlučnim korakom krene prema europskoj budućnosti. Ali tada su EU vodili zreli lideri s integritetom, humanisti, intelektualci, a danas kao da je vodi umjetna inteligencija.

Više je razloga zašto su EU i NA-TO-u trebali reagirati. Prvo, Mladić je najgori zločinac u Europi poslije Drugog svjetskog rata. Osuđen je za genocid u Srebrenici za koji dio odgovornosti snosi i međunarodna zajednica. Mladiću i njegovim postrojbama dopušteno je da u zoni koja je bila zaštićena odlukama UN-a počini genocid i pobije više od 8000 muškaraca, uključujući dječake i starce. NATO je to mogao spriječiti, a nije. Vojska jedne članica NATO-a koja je tamo bila postavljena da čuva enklavu gledala je kako se izvući, a ne kako štititi civile. Iako je NATO bio spreman intervenirati, neke članice su se tome protivile. I EU i NATO danas imaju sjajne odnose s vlastima u Srbiji koje negiraju genocid i koje slave Mladića umjesto da osude njegove zločine. Zbog Mladića su se u regiji obnovile tenzije, zasad na retoričkoj razini, između Srba i ostalih koje mogu potencijalno i ugroziti stabilnost. A EU i NATO su na terenu kako bi čuvali tu stabilnost i spriječili nove tenzije. Razloge za reakciju možemo dalje nabrajati, ali nije potrebno.

Ratko Mladić i njegova smrt nisu tema oko koje EU treba pripremati LTT (Lines to take) sa smjernicama kako odgovoriti u slučaju eventualnog pitanja. I tako je bilo na kraju. Novinarima koji su postavili pitanja u ime "glasnogovornika" je poslan pismeni odgovor. To se ne računa kao reakcija EU već samo kao odgovor na novinarska pitanja. I taj je odgovor pripreman više od 24 sata. Vjerojatno su procjenjivali kako sročiti odgovor a da ne našteti vlastima u Srbiji.

Taj odgovor, koji bi vjerojatno jednako dobro, možda još bolje, složila umjetna inteligencija, uključivao je podsjećanje na presudu i na ranije stavove EU o potrebi priznavanja sudskih presuda.

"Ratko Mladić je služio doživotnu kaznu zatvora za zločine protiv čovječnosti i genocid u Srebrenici. On je bio ratni zločinac. Međunarodnig tribunal za bivšu Jugoslaviju osudio ga je na doživotni zatvor 2017. godine, presuda koju je potvrdilo i žalbeno vijeće rezidualnih mehanizama Kaznenog suda 2021. godine", navodi se u odgovoru glasnogovornika Europske komisije medijima.

"Ako Ratko Mladić bude pokopan u Srbiji, na vlastima Srbije je da potvrde svoju moguću ulogu u pogrebu Ratka Mladića", stoji u odgovoru Europske komisije koji su novinari čekali dulje od 24 sata. Na kraju se kaže kako "Europska komisija smatra da je bilo kakvo veličanje ratnih zločinaca u suprotnosti s najtemeljnijim europskim vrijednostima i nema mu mjesta ni u EU niti u državama kandidatima za EU".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 17
Oblast strane 606.62 cm^2
Autor Augustin Palokaj

Tema Aleksandar Vučić

Naslov U EUROPSKOJ UNIJI INATO-U NE PREPOZNAJU ŠTO SU PRAVE PREPREKE POMIRENJU U REGIJI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a957f82e-9432-4a0a-ba4b-edc219ea93d3/pdf

Čini se da ipak ima. Srbija, BIH, Crna Gora i Sjeverna Makedonija su u Europi i zemlje su kandidati, a u tim su državama predstavnici Srba koji su dio vlasti glorificirali Mladića. EU bi konačno trebala prestati reakcije na negiranje genocida i veličanje ratnih zločinaca ograničiti na LTT (formalne, unaprijed pripremljene smjernice) i poduzeti konkretne mjere protiv onih koji to čine. Samo će tako spriječiti negiranje genocida i pokazati da misli ozbiljno kada ih poziva da to ne čine. Niti jedan političar iz regije još nije doživio posljedice za negiranje genocida i veličanje Mladića, Miloševića i ostalih zločinaca već su im bez problema otvorena vrata u Bruxellesu, a često ih lideri EU nazivaju i dragim prijateljima.

Sada EU čeka da vidi kako će se Srbija kao država ponašati kada je riječ o Mladićevu sprovodu. Može se očekivati da će Aleksadar Vučić to srediti tako da ispadne da je to bio "obiteljski sprovod", a ako tamo bude netko iz vlasti, to će prikazati kao "privatnu stvar s kojom država nema veze". Ako pak doista bude državni pokop, EU više nema puno prostora nego i formalno utvrditi da Srbija ne želi napredak prema EU niti pomirenje sa susjedima, što bi bio kraj sna o europskoj Srbiji.q

Iz Europske unije nije bilo nikakvih reakcija na Mladićevu smrt, a kada je umro Milošević, reagirali su brzo. Ali tada su EU vodili lideri s integritetom, humanisti, intelektualci, a danas kao da je vodi AI

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,400.66 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MILOJKO MICKEY SPAJIĆ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/327fd1d1-8765-4189-b2d2-df7951e41e89/pdf

Crnogorski premijer Milojko Spajić upada iz jedne u drugu neugodnu aferu AFP

MILOJKO MICKEY SPAJIĆ

CRNOGORSKI PREMIJER, A SRPSKI DRŽAVLJANIN I VOJNI REZERVIST

'On se ne razumije u politiku jer nema obrazovanja ni znanja, niti ga to previše interesira, osim, naravno, osobne koristi. Zato je sudjelovao u lobiranju u organizaciji Crkve Srbije u SAD-u prije 2020., a onda je uzeo državljanstvo Srbije, pa tvrdio da nije, pa onda objavio da je vratio srpsku putovnicu', kaže Miodrag Vlahović, bivši veleposlanik Crne Gore u Washingtonu i pri Svetoj Stolici te ministar vanjskih poslova od 2004. do 2006. godine

PIŠE VELJKO POPOVIĆ

Burna politička scena malene Crne Gore nakon odlaska Mila Đukanovića, koji je vladao zemljom punih 30 godina, nije bila poprište toliko dramatičnih preokreta kao u posljednjih mjesec dana. U središtu uragana nalazi se premijer **Milojko Spajić**. Čovjek koji je na najvišu funkciju ušetao s imidžom mladog, zapadnog tehnokrata i financijskog čarobnjaka koji će Podgoricu uvesti u Europsku uniju do 2028. godine, danas pleše po rubu političkog opstanka. Njegova nedavna, gotovo paranoidna objava o "hibridnom ratu" koji protiv Crne Gore navodno vode dvije države iz susjedstva, ponovno je upalila alarme u regiji. I dok Beograd u njemu vidi "izdajnika litijskog nasljeđa", u Zagrebu se sve glasnije postavlja pitanje: je li Milojko Spajić iskreni proeuropski partner ili samo vješti oportunist koji pod pritiskom radikalne desnice zabija klin u odnose s Hrvatskom?

Kad je 2020. godine stupio na crnogorsku javnu scenu, djelovao je kao politički projekt budućnosti. S diplomama iz Japana i Francuske, biografijom iz Goldman Sachsa i znanjem pet svjetskih jezika, ali bez iskustva u politici, izgledao je kao antiteza balkanskim vašarpolitičarima. Šest godina kasnije, Spajić je premijer koji u Skupštini Crne Gore ne brani svoje ekonomske reforme, već se opravdava zbog optužbi da se tajno prijavio za rezervni sastav Vojske Srbije. Ovaj nevjerojatan luping od kozmopolita do sudionika balkanskih obavještajnih spletki najbolje oslikava karakter njegove vladavine. Kako je crnogorski "kripto-premijer" uspio posvađati državu sa svim susjedima, dok se istodobno u Bruxellesu zaklinje na vjernost europskim vrijednostima?

"Milojko Mickey Spajić se ne razumije u politiku jer nema obrazovanja ni znanja, niti ga to previše interesira, osim, naravno, osobne koristi. Zato je, da to ne zaboravim, sudjelovao u lobiranju u organizaciji Crkve Srbije u SAD-u prije 2020., a onda je uzeo državljanstvo Srbije, pa tvrdio da nije, pa onda objavio da je vratio srpsku putovnicu", kaže za Slobodnu Dalmaciju **Miodrag Vlahović**, bivši veleposlanik Crne Gore u Washingtonu i pri Svetoj Stolici, ministar vanjskih poslova od 2004. do 2006. godine.

Otkud dođe i tko ga posla?

"Spajićevi su interesi financijske prirode, mada na početku svoje iznenadne političke karijere nije znao što odabrati – da li da bude ministar ekonomije ili ministar financija. Afere s uzimanjem državnog zajma bez ijednog papira (750 milijuna američkih dolara, 2021. godine), afera **Do Kvon** (kriptovalute) i afera Kotrei ostaju, za sada, netaknute", kaže Vlahović te nastavlja oštro: "Spajić ne umije ni da govori ni da piše. Njegovi gafovi 'Bolnica Daniło Jedan' (umjesto Prvi) i ostali ukazuju na tragikomične praznine u općem obrazovanju. O kapitalnim problemima crnogorskog društva Spajić – šuti, ili ih proglašava 'seoskim pitanjima'."

Vlahović Spajićev Pokret Europa sada, kao političku stranku, "odavno ne smatra, u cijelini, Spajićevom kontrolom, niti je, što je vrlo značajno, konstituirana kao ozbiljna partija".

S druge strane, iskusni novinar podgoričkog nezavisnog tjednika Monitor **Zoran Radulović** uspoređuje, na naše pitanje, Spajića i sveprisutnog srbijanskog predsjednika **Aleksandra Vučića** riječima da je usporedba zapravo nemoguća.

"To su dva svijeta, **Vučić** je čovjek koji u životu ništa nije radio osim politike, a Spajić je radio svašta osim ovoga. To je jedna od velikih enigmi našeg premijera: mi do danas ne znamo zašto je i kako taj čovjek došao iz Singapura, pazite – usred (pandemije) korone! Dakle, u vrijeme kada se nije moglo putovati, pojavljuje se on tu kao potpuni anonimus i postaje izbor za ministra financija u tadašnjoj ekspertskoj vladi. Tu ima nekih prstiju upetljanih, ja ne vjerujem da su Božji, a mislim da ćemo prije ili kasnije saznati čiji su", kaže Radulović za "Slobodnu".

Nastavlja kako "taj čovjek posjeduje još fenomena" i "po njima donekle može podsjećati na **Vučića**". "Kad Milojko Spajić slaže nešto, reakcija bude – 'pa dobro, to je Milojko; kad je pa on govorio istinu?' Tako je od teme državljanstva, preko prebivališta... on je tu iznosio direktno neistine", kaže nam novinar Monitora.

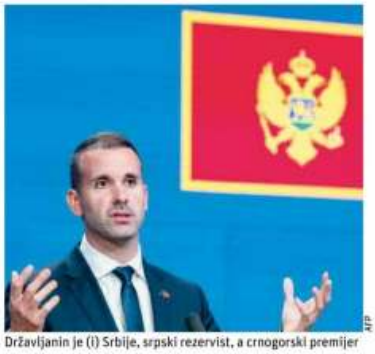
Željko Ivanović, crnogorski novinar i aktivist za ljudska prava, također uspoređuje Spajića sa srbijanskim predsjednikom: "Ako je **Vučić** otjelotvorenje političara tipa riality zvijezde, koji nedavno poručuje da će i dalje obarati rekorde i iskakati iz frižidera jer je to, kaže, njegov posao – premijer Spajić je primjer sasvim suprotnog pristupa tome što je i njegov posao – a zove se politika. Spajića je zato nemoguće uhvatiti. Novinari i urednici u Crnoj Gori su frustrirani jer mu mjesecima ne mogu postaviti brojna pitanja iz njegove nadležnosti. On se jednostavno nigdje ne pojavljuje u javnosti. A kad se mora pojaviti, na svako pitanje novinara odgovori – drugi put."

Spajićeva šutnja i strah od medija ne znači da bi on manje nego Aleksandar **Vučić** volio sve podčiniti i staviti u službu održanja vlasti: i građane, i novinare, i medije, analizira Ivanović za "Slobodnu".

"Zato i kad se jednom u pola godine ili 10 mjeseci pojavi kao gost u nekom intervjuu, uvijek su to mediji koje on kontrolira, prije svih RTV Crne Gore. I onda se dogodi, kao, prođe nešto više od godinu da se takozvani intervju, takozvanog novinara, na takozvanom javnom servisu, završi riječima: 'Hvala, gospodine predsjedniče Vlade, na gostovanju'; 'Hvala Vama na ugodnim pitanjima'".

Nepodobni Milojko

Podsjetimo, Milojko Spajić trebao je biti kandidat za predsjednika na iz-

Državljanin je (i) Srbije, srpski rezervist, a crnogorski premijer

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,400.66 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MILOJKO MICKEY SPAJIĆ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/327fd1d1-8765-4189-b2d2-df7951e41e89/pdf

borima na kojima je Crna Gora promijenila svoga tridesetogodišnjeg vladara i nakon kojih je Milo Đukanović otišao u političku mirovinu.
Željko Ivanović ocjenjuje kako su, "da li zbog očitog nesnalaženja i nedovoljnog iskustva u PR-u i javnim istupima, ili zbog loše namjere", mediji "i pored rijetke prilike da postave neugodno pitanje premijeru Spajiću, u njegovim odgovorima nalazili dosta neistina, poluistina ili proizvoljnih konstatacija".
"Najdrastičniji primjer je njegov pokušaj da se kandidira za predsjednika države uoči izbora 2023., kada je danima tvrdio da nema državljanstvo Srbije niti srbijansku putovnicu, da bi, nakon što su ga Vučićeve službe javno demantirale pokazujući izvod iz registra srbijanskih državljana, kazao da je to greška odvjetnika koji nije na vrijeme procesuirao njegov zahtjev za ispis iz državljanstva susjedne zemlje", kaže Ivanović.
Spajić je demantirao i da ima stan u Beogradu na vodi, da bi poslije tvrdio da ga je imao pa prodao, da bi na kraju ispalo da ga je prepisao djetetu iz njegova prvog nevjenčanog braka.
Kako god, na spomenutim izborima lider Nove srpske demokratije, kontroverzni srpski nacionalist s titulom četničkog vojvode **Andrija Mandić**, bio je tada kandidat za predsjednika. Radulović podsjeća kako je onda "Srbija uradila nešto što nije uradila nikad prije i nikad kasnije – svog državljanina prošpijala, razotkrila nekome drugome, odala ga je da ima mjesto prebivališta u Srbiji, a da bi imao mjesto prebivališta, moraš biti državljanin... Srbija je njega prošpijala da je državljanin, poslala je te podatke i njegova kandidatura je propala".
Na pitanje kako se takav potez srbijanskih vlasti tumači, jer Srbiji tada zasigurno nije odgovaralo da Milo Đukanović ostane na vlasti, Radulović kaže da je riječ bila o dilu dvojice protivnika – Andrije Mandića i Mila Đukanovića: "Oni su priželjkivali obračun u drugom krugu, obojica su shvatila da im je najveći protivnik Spajić."
Pitamo Radulovića za širu ocjenu aktualne politike premijera Spajića, jer Crna Gora se našla na pragu članstva u EU-u, što je nesporno veliki uspjeh. Međutim, je li to zasluga političke elite ili drugih faktora izvan Crne Gore?
"Tu postoje tri dominantna faktora. Jedno su geopolitička događanja – rat u Ukrajini, Donald Trump – to EU tjera da bude proaktivna", odgovara Radulović.
Primjećuje i kako Spajić "nema ni promil problema koje je imao Milo Đukanović", koji je protiv sebe imao "antieuropsku i u nekim segmentima i anticivilizacijsku poziciju, koja nije razmišljala uopće što je na dnevnom redu, nego su bili protiv svega za što je (Đukanovićeva) Demokratska partija socijalista (DPS)". Umjesto toga, "Milojko ima potpuno državotvornu oporbu, u kojoj je DPS dominantan", kaže Radulović i podsjeća da su neki europski zakoni doneseni uz pomoć glasova oporbe.
Treća stvar je, zaključuje, da je Spajić "tehnokrat koji pristojno govori nekoliko stranih jezika, koji je ljepuškast i šarmantan, ideološki neprepoznatljiv i koji se svida bruxelleskim tehnokratima – jer sliči na njih".

Crna Gora – Hrvatska

Odnosi Hrvatske i Crne Gore, koji su godinama građeni na načelima dobrosusjedstva i podrške euroatlantskim integracijama, a koji posljednjih godina doživljavaju najozbiljnije zahlađenje još od devedesetih – od usvajanja Rezolucije o Jasenovcu, preko blokade vlasništva nad brodom "Jadran", pa sve do posljednjih nagađanja da Podgorica upravo Zagreb vidi kao kočničara svog EU puta – diplomatske strijele sijevaju gotovo svakodnevno.
"Mislim da je Spajić broker – gdje god vidi šansu za zaradu, on gleda da je iskoristi. On nema nikakav problem s Hrvatskom; nema ideološki problem, nema nasljeđe Dubrovnika, Lore i sličnо. On s Hrvatskom vidi mogućnost da pravi posao i spreman je na to. Drugih ograničenja on nema", kaže nam Radulović.
Spajić, zaključuje, ne može svojim stavovima biti prepreka na europskom putu – ni što se tiče Hrvatske ni bilo koga drugog, "ali može svojim neshvaćanjem politike ili kukavičlukom":
"Recimo, Milojko Spajić ne shvaća što za Hrvatsku ili za Europsku uniju znači ovo što je Andrija Mandić uputio obitelji (preminulog osuđenog ratnog zločinca) Ratka Mladića sučut u svoje ime i u ime svih članova njegove partije. Spajić na to ne reagira, kao što se pravio da ne razumije onu šaradu oko rezolucije o genocidu i Jasenovcu, koja je dramatično pokvarila odnose Crne Gore i Hrvatske."

Crna Gora – Srbija

A gdje takav političar stoji kada su u pitanju odnosi sa, za Crnu Goru uvijek vrlo zainteresiranom, Srbijom?
"Za Aleksandra Vučića veći je problem Andrija Mandić, jer on za razliku od Spajića zna što je vlast; prepoznao je moć, vidio je da Srbija na njih računa kao na čauše, na sluge; vidio je svoju moć i ne želi prihvatiti takvu ulogu (sluge)... Vjerujem da to nema veze s ideologijom, sa srpstvom, crnogorstvom i bilo čim, to je raspodjela moći. U maniri 'ja sam ovdje šef, šta ovaj hoće?'"
Željko Ivanović zaključuje kako sve to znači da premijer Spajić "nema vremena za neugodna pitanja, dijelom zato što mu je na neka od njih teško naći odgovor, a još više zbog toga što je u politiku ušao bez ranijeg iskustva, pa se teško snalazi u izražavanju na bilo koju temu".
"Vrhunac je bila tragedija na Cetinju u siječnju 2025., kada je masovni ubojica Aco Martinović usmrtio 10 stanovnika toga grada, da bi na izvanrednoj press-konferenciji premijer rekao da je masakr 'rezultat kafanske svađe', ili 'da tražimo počinitelja i na dobrom smo tragu', iako je u tom momentu on već bio mrtav jer je počinio samoubojstvo."
Željko Ivanović zaključuje kako "sve to čini Spajića jedinstvenim političarom na sceni Balkana i Europe – premijer, gotovo nevidljiv, neuhvatljiv, a opet moćan i utjecajan. Njegova stranka Pokret Europa sad je blizu 20 posto podrške, druga je najjača u Crnoj Gori, a on osobno je po većini istraživanja političar s najvećim rejtingom u zemlji. Što demantira nepisano pravilo balkanske politike – da biti moćan političar podrazumijeva biti nasilan i svakodnevan u javnim istupima. Ispada da građani Crne Gore opraštaju Spajiću i kad ih, greškom ili namjerno, obmane, samo da ih, kao Vučić, ne uznemirava i mobingira svakodnevnim, agresivnim iskakanjima 'iz frižidera'", zaključuje Ivanović.
Bivši diplomat Miodrag Vlahović oštro podvlači crtu: "Spajić je šarlatan s neizrečenim motom 'zgrabi što možeš i bježi'. Dok se to ne dogodi – poslije izbora na ljeto 2027. – morat ćemo slušati europske (bruxelleske) zvaničnike i birokrate koji od njega očekuju da isporuči ono za što i on sam zna da nije sposoban – uključenje Crne Gore u Europsku uniju", kaže Vlahović i zaključuje:
"Na kraju, potrebno je reći da politiku kabineta predsjednika Vlade Crne Gore vodi osoba koja se zove **Branko Krvavac**, nominalno šef kabineta. O njemu će hrvatska javnost više znati kada bude, kako čujemo, pridodan na listu nepoželjnih osoba."

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,400.66 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MILOJKO MICKEY SPAJIĆ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/327fd1d1-8765-4189-b2d2-df7951e41e89/pdf

MILOJKO MICKEY SPAJIĆ

CRNOGORSKI

PREMIJER, A SRPSKI DRŽAVLJANIN I VOJNI REZERVIST

'On se ne razumije u politiku jer nema obrazovanja ni znanja, niti ga to previše interesira, osim, naravno, osobne koristi. Zato je sudjelovao u lobiranju u organizaciji Crkve Srbije u SAD-u prije 2020., a onda je uzeo državljanstvo Srbije, pa tvrdio da nije, pa onda objavio daje vratio srpsku putovnicu', kažeMiodrag Vlahović, bivši veleposlanik Crne Gore u Washingtonu i pri Svetoj Stolici te ministar vanjskih poslova od 2004. do 2006. godine Burna politička scena malene Crne Gore nakon odlaska Mila Đukanovića, koji je vladao zemljom punih 30 godina, nije bila poprište toliko dramatičnih preokreta kao u posljednjih mjesec dana. U središtu uragana nalazi se premijer Milojko Spajić. Čovjek koji je na najvišu funkciju ušetao s imidžom mladog, zapadnog tehnokrata i financijskog čarobnjaka koji će Podgoricu uvesti u Europsku uniju do 2028. godine, danas pleše po rubu političkog opstanka. Njegova nedavna, gotovo paranoidna objava o "hibridnom ratu" koji protiv Crne Gore navodno vode dvije države iz susjedstva, ponovno je upalila alarme u regiji. I dok Beograd u njemu vidi "izdajnika litijskog nasljeđa", u Zagrebu se sve glasnije postavlja pitanje: je li Milojko Spajić iskreni proeuropski partner ili samo vješti oportunist koji pod pritiskom radikalne desnice zabija klin u odnose s Hrvatskom?

Kad je 2020. godine stupio na crnogorsku javnu scenu, djelovao je kao politički projekt budućnosti. S diplomama iz Japana i Francuske, biografjom iz Goldman Sachsa i znanjem pet svjetskih jezika, ali bez iskustva u politici, izgledao je kao antiteza balkanskim vašarpolitičarima. Šest godina kasnije, Spajić je premijer koji u Skupštini Crne Gore ne brani svoje ekonomske reforme, već se opravdava zbog optužbi da se tajno prijavio za rezervni sastav Vojske Srbije. Ovaj nevjerojatan luping od kozmopolita do sudionika balkanskih obavještajnih spletki najbolje oslikava karakter njegove vladavine. Kako je crnogorski "kripto-premijer" uspio posvađati državu sa svim susjedima, dok se istodobno u Bruxellesu zaklinje na vjernost europskim vrijednostima? "Milojko Mickey Spajić se ne razumije u politiku jer nema obrazovanja ni znanja, niti ga to previše interesira, osim, naravno, osobne koristi. Zato je, da to ne zaboravim, sudjelovao u lobiranju u organizaciji Crkve Srbije u SAD-u prije 2020., a onda je uzeo državljanstvo Srbije, pa tvrdio da nije, pa onda objavio da je vratio srpsku putovnicu", kaže za Slobodnu Dalmaciju Miodrag Vlahović, bivši veleposlanik Crne Gore u Washingtonu i pri Svetoj Stolici, ministar vanjskih poslova od 2004. do 2006. godine. Otkud dođe i tko ga posla? "Spajićevi su interesi financijske prirode, mada na početku svoje iznenadne političke karijere nije znao što odabrati – da li da bude ministar ekonomije ili ministar financija. Afere s uzimanjem državnog zajma bez ijednog papira (750 milijuna američkih dolara, 2021. godine), afera Do Kvon (kriptovalute) i afera Kotrel ostaju, za sada, netaknute", kaže Vlahović te nastavlja oštro: "Spajić ne umije ni da govori ni da piše. Njegovi gafovi 'Bolnica Danilo Jedan' (umjesto Prvi) i ostali ukazuju na tragikomične praznine u općem obrazovanju. O kapitalnim problemima crnogorskog društva Spajić – šuti, ili ih proglašava 'seoskim pitanjima'." Vlahović Spajićev Pokret Europa sada, kao političku stranku, "odavno ne smatra, u cjelini, Spajićevom kontrolom, niti je, što je vrlo značajno, konstituirana kao ozbiljna partija".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,400.66 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MILOJKO MICKEY SPAJIĆ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/327fd1d1-8765-4189-b2d2-df7951e41e89/pdf

S druge strane, iskusni novinar podgoričkog nezavisnog tjednika Monitor Zoran Radulović uspoređuje, na naše pitanje, Spajića i sveprisutnog srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića riječima da je usporedba zapravo nemoguća. "To su dva svijeta, Vučić je čovjek koji u životu ništa nije radio osim politike, a Spajić je radio svašta osim ovoga. To je jedna od velikih enigmi našeg premijera: mi do danas ne znamo zašto je i kako taj čovjek došao iz Singapura, pazite – usred (pandemije) korone! Dakle, u vrijeme kada se nije moglo putovati, pojavljuje se on tu kao potpuni anonimus i postaje izbor za ministra fnancija u tadašnjoj ekspertskoj vladi. Tu ima nekih prstiju upetljanih, ja ne vjerujem da su Božji, a mislim da ćemo prije ili kasnije saznati čiji su", kaže Radulović za "Slobodnu".

Nastavlja kako "taj čovjek posjeduje još fenomena" i "po njima donekle može podsjećati na Vučića". "Kad Milojko Spajić slaže nešto, reakcija bude – 'pa dobro, to je Milojko; kad je pa on govorio istinu?' Tako je od teme državljanstva, preko prebivališta... on je tu iznosio direktno neistine", kaže nam novinar Monitora.

Željko Ivanović, crnogorski novinar i aktivist za ljudska prava, također uspoređuje Spajića sa srbijanskim predsjednikom: "Ako je Vučić otjelotvorenje političara tipa riality zvijezde, koji nedavno poručuje da će i dalje obarati rekorde i iskakati iz frižidera jer je to, kaže, njegov posao – premijer Spajić je primjer sasvim suprotnog pristupa tome što je i njegov posao – a zove se politika. Spajića je zato nemoguće uhvatiti. Novinari i urednici u Crnoj Gori su frustrirani jer mu mjesecima ne mogu postaviti brojna pitanja iz njegove nadležnosti. On se jednostavno nigdje ne pojavljuje u javnosti. A kad se mora pojaviti, na svako pitanje novinara odgovori – drugi put."

Spajićeva šutnja i strah od medija ne znači da bi on manje nego Aleksandar Vučić volio sve podčiniti i staviti u službu održanja vlasti: i građane, i novinare, i medije, analizira Ivanović za "Slobodnu". "Zato i kad se jednom u pola godine ili 10 mjeseci pojavi kao gost u nekom intervjuu, uvijek su to mediji koje on kontrolira, prije svih RTV Crne Gore. I onda se dogodi, kao, prođe nešto više od godinu da se takozvani intervju, takozvanog novinara, na takozvanom javnom servisu, završi riječima: 'Hvala, gospodine predsjedniče Vlade, na gostovanju'; 'Hvala Vama na ugodnim pitanjima'". Nepodobni Milojko

Podsjetimo, Milojko Spajić trebao je biti kandidat za predsjednika na iz-

PIŠE VELJKO POPOVIĆ borima na kojima je Crna Gora promijenila svoga tridesetogodišnjeg vladara i nakon kojih je Milo Đukanović otišao u političku mirovinu. Željko Ivanović ocjenjuje kako su, "da li zbog očitog nesnalaženja i nedovoljnog iskustva u PR-u i javnim istupima, ili zbog loše namjere", mediji "i pored rijetke prilike da postave neugodno pitanje premijeru Spajiću, u njegovim odgovorima nalazili dosta neistina, poluistina ili proizvoljnih konstatacija". "Najdrastičniji primjer je njegov pokušaj da se kandidira za predsjednika države uoči izbora 2023., kada je danima tvrdio da nema državljanstvo Srbije niti srbijansku putovnicu, da bi, nakon što su ga Vučićeve službe javno demantirale pokazujući izvod iz registra srbijanskih državljana, kazao da je to greška odvjetnika koji nije na vrijeme procesuirao njegov zahtjev za ispis iz državljanstva susjedne zemlje", kaže Ivanović. Spajić je demantirao i da ima stan u Beogradu na vodi, da bi poslije tvrdio da ga je imao pa prodao, da bi na kraju ispalo da ga je prepisao djetetu iz njegova prvog nevjenčanog braka.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,400.66 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MILOJKO MICKEY SPAJIĆ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/327fd1d1-8765-4189-b2d2-df7951e41e89/pdf

Kako god, na spomenutim izborima lider Nove srpske demokratije, kontroverzni srpski nacionalist s titulom četničkog vojvode Andrija Mandić, bio je tada kandidat za predsjednika. Radulović podsjeća kako je onda "Srbija uradila nešto što nije uradila nikad prije i nikad kasnije – svog državljanina prošpijala, razotkrila nekome drugome, odala ga je da ima mjesto prebivališta u Srbiji, a da bi imao mjesto prebivališta, moraš biti državljanin... Srbija je njega prošpijala da je državljanin, poslala je te podatke i njegova kandidatura je propala". Na pitanje kako se takav potez srbijanskih vlasti tumači, jer Srbiji tada zasigurno nije odgovaralo da Milo Đukanović ostane na vlasti, Radulović kaže da je riječ bila o dilu dvojice protivnika – Andrije Mandića i Mila Đukanovića: "Oni su priželjkivali obračun u drugom krugu, obojica su shvatila da im je najveći protivnik Spajić." Pitamo Radulovića za širu ocjenu aktualne politike premijera Spajića, jer Crna Gora se našla na pragu članstva u EU-u, što je nesporno veliki uspjeh. Međutim, je li to zasluga političke elite ili drugih faktora izvan Crne Gore?

"Tu postoje tri dominantna faktora. Jedno su geopolitička događanja – rat u Ukrajini, Donald Trump – to EU tjera da bude proaktivna", odgovara Radulović.

Primjećuje i kako Spajić "nema ni promil problema koje je imao Milo Đukanović", koji je protiv sebe imao "antieuropsku i u nekim segmentima i anticivilizacijsku poziciju, koja nije razmišljala uopće što je na dnevnom redu, nego su bili protiv svega za što je (Đukanovićeva) Demokratska partija socijalista (DPS)". Umjesto toga, "Milojko ima potpuno državotvornu oporbu, u kojoj je DPS dominantan", kaže Radulović i podsjeća da su neki europski zakoni doneseni uz pomoć glasova oporbe. Treća stvar je, zaključuje, da je Spajić "tehnokrat koji pristojno govori nekoliko stranih jezika, koji je ljepuškast i šarmantan, ideološki neprepoznatljiv i koji se sviđa bruxelleskim tehnokratima – jer sliči na njih".

Crna Gora – Hrvatska Odnosi Hrvatske i Crne Gore, koji su godinama građeni na načelima dobrosusjedstva i podrške euroatlantskim integracijama, a koji posljednjih godina doživljavaju najozbiljnije zahladnjenje još od devedesetih – od usvajanja Rezolucije o Jasenovcu, preko blokade vlasništva nad brodom "Jadran", pa sve do posljednjih nagađanja da Podgorica upravo Zagreb vidi kao kočničara svog EU puta – diplomatske strijele sijevaju gotovo svakodnevno. "Mislim da je Spajić broker – gdje god vidi šansu za zaradu, on gleda da je iskoristi. On nema nikakav problem s Hrvatskom; nema ideološki problem, nema nasljeđe Dubrovnika, Lore i slično. On s Hrvatskom vidi mogućnost da pravi posao i spreman je na to. Drugih ograničenja on nema", kaže nam Radulović.

Spajić, zaključuje, ne može svojim stavovima biti prepreka na europskom putu – ni što se tiče Hrvatske ni bilo koga drugog, "ali može svojim neshvaćanjem politike ili kukavičlukom":

"Recimo, Milojko Spajić ne shvaća što za Hrvatsku ili za Europsku uniju znači ovo što je Andrija Mandić uputio obitelji (preminulog osuđenog ratnog zločinca) Ratka Mladića sućut u svoje ime i u ime svih članova njegove partije. Spajić na to ne reagira, kao što se pravio da ne razumije onu šaradu oko rezolucije o genocidu i Jasenovcu, koja je dramatično pokvarila odnose Crne Gore i Hrvatske." Crna Gora – Srbija

A gdje takav političar stoji kada su u pitanju odnosi sa, za Crnu Goru uvijek vrlo zainteresiranom, Srbijom? "Za Aleksandra Vučića veći je problem Andrija Mandić, jer on za razliku od Spajića zna što je vlast; prepoznao je moć, vidio je da Srbija na njih računa kao na čauše, na sluge; vidio je svoju moć i ne želi prihvatiti takvu ulogu (sluge)... Vjerujem da to nema veze s ideologijom, sa srpstvom, crnogorstvom i bilo čim, to je raspodjela moći. U maniri 'ja sam ovdje šef, šta ovaj hoće?'"

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,400.66 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov MILOJKO MICKEY SPAJIĆ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/327fd1d1-8765-4189-b2d2-df7951e41e89/pdf

Željko Ivanović zaključuje kako sve to znači da premijer Spajić “nema vremena za neugodna pitanja, dijelom zato što mu je na neka od njih teško naći odgovor, a još više zbog toga što je u politiku ušao bez ranijeg iskustva, pa se teško snalazi u izražavanju na bilo koju temu”. “Vrhunac je bila tragedija na Cetinju u siječnju 2025., kada je masovni ubojica Aco Martinović usmrtio 10 stanovnika toga grada, da bi na izvanrednoj presskonferenciji premijer rekao da je masakr ‘rezultat kafanske svađe’, ili ‘da tražimo počinitelja i na dobrom smo tragu’, iako je u tom momentu on već bio mrtav jer je počinio samoubojstvo.”

Željko Ivanović zaključuje kako “sve to čini Spajića jedinstvenim političarom na sceni Balkana i Europe – premijer, gotovo nevidljiv, neuhvatljiv, a opet moćan i utjecajan. Njegova stranka Pokret Europa sad je blizu 20 posto podrške, druga je najjača u Crnoj Gori, a on osobno je po većini istraživanja političar s najvećim rejtingom u zemlji. Što demantira nepisano pravilo balkanske politike – da biti moćan političar podrazumijeva biti nasilan i svakodnevan u javnim istupima. Ispada da građani Crne Gore opraštaju Spajiću i kad ih, greškom ili namjerno, obmane, samo da ih, kao Vučić, ne uznemirava i mobingira svakodnevnim, agresivnim iskakanjima ‘iz frižidera’”, zaključuje Ivanović.

Bivši diplomat Miodrag Vlahović oštro podvlači crtu: “Spajić je šarlatan s neizrečenim motom ‘zgrabi što možeš i bježi’. Dok se to ne dogodi – poslije izbora na ljeto 2027. – morat ćemo slušati europske (bruxelleske) zvaničnike i birokrate koji od njega očekuju da isporuči ono za što i on sâm zna da nije sposoban – uključenje Crne Gore u Europsku uniju”, kaže Vlahović i zaključuje:

“Na kraju, potrebno je reći da politiku kabineta predsjednika Vlade Crne Gore vodi osoba koja se zove Branko Krvavac, nominalno šef kabineta. O njemu će hrvatska javnost više znati kada bude, kako čujemo, pridodan na listu nepoželjnih osoba.”

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 24
Oblast strane 161.51 cm^2
Autor BORIS RASETA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Izaći na izbore s prtljagom smeća ne bi bilo dobro za HDZ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a43021ee-31a5-4183-bc60-96d268af9867/pdf

➤ **AKO PROĐE, PROĐE**

Piše: **BORIS RAŠETA**

Izaći na izbore s prtljagom smeća ne bi bilo dobro za HDZ

Slučaj Gospić *ima neke sličnosti sa slučajem Novi Sad. U Novom Sadu se, kako znamo, 2024. srušila nadstrešnica na Željezničkom kolodvoru. Tragedija sa 16 mrtvih pokrenula je masovne prosvjede po Srbiji, koji traju i danas. Dvije godine, evo, traju prosvjedi koji zasad nisu iznjedrili pobjednika, ali će se na izborima, krajem listopada, vidjeti čija mama crnu vunu prede. Vučić, prvi put, ne vodi u anketama. Studentsku listu čine "anonimusi" - njihova su imena, zasad, tajna.*

Rekli smo da *postoje sličnosti Novoga Sada i Gospića. Ključna se odnosi na činjenicu da u oba slučaja nemamo posla sa standardnim muljažama (mito, korupcija, trgovina utjecajem), nego s onim što Amerikanci nazivaju "clear and present danger" (jasna, neposredna opasnost). U Vojvodini je truli sustav ubio ljude, kao komarce. U Hrvatskoj je truli sustav (nije bilo moguće dovesti 1500 kamiona u Gospić bez podrške nekoliko razina sustava, od zakonodavne, preko izvršne vlasti do inspekcija) zagadio okoliš i vodu, a zagađenje će se osjećati još godinama jer su toksini prodrli u tlo. Druga sličnost vidi se u činjenici da su oba incidenta pokrenula prosvjede.*

Razlika je u *tome što u Gospiću nema mrtvih (neki kažu još nema) i što Hrvati nemaju običaj prosvjedovati. Ovoga puta organizatori kažu da će protestirati do rješenja problema. Prema nekim procjenama, imajući na umu traženje rješenja, dozvola i prometne parametre (trebat će izvesti 1500 kamiona), slučaj Gospić mogao bi biti okončan za 18 mjeseci. Izbori nam slijede za 19 mjeseci. Vladajućima curi vrijeme, malo je vjerojatno da će prosvjedi promijeniti bilo što, ali izaći na izbore s prtljagom smeća, ne bi bilo dobro za HDZ, čak ni s ovakvom oporbom.*

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 24
Oblast strane 161.51 cm^2
Autor BORIS RASETA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Izaći na izbore s prtljagom smeća ne bi bilo dobro za HDZ

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/a43021ee-31a5-4183-bc60-96d268af9867/pdf

Izaći na izbore s prtljagom smeća ne bi bilo dobro za HDZ

BORIS RAŠETA

Slučaj Gospić ima neke sličnosti sa slučajem Novi Sad. U Novom Sadu se, kako znamo, 2024. srušila nadstrešnica na Željezničkom kolodvoru. Tragedija sa 16 mrtvih pokrenula je masovne prosvjede po Srbiji, koji traju i danas. Dvije godine, evo, traju prosvjedi koji zasad nisu iznjedrili pobjednika, ali će se na izborima, krajem listopada, vidjeti čija mama crnu vunu prede. Vučić, prvi put, ne vodi u anketama. Studentsku listu čine “anonimusi” - njihova su imena, zasad, tajna.

Rekli smo da postoje sličnosti Novoga Sada i Gospića. Ključna se odnosi na činjenicu da u oba slučaja nemamo posla sa standardnim muljažama (mito, korupcija, trgovina utjecajem), nego s onim što Amerikanci nazivaju “clear and present danger” (jasna, neposredna opasnost). U Vojvodini je truli sustav ubio ljude, kao komarce. U Hrvatskoj je truli sustav (nije bilo moguće dovesti 1500 kamiona u Gospić bez podrške nekoliko razina sustava, od zakonodavne, preko izvršne vlasti do inspekcija) zagadio okoliš i vodu, a zagađenje će se osjećati još godinama jer su toksini prodrli u tlo. Druga sličnost vidi se u činjenici da su oba incidenta pokrenula prosvjede.

Razlika je u tome što u Gospiću nema mrtvih (neki kažu još nema) i što Hrvati nemaju običaj prosvjedovati. Ovoga puta organizatori kažu da će protestirati do rješenja problema. Prema nekim procjenama, imajući na umu traženje rješenja, dozvola i prometne parametre (trebat će izvesti 1500 kamiona), slučaj Gospić mogao bi biti okončan za 18 mjeseci. Izbori nam slijede za 19 mjeseci. Vladajućima curi vrijeme, malo je vjerojatno da će prosvjedi promijeniti bilo što, ali izaći na izbore s prtljagom smeća, ne bi bilo dobro za HDZ, čak ni s ovakvom oporbom.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Mozaik
Strana 34
Oblast strane 348.98 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov U čast slavne glazbene obitelji Dedić-Novak

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/55d88dba-8ca3-409d-8cae-b2cf1a41ccb7/pdf

U srijedu 9. rujna na Trgu Josipa Jurja Strossmayera veliki besplatan koncert sa 60 umjetnika

U čast slavne glazbene obitelji Dedić-Novak

ZAGREB » Uz najpoznatije pjesme iz opusa Gabi Novak i Arsena Dedića, Arsenovu poeziju te instrumentalne trenutke nadahnute virtuoznošću Matije Dedića u srijedu, 9. rujna na Trgu Josipa Jurja Strossmayera održat će se veliki besplatan koncert sa 60 umjetnika, suradnika i prijatelja te obitelji. Nastupit će Darko Rundek, Jasna Zlokić, Zoran Predin, Matija Cvek, Jakov Jozinović, Lea Dekleva, Klapa More, Ivana Kindl, Tina Vukov, Marko Tolja, Eni Jurišić, Ivana Husar, Kiki Beluhan, Gita Haydar, Maja Vučić, Zagrebački solisti te brojni drugi, najavljeno je. Gradonačelnik Grada Zagreba Tomislav Tomašević rekao je kako tim programom Zagreb čuva i slavi nasljeđe umjetnika koji su obilježili generacije. »Gabi, Matija i Arsen Dedić ostavili su neizbrisiv trag u hrvatskoj kulturi, a Zagreb je grad koji s ponosom čuva njihovu glazbu i uspomenu«, dodao je, pozvavši Zagrepčane i njihove goste da im se pridruže na koncertu. Dan poslije, 10. rujna, u Klubu Kazališta Komedija - Kontesi, održat će se posebno izdanje programa »Jammin for Matija« - intimna jazz večer posvećena stvaralaštvu i glazbenom duhu Matije Dedića. Nastupit će glazbenici Kruno Levačić, Dražen Bogdanović, Borna Šercar i Žarko Hajdarhodžić, Joe Pandur te drugi glazbenici različitih generacija okupljeni upravo za ovu prigodu. U Kontesi će nastupiti međunarodni gosti koji su s Matijom dijelili pozornice, prijateljstva i dugogodišnje profesionalne suradnje: Vasil Hadžimanov, jedan od najutjecajnijih jazz pijanista i skladatelja jugoistočne Europe, makedonsko-njemački kontrabasist Martin Gjakonovski, kojeg se smatra jednim od vodećih europskih jazz glazbenika, proslavljeni pijanist i skladatelj Bojan Zulfikarpašić (Bojan Z), kao i istaknuti slovenski bubnjar mlađe generacije Žiga Smrdel. Prvi dio koncerta s mladim jazz glazbenicima izvodit će se Matijine skladbe koje je posebno za ovaj koncert aranžirao Silvije Glojnarić. Obje večeri programski je osmislio umjetnički voditelj Ante Gelo, a Grad Zagreb organizira koncerte uz podršku Centra za kulturno-društveni razvoj Novi prostori kulture i Kazališta Komedija. Ulaz na oba koncerta je slobodan, s time da će besplatne ulaznice za koncert »Jammin' for Matija« moći preuzeti na blagajni Kluba Kontesa na dan koncerta od 19 sati pa do popunjenog kapaciteta. (Hina)

DUSKO JARAMAZ/PIXSELL

Matija, Gabi i Arsen

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 02, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Mozaik
Strana 34
Oblast strane 348.98 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov U čast slavne glazbene obitelji Dedić-Novak

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/55d88dba-8ca3-409d-8cae-b2cf1a41ccb7/pdf

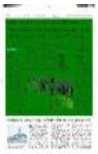
Usrijedu 9. rujna na Trgu Josipa Jurja Strossmayera veliki besplatan koncert sa 60 umjetnika

U čast slavne glazbene obitelji Dedić-Novak

ZAGREB - Uz najpoznatije pjesme iz opusa Gabi Novak i Arsena Dedića, Arsenovu poeziju te instrumentalne trenutke nadahnute virtuoznošću Matije Dedića u srijedu, 9. rujna na Trgu Josipa Jurja Strossmayera održat će se veliki besplatan koncert sa 60 umjetnika, suradnika i prijatelja te obitelji. Nastupit će Darko Rundek, Jasna Zlokić, Zoran Predin, Matija Cvek, Jakov Jozinović, Lea Dekleva, Klapa More, Ivana Kindl, Tina Vukov, Marko Tolja, Eni Jurišić, Ivana Husar, Kiki Beluhan, Gita Haydar, Maja Vučić, Zagrebački solisti te brojni drugi, najavljeno je. Gradonačelnik Grada Zagreba Tomislav Tomašević rekao je kako tim programom Zagreb čuva i slavi nasljeđe umjetnika koji su obilježili generacije. »Gabi, Matija i Arsen Dedić ostavili su neizbrisiv trag u hrvatskoj kulturi, a Zagreb je grad koji s ponosom čuva njihovu glazbu i uspomenu«, dodao je, pozvavši Zagrepčane i njihove goste da im se pridruže na koncertu. Dan poslije, 10. rujna, u Klubu Kazališta Komedija - Kontesi, održat će se posebno izdanje programa »Jammin for Matija« - intimna jazz večer posvećena stvaralaštvu i glazbenom duhu Matije Dedića. Nastupit će glazbenici Kruno Levačić, Dražen Bogdanović, Borna Šercar i Žarko Hajdarhodžić, Joe Pandur te drugi glazbenici različitih generacija okupljeni upravo za ovu prigodu. U Kontesi će nastupiti međunarodni gosti koji su s Matijom dijelili pozornice, prijateljstva i dugogodišnje profesionalne suradnje: Vasil Hadžimanov, jedan od najutjecajnijih jazz pijanista i skladatelja jugoistočne Europe, makedonsko-njemački kontrabasist Martin Gjakonovski, kojeg se smatra jednim od vodećih europskih jazz glazbenika, proslavljeni pijanist i skladatelj Bojan Zulfikarpašić (Bojan Z), kao i istaknuti slovenski bubnjar mlađe generacije Žiga Smrdel. Prvi dio koncerta s mladim jazz glazbenicima izvodit će se Matijine skladbe koje je posebno za ovaj koncert aranžirao Silvije Glojnarić. Obje večeri programski je osmislio umjetnički voditelj Ante Gelo, a Grad Zagreb organizira koncerte uz podršku Centra za kulturno-društveni razvoj Novi prostori kulture i Kazališta Komedija. Ulaz na oba koncerta je slobodan, s time da će besplatne ulaznice za koncert »Jammin' for Matija« moći preuzeti na blagajni Kluba Kontesa na dan koncerta od 19 sati pa do popunjenog kapaciteta. (Hina)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija
Novine Poslovni dnevnik
Kategorija Regija
Strana 8
Oblast strane 590.46 cm^2
Autor SINIŠA MALUS

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kineski Mint Group u Šapcu otvorio prvu europsku tvornicu humanoidnih robota

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b9a11cbe-82a1-4f35-b320-47925b93182a/pdf

Investicije Tvrtka je dosad uložila 20 milijuna eura u novu tvornicu te će zaposliti 200 do 250 radnika

Kineski Mint Group u Šapcu otvorio prvu europsku tvornicu humanoidnih robota

Kineska kompanija posluje u Srbiji od 2018., a dosad je otvorila deset tvornica, od kojih su četiri u Šapcu

SINIŠA **MALUS**
sinisa.malus@poslovni.hr

Tvornica humanoidnih robota otvorena je ovih dana u Šapcu, na zapadu Srbije, javlja RTS. Riječ je o prvoj tvornici takve vrste u Europi u vlasništvu kineske tvrtke Mint Group. U projekt je dosad uloženo 20 milijuna eura, a nakon završetka planira se godišnja proizvodnja oko 20 tisuća robota namijenjenih, među ostalim, tržištu Europske unije.

AI će im davati zadatke

Kineska tvrtka Mint posluje u Srbiji od 2018. godine, a dosad je otvorila deset tvornica, od kojih su četiri u Šapcu. Tvrtka će u Šapcu, prema pisanju RTS-a, zaposliti 200 do 250 ljudi. Roboti s tamošnjih linija izlazit će poput "tabulae rase", praznog lista, a zatim će im se uz pomoć umjetne inteligencije davati zadaci, ubacivati različiti programi, ovisno o njihovoj primjeni u različitim područjima života, najprije u industriji, a poslije i u kućanstvima, navodi srpski javni servis.

To su vrlo sofisticirani uređaji sa senzorno-motoričkim sposobnostima, taktilni, usmjereni, poput ljudske ruke. Moći će hvatati predmete i pomicati ih u prostoru pa će se, prije svega, kako je najavljeno, koristiti u industriji. RTS piše i kako će to biti veliki korak naprijed i za obrazovanje. Šabac ima dvije srednje škole - gimnaziju i tehničku školu - koje obrazuju kadrove u području programiranja, tako da će mladi ljudi ovdje moći pronaći posao, a imat će i priliku obrazovati se u modernim kineskim centrima na ovom području.

Robot 001, sastavljen i proizveden u novoj tvornici kineske kompanije Minth Group u Šapcu, prvi je humanoidni robot u potpunosti sklopljen na serijskoj liniji novootvorenog pogona. Programiran je da na samom otvaranju osobno pozdravi predsjednika i simbolično najavi izvoz tehnologije iz Šapca na europsko i svjetsko tržište: "Čast mi je pozdraviti vas. Mogu izvoditi matematičke operacije u samo jednoj sekundi. Analiziram sve što se događa u mom okruženju. Iz Srbije idemo dalje u svijet", rekao je robot.

Vučić je istaknuo da će humanoidni roboti imati ogromnu upotrebu u budućnosti. "Siguran sam da smo danas napravili povijesni iskorak. Srbija je zakoračila u budućnost, pokazala da može napredovati brzinom kojom mnoge druge, neusporedivo razvijenije europske zemlje ne mogu", rekao je. Tijekom obilaska tvornice Vučiću su predstavljene različite vrste robota i njihove sposobnosti, među kojima i mali roboti koji imaju softver programiran tako da mogu poslužiti kao pomoć u učenju.

Predsjednik Privredne komore Srbije (PKS) Marko Čadež izjavio je ovih dana, govoreći o činjenici da je kineska tvrtka Mint otvorila prvu tvornicu humanoidnih robota u Srbiji i regiji u Šapcu, da ovo nije samo još jedan proizvodni pogon, već ulazak Srbije u industriju koja se, kako je rekao, tek rađa.

20
tisuća robota
godišnje proizvodit će tvornica u Šapcu

Robot 001 prvi je humanoidni robot u potpunosti sklopljen na serijskoj liniji novootvorenog pogona, a programiran je da na otvaranju pozdravi predsjednika i najavi izvoz tehnologije iz Šapca na europsko i svjetsko tržište

Pravi trenutak

Prema njegovim riječima, trenutak u kojem Srbija ulazi u područje humanoidne robotike posebno je značajan jer je danas industrija u fazi u kojoj su bili mobiteli prije gotovo dva desetljeća ili električni automobili prije deset godina. Govoreći o tome što će humanoidni roboti raditi u proizvodnji, Čadež je izjavio da će se u nadolazećim godinama sve više koristiti za zadatke koji su za ljude teški, prljavi ili monotoni.

"Roboti ne zamjenjuju radnu snagu koja postoji, već onu koja ne postoji", rekao je predsjednik PKS-a i ocijenio da roboti mogu biti odgovor na problem nedostatka radne snage s kojim se suočavaju tvrtke u Srbiji, ali i diljem Europe.

Posebnu prednost humanoidnih robota vidi u tome što je moderni svijet prilagođen ljudima pa nije potrebno temeljno mijenjati postojeće tvornice i proizvodne sustave. "Živimo u svijetu koji je u potpunosti prilagođen ljudima. Upravo zato su humanoidni roboti ključni za budućnost; integracija proizvodnih sustava i postojeće tvorničke infrastrukture ne može se transformirati preko noći, pa čak ni u idućem desetljeću", istaknuo je Čadež.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija
Novine Poslovni dnevnik
Kategorija Regija
Strana 8
Oblast strane 590.46 cm^2
Autor SINIŠA MALUS

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kineski Mint Group u Šapcu otvorio prvu europsku tvornicu humanoidnih robota

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b9a11cbe-82a1-4f35-b320-47925b93182a/pdf

Investicije Tvrtka je dosad uložila 20 milijuna eura u novu tvornicu te će zaposliti 200 do 250 radnika

Kineski Mint Group u Šapcu otvorio prvu europsku tvornicu humanoidnih robota

Kineska kompanija posluje u Srbiji od 2018., a dosad je otvorila deset tvornica, od kojih su četiri u Šapcu

Tvornica humanoidnih robota otvorena je ovih dana u Šapcu, na zapadu Srbije, javlja RTS. Riječ je o prvoj tvornici takve vrste u Europi u vlasništvu kineske tvrtke Mint Group. U projekt je dosad uloženo 20 milijuna eura, a nakon završetka planira se godišnja proizvodnja oko 20 tisuća robota namijenjenih, među ostalim, tržištu Europske unije. AI će im davati zadatke

Kineska tvrtka Mint posluje u Srbiji od 2018. godine, a dosad je otvorila deset tvornica, od kojih su četiri u Šapcu. Tvrtka će u Šapcu, prema pisanju RTS-a, zaposliti 200 do 250 ljudi. Roboti s tamošnjih linija izlazit će poput "tabulae rase", praznog lista, a zatim će im se uz pomoć umjetne inteligencije davati zadaci, ubacivati različiti programi, ovisno o njihovoj primjeni u različitim područjima života, najprije u industriji, a poslije i u kućanstvima, navodi srpski javni servis.

To su vrlo sofisticirani uređaji sa senzorno-motoričkim sposobnostima, taktilni, usmjereni, poput ljudske ruke. Moći će hvatati predmete i pomicati ih u prostoru pa će se, prije svega, kako je najavljeno, koristiti u industriji. RTS piše i kako će to biti veliki korak naprijed i za obrazovanje. Šabac ima dvije srednje škole - gimnaziju i tehničku školu - koje obrazuju kadrove u području programiranja, tako da će mladi ljudi ovdje moći pronaći posao, a imat će i priliku obrazovati se u modernim kineskim centrima na ovom području.

Robot 001, sastavljen i proizveden u novoj tvornici kineske kompanije Minth Group u Šapcu, prvi je humanoidni robot u potpunosti sklopljen na serijskoj liniji novootvorenog pogona. Programiran je da na samom otvaranju osobno pozdravi predsjednika i simbolično najavi izvoz tehnologije iz Šapca na europsko i svjetsko tržište: "Čast mi je pozdraviti vas. Mogu izvoditi matematičke operacije u samo jednoj sekundi. Analiziram sve što se događa u mom okruženju. Iz Srbije idemo dalje u svijet", rekao je robot.

Vučić je istaknuo da će humanoidni roboti imati ogromnu upotrebu u budućnosti. "Siguran sam da smo danas napravili povijesni iskorak. Srbija je zakoračila u budućnost, pokazala da može napredovati brzinom kojom mnoge druge, neusporedivo razvijenije europske zemlje ne mogu", rekao je. Tijekom obilaska tvornice Vučiću su predstavljene različite vrste robota i njihove sposobnosti, među kojima i mali roboti koji imaju softver programiran tako da mogu poslužiti kao pomoć u učenju.

Predsjednik Privredne komore Srbije (PKS) Marko Čadež izjavio je ovih dana, govoreći o činjenici da je kineska tvrtka Mint otvorila prvu tvornicu humanoidnih robota u Srbiji i regiji u Šapcu, da ovo nije samo još jedan proizvodni pogon, već ulazak Srbije u industriju koja se, kako je rekao, tek rađa. Pravi trenutak

Prema njegovim riječima, trenutak u kojem Srbija ulazi u područje humanoidne robotike posebno je značajan jer je danas industrija u fazi u kojoj su bili mobiteli prije gotovo dva desetljeća ili električni automobili prije deset godina. Govoreći o tome što će humanoidni roboti raditi u proizvodnji, Čadež je izjavio da će se u nadolazećim godinama sve više koristiti za zadatke koji su za ljude teški, prljavi ili monotoni.

"Roboti ne zamjenjuju radnu snagu koja postoji, već onu koja ne postoji", rekao je predsjednik PKS-a i ocijenio da roboti mogu biti odgovor na problem nedostatka radne snage s kojim se suočavaju tvrtke u Srbiji, ali i diljem Europe.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija

Novine Poslovni dnevnik
Kategorija Regija
Strana 8
Oblast strane 590.46 cm^2
Autor SINIŠA MALUS

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kineski Mint Group u Šapcu otvorio prvu europsku tvornicu humanoidnih robota

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/b9a11cbe-82a1-4f35-b320-47925b93182a/pdf

Posebnu prednost humanoidnih robota vidi u tome što je moderni svijet prilagođen ljudima pa nije potrebno temeljno mijenjati postojeće tvornice i proizvodne sustave. “Živimo u svijetu koji je u potpunosti prilagođen ljudima. Upravo zato su humanoidni roboti ključni za budućnost; integracija proizvodnih sustava i postojeće tvorničke infrastrukture ne može se transformirati preko noći, pa čak ni u idućem desetljeću”, istaknuo je Čadež.

SINIŠA MALUS sinisa.malus@poslovni.hr

20 tisuća robota godišnje proizvodit će tvornica u Šapcu

Robot 001 prvi je humanoidni robot u potpunosti sklopljen na serijskoj liniji novootvorenog pogona, a programiran je da na otvaranju pozdravi predsjednika i najavi izvoz tehnologije iz Šapca na europsko i svjetsko tržište

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 1,413.4 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Košarkaši Zadra pobjedom otvorili predsezonu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1b9e5255-1e5a-4275-bfd6-57d81df0dd73/pdf

Na krilima mladosti Str. » 16. i 17.

Košarkaši Zadra pobjedom otvorili predsezonu

KK ZADAR

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 1,413.4 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Košarkaši Zadra pobjedom otvorili predsezonu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1b9e5255-1e5a-4275-bfd6-57d81df0dd73/pdf

MEMORIJAL TOMISLAV KNEŽEVIĆ Košarkaši Zadra u finalu tradicionalnog memorijalnog tu

Na krilima mladosti do pobjedničkog pehara

Nije bilo lako, imamo problema s ozljedama, igračima koji nisu tu i koje očekujemo svaki dan pa nikako da se dogodi. Optimist sam, ovo može biti motiv da radimo više i ispravimo greške - kazao je Modrić

Andrija DEŠPOJA

Po već uhodanoj praksi košarkaši Zadra otvorili su predsezonu nastupom na Memorijalnom turniru Tomislav Knežević koji je u svom 21. izdanju uz sastav Stipe Modrića ugostio i troje premijerligaša: Alkar, Kvarner i Zabok. Kao i prethodne četiri godine na koncu su pehar pobjednika podijeli Zadrani koji su u polufinalu odigranom u subotu nadvisili Kvarner, dok su u nedjeljnom finalu svladali Alkar, zaključivši turnir s ukupno 213 zabijenih koševa. Bila je to prva proba za još uvijek krnju momčad koju je pod svoje ovog ljeta uzeo 47-godišnji sinjski stručnjak, a zbog izostanka nekolicine ključnih igrača na kraju su vrhunje pobrali mladi igrači koji su dobili pregršt minuta i pokazali se pred domaćim publikom.

Ramljak i Drežnjak

Modrić koji još uvijek čeka da se u svlačionici pojave najavljena pojačanja na poziciji petice i četvorke, nije mogao za ovaj turnir računati na ozlijeđenog kapetana Marka Ramljaka, dok u finalnom okršaju nije koristio ni usluge Darija Drežnjaka, pa je na raspolaganju ima tek petoricu iskusnijih, no i s njima te mladošću koja je u velikom broju popunila sastav nije imao problema obračunati se s Riječanima i Sinjanima za pobjedničko otvaranje serije pripremnih utakmica.

- U polufinalu smo imali puno bolju energiju, što se vidjelo i po teškim nogama, imali smo treninge, kasnu utakmicu, ali ne volim te neke izgovore. Nismo bili na nekoj razini, ali drago mi je da su ova djeca izvukla utakmicu i privela je kraju. Nije bilo lako, imamo problema s ozljedama, igračima koji nisu tu i koje očekujemo svaki dan pa nikako da se dogodi. Optimist sam, ovo može biti motiv da radimo više i ispravimo greške. Utakmice koje dolaze bit će teže od ovih, ali vjerujem u ovu momčad i da će nam se rad na kraju isplatiti - istaknuo je Modrić djecu tj. najmlađe svoje pulene kao junacima ovog tradicionalnog pripremnog turnira, i ta konstatacija svakako stoji za Niku Šaru, Andru Mirčetu, Tonija Torbarinu i Luku Bičića koji su dobili veliki prostor, a slast nastupa u seniorskoj konkurenciji imali su priliku osjetiti još uvijek juniori Luka Brajković i Luka Jerak. Bez Ramljaka i Drežnjaka, te s tek jednim pravim centrom Lovrom Buljevićem Zadar je pokazao određenu slabost pod obručima, no zato je vanjska linija odradila odličan posao i pokazala da će za razliku od prijašnjih sezona napad biti forte, dok će defenziva kašljucati s obzirom na to da nasušno nedostaje centimetara, ali i kilograma, u trenutačnom rosteru.

- Nisam htio riskirati s Drežnjakom i Ramljakom zbog manjih ozljeda, nisu to utakmice zbog kojih bi stisnuli zube. Drežnjak je osjetio probleme s leđima i više ga nisam htio koristiti, a Ramljak počinje s treninzima sljedeći tjedan - osvrnuo se stratег Zadra na činjenicu da su mu dva nositelja ostala u civilu, no zato je mogao biti zadovoljan onim što su pružili mladi igrači, prvenstveno Niko Šare koji je oduševio svojim svestranim izvedbama, okrunivši se nagradom za najkorisnijeg igrača koja nosi ime po dugogodišnjem organizatoru turnira Zoranu Veselinoviću Vespi.

MVP Šare

Povratnik u matičnu jato koji je u polufinalu kontra Kvarnera upisao debitantski nastup u dresu Zadra bio je uistinu prva violina Modrićeve momčadi, organizirao je igru, asistirao, skakao i zabijao, potvrdivši da se radi o igraču koji bi narednih godina mogao biti taj x-faktor u svlačionici na Višnjiku.

- Ova nagrada ima za mene simbolično značenje jer mi je pokojni trener Veselinović bio profesor u osnovnoj školi s kojom smo osvojili naslov državnog prvaka, znam mu cijelu obitelj i puno mi znači. Ne bih uspio osvojiti nagradu da nije bilo mojih suigrača, koji su me dobro upošljavali i ja njih. Ovo je timski sport, ja sam ovaj put isplivao. Trener je dao svima priliku, mislim da smo mi svi mladi pokazali da možemo igrati, rezultat je kazao svoje, nadam se da će kroz sezonu biti tako i da ćemo sve više igrati i nositi ovaj klub - kazao je Šare koji je Kvarneru zabio 19 te Alkaru 18 koševa, dok je dobre nastupe upisao i Andro Mirčeta koji je proteklu sezonu proveo na posudbi u Samoboru.

- Uvijek je lijepo igrati pred ovom publikom. Malo smo

Pobjednici od 2006.

2006. Zadar
2007. Zadar
2008. Zadar
2009. Split CO
2010. Zadar
2011. Zadar
2012. Zadar
2013. Olimpija
2014. Cedevita
2015. Olimpija
2016. Zadar
2017. Split
2018. Zadar
2019. Cedevita O.
2020. nije se igralo
2021. Oostende
2022. Zadar
2023. Zadar
2024. Zadar
2025. Zadar
2026. Zadar

> *Ova nagrada ima za mene simbolično značenje jer mi je pokojni trener Veselinović bio profesor u osnovnoj školi*
>
> Niko Šare

UDARNE DOMAĆE IGLE - Krševan Klarica i Niko Šare

UVJERLJIVE POBJEDE - Juniori Zadra

Juniori najbolji u Kaštelima, Kotrulja MVP

Juniori Zadra, predvođeni MVP-jem turnira Vitom Kotruljom, osvojili su Memorijalni turnir Dino Nikolov u Kaštel Sućurcu, nakon što su u finalnom susretu svladali Split rezultatom 48:72. U redovima Zadra najefikasniji je bio Baričević s 21 poenom, dok je Kotrulja ubacio 20.

Sastav Zadra: Pestić, Baričević 21, Erceg 3, Bijelić 9, Kotrulja 20, Butković 2, Bačić 6, L. Kovačević, Z. Kovačević, Kolić 2, Žunić 5, Vidaković 4. Treneri: Ivan Beram i Toni Vidaić.

Zadrani su do finala stigli nakon uvjerljive pobjede protiv domaćina Ribole Kaštela, koju su u prvom susretu turnira svladali rezultatom 38:69. Zadar je već nakon prve dvije četvrtine imao 11 poena prednosti, a u nastavku je bez većih problema kontrolirao utakmicu i povećavao razliku. Najefikasniji u redovima Zadra bio je Vito Kotrulja s 19 poena, Baričević je dodao 13, Bačić 8, Vidaković 6, Butković 5, Bijelić 4, Kolić 4, Žunić 4, dok su Pestić, L. Kovačević i Z. Kovačević postigli po 2 poena.

Polufinale

ZADAR	113
KVARNER	85

(31:22, 25:19, 27:19, 30:25)
ZADAR – Dvorana Krešimira Ćosića. Gledatelja: 400.
ZADAR: Drežnjak 6, Mihailović 21, Vučić 3, Torbarina 11, Williams 8, Mirčeta 11, Klarica 12, Jerak, Buljević 15, Šare 19, Brajković 1, Bičić 6. Trener: Stipe Modrić.
KVARNER: Vučković 4, Husanović, Jelić 20, Bašić 5, Strahija, Dolinar 2, Krajnović 23, Baranjak 3, Lauš 10, Baković 18. Trener: Slaven Rimac.

Finale

ZADAR	100
ALKAR	75

(21:21, 27:28, 26:11, 26:15)
ZADAR – Dvorana Krešimira Ćosića. Gledatelja: 500.
ZADAR: Mihailović 18, Mirčeta 7, Torbarina 5, Williams 14, Vučić 10, Klarica 19, Jerak, Buljević 4, Šare 18, Brajković, Bičić 5. Trener: Stipe Modrić.
ALKAR: Domazet 2, Jukić 10, Burden 13, Pavela 2, Šiško 9, Klepo 14, Jurela 15, Garac 3, Granić, Buljan 2, Brzović 5. Trener: Roko Dominović.

Semafor

Finale: Zadar - Alkar 100:75. Za treće mjesto: Zabok - Kvarner 87:86. Polufinale: Zadar - Kvarner 113:85, Alkar - Zabok 96:83.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 1,413.4 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Košarkaši Zadra pobjedom otvorili predsezonu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1b9e5255-1e5a-4275-bfd6-57d81df0dd73/pdf

ırnira nadjačali sinjski Alkar

ZADOVOLJAN MLADIMA - Stipe Modrić

slabije ušli u utakmicu, ali drugo poluvrijeme smo se pregrupirali, prije svega obranom napravili razliku. Nema ništa ljepše od pljeska publike koja je pozdravila nas petoricu Zadrana na parketu u završnici utakmice, odmalena s njima igram i baš je dobar osjećaj bio dijeliti teren - istaknuo je mladi Mirčeta nakon osvajanja Kneževog memorijala.

Williams i Vučić

A pored mladih domaćih snaga, navijački nukleus koji je s tribina promatrao prve korake nove momčadi Zadra imao je priliku na djelu vidjeti i dvoje ovoljetnih pojačanja, Amerikanca Rossa Williamsa i Ivana Vučića. Iako je još uvijek rano za nekakve procjene, Williams bi trebao biti pojačanje u pravom smislu riječi bez obzira na to što je poprilično krhke tjelesne konstitucije, time i često u «miss-match» poziciji, no zato je iznimno borben, odgovoran, te brz i probojan u napadu. Šut ga u ove dvije utakmice tumira i nije nešto išao, kao što je bilo vidljivo iz aviona da nema s kime odigrati pick'n'roll, i zato će Modriću pod broj jedan biti kod najavljenih akvizicija na pet i četiri da su sposobni odraditi blokove i odmotavanja kako bi se vješta kontrola lopte i brzina Williamsa maksimalno iskoristili. Što se tiče Vučića, pomalo je i nezahvalno izvlačiti nekakve zaključke iz ove dvije predstave kada se uzme u obzir da je većinu vremena provodio na centarskim pozicijama, a ne na svojoj prirodnoj poziciji krila. Više nego solidno svoj su posao zato odradila trojica starosjedilaca, prvenstveno Mihailović koji je i u smanjenoj minutaži zabio Kvarneru 21 koš, a Sinjanima u finalu 18 poena. Kontra Alkara odlično je odigrao i Krševan Klarica, dok je na svoje konačno došao i Buljević koji je zasad jedini klasični centar na raspolaganju, nadamo se još samo koji dan dok na Višnjik ne sleti toliko čekani centar nositelj, te back-up četvorka.

ENERGIČNI AMERIKANAC - Ross Williams

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 1,413.4 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Košarkaši Zadra pobjedom otvorili predsezonu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1b9e5255-1e5a-4275-bfd6-57d81df0dd73/pdf

Na krilima mladosti

Košarkaši Zadra pobjedom otvorili predsezonu

MEMORIJAL TOMISLAV KNEŽEVIĆ Košarkaši Zadra u finalu tradicionalnog memorijalnog turnira

Na krilima mladosti do pobjedničkog pehara

Nije bilo lako, imamo problema s ozljedama, igračima koji nisu tu i koje očekujemo svaki dan pa nikako da se dogodi. Optimist sam, ovo može biti motiv da radimo više i ispravimo greške - kazao je Modrić

Andrija DEŠPOJA

Po već uhodanoj praksi košarkaši Zadra otvorili su predsezonu nastupom na Memorijalnom turniru Tomislav Knežević koji je u svom 21. izdanju uz sastav Stipe Modrića ugostio i troje premijerligaša: Alkar, Kvarner i Zabok. Kao i prethodne četiri godine na koncu su pehar pobjednika podigli Zadrani koji su u polufinalu odigranom u subotu nadvisili Kvarner, dok su u nedjeljnom finalu svladali Alkar, zaključivši turnir s ukupno 213 zabijenih koševa. Bila je to prva proba za još uvijek krnju momčad koju je pod svoje ovog ljeta uzeo 47-godišnji sinjski stručnjak, a zbog izostanka nekolicine ključnih igrača na kraju su vrhnje pobrali mladi igrači koji su dobili pregršt minuta i pokazali se pred domaćom publikom. Ramljak i Drežnjak Modrić koji još uvijek čeka da se u svlačionici pojave najavljena pojačanja na poziciji petice i četvorke, nije mogao za ovaj turnir računati na ozlijeđenog kapetana Marka Ramljaka, dok u finalnom okršaju nije koristio ni usluge Darija Drežnjaka, pa je na raspolaganju ima tek petoricu iskusnijih, no i s njima te mladošću koja je u velikom broju popunila sastav nije imao problema obračunati se s Riječanima i Sinjanima za pobjedničko otvaranje serije pripremnih utakmica.

- U polufinalu smo imali puno bolju energiju, što se vidjelo i po teškim nogama, imali smo treninge, kasnu utakmicu, ali ne volim te neke izgovore. Nismo bili na nekoj razini, ali drago mi je da su ova djeca izvukla utakmicu i privela je kraju. Nije bilo lako, imamo problema s ozljedama, igračima koji » simbolično značenje jer mi je pokojni trener Veselinović bio profesor u osnovnoj školi

Ova nagrada ima za mene

Niko Šare nisu tu i koje očekujemo svaki dan pa nikako da se dogodi. Optimist sam, ovo može biti motiv da radimo više i ispravimo greške. Utakmice koje dolaze bit će teže od ovih, ali vjerujem u ovu momčad i da će nam se rad na kraju isplatiti - istaknuo je Modrić djecu tj. najmlađe svoje pulene kao junacima ovog tradicionalnog pripremnog turnira, i ta konstatacija svakako stoji za Niku Šaru, Andru Mirčetu, Tonija Torbarinu i Luku Bičića koji su dobili veliki prostor, a slast nastupa u seniorskoj konkurenciji imali su priliku osjetiti još uvijek juniori Luka Brajković i Luka Jerak. Bez Ramljaka i Drežnjaka, te s tek jednim pravim centrom Lovrom Buljevićem Zadar je pokazao određenu slabost pod obručima, no zato je vanjska linija odradila odličan posao i pokazala da će za razliku od prijašnjih sezona napad biti forte, dok će defenziva kašljucati s obzirom na to da nasušno nedostaje centimetara, ali i kilograma, u trenutačnom rosteru.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 1,413.4 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Košarkaši Zadra pobjedom otvorili predsezonu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1b9e5255-1e5a-4275-bfd6-57d81df0dd73/pdf

- Nisam htio riskirati s Drežnjakom i Ramljakom zbog manjih ozljeda, nisu to utakmice zbog kojih bi stisnuli zube. Drežnjak je osjetio probleme s leđima i više ga nisam htio koristiti, a Ramljak počinje s treninzima sljedeći tjedan - osvrnuo se strateg Zadra na činjenicu da su mu dva nositelja ostala u civilu, no zato je mogao biti zadovoljan onim što su pružili mladi igrači, prvenstveno Niko Šare koji je oduševio svojim svestranim izvedbama, okrunivši se nagradom za najkorisnijeg igrača koja nosi ime po dugogodišnjem organizatoru turnira Zoranu Veselinoviću Vespi. MVP Šare

Povratnik u matično jato koji je u polufinalu kontra Kvarnera upisao debitantski nastup u dresu Zadra bio je uistinu prva violina Modrićeve momčadi, organizirao je igru, asistirao, skakao i zabijao, potvrdivši da se radi o igraču koji bi narednih godina mogao biti taj x-faktor u svlačionici na Višnjiku. - Ova nagrada ima za mene simbolično značenje jer mi je pokojni trener Veselinović bio profesor u osnovnoj školi s kojom smo osvojili naslov državnog prvaka, znam mu cijelu obitelj i puno mi znači. Ne bih uspio osvojiti nagradu da nije bilo mojih suigrača, koji su me dobro upošljavali i ja njih. Ovo je timski sport, ja sam ovaj put isplivao. Trener je dao svima priliku, mislim da smo mi svi mladi pokazali da možemo igrati, rezultat je kazao svoje, nadam se da će kroz sezonu biti tako i da ćemo sve više igrati i nositi ovaj klub - kazao je Šare koji je Kvarneru zabio 19 te Alkaru 18 koševa, dok je dobre nastupe upisao i Andro Mirčeta koji je proteklu sezonu proveo na posudbi u Samoboru. - Uvijek je lijepo igrati pred ovom publikom. Malo smo

Pobjednici od 2006.

2006. Zadar 2007. Zadar 2008. Zadar 2009. Split CO 2010. Zadar 2011. Zadar 2012. Zadar 2013. Olimpija 2014. Cedevita 2015. Olimpija 2016. Zadar 2017. Split 2018. Zadar

2019. Cedevita O. 2020. nije se igralo 2021. Oostende 2022. Zadar 2023. Zadar 2024. Zadar 2025. Zadar 2026. Zadar

Juniori najbolji u Kaštelima, Kotrulja MVP

Zadrani su do finala stigli nakon uvjerljive pobjede protiv domaćina Ribole Kaštela, koju su u prvom susretu turnira svladali rezultatom 38:69. Zadar je već nakon prve dvije četvrtine imao 11 poena prednosti, a u nastavku je bez većih problema kontrolirao utakmicu i povećavao razliku. Najefikasniji u redovima Zadra bio je Vito Kotrulja s 19 poena, Baričević je dodao 13, Bačić 8, Vidaković 6, Butković 5, Bijelić 4, Kolić 4, Žunić 4, dok su Pestić, L. Kovačević i Z. Kovačević postigli po 2 poena. Polufinale Semafor Finale: Zadar - Alkar 100:75. Za treće mjesto: Zabok - Kvarner 87:86. Polufinale: Zadar - Kvarner 113:85, Alkar - Zabok 96:83.

Juniori Zadra, predvođeni MVP-jem turnira Vitom Kotruljom, osvojili su Memorijalni turnir Dino Nikolov u Kaštel Sućurcu, nakon što su u finalnom susretu svladali Split rezultatom 48:72. U redovima Zadra najefikasniji je bio Baričević s 21 poenom, dok je Kotrulja ubacio 20.

Sastav Zadra: Pestić, Baričević 21, Erceg 3, Bijelić 9, Kotrulja 20, Butković 2, Bačić 6, L. Kovačević, Z. Kovačević, Kolić 2, Žunić 5, Vidaković 4. Treneri: Ivan Beram i Toni Vidaić. (31:22, 25:19, 27:19, 30:25)

ZADAR – Dvorana Krešimira Ćosića. Gledatelja: 400. ZADAR: Drežnjak 6, Mihailović 21, Vučić 3, Torbarina 11, Williams 8, Mirčeta 11, Klarica 12, Jerak, Buljević 15, Šare 19, Brajković 1, Bičić 6. Trener: Stipe Modrić.

KVARNER: Vučković 4, Husanović, Jelić 20, Bašić 5, Strahija, Dolinar 2, Krajnović 23, Baranjak 3, Lauš 10, Baković 18. Trener: Slaven Rimac. Finale

ZADAR 100 ALKAR 75 (21:21, 27:28, 26:11, 26:15)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 16, 1, 17
Oblast strane 1,413.4 cm^2
Autor Andrija DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Košarkaši Zadra pobjedom otvorili predsezonu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1b9e5255-1e5a-4275-bfd6-57d81df0dd73/pdf

ZADAR – Dvorana Krešimira Ćosića. Gledatelja: 500. ZADAR: Mihailović 18, Mirčeta 7, Torbarina 5, Willia ms 14, Vučić 10, Klarica 19, Jerak, Buljević 4, Šare 18, Brajković, Bičić 5.Trener: Stipe Modrić. ALKAR: Domazet 2, Jukić 10,Bo 9, Klepo 14, Jurden 13, Pavela 2, Šiško 9, Klepo 14, Jurela 15,Garac 3, Granić, Buljan 2, Brzović 5. Trener: Roko Dominović.

slabije ušli u utakmicu, ali drugo poluvrijeme smo se pregrupirali, prije svega obranom napravili razliku. Nema ništa ljepše od pljeska publike koja je pozdravila nas petoricu Zadrana na parketu u završnici utakmice, odmalena s njima igram i baš je dobar osjećaj bio dijeliti teren - istaknuo je mladi Mirčeta nakon osvajanja Knezovog memorijala.

Williams i Vučić

Apored mladih domaćih snaga, navijački nukleus koji je s tribina promatrao prve korake nove momčadi Zadra imao je priliku na djelu vidjeti i dvoje ovoljetnih pojačanja, Amerikanca Rossa Williamsa i Ivana Vučića. Iako je još uvijek rano za nekakve procjene, Williams bi trebao biti pojačanje u pravom smislu riječi bez obzira na to što je poprilično krhke tjelesne konstitucije, time i često u »miss-match« poziciji, no zato je iznimno borben, odgovoran, te brz i probojan u napadu. Šut ga u ove dvije utakmice turnira i nije nešto išao, kao što je bilo vidljivo iz aviona da nema s kime odigrati pick'n'roll, i zato će Modriću pod broj jedan biti kod najavljenih akvizicija na pet i četiri da su sposobni odraditi blokove i odmotavanja kako bi se vješta kontrola lopte i brzina Williamsa maksimalno iskoristili. Što se tiče Vučića, pomalo je i nezahvalno izvlačiti nekakve zaključke iz ove dvije predstave kada se uzme u obzir da je većinu vremena provodio na centarskim pozicijama, a ne na svojoj prirodnoj poziciji krila. Više nego solidno svoj su posao zato odradila trojica starosjedilaca, prvenstveno Mihailović koji je i u smanjenoj minutaži zabio Kvarneru 21 koš, a Sinjanima u finalu 18 poena. Kontra Alkara odlično je odigrao i Krševan Klarica, dok je na svoje konačno došao i Buljević koji je zasad jedini klasični centar na raspolaganju, nadamo se još samo koji dan dok na Višnjik ne sleti toliko čekani centar nositelj, te back-up četvorka.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 20
Oblast strane 38.1 cm^2
Autor TKS

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ NAJAVIO TVORNICU DRONOVA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1d099d41-052a-4ceb-9153-f8fc51799895/pdf

MARKO DJURICA/REUTERS

VUČIĆ NAJAVIO TVORNICU DRONOVA

Aleksandar Vučić najavio je da će Srbija u roku od šest mjeseci, uz pomoć kineskih partnera, izgraditi jednu od najvećih tvornica dronova u Europi. Nakon potpisivanja sporazuma s kineskom tvrtkom o gradnji pogona za visokotehnološke baterije u Inđiji, kazao je da su ugovori vrijedni 100,5 milijuna eura. (tks) ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 20
Oblast strane 38.1 cm^2
Autor TKS

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ NAJAVIO TVORNICU DRONOVA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1d099d41-052a-4ceb-9153-f8fc51799895/pdf

VUČIĆ NAJAVIO

TVORNICU DRONOVA

Aleksandar Vučić najavio je da će Srbija u roku od šest mjeseci, uz pomoć kineskih partnera, izgraditi jednu od najvećih tvornica dronova u Europi. Nakon potpisivanja sporazuma s kineskom tvrtkom o gradnji pogona za visokotehnološke baterije u Inđiji, kazao je da su ugovori vrijedni 100,5 milijuna eura. (tks)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 12, 13
Oblast strane 747.46 cm^2
Autor Zrinka Vrabec Mojzeš

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HDZ-tov AGITPROP

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4e97c89d-e02a-41b9-9cbd-dfb4c4eb5d1a/pdf

Otrovna

Ruski predsjednik Putin Grozni, majstor ispiranja mozga, uništavanja opozicije i kontrole medija, kao i njegov obožavatelj, srpski vožd, četnik-početnik Aleksandar Vučić Vučko, koji ima slične ambicije u komšiluku, ali i Donald Trump, koji koristi svoju društvenu mrežu i sebi odane medije za širenje alternativne istine, mogli bi nešto naučiti od HDZ-tova agitpropa usmjerenog protiv najavljenog prosvjeda zbog ekocida u Gospiću i Lici. Kao najbolji učenici Kominterne, koja je koncentrirala propagandu na članove Komunističke partije, a agitaciju na šire, uglavnom nepismene mase ne bi li ih se kroz jednostavne poruke potaknulo na politički bunt, HDZ-tovi magovi PR-a dosjetili su se kako angažirati svoje članstvo u sprečavanju odaziva na građanski skup u subotu, 5. rujna, na Trgu Josipa bana u Zagrebu.

NAKON ŠTO SU, ZAHVALJUJUĆI TRUDU udruge Gospić je naš dom, Zelene akcije i udruge Lička ekološka akcija, ali i upornosti mostovljana, otkriveni ekološka katastrofa i kriminal na koji su svi žmirili - od carine, preko Državnog inspektorata do Ministarstva - i nakon što je DORH objavio izvješće Geotehničkog fakulteta koje potvrđuje da je u Gospiću istovareno 37 tisuća tona opasnog otpada, kao i prisutnost „vječnih kemikalija" to jest PFAS-a u podzemnim vodama, HDZ se, logično, pripremio za protunapad.

Ne samo što je Veliki vođa AP sa svojim ministrima optužio malicioznu opoziciju za širenje dezinformacija i histerije te uznemiravanje javnosti lažnim podacima o ekocidu s ciljem rušenja vlasti, već su se mastermindovi HDZ-tova agitpropa odlučili obratiti svojim članovima i simpatizerima putem WhatsAppa, porukom u kojoj ih se poziva da s lažnih profila napadaju ljude koji podupiru građanski prosvjed „Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku".

TAJ POPRILIČNO NEPISMEN i mrzilački proglas navodi kako je iz samog vrha stranke stigla uputa o komuniciranju na društvenim mrežama uoči prosvjeda. Doduše, nisu se sjetili ničeg originalnog, što već nije viđeno, već su svojoj sljedbi preporučili da one koji podržavaju prosvjed naziva ekstremnim ljevičarima, antihrvatima, jugoslavenima i mrziteljima svega što je hrvatsko. Dopuštene su i umjetničke slobode, uz napomenu: „Nešto u tom stilu, ali jako!" Zanimljivo kako su se u agitaciju uključili i neki HDZ-tovi spavači, poput nezavisnog Damira Kajina,

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 12, 13
Oblast strane 747.46 cm^2
Autor Zrinka Vrabec Mojzeš

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HDZ-tov AGITPROP

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4e97c89d-e02a-41b9-9cbd-dfb4c4eb5d1a/pdf

POLITIKA

ZRINKA VRABEC MOJZEŠ

HDZ-tov AGITPROP

gradonačelnika Buzeta, koji također u svemu vidi politikantstvo jer članovi građanskih udruga redovito završavaju u politici. Što je valjda grijeh.

A ČUJTE, NORMALNO da uslijed halabuke koja je trajala cijeloga ljeta, a osobito nakon izvanredne sjednice Sabora koju je sazvao mrski im predsjednik Republike, HDZ ne može sjediti skrštenih ruku i treba nešto poduzeti protiv provokatora koji su se drznuli pozvati narod da digne glas protiv korumpiranih institucija i vlasti na svim razinama. Zbog čega su uvoz i ilegalno zakapanje toksičnog otpada diljem Lijepe im njihove postali lukrativni biznis smećarske mafije. Koja naprosto sjajno surađuje s državom. Zato sporna HDZ-tova poruka i poziva primatelje putem What'sAppa da pronađu grupe i istaknute pojedince i onda ih u komentarima

SAMO JUGOSLAVENI I MRZITELJI svega što je rvacko bune se protiv toksičnog otpada, jer pravi Rvatine kao, naprimjer, ustašofilna glazbena megazvijezda Marko Perković Thompson, o tome znakovito šute

napadaju tezama o jugoslavenstvu i antihrvatstvu.

UOSTALOM, ZAR NIJE LOGIČNO da se samo Jugoslaveni i mrzitelji svega što je rvacko bune protiv toksičnog otpada, jer pravi Rvatine - kao, naprimjer, ustašofilna glazbena megazvijezda Marko Perković Thompson, koji je prošlog vikenda širio svoje neprikosnoveno domoljublje pred sto tisuća raspamećenih obožavatelja u Vukovaru - o tome znakovito šute. Uvaženoj ikoni radikalne desnice, naravno, nije na kraju malog mozga da može iskoristi svoju megapopularnost kako bi upozorio na sustavno trovanje voljenog mu naroda i majčice Rvacke, dok svoju neizmjernu ljubav prema domovini dokazuje svjetlećim dronovima i vjerskim performansima uz zloupotrebu križa, Isusa Krista i Djevice Marije, na čemu zarađuje masne pare. Tome su se, doduše, neki rijetki, osviješteniji pripadnici hrvatskog klera javno usprotivili, al džaba im trud kad ih pravi Rvatine ne slušaju.

IAKO SU SE PAPA FRANJO i osobito Lav XIV. glasno založili za očuvanje prirode, osudili njeno uništavanje zbog profita beskrupuloznih kriminalaca i pozvali na ekološko obraćenje, a Lav XIV. čak je odobrio i novi liturgijski obred koji svećenicima omogućava slavljenje misa s nakanom borbe protiv klimatskih promjena i skrbi o stvorenome, i iako su o tome s oltara progovorili i riječki nadbiskup Mate Uzinić i zagrebački Dražen Kutleša, velikog vjernika i Rvatinu, nekadašnjeg konobara iz Mikena, Marka Perkovića Thompsona to ni najmanje ne tangira. Nije lud da se zamjeri vladajućima, koji su mu svojom benevolentnošću i omogućili ponovni estradni uzlet, žmireći na oba oka na ustašku ikonografiju i ostajući gluhi na ustaški pozdrav na početku omiljenog grčko-brčkog hita „Čavoglave". A sve zahvaljujući čuvenoj dvostrukoj konotaciji, koju je još 2017. izmislilo notorno Plenkovićevo povjerenstvo za suočavanje s prošlošću, ignorirajući Ustav Republike Hrvatske i odluku Ustavnog suda. Treba li posebno isticati da time ponovo daju materijala četniku početniku Aleksandru Vučiću Vučku, koji s pola Srbije i Republike Srpske, na čelu s posrnulim gazdom Miloradom Dodikom, oplakuje smrt balkanskog krvnika Ratka Mladića. I izjednačava krivnju agresora i žrtve u Domovinskom ratu. No to je već neka druga tema. Vratimo se HDZ-tovoj WhatsApp poruci koja ima i motivacijski moment. „Idemo jako ovih dana, angažirajte sve članice i članove od temeljnih ogranaka, GO i ŽO, pričajte o ovom po kavama, možete ako imate i lažne Facebook profile koristiti. Ne smijemo dopustiti da prosvjed uspije!" zaključak je ovog zanimljivog uratka potpisanog s „Medijski tim HDZ-a". Nadasve lukavo i originalno, uz maestralno korištenje blagodati napretka tehnologije, društvenih mreža i totalne anonimnosti! Komunistička partija i UDBA ne bi se posramile tog genijalnog plana, kojeg se HDZ sada s gnušanjem odriče. Kakva nečuvena laž i manipulacija! Pa oni nikada ne bi nešto slično tražili od časnih vojnika svoje partije!

DODUŠE, SLIČNIM METODAMA služe se HDZ-tovci već desetljećima, osobito uoči izbora, kako lokalnih tako i parlamentarnih. Pri čemu, osim na čete trolova, uvijek mogu računati na suptilnu pomoć informativnog programa takozvane javne dalekovidnice, kojim već petnaest godina čvrstom rukom rukovodi supruga načelnika Centra SOA-e Zagreb, Katarina Periša Čakarun. A koja je svojom dugovječnošću i izvršavanjem partijskih zadataka nadmašila čak i omraženog agitatora neumrlog predsjednika Franje tijekom mračnih devedesetih, Miljenka Manjkasa. Njezinu privatnu vezu s obavještajnom zajednicom da i ne spominjemo. Zbog svega navedenog nije ni čudo da su u posljednje vrijeme česti gosti centralnog Dnevnika ministrica zaštite okoliša i zelene tranzicije, notorna Marija Vučković, kao i šef Fonda za zaštitu okoliša i energetsku učinkovitost Luka Balen, s ciljem kontrole štete i umanjivanja dramatičnosti situacije. Što je posebno u interesu velikom dedramatizatoru AP-u.

PROBLEM JE SAMO U TOME što je uputstvo o agitaciji procurilo u javnost u pogrešnom trenutku, uoči prosvjeda koji HDZ-tovci žele ako ne spriječiti, a onda diskreditirati. I poniziti sve one građane Like i ostatka Hrvatske koji su s pravom zabrinuti za svoje zdravlje i koji će se okupiti na Trgu Josipa bana ogorčeni na korupciju i neodgovornost vladajućih. Koji su, prema riječima mostovljana, počinili zločin protiv prirode i ugrozili zdravlje ljudi, što je ravno veleizdaji. A da nije bilo građanskih udruga koje su na to upozoravale i da se ne radi o vrlo opasnoj situaciji, DORH vjerojatno nikada ne bi, u interesu javnosti, objavio rezultate vještačenja Geotehničkog fakulteta. Pa nije Turudić glup da ne zna o čemu se tu radi i zato je sebe unaprijed oprao od odgovornosti za tajenje podataka.

OČEKIVANO, VLADAJUĆI SU oštro demantirali navedenu poruku WhatsAppa koju je objavio novinar i glavni urednik portala Zadar News Hrvoje Bajlo, trudeći se iz petnih žila uvjeriti svekoliku javnost kako se radi o zlonamjernoj izmišljotini i amaterskom podmetanju. Nema sumnje da im građani Like, ali i vascele Rvacke, bezuvjetno vjeruju. Osobito zato što je poznato da HDZ kao demokratska stranka podržava pravo građana na okupljanje i mirne prosvjede protiv vlasti, a i sami se svim srcem zalažu za borbu protiv ilegalnih odlagališta otpada. Aha. Zato su i posegnuli za agitpropom, jer narod postoji da bi se njime manipuliralo, zar ne?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 12, 13
Oblast strane 747.46 cm^2
Autor Zrinka Vrabec Mojzeš

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HDZ-tov AGITPROP

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4e97c89d-e02a-41b9-9cbd-dfb4c4eb5d1a/pdf

Ruski predsjednik Putin Giozni, majstor ispiranja mozga, uništavanja opozicije i kontrole medija, kao i njegov obožavatelj, srpski vožd, četnik-početnik Aleksandar Vučić Vučko, koji ima sliene ambicije u komšiluku, ali i Donald Trump, koji koristi svoju društvenu mrežu i sebi odane medije za širenje altemativne istine, mogli bi nešto naučiti od HDZ-tova agitpropa usmjerenog protiv najavljenog prosvjeda zbog ekocida u Gospiću i Lici. Kao najbolji učenici Kominteme, kojaje koncentrirala propagandu na članove Komunističke partije, a agitaciju na šire, uglavnom nepismene mase ne bi li ih se kroz jednostavne poruke potaknulo na politički bunt, HDZ-tovi magovi PK-a dosjetili su se kako angažirati svoje članstvo u sprečavanju odaziva na građansld skup u subotu, 5. rujna, na Trgu Josipa bana u Zagrebu.

NAKON STO SU. ZAHVALJUJUĆI TRUDU udruge Gospić je naš dom, Zelene akcije i udruge Lička ekološka akcija, ali i upornosti mostovljana, otkriveni ekološkakatastrofa i kriminal na koji su svi žmirili - od carine, preko Driavnog inspektorata do Ministarstva - i nakon što je DORH objavio izvješće Geotehničkog fakulteta koje potvrđu j e da j e u Gospiću istovareno 37 tisuća tona opasnog otpada, kao i prisutnost „vječnih kemikalija" to jest PFAS-a u podzemnim vodama, HDZ se, logično, pripremio za protunapad. Ne samo što je Veliki voda AP sa svojim ministrima optužio malicioznu opoziciju za širenje dezinformacija i histerije te uznemiravanje javnosti lažnim podacima o ekocidu s ciljem rušenja vlasti, već su se mastemiindovi HDZ-tova agitpropa odlučili obratiti svojim članovima i simpatizerima putem WhatsAppa, pomkom u kojoj ih se poziva da s lažnih profila napadaju ljude koji podupiru građanski prosvjed „Hodaj za Liku, hodaj za Hrvatsku".

TAJ POPRILIČNO NE PIS MEN i mrzilačkiproglas rravodi kako je iz samog vrha stranke stigla uputa o komuniciranju na društvenim mrežama uoči prosvjeda. Doduše, nisu se sjetili ničeg originalnog, što već nije viđeno, većsu svojoj sljedbipreporučili da one koji podržavaju prosvjed naziva ekstremnim ljevičarima, antihrvatima, jugoslavenima i mrziteljima svegašto je lirvatsko. Dopuštene su i umjetničke slobode, uz napomenu: „Neštou tom stilu, ali jako!" Zanimljivo kako su se u agitaciju uključili i neki HDZ-tovi spavači, poput nezavisnog Damira Kajina, gradonačelnika Buzeta, koji takoder u svemu vidi politikantstvo jer članovi gradanskih udruga redovito završavaju u politici. Što je valjda grijeli.

A ČU JTE. NORM ALNO d.l uslijed halabuke koja je trajala cijeloga ljeta, a osobito nakon izvanredne sjednice Sabora koju je sazvao mrski im predsjednik Republike, HDZne može sjediti skrštenih ruku i treba nešto poduzeti protiv provokatora koji su se drznuli pozvati narod cia digne glas protiv koaimpiranih institucija i vlasti na svim razmama. Zbog čega su uvoz i ilegalno zakapanje toksičnog otpada diljem Lijepe im njihove postali lukrativni biznis smećarske mafije. Koja naprosto sjajno surađuje s državom, Zato sporna HDZ-tova poruka i poziva primateije putem What'sAppa da pronađu grupe i istaknute pojedince i onda ih u komentarima napadaju tezama o jugoslavenstvu i antihrvatstvu.

UOSTALOM, ZAR NIJE LOGIČNO da se samo Jugoslavenl i mrzitelji svega što je rvacko bune protiv toksičnogotpadajerpravi Rvatine - kao, naprimjer, ustašofilna glazbena megazvijezda Marko Perković Thompson, koji je prošlog vikenđa širio svoje neprikosnoveno domoljublje pred sto tisuća raspamećenih obožavateljau Vukovaai - o tome znakovito šute. Uvaženoj ikoni radikalne desnice, naravno, nij e na kraju malog mozga da možda iskoristi svoju megapopuLamost lcaico bi upozorio na sustavno trovanje voljenog mu naroda i majčice Rvacke, dok svoju neizmjernu ljubav prema domovini dokazuje svjetlećim dronovima i vjerskim performansima uz zloupotrebu križa, Isusa Krista i Djevice Marije, na čemu zarađuje masne pare. Tome su se, doduše, neki rijetki, osvješteniji pripadnici hrvatskog klera javno usprotivili, al džaba im trud kad ih pravi Rvatine ne slušaju.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija
Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 12, 13
Oblast strane 747.46 cm^2
Autor Zrinka Vrabec Mojzeš

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HDZ-tov AGITPROP

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4e97c89d-e02a-41b9-9cbd-dfb4c4eb5d1a/pdf

IAKOSUSEPAPA FRANJO i csobito Lav XIV. glasno založili za očuvanje prirode, osudili njeno uništavanj e zbog profi ta beskm puloznih kriminalaca i pozvali na ekološko obraćenje, a Lav XIV. čak je odobrio i novi liturgijski obred koji svećenicima omogućava slavljenje misa s nakanom borbe protiv klimatskih promjena i skrbi o stvorenome, i iako su o tome s oltara progovorili i riječki nadbiskup Mate Uzinić i zagrebački Dražen Kutleša, velikog vjemika i Rvatinu, nekadašnjeg konobara iz Mikena, Marka Perkovića Thompsona to ni najmanje ne tangira, Nije lud dase zamjeri vladajućima, koji su mu svojom benevolentnošĆLi i omogućili ponovni estradni uzlet, žmireći na oba oka na ustašku ikonografiju i ostajući gluhi na ustaški pozdrav na početkn omiljenog grčko-brčkog hita „Čavoglave". A sve zalivaijujući čuvenoj dvostrukoj konotaciji, koju je još 2017. izmislilo notorno Plenkovićevo povjerenstvo za suočavanje s prošlošću, ignorirajući Ustav Republike Hrvatske i odluku Ustavnog suda. Treba li posebno isticati da time ponovo daju materijala četniku početniku Aleksandru Vučiću Vučku, koji s pola Srbije i Republike Srpske, na čelu s posmuiim gazdom Miloradom Dođikom, oplakuje smrt balkanskog krvnika Ratka Aflađića. I izjednačava krivnju agresora i žrtve u Domovinskom ratu. No to je već neka druga tema. Vratimo se HDZ-tovoj WhatsApp poruci koja ima i motivacijsld moment. „Idemo jako ovih dana, angažirajte sve članice i članove od temeljnili ogranaka, GO i ZO, pričajte o ovom po lcavama, možete ako imate i lažne Facebook profile koristiti. Ne smijemo đopustiti da prosvjed uspije!" zaključak jeovog zanimljivog uratka potpisanog s „Medijski tim HDZ-a". Nadasve lukavo i originalno, uz maestralno korištenje blagodati napretka tehnologije, dmštvenih mreža i totalne anonimnosti! Komunistička partija i UDBA ne bi se posramile toggenijalnogplana, kojegseHDZ sada s gnušanjem odriče, Kakva nećuvena laž i manipulacija! Pa oni nikada ne bi nešto sliaio tražili od časnih vojnika svoje partije! DODUŠE, SLIČNIM METODAMA služe se HDZ-tovci već desetljećima, osobito uoči izbora, kako lokalnih tako i parlamentarnih. Pii čemu, osim na čete trolova, uvijelc mogu računati nasuptilnu pomoć informativnog programa takozvane javne dalekovidnice, kojim već petnaest godina čvrstom rukom mkovodi supmga načelnika Centra SOA-e Zagreb, Katarina Periša Čakarun. A koja je svojom đugovječnošću i izvršavanjem partijskih zadataka nadmašila čak i omraženog agitatora neumrlog predsjednika Franje tijekom mračnih devedesetfli, Miljenka Manjkasa. Njezinu privatnu vezu s obavještajnom zajednicom da i ne spominjemo. Zbog svega navedenog nije ni čudo da su u posljednje vrijeme česti gosti centralnog Dnevnika ministrica zaštite okoliša i zelene tranzicije, notorna Marija Vučkovič, kao i šef Fonda za zaštitu okoliša i energetsku učinkovitost Luka Balen, s ciljem kontrole štete i umanjivanja dramatičnosti situacije. Što je posebno u interesu velikom dedramatizatoru AP-u,

PROBLEM JESAMO U TOME što |e uputstvo o agitadji procurilo u javnost u pogrešnom trenutku, uoči prosvjeda koji HDZ-tovci žele ako ne spriječiti, a onda diskreditirati. I poniziti sve one gradane Like i ostatka Hrvatske koji su s pravom zabrinuti za svoje zdravlje i koji će se okupiti na Trgu Josipabana ogorčeni na korupciju i neodgovornost vladajućih. Kojisu, prema riječima mostovljana, počinili zločin protiv prirode i rtgrozili zdravi je ljudi, što je ravno veleizdaji. A da nije bilo gradanskih udruga koje su na to upozoravaie i da se ne radi o vrlo opasnoj situaciji, DORH vjerojatno nikada ne bi, u interesu javnosti, objavio rezultate vještačenja Geotehničkog fakulteta, Pa nije Turudić glup da ne zna o čemu se tu radi i zato je sebe unaprijed oprao od odgovornosti za tajenje podataka,

OČEKIVANO, VLADAJUĆISU oštro demantirali navedemi poruku WhatsAppa koju je objavio novinar i glavni rrrednil; portala Zadar News Hrvoje Bajlo, trudeći se iz petnih žila uvjeriti svekoliku javnost kako se radi o zlonamjemoj izmišljotini i amaterskom podmetanju. Nema sumnje da im građani Like, ali i vascele Rvacke, bezuvjetno vjeruju. Osobito zato što je poznatođaHDZkao demolrratska stranka podržava pravo građana na okupljanje i mime prosvjede protiv vlasti, a i sami se svitn srcem zalažu za borbu protiv ilegalnih odlagališta otpada. Aha. Zato su i posegnuli za agitpropom, jer narod postoj i da bi se njime manipnliralo, zar ne?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum sep 01, 00:00
Lokacija

Novine Nacional - HR
Kategorija Politika
Strana 12, 13
Oblast strane 747.46 cm^2
Autor Zrinka Vrabec Mojzeš

Tema Aleksandar Vučić

Naslov HDZ-tov AGITPROP

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/4e97c89d-e02a-41b9-9cbd-dfb4c4eb5d1a/pdf

SAMO JUGOSLAVENI I MRZITELJI svega što je rvacko bune se protiv toksičnog otpada, jer pravi Rvatine kao, naprimjer, ustašofilna glazbena megazvijezda Marko Perković Thompson, o tome znakovito šute

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija

Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 8
Oblast strane 557.51 cm^2
Autor Vlatka Kalinić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Paralelna stvarnost Obrnutog svijeta: kada krvnik i zločinac postane "časni" heroj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d55a45f4-b24b-4491-b57f-cda711f8db4a/pdf

INTROSPEKT

Paralelna stvarnost Obrnutog svijeta: kada krvnik i zločinac postane "časni" heroj

Vlatka Kalinić

Tisuće tankih žutih svijeća pale se u hramovima diljem Republike Srpske dok ožalošćeni narod u dugim redovima čeka da se upiše u knjigu žalosti.

"Neka Bog nastani njegovu pravednu dušu tamo gdje pravednici počivaju", upisuje drhtavom rukom upłakani suborac. U Dobroju, ispred porte hrama Svetih apostola Petra i Pavla, na malom stolu slika pokojnika u vojnoj odori. Majke dovode djecu, jednom po jednom daju im sliku u ruke da ljube lice čovjeka kojeg im predstavljaju kao heroja i spasitelja.

Prizori koji stižu iz tog entiteta djeluju kao prozor u paralelnu stvarnost. Obrnuti svijet u kojem se pravomoćna presuda Haaškog tribunala za genocid u Srebrenici nikad nije dogodila. Do njih kao da nikad nije doprio glas o masaru i krvniku koji je iza sebe ostavio 8372 bošnjačke žrtve, tragove i svjedočanstva o svjesnom, namjernom i sustavnom istrebljenju jednog naroda. U Obrnutom svijetu ulazi u povijest kao častan čovjek, veda još časnije borbe za slobodu, uz posljednji pozdrav "vječna mu čast i slava".

S naše strane granice "Samo kratko, crko Ratko". Transparent Ultrasa na jednom od vinkovačkih nadvožnjaka jedan je od pristojnijih komentara na smrt Ratka Mladića koji su dospjeli u javni prostor. Ovdje, kao i u mnogim dijelovima Bosne i Hercegovine, za njegovu bi sliku prije pljunuli nego je poljubili. Ovdje djeca uče (a ako ne uče, trebala bi) da je bivši general Vojske Republike Srpske jedan od najbrutalnijih i najbezdušnijih ubojica koji su hodali ovim prostorima, čovjek koji je bio u stanju s prijetvornim osmijehom dijeliti čokolade djeci da ih umiri dok im očeve i stariju braću odvodi u smrt.

Znamo da naša stvarnost nije ta koja je obrnuta jer je Mladić svoju službenu osudu dočekao na ovome svijetu. Mnogi njemu slični nisu. Milošević, Arkan, Hadžić... svi su se oni odjavili od živućih, a da obitelji njihovih žrtava nisu dočekale tu minimalnu satisfakciju, međunarodno priznanje da su krivi u očima ovozemaljskog suda. Šada, kada je unaoo osuđeni ratni zločinac koji je dugi niz godina izmičao ruci pravde, vidimo do koje mjere ranjenom narodu presuda nije bila dovoljna. Jednima je tek smrt dovoljna kazna, pa sad slave što je monstrum napokon skončao i nadaju se da onaj dolje ima dovoljno suhog drva za novog stanovnika vječnog podzemlja. Drugi pak smrt vide kao veliku nepravdu jer zlotvor za života nije dovoljno propatio. Prenalo im je to godina provedenih u staračkim pelenama iza haaških rešetaka.

Obje reakcije, inko vrlo ljudske, ne treba pretvarati u vrline. O mrtvima se smije govoriti istina; no onog trenutka kada tudu smrt i patnju počnemo doživljavati kao užitak, preuzimamo komadić najgorega. U ovom slučaju to je Mladićeva logika da je neprijatelju dopušteno željeti, pa i činiti, sve najgore. To je put bešćutnosti koji živi i nakon Mladićeve smrti u svima koji ga planiraju sahraniti uz najviše vojne i državne počasti. Kako ta najava zvuči majkama koje su skupljale kosti svojih sinova u masovnim grobnicama?

Iz Srbije i Republike Srpske prinijereno priznanje njihova prebolnog gubitka potpuno je izostalo. "Bilo je stradanja s obje strane" najbliže je što se može iščitati iz Aleksandra Vučića ali ne bez toga da priču brzopoteznо potpuno izvrne, presuda nazove nepravdom protiv Srba, za čiju kry i žrtve nikoga nije briga. Iz istih mesnatih usta izaći će i bezprizorna usporedba pravomoćno oslobođenog Ante Gotovine i pravomoćno osuđenog Ratka Mladića, da podvuče kako iza Haaga stoji neka globalna urota protiv Srbije jer "vidite kako njihove postrijo, a našima sude".

Sve je to govorio i sam Mladić na haaškoj klupi, dok je Tribunal nazivao sotonskim sudom i tvrdio da im se "sudi jer su Srbi i jer štite svoj narod". Prije devet godina, kad mu je presuda izricana, kao zvijer sjenama u kut uljao je u sudnici: "Sve je laž i svi ste lažljivci." Ne tim riječima, ali potpuno iste teze nakon njegove smrti ponavlja srbijanski predsjednik. Šada on opružuje Haag jer je za njega anticivilizacijska ponašanje to što osuđenom ratnom zločincu nije dano da bira gdje će umrijeti, pa mudi pomoć da Mladića dostojanstveno sahrani u Beogradu, pokraj njegove pokojne kćeri. Njezino se samoubojstvo za to vrijeme u sve tri države medijski prepakiralo u bizarni pohapologetski slučaj koji bi nam trebao objasniti zašto je Mladić, sluđen od boli zbog smrti kćeri, izdao naredbu za Srebrenicu. To za Vučića i sve koji ga zdušno podupiru nije anticivilizacijsko ponašanje.

Iz Bruxellesa za to vrijeme stižu ajčini podsjetnici da je veličanje ratnih zločinaca protivno temeljnim europskim vrijednostima, no ne brine to previše politički srpski svet. Do njihova europskog puta očito im nije stalo ni blizu kao do očuvanja svojih žrtvoslovnih nacionalnih mitova i njihova prenošenja novim generacijama. Zato sada uče najmlađe kako treba cjelivati sliku Ratka Mladića.

Važnije je nama glodati što mi učimo svoju djecu. Mi koji se dan-danas ne možemo dogovoriti da jednoglasno osudimo ustaše, partizane ili sve od navedenog, puno lakše zlo prepoznajemo u Ratku Mladiću; potpis oca laži i ubojice ljudi je očit. Dobro nam i dalje promiče, a ideja da bismo trebali ljubiti neprijatelja i moliti za one koji nas progone i dalje je preradikalna. Većina nas to nije u stanju. Nedovoljno smo sveti ili previše ratom ranjeni da bismo molili za dušu krvnika iz Srebrenice. Mi smo mu davno presudili. Posljednji sud, međutim, nikada nije bio u našim rukama. ●

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 8
Oblast strane 557.51 cm^2
Autor Vlatka Kalinić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Paralelna stvarnost Obrnutog svijeta: kada krvnik i zločinac postane “časni” heroj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d55a45f4-b24b-4491-b57f-cda711f8db4a/pdf

Paralelna stvarnost Obrnutog svijeta: kada krvnik i zločinac postane “časni” heroj

Vlatka Kalinić

Tisuće tankih žutih svijeća pale se u hramovima diljem Republike Srpske dok ožalošćeni narod u dugim redovima čeka da se upiše u knjigu žalosti.

“Neka Bog nastani njegovu pravednu dušu tamo gdje pravednici počivaju”, upisuje drhtavom rukom uplakani suborac. U Doboju, ispred porte hrama Svetih apostola Petra i Pavla, na malom stolu slika pokojnika u vojnoj odori. Majke dovode djecu, jednom po jednom daju im sliku u ruke da ljube lice čovjeka kojeg im predstavljaju kao heroja i spasitelja.

Prizori koji stižu iz tog entiteta djeluju kao prozor u paralelnu stvarnost. Obrnuti svijet u kojem se pravomoćna presuda Haaškog tribunala za genocid u Srebrenici nikad nije dogodila. Do njih kao da nikad nije dopro glas o mesaru i krvniku koji je iza sebe ostavio 8372 bošnjačke žrtve, tragove i svjedočanstva o svjesnom, namjernom i sustavnom istrebljenju jednog naroda. U Obrnutom svijetu ulazi u povijest kao častan čovjek, vođa još časnije borbe za slobodu, uz posljednji pozdrav “vječna mu čast i slava”.

Snaše strane granice “Samo kratko, crk’o Ratko”. Transparent Ultrasa na jednom od vinkovačkih nadvožnjaka jedan je od pristojnijih komentara na smrt Ratka Mladića koji su dospjeli u javni prostor. Ovdje, kao i u mnogim dijelovima Bosne i Hercegovine, na njegovu bi sliku prije pljunuli nego je poljubili. Ovdje djeca uče (a ako ne uče, trebala bi) da je bivši general Vojske Republike Srpske jedan od najbrutalnijih i najbezdušnijih ubojica koji su hodali ovim prostorima, čovjek koji je bio u stanju s prijetvornim osmijehom dijeliti čokolade djeci da ih umiri dok im očeve i stariju braću odvodi u smrt.

Znamo da naša stvarnost nije ta koja je obrnuta jer je Mladić svoju službenu osudu dočekao na ovome svijetu. Mnogi njemu slični nisu. Milošević, Arkan, Hadžić... svi su se oni odjavili od živućih, a da obitelji njihovih žrtava nisu dočekale tu minimalnu satisfakciju, međunarodno priznanje da su krivi u očima ovozemaljskog suda. Sada, kada je umro osuđeni ratni zločinac koji je dugi niz godina izmicao ruci pravde, vidimo do koje mjere ranjenom narodu presuda nije bila dovoljna. Jednima je tek smrt dovoljna kazna, pa sad slave što je monstrum napokon skončao i nadaju se da onaj dolje ima dovoljno suhog drva za novog stanovnika vječnog podzemlja. Drugi pak smrt vide kao veliku nepravdu jer zlotvor za života nije dovoljno propatio. Premalo im je to godina provedenih u staračkim pelenama iza haaških rešetaka.

Obje reakcije, iako vrlo ljudske, ne treba pretvarati u vrline. O mrtvima se smije govoriti istina; no onog trenutka kada tuđu smrt i patnju počnemo doživljavati kao užitak, preuzimamo komadić najgorega. U ovom slučaju to je Mladićeva logika da je neprijatelju dopušteno željeti, pa i činiti, sve najgore. To je put bešćutnosti koji živi i nakon Mladićeve smrti u svima koji ga planiraju sahraniti uz najviše vojne i državne počasti. Kako ta najava zvuči majkama koje su skupljale kosti svojih sinova u masovnim grobnicama?

Iz Srbije i Republike Srpske primjereno priznanje njihova prebolnog gubitka potpuno je izostalo. “Bilo je stradanja s obje strane” najbliže je što se može istisnuti iz Aleksandra Vučića, ali ne bez toga da priču brzopotezno potpuno izvrne, presudu nazove nepravdom protiv Srba, za čiju krv i žrtve nikoga nije briga. Iz istih mesnatih usta izaći će i besprizorna usporedba pravomoćno oslobođenog Ante Gotovine i pravomoćno osuđenog Ratka Mladića, da podvuče kako iza Haaga stoji neka globalna urota protiv Srbije jer “vidite kako njihove puštaju, a našima sude”.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Aktualno
Strana 8
Oblast strane 557.51 cm^2
Autor Vlatka Kalinić

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Paralelna stvarnost Obrnutog svijeta: kada krvnik i zločinac postane “časni” heroj

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d55a45f4-b24b-4491-b57f-cda711f8db4a/pdf

Sve je to govorio i sam Mladić na haaškoj klupi, dok je Tribunal nazivao sotonskim sudom i tvrdio da im se “sudi jer su Srbi i jer štite svoj narod”. Prije devet godina, kad mu je presuda izricana, kao zvijer stjerana u kut urlao je u sudnici: “Sve je laž i svi ste lažljivci.” Ne tim riječima, ali potpuno iste teze nakon njegove smrti ponavlja srbijanski predsjednik. Sada on optužuje Haag jer je za njega anticivilizacijsko ponašanje to što osuđenom ratnom zločincu nije dano da bira gdje će umrijeti, pa nudi pomoć da Mladića dostojanstveno sahrani u Beogradu, pokraj njegove pokojne kćeri. Njezino se samoubojstvo za to vrijeme u sve tri države medijski prepakiralo u bizarni poluapologetski slučaj koji bi nam trebao objasniti zašto je Mladić, sluđen od boli zbog smrti kćeri, izdao naredbu za Srebrenicu. To za Vučića i sve koji ga zdušno podupiru nije anticivilizacijsko ponašanje.

Iz Bruxellesa za to vrijeme stižu nježni podsjetnici da je veličanje ratnih zločinaca protivno temeljnim europskim vrijednostima, no ne brine to previše politički srpski svet. Do njihova europskog puta očito im nije stalo ni blizu kao do očuvanja svojih žrtvoslovnih nacionalnih mitova i njihova prenošenja novim generacijama. Zato sada uče najmlađe kako treba cjelivati sliku Ratka Mladića.

Važnije je nama gledati što mi učimo svoju djecu. Mi koji se dan-danas ne možemo dogovoriti da jednoglasno osudimo ustaše, partizane ili sve od navedenog, puno lakše zlo prepoznajemo u Ratku Mladiću; potpis oca laži i ubojice ljudi je očit. Dobro nam i dalje promiče, a ideja da bismo trebali ljubiti neprijatelja i moliti za one koji nas progone i dalje je preradikalna. Većina nas to nije u stanju. Nedovoljno smo sveti ili previše ratom ranjeni da bismo molili za dušu krvnika iz Srebrenice. Mi smo mu davno presudili. Posljednji sud, međutim, nikada nije bio u našim rukama. •

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 17
Oblast strane 415.62 cm^2
Autor RobertBajruši

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SMRT ZLOČINCA RATKA MLADIĆA RAZOTKRILA JE DA SE SRBIJA U ZADNJA ČETIRI DESETLJEĆA NIJE NIMALO PROMIJENILA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f759d3d9-2d3e-4749-aaa1-b60c147012df/pdf

LABIRINT POLITIKE

SMRT ZLOČINCA RATKA MLADIĆA RAZOTKRILA JE DA SE SRBIJA U ZADNJA ČETIRI DESETLJEĆA NIJE NIMALO PROMIJENILA

Robert Bajruši

Ideja da Srbija zaslužuje dominirati nad cijelom jugoistočnom Europom duboko je utkana u sve dijelove njezina društva

Prošlotjedna smrt ratnog zločinca Ratka Mladića samo je faktografski podatak. Ali stvarna posljedica njegova odlaska je definitivno razotkrivanje činjenice da se Srbija u zadnja četiri desetljeća nije nimalo promijenila. Tamo još od jeseni 1986., kada je Srpska akademija nauka i umetnosti, poznatija kao SANU, objavila Memorandum o ugroženosti srpstva, koji je otvorio vrata paklu u kojem su ubijene stotine tisuća, a milijuni protjerani iz svojih domova.

Ratko Mladić bio je onaj koji je na tenkovima provodio u djelo SANU-ovu strategiju stvaranja Velike Srbije. Koja je doživjela vojni poraz, ali nikad nije umrla. Ili kao što je nedavno priznao predsjednik Srbije Aleksandar Vučić, "ćeka se drugo poluvrijeme". Od njega se drugo i ne može očekivati. Dok je bio momak vojvode Vojislava Šešelja, Vučić je kao nadobudni radikal preko tabli "Bulevar Zorana Đinđića" lijepio natpise "Bulevar Ratka Mladića".

Međutim, pogrešno je svaljivati krivnju isključivo na Vučića. Ideja o Srbiji kao naciji koja zaslužuje dominirati nad cijelom jugoistočnom Europom duboko je utkana u sve dijelove društva u toj državi.

I svjetovna i duhovna vlast ondje je na Mladićevu putu. Srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić samo je nekoliko sati nakon što je objavljena vijest o Mladićevoj smrti izjavio da će bivši general VRS-a biti pokopan uz najviše državne počasti i da će o mjestu pokopa odlučiti njegova obitelj. SPC služi liturgije "u pomen novoprestavljenom sluzi Božjem Ratku Mladiću", a mitropolit budimljansko-nikšićki Metodije poručio je da je general "sve dao i žrtvovao za slobodu svoga roda", pa dodao da "presuda Mladiću nije bila usmerena samo protiv jednog čoveka, već protiv celokupnog srpskog naroda i njegove zavetne misli".

Jednostavno, kada bi se Srbija distancirala od Mladića, značilo bi da priznaje odgovornost za ratove u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu. Da je Beograd kriv za Vukovar i Srebrenicu. U stvarnosti, ogromna većina tamošnje javnosti uvjerena je da su Srbi vodili pravedne ratove, koje su izgubili jer je Zapad podržao njihove neprijatelje. U tamošnjim glavama, da je pravde, u Srbiji bi bili Kosovo, Crna Gora i cijela BiH, osim zapadne Hercegovine, a dokle mitomanija ide govori podatak da se nerijetko može pročitati da su Split i Zadar stari srpski gradovi. Čak i tamošnji studenti, koji pokušavaju srušiti Vučića, na svojim portalima zazivaju okupaciju Kosova, a Oluju proglašavaju zločinom.

Osim toga, Srbija se naoružava, iako nitko ne prijeti njezinu teritorijalnom integritetu. Postavlja se pitanje zbog čega, ali odgovor je u svemu nabrojanom.

Srbija je i dalje remetilački faktor na zapadnom Balkanu i tako je se treba tretirati, koliko god bi bilo oportuno imati dobrosusjedske odnose. To se neće promijeniti niti ako Vučić nekim čudom padne jer je riječ o duboko ukorijenjenoj imperijalnoj strategiji, a ne politici aktualne vlasti.

Hrvatska u vezi s tim mora biti čvrsta, iako niz država u Europskoj uniji smatra da Srbiji treba popuštati i tako je udaljiti od Rusije. Radi se o kolosalno pogrešnoj strategiji jer u tom slučaju EU neće dobiti lojalnu članicu, nego još jednu agenturu Kremlja u svojim redovima. Ili, sasvim precizno. Hrvatska ne smije popustiti sve dok se Srbija ne počne denacificirati.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 17
Oblast strane 415.62 cm^2
Autor RobertBajruši

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SMRT ZLOČINCA RATKA MLADIĆA RAZOTKRILA JE DA SE SRBIJA U ZADNJA ČETIRI DESETLJEĆA NIJE NIMALO PROMIJENILA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f759d3d9-2d3e-4749-aaa1-b60c147012df/pdf

LABIRINT POLITIKE

SMRT ZLOČINCA RATKA MLADIĆA RAZOTKRILA JE DA SE SRBIJA U ZADNJA ČETIRI DESETLJEĆA NIJE NIMALO PROMIJENILA

Robert Bajruši rošlotjedna smrt ratnog zločinca Ratka Mladića samo je faktografski podatak. Ali stvarna posljedica njegova odlaska je definitivno razotkrivanje činjenice da se Srbija u zadnja četiri desetljeća nije nimalo promijenila. Tamo još od jeseni 1986., kada je Srpska akademija nauka i umetnosti, poznatija kao SANU, objavila Memorandum o ugroženosti srpstva, koji je otvorio vrata pakla u kojem su ubijene stotine tisuća, a milijuni protjerani iz svojih domova.

Ratko Mladić bio je onaj koji je na tenkovima provodio u djelo SANU-ovu strategiju stvaranja Velike Srbije. Koja je doživjela vojni poraz, ali nikad nije umrla. Ili kao što je nedavno priznao predsjednik Srbije Aleksandar Vučić, "čeka se drugo poluvrijeme". Od njega se drugo i ne može očekivati. Dok je bio momak vojvode Vojislava Šešelja, Vučić je kao nadobudni radikal preko tabli "Bulevar Zorana Đinđića" lijepio natpise "Bulevar Ratka Mladića".

Međutim, pogrešno je svaljivati krivnju isključivo na Vučića. Ideja o Srbiji kao naciji koja zaslužuje dominirati nad cijelom jugostočnom Europom duboko je utkana u sve dijelove društva u toj državi.

Isvjetovna i duhovna vlast ondje je na Mladićevu putu. Srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić samo je nekoliko sati nakon što je objavljena vijest o Mladićevoj smrti izjavio da će bivši general VRS-a biti pokopan uz najviše državne počasti i da će o mjestu pokopa odlučiti njegova obitelj. SPC služi liturgije "u pomen novoprestavljenom slugi Božjem Ratku Mladiću", a mitropolit budimljansko-nikšićki Metodije poručio je da je general "sve dao i žrtvovao za slobodu svoga roda", pa dodao da "presuda Mladiću nije bila usmerena samo protiv jednog čoveka, već protiv celokupnog srpskog naroda i njegove zavetne misli".

Jednostavno, kada bi se Srbija distancirala od Mladića, značilo bi da priznaje odgovornost za ratove u Hrvatskoj, BIH i na Kosovu. Da je Beograd kriv za Vukovar i Srebrenicu. U stvarnosti, ogromna većina tamošnje javnosti uvjerena je da su Srbi vodili pravedne ratove, koje su izgubili jer je Zapad podržao njihove neprijatelje. U tamošnjim glavama, da je pravde, u Srbiji bi bili Kosovo, Crna Gora i cijela BIH, osim zapadne Hercegovine, a dokle mitomanija ide govori podatak da se nerijetko može pročitati da su Split i Zadar stari srpski gradovi. Čak i tamošnji studenti, koji pokušavaju srušiti Vučića, na svojim portalima zazivaju okupaciju Kosova, a Oluju proglašavaju zločinom.

Osim toga, Srbija se naoružava, iako nitko ne prijeti njezinu teritorijalnom integritetu. Postavlja se pitanje zbog čega, ali odgovor je u svemu nabrojanom.

Srbija je i dalje remetilački faktor na zapadnom Balkanu i tako je se treba tretirati, koliko god bi bilo oportuno imati dobrosusjedske odnose. To se neće promijeniti niti ako Vučić nekim čudom padne jer je riječ o duboko ukorijenjenoj imperijalnoj strategiji, a ne politici aktualne vlasti.

Hrvatska u vezi s tim mora biti čvrsta, iako niz država u Europskoj uniji smatra da Srbiji treba popuštati i tako je udaljiti od Rusije. Radi se o kolosalno pogrešnoj strategiji jer u tom slučaju EU neće dobiti lojalnu članicu, nego još jednu agenturu Kremlja u svojim redovima. Ili, sasvim precizno, Hrvatska ne smije popustiti sve dok se Srbija ne počne denacificirati.q Srbija zaslužuje

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 17
Oblast strane 415.62 cm^2
Autor RobertBajruši

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SMRT ZLOČINCA RATKA MLADIĆA RAZOTKRILA JE DA SE SRBIJA U ZADNJA ČETIRI DESETLJEĆA NIJE NIMALO PROMIJENILA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f759d3d9-2d3e-4749-aaa1-b60c147012df/pdf

Ideja da Srbija zaslužuje dominirati nad cijelom jugoistočnom

Europom duboko je utkana u sve dijelove njezina društva

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Kultura
Strana 27
Oblast strane 703.55 cm^2
Autor IVICA IVANIŠEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Pisma dvojice filmskih velikana, Grlića i Markovića... Neodoljivo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1c24e5a5-23fc-48a3-bef8-7cf90e9e4503/pdf

LIBROFILIJA/ 'JESI LI SNIMIO OVO?'

Pisma dvojice filmskih velikana, Grlića i Markovića... Neodoljivo

Stari prijatelji još s praške akademije, odzvali su se pozivu da se iz tjedna u tjedan dopisuju, razmjenjujući crtice iz života

U peto desetljeće života obojica su zagazili kao dvostruko priznati filmski autori: voljela ih je publika, ali, bogami, i žiriji. Samo čuvarima tadašnjega poretka nisu bili baš po volji, iako se zbog toga nisu osobito napatili. Dapače, reputacija (umjerenih) subverzivaca dodatno je doprinijela gledanosti njihovih filmova, a režim na umoru ionako je imao kudikamo prečih briga od bavljenja dvojicom plodnih, omiljenih i nagrađivanih redatelja.

IVICA IVANIŠEVIĆ

Od toga trenutka njihovi su se životi lako mogli zamisliti kao dvije ravne crte: svi su očekivali da će se nastaviti baviti svojim zanatom, pa jurišati iz filma u film sve dok jednom, ako ikada, ne kažu da su se umorili i povuku se u zasluženu mirovinu.
Nevolja je, međutim, bila u tome što su u danima velikog prevrata obojica dali nekoliko intervjua koji su snažno odjeknuli u javnosti i pozicionirali ih kao neprijatelje novih vlasti. Time nisu doveli u pitanje samo vlastite karijere, nego i egzistencije svojih obitelji.

Prihvatio ponudu

Jedan od njih, mogli bismo ga, vrlo uvjetno, nazvati pesimistom, prihvatio je ponudu sveučilišta u Ohiju, gdje i danas, na pragu osamdesete godine života, podučava studente pravljenju filmova. Posljednji ga još uvijek ne puštaju, a ni njemu, izgleda, nije mrsko svoje znanje prenositi klincima. U međuvremenu je uspio organizirati svoj život na tri adrese: u Americi je profesor najvišeg statusa, u Zagrebu povremeno snima filmove, a u Istri uživa.
Njegov optimistični kolega odbio je sličnu ponudu i ostao doma, grijan vjerom da se svijet oko njega može popraviti. Kaka se njegovi filmski projekti redovito odbijaju od strane nadležnih komisija, priče koje ga opsjedaju odlučio je pretočiti u romane, pa danas uživa u reputaciji jednog od najvažnijih književnika u svojoj zemlji.
Vjerojatno ste shvatili, prvise zove **Rajko Grlić**, a drugi je **Goran Marković**. Dva stara prijatelja čije poznanstvo seže još iz Praga gdje su obojica pohađati slavnu filmsku akademiju, odzvali su se pozivu **Veljka Lalića**, glavnog urednika beogradske revije Ne-

Redatelj Goran Marković (lijevo) i kolega Rajko Grlić (desno) PROFIMEDIA, EPIPRESS

Rajko Grlić i Goran Marković: "Jesi li snimio ovo?" (Telegram, Zagreb)

deljnik i regionalnog portala Velike priče, da se iz tjedna u tjedan dopisuju, razmjenjujući crtice iz svojih privatnih i profesionalnih života. Ta pisma nedavno su sabrana između korica knjige "Jesi li snimio ovo?", koja je istodobno objavljena u Beogradu (u izdanju Lagune) i u Zagrebu (u nakladi Telegrama).
Draž svih epistola ne izvire samo iz činjenice što ih potpisuju dva čovjeka koji za sebe imaju prebogata životna i umjetnička iskustva. Stvar je u tome da se radi o potpuno različitim, pa ako hoćete i nesukladnim karakterima. Jedan je - naravno, Grlić – hedonista kojemu nije mrsko pisati o svojim gastronomskim i enofilskim strastima. Lako ga je zamisliti kako sjedi za laptopom uz čašu dolično ohlađene **Deškovićeve** Malvazije.

Sumorni i gorki

Marković, pak, nema sličnog oduška, njemu alkohol, bilo koji, nimalo ne leži, piće po njegovom izboru je, nećete vjerovati, pripresta boza. Stoga i ne čudi da se većina njegovih pisama najizravnije bavi srbijanskom stvarnošću. Ti su tekstovi pretežno sumorni, uznemirujući i gorki, iako ih – što je bizaran paradoks - ispisuje čovjek koji je do danas ostao nepokolebljivi optimist. Upravo je dirljiva svjedočiti kakose čelade njegove pameti odbija suočiti s očiglednim: da je iskreni revolt mladih koji su ustali zgađeni prilikama u zemlji do temelja prožetoj korupcijom, kanalizirao u desničarski pokret koji se, u ideološkom smislu, od Vučićeva režima razlikuje samo utoliko što je još radikalniji.
I zaludu Grlić svome starom prijatelju dobrudušno i diskretno iskazuje svoje rezerve prema studentima. Markoviću ništa ne može pokolebati. Biti će bolje, mora biti!
Na taj prijateljev imperativ, Grlić odgovara u krležijanskom duhu: nigdar ni bilo da ni nekak bilo. Godine 1968. on je na praškim ulicama, u prvom redu partera, svjedočio kako se lome iluzije i nade cijeloga naraštaja. I ta ga je lekcija snažnije obilježila od svih predavanja kojima su ga počastili njegovi veliki profesori: **Elmar Klos**, **Milan Kundera**, **Otokar Vávra**...

Dosljedno skeptičan

Dosljedno skeptičan, on se kloni euforije, jer je vremenom uspio izoštriti instinkt za prepoznavanje demagoga. Ta, međutim, ne znači da je maladušno digan ruke od svojih mladalačkih ideala.
Ostao mu je dosljedan, ali s punom svješću da (bilo koju) državu ne možeš staviti na kanal ili podignuti na rampu, pa je kao dotrajali automobil u jednom poslijepodnevu popraviti. Konačno, i od toga postoji nešto važnije: svako ga se dana iznova truditi da ti (bilo koja) država ne pokvari život.●

Scena iz Grlićevog filma 'Karaula' AFP

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Kultura
Strana 27
Oblast strane 703.55 cm^2
Autor IVICA IVANIŠEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Pisma dvojice filmskih velikana, Grlića i Markovića... Neodoljivo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1c24e5a5-23fc-48a3-bef8-7cf90e9e4503/pdf

LIBROFILIJA/ ‘JESI LI SNIMIO OVO?’

Pisma dvojice filmskih velikana, Grlića i

Markovića... Neodoljivo

→Stari prijatelji još s praške akademije, odzvali su se pozivu da se iz tjedna u tjedan dopisuju, razmjenjujući crtice iz života

Upeto desetljeće života obojica su zagazili kao dvostruko priznati filmski autori: voljela ih je publika, ali, bogami, i žiriji. Samo čuvarima tadašnjega poretka nisu bili baš po volji, iako se zbog toga nisu osobito napatili. Dapače, reputacija (umjerenih) subverzivaca dodatno je doprinijela gledanosti njihovih filmova, a režim na umoru ionako je imao kudikamo prečih briga od bavljenja dvojicom plodnih, omiljenih i nagrađivanih redatelja. Od toga trenutka njihovi su se životi lako mogli zamisliti kao dvije ravne crte: svi su očekivali da će se nastaviti baviti svojim zanatom, pa jurišati iz ##lma u ##lm sve dok jednom, ako ikada, ne kažu da su se umorili i povuku se u zasluženu mirovinu. Nevolja je, međutim, bila u tome što su u danima velikog prevrata obojica dali nekoliko intervjua koji su snažno odjeknuli u javnosti i pozicionirali ih kao neprijatelje novih vlasti. Time nisu doveli u pitanje samo vlastite karijere, nego i egzistencije svojih obitelji.

Prihvatio ponudu

Jedan od njih, mogli bismo ga, vrlo uvjetno, nazvati pesimistom, prihvatio je ponudu sveučilišta u Ohiju, gdje i danas, na pragu osamdesete godine života, podučava studente pravljenju ##lmova. Poslodavci ga još uvijek ne puštaju, a ni njemu, izgleda, nije mrsko svoje znanje prenositi klincima. U međuvremenu je uspio organizirati svoj život na tri adrese: u Americi je profesor najvišeg statusa, u Zagrebu povremeno snima ##lmove, a u Istri uživa. Njegov optimistični kolega odbio je sličnu ponudu i ostao doma, grijan vjerom da se svijet oko njega može popraviti. Kako se njegovi ##lmski projekti redovito odbijaju od strane nadležnih komisija, priče koje ga opsjedaju odlučio je pretočiti u romane, pa danas uživa u reputaciji jednog od najvažnijih književnika u svojoj zemlji.

Vjerojatno ste shvatili, prvi se zove Rajko Grlić, a drugi je Goran Marković. Dva stara prijatelja čije poznanstvo seže još iz Praga gdje su obojica pohađali slavnu ##lmsku akademiju, odzvali su se pozivu Veljka Lalića, glavnog urednika beogradske revije Nedeljnik i regionalnog portala Velike priče, da se iz tjedna u tjedan dopisuju, razmjenjujući crtice iz svojih privatnih i profesionalnih života. Ta pisma nedavno su sabrana između korica knjige “Jesi li snimio ovo?”, koja je istodobno objavljena u Beogradu (u izdanju Lagune) i u Zagrebu (u nakladi Telegrama). Draž ovih epistola ne izvire samo iz činjenice što ih potpisuju dva čovjeka koji iza sebe imaju prebogata životna i umjetnička iskustva. Stvar je u tome da se radi o potpuno različitim, pa ako hoćete i nesukladnim karakterima. Jedan je - naravno, Grlić – hedonista kojemu nije mrsko pisati o svojim gastronomskim i eno##lskim strastima. Lako ga je zamisliti kako sjedi za laptopom uz čašu dolično ohlađene Deškovićeve Malvazije. Sumorni i gorki

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Kultura
Strana 27
Oblast strane 703.55 cm^2
Autor IVICA IVANIŠEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Pisma dvojice filmskih velikana, Grlića i Markovića... Neodoljivo

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/1c24e5a5-23fc-48a3-bef8-7cf90e9e4503/pdf

Marković, pak, nema sličnog oduška, njemu alkohol, bilo koji, nimalo ne leži, piće po njegovom izboru je, nećete vjerovati, priprosta boza. Stoga i ne čudi da se većina njegovih pisama najizravnije bavi srbijanskom stvarnošću. Ti su tekstovi pretežno sumorni, uznemirujući i gorki, iako ih – što je bizaran paradoks - ispisuje čovjek koji je do danas ostao nepokolebljivi optimist. Upravo je dirljivo svjedočiti kako se čeljade njegove pameti odbija suočiti s očiglednim: da je iskreni revolt mladih koji su ustali zgađeni prilikama u zemlji do temelja prožetoj korupcijom, kanaliziran u desničarski pokret koji se, u ideološkom smislu, od Vučićeva režima razlikuje samo utoliko što je još radikalniji. I zaludu Grlić svome starom prijatelju dobrodušno i diskretno iskazuje svoje rezerve prema studentima, Markovića ništa ne može pokolebati. Bit će bolje, mora biti!

Na taj prijateljev imperativ, Grlić odgovara u krležijanskom duhu: nigdar ni bilo da ni nekak bilo. Godine 1968. on je na praškim ulicama, u prvom redu partera, svjedočio kako se lome iluzije i nade cijeloga naraštaja. I ta ga je lekcija snažnije obilježila od svih predavanja kojima su ga počastili njegovi veliki profesori: Elmar Klos, Milan Kundera, Otokar Vávra...

Dosljedno skeptičan

Dosljedno skeptičan, on se kloni euforije, jer je vremenom uspio izoštriti instinkt za prepoznavanje demagoga. To, međutim, ne znači da je malodušno digao ruke od svojih mladalačkih ideala. Ostao im je dosljedan, ali s punom sviješću da (bilo koju) državu ne možeš staviti na kanal ili podignuti na rampu, pa je kao dotrajali automobil u jednom poslijepodnevu popraviti. Konačno, i od toga postoji nešto važnije: svakoga se dana iznova truditi da ti (bilo koja) država ne pokvari život.•

IVICA IVANIŠEVIĆ

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 16
Oblast strane 173.08 cm^2
Autor AD

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STUDENTI BI POBUEDIU VUČIĆA DA sU DANAs IZBORI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/536c2620-4e50-40ee-b2a1-56314a3d1936/pdf

STUDENTI BI POBIJEDILI VUČIĆA DA SU DANAS IZBORI

BIRODI upozorava da nije riječ o klasičnoj anketi, već o analitičkom scenariju

Prema analizi BIRODI-ja, studentska lista na mogućim prijevremenim parlamentarnim izborima u Srbiji dobila bi između 45,9 i 51,1 posto glasova, čime bi imala uvjerljivu prednost pred listom SNS-a i Aleksandra Vučića, koja bi osvojila između 36,3 i 40,9 posto. SPS-u se predviđa od 3,2 do 4,6 posto, dok bi ostale oporbene i manjinske liste zajedno dobile između 7,8 i 10,2 posto. Procjena se temelji na službenim rezultatima izbora od 2012., istraživanjima javnog mišljenja i demografskim podacima Republičkog izbornog povjerenstva. BIRODI procjenjuje da bi na izbore izašlo oko 4,13 milijuna birača, uz moguće snažnije mobiliziranje mladih i dosadašnjih apstinenata. Riječ je, naglašavaju, o analitičkom scenariju, a ne klasičnom istraživanju javnog mišljenja ili prognozi konačnih rezultata.

Na ishod bi najviše utjecali izlaznost mladih i apstinenata, koncentracija oporbenih glasova, rezultat SPS-a i broj lista koje bi prešle izborni prag od tri posto. Studentski pokret nastao je nakon višemjesečnih protuvladinih prosvjeda pokrenutih zbog pogibije 16 ljudi u padu nadstrešnice na novosadskom kolodvoru u studenom 2024. Studenti traže odgovornost vlasti, demokratizaciju i neovisne institucije, a s oporbom zahtijevaju i prijevremene izbore. (ab) ■

ATA IMAGES/PIXSELL

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 31, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija news
Strana 16
Oblast strane 173.08 cm^2
Autor AD

Tema Aleksandar Vučić

Naslov STUDENTI BI POBUEDIU VUČIĆA DA sU DANAs IZBORI

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/536c2620-4e50-40ee-b2a1-56314a3d1936/pdf

STUDENTI BI POBIJEDILI VUČIĆA DA SU DANAS IZBORI

BIRODI upozorava da nije riječ o klasičnoj anketi, već o analitičkom scenariju

Prema analizi BIRODI-ja, studentska lista na mogućim prijevremenim parlamentarnim izborima u Srbiji dobila bi između 45,9 i 51,1 posto glasova, čime bi imala uvjerljivu prednost pred listom SNS-a i Aleksandra Vučića, koja bi osvojila između 36,3 i 40,9 posto. SPS-u se predviđa od 3,2 do 4,6 posto, dok bi ostale oporbene i manjinske liste zajedno dobile između 7,8 i 10,2 posto. Procjena se temelji na službenim rezultatima izbora od 2012., istraživanjima javnog mišljenja i demografskim podacima Republičkog izbornog povjerenstva. BIRODI procjenjuje da bi na izbore izašlo oko 4,13 milijuna birača, uz moguće snažnije mobiliziranje mladih i dosadašnjih apstinenata. Riječ je, naglašavaju, o analitičkom scenariju, a ne klasičnom istraživanju javnog mišljenja ili prognozi konačnih rezultata. Na ishod bi najviše utjecali izlaznost mladih i apstinenata, koncentracija oporbenih glasova, rezultat SPS-a i broj lista koje bi prešle izborni prag od tri posto. Studentski pokret nastao je nakon višemjesečnih protuvladinih prosvjeda pokrenutih zbog pogibije 16 ljudi u padu nadstrešnice na novosadskom kolodvoru u studenom 2024. Studenti traže odgovornost vlasti, demokratizaciju i neovisne institucije, a s oporbom zahtijevaju i prijevremene izbore. (ab)

ninamedia

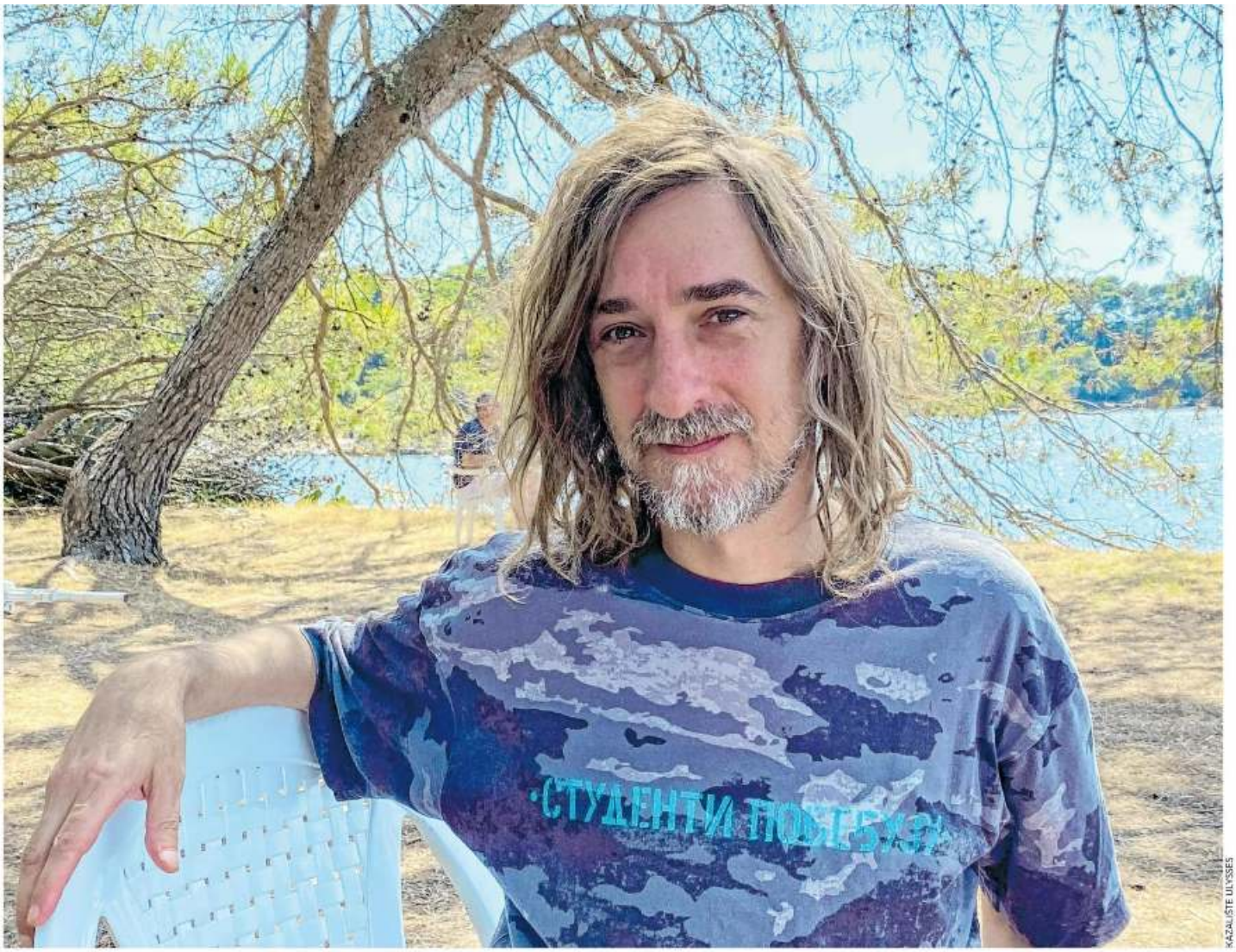
Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija

Novine Novi list - HR
Kategorija Mediteran
Strana 21, 22, 23
Oblast strane 2,822.06 cm^2
Autor Nataša GOVEDIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JA LOV IŠTA«

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ed2959cd-a726-421c-a8dc-96c3c53b17dd/pdf

Razgovor s glumcem Bojanom Dimitrijevićem koji u »Kralju Learu« igra Ludu

LUDA NIŠTA NE MORA I TIME MOŽE SVE ŠTO HOĆE

Stranice 2. i 3.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija

Novine Novi list - HR
Kategorija Mediteran
Strana 21, 22, 23
Oblast strane 2,822.06 cm²
Autor Nataša GOVEDIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JA LOV IŠTA«

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ed2959cd-a726-421c-a8dc-96c3c53b17dd/pdf

Razgovaramo s glumcem Bojanom Dimitrijevićem koji u brijunskoj verziji »Kralja Leara« u režiji Lenke Udovič

SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JALOVIŠTA«

Ove kazališne godine, osim Rade Šerbedžije, ovacije nakon predstave »Kralj Lear« na Brijunima dobivao je i Bojan Dimitrijević: glumac beogradskog Jugoslovenskog dramskog pozorišta i Learova Luda. Nenametljiv, tankoćutan, iznimno empatičan i poetski žestok, Dimitrijević je zanimljiv i kao kazališna i kao privatna figura otpora: otvoren u kritici državnog nasilja, ali i u ljubavi za kritičnost u samoj srži kazališta. S Dimitrijevićem razgovaramo o tome kako preživjeti političke sustave cenzure i autocenzure te kako umjetnost ponekad treba graditi od nule, odnosno kao da institucije ne postoje ili ih treba graditi iznova.

U dugoj tradiciji igranja »Kralja Leara« često isti glumac ili glumica igra i Kordeliju i Ludu, jer oni nikad nisu istovremeno na sceni. Oboje izazivaju kralja, oboje se na svoj način i bore za kralja, a oboje su također i njegovi miljenici. Da kojim slučajem morate igrati i Kordeliju, kako biste je odigrali?

– Razmišljao sam o tome jer sam bio svjestan da kad je Luda na sceni nema Kordelije, a kad je Kordelija tu, onda nema Lude, što znači da je Shakespeare imao za tu ulogu samo jednog glumca, s kojim je onda »ekonomizirao«. Ali jako mi je teško odgovoriti na pitanje kako bih pristupio Kordeliji: ne znam. Imao sam taj isti problem igrajući Tiresiju u »Edipu« Vite Taufera, lik koji je i muško i žensko, pa besmrtan i k tome još slijep… Volim takve uloge jer su nemoguće teške. Ali možda su u »Learu« na neki način svi likovi muškog roda, svi se bore za moć, svi su gladni još većeg priznanja… U tekstu nema ni spomena majke triju Learovih kćeri, triju sestara, sve su tu kao da ih je otac osobno rodio, mamu se do temelja izbrisalo iz svih pamćenja, što mi se ne čini slučajno.

Znači vaša Kordelija bila bi u hlačama?

– Ona kasnije zbilja i ode u vojnike. Ali stvarno ne znam.

Luda je izrazito brehtijanski, komentatorski lik. Kako je bilo preuzeti ulogu od dva velika prethodnika (Radka Polića i Mladena Vasaryja)?

– Prije uskakanja u ulogu pogledao sam »Leara« uživo s genijalnim Vasaryjem, a kad sam već osmislio svoju rolu, našao sam i snimak predstave s Radkom Poličem kao Ludom. Tako da sam svoju ulogu napravio «negdje između» ta dva velikana, osjećajući prema obojici divovsku odgovornost. Znate kako je to, privilegij nije samo dar, nego i teret. Osim toga, igrajući Ludu prvi put sam s Radom Šerbedžijom na sceni, a morate znati da sam ja odrastao uz njega kao uz kućno božanstvo. Moj pokojni otac, naime, bio je glumac u Leskovcu, a bio je i Radin obožavatelj. Naprosto je u našem domu Rade oduvijek »naš najveći glumac«. Odrastao sam s Radinim pločama, filmovima, serijama… praktički u kultu Šerbedžije. I sad zamislite jedne godine dobijem poziv da igram s njim! Jako me sputavalo na početku baš to iskreno divljenje. Strahopoštovanje. A bojao sam se i da nešto ne pokvarim u predstavi koja traje nekoliko decenija i po svemu što vidim izvrsno funkcionira. Tako da se nisam odmah opustio. Neko vrijeme sam samo slušao i tražio frekvencije. Mislim da sam bio i malo stegnut u početku. Onda sam polako shvatio da ne mogu dobro odigrati Ludu ako u tome ne uživam. Ni ako u tome ne pronađem svoje osobne razloge. Danas mi je jasno da je igrati Shakespearea uvijek privilegij i da mi je Luda jedan od najdražih pojedinačnih likova, ali i da to nije uloga kojoj je lako pristupiti. U brijunskoj predstavi me oslobađa činjenica da između Lude i Leara jednostavno postoji ogromna ljubav. To se vidi po tome što se Luda ne ustručava zeći kralju sve što ga ide, baš ga gazi onako kako te samo najbolji prijatelji mogu gaziti za tvoje dobro, a kralj to trpi jer i on obožava svoju Ludu, zna da je svaki udarac za njegovo dobro. Oni su nerazdvojan par, Kralj i Luda. Jedinica i nula, prvi i posljednji, lice i naličje: duboko ravnopravni, nerazdvojni. To mi je bilo jako oslobađajuće za rasplitanje uloge.

Nihilizam Lude

Kako se onda taj mit o Šerbedžiji transformirao kroz zajedničku igru?

– Prije Lude u »Learu« na Brijunima sam već radio dvije predstave, »Shakespearea u Kremlju« i »Nosoroga«, pa premda Rade nije u njima bio na sceni sa mnom, jako je puno komentirao i razgovarali smo gotovo svakodnevno, a budući da je on i znalac i apsolutni zaljubljenik u kazalište, ja sam nekako imao dojam kao da je Rade uvijek »unutra«, u svemu što se ovdje događa. Vrlo je otvoren oko toga da se s njim može pričati o ulozi, tako smo i prije no što sam preuzeo Ludu izgradili jedan kvalitetan i dobar odnos; sad bih rekao da smo išli iz povjerenja u povjerenje. Meni je, međutim, kao Luđi, trebalo neko vrijeme da povjerenjem u sebe, odnosno da se osjetim dorastao ulozi, dok je Rade od samog početka bio miran oko toga da je podjela točna. Ja nisam glumac koji je siguran u sebe. Više spadam u umjetnike koji se stalno preispituju i ne obiluju samopouzdanjem. Jer samopouzdanje dosta često bude zarvoreni sistem, isključivi, a to mi se ni na sceni ni u životu ne svida. Draže mi je kad sumnjam i kad se samim time najviše i potrudim oko svega. Opet da se vratim na Radu: on je na sceni baš savršeni partner jer se raduje svaki put kad vam nešto uspije i kao da čitavo vrijeme navija za vas. Stvarno je majstor te partnerske podrške: čuje te, vidi te, voli te kad vidi da si u nečemu uspio. Uživa u tebi… I s tobom. Tako da u posljednje vrijeme kad igram scene u kojima Lear zaista gubi razum jer doživljava okrutnosti od kćeri, ja fizički osjećam koliko Rade pati i postajem Luda koja proživljava i sve te njegove teške emocije, suze mi kreću na sceni koliko mi je žao što se dobrom čovjeku događa takvo nasilje… nenormalno mi je emotivno sve to. Odnosno, ta povezanost Leara i Lude nije samo odnos vladara i njegova zabavljača, nego dvojice najboljih prijatelja koji se skupa lome i skupa lete, toliko su bliski.

Moj dojam je da ste vi anarhistička luda: uvijek »dolje«, na podu, u nekoj rupi, ispod stola, ispod neke škrape, u vagončiću, manji ste od makova zrna, ništica, ali isto tako i uvijek u nekom kotrljanju, igri, prkosu, nepokorenosti… Kao da kažete »ni ne moram biti ništa, u tome je gušt«…

– Tako je, Luda ništa ne mora. I samim time može sve što hoće. On je ona karta u tarotu koja označava nulu, ništicu, ništavilo, ali i novi početak, svetost te slobode. Znate onaj Blakeov stih iz »Vjenčanja Raja i Pakla«: »Ako ludak istraje u svojoj ludosti, postat će mudrac.« Ima i ta ogromna mađjska tradicija Lude kao šamana. A anarhija mi je bliska, ali s obzirom na to u kojoj zemlji živim, a to je Srbija, sad bih jako volio da njome vlada dobro uređeni (recimo njemački) državni sistem, a ne ovaj kaos koji živim. Što se tiče nihilizma Lude, potpuno se slažem: mislim da su ljudi krivi za sva zla na planetu i da će Zemlja bukvalno odahnuti kad nas jednom više ne bude. Ma da nas nema, bio bi svuda raj. Mi smo glavni virus i štetočina ovog planeta. Neka nestanemo, bit će svim drugim stvorenjima puno bolje.

Na crnoj listi

Ali plačete kad Lear umre, dakle niste baš potpuni nihilist?

– Naravno, kad ljude volim više od svega na ovom svijetu! Ali nas 99 posto, svi mi roboti, i sluge, i radnici i službenici, mi koji smo stalno obespravljeni, mi smo cijelo vrijeme i međusobno posvađani, podijeljeni na ljevicu i desnicu, ako hoćete i na liberale i anarhiste i sve ostale boje političkog spektra i toliko se svađamo da smo nesposobni zaustaviti nasilje onih 1 posto. A imamo samo jednog neprijatelja: destruktivnost vrha piramide, spremnog sve uništiti radi vlastitog komfora. Na taj način omogućavamo i dalje da bogati budu bogatiji, a siromašni siromašniji. I toj najgoroj manjini onda služi i policija, i vojska, i sudstvo i sve institucije.

Igrali ste glavnu ulogu u sjajnoj predstavi »Slučajna smrt jednog anarhista«: tamo ste isto neka vrsta Lude koja skače kroz prozor?

– Da! Dario Fo je jedan od rijetkih dramatičara koji je dobio Nobela i stvarno ga zaslužio, to je prekrasan tekst, duhovit i ubojit, ma beskrajno smo uživali dok smo ga radili. I imali smo osjećaj da je to tek početak naše subverzivnosti, kao, sad se otvaraju vrata promjena u Jugoslovenskom dramskom pozorištu i nakon toga samo idemo prema sve hrabrijim i hrabrijim predstavama… Ali nije se tako dogodilo. Ispalo je da je to jedna od rijetkih subverzivnih predstava koje su nastale u posljednjih par decenija. Možda i posljednja predstava koja je imala povezinicu s konkretnim političkim trenutkom koga živimo. Nakon toga je kazalište postalo samo plitki »entertainment« (zabava). Čak i kad se uzimaju komadi koji bi se mogli jako dobro povezati s realnim problemima, to ispada cenzurirano i autocenzurirano.

Upravo nosite majicu »studenti pobjeđuju«: možda je umjetnost na ulici?

– Da. Moja supruga (koja je također glumica) i ja smo davnih dana, prije karone, kremuli javno u borbu protiv vladajuće garniture u Srbiji, protiv tirana, kleptokrata i ubojica, radikalskih naslijednika, tako sam već dugo na crnoj listi. U praksi to znači da ne mogu raditi u Srbiji, nema za mene podjela ni uloga. Ni u kazalištu ni na filmu. Svi poslovi su presječeni i trenutku kad sam povukao granicu državnom nasilju.

Umjetnički otpor

To je najteža pozicija: biti »na ledu«?

– U početku mi je bilo jako teško ili bolje rečeno imao sam egzistencijalni krah jer sam se čitav život davao i gradio kao umjetnik, to mi je bilo najvažnije od svega, ništa drugo nije bilo ni blizu ljubavi prema umjetnosti. Onda je došla crna lista i zahvaljujući njoj sam shvatio da postoji mnogo stvari u mom životu koje sam zbog glume potpuno zapostavio. Pa i samog sebe. Toliko sam jurio umjetnost da sam zaboravio koliko toga postoji u čemu također mogu rasti i sazrijevati – odjednom sam se sjetio da sam nekad bio zaljubljen u prirodu, da sam imao život u kome sam stalno učio nove stvari, da sam imao puno strpljenja za ljude… Problem je u tome što i dalje konzumiram sve vrste umjetnosti i to u meni i dalje rada potrebu da i ja nešto vratim, da nešto stvorim, dakle umjetnost nije pipa koju se može samo tako »zatvoriti« jednom kad je otvorite. Dobra stvar je što smo nedavno kolege glumci i ja napravili predstavu »Rad naš namienski« mimo repertoarnih kazališta, u našoj nezavisnoj produkciji. Imali smo veliku sreću da nas je udomilo jedino nijesto autorske slobode trenutno u Srbiji, to je Centar za kulturalnu dekontaminaciju u Beogradu (osnovala ga je Borka Pavićević, sad ga vodi Ana Miljanić), gdje su nas stvarno prigrlili i pustili da istražujemo mimo bilo kakve tržišne logike. Ulaz je besplatan. Nadamo se da ćemo putovati s predstavom, koja je dokumentarnog tipa. Izrazito je politična, ali i ljudska: bavimo se »kazališnim dossierom« jednog radnika iz Lučana, iz tvornice »Milan Blagojević« poznate kao »Namenska«, čiji je sin stradao u industriji oružja. Taj mladić je izgorio na dvije i pol' hiljade stupnjeva. A bio je dvadeset i neka žrtva, samo pod tim jednim direktorom tvornice. Zašto smo odabrali tu temu? Htjeli smo se maknuti od tog nepodnošljivog eskapizma trenutnog kazališta u nas – od toga da se od glumaca očekuje da zabavljamo i zaglupljujemo publiku ili da budemo »televizijska lica užívo«. Onda smo shvatili da nas se pojedinačna sudbina tog oca iz Lučana koji je samo htio saznati tko je odgovoran za smrt njegovog sina najviše tiče kao tema, da nam je to svima strahovito bolno mjesto. Brojne nepravilnosti koje su dovele do tragedije. Bilo nam je važno što se otac nije dao potkupiti, jednostavno nije pristao ni na ucjene ni na »darove«, tražio je pravdu i otišao na sud. Već na prvom ročištu se pojavilo 800 radnika tvornice s kojoj je poginuo njegov sin, a došli su tamo podržati direktora!

Užas.

– Da. I oca koji traži pravdu vikati uvrede. I tu smo shvatili da se zbilja želimo baviti sistemskim nasiljem i otkriti kako je moguće da se radnik tako brutalno okrene protiv radnika, tako lako, u tako velikom broju: nije baš uobičajeno da ljudi izgube svaku vrstu savjesti, svaku vrstu ljudskosti (empatije, solidarnosti), samo zato jer su nečim ucijenjeni ili nekako nagrađeni za svoj stav. Predstava se bavi Srbijom u kojoj je tako nešto »normalno«, a bavimo se i poviješću same tvornice oružja, koja je osnovana 1949. godine. I obrambenom industrijom, najprije u Jugoslaviji, pa onda u Srbiji. Točnije transformacijom »obrambene industrije oružja« koja ništa nije izvozila, koja zatim prelazi na prodavanje oružja drugim zemljama: prvo nesvrstanima, za

Prizor iz brijunske predstave »Kralj Lear«

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija

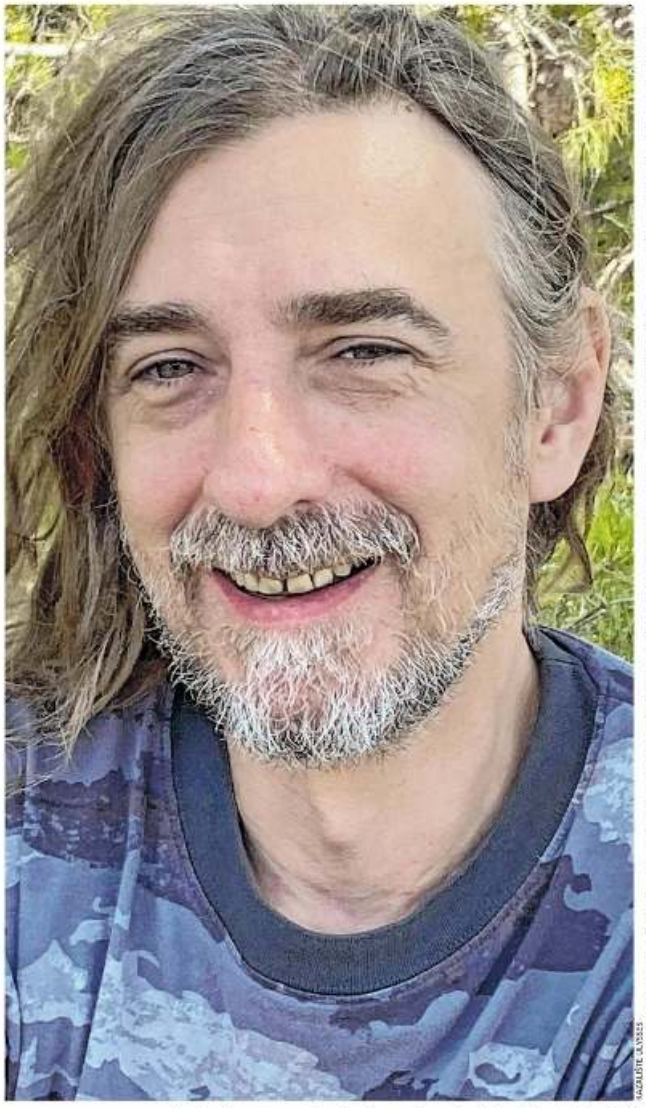
Novine Novi list - HR
Kategorija Mediteran
Strana 21, 22, 23
Oblast strane 2,822.06 cm^2
Autor Nataša GOVEDIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JA LOV IŠTA«

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ed2959cd-a726-421c-a8dc-96c3c53b17dd/pdf

ški igra Šerbedžijinu Ludu

Luda ništa ne mora, i samim time može sve što hoće - Bojan Dimitrijević

Ako se sad ne dogodi promjena u Srbiji, bojim se da više neće biti povijesne šanse da se ova vlast makne. S ovom vlasti mi smo rudarska kolonija, deponij Europe. Veliko jalovište u kojem ljudski život, bez obzira na to koliko ste bogati, ne vrijedi ni prebijene pare. Ako Vučić ponovo dobije izbore, ja ću sigurno otići iz Srbije. I ne samo ja. Otkad je Vučić na vlasti, preko milijun ljudi je otišlo iz Srbije. A ako se to nastavi, stvarno mislim da slijedi egzodus, smatra Bojan Dimitrijević

«obranu od kolonizatora», a onda osamdesetih godina već prodajemo u iransko-iračkom ratu oružje i jednoj i drugoj strani, dakle cilj je samo zarada. Nakon toga se oružje prodaje svakome tko ga treba. Sad vlada pravilo: «Tamo je genocid: jel' vam treba oružje? Evo mi šaljemo.»

Ponosan sam što smo oko te predstave osnovali i grupu koja se zove Korektiv, a od kasne jeseni već krećemo u novi projekt. Bez budžeta, samofinancirajuće. Ali to me veseli. Tako da završiti na ledu nikad nije samo gubitak; to je i neka prekretnica koju čovjek može iskoristiti za dobre stvari. Pogotovo u sustavima u kojima se kazalištu nastoji oduzeti javna moć i gdje osjećate da pasivnim prihvaćanjem prerađenog repertoara i vi doprinosite općoj pasivnosti. Taj naš Korektiv osjećam kao metodu umjetničkog otpora u kome bih mogao trajati i čitav život, ako treba. Jer svakako mi se čini da ima smisla raditi teme općeg dobra. A što se studentskih demonstracija tiče, naravno da sam s njima. Ako se sad ne dogodi promjena u Srbiji, bojim se da više neće biti povijesne šanse da se ova vlast makne. S ovom vlasti mi smo rudarska kolonija, deponij Europe. Veliko jalovište u kojem ljudski život, bez obzira na to koliko ste bogati, ne vrijedi ni prebijene pare. Ako Vučić ponovo dobije izbore, ja ću sigurno otići iz Srbije. I ne samo ja. Otkad je Vučić na vlasti preko milijun ljudi je otišlo iz Srbije. A ako se to nastavi, stvarno mislim da slijedi egzodus. Ostat će budući rudari, eventualno nogometni navijači, ekstremni nacionalisti – bojim se u svijetu koji su si sami izabrali.

Nasilje ega

Zašto Lear, za razliku od Vučića, želi odbaciti vlast? Zašto Shakespeare piše dramu o kralju koji želi abdicirati dok je još u snazi?

- U političkom kontekstu u kojem se tirani drže za svoje pozicije to se vjerojatno čini neobično, posebno ako pomislimo da nas doslovce vode senilni bijeli muškarci poput Trumpa. No ja mislim da je Shakespeare htio reći da čovjek u nekom trenutku postane umoran od svega. Postoji granica do koje vučemo i vučemo, a onda dođe točka kad se to opterećenje počne činiti apsurdno. Dokle više?! Mislim da Lear preda vlast kćerima jer želi mir, mirovinu, želi predahnuti od svega što sa sobom donosi upravljanje jednim velikim mehanizmom. Osim toga, u toj gesti davanja krune mladima ima nešto što bi svi danas trebali raditi: pobrinuti se da mladost nije procrtdana zbog sebičnosti i škrtosti starije generacije. Ditto je kad Lear misli da će se te njegove kćeri zbiljа brinuti za njega kad im pokloni svoja imanja, da će mu vratiti povjerenje koje im daje... Doživljavam ga kao dobrog, premda i na čudan način naivnog čovjeka, koji nije u stanju procijeniti ljude koji su mu najbliži, niti biti realan kao političar. Njega zbilja jako čudi i potresa i licemjerje i zloba; to nije nešto na što je «navikao». Nije svjestan okrutnosti svoje djece dok se ona ne sloni na njemu.

Ali i on sam je okrutan. Nije Djed Mraz koga kćeri opljačkaju. Ima svoju nabusitost, tvrdoglavost, naglost, nesmiljenost. Prijeku ćud.

- Mislim da Rade to tako ne igra, odnosno da je glumačka istina možda točnija od analitičke istine. Rade igra Leara kao čovjeka koji samo u jednom kratkom trenutku napravi potpuno krivu procjenu i zbog toga plati najvišu cijenu. To mi se čini ljudski točno. Tamo gdje je Learu izgledalo da je nadomak utopije («konačno ću predati sve odgovornosti kćerima i one će se brinuti za mene»), činilo mu se da je na pomolu neki još bolji svijet od onoga koji je do maločas vodio, zapravo je kolaps sustava. Nije tako neobično da se ljudima privlačnim utopije, niti da se iz sna o »sretnoj mirovini« probude na prosjačkom štapu. To ne znači da su loši, nesposobni, slijepi... Prije će biti da ponekad samima sebi prodamo nerealne priče i onda za svoju lakovjernost platimo pet puta preveliku cijenu.

Možete li zamisliti svijet bez senilnih vladara?

- Apsolutno. Mislim da bi jedno dva milenija svijetom trebale vladati mlade žene. Čisto da kompenziramo što su deset milenija vladali stari muškarci. Jedini je problem što će ga ovi stari vjerojatno sprižiti do temelja i klimatskim promjenama i nuklearkama, pa ništa poslije njih više neće doći na red. Ali kao feminist, najdublje vjerujem da bi ukupna politička šteta bila manja da se dekretom zabrani hijelom muškarcu pozicija čelnika države. Zamislite kako bi to bio zanimljiv eksperiment!

Pod uvjetom da ne dobijemo nove čelične dame, poput Margaret Thatcher. I da vas podsjetim: Shakespeare je živio u doba Elizabete Prve, koja je bila okrutna kraljica.

- Ma ništa nije gore od infantilne muške autodestruktivnosti. Ništa. Nikakva povremena monarhija koja u muškom svijetu igra po muškim pravilima. Znam da je to nasilje ega dio svih nas, ali imamo bezbroj povijesnih dokaza da ga muškarci ne uspijevaju kontrolirati. Žene oduvijek stvaraju život i sigurno ga mnogo više čuvaju. Pogledajte tko radi najteže poslove na ovom planetu i još uz sve to podižu djecu, njeguju starce, imaju neka stalna vrela istinske empatije: pa muškarci o tome mogu samo sanjati. Mislim da su žene etički zrelija bića od muškaraca. Tu bih vidio nadu za opstanak.

Galopirajući fašizam

A kako se Ionescova drama »Nosorog« uklapa u vašu povijest uloga koje se bave političkim nasiljem?

- Čini mi se da je taj tekst pohvala onome što je u čovjeku slabo, onome što je u njemu ranjivo i lišeno bilo kakve volje za moć. Znate kako vjetar uvijek slomi kruto drvo, a to drvo misli za sebe da je silno snažno i da mu se odupire. Ali zapravo je tvrdo. Rigidno. Meko drvo je «slabo», ali fleksibilno. Zato raste dalje. U «Nosorogu» igram nekoga tko zapravo zna da nisu u pravu ni ženski ni muški principi, nego je jedino što ima smisla dječji princip: budi slab, nemoj se bojati svoje slabosti, svoje nezaštićenosti. U sustavu u kojem se svi trude imati jake stavove, jaka tijela, jake pripadnosti, ajde budi nešto njima posve neshvatljivo: mekoća sama. Kako ćeš ratovati protiv vjetra? Ne možeš, vjetar je mekan i iznakne se. Ima u tom Ionescu veliko priznanje nježnosti i ranjivosti, što si mi kao vrsta ne volimo priznati, mi se volimo praviti snažni i važni, a naša najbolja dimenzija zaista počinje u trenutku kad prihvatimo da smo i lomni i nesigurni. »Nosorog« je i drama koja pokazuje da galopirajući fašizam može pobijediti samo politika suosjećanja. Naš fašizam se naravno razlikuje od onog Hitlerovog; naš fašizam se zove »budi financijski uspješan«, to je ono što ti nameće društvo, nemoral novca, stjecanja, ali i taj fašizam se može pobijediti jedino suosjećanjem. Čim udeš u trku za novcem više ne možeš biti čovjek, niti možeš poštovati druge ljude. Na ovaj ili onaj način ti ulaziš u mašinu najbogatijih, ulaziš u genocidno ratne politike na kojima se najviše zarađuje. Ionesco je totalno aktualan jer pokazuje da to nije »neizbježno« ni »nužno«.

Jedini je problem što Ionesco ne vjeruje u zajednicu, misli da je zajednica gomila poslušnika. Ionesco vjeruje samo u pojedinca.

- Pa teško da ga možemo kriviti obzirom na vrijeme koje drama opisuje, kad se solidarnost uspostavljala preko zajedničke mržnje. Pojedinci i njihov otpor jesu u zaustavljanju nacizma odigrali prijelomnu ulogu. Ali i pobunjenici protiv fašizma stvorili su zajednice otpora. Dakle fašizam sigurno nije jedini oblik zajedništva koji postoji na svijetu. Danas možda imamo taj problem što je kapitalizam toliko zavodljiv da će se ljudi solidarizirati oko svake vrste komfora. Ropstvo komforu postalo je najjača društvena sila, dakle i danas je teško vjerovati u zajednicu koja se u stanju odupriječi udobnosti kao društvenom božanstvu. Ali zajednica koja se otrgla ropstvu ipak postoji, uvijek je postojala i uvijek će postojati. Jer zajednica može preživjeti samo kroz pravednost i slobodu. To su ta opća dobra koja nisu uništiva.

Je li to onda i tajna moć vaše Lude: stvaranje kontrazajednice s Learom?

- Zanimljivo pitanje. Znam samo da čovjek ponekad treba napraviti društveni suicid da preživio kao ljudsko biće. Mora se odreći čopora da sačuva svoju ljudskost. Možda je to pravi put. Ne samo za Ludu.

Nataša GOVEDIĆ

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Mediteran
Strana 21, 22, 23
Oblast strane 2,822.06 cm^2
Autor Nataša GOVEDIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JA LOV IŠTA«

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ed2959cd-a726-421c-a8dc-96c3c53b17dd/pdf

Razgovor s glumcem Bojanom Dimitrijevićem koji u »Kralju Learu« igra Ludu LUDA NIŠTA NE MORA I TIME MOŽE SVE ŠTO HOĆE

SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JALOVIŠTA« ve kazališne godine, osim Rade Šerbedžije, ovacije nakon predstave »Kralj Lear« na Brijunima dobivao je i Bojan Dimitrijević: glumac beogradskog Jugoslovenskog dramskog pozorišta i Learova Luda. Nenametljiv, tankoćutan, iznimno empatičan i poetski žestok, Dimitrijević je zanimljiv i kao kazališna i kao privatna figura otpora: otvoren u kritici državnog nasilja, ali i u ljubavi za kritičnost u samoj srži kazališta. S Dimitrijevićem razgovaramo o tome kako preživjeti političke sustave cenzure i autocenzure te kako umjetnost ponekad treba graditi od nule, odnosno kao da institucije ne postoje ili ih treba graditi iznova. Udugoj tradiciji igranja »Kralja Leara« često isti glumac ili glumica igra i Kordeliju i Ludu, jer oni nikad nisu istovremeno na sceni. Oboje izazivaju kralja, oboje se na svoj način i bore za kralja, a oboje su također i njegovi miljenici. Da kojim slučajem morate igrati i Kordeliju, kako biste je odigrali? - Razmišljao sam o tome jer sam bio svjestan da kad je Luda na sceni nema Kordelije, a kad je Kordelija tu, onda nema Lude, što znači da je Shakespeare imao za tu ulogu samo jednog glumca, s kojim je onda »ekonomizirao«. Ali jako mi je teško odgovoriti na pitanje kako bih pristupio Kordeliji: ne znam. Imao sam taj isti problem igrajući Tireziju u » Edipu« Vite Taufera, lik koji je i muško i žensko, pa besmrtan i k tome još slijep... Volim takve uloge jer su nemoguće teške. Ali možda su u »Learu« na neki način svi likovi muškog roda, svi se bore za moć, svi su gladni još većeg priznanja... U tekstu nema ni spomena majke triju Learovih kćeri, triju sestara, sve su tu kao da ih je otac osobno rodio, mamu se do temelja izbrisalo iz svih pamćenja, što mi se ne čini slučajno.

Znači vaša Kordelija bila bi u hlačama?

- Ona kasnije zbilja i ode u vojnike. Ali stvarno ne znam.

Luda je izrazito brehtijanski, komentatorski lik. Kako je bilo preuzeti ulogu od dva velika prethodnika (Radka Poliča i Mladena Vasaryja)? - Prije uskakanja u ulogu pogledao sam »Leara« uživo s genijalnim Vasaryjem, a kad sam već osmislio svoju rolu, našao sam i snimak predstave s Radkom Poličem kao Ludom. Tako da sam svoju ulogu napravio »negdje između« ta dva velikana, osjećajući prema obojici divovsku odgovornost. Znate kako je to, privilegij nije samo dar, nego i teret. Osim toga, igrajući Ludu prvi put sam s Radom Šerbedžijom na sceni, a morate znati da sam ja odrastao uz njega kao uz kućno božanstvo. Moj pokojni otac, naime, bio je glumac u Leskovcu, a bio je i Radin obožavatelj. Naprosto je u našem domu Rade oduvijek »naš najveći glumac «. Odrastao sam s Radinim pločama, filmovima, serijama... praktički u kultu Šerbedžije. I sad zamislite jedne godine dobijem poziv da igram s njim! Jako me sputavalo na početku baš to iskreno divljenje. Strahopoštovanje. A bojao sam se i da nešto ne pokvarim u predstavi koja traje nekoliko decenija i po svemu što vidim izvrsno funkcionira. Tako da se nisam odmah opustio. Neko vrijeme sam samo slušao i tražio frekvencije. Mislim da sam bio i malo stegnut u početku. Onda sam polako shvatio da ne mogu dobro odigrati Ludu ako u tome ne uživam. Ni ako u tome ne pronađem svoje osobne razloge. Danas mi je jasno da je igrati Shakespearea uvijek privilegij i da mi je Luda jedan od najdražih pojedinačnih likova, ali i da U brijunskoj predstavi me oslobađa činjenica da između Lude i Leara jednostavno postoji ogromna ljubav. To se vidi po tome što se Luda ne ustručava reći kralju sve što ga ide, baš ga gazi onako kako te samo najbolji prijatelji mogu gaziti za tvoje dobro, a kralj to trpi jer i on obožava svoju Ludu, zna da je svaki udarac za njegovo dobro. Oni su nerazdvojan par, Kralj i Luda. Jedinica i nula, prvi i posljednji, lice i naličje: duboko ravnopravni, nerazdvojni. To mi je bilo jako oslobađajuće za rasplitanje uloge. Nihilizam Lude

Kako se onda taj mit o Šerbedžiji transformirao kroz zajedničku igru?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Mediteran
Strana 21, 22, 23
Oblast strane 2,822.06 cm^2
Autor Nataša GOVEDIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JA LOV IŠTA«

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ed2959cd-a726-421c-a8dc-96c3c53b17dd/pdf

- Prije Lude u »Learu« na Brijunima sam već radio dvije predstave, »Shakespearea u Kremlju« i »Nosoroga«, pa premda Rade nije u njima bio na sceni sa mnom, jako je puno komentirao i razgovarali smo gotovo svakodnevno, a budući da je on i znalac i apsolutni zaljubljenik u kazalište, ja sam nekako imao dojam kao da je Rade uvijek »unutra«, u svemu što se ovdje događa. Vrlo je otvoren oko toga da se s njim može pričati o ulozi, tako smo i prije no što sam preuzeo Ludu izgradili jedan kvalitetan i dobar odnos; sad bih rekao da smo išli iz povjerenja u povjerenje. Meni je, međutim, kao Ludi, trebalo neko vrijeme da povjerujem u sebe, odnosno da se osjetim dorastao ulozi, dok je Rade od samog početka bio miran oko toga da je podjela točna. Ja nisam glumac koji je siguran u sebe. Više spadam u umjetnike koji se stalno preispituju i ne obiluju samopouzdanjem. Jer samopouzdanje dosta često bude zatvoreni sistem, isključivi, a to mi se ni na sceni ni u životu ne sviđa. Draže mi je kad sumnjam i kad se samim time najviše i potrudim oko svega. Opet da se vratim na Radu: on je na sceni baš savršeni partner jer se raduje svaki put kad vam nešto uspije i kao da čitavo vrijeme navija za vas. Stvarno je majstor te partnerske podrške: čuje te, vidi te, voli te kad vidi da si u nečemu uspio. Uživa u tebi... I s tobom. Tako da u posljednje vrijeme kad igram scene u kojima Lear zaista gubi razum jer doživljava okrutnosti od kćeri, ja fizički osjećam koliko Rade pati i postajem Luda koja proživljava i sve te njegove teške emocije, suze mi kreću na sceni koliko mi je žao što se dobrom čovjeku događa takvo nasilje... nenormalno mi je emotivno sve to. Odnosno, ta povezanost Leara i Lude nije samo odnos vladara i njegova zabavljača, nego dvojice najboljih prijatelja koji se skupa lome i skupa lete, toliko su bliski. Moj dojam je da ste vi anarhistička luda: uvijek »dolje«, na podu, u nekoj rupi, ispod stola, ispod neke škrape, u vagončiću, manji ste od makova zrna, ništica, ali isto tako i uvijek u nekom kotrljanju, igri, prkosu, nepokorenosti... Kao da kažete »ni ne moram biti ništa, u tome je gušt«...

- Tako je, Luda ništa ne mora. I samim time može sve što hoće. On je ona karta u tarotu koja označava nulu, ništicu, ništavilo, ali i novi početak, svetost te slobode. Znate onaj Blakeov stih iz »Vjenčanja Raja i Pakla«: »Ako luđak istraje u svojoj ludosti, postat će mudrac.« Ima i ta ogromna magijska tradicija Lude kao šamana. A anarhija mi je bliska, ali s obzirom na to u kojoj zemlji živim, a to je Srbija, sad bih jako volio da njome vlada dobro uređeni (recimo njemački) državni sistem, a ne ovaj kaos koji živim. Što se tiče nihilizma Lude, potpuno se slažem: mislim da su ljudi krivi za sva zla na planetu i da će Zemlja bukvalno odahnuti kad nas jednom više ne bude. Ma da nas nema, bio bi svuda raj. Mi smo glavni virus i štetočina ovog planeta. Neka nestanemo, bit će svim drugim stvorenjima puno bolje. Na crnoj listi

Ali plačete kad Lear umire, dakle niste baš potpuni nihilist? - Naravno, kad ljude volim više od svega na ovom svijetu! Ali nas 99 posto, svi mi robovi, i sluge, i radnici i službenici, mi koji smo stalno obespravljeni, mi smo cijelo vrijeme i međusobno posvađani, podijeljeni na ljevicu i desnicu, ako hoćete i na liberale i anarhiste i sve ostale boje političkog spektra i toliko se svađamo da smo nesposobni zaustaviti nasilje onih 1 posto. A imamo samo jednog neprijatelja: destruktivnost vrha piramide, spremnog sve uništiti radi vlastitog komfora. Na taj način omogućavamo i dalje da bogati budu bogatiji, a siromašni siromašniji. I toj najgoroj manjini onda služi i policija, i vojska, i sudstvo i sve institucije.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Mediteran
Strana 21, 22, 23
Oblast strane 2,822.06 cm^2
Autor Nataša GOVEDIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JA LOV IŠTA«

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ed2959cd-a726-421c-a8dc-96c3c53b17dd/pdf 6/9

Igrali ste glavnu ulogu u sjajnoj predstavi »Slučajna smrt jednog anarhista«: tamo ste isto neka vrsta Lude koja skače kroz prozor? - Da! Dario Fo je jedan od rijetkih dramatičara koji je dobio Nobela i stvarno ga zaslužio, to je prekrasan tekst, duhovit i ubojit, ma beskrajno smo uživali dok smo ga radili. I imali smo osjećaj da je to tek početak naše subverzivnosti, kao, sad se otvaraju vrata promjena u Jugoslovenskom dramskom pozorištu i nakon toga samo idemo prema sve hrabrijim i hrabrijim predstavama... Ali nije se tako dogodilo. Ispalo je da je to jedna od rijetkih subverzivnih predstava koje su nastale u posljednjih par dekada. Možda i posljednja predstava koja je imala poveznicu s konkretnim političkim trenutkom koga živimo. Nakon toga je kazalište postalo samo plitki »entertainment« (zabava). Čak i kad se uzimaju komadi koji bi se mogli jako dobro povezati s realnim problemima, to ispada cenzurirano i autocenzurirano. Upravo nosite majicu »studenti pobjeđuju«: možda je umjetnost na ulici?

- Da. Moja supruga (koja je također glumica) i ja smo davnih dana, prije korone, krenuli javno u borbu protiv vladajuće garniture u Srbiji, protiv tirana, kleptokrata i ubojica, radikalskih nasilnika, tako sam već dugo na crnoj listi. U praksi to znači da ne mogu raditi u Srbiji, nema za mene podjela ni uloga. Ni u kazalištu ni na filmu. Svi poslovi su presječeni u trenutku kad sam povukao granicu državnom nasilju. Umjetnički otpor

To je najteža pozicija: biti »na ledu«?

- U početku mi je bilo jako teško ili bolje rečeno imao sam egzistencijalni krah jer sam se čitav život davao i gradio kao umjetnik, to mi je bilo najvažnije od svega, ništa drugo nije bilo ni blizu ljubavi prema umjetnosti. Onda je došla crna lista i zahvaljujući njoj sam shvatio da postoji mnogo stvari u mom životu koje sam zbog glume potpuno zapostavio. Pa i samog sebe. Toliko sam jurio umjetnost da sam zaboravio koliko toga postoji u čemu također mogu rasti i sazrijevati – odjednom sam se sjetio da sam nekad bio zaljubljen u prirodu, da sam imao život u kome sam stalno učio nove stvari, da sam imao puno strpljenja za ljude... Problem je u tome što i dalje konzumiram sve vrste umjetnosti i to u meni i dalje rađa potrebu da i ja nešto vratim, da nešto stvorim, dakle umjetnost nije pipa koju se može samo tako »zatvoriti« jednom kad je otvorite. Dobra stvar je što smo nedavno kolege glumci i ja napravili predstavu »Rad naš namenski« mimo repertoarnih kazališta, u našoj nezavisnoj produkciji. Imali smo veliku sreću da nas je udomilo jedino mjesto autorske slobode trenutno u Srbiji, to je Centar za kulturalnu dekontaminaciju u Beogradu (osnovala ga je Borka Pavičević, sad ga vodi Ana Miljanić), gdje su nas stvarno prigrlili i pustili da istražujemo mimo bilo kakve tržišne logike. Ulaz je besplatan. Nadamo se da ćemo putovati s predstavom, koja je dokumentarnog tipa. Izrazio je politična, ali i ljudska: bavimo se »kazališnim dossierom« jednog radnika iz Lučana, iz tvornice »Milan Blagojević« poznate kao »Namenska«, čiji je sin stradao u industriji oružja. Taj mladić je izgorio na dvije i pol' hiljade stupnjeva. A bio je dvadeset i neka žrtva, samo pod tim jednim direktorom tvornice. Zašto smo odabrali tu temu? Htjeli smo se maknuti od tog nepodnošljivog eskapizma trenutnog kazališta u nas – od toga da se od glumaca očekuje da zabavljamo i zaglupljujemo publiku ili da budemo »televizijska lica uživo«. Onda smo shvatili da nas se pojedinačna sudbina tog oca iz Lučana koji je samo htio saznati tko je odgovoran za smrt njegovog sina najviše tiče kao tema, da nam je to svima strahovito bolno mjesto. Brojne nepravilnosti koje su dovele do tragedije. Bilo nam je važno što se otac nije dao potkupiti, jednostavno nije pristao ni na ucjene ni na »darove«, tražio je pravdu i otišao na sud. Već na prvom ročištu se pojavilo 800 radnika tvornice u kojoj je poginuo njegov sin, a došli su tamo podržati direktora!

Užas.

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Mediteran
Strana 21, 22, 23
Oblast strane 2,822.06 cm^2
Autor Nataša GOVEDIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JA LOV IŠTA«

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ed2959cd-a726-421c-a8dc-96c3c53b17dd/pdf

- Da. I ocu koji traži pravdu vikati uvrede. I tu smo shvatili da se zbilja želimo baviti sistemskim nasiljem i otkriti kako je moguće da se radnik tako brutalno okrene protiv radnika, tako lako, u tako velikom broju: nije baš uobičajeno da ljudi izgube svaku vrstu savjesti, svaku vrstu ljudskosti (empatije, solidarnosti), samo zato jer su nečim ucijenjeni ili nekako nagrađeni za svoj stav. Predstava se bavi Srbijom u kojoj je tako nešto »normalno«, a bavimo se i poviješću same tvornice oružja, koja je osnovana 1949. godine. I obrambenom industrijom, najprije u Jugoslaviji, pa onda u Srbiji. Točnije transformacijom »obrambene industrije oružja« koja ništa nije izvozila, koja zatim prelazi na prodavanje oružja drugim zemljama: prvo nesvrstanima, za

Razgovaramo s glumcem Bojanom Dimitrijevićem koji u brijunskoj verziji »Kralja Leara« u režiji Lenke Udovički » obranu od kolonizatora«, a onda osamdesetih godina već prodajemo u Iransko-iračkom ratu oružje i jednoj i drugoj strani, dakle cilj je samo zarada. Nakon toga se oružje prodaje svakome tko ga treba. Sad vlada pravilo: » Tamo je genocid: jel' vam treba oružje? Evo mi šaljemo.« Ponosan sam što smo oko te predstave osnovali i grupu koja se zove Korektiv, a od kasne jeseni već krećemo u novi projekt. Bez budžeta, samofinancirajuće. Ali to me veseli. Tako da završiti na ledu nikad nije samo gubitak; to je i neka prekretnica koju čovjek može iskoristiti za dobre stvari. Pogotovo u sustavima u kojima se kazalištu nastoji oduzeti javna moć i gdje osjećate da pasivnim prihvaćanjem promašenog repertoara i vi doprinosite općoj pasivnosti. Taj naš Korektiv osjećam kao metodu umjetničkog otpora u kome bih mogao trajati i čitav život, ako treba. Jer svakako mi se čini da ima smisla raditi teme općeg dobra. A što se studentskih demonstracija tiče, naravno da sam s njima. Ako se sad ne dogodi promjena u Srbiji, bojim se da više neće biti povijesne šanse da se ova vlast makne. S ovom vlasti mi smo rudarska kolonija, deponij Europe. Veliko jalovište u kojem ljudski život, bez obzira na to koliko ste bogati, ne vrijedi ni prebijene pare. Ako Vučić ponovo dobije izbore, ja ću sigurno otići iz Srbije. I ne samo ja. Otkad je Vučić na vlasti preko milijun ljudi je otišlo iz Srbije. A ako se to nastavi, stvarno mislim da slijedi egzodus. Ostat će budući rudari, eventualno nogometni navijači, ekstremni nacionalisti – bojim se u svijetu koji su si sami izabrali. Nasilje ega

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Mediteran
Strana 21, 22, 23
Oblast strane 2,822.06 cm^2
Autor Nataša GOVEDIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JA LOV IŠTA«

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ed2959cd-a726-421c-a8dc-96c3c53b17dd/pdf

Zašto Lear, za razliku od Vučića, želi odbaciti vlast? Zašto Shakespeare piše dramu o kralju koji želi abdicirati dok je još u snazi? - U političkom kontekstu u kojem se tirani drže za svoje pozicije to se vjerojatno čini neobično, posebno ako pomislimo da nas doslovce vode senilni bijeli muškarci poput Trumpa. No ja mislim da je Shakespeare htio reći da čovjek u nekom trenutku postane umoran od svega. Postoji granica do koje vučemo i vučemo, a onda dođe točka kad se to opterećenje počne činiti apsurdno. Dokle više?! Mislim da Lear preda vlast kćerima jer želi mir, mirovinu, želi predahnuti od svega što sa sobom donosi upravljanje jednim velikim mehanizmom. Osim toga, u toj gesti davanja krune mladima ima nešto što bi svi danas trebali raditi: pobrinuti se da mladost nije proćerdana zbog sebičnosti i škrtosti starije generacije. Dirljivo je koliko Lear misli da će se te njegove kćeri zbilja brinuti za njega kad im pokloni svoja imanja, da će mu vratiti povjerenje koje im daje... Doživljavam ga kao dobrog, premda i na čudan način naivnog čovjeka, koji nije u stanju procijeniti ljude koji su mu najbliži, niti biti realan kao političar. Njega zbilja jako čudi i potresa i licemjerje i zloba; to nije nešto na što je »navikao«. Nije svjestan okrutnosti svoje djece dok se ona ne slomi na njemu. Ali i on sam je okrutan. Nije Djed Mraz koga kćeri opljačkaju. Ima svoju nabusitost, tvrdoglavost, naglost, nesmiljenost. Prijeku ćud. - Mislim da Rade to tako ne igra, odnosno da je glumačka istina možda točnija od analitičke istine. Rade igra Leara kao čovjeka koji samo u jednom kratkom trenutku napravi potpuno krivu procjenu i zbog toga plati najvišu cijenu. To mi se čini ljudski točno. Tamo gdje je Learu izgledalo da je nadomak utopije (»konačno ću predati sve odgovornosti kćerima i one će se brinuti za mene«), činilo mu se da je na pomolu neki još bolji svijet od onoga koji je do maločas vodio, zapravo je kolaps sustava. Nije tako neobično da se ljudima priviđaju utopije, niti da se iz sna o »sretnoj mirovini« probude na prosjačkom štapu. To ne znači da su loši, nesposobni, slijepi... Prije će biti da ponekad samima sebi prodamo nerealne priče i onda za svoju lakovjernost platimo pet puta preveliku cijenu.

Možete li zamisliti svijet bez senilnih vladara?

- Apsolutno. Mislim da bi jedno dva milenija svijetom trebale vladati mlade žene. Čisto da kompenziramo što su deset milenija vladali stari muškarci. Jedini je problem što će ga ovi starci vjerojatno sprženi do temelja i klimatskim promjenama i nuklearkama, pa nitko poslije njih više neće doći na red. Ali kao feminist, najdublje vjerujem da bi ukupna politička šteta bila manja da se dekretom zabrani bijelom muškarcu pozicija čelnika države. Zamislite kako bi to bio zanimljiv eksperiment!

Pod uvjetom da ne dobijemo nove čelične dame, poput Margaret Thatcher. I da vas podsjetim: Shakespeare je živio u doba Elizabete Prve, koja je bila okrutna kraljica. - Ma ništa nije gore od infantilne muške autodestruktivnosti. Ništa. Nikakva povremena monarhinja koja u muškom svijetu igra po muškim pravilima. Znam da je to nasilje ega dio svih nas, ali imamo bezbroj povijesnih dokaza da ga muškarci ne uspijevaju kontrolirati. Žene oduvijek stvaraju život i sigurno ga mnogo više čuvaju. Pogledajte tko radi najteže poslove na ovom planetu i još uz sve to podižu djecu, njeguju starce, imaju neka stalna vrela istinske empatije: pa muškarci o tome mogu samo sanjati. Mislim da su žene etički zrelija bića od muškaraca. Tu bih vidio nadu za opstanak. Galopirajući fašizam

Akako se Ionescova drama »Nosorog« uklapa u vašu povijest uloga koje se bave političkim nasiljem?

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Mediteran
Strana 21, 22, 23
Oblast strane 2,822.06 cm^2
Autor Nataša GOVEDIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov SHAKESPEAREOVA LUDA PROTIV »VELIKOG JA LOV IŠTA«

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ed2959cd-a726-421c-a8dc-96c3c53b17dd/pdf

- Čini mi se da je taj tekst pohvala onome što je u čovjeku slabo, onome što je u njemu ranjivo i lišeno bilo kakve volje za moć. Znate kako vjetar uvijek slomi kruto drvo, a to drvo misli za sebe da je silno snažno i da mu se odupire. Ali zapravo je tvrdo. Rigidno. Meko drvo je »slabo«, ali fleksibilno. Zato raste dalje. U »Nosorogu« igram nekoga tko zapravo zna da nisu u pravu ni ženski ni muški principi, nego je jedino što ima smisla dječji princip: budi slab, nemoj se bojati svoje slabosti, svoje nezaštićenosti. U sustavu u kojem se svi trude imati jake stavove, jaka tijela, jake pripadnosti, ajde budi nešto njima posve neshvatljivo: mekoća sama. Kako ćeš ratovati protiv vjetra? Ne možeš, vjetar je mekan i izmakne se. Ima u tom Ionescu veliko priznanje nježnosti i ranjivosti, što si mi kao vrsta ne volimo priznati, mi se volimo praviti snažni i važni, a naša najbolja dimenzija zaista počinje u trenutku kad prihvatimo da smo i lomni i nesigurni. »Nosorog« je i drama koja pokazuje da galopirajući fašizam može pobijediti samo politika suosjećanja. Naš fašizam se naravno razlikuje od onog Hitlerovog; naš fašizam se zove »budi financijski uspješan«, to je ono što ti nameće društvo, nemoral novca, stjecanja, ali i taj fašizam se može pobijediti jedino suosjećanjem. Čim uđeš u trku za novcem više ne možeš biti čovjek, niti možeš poštovati druge ljude. Na ovaj ili onaj način ti ulaziš u mašinu najbogatijih, ulaziš u genocidne ratne politike na kojima se najviše zarađuje. Ionesco je totalno aktualan jer pokazuje da to nije »neizbježno« ni »nužno «. Jedini je problem što Ionesco ne vjeruje u zajednicu, misli da je zajednica gomila poslušnika. Ionesco vjeruje samo u pojedinca. - Pa teško da ga možemo kriviti obzirom na vrijeme koje drama opisuje, kad se solidarnost uspostavljala preko zajedničke mržnje. Pojedinci i njihov otpor jesu u zaustavljanju nacizma odigrali prijelomnu ulogu. Ali i pobunjenici protiv fašizma stvorili su zajednice otpora. Dakle fašizam sigurno nije jedini oblik zajedništva koji postoji na svijetu. Danas možda imamo taj problem što je kapitalizam toliko zavodljiv da će se ljudi solidarizirati oko svake vrste komfora. Ropstvo komforu postalo je najjača društvena sila, dakle i danas je teško vjerovati u zajednicu koja se u stanju oduprijeti udobnosti kao društvenom božanstvu. Ali zajednica koja se otrgla ropstvu ipak postoji, uvijek je postojala i uvijek će postojati. Jer zajednica može preživjeti samo kroz pravednost i slobodu. To su ta opća dobra koja nisu uništiva. Je li to onda i tajna moć vaše Lude: stvaranje kontrazajednice s Learom?

- Zanimljivo pitanje. Znam samo da čovjek ponekad treba napraviti društveni suicid da preživio kao ljudsko biće. Mora se odreći čopora da sačuva svoju ljudskost. Možda je to pravi put. Ne samo za Ludu.

Nataša GOVEDIĆ ko se sad ne dogodi promjena u Srbiji, bojim se da više neće biti povijesne šanse da se ova vlast makne. S ovom vlasti mi smo rudarska kolonija, deponij Europe. Veliko jalovište u kojem ljudski život, bez obzira na to koliko ste bogati, ne vrijedi ni prebijene pare. Ako Vučić ponovo dobije izbore, ja ću sigurno otići iz Srbije. I ne samo ja. Otkad je Vučić na vlasti, preko milijun ljudi je otišlo iz Srbije. A ako se to nastavi, stvarno mislim da slijedi egzodus, smatra Bojan Dimitrijević

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 35
Oblast strane 679.68 cm^2
Autor PIŠE HRVOJE ZOVKO

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić i studenti ratuju, ali misle isto, demokratska oporba ne postoji

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/09a0be78-ef30-4bb0-b011-aea671694d2f/pdf

PLANET ZEMLJA

Vučić i studenti ratuju, *ali misle isto, demokratska oporba ne postoji*

PIŠE HRVOJE ZOVKO

Izvanredni parlamentarni izbori u Srbiji, koji bi se, prema raspisu srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića, trebali održati 18. ili 25. listopada ove godine, bit će zasigurno najvažniji izbori za Srbiju od onda Slobodana Miloševića. Aleksandar Vučić već je tjednima, a mogli bi se reći i mjesecima, u svojevrsnoj izbornoj predkampanji. Obilazi Srbiju, razgovara s građanima, kojima obećava brda i doline, odnosno rješavanje njihovih problema, zatim planira gradnju mostova, vodovoda, cesta, jednom riječju, svega onoga što nije u domeni predsjednika države.

Vučićeva kampanja uglavnom se svodi na nekoliko predvidljivih parola namijenjenih njegovu radikalsko-naprednjačkom biračkom tijelu, koje imaju snažan mobilizacijski učinak: "Želе Srbiju na koljenima", "Napad na mene je napad na državu", "Veliko zlo se nadvilo nad Srbijom"... Vučić je već prije najavljivao da se spremaju ponovno vratiti na premijersku dužnost. No kada se malo bolje pogleda, on je zapravo talac i žrtva samoga sebe. Izgradio je sustav autoritarne vladavine u kojem su svi drugi ispod njega i ovise isključivo o njemu i njegovoj volji, svi su statisti i prolazni, samo je on bitan, a sada on zapravo nema nikoga tko uz njega može izniješti tu izbornu kampanju. I uvijek on bio taj kao faktor koji donosi vlast.

Nakon što je Srpska napredna stranka došla na vlast 2012. godine, na valu pobjede Tomislava Nikolića nad Borisom Tadićem na predsjedničkim izborima, u Srbiji su održani izvanredni parlamentarni izbori 2014., 2016., 2022. i 2023. godine. Aleksandar Vučić ih je jednostavno obožavao jer je svaki put iznova potvrđivao svoju političku dominaciju, ponovno učvršćivao svoju vlast i uništavao oporbu. Tako je uvijek vješto rješavao eventualne probleme koji bi mu se našli na putu.

Raspisivanje izbora, koje su studenti u blokadi zatražili prije otprilike godinu i pol, Vučić je do sada obećavao puno puta. No sada je situacija ipak drugačija. Više nije tako komotan i siguran u svoju pobjedu, a kampanja, koju već mjesecima vodi, svjedoči o tome da to radi kako bi u što većoj mjeri smanjio zaostatak za studentima. Prema istraživanju Centra za istraživanje, transparentnost i odgovornost (CRTA) iz lipnja ove godine, za Studentsku listu glasalo bi 44,9 posto građana, za SNS 35,7 posto, a za SPS Ivice Dačića 3,8 posto. Ostali "samostalno ne prelaze izborni prag".

Izbori koji su najavljeni za listopad dolaze nakon dvije godine masovnih prosvjeda u Srbiji koje predvode studenti i koji su prerasli u širi zahtjev za političkim promjenama. Studenti u ovu priču ulaze kao uzbudljiv politički akter, s najavom vlastite liste. Oni su, kako javnost uvjeravaju, njihovi apologeti spremni za izbore. Za razliku od ranijih prosvjeda, ovaj pokret nije izgubio zamah nakon nekoliko tjedana ili mjeseci. No ostaju neka pitanja koja više u zraku: tko su ljudi koji bi bili na studentskoj listi i kako će javnost na to reagirati?

Isto tako, treba reći da bi, ako je u početku imalo smisla da ne postoji jedan ili više vođa studentskog pokreta kako ih vlast ne bi mogla targetirati, nakon gotovo dvije godine bilo poželjno znati tko su ljudi koji su na čelu tog pokreta. Rekako je prijetno i da su studenti prema javnim porukama koje šalju zaplovili u tvrde nacionalističke vode, jednake onima kojima već desetljećima plovi Aleksandar Vučić. Njihovi apologeti mjesecima šalju poruke kako je licemjerno od studenata tražiti da se očituju o genocidu u Srebrenici jer, tvrde njihovi branitelji, rada nisu bili ni rođeni. A o Vukovaru da ne govorimo.

No kada su teme Oluja, bombardiranje SR Jugoslavije ili Kosovo, onda nema veze što ti studenti tada nisu bili rođeni, o tome govore na način isti kao Aleksandar Vučić ili bilo koji drugi srpski nacionalist. Za studente u blokadi i za Vučića rat u Hrvatskoj počeo je 4. kolovoza 1995. Ništa prije za njih se nije događalo.

Isto tako nije slučajno da su studenti prešutjeli nedavni napad u Beogradu na pisca Vladimira Arsenijevića, jer je on išao obilježiti godišnjicu genocida u Srebrenici. Isto tako kompromitirali su se "Memorandumom o Kosovu". Studenti u blokadi Vučića ne žele, ali ne traže ni nekog novog reformatora koji bi Srbiju poveo prema Europi. Oni traže nekog novog Vojislava Koštunicu. Stoga nije ni čudo da se na njihovim skupovima pojavljivao Miro Lompar, ljubitelj zločinca Radovana Karadžića. Tako Vučić može pasti na izborima od studenata, ali u vrijednosnom i ideološkom smislu sve će ostati isto.

Što se tiče opozicijskih stranaka, one su u nimalo ugodnoj situaciji. Tu definitivno ne postoji jedan lider koji bi oko sebe ujedinio sve, tako da ni ovi izbori u tom smislu neće donijeti ništa novo. Dio stranaka već se opredijelio za podršku studentima, a dio će izaći samostalno ili u nekim koalicijama. Veliki dio te oporbe jednako je nacionalistički nabrijan kao i Vučić i ostali, tako da u pitanjima poput odnosa prema susjednim zemljama, zatu u Hrvatskoj i BiH ili odnosa prema Crnoj Gori nema neke velike razlike.

Ustalom, dovoljno je pogledati izjave Miloša Jovanovića, jednog od oparbenih lidera i predsjednika DSS-a, koji je nakon objave vijesti o smrti ratnog zločinca Ratka Mladića izjavio da ga je vijest o Mladićevoj smrti "duboko potresla", navodeći da je on preuzeo odgovornost "u najtežim trenucima kada mnogi to nisu htjeli" i predvodio borbu za slobodu srpskog naroda s druge strane Drine. "Ne samo Republika Srpska nego i cijeli srpski narod zbog toga su vječno zahvalni", naveo je Jovanović te u ime Novog DSS-a izrazio sućut obitelji i "čitavom srpskom narodu".

Ovi izbori, kad god se održali, bit će sve samo ne regularni. Vučić iza sebe ima formalnu i neformalnu vojsku ljudi na koju može računati, fantomske birače, neograničene resurse i medijsku mašineriju, ali i pored toga mirno ne spava. Najzanimljivije od svega bit će pratiti izborna noć i vidjeti kakva će biti reakcija režima na objavu rezultata. Ono što se svi pitaju jest: hoće li Vučić priznati poraz, ako do njega dođe, ili će narod morati izaći na ulice i braniti izborne rezultate?

Studenti u blokadi Vučića ne žele, ali ne traže ni novog reformatora koji bi Srbiju poveo prema EU. Tako Vučić može pasti, ali u vrijednosnom i ideološkom smislu sve će ostati isto

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 35
Oblast strane 679.68 cm^2
Autor PIŠE HRVOJE ZOVKO

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić i studenti ratuju, ali misle isto, demokratska oporba ne postoji

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/09a0be78-ef30-4bb0-b011-aea671694d2f/pdf

PIŠE HRVOJE

ZOVKO

Vučić i studenti ratuju, ali misle isto, demokratska oporba ne postoji Izvanredni parlamentarni izbori u Srbiji, koji bi se, prema najavi srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića, trebali održati 18. ili 25. listopada ove godine, bit će zasigurno najvažniji izbori za Srbiju od pada Slobodana Miloševića. Aleksandar Vučić već je tjednima, a moglo bi se reći i mjesecima, u svojevrsnoj izbornoj pretkampanji. Obilazi Srbiju, razgovara s građanima, kojima obećava brda i doline, odnosno rješavanje njihovih problema, zatim planira gradnju mostova, vodovoda, cesta, jednom riječju, svega onoga što nije u domeni predsjednika države.

Vučićeva kampanja uglavnom se svodi na nekoliko predvidljivih parola namijenjenih njegovu radikalsko-naprednjačkom biračkom tijelu, koje imaju snažan mobilizacijski učinak: “Žele Srbiju na koljenima”, “Napad na mene je napad na državu”, “Veliko zlo se nadvilo nad Srbijom”... Vučić je već prije najavljivao da se spreman ponovno vratiti na premijersku dužnost. No kada se malo bolje pogleda, on je zapravo talac i žrtva samoga sebe. Izgradio je sustav autoritarne vladavine u kojem su svi drugi ispod njega i ovise isključivo o njemu i njegovoj volji, svi su statisti i prolazni, samo je on bitan, a sada on zapravo nema nikoga tko uz njega može iznijeti tu izbornu kampanju. I uvijek on bio taj kao faktor koji donosi vlast.

Nakon što je Srpska napredna stranka došla na vlast 2012. godine, na valu pobjede Tomislava Nikolića nad Borisom Tadićem na predsjedničkim izborima, u Srbiji su održani izvanredni parlamentarni izbori 2014., 2016., 2022. i 2023. godine. Aleksandar Vučić ih je jednostavno obožavao jer je svaki put iznova potvrđivao svoju političku dominaciju, ponovno učvršćivao svoju vlast i uništavao oporbu. Tako je uvijek vješto rješavao eventualne probleme koji bi mu se našli na putu.

Raspisivanje izbora, koje su studenti u blokadi zatražili prije otprilike godinu i pol, Vučić je do sada obećavao puno puta. No sada je situacija ipak drugačija. Više nije tako komotan i siguran u svoju pobjedu, a kampanja, koju već mjesecima vodi, svjedoči o tome da to radi kako bi u što većoj mjeri smanjio zaostatak za studentima. Prema istraživanju Centra za istraživanje, transparentnost i odgovornost (CRTA) iz lipnja ove godine, za Studentsku listu glasalo bi 44,9 posto građana, za SNS 35,7 posto, a za SPS Ivice Dačića 3,8 posto. Ostali “samostalno ne prelaze izborni prag”.

Izbori koji su najavljeni za listopad dolaze nakon dvije godine masovnih prosvjeda u Srbiji koje predvode studenti i koji su prerasli u širi zahtjev za političkim promjenama. Studenti u ovu priču ulaze kao ozbiljan politički akter, s najavom vlastite liste. Oni su, kako javnost uvjeravaju, njihovi apologeti spremni za izbore. Za razliku od ranijih prosvjeda, ovaj pokret nije izgubio zamah nakon nekoliko tjedana ili mjeseci. No ostaju neka pitanja koja vise u zraku: tko su ljudi koji bi bili na studentskoj listi i kako će javnost na to reagirati? I sto tako, treba reći da bi, ako je u početku imalo smisla da ne postoji jedan ili više vođa studentskog pokreta kako ih vlast ne bi mogla targetirati, nakon gotovo dvije godine bilo poželjno znati tko su ljudi koji su na čelu tog pokreta. Itekako je primjetno i da su studenti prema javnim porukama koje šalju zaplovili u tvrde nacionalističke vode, jednake onima kojima već desetljećima plovi Aleksandar Vučić. Njihovi apologeti mjesecima šalju poruke kako je licemjerno od studenata tražiti da se očituju o genocidu u Srebrenici jer, tvrde njihovi branitelji, tada nisu bili ni rođeni. A o Vukovaru da ne govorimo.

No kada su teme Oluja, bombardiranje SR Jugoslavije ili Kosovo, onda nema veze što ti studenti tada nisu bili rođeni, o tome govore na način isti kao Aleksandar Vučić ili bilo koji drugi srpski nacionalist. Za studente u blokadi i za Vučića rat u Hrvatskoj počeo je 4. kolovoza 1995. Ništa prije za njih se nije događalo.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 30, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 35
Oblast strane 679.68 cm^2
Autor PIŠE HRVOJE ZOVKO

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić i studenti ratuju, ali misle isto, demokratska oporba ne postoji

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/09a0be78-ef30-4bb0-b011-aea671694d2f/pdf

Isto tako nije slučajno da su studenti prešutjeli nedavni napad u Beogradu na pisca Vladimira Arsenijevića, jer je on išao obilježiti godišnjicu genocida u Srebrenici. Isto tako kompromitirali su se “Memorandumom o Kosovu”. Studenti u blokadi Vučića ne žele, ali ne traže ni nekog novog reformatora koji bi Srbiju poveo prema Europi. Oni traže nekog novog Vojislava Koštunicu. Stoga nije ni čudo da se na njihovim skupovima pojavljivao Miro Lompar, ljubitelj zločinca Radovana Karadžića. Tako Vučić može pasti na izborima od studenata, ali u vrijednosnom i ideološkom smislu sve će ostati isto. Što se tiče opozicijskih stranaka, one su u nimalo ugodnoj situaciji. Tu definitivno ne postoji jedan lider koji bi oko sebe ujedinio sve, tako da ni ovi izbori u tom smislu neće donijeti ništa novo. Dio stranaka već se opredijelio za podršku studentima, a dio će izaći samostalno ili u nekim koalicijama. Velik dio te oporbe jednako je nacionalistički nabrijan kao i Vučić i ostali, tako da u pitanjima poput odnosa prema susjednim zemljama, ratu u Hrvatskoj i BIH ili odnosa prema Crnoj Gori nema neke velike razlike. Uostalom, dovoljno je pogledati izjave Miloša Jovanovića, jednog od oporbenih lidera i predsjednika DSS-a, koji je nakon objave vijesti o smrti ratnog zločinca Ratka Mladića izjavio da ga je vijest o Mladićevoj smrti “duboko potresla”, navodeći da je on preuzeo odgovornost “u najtežim trenucima kada mnogi to nisu htjeli” i predvodio borbu za slobodu srpskog naroda s druge strane Drine. “Ne samo Republika Srpska nego i cijeli srpski narod zbog toga su vječno zahvalni”, naveo je Jovanović te u ime Novog DSS-a izrazio sućut obitelji i “čitavom srpskom narodu”. Ovi izbori, kad god se održali, bit će sve samo ne regularni. Vučić iza sebe ima formalnu i neformalnu vojsku ljudi na koju može računati, fantomske birače, neograničene resurse i medijsku mašineriju, ali i pored toga mirno ne spava. Najzanimljivije od svega bit će pratiti izbornu noć i vidjeti kakva će biti reakcija režima na objavu rezultata. Ono što se svi pitaju jest: hoće li Vučić priznati poraz, ako do njega dođe, ili će narod morati izaći na ulice i braniti izborne rezultate?

morati izaći na ulice i braniti izborne rezultate?

Studenti u blokadi Vučića ne žele, ali ne traže ni novog reformatora koji bi Srbiju poveo prema EU. Tako Vučić može pasti, ali u vrijednosnom i ideološkom smislu sve će ostati isto

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 814.66 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija pokapa Mladića uz najviše državne počasti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d6152690-7ae1-4694-9ec4-aad5bbcbfd43/pdf

SLAVILI BI ZLOČINCA, NE SMIJU GLASNO

Srbija pokapa Mladića uz najviše državne počasti

RS je žalovao i slavio Mladića, a Federacija se sjećala njegovih žrtava

Zlatko CRNČEC

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić rekao je u petak kako se još uvijek ne zna gdje će i kada biti pokopan Ratko Mladić, a ministar pravde u Vladi Srbije Nenad Vujić izjavio je da će, gdje god to bilo, to biti napravljeno uz "najviše vojne i državne počasti".

Vučić je kazao i kako Srbija do tada još uvijek nije dobila nikakvu službenu informaciju iz Haaga o tome kada će Mladićevo tijelo biti predano obitelji i dopremljeno u Srbiju te je pozvao medije da ne nagađaju o mjestu i datumu pokopa. "Mi i dalje ne znamo ništa. Poslali smo naše timove u Haag da pomognu oko prijevoza, transporta i svega drugog, da budu u kontaktu s obitelji i da vide kakvi su njezini planovi. Za sada ne mogu ništa više reći jer nismo dobili ništa iz Haaga", rekao je Vučić. Dodao je kako je razgovarao i s liderom BiH Srba Miloradom Dodikom, jer je "Mladić bio komandant Glavnog štaba Vojske Republike Srpske".

- Moramo razgovarati i s Republikom Srpskom, ali ne moramo ni sa kim drugim razgovarati dok ne dobijemo drukčije upute ili želje obitelji. Načuli smo kao jednu od mogućnosti da će general biti pokopan u Beogradu, pokraj svoje kćeri. Hoće li tako biti, mi i dalje ne znamo. Tijelo se ne nalazi u našoj zemlji i još nam nisu rekli kada čemo ga moći preuzeti i dopremiti u Srbiju - istaknuo je, dodavši kako ne zna hoće li Republika Srpska preuzeti najveći dio organizacije ili će to učiniti oni. "Ako pogreb bude u Srbiji, svakako ćemo osigurati potrebnu logistiku", rekao je Vučić.

Da će Mladić biti pokopan uz počasti, rekao je ministar pravosuđa Nenad Vujić, naglasivši kako će konačnu odluku o mjestu pogreba donijeti obitelj. "Sigurno je da će imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. Mladić je general i znaju se protokoli. Zna se i njegova uloga, a ono što mu pripada sigurno će biti poštovano", rekao je.

M.M./ATA IMAGES/PIXELL

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova RH

SUPROTNO VRIJEDNOSTIMA NA KOJIMA POČIVA EUROPSKA UNIJA

Hrvatsko Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (MVEP) osudilo je izraze sućuti predsjednika Skupštine Crne Gore Andrije Mandića u povodu Mladićeve smrti. U priopćenju MVEP-a piše da je to "neprihvatljivo" te da ne pomaže na putu Crne Gore prema članstvu u Europskoj uniji. "Izražavanje sućuti povodom smrti pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića od strane predsjednika Skupštine Crne Gore neprihvatljivo je i protivno vrijednostima na kojima počiva Europska unija. Hrvatska će u pristupnim pregovorima nastaviti inzistirati na dosljednom ispunjavanju svih kriterija, uključujući suočavanje s prošlošću, procesuiranje ratnih zločina, poštivanje presuda međunarodnih sudova i dobrosusjedske odnose", navodi se u objavi MVEP-a na X-u. Dodaje se da "ovakve poruke ne pridonose europskom putu Crne Gore".

"PREUZELI ODGOVORNOST ZA ZLOČINE"

Ministar vanjskih poslova BiH Elmedin Konaković ističe kako je najavom organiziranja državnog sprovoda za osuđenog ratnog zločinca Mladića Srbija izravno preuzela odgovornost i za zločine koje je on počinio. "Nitko Srbiji ne nameće njegove zločine, ali kada država stane iza čovjeka osuđenog za genocid i od njega pravi državnog heroja, onda sama na svoja leđa stavlja političku i moralnu odgovornost za naslijeđe koje slavi. Ako je to vaš general, onda objasnite svijetu zašto državnim počastima grlite čovjeka osuđenog za genocid, ubijanje, protjerivanje, ubijanje civila, trudnica, malih beba... Ne nameće vam nitko kolektivnu krivnju, sami birate da se identificirate s osuđenim počiniteljem genocida", rekao je.

Kao što se moglo i očekivati, najpodijeljenije reakcije bile su u susjednoj BiH. U jednom entitetu, Republici Srpskoj, žalovalo se zbog Mladićeve smrti, a u drugom, Federaciji BiH, ljudi su se prisjećali njegovih žrtava. Tako je u četvrtak navečer po gradovima RS-a na desetke i stotine ljudi slavilo Mladića. S druge strane, u Sarajevu se baš u petak obilježavala 31. obljetnica masakra na tržnici Markale u središtu grada, u kojemu su Mladićeve snage 1995. ubile 43 osobe, a njih više od 80 ranile.

Nakon što je potvrđena vijest o Mladićevoj smrti, u središnjoj pravoslavnoj crkvi u Banjoj Luci u četvrtak navečer za njega je organizirana molitva, kojoj je nazočio i čelnik najjače srpske stranke u BiH Milorad Dodik. Nakon okupljanja poručio je da se "srpskom narodu ne može zabraniti kako će pamtiti Mladića".

- Mladić je ostao upisan u povijest kao zapovjednik Vojske Republike Srpske. Ne možete zabraniti, ne možete izbrisati osjećaje. Srpski narod ima pravo na vlastiti odnos prema Mladiću - rekao je Dodik. "On je za mene neka vrsta heroja. Ali moram paziti što govorim jer Srbi dolaze u situaciju da se protiv njih podnose kaznene prijave i ne smiju reći što osjećaju, što su nametnuli međunarodni zlotvori", dodao je entitetski predsjednik Savo Minić. Veličanje ili odavanje počasti osobama pravomoćno osuđenim za ratne zločine u BiH je kazneno djelo za koje se može dobiti do pet godina zatvora.

Počast Mladiću odali su i najistaknutiji čelnici oporbe u RS-u, među kojima gradonačelnik Banje Luke Draško Stanivuković, kao i kandidati Srpske demokratske stranke za predsjednika RS-a i člana Predsjedništva BiH na skorim izborima, Branko Blanuša i Mladen Božović. Oni su sudjelovali u molitvi za Mladića u jednom manastiru na Ozrenu. U četvrtak navečer organizirana su veća okupljanja u Zvorniku i Višegradu, a sudionici su izvikivali Mladićevo ime te priredili vatromet odavši mu time počast. ■

43

osobe ubijene su u Sarajevu na tržnici prije 31 godinu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 814.66 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija pokapa Mladića uz najviše državne počasti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d6152690-7ae1-4694-9ec4-aad5bbcbfd43/pdf

SLAVILI BI ZLOČINCA, NE SMIJU GLASNO

Srbija pokapa Mladića uz najviše državne počasti

RS je žalovao i slavio Mladića, a Federacija se sjećala njegovih žrtava

Zlatko CRNČEC

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić rekao je u petak kako se još uvijek ne zna gdje će i kada biti pokopan Ratko Mladić, a ministar pravde u Vladi Srbije Nenad Vujić izjavio je da će, gdje god to bilo, to biti napravljeno uz "najviše vojne i državne počasti".

Vučić je kazao i kako Srbija do tada još uvijek nije dobila nikakvu službenu informaciju iz Haaga o tome kada će Mladićevo tijelo biti predano obitelji i dopremljeno u Srbiju te je pozvao medije da ne nagađaju o mjestu i datumu pokopa. "Mi i dalje ne znamo ništa. Poslali smo naše timove u Haag da pomognu oko prijevoza, transporta i svega drugog, da budu u kontaktu s obitelji i da vide kakvi su njezini planovi. Za sada ne mogu ništa više reći jer nismo dobili ništa iz Haaga", rekao je Vučić. Dodao je kako je razgovarao i s liderom BIH Srba Miloradom Dodikom, jer je "Mladić bio komandant Glavnog štaba Vojske Republike Srpske".

- Moramo razgovarati i s Republikom Srpskom, ali ne moramo ni sa kim drugim razgovarati dok ne dobijemo drukčije upute ili želje obitelji. Načuli smo kao jednu od mogućnosti da će general biti pokopan u Beogradu, pokraj svoje kćeri. Hoće li tako biti, mi i dalje ne znamo. Tijelo se ne nalazi u našoj zemlji i još nam nisu rekli kada ćemo ga moći preuzeti i dopremiti u Srbiju - istaknuo je, dodavši kako ne zna hoće li Republika Srpska preuzeti najveći dio organizacije ili će to učiniti oni. "Ako pogreb bude u Srbiji, svakako ćemo osigurati potrebnu logistiku", rekao je Vučić.

Da će Mladić biti pokopan uz počasti, rekao je ministar pravosuđa Nenad Vujić, naglasivši kako će konačnu odluku o mjestu pogreba donijeti obitelj. "Sigurno je da će imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. Mladić je general i znaju se protokoli. Zna se i njegova uloga, a ono što mu pripada sigurno će biti poštovano", rekao je.

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova RH

SUPROTNO VRIJEDNOSTIMA NA KOJIMA POČIVA EUROPSKA UNIJA

Hrvatsko Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (MVEP) osudilo je izraze sućuti predsjednika Skupštine Crne Gore Andrije Mandića u povodu Mladićeve smrti. U priopćenju MVEP-a piše da je to “neprihvatljivo” te da ne pomaže na putu Crne Gore prema članstvu u Europskoj uniji. “Izražavanje sućuti povodom smrti pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića od strane predsjednika Skupštine Crne Gore neprihvatljivo je i protivno vrijednostima na kojima počiva Europska unija. Hrvatska će u pristupnim pregovorima nastaviti inzistirati na dosljednom ispunjavanju svih kriterija, uključujući suočavanje s prošlošću, procesuiranje ratnih zločina, poštivanje presuda međunarodnih sudova i dobrosusjedske odnose”, navodi se u objavi MVEP-a na X-u. Dodaje se da “ovakve poruke ne pridonose europskom putu Crne Gore”.

“PREUZELI ODGOVORNOST ZA ZLOČINE”

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 4
Oblast strane 814.66 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Srbija pokapa Mladića uz najviše državne počasti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d6152690-7ae1-4694-9ec4-aad5bbcbfd43/pdf

Ministar vanjskih poslova BIH Elmedin Konaković ističe kako je najavom organiziranja državnog sprovoda za osuđenog ratnog zločinca Mladića Srbija izravno preuzela odgovornost i za zločine koje je on počinio. “Nitko Srbiji ne nameće njegove zločine, ali kada država stane iza čovjeka osuđenog za genocid i od njega pravi državnog heroja, onda sama na svoja leđa stavlja političku i moralnu odgovornost za naslijeđe koje slavi. Ako je to vaš general, onda objasnite svijetu zašto državnim počastima grlite čovjeka osuđenog za genocid, ubijanje, protjerivanje, ubijanje civila, trudnica, malih beba... Ne nameće vam nitko kolektivnu krivnju, sami birate da se identificirate s osuđenim počiniteljem genocida”, rekao je. Kao što se moglo i očekivati, najpodjeljenije reakcije bile su u susjednoj BIH. U jednom entitetu, Republici Srpskoj, žalovalo se zbog Mladićeve smrti, a u drugom, Federaciji BIH, ljudi su se prisjećali njegovih žrtava. Tako je u četvrtak navečer po gradovima RS-a na desetke i stotine ljudi slavilo Mladića. S druge strane, u Sarajevu se baš u petak obilježavala 31. obljetnica masakra na tržnici Markale u središtu grada, u kojemu su Mladićeve snage 1995. ubile 43 osobe, a njih više od 80 ranile.

Nakon što je potvrđena vijest o Mladićevoj smrti, u središnjoj pravoslavnoj crkvi u Banjoj Luci u četvrtak navečer za njega je organizirana molitva, kojoj je nazočio i čelnik najjače srpske stranke u BIH Milorad Dodik. Nakon okupljanja poručio je da se "srpskom narodu ne može zabraniti kako će pamtiti Mladića".

- Mladić je ostao upisan u povijest kao zapovjednik Vojske Republike Srpske. Ne možete zabraniti, ne možete izbrisati osjećaje. Srpski narod ima pravo na vlastiti odnos prema Mladiću - rekao je Dodik. "On je za mene neka vrsta heroja. Ali moram paziti što 43 M.M./ATAIMAGES/PIXSELL on X Q_ on LU < 1 s s govorim jer Srbi dolaze u situaciju da se protiv njih podnose kaznene prijave i ne smiju reći što osjećaju, što su nametnuli međunarodni zlotvori", dodao je entiteski predsjednik Savo Minić. Veličanje ili odavanje počasti osobama pravomoćno osuđenim za ratne zločine u BIH je kazneno djelo za koje se može dobiti do pet godina zatvora.

Počast Mladiću odali su i najistaknutiji čelnici oporbe u RS-u, među kojima gradonačelnik Banje Luke Draško Stanivuković, kao i kandidati Srpske demokratske stranke za predsjednika RS-a i člana Predsjedništva BIH na skorim izborima, Branko Blanuša i Mladen Božović. Oni su sudjelovali u molitvi za Mladića u jednom manastiru na Ozrenu. U četvrtak navečer organizirana su veća okupljanja u Zvorniku i Višegradu, a sudionici su izvikivali Mladićevo ime te priredili vatromet odavši mu time počast. n

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 9
Oblast strane 1,003.94 cm^2
Autor Denis Romac

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Spajić pred zid doveo Vučićev 'srpski svijet'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c8e48db0-41f7-46ed-a919-affa82bbb227/pdf

Crnogorski premijer upozorava da predsjednik Srbije hibridnim napadima pokušava *zaustaviti ulazak njegove države u EU*

PREMIJER CRNE GORE Milojko Spajić (na slici s čelnicom EU Ursulom von der Leyen) kazao je da punopravno članstvo te države u Europskoj uniji nastoje onemogućiti dužnosnici najmanje dviju država iz regije

Spajić pred zid doveo Vučićev 'srpski svijet'

Denis Romac

PREDSJEDNIK SRBIJE Aleksandar Vučić u predizbornoj je kampanji i putuje Srbijom

'Pokušaji destabilizacije neće promijeniti naš smjer niti zaustaviti europski put Crne Gore', poručuje premijer Crne Gore Milojko Spajić

Kako se ulazak Crne Gore u Europsku uniju približava ovog desetljeća čini sve izvjesnijim i realnijim, tako se i povećavaju pritisci da se to spriječi. Crnogorski premijer Milojko Spajić, pozivajući se na operativne sigurnosne podatke, objavio je da posjeduje "izbiline" informacije iz sigurnosnog sektora da će ispunjavanje uvjeta za punopravno članstvo Crne Gore u Europskoj uniji biti praćeno koordiniranim hibridnim napadima na Crnu Goru, u koje su, kako je rekao, uključeni dužnosnici najmanje dviju država iz regije, uz potporu pojedinih unutarnjih političkih aktera i dijela crnogorskih medija.

Hibridni napadi

"Pokušaji destabilizacije neće promijeniti naš smjer niti zaustaviti europski put Crne Gore, koji je veći od dnevnog interesa bilo koje političke strukture", napisao je Spajić u svojoj neuobičajeno oštroj objavi na društvenim mrežama.

Nije čest slučaj da takva upozorenja dolaze izravno iz državnog vrha, i to neposredno uoči završnih priprema za zatvaranje još četiriju poglavlja pregovora Podgorice i EU, a koja bi mogla biti zatvorena već sljedeći mjesec. Podgorica je dosad otvorila sva 33 poglavlja, a privremeno je zatvorila njih 18. Ovo nije prvi put da Spajić šalje ovakva upozorenja. I početkom tjedna govorio je o namjerama da se zaustavi put Crne Gore u EU, kazavši tada da postoji "milijunska varijskopolitičkih faktora i organiziranih kriminalnih skupina koje zajednički djeluju protiv europskog puta Crne Gore".

Analizirajući Spajićevu najnoviju objavu i pozivajući se na svoje izvore iz sigurnosnog sektora, Vijesti iz Podgorice navode da su Srbija i Albanija dvije zemlje regije na čije hibridno djelovanje upozorava Spajić premda iz crnogorske vlade to odbijaju decidirano potvrditi. Srbiji, odnosno režimu predsjednika Srbije Aleksandra Vučića, ne odgovara skori ulazak Crne Gore u EU zato što bi to njegov poznati narativ o prijetvornoj Europi koja zapravo ne želi proširenje i zato stalno umjetno stvara prepreke kandidatskinjama razotkrilo kao veliku obmanu. Ako je mala Crna Gora uspjela dostići i prestići "veliku" Srbiju, koja je svojedobno bila daleko ispred Crne Gore u pregovaračkom procesu, onda posve jasno da problem nije u Bruxellesu, nego u Beogradu, koji već nekoliko godina sustavno zaostaje na planu vladavine prava, slobode medija i dobrosusjedskih odnosa.

Srbija je kandidatkinja za članstvo u EU od 2012., pregovori traju već 12 godina, ali je dosad uspjela otvoriti samo 22 pregovaračka poglavlja, a zatvoriti samo dva. Od 2021. Srbija nije otvorila nijednu novo poglavlje, odbijajući reforme na području vladavine prava, normalizaciju odnosa s Kosovom i usklađivanje s europskom vanjskom politikom, osobito u pogledu sankcija Rusiji. Vučić se pribojava situacije u kojoj će ulazak Crne Gore u EU donijeti brojne koristi građanima Crne Gore, zbog čega bi se građani Srbije mogli početi pitati zašto Srbija godinama stagnira na putu prema EU.

Vučićev režim Crnu Goru smatra dijelom "srpskog svijeta", zbog čega polaže pravo i na miješanje u unutarnje stvari Crne Gore, koju Beograd posljednjih mjeseci intenzivno opterećuje za odricanje od srpskog identiteta. Od Vučićevih izjava nedavno se prvi put distancirao čak i prosrpski šef crnogorskog parlamenta Andrija Mandić, poručujući Vučiću da će se odluke u Crnoj Gori donositi u Crnoj Gori, premda i dalje mnogi sumnjaju u iskrenost Mandićeva zaokreta. Na opravdanost tih sumnji upućuje i skandalozan Mandićev sučut povodom smrti osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, koja izravno potkopava crnogorske europske ambicije, što je jučer osudio i crnogorski predsjednik Jakov Milatović, poručujući da odnos prema obitelji pokojnog Mladića ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina.

Kočí i Edi Rama

Premda Albanija ima relativno dobre odnose s Crnom Gorom, a usto je i sljedeća na redu za ulazak u EU, u Tirani pričekuju zajednički ulazak s Crnom Gorom, što ipak nije realno s obzirom na to da je Crna Gora u ovom trenutku znatno ispred Albanije, pa bi u tom kontekstu usporavanje Crne Gore objektivno koristilo Tirani. Početkom godine albanski premijer Edi Rama objavio je s Vučićem autorski članak u njemačkom Frankfurter Allgemeine Zeitungu u kojem se čelnici Albanije i Srbije zauzimaju za ubrzan proces integracije svojih zemalja u EU, i to ulazak u jedinstveno tržište i schengenski prostor, ali bez prava veta za nove članice. Crna Gora, koja je najbliža zaključenju pregovora bez prelaza i punopravnom članstvu, na to se pridružuje.

Na društvenim mrežama nagađalo se da je Spajić mislio na Srbiju i Hrvatsku. Iako Hrvatska ima niz otvorenih pitanja s Crnom Gorom, Zagreb podržava ulazak Crne Gore u EU, ali želi i rješavanje tih pitanja prije crnogorskog pridruživanja. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 9
Oblast strane 1,003.94 cm^2
Autor Denis Romac

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Spajić pred zid doveo Vučićev 'srpski svijet'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c8e48db0-41f7-46ed-a919-affa82bbb227/pdf

Spajić pred zid doveo Vučićev 'srpski svijet'

Denis Romac

Kako se ulazak Crne Gore u Europsku uniju potkraj ovog desetljeća čini sve izvjesnijim i realnijim, tako se i povećavaju pritisci da se to spriječi. Crnogorski premijer Milojko Spajić, pozivajući se na operativne sigurnosne podatke, objavio je da posjeduje "ozbiljne" informacije iz sigurnosnog sektora da će ispunjavanje uvjeta za punopravno članstvo Crne Gore u Europskoj uniji biti praćeno koordiniranim hibridnim napadima na Crnu Goru, u koje su, kako je rekao, uključeni dužnosnici najmanje dviju država iz regije, uz potporu pojedinih unutarnjih političkih aktera i dijela crnogorskih medija.

'Pokušaji destabilizacije neće promijeniti naš smjer niti zaustaviti europski put Crne Gore', poručuje premijer Crne Gore Milojko Spajić

"Pokušaji destabilizacije neće promijeniti naš smjer niti zaustaviti europski put Crne Gore, koji je veći od dnevnog interesa bilo koje političke strukture", napisao je Spajić u svojoj neuobičajeno oštroj objavi na društvenim mrežama.

Nije čest slučaj da takva upozorenja dolaze izravno iz državnog vrha, i to neposredno uoči završnih priprema za zatvaranje još četiriju poglavlja pregovora Podgorice i EU, a koja bi mogla biti zatvorena već sljedeći mjesec. Podgorica je dosad otvorila sva 33 poglavlja, a privremeno je zatvorila njih 18. Ovo nije prvi put da Spajić šalje ovakva upozorenja. I početkom lipnja govorio je o namjerama da se zaustavi put Crne Gore u EU, kazavši tada da postoji "miks vanjskopolitičkih faktora i organiziranih kriminalnih skupina koje zajednički djeluju protiv europskog puta Crne Gore".

Analizirajući Spajićevu najnoviju objavu i pozivajući se na svoje izvore iz sigurnosnog sektora, Vijesti iz Podgorice navode da su Srbija i Albanija dvije zemlje regije na čije hibridno djelovanje upozorava Spajić premda iz crnogorske vlade to odbijaju decidirano potvrditi. Srbiji, odnosno režimu predsjednika Srbije Aleksandra Vučića, ne odgovara skori ulazak Crne Gore u EU zato što bi to njegov poznati narativ o prijetvornoj Europi koja zapravo ne želi proširenje i zato stalno umjetno stvara prepreke kandidatkinjama razotkrilo kao veliku obmanu. Ako je mala Crna Gora uspjela dostići i prestići "veliku" Srbiju, koja je svojedobno bila daleko ispred Crne Gore u pregovaračkom procesu, onda postaje jasno da problem nije u Bruxellesu, nego u Beogradu, koji već nekoliko godina sustavno zaostaje na planu vladavine prava, slobode medija i dobrosusjedskih odnosa.

Srbija je kandidatkinja za članstvo u EU od 2012., pregovori traju već 12 godina, ali je dosad uspjela otvoriti samo 22 pregovaračka poglavlja, a zatvoriti samo dva. Od 2021. Srbija nije otvorila nijedno novo poglavlje, odbijajući reforme na području vladavine prava, normalizacije odnosa s Kosovom i usklađivanje s europskom vanjskom politikom, osobito u pogledu sankcija Rusiji. Vučić se pribojava situacije u kojoj će ulazak Crne Gore u EU donijeti brojne koristi građanima Crne Gore, zbog čega bi se građani Srbije mogli početi pitati zašto Srbija godinama stagnira na putu prema EU.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Večernji list HR
Kategorija Svijet
Strana 9
Oblast strane 1,003.94 cm^2
Autor Denis Romac

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Spajić pred zid doveo Vučićev ‘srpski svijet’

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/c8e48db0-41f7-46ed-a919-affa82bbb227/pdf

Vučićev režim Crnu Goru smatra dijelom “srpskog svijeta”, zbog čega polaže pravo i na miješanje u unutarnje stvari Crne Gore, koju Beograd posljednjih mjeseci intenzivno optužuje za odricanje od srpskog identiteta. Od Vučićevih izjava nedavno se prvi put distancirao čak i prosrpski šef crnogorskog parlamenta Andrija Mandić, poručujući Vučiću da će se odluke o Crnoj Gori donositi u Crnoj Gori, premda i dalje mnogi sumnjaju u iskrenost Mandićeva zaokreta. Na opravdanost tih sumnji upućuje i skandalozna Mandićeva sućut povodom smrti osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, koja izravno potkopava crnogorske europske ambicije, što je jučer osudio i crnogorski predsjednik Jakov Milatović, poručujući da odnos prema obitelji pokojnog Mladića ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina. Koči i Edi Rama

Premda Albanija ima relativno dobre odnose s Crnom Gorom, a usto je i sljedeća na redu za ulazak u EU, u Tirani priželjkuju zajednički ulazak s Crnom Gorom, što ipak nije realno s obzirom na to da je Crna Gora u ovom trenutku znatno ispred Albanije, pa bi u tom kontekstu usporavanje Crne Gore objektivno koristilo Tirani. Početkom godine albanski premijer Edi Rama objavio je s Vučićem autorski članak u njemačkom Frankfurter Allgemeine Zeitungu u kojem se čelnici Albanije i Srbije zauzimaju za ubrzan proces integracije svojih zemalja u EU, i to ulazak u jedinstveno tržište i schengenski prostor, ali bez prava veta za nove članice. Crna Gora, koja je najbliža zaključenju pregovora bez prečica i punopravnom članstvu, na to ne pristaje.

Na društvenim mrežama nagađalo se da je Spajić mislio na Srbiju i Hrvatsku. Iako Hrvatska ima niz otvorenih pitanja s Crnom Gorom, Zagreb podržava ulazak Crne Gore u EU, ali želi i rješavanje tih pitanja prije crnogorskog pridruživanja. •

PREDSJEDNIK SRBIJE Aleksandar Vučić u predizbornoj je kampanji i putuje Srbijom

PREMIJER CRNE GORE Milojko Spajić (na slici s čelnicom EU Ursulom von der Leyen) kazao je da punopravno članstvo te države u Europskoj uniji nastoje omesti dužnosnici najmanje dviju država iz regije

Crnogorski premijer upozorava da predsjednik Srbije hibridnim napadima pokušava zaustaviti ulazak njegove države u EU

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 13
Oblast strane 1,097.65 cm^2
Autor NINO ĐULA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Pobjednici i gubitnici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ba218387-3c18-4c46-b97d-5b98b41942ad/pdf

NINO ĐULA

Pobjednici i gubitnici

Mladić je ipak previše čak i za Vučića

Postoje granice Vučićeva populizma, državni sprovod ratnom zločincu jedna je od njih. Vučić obožava humoreske, ali dobro zna da u Mladićevu slučaju uopće nema mjesta humoru. Vučiću je važno da se u Srbiji misli kako Ratka Mladića štuje koliko i Šešelja. Ali puno je više toga što mu sad nipošto ne treba

U teoriji, ratni zločinac Ratko Mladić umro je u idealnom trenutku za srbijanskog nedemokratskog vođu Aleksandra Vučića.

U praksi, možda baš i nije tako.

Vučić upravo vodi najbjesomučniju i ujedno najludu predizbornu kampanju za opstanak koju političar uopće može voditi. Srpski predsjednik ovih je dana neugroziv TikTok prvak za milijune koji govore sličnim jezicima. Mr. Been iz Beograda tjednima stvara urnebesne viralne senzacije, bacajući u trans glasače u srpskim provincijama, rješavajući im "on the face of the place" kućne financije, makadamske putove, psihičke probleme i kanalizacijske cijevi.

Nabrojit ćemo i ovdje neke od tih ludih epizoda, samo da se vidi o kojoj je političkoj kulturi riječ, no da se prvo vratimo na bitno, a to je Mladić. Predloženi državni sprovod za ovog ratnog monstruma, na kojemu bi Vučić možda brisao suze, a njegovi ministri u rezbranom ritmu puštali uzdahe, bio bi upravo na razini posljednjih Vučićevih road trip skečeva.

Humoreska za široke narodne mase.

Jedino, u Mladićevu slučaju uopće nema mjesta humoru.

Toga je tiekako svjestan Vučić. Otud i njegovo izmotavanje nakon što su neki srpski mediji požurili objaviti da će se na Mladićevu sprovodu tobože ispaljivati počasni plotuni. Vučić ipak ne zvuči toliko odušević-ljeno pritiskom dijela javnosti da Mladićev sprovod bude baš tako svečan, ali opet si ne može dopustiti ni da bude običan.

Bit će zato, pronašao je riječ, dostojanstven, što god to u ovom slučaju značilo, i to samo ako Mladićeva obitelj uopće bude tražila da on bude pokopan u Srbiji. (Može se očekivati da će netko od Vučićevih s njima malo razgovarati, što ne bi bio presedan.)

Vučiću jasno, potrebno da što više ljudi misli kako je za njega Mladić gotovo isto što i Šešelj, nacionalni heroj koji je i njega inspirirao u političkim početcima (Vučić je bio i ostao najbolji Šešeljev učenik).

Važno mu je da što više ljudi povjeruje kako duboko vjeruje da je ovaj u Haagu istrunuo sasvim nepravedno i da je Srbiji taj notorni ubojica sve ove godine silno nedostajao.

No, s obzirom na njegove političke ambicije - "doživjeti stolu na vlasti", postoji još više stvari koje Vučiću nikako ne trebaju. Ne treba mu zapravo ništa od onoga što bi u stvarnosti implicirala državna svečanost

Vučić upravo vodi najbjesomučniju i ujedno najludu predizbornu kampanju za opstanak

veličanja osobe osuđene i zatvorene zbog najgorih ratnih zločina, uključujući genocid (i nekažnjene za brojne druge).

Srbija bi teško više mogla uvjerljivo tvrditi da poštuje vlastiti i međunarodni pravni poredak kad bi 2026. godine ceremonijalno rehabilitirala ratnog zločinca Mladića.

Kad bi doista organizirala slavlje za počinitelja genocida, poslala bi poruku, prije svega vlastitim građanima, da se ubuduće slobodno predaju mržnji i opuste za zločine svake vrste, stvori li se opet prilika za njih. Jer, što god nažao ikome napravili, država Srbija pokrit će ih zastavom i okuliti im toplu naricaljku.

Državnim sprovodom Mladiću Vučić bi napravio nuždu po UN-ovoj rezoluciji o Srebrenici iz 2024., koja izrijekom osuđuje glorificiranje ratnih zločinaca.

Došao bi u još jednu veliku neprilíku: Srbija sve vrijeme negira odgovornost za zločine u Bosni i Hercegovini, a sad bi najednom šefa vojske Republike Srpske uzdigla u junaka i ispratila kao da je bio šef vojske Srbije.

A i za današnju vojsku Srbije, koja bi tamo trebala salutirati, to bi predstavljalo simbolično preuzimanje odgovornosti za Mladićev rat i Mladićeve žrtve.

Osim toga, kako bi države Europske unije u daljnjim pregovorima o pristupanju sa Srbijom mogle prijeći preko toga da im Vučić posthumno dao status srpskoga nacionalnog sveca čovjeku koji je, uz ostalo, osuđen i zbog toga što je UN-ovo osoblje uzimao za taoce?

Što se tiče nastavka pregovora o ulasku u EU: Europa je već tražila da Srbija ugradi u zakone kažnjavanje umanjivanja odgovornosti i promocije ratnih zločinaca, bi li sad mogli jednostavno prijeći preko ovoga?

Koliku bi tek infuziju poricanju i povijesnom revizionizmu u Srbiji dao jedan takav skandalozan događaj.

Ali ono najgore, kako bi se osjećale obitelji žrtava koje bi doznale ili gledale da se na "dostojanstven" način u režiji srpskog državnog vrha pokapa krvnik njihovih najbližih?

Puno izazova za Vučića, nešto ozbiljnijih od onog kad u Prokuplju na cesti ljutitoj ženi objašnjava da je Miljani dao novac na ruke u predsjedničkom kabinetu ili kad u Deliblatskoj pešćari gura na silu sendvič s ribom vatrogascu ili kad s Romom u Medvedi razgovara na engleskom jeziku.

Eto, to je Vučićev siguran teren, a državni sprovod Ratku Mladiću nije. Mr. Sr-Been ipak se mora držati nekih pravila, koliko god nas nastojao uvjeriti u svoju potpunu neovisnost.

Neka se zato Vučić i dalje slika kako sam pere auto na žeončiće, kako mu noge ne stanu u skromni krevetac u hotelskoj sobi na predizbornoj turneji, kako poniža lokalne poslušnike pred narodom, kako pred kamerama nagovara pathički oboljele osobe da ne počine samoubojstvo. To je Vučićev isprobani politički put u Srbiji i to je Vučićev dopušteni domet populizma.

Mladić je ipak iznad njegovih mogućnosti.

Zato je za srpskog nedemokratskog vođu najbolje da nastavi svoju bizarnu viralnu odiseju koja vjerojatno opet vodi do pobjede, a Ratka Mladića neka pusti da nedostojanstveno nestane, kao što je nedostojanstveno i živio. ❑

ŠTO BI SE DOGODILO DA SRBIJA ODLUČI RATNOG ZLOČINCA POKOPATI UZ NAJVIŠE DRŽAVNE POČASTI? ALEKSANDAR VUČIĆ TU BI IMAO NAJMANJE ŠEST VELIKIH PROBLEMA

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 13
Oblast strane 1,097.65 cm^2
Autor NINO ĐULA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Pobjednici i gubitnici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ba218387-3c18-4c46-b97d-5b98b41942ad/pdf

NINO ĐULA

Pobjednici i gubitnici

Mladić je ipak previše čak i za Vučića Postoje granice Vučićeva populizma, državni sprovod ratnom zločincu jedna je od njih. Vučić obožava humoreske, ali dobro zna da u Mladićevu slučaju uopće nema mjesta humoru. Vučiću je važno da se u Srbiji misli kako Ratka Mladića štuje koliko i Šešelja. Ali puno je više toga što mu sad nipošto ne treba Uteoriji, ratni zločinac

Ratko Mladić umro je u idealnom trenutku za srbijanskog nedemokratskog vođu Aleksandra Vučića.

Upraksi, možda baš i nije tako. Vučić upravo vodi najbjesomučniju i ujedno najluđu predizbornu kampanju za opstanak koju političar uopće može voditi. Srpski predsjednik ovih je dana neugroziv TikTok prvak za milijune koji govore sličnim jezicima. Mr. Bean iz Beograda tjednima stvara urnebesne viralne senzacije, bacajući u trans glasače u srpskim provincijama, rješavajući im "on the face of the place" kućne financije, makadamske putove, psihičke probleme i kanalizacijske cijevi.

Nabrojit ćemo i ovdje neke od tih ludih epizoda, samo da se vidi o kojoj je političkoj kulturi riječ, no da se prvo vratimo na bitno, a to je Mladić. Predloženi državni sprovod za ovog ratnog monstruma, na kojemu bi Vučić možda brisao suze, a njegovi ministri u režiranom ritmu puštali uzdahe, bio bi upravo na razini posljednjih Vučićevih road trip skečeva.

Humoreska za široke narodne mase. Jedino, u Mladićevu slučaju uopće nema mjesta humoru.

Toga je itekako svjestan Vučić. Otud i njegovo izmotavanje nakon što su neki srpski mediji požurili objaviti da će se na Mladićevu sprovodu tobože ispaljivati počasni plotuni. Vučić ipak ne zvuči toliko oduševljeno pritiskom dijela javnosti da Mladićev sprovod bude baš tako svečan, ali opet si ne može dopustiti ni da bude običan. Bit će zato, pronašao je riječ, dostojanstven, što god to u ovom slučaju značilo, i to samo ako Mladićeva obitelj uopće bude tražila da on bude pokopan u Srbiji. (Može se očekivati da će netko od Vučićevih s njima malo razgovarati, što ne bi bio presedan.)

Vučiću, jasno, potrebno da što više ljudi misli kako je za njega Mladić gotovo isto što i Šešelj, nacionalni heroj koji je i njega inspirirao u političkim počecima (Vučić je bio i ostao najbolji Šešeljev učenik). Važno mu je da što više ljudi povjeruje kako duboko vjeruje da je ovaj u Haagu istrunuo sasvim nepravedno i da je Srbiji taj notorni ubojica sve ove godine silno nedostajao.

No, s obzirom na njegove političke ambicije - "doživjeti stotu na vlasti", postoji još više stvari koje Vučiću nikako ne trebaju. Ne treba mu zapravo ništa od onoga što bi u stvarnosti implicirala državna svečanost veličanja osobe osuđene i zatvorene zbog najgorih ratnih zločina, uključujući genocid (i nekažnjene za brojne druge). Srbija bi teško više mogla uvjerljivo tvrditi da poštuje vlastiti i međunarodni pravni poredak kad bi 2026. godine ceremonijalno rehabilitirala ratnog zločinca Mladića.

Kad bi doista organizirala slavlje za počinitelja genocida, poslala bi poruku, prije svega vlastitim građanima, da se ubuduće slobodno predaju mržnji i opuste za zločine svake vrste, stvori li se opet prilika za njih. Jer, što god nažao ikome napravili, država Srbija pokrit će ih zastavom i otuliti im toplu naricaljku.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Magazin
Strana 13
Oblast strane 1,097.65 cm^2
Autor NINO ĐULA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Pobjednici i gubitnici

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ba218387-3c18-4c46-b97d-5b98b41942ad/pdf

Državnim sprovodom Mladiću Vučić bi napravio nuždu po UN-ovoj rezoluciji o Srebrenici iz 2024., koja izrijekom osuđuje glorificiranje ratnih zločinaca. Došao bi u još jednu veliku nepriliku: Srbija sve vrijeme negira odgovornost za zločine u Bosni i Hercegovini, a sad bi najednom šefa vojske Republike Srpske uzdigla u junaka i ispratila kao da je bio šef vojske Srbije.

A i za današnju vojsku Srbije, koja bi tamo trebala salutirati, to bi predstavljalo simbolično preuzimanje odgovornosti za Mladićev rat i Mladićeve žrtve.

Osim toga, kako bi države Europske unije u daljnjim pregovorima o pristupanju sa Srbijom mogle prijeći preko toga da im Vučić posthumno dao status srpskoga nacionalnog sveca čovjeku koji je, uz ostalo, osuđen i zbog toga što je UN-ovo osoblje uzimao za taoce?

Što se tiče nastavka pregovora o ulasku u EU: Europa je već tražila da Srbija ugradi u zakone kažnjavanje umanjivanja odgovornosti i promocije ratnih zločinaca, bi li sad mogli jednostavno prijeći preko ovoga? Koliku bi tek infuziju poricanju i povijesnom revizionizmu u Srbiji dao jedan takav skandalozan događaj.

Ali ono najgore, kako bi se osjećale obitelji žrtava koje bi doznale ili gledale da se na "dostojanstven" način u režiji srpskog državnog vrha pokapa krvnik njihovih najbližih?

Puno izazova za Vučića, nešto ozbiljnijih od onog kad u Prokuplju na cesti ljutitoj ženi objašnjava da je Miljani dao novac na ruke u predsjedničkom kabinetu ili kad u Deliblatskoj peščari gura na silu sendvič s ribom vatrogascu ili kad s Romom u Medveđi razgovara na engleskom jeziku. Eto, to je Vučićev siguran teren, a državni sprovod Ratku Mladiću nije. Mr. Sr-Been ipak se mora držati nekih pravila, koliko god nas nastojao uvjeriti u svoju potpunu neovisnost.

Neka se zato Vučić i dalje slika kako sam pere auto na žetončiće, kako mu noge ne stanu u skromni krevetac u hotelskoj sobi na predizbornoj turneji, kako ponižava lokalne posilnike pred narodom, kako pred kamerama nagovara psihički oboljele osobe da ne počine samoubojstvo. To je Vučićev isprobani politički put u Srbiji i to je Vučićev dopušteni domet populizma. Mladić je ipak iznad njegovih mogućnosti. Zato je za srpskog nedemokratskog vođu najbolje da nastavi svoju bizarnu viralnu odiseju koja vjerojatno opet vodi do pobjede, a Ratka Mladića neka pusti da nedostojanstveno nestane, kao što je nedostojanstveno i živio. q

ŠTO BI SE DOGODILO DA SRBIJA ODLUČI RATNOG ZLOČINCA POKOPATI UZ NAJVIŠE DRŽAVNE POČASTI? ALEKSANDAR VUČIĆ TU BI IMAO NAJMANJE ŠEST VELIKIH PROBLEMA

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 41
Oblast strane 636.62 cm^2
Autor A. DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riječani će biti prvi lakmus papir Modrićevoj momčadi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/205aad03-321f-4c8a-8cd6-5043a5a2e69c/pdf

Košarkaši Zadra za vikend nastupaju na Kneževićevom memorijalu

Raspored

Subota
18 sati: KK Alkar - KK Zabok
20 sati: Otvorenje turnira
20.30 sati: KK Zadar - KK Kvarner

Nedjelja
18 sati: Utakmica za 3. mjesto
20.15 sati: Finale
22.00 sati: Proglašenje pobjednika i zatvaranje turnira

KREĆE PREDSEZONA - Vladimir Mihailović sa suigračima na treningu

Riječani će biti prvi lakmus papir Modrićevoj momčadi

Uz Zadar koji brani lanjski naslov na turniru će nastupiti i Kvarner, Alkar i Zabok

KVARNER PRVI PROTIVNIK - Niko Šarc

ZADAR Pomalo u sjeni nastupa reprezentacije na Višnjiku, prema svojim prvim pripremnim ogledima koračaju košarkaši Zadra. Pod vodstvom Stipe Modrića Zadrani su odradili svakako najteži prvi dio priprema, a danas i sutra ih očekuju prvi nastupi u predsezoni, a to će po dobrom starom običaju učiniti na Memorijalnom turniru Tomislav Knežević koji će svoje 21. izdanje imati u dvorani Krešimira Ćosića. Uz Zadar koji brani lanjski naslov na njemu će nastupiti i Kvarner, Alkar i Zabok, a u prvom polufinalu od 18 sati koplja će ukrstiti Zabočani i Šinjani, dok će u drugom polufinalu od 20.30 sati igrati Zadar i Kvarner koji od ovog ljeta s klupe predvodi Slaven Ilimac.

Osam nositelja

Naravno, najveću pažnju domaće publike pobudit će Modrićeva momčad koja je u prijelaznom roku dobila nove konture, iako je u svlačionici ostalo dosta poznatih lica poput kapetana Marka Ramljaka, Vladimira Mihailovića, Krševana Klarice te Lovre Buljevića. Starim znancima se smatraju i povratnici Niko Šare i Dario Drežnjak, a veliki interes navijača pobudit će nastupi dvaju ovogodišnjih pojačanja, prvenstveno američkog razigravača Rossa Williamsa te najkorisnijeg igrača Premijer lige Ivana Vučića. Ta osmorica će dok se čeka dolazak kapitalca na poziciji petice i back-upa na poziciji četiri uživati nositeljske uloge, dok će ostatak Modrićevog rostera popunjavati mladi igrači na čelu s Androm Mirčetom i Tonijem Torbarinom.

Otvaranje protiv Bosne

Zasad još uvijek nekompletirani Zadar ima nešto manje od mjesec dana do prvog službenog nastupa protiv Bosne u Krešinom domu u sklopu ABA lige, dok će se tog vikenda od 25. do 27. rujna na istom mjestu otvoriti i domaće prvenstvo sa Samoborom kao prvim takmacem. Itinerar regionalne sezone 2026./27. postao je poznat prekjučer, a može se kazati da je raspored pomazio igrače Stipe Modrića jer će prva dva kola biti domaćini, pored uvodnog sraza sa sarajevskim sastavom koji s klupe predvode dvojica Zadrama, Dario Gjergja i Ivan Perinčić, na Višnjik u prvom vikendu listopada stiže podgorički Studentski centar, dok se u trećoj i četvrtoj rundi ide na megdan al pari momčadima Mege i Vienne. S obzirom da će se dolazak, pa i ugravanje, centra odvijati tijekom rujanskih dana, taj raspored je više nego idealan za izbjegavanje lošeg starta, a regionalni teškaši poput branitelja naslova Dubaija te finalista Partizana dolaze na meni u kasnijoj fazi. Crno-bijeli su gosti Višnjika 14. studenoga, rumunjski Cluj istrčat će u Krešinom domu u predbožićno vrijeme, 21. prosinca, dok će se Dubai ugostiti u završnoj rundi koja je na rasporedu 31. siječnja sljedeće godine.

A. DEŠPOJA

MVP nagrada Zoran Veselinović

Uz obilježavanje obljetnice tragične pogibije nekadašnjeg igrača Zadra Tomislava Kneževića, ovaj turnir je posljednje tri godine i prilika da se prisjetimo profesora Zorana Veselinovića Vespe, dugogodišnjeg organizatora turnira, koji nas je napustio u travnju 2024. godine. U znak zahvalnosti i poštovanja prema njegovu neizmjernom doprinosu, nagrada za MVP igrača turnira nosi njegovo ime.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 41
Oblast strane 636.62 cm^2
Autor A. DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riječani će biti prvi lakmus papir Modrićevoj momčadi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/205aad03-321f-4c8a-8cd6-5043a5a2e69c/pdf

Riječani će biti prvi lakmus papir Modrićevoj momčadi

Uz Zadar koji brani lanjski naslov na turniru će nastupiti i Kvarner, Alkar i Zabok

Raspored Subota

18 sati: KK Alkar - KK Zabok

20 sati: Otvorenje turnira

20.30 sati: KK Zadar - KK Kvarner Nedjelja

18 sati: Utakmica za 3. mjesto

20.15 sati: Finale 22.00 sati: Proglašenje pobjednika i zatvaranje turnira

ZADAR - Pomalo u sjeni nastupa reprezentacije na Višnjiku, prema svojim prvim pripremnim ogledima koračaju košarkaši Zadra. Pod vodstvom Stipe Modrića Zadrani su odradili svakako najteži prvi dio priprema, a danas i sutra ih očekuju prvi nastupi u predsezoni, a to će po dobrom starom običaju učiniti na Memorijalnom turniru Tomislav Knežević koji će svoje 21. izdanje imati u dvorani Krešimira Ćosića. Uz Zadar koji brani lanjski naslov na njemu će nastupiti i Kvarner, Alkar i Zabok, a u prvom polufinalu od 18 sati koplja će ukrstiti Zabočani i Sinjani, dok će u drugom polufinalu od 20.30 sati igrati Zadar i Kvarner koji od ovog ljeta s klupe predvodi Slaven Rimac.

Osam nositelja

Naravno, najveću pažnju domaće publike pobudit će Modrićeva momčad koja je u prijelaznom roku dobila nove konture, iako je u svlačionici ostalo dosta poznatih lica poput kapetana Marka Ramljaka, Vladimira Mihailovića, Krševana Klarice te Lovre Buljevića. Starim znancima se smatraju i povratnici Niko Šare i Dario Drežnjak, a veliki interes navijača pobudit će nastupi dvaju ovoljetnih pojačanja, prvenstveno američkog razigravača Rossa Williamsa te najkorisnijeg igrača Premijer lige Ivana Vučića. Ta osmorica će dok se čeka dolazak kapitalca na poziciji petice i back-upa na poziciji četiri uživati nositeljske uloge, dok će ostatak Modrićevog rostera popunjavati mladi igrači na čelu s Androm Mirčetom i Tonije Torbarinom.

Otvaranje protiv Bosne

Zasad još uvijek nekompletirani Zadar ima nešto manje od mjesec dana do prvog službenog nastupa protiv Bosne u Krešinom domu u sklopu ABA lige, dok će se tog vikenda od 25. do 27. rujna na istom mjestu otvoriti i domaće prvenstvo sa Samoborom kao prvim takmacem. Itinerar regionalne sezone 2026./27. postao je poznat prekjučer, a može se kazati da je raspored pomazio KVARNER PRVI

PROTIVNIK - Niko Šare igrače Stipe Modrića jer će prva dva kola biti domaćini, pored uvodnog sraza sa sarajevskim sastavom koji s klupe predvode dvojica Zadrama, Dario Gjergja i Ivan Perinčić, na Višnjik u prvom vikendu listopada stiže

MVP nagrada Zoran Veselinović

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Sport
Strana 41
Oblast strane 636.62 cm^2
Autor A. DEŠPOJA

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Riječani će biti prvi lakmus papir Modrićevoj momčadi

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/205aad03-321f-4c8a-8cd6-5043a5a2e69c/pdf

Uz obilježavanje obljetnice tragične pogibije nekadašnjeg igrača Zadra Tomislava Kneževića, ovaj turnir je posljednje tri godine i prilika da se prisjetimo profesora Zorana Veselinovića Vespe, dugogodišnjeg organizatora turnira, koji nas je napustio u travnju 2024. godine. U znak zahvalnosti i poštovanja prema njegovu neizmjernom doprinosu, nagrada za MVP igrača turnira nosi njegovo ime. podgorički Studentski centar, dok se u trećoj i četvrtoj rundi ide na megdan al pari momčadima Mege i Vienne. S obzirom da će se dolazak, pa i uigravanje, centra odvijati tijekom rujanskih dana, taj raspored je više nego idealan za izbjegavanje lošeg starta, a regionalni teškaši poput branitelja naslova Dubaija te finalista Partizana dolaze na meni u kasnijoj fazi. Crno-bijeli su gosti Višnjika 14. studenoga, rumunjski Cluj istrčat će u Krešinom domu u predbožićno vrijeme, 21. prosinca, dok će se Dubai ugostiti u završnoj rundi koja je na rasporedu 31. siječnja sljedeće godine.

A. DEŠPOJA

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 303.97 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC Piše

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/91c275be-c348-48c4-8402-3b2abc7ebece/pdf

Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Nije to naprosto moglo biti nikako drugačije. I mrtav Ratko Mladić podijelio je Balkan. Na jednoj strani, uz rijetke iznimke, Srbi. Na drugoj više-manje svi ostali. Drugo se nije moglo ni očekivati. Preminuli ratni vođa bosanskih Srba i ratni zločinac tako se pridružio dugačkoj listi događaja i ljudi oko kojih se balkanski narodi ne slažu i oko kojih se baš nikada neće složiti. Za ogromnu većinu Srba, barem onih s lijeve strane Drine, on je osoba koja je vodila njihovu vojsku u najtežim trenucima rata u BiH. Za Bošnjake i Hrvate on je uvijek bio i uvijek će ostati ratni zločinac čija je vojska napravila neopisive zločine prvo u Hrvatskoj, a potom i u BiH. Zločine među koje spada, za to je uostalom osuđen u Haagu na doživotnu robiju, i onaj najgori – genocid. Ali čak ni ta presuda neće pokolebati one na srpskoj strani koji u Mladiću vide tek još jednog u dugom nizu srpskih ratnih junaka. I to će tako ostati dok je svijeta i vijeka.

Međutim, ovdje postoji još jedna važna stvar. Mladić i sve što je on radio i napravio stvar je prošlosti. One koje je završila prije nešto više od 30 godina. Međutim, njegova je sahrana, točnije način na koji će se ona obaviti, itekako stvar sadašnjosti i budućnosti. I to u smislu na koji će država Srbija to odraditi. Njeno vodstvo opet igra sitni vez koji im u zadnje vrijeme itekako uspijeva. Neki lideri najvažnijih članica EU-a Vučiću gotovo da jedu iz ruke. Prodaju mu se najmoderniji borbeni zrakoplovi. Njihovi najviši vojni dužnosnici dolaze na njegove vojne parade na kojima im on ponosno pokazuje najmoderniju ofenzivnu vojnu opremu kupljenu u Kini. Na proslavama njihovih najviših državnih praznika postavljaju ga u prve redove. Najavljuju milijarde eura teške investicije u Srbiju. I to bez nekog prevelikog obzira za svoje navodne saveznike u NATO-u. Od kojih su neki eto ujedno članice i EU-a. Kao što je na primjer Hrvatska.

I sada će ipak doći jedan lakmus papir, zvan pogreb čovjeka osuđenog na doživotni zatvor zbog toga jer je napravio genocid. U Beogradu igraju staru igru. Široj javnosti potpuno nepoznati ministar pravde otvoreno najavljuje da će država Srbija organizirati državni pogreb jednoj takvoj osobi uz najviše državne i vojne počasti. Naravno, Vučić to nije tako izravno rekao. Išao je u svojoj izjavi okolo naokolo, ali najviše državne i vojne počasti ipak spomenuo nije. Rekao je tek da je Mladić bio general.

Ako bi se usred Beograda, pogreb će najvjerojatnije biti tamo, dogodilo da zaista Mladić bude ispraćen na vječni počinak uz najavljene najviše vojne i državne počasti, a da to u EU-u prođe bez ikakvog odgovora, onda bi i Hrvatska trebalo jako dobro razmisliti oko nekih stvari. Ako će najviši dužnosnici najvažnijih europskih država gledati na drugu stranu dok će se to događati, a osude dolaziti samo iz potpuno nevažnog Europskog parlamenta, to bi bio još jedan dokaz da Vučić ima povlašten status u najvišim europskim političkim krugovima. A to bi bilo definitivno i veliko ponižnje za sve žrtve koje su izgubile život u ratu kakvog je vodila Vojska Republike Srpske. Kojoj je na čelu između 1992. i 1996. na čelu bio Ratko Mladić. Koji je cijelo to vrijeme, kao uostalom i svi njegovi časnici i dočasnici, plaću, a kasnije i mirovinu, primao iz Beograda. Baš će biti zanimljivo, ali i jako znakovito, kako će Bruxelles reagirati na ovo najnovije muljanje iz Beograda. Naravno, Vučiću nije lako. On mora, naprosto mora, odraditi pogreb sa svim tim počastima mjesec i pol ili dva prije srpskih parlamentarnih izbora. Jer bi inače mogao izgubiti znatan broj desnih glasača za koje je Mladić neupitno samo i jedino još jedan u nepreglednom nizu srpskih vojnih junaka i mučenika. A Bruxelles itekako ima i uvijek je imao razumijevanja za takve delikatne trenutke i probleme u kojima bi se našao njihov omiljeni političar na Balkanu. Ako mu to dopuste i ovaj put, onda bi to bio svojevrsni znak za uzbunu za neke druge zemlje u ovom dijelu Europe. Među njima, naravno, i za Hrvatsku. Jer ako bi ovo Vučiću prošlo samo tako, onda bi to bio definitivni dokaz na koga ovdje igraju neki najvažniji europski igrači.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 303.97 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC Piše

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/91c275be-c348-48c4-8402-3b2abc7ebece/pdf

Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Nije to naprosto moglo biti nikako drugačije.

I mrtav Ratko Mladić podijelio je Balkan. Na jednoj strani, uz rijetke iznimke, Srbi. Na drugoj više-manje svi ostali. Drugo se nije moglo ni očekivati. Preminuli ratni vođa bosanskih Srba i ratni zločinac tako se pridružio dugačkoj listi događaja i ljudi oko kojih se balkanski narodi ne slažu i oko kojih se baš nikada neće složiti. Za ogromnu većinu Srba, barem onih s lijeve strane Drine, on je osoba koja je vodila njihovu vojsku u najtežim trenucima rata u BIH. Za Bošnjake i Hrvate on je uvijek bio i uvijek će ostati ratni zločinac čija je vojska napravila neopisive zločine prvo u Hrvatskoj, a potom i u BIH. Zločine među koje spada, za to je uostalom osuđen u Haagu na doživotnu robiju, i onaj najgori – genocid. Ali čak ni ta presuda neće pokolebati one na srpskoj strani koji u Mladiću vide tek još jednog u dugom nizu srpskih ratnih junaka. I to će tako ostati dok je svijeta i vijeka. M eđutim, ovdje postoji još Mladić i sve što je on radio prošlosti. One koje je završila eđutim, ovdje postoji još jedna važna stvar. Mladić i sve što je on radio i napravio stvar je prošlosti. One koje je završila prije nešto više od 30 godina. Međutim, njegova je sahrana, točnije način na koji će se ona obaviti, itekako stvar sadašnjosti i budućnosti. I to u smislu na koji će država Srbija to odraditi. Njeno vodstvo opet igra sitni vez koji im u zadnje vrijeme itekako uspijeva. Neki lideri najvažnijih članica EU-a Vučiću gotovo da jedu iz ruke. Prodaju mu se najmoderniji borbeni zrakoplovi. Njihovi najviši vojni dužnosnici dolaze na njegove vojne parade na kojima im on ponosno pokazuje najmoderniju ofenzivnu vojnu opremu kupljenu u Kini. Na proslavama njihovih najviših državnih praznika postavljaju ga u prve redove. Najavljuju milijarde eura teške investicije u Srbiju. I to bez nekog prevelikog obzira za svoje navodne saveznike u NATO-u. Od kojih su neki eto ujedno članice i EU-a. Kao što je na primjer Hrvatska.

Isada će ipak doći jedan lakmus papir, zvan pogreb čovjeka osuđenog na doživotni zatvor zbog toga jer je napravio genocid. U Beogradu igraju staru igru. Široj javnosti potpuno nepoznati ministar pravde otvoreno najavljuje da će država Srbija organizirati državni pogreb jednoj takvoj osobi uz najviše državne i vojne počasti. Naravno, Vučić to nije tako izravno rekao. Išao je u svojoj izjavi okolo naokolo, ali najviše državne i vojne počasti ipak spomenuo nije. Rekao je tek da je Mladić bio general. A ko bi se usred najvjerojatnije Mladić bude ko bi se usred Beograda, pogreb će najvjerojatnije biti tamo, dogodilo da zaista Mladić bude ispraćen na vječni počinak uz najavljene najviše vojne i državne počasti, a da to u EU-u prođe bez ikakvog odgovora, onda bi i Hrvatska trebalo jako dobro razmisliti oko nekih stvari. Ako će najviši dužnosnici najvažnijih europskih država gledati na drugu stranu dok će se to događati, a osude dolaziti samo iz potpuno nevažnog Europskog parlamenta, to bi bio još jedan dokaz da Vučić ima povlašten status u najvišim europskim političkim krugovima. A to bi bilo definitivno i veliko poniženje za sve žrtve koje su izgubile život u ratu kakvog je vodila Vojska Republike Srpske. Kojoj je na čelu između 1992. i 1996. na čelu bio Ratko Mladić. Koji je cijelo to vrijeme, kao uostalom i svi njegovi časnici i dočasnici, plaću, a kasnije i mirovinu, primao iz Beograda. Baš će biti zanimljivo, ali i jako znakovito, kako će Bruxelles reagirati na ovo najnovije muljanje iz Beograda. Naravno, Vučiću nije lako. On mora, naprosto mora, odraditi pogreb sa svim tim počastima mjesec i pol ili dva prije srpskih parlamentarnih izbora. Jer bi inače mogao izgubiti znatan broj desnih glasača za koje je Mladić neupitno samo i jedino još jedan u nepreglednom nizu srpskih vojnih junaka i mučenika. A Bruxelles itekako ima i uvijek je imao razumijevanja za takve delikatne trenutke i probleme u kojima bi se našao njihov omiljeni političar na Balkanu. Ako mu to dopuste i ovaj put, onda bi to bio svojevrsni znak za uzbunu za neke druge zemlje u ovom dijelu Europe. Među njima, naravno, i za Hrvatsku. Jer ako bi ovo Vučiću prošlo samo tako, onda bi to bio definitivni dokaz na koga ovdje igraju neki najvažniji europski igrači.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 303.97 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC Piše

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/91c275be-c348-48c4-8402-3b2abc7ebece/pdf

Zlatko CRNČEC Piše

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 4, 5
Oblast strane 949.79 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ddd7bd9b-5b72-4ae2-9fc4-c0de6617f43b/pdf

NIKAD MIRA Dijametralno oprečne reakcije na smrt ratnog zločinca u haškom zatvoru, re

Svijet misli na Mladićeve žr
Beograd mu sprema državn

Sigurno je da će general Mladić imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. General Mladić je general i znaju se protokoli, rekao je srbijanski ministar pravde Nenad Vujić

Zlatko CRNČEC

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić rekao je jučer da se još uvijek ne zna gdje će biti pokopan Ratko Mladić, dok je ministar pravde u Vladi Srbije Nenad Vujić izjavio da gdje god to bilo, bit će napravljeno uz »najviše vojne i državne počasti«.

Vučić je jučer popodne rekao da Srbija još uvijek nije dobila nikakvu službenu informaciju iz Haaga o tome kada će Mladićevo tijelo biti predano obitelji i dopremljeno u Srbiju, te je pozvao medije da ne nagađaju o mjestu i datumu pogreba.

- Mi i dalje ne znamo ništa. Poslali smo naše timove u Haag da pomognu oko prijevoza i svega drugog, da budu u kontaktu s obitelji i da vide kakvi su njihovi planovi. Za sada ne mogu ništa više reći jer nismo dobili ništa iz Haaga, rekao je Vučić. Dodao je da je razgovarao i s liderom BiH Srba Miloradom Dodikom, budući da je »Mladić bio komandant Glavnog štaba Vojske Republike Srpske«.

Bakljada za ratnog zločinca na Varadinskom mostu u Novom Sadu

PIXSELL

ARMIN DURGUT/PIXSELL

Nitko Srbiji ne nameće Mladićeve zločine, ali kada država stane iza čovjeka osuđenog za genocid i od njega pravi državnog heroja, onda sama na svoja leđa stavlja političku i moralnu odgovornost za nasljeđe koje slavi

Elmedin Konaković

Srbija sama bira

- Moramo razgovarati i s Republikom Srpskom, ali ne moramo ni s kim drugim razgovarati dok ne dobijemo drugačije upute ili želje obitelji. Načuli smo kao jednu od mogućnosti da general bude sahranjen u Beogradu, pored svoje kćeri. Hoće li tako biti, mi i dalje ne znamo. Tijelo se ne nalazi u našoj zemlji i još nam nisu rekli kada ćemo moći da ga preuzmemo i dopremimo u Srbiju, rekao je Vučić. Dodao je da ne zna »ni kada će tijelo doći u Srbiju, ni kada će biti sahrana«.

- Niti hoće li Republika Srpska preuzeti najveći dio organizacije ili ćemo to mi napraviti. Ako sahrana bude u Srbiji, svakako ćemo osigurati potrebnu logistiku, ali u ovom trenutku ništa ne možemo znati, rekao je Vučić. On nije govorio da će Mladić biti sahranjen s počastima, ali je to rekao ministar Vujić.

On je rekao da će Mladić »biti sahranjen uz najviše državne i vojne počasti«, naglašavajući da će konačnu odluku o mjestu pogreba donijeti obitelj.

- Sigurno je da će general Mladić imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. General Mladić je general i znaju se protokoli. Zna se i njegova uloga, ali i ono što pripada generalu Mladiću sigurno će biti ispoštovano, rekao je Vujić.

Glavni tajnik UN-a Antonio Guterres izrazio je podršku žrtvama zločina koje je počinio bivši vojni zapovjednik bosanskih Srba Ratko Mladić. Šef Ujedinjenih naroda »izražava svoju solidarnost sa žrtvama, preživjelima i njihovim obiteljima koje su pretrpjele zločine za koje je Mladić proglašen krivim«, izjavio je njegov glasnogovornik u priopćenju.

Ministar vanjskih poslova BiH Elmedin Konaković izjavio je jučer kako je najavom organiziranja državnog sprovoda za osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića Srbija izravno preuzela odgovornost i za zločine koje je on počinio. Dodao je da nitko Srbiji ne nameće zločinca Ratka Mladića, već ga ona sama bira.

- Nitko Srbiji ne nameće njegove zločine, ali kada država stane iza čovjeka osuđenog za genocid i od njega pravi državnog heroja, onda sama na svoja leđa stavlja političku i moralnu odgovornost za nasljeđe koje slavi. Ako je vaš general, onda objasnite svijetu zašto državnim počastima grlite čovjeka osuđenog za genocid, ubijanje, protjerivanje, ubijanje civila, trudnica, malih beba. Ne nameće vam nitko kolektivnu krivnju, sami birate da se identificirate s osuđenim počiniteljem genocida, rekao je Konaković.

Žalovanje u Banjoj Luci

Kao što se moglo i očekivati, najpodjeljenije reakcije bile su u susjednoj BiH. U jednom entitetu, Republici Srpskoj žalovalo se zbog Mladićeve smrti, a u drugom, Federaciji BiH, ljudi su se prisjećali njegovih žrtava. Pa je tako u četvrtak uvečer po gradovima RS-a na desetine i stotine ljudi slavilo Mladića. S druge pak strane u Sarajevu se baš danas obilježavala 31. obljetnica masakra na tržnici Markale u središtu grada u kojemu su Mladićeve snage 1995. godine ubile 43 osobe, a njih više od 80 ranile. Nakon što je potvrđena vijest o Mladićevoj smrti, u središnjoj pravoslavnoj crkvi u Banjoj Luci u četvrtak uvečer za njega je organizirana molitva, a na njoj je prisutan bio i neformalni lider Srba u BiH Milorad Dodik.

Dodik je nakon okupljanja poručio da se »srpskom

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 4, 5
Oblast strane 949.79 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ddd7bd9b-5b72-4ae2-9fc4-c0de6617f43b/pdf

egija nepovratno podijeljena

rtve, a ni pogreb

Predsjednik Crne Gore osudio relativizaciju zločina

Arhiva NL

Jakov Milatović

Hrvatsko Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (MVEP) osudilo je jučer izraze sućuti predsjednika Skupštine Crne Gore Andrije Mandića u povodu Mladićeve smrti. U priopćenju MVEP-a piše da je to »neprihvatljivo«, te da ne pomaže na putu Crne Gore prema članstvu u Europskoj uniji.

- Izražavanje sućuti povodom smrti pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića od strane predsjednika Skupštine Crne Gore neprihvatljivo je i protivno vrijednostima na kojima počiva Europska unija. Hrvatska će u pristupnim pregovorima nastaviti inzistirati na dosljednom ispunjavanju svih kriterija, uključujući suočavanje s prošlošću, procesuiranje ratnih zločina, poštovanje presuda međunarodnih sudova i dobrosusjedske odnose, navodi se u objavi MVEP-a na X-u. Dodaje se da »ovakve poruke ne pridonose europskom putu Crne Gore«.

Istup Andrije Mandića osudio je i predsjednik Crne Gore Jakov Milatović. Istaknuo je da je Mladićeva odgovornost utvrđena pravomoćnom presudom međunarodnog suda.

- Odnos prema obitelji pokojnika ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina, priopćeno je iz Milatovićeva kabineta. Crna Gora, dodali su, mora poštovati presude međunarodnih sudova, jasno osuditi ratne zločine i čuvati dostojanstvo žrtava i njihovih obitelji. Svaki pokušaj veličanja ili relativizacije ratnih zločina mora se odbiti.

narodu ne može zabraniti kako će pamtiti Mladića«.

- Mladić je ostao upisan u povijesti kao zapovjednik Vojske Republike Srpske. Ne možete zabraniti, ne možete izbrisati osjećaje. Srpski narod ima pravo na vlastiti odnos prema Mladiću, rekao je Dodik. S Dodikom je bio i entitetski premijer Savo Minić.

Počast Mladiću odali su i najistaknutiji čelnici oporbe u RS-u među kojima su gradonačelnik Banje Luke Draško Stanivuković, kao i kandidati Srpske demokratske stranke (SDS) za predsjednika RS i člana Predsjedništva BiH na predstojećim izborima Branko Blanuša i Mladen Božović. Oni su sudjelovali u molitvi za Mladića u jednom manastiru na Ozrenu. U četvrtak navečer organizirana su veća okupljanja u Zvorniku i Višegradu, a sudionici su tamo izvikivali Mladićevo ime te upriličili vatromet odajući mu na taj način počast.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 4, 5
Oblast strane 949.79 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ddd7bd9b-5b72-4ae2-9fc4-c0de6617f43b/pdf

Sigurno je da će general Mladić imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. General Mladić je general i znaju se protokoli, rekao je srbijanski ministar pravde Nenad Vujić

Zlatko CRNČEC

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić rekao je jučer da se još uvijek ne zna gdje će biti pokopan Ratko Mladić, dok je ministar pravde u Vladi Srbije Nenad Vujić izjavio da gdje god to bilo, bit će napravljeno uz »najviše vojne i državne počasti«.

Vučić je jučer popodne rekao da Srbija još uvijek nije dobila nikakvu službenu informaciju iz Haaga o tome kada će Mladićevo tijelo biti predano obitelji i dopremljeno u Srbiju, te je pozvao medije da ne nagađaju o mjestu i datumu pogreba.

- Mi i dalje ne znamo ništa. Poslali smo naše timove u Haag da pomognu oko prijevoza i svega drugog, da budu u kontaktu s obitelji i da vide kakvi su njihovi planovi. Za sada ne mogu ništa više reći jer nismo dobili ništa iz Haaga, rekao je Vučić. Dodao je da je razgovarao i s liderom BIH Srba Miloradom Dodikom, budući da je » Mladić bio komandant Glavnog štaba Vojske Republike Srpske«.

Srbija sama bira

- Moramo razgovarati i s Republikom Srpskom, ali ne moramo ni s kim drugim razgovarati dok ne dobijemo drugačije upute ili želje obitelji. Načuli smo kao jednu od mogućnosti da general bude sahranjen u Beogradu, pored svoje kćeri. Hoće li tako biti, mi i dalje ne znamo. Tijelo se ne nalazi u našoj zemlji i još nam nisu rekli kada ćemo moći da ga preuzmemo i dopremimo u Srbiju, rekao je Vučić. Dodao je da ne zna »ni kada će tijelo doći u Srbiju, ni kada će biti sahrana«. - Niti hoće li Republika Srpska preuzeti najveći dio organizacije ili ćemo to mi napraviti. Ako sahrana bude u Srbiji, svakako ćemo osigurati potrebnu logistiku, ali u ovom trenutku ništa ne možemo znati, rekao je Vučić. On nije govorio da će Mladić biti sahranjen s počastima, ali je to rekao ministar Vujić. On je rekao da će Mladić »biti sahranjen uz najviše državne i vojne počasti«, naglašavajući da će konačnu odluku o mjestu pogreba donijeti obitelj.

- Sigurno je da će general Mladić imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. General Mladić je general i znaju se protokoli. Zna se i njegova uloga, ali i ono što pripada generalu Mladiću sigurno će biti ispoštovano, rekao je Vujić.

Glavni tajnik UN-a Antonio Guterres izrazio je podršku žrtvama zločina koje je počinio bivši vojni zapovjednik bosanskih Srba Ratko Mladić. Šef Ujedinjenih naroda »izražava svoju solidarnost sa žrtvama, preživjelima i njihovim obiteljima koje su pretrpjele zločine za koje je Mladić proglašen krivim«, izjavio je njegov glasnogovornik u priopćenju. Ministar vanjskih poslova BIH Elmedin Konaković izjavio je jučer kako je najavom organiziranja državnog sprovoda za osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića Srbija izravno preuzela odgovornost i za zločine koje je on počinio. Dodao je da nitko Srbiji ne nameće zločinca Ratka Mladića, već ga ona sama bira. - Nitko Srbiji ne nameće njegove zločine, ali kada država stane iza čovjeka osuđenog za genocid i od njega pravi državnog heroja, onda sama na svoja leđa stavlja političku i moralnu odgovornost za nasljeđe koje slavi. Ako je vaš general, onda objasnite svijetu zašto državnim počastima grlite čovjeka osuđenog za genocid, ubijanje, protjerivanje, ubijanje civila, trudnica, malih beba. Ne nameće vam nitko kolektivnu krivnju, sami birate da se identificirate s osuđenim počiniteljem genocida, rekao je Konaković.

Žalovanje u Banjoj Luci

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 4, 5
Oblast strane 949.79 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ddd7bd9b-5b72-4ae2-9fc4-c0de6617f43b/pdf

Kao što se moglo i očekivati, najpodjeljenije reakcije bile su u susjednoj BIH. U jednom entitetu, Republici Srpskoj žalovalo se zbog Mladićeve smrti, a u drugom, Federaciji BIH, ljudi su se prisjećali njegovih žrtava. Pa je tako u četvrtak uvečer po gradovima RS-a na desetine i stotine ljudi slavilo Mladića. S druge pak strane u Sarajevu se baš danas obilježavala 31. obljetnica masakra na tržnici Markale u središtu grada u kojemu su Mladićeve snage 1995. godine ubile 43 osobe, a njih više od 80 ranile. Nakon što je potvrđena vijest o Mladićevoj smrti, u središnjoj pravoslavnoj crkvi u Banjoj Luci u četvrtak uvečer za njega je organizirana molitva, a na njoj je prisutan bio i neformalni lider Srba u BIH Milorad Dodik.

Dodik je nakon okupljanja poručio da se »srpskom

Predsjednik Crne Gore osudio relativizaciju zločina

Hrvatsko Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (MVEP) osudilo je jučer izraze sućuti predsjednika Skupštine Crne Gore Andrije Mandića u povodu Mladićeve smrti. U priopćenju MVEP-a piše da je to »neprihvatljivo«, te da ne pomaže na putu Crne Gore prema članstvu u Europskoj uniji.

- Izražavanje sućuti povodom smrti pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića od strane predsjednika Skupštine Crne Gore neprihvatljivo je i protivno vrijednostima na kojima počiva Europska unija. Hrvatska će u pristupnim pregovorima nastaviti inzistirati na dosljednom ispunjavanju svih kriterija, uključujući suočavanje s prošlošću, procesuiranje ratnih zločina, poštovanje presuda međunarodnih sudova i dobrosusjedske odnose, navodi se u objavi MVEP-a na X-u. Dodaje se da »ovakve poruke ne pridonose europskom putu Crne Gore«.

Istup Andrije Mandića osudio je i predsjednik Crne Gore Jakov Milatović. Istaknuo je da je Mladićeva odgovornost utvrđena pravomoćnom presudom međunarodnog suda. - Odnos prema obitelji pokojnika ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina, priopćeno je iz Milatovićeva kabineta. Crna Gora, dodali su, mora poštovati presude međunarodnih sudova, jasno osuditi ratne zločine i čuvati dostojanstvo žrtava i njihovih obitelji. Svaki pokušaj veličanja ili relativizacije ratnih zločina mora se odbiti.

narodu ne može zabraniti kako će pamtiti Mladića«. - Mladić je ostao upisan u povijesti kao zapovjednik Vojske Republike Srpske. Ne možete zabraniti, ne možete izbrisati osjećaje. Srpski narod ima pravo na vlastiti odnos prema Mladiću, rekao je Dodik. S Dodikom je bio i entitetski premijer Savo Minić.

Počast Mladiću odali su i najistaknutiji čelnici oporbe u RS-u među kojima su gradonačelnik Banje Luke Draško Stanivuković, kao i kandidati Srpske demokratske stranke (SDS) za predsjednika RS i člana Predsjedništva BIH na predstojećim izborima Branko Blanuša i Mladen Božović. Oni su sudjelovali u molitvi za Mladića u jednom manastiru na Ozrenu. U četvrtak navečer organizirana su veća okupljanja u Zvorniku i Višegradu, a sudionici su tamo izvikivali Mladićevo ime te upriličili vatromet odajući mu na taj način počast.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 2,057.58 cm^2
Autor Piše: PETRA MUSTAĆ

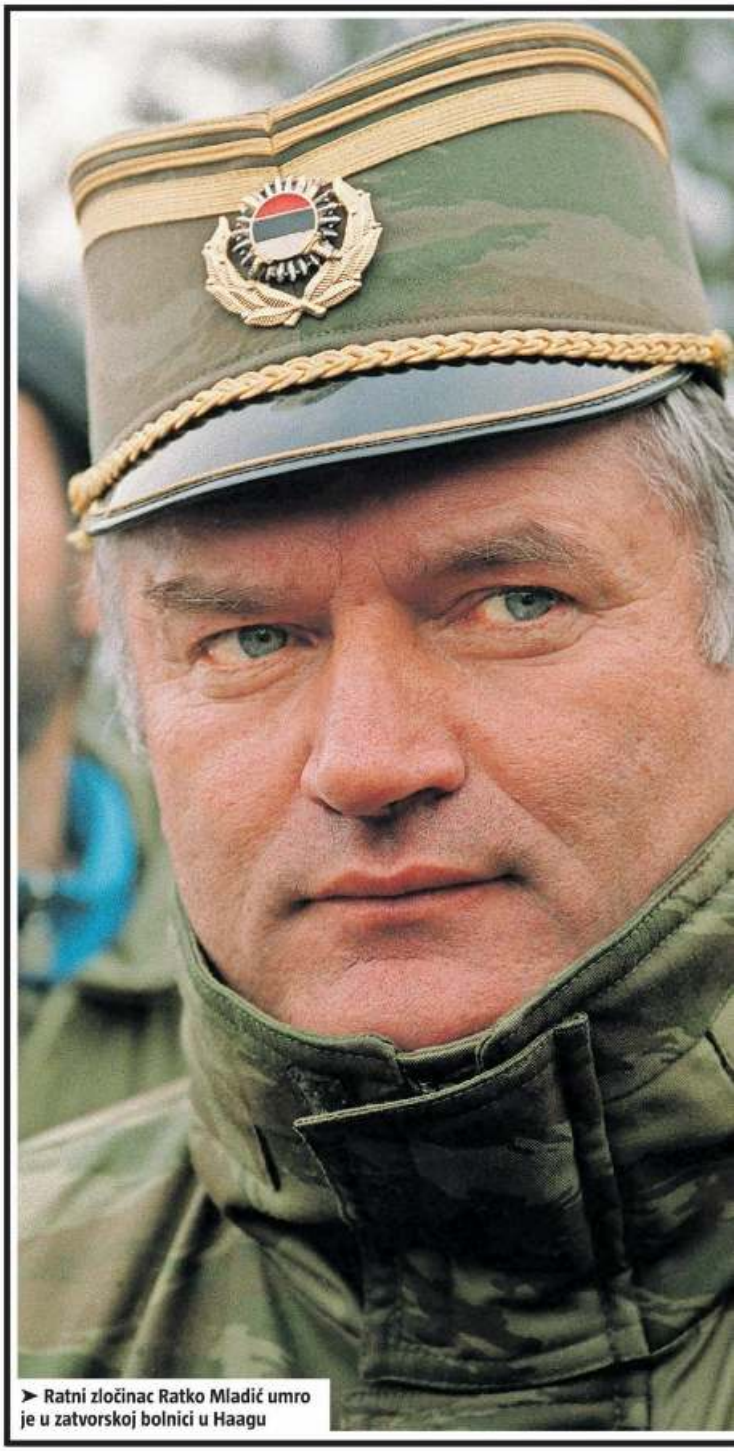

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JOS ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3b691863-b1c2-4c44-a46e-f5247c1890e9/pdf

KRVNIK RATKO MLADIĆ U

➤ Ratni zločinac Ratko Mladić umro je u zatvorskoj bolnici u Haagu

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 2,057.58 cm^2
Autor Piše: PETRA MUSTAĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JOS ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3b691863-b1c2-4c44-a46e-f5247c1890e9/pdf

ŠKABRNJI JE UBIJAO CIVILE I BRANITELJE

JOŠ ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Bio je studeni 1991. Ratni zločinac Mladić naredio je da se područje Škabrnje 'očisti'. Počeo je krvavi pir Srba. Zapovjednik obrane Miljanić prisjetio se tih dana i pregovora u Zadru

Piše: **PETRA MUSTAĆ**

Bandit. Tko za njime žali bolje da ga nema. To misle stanovnici Škabrnje s kojima smo razgovarali nakon vijesti o smrti krvnika i ratnog zločinca Ratka Mladića. Podsjetimo, on je umro u 85. godini u zatvorskoj bolnici u Haagu, gdje je služio doživotnu kaznu zatvora zbog genocida u Srebrenici, u kojoj je ubijeno više od 8000 ljudi. Mladić je svoj krvnički zanat ispekao mnogo prije. Još 1991., baš u Škabrnji, gdje su Srbi 18. i 19. studenog masakrirali 43 civila i 15 branitelja. Međutim, za taj zločin nikad nije odgovarao. Njegovom smrću zauvijek je nestala šansa da se žrtve iz Ravnih kotara prije 35 godina pravno prepoznaju pred sudom.

Malo se tko danas, nakon vijesti da je u četvrtak popodne umro u zatvoru, rado prisjeća kasne jeseni 1991. godine.

- Izašao sam među zadnjima tog jutra, a sa mnom je bilo dvadesetero djece. Ne mogu više o tome ni govoriti, cijeli svijet zna tko je Ratko Mladić, svi sve znaju, a za zločin ovdje ipak nije odgovarao - kazuje Martin Žilić, branitelj s 1630 dana ratnog staža.

Zapovjednik obrane Škabrnje, Marko Miljanić, tog je sumornog ponedjeljka u studenom 1991. godine čuo Ratka Mladića kako izdaje zapovijedi. Naime, u 7.30 sati počeo je topnički napad, mjesto je blokirano na dva smjera i ljudi koji su ostali u okruženju nisu imali kamo, osim preko minskog polja. Škabrnja se branila koliko je mogla i čime je raspolagala. ➤

DUSKO MARAVIĆ/PIXSELL

➤ Marko Miljanić bio je zapovjednik obrane Škabrnje

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 2,057.58 cm^2
Autor Piše: PETRA MUSTAĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JOS ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3b691863-b1c2-4c44-a46e-f5247c1890e9/pdf

➤PANORAMA 'BOLI NAS ŠTO NIKAD N

➤ **- Četrnaest puta** sam tražio pomoć, ali ona nije stigla. Čuo sam na radiostanici kad mu je pukovnik Tripko Čečović rekao da nema više streljiva i da se mora povući, a Ratko Mladić mu je odgovorio: 'Nastavi napade, ako se povučeš, ja ću te strijeljati' - prisjeća se Marko Miljanić. Napadi su se nastavili, a nije samo Čečović sudjelovao u njima kao zapovjednik. Miljanić nabraja imena, prezimena, mjesta u kojima žive.

- Pukovnik Mile Uzelac još živi u Vojvodini. Sretko Lakić je umro prošle godine, ljudski život ide kraju, svi mi to dobro znamo. Ali ovdje imamo žrtve, nesporan ratni zločin, a pravde s ovog svijeta nismo vidjeli. Kao čovjek vjerujem i u drugi sud, ali za ovozemaljski je gotovo. Nije fer prema majci koja je u jednom danu izgubila tri sina. I to ne u nesretnom slučaju nego su ubijeni. Osim njih, ta je žena ukupno ostala bez 12 članova svoje obitelji - kazuje Miljanić, svjestan i svojih godina.

PRIVATNI ARHIV

➤ Te jeseni, 18. i 19. studenog 1991. godine, ubijeno je 43 civila i 15 branitelja

JOŠ NOSE RANE

- Imam 75 godina i potpuno je jasno da nećemo dočekati ništa vezano za ratni zločin u Škabrnji. Ni što se tiče Haaga, ali ni naše države. Vrijeme prolazi i sve nas čeka isto. Danas je Škabrnja obnovljena, neprepoznatljiva, u mjestu se živi, a dvostruko veći broj Škabrnjana živi izvan nje. Ljudi se više ne pitaju kako je sve ovo moguće. Napraviti ratni zločin, a pritom izbjeći optužnicu. Logičkog objašnjenja za mene i za moje sumještane nema - dodaje Miljanić.

Ratko Mladić u Hrvatskoj je osuđen za napad na Kijevo te granatiranje Šibenika i Sinja. No mjesto koje je doista doživjelo svu brutalnost i krvnikovu bezosjećajnost svoju pravnu satisfakciju dočekalo nije. Iako je u svojoj karijeri balkanskoga krvnika upisao i genocid u Srebrenici, što je najgori mogući oblik ratnog zločina, Mladić je u Škabrnji četiri godine ranije pokazao na što je sve spreman.

- Borbe su trajale cijeli dan, jurio sam na sve strane, slao sam kurire od Ražovljeve glavice pa dokle god je trebalo. Ali tad su se već čuli jauci ubijanih životinja i ljudi. Čuli su se vriskovi, ljudi su ubijani... To je nešto što nikad neću i ne mogu zaboraviti. Ljudi koji su se našli u tom trenutku u mjestu nisu imali nikakve šanse. Očito nije bilo govora o tome da se oni zarobe ili poštede jer je pokolj krenuo vrlo brzo nakon što su Mladićevi vojnici ušli u mjesto. Ovakav povijesni tijek, koji je završio smrću odgovornog za zločin, ostavlja gorak okus. Zanemarene rane faze rata i njegove žrtve za pravosuđe su ostale nevidljive. Čovjek koji je zapovijedao, donosio odluke, izdavao naredbe na terenu, čak i prijetio smrću svojim podređenima, otišao je, a da se nikad nije suočio sa žrtvama Škabrnje, obiteljima koje su ostale iza ubijenih i koje ih nikad ne zaboravljaju. Nekoliko tisuća ljudi svake godine sudjeluje u obilježavanju dana kad se dogodio ratni zločin koji izgleda kao uvertira za daljnje postupke Ratka Mladića.

- Mi smo ga vidjeli u Zadru na pregovorima mjesec dana ranije. Bio je snajperistu na dohvat, ali nitko nije ni pomislio da će mjesec dana kasnije krenuti na Škabrnju. Ali kad sve zbrojim naknadno, bilo je jasno da će čovjek napraviti zločin. Bio je ekstremist, došao je u Knin s Kosova, na čelo Kninskoga korpusa. Oni jesu bili jaki i naoružani, i u ovom slučaju završilo je ratnim zločinom - kazuje Miljanić, kojem je potpuno sjela informacija da je krvnik mrtav, ali da se za zločin u Škabrnji izvukao.

UMRO BEZ PRAVDE

Malo mjesto u Ravnim kotarima ostalo je tako nepravedno u sjeni, kao i zločini koje je počinio Ratko Mladić, kad se sukob preselio u Bosnu i Hercegovinu. Čovjek koji je završio u svjetskim medijima, i to kao krvnik i zlotvor, svoj je krvavi trag počeo upravo u Škabrnji.

- Svjedočio sam, zvao i govorio. Je li se moglo više, uvjeren sam da se moglo, ali nije na meni da ja sudim. Postoje istrage, pravni mehanizmi, ali malo tko je za njih mario. Iako sam svjestan da je počinio i genocid, ali žrtve su žrtve, bez obzira na brojeve - zaključuje Miljanić.

Pravne knjige, spisi, pa potom i zatvorska ćelija, zauvijek su zatvorene u slučaju Mladić. Jedino što odolijeva vremenu je sjećanje preživjelih članova obitelji koji su morali doći na obdukciju u zadarsku bolnicu. Naime, nekoliko dana od pokolja predana su tijela ubijenih, a zbog pritiska međunarodne zajednice naknadno su predani i posmrtni ostaci još devet ubijenih osoba. Obdukcija je ustanovila da su ljudi stradali od eksplozija ili prostrjelnih rana iz neposredne blizine. Neke od žrtava bile su žive pregažene tenkom, a starije osobe nisu imale uši. Sve to nije bilo dovoljno da se pokrene mehanizam i da Ratku Mladiću sude za prvi ratni zločin koji je počinio. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 2,057.58 cm^2
Autor Piše: PETRA MUSTAĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JOS ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3b691863-b1c2-4c44-a46e-f5247c1890e9/pdf

JE ODGOVARO ZA POKOLJ U ŠKABRNJI'

SRAMOTA! ODAVALI SU POČAST KRVNIKU

Diljem Srbije i Republike Srpske palili baklje i izvijesili poruke za Ratka Mladića. Političari izjavljivali sućut

Piše: **SNJEŽANA KRNETIĆ**

Smrt krvnika Ratka Mladića, nekadašnjeg zapovjednika vojske bosanskih Srba, koji je u Haagu osuđen na doživotnu zatvorsku kaznu zbog genocida u Srebrenici i niza drugih ratnih zločina, pojedini srbijanski mediji opisuju kao "ubojstvo generala", a neki su na naslovnicama istaknuli da je Mladić bio osuđen za ratne zločine i genocid. U Novom Sadu skupina ljudi bakljama je odala počast pravomoćno osuđenom ratnom zločincu i izvjesila veliki transparent s Mladićevim portretom u uniformi. Na transparentu je ćirilicom ispisana poruka: "Iz tvoje borbe živi naša sloboda". Čelnik vladajuće stranke u Republici Srpskoj, Milorad Dodik, kazao je da je Mladić za srpski narod velika ličnost i kako se "narodu ne može zabraniti da ga pamti". Nekoliko stotina uglavnom mlađih ljudi u Žvorniku i Višegradu izvikivalo je Mladićevo ime, ali i vatrometom su mu odali počast. Potpredsjednik RS-a Čamil Duraković pozvao je policiju i pravosuđe da reagiraju na slavljenje ratnih zločina. Srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić najavio je da će Mladića pokopati uz najviše državne počasti. Mladićev odvjetnik Branko Lukić rekao je kako je njegova želja bila da bude pokopan uz kćer Anu u Beogradu, no obitelj još nije objavila konačnu odluku. Vujić je najavio da će Srbija pomoći u prijevozu tijela iz Haaga. Oglasio se i srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić, koji je rekao kako je "načuo mogućnost da Mladić bude pokopan u Beogradu", navodeći da se o sprovodu trenutačno ništa ne zna nego da su posrijedi medijska nagađanja.

- Vidjeli smo da je Haag želio Mladićevu smrt iza rešetaka, vidjeli smo da nisu željeli dopustiti da umre u Srbiji, tamo gdje je želio umrijeti. To je anticivilizacijsko ponašanje, bez presedana i opravdanja - rekao je Vučić.

Bude li obitelj željela da ga pokopaju u Srbiji, Vučić je dodao kako će im pomoći da to bude učinjeno na dostojanstven i pristojan način. Optužio je Haag da je imao i drukčiji tretman prema drugim osumnjičenicima te osuđenicima, spominjući među njima i neka ranija imena iz Hrvatske i neka aktualnija iz Albanije. Ministar vanjskih poslova BiH Elmedin Konaković izjavio je kako je najavom organiziranja državnog sprovoda za osuđenog ratnog zločinca Srbija izravno preuzela odgovornost i za zločine koje je on počinio. Predsjednik crnogorskog parlamenta i čelnik Nove srpske demokracije (NSD) Andrija Mandić uputio je sućut Mladićevoj obitelji, a reagirao je ured crnogorskog predsjednika Jakova Milatović navodeći da je Mladić pravomoćno osuđen za genocid u Srebrenici i druge najteže ratne zločine počinjene tijekom rata u BiH, da to nije pitanje političkog stava nego činjenica utvrđena pravomoćnom presudom međunarodnog suda.

- Odnos prema obitelji pokojnog ne može biti izgovor za relativiziranje ratnih zločina - navode.

Ministarstvo vanjskih poslova osudilo je izraze sućuti predsjednika Skupštine Crne Gore navodeći da je to "neprihvatljivo" i ne pomaže na putu te zemlje prema članstvu u EU. ■

➤ U Novom Sadu su izvjesili transparent i pripremili bakljadu za osuđenog ratnog zločinca

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 2,057.58 cm^2
Autor Piše: PETRA MUSTAĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JOS ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3b691863-b1c2-4c44-a46e-f5247c1890e9/pdf

Ratni zločinac Ratko Mladić umro je u zatvorskoj bolnici u Haagu

JOŠ ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Bio je studeni 1991. Ratni zločinac Mladić naredio je da se područje Škabrnje 'očisti'. Počeo je krvavi pir Srba. Zapovjednik obrane Miljanić prisjetio se tih dana i pregovora u Zadru

PIŠE: PETRA MUSTAĆ

Bandit. Tko za njime žali bolje da ga nema. To misle stanovnici Škabrnje s kojima smo razgovarali nakon vijesti o smrti krvnika i ratnog zločinca Ratka Mladića. Podsjetimo, on je umro u 85. godini u zatvorskoj bolnici u Haagu, gdje je služio doživotnu kaznu zatvora zbog genocida u Srebrenici, u kojoj je ubijeno više od 8000 ljudi. Mladić je svoj krvnički zanat ispekao mnogo prije. Još 1991., baš u Škabrnji, gdje su Srbi 18. i 19. studenog masakrirali 43 civila i 15 branitelja. Međutim, za taj zločin nikad nije odgovarao. Njegovom smrću zauvijek je nestala šansa da se žrtve iz Ravnih kotara prije 35 godina pravno prepoznaju pred sudom.

Malo se tko danas, nakon vijesti da je u četvrtak popodne umro u zatvoru, rado prisjeća kasne jeseni 1991. godine.

- Izašao sam među zadnjima tog jutra, a sa mnom je bilo dvadesetero djece. Ne mogu više o tome ni govoriti, cijeli svijet zna tko je Ratko Mladić, svi sve znaju, a za zločin ovdje ipak nije odgovarao - kazuje Martin Žilić, branitelj s 1630 dana ratnog staža.

Zapovjednik obrane Škabrnje, Marko Miljanić, tog je sumornog ponedjeljka u studenom 1991. godine čuo Ratka Mladića kako izdaje zapovijedi. Naime, u 7.30 sati počeo je topnički napad, mjesto je blokirano na dva smjera i ljudi koji su ostali u okruženju nisu imali kamo, osim preko minskog polja. Škabrnja se branila koliko je mogla i čime je raspolagala. #

Marko Miljanić bio je zapovjednik obrane Škabrnje

- Četrnaest puta sam tražio pomoć, ali ona nije stigla. Čuo sam na radiostanici kad mu je pukovnik Tripko Čečović rekao da nema više streljiva i da se mora povući, a Ratko Mladić mu je odgovorio: 'Nastavi napade, ako se povučeš, ja ću te strijeljati' prisjeća se Marko Miljanić. Napadi su se nastavili, a nije samo Čečović sudjelovao u njima kao zapovjednik. Miljanić nabraja imena, prezimena, mjesta u kojima žive.

- Pukovnik Mile Uzelac još živi u Vojvodini. Sretko Lakić je umro prošle godine, ljudski život ide kraju, svi mi to dobro znamo. Ali ovdje imamo žrtve, nesporan ratni zločin, a pravde s ovog svijeta nismo vidjeli. Kao čovjek vjerujem i u drugi sud, ali za ovozemaljski je gotovo. Nije fer prema majci koja je u jednom danu izgubila tri sina. I to ne u nesretnom slučaju nego su ubijeni. Osim njih, ta je žena ukupno ostala bez 12 članova svoje obitelji - kazuje Miljanić, svjestan i svojih godina. #

- Imam 75 godina i potpuno je jasno da nećemo dočekati ništa vezano za ratni zločin u Škabrnji. Ni što se tiče Haaga, ali ni naše države. Vrijeme prolazi i sve nas čeka isto. Danas je Škabrnja obnovljena, neprepoznatljiva, u mjestu se živi, a dvostruko veći broj Škabrnjana živi izvan nje. Ljudi se više ne pitaju kako je sve ovo moguće. Napraviti ratni zločin, a pritom izbjeći optužnicu. Logičkog objašnjenja za mene i za moje sumještane nema - dodaje Miljanić.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 2,057.58 cm^2
Autor Piše: PETRA MUSTAĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JOS ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3b691863-b1c2-4c44-a46e-f5247c1890e9/pdf

Ratko Mladić u Hrvatskoj je osuđen za napad na Kijevo te granatiranje Šibenika i Sinja. No mjesto koje je doista doživjelo svu brutalnost i krvnikovu bezosjećajnost svoju pravnu satisfakciju dočekalo nije. Iako je u svojoj karijeri balkanskoga krvnika upisao i genocid u Srebrenici, što je najgori mogući oblik ratnog zločina, Mladić je u Škabrnji četiri godine ranije pokazao na što je sve spreman.

- Borbe su trajale cijeli dan, jurio sam na sve strane, slao sam kurire od Ražovljeve glavice pa dokle god je trebalo. Ali tad su se već čuli jauci ubijanih životinja i ljudi. Čuli su se vriskovi, ljudi su ubijani... To je nešto što nikad neću i ne mogu zaboraviti. Ljudi koji su se našli u tom trenutku u mjestu nisu imali nikakve šanse. Očito nije bilo govora o tome da se oni zarobe ili poštede jer je pokolj krenuo vrlo brzo nakon što su Mladićevi vojnici ušli u mjesto. Ovakav povijesni tijek, koji je završio smrću odgovornog za zločin, ostavlja gorak okus. Zanemarene rane faze rata i njegove žrtve za pravosuđe su ostale nevidljive. Čovjek koji je zapovijedao, donosio odluke, izdavao naredbe na terenu, čak i prijetio smrću svojim podređenima, otišao je, a da se nikad nije suočio sa žrtvama Škabrnje, obiteljima koje su ostale iza ubijenih i koje ih nikad ne zaboravljaju. Nekoliko tisuća ljudi svake godine sudjeluje u obilježavanju dana kad se dogodio ratni zločin koji izgleda kao uvertira za daljnje postupke Ratka Mladića.

- Mi smo ga vidjeli u Zadru na pregovorima mjesec dana ranije. Bio je snajperistu na dohvat, ali nitko nije ni pomislio da će mjesec dana kasnije krenuti na Škabrnju. Ali kad sve zbrojim naknadno, bilo je jasno da će čovjek napraviti zločin. Bio je ekstremist, došao je u Knin s Kosova, na čelo Kninskoga korpusa. Oni jesu bili jaki i naoružani, i u ovom slučaju završilo je ratnim zločinom - kazuje Miljanić, kojem je potpuno sjela informacija da je krvnik mrtav, ali da se za zločin u Škabrnji izvukao.

Malo mjesto u Ravnim kotarima ostalo je tako nepravedno u sjeni, kao i zločini koje je počinio Ratko Mladić, kad se sukob preselio u Bosnu i Hercegovinu. Čovjek koji je završio u svjetskim medijima, i to kao krvnik i zlotvor, svoj je krvavi trag počeo upravo u Škabrnji.

- Svjedočio sam, zvao i govorio. Je li se moglo više, uvjeren sam da se moglo, ali nije na meni da ja sudim. Postoje istrage, pravni mehanizmi, ali malo tko je za njih mario. Iako sam svjestan da je počinio i genocid, ali žrtve su žrtve, bez obzira na brojeve zaključuje Miljanić.

Pravne knjige, spisi, pa potom i zatvorska ćelija, zauvijek su zatvorene u slučaju Mladić. Jedino što odolijeva vremenu je sjećanje preživjelih članova obitelji koji su morali doći na obdukciju u zadarsku bolnicu. Naime, nekoliko dana od pokolja predana su tijela ubijenih, a zbog pritiska međunarodne zajednice naknadno su predani i posmrtni ostaci još devet ubijenih osoba. Obdukcija je ustanovila da su ljudi stradali od eksplozija ili prostrjelnih rana iz neposredne blizine. Neke od žrtava bile su žive pregažene tenkom, a starije osobe nisu imale uši. Sve to nije bilo dovoljno da se pokrene mehanizam i da Ratku Mladiću sude za prvi ratni zločin koji je počinio.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 2,057.58 cm^2
Autor Piše: PETRA MUSTAĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JOS ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3b691863-b1c2-4c44-a46e-f5247c1890e9/pdf

SramoTa! oDaVaLI SU POČAST KRVNIKU Diljem Srbije i Republike Srpske palili baklje i izvijesili poruke za Ratka Mladića. Političari izjavljivali sućut nekadašnjeg zapovjednika vojske bosanskih Srba, koji je u Haagu osuđen na doživotnu zatvorsku kaznu zbog genocida u Srebrenici i niza drugih ratnih zločina, pojedini srbijanski mediji opisuju kao "ubojstvo generala", a neki su na naslovnicama istaknuli da je Mladić bio osuđen za ratne zločine i genocid. U Novom Sadu skupina ljudi bakljama je odala počast pravomoćno osuđenom ratnom zločincu i izvjesila veliki transparent s Mladićevim portretom u uniformi. Na transparentu je ćirilicom ispisana poruka: "Iz tvoje borbe živi naša sloboda". Čelnik vladajuće stranke u Republici Srpskoj, Milorad Dodik, kazao je da je Mladić za srpski narod velika ličnost i kako se "narodu ne može zabraniti da ga pamti". Nekoliko stotina uglavnom mlađih ljudi u Zvorniku i Višegradu izvikivalo je Mladićevo ime, ali i vatrometom su mu odali počast. Potpredsjednik RS-a Ćamil Duraković pozvao je policiju i pravosuđe da reagiraju na slavljenje ratnih zločina. Srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić najavio je da će Mladića pokopati uz najviše državne počasti. Mladićev odvjetnik Branko Lukić rekao je kako je njegova želja bila da bude pokopan uz kćer Anu u Beogradu, no obitelj još nije objavila konačnu odluku. Vujić je najavio da će Srbija pomoći u prijevozu tijela iz Haaga. Oglasio se i srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić, koji je rekao kako je "načuo mogućnost da Mladić bude pokopan u Beogradu", navodeći da se o sprovodu trenutačno ništa ne zna nego da su posrijedi medijska nagađanja.

- Vidjeli smo da je Haag želio Mladićevu smrt iza rešetaka, vidjeli smo da nisu željeli dopustiti da umre u Srbiji, tamo gdje je želio umrijeti. To je anticivilizacijsko ponašanje, bez presedana i opravdanja - rekao je Vučić. Bude li obitelj željela da ga pokopaju u Srbiji, Vučić je dodao kako će im pomoći da to bude učinjeno na dostojanstven i pristojan način. Optužio je Haag da je imao i drukčiji tretman prema drugim osumnjičenicima te osuđenicima, spominjući među njima i neka ranija imena iz Hrvatske i neka aktualnija iz Albanije. Ministar vanjskih poslova BIH Elmedin Konaković izjavio je kako je najavom organiziranja državnog sprovoda za osuđenog ratnog zločinca Srbija izravno preuzela odgovornost i za zločine koje je on počinio. Predsjednik crnogorskog parlamenta i čelnik Nove srpske demokracije (NSD) Andrija Mandić uputio je sućut Mladićevoj obitelji, a reagirao je ured crnogorskog predsjednika Jakova Milatović navodeći da je Mladić pravomoćno osuđen za genocid u Srebrenici i druge najteže ratne zločine počinjene tijekom rata u BIH, da to nije pitanje političkog stava nego činjenica utvrđena pravomoćnom presudom međunarodnog suda.

- Odnos prema obitelji pokojnog ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina - navode. Ministarstvo vanjskih poslova osudilo je izraze sućuti predsjednika Skupštine Crne Gore navodeći da je to “neprihvatljivo” i ne pomaže na putu te zemlje prema članstvu u EU.

SUBOTA, 29. KOLOVOZA 2026. Panorama 24SATA 25

NIJE ODGOVARO ZA POKOLJ U ŠKABRNJI’

Diljem Srbije i Republike Srpske palili baklje i izvijesili poruke za Ratka Mladića. Političari izjavljivali sućut SramoTa! oDaVaLI SU POČAST KRVNIKU

PIŠE: SNJEŽANA KRNETIĆ

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Panorama
Strana 22, 23, 24, 25
Oblast strane 2,057.58 cm^2
Autor Piše: PETRA MUSTAĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov JOS ČUJEM VRISKOVE NJEGOVOG ZLOČINA...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3b691863-b1c2-4c44-a46e-f5247c1890e9/pdf

Smrt krvnika Ratka Mladića, nekadašnjeg zapovjednika vojske bosanskih Srba, koji je u Haagu osuđen na doživotnu zatvorsku kaznu zbog genocida u Srebrenici i niza drugih ratnih zločina, pojedini srbijanski mediji opisuju kao "ubojstvo generala", a neki su na naslovnicama istaknuli da je Mladić bio osuđen za ratne zločine i genocid. U Novom Sadu skupina ljudi bakljama je odala počast pravomoćno osuđenom ratnom zločincu i izvjesila veliki transparent s Mladićevim portretom u uniformi. Na transparentu je ćirilicom ispisana poruka: "Iz tvoje borbe živi naša sloboda". Čelnik vladajuće stranke u Republici Srpskoj, Milorad Dodik, kazao je da je Mladić za srpski narod velika ličnost i kako se "narodu ne može zabraniti da ga pamti". Nekoliko ne koje je on počinio. Predsjednik crnogorskog parlamenta i čelnik Nove srpske demokracije (NSD) Andrija Mandić uputio je sućut Mladićevoj obitelji, a reagirao je ured crnogorskog predsjednika Jakova Milatović navodeći da je Mladić pravomoćno osuđen za genocid u Srebrenici i druge najteže ratne zločine počinjene tijekom rata u BIH, da to nije pitanje političkog stava nego činjenica utvrđena pravomoćnom presudom međunarodnog suda.

- Odnos prema obitelji pokojnog ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina - navode. Ministarstvo vanjskih poslova osudilo je izraze sućuti predsjednika Skupštine Crne Gore navodeći da je to “neprihvatljivo” i ne pomaže na putu te zemlje prema članstvu u EU. stotina uglavnom mlađih ljudi u Zvorniku i Višegradu izvikivalo je Mladićevo ime, ali i vatrometom su mu odali počast. Potpredsjednik RS-a Ćamil Duraković pozvao je policiju i pravosuđe da reagiraju na slavljenje ratnih zločina. Srbijanski ministar pravosuđa Nenad Vujić najavio je da će Mladića pokopati uz najviše državne počasti. Mladićev odvjetnik Branko Lukić rekao je kako je njegova želja bila da bude pokopan uz kćer Anu u Beogradu, no obitelj još nije objavila konačnu odluku. Vujić je najavio da će Srbija pomoći u prijevozu tijela iz Haaga. Oglasio se i srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić, koji je rekao kako je "načuo mogućnost da Mladić bude pokopan u Beogradu", navodeći da se o sprovodu trenutačno ništa ne zna nego da su posrijedi medijska nagađanja.

- Vidjeli smo da je Haag želio Mladićevu smrt iza rešetaka, vidjeli smo da nisu željeli dopustiti da umre u Srbiji, tamo gdje je želio umrijeti. To je anticivilizacijsko ponašanje, bez presedana i opravdanja - rekao je Vučić. Bude li obitelj željela da ga pokopaju u Srbiji, Vučić je dodao kako će im pomoći da to bude učinjeno na dostojanstven i pristojan način. Optužio je Haag da je imao i drukčiji tretman prema drugim osumnjičenicima te osuđenicima, spominjući među njima i neka ranija imena iz Hrvatske i neka aktualnija iz Albanije. Ministar vanjskih poslova BIH Elmedin Konaković izjavio je kako je najavom organiziranja državnog sprovoda za osuđenog ratnog zločinca Srbija izravno preuzela odgovornost i za zloči-

U Novom Sadu su izvjesili transparent i pripremili bakljadu za osuđenog ratnog zločinca STRINGER/REUTERS

PIŠE: SNJEŽANA KRNETIĆ

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 300.91 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC Piše

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/2198c6b1-ebef-4a0e-be93-18ca089db4ee/pdf

Uvodnik

Piše
Zlatko CRNČEC

Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Nije to naprosto moglo biti nikako drugačije. I mrtav Ratko Mladić podijelio je Balkan. Na jednoj strani, uz rijetke iznimke, Srbi. Na drugoj više-manje svi ostali. Drugo se nije moglo ni očekivati. Preminuli ratni vođa bosanskih Srba i ratni zločinac tako se pridružio dugačkoj listi događaja i ljudi oko kojih se balkanski narodi ne slažu i oko kojih se baš nikada neće složiti. Za ogromnu većinu Srba, barem onih s lijeve strane Drine, on je osoba koja je vodila njihovu vojsku u najtežim trenucima rata u BiH. Za Bošnjake i Hrvate on je uvijek bio i uvijek će ostati ratni zločinac čija je vojska napravila neopisive zločine prvo u Hrvatskoj, a potom i u BiH. Zločine među koje spada, za to je uostalom osuđen u Haagu na doživotnu robiju, i onaj najgori – genocid. Ali čak ni ta presuda neće pokolebati one na srpskoj strani koji u Mladiću vide tek još jednog u dugom nizu srpskih ratnih junaka. I to će tako ostati dok je svijeta i vijeka.

Međutim, ovdje postoji još jedna važna stvar. Mladić i sve što je on radio i napravio stvar je prošlosti. One koje je završila prije nešto više od 30 godina. Međutim, njegova je sahrana, točnije način na koji će se ona obaviti, itekako stvar sadašnjosti i budućnosti. I to u smislu na koji će država Srbija to odraditi. Njeno vodstvo opet igra sitni vez koji im u zadnje vrijeme itekako uspijeva. Neki lideri najvažnijih članica EU-a Vučiću gotovo da jedu iz ruke. Prodaju mu se najmoderniji borbeni zrakoplovi. Njihovi najviši vojni dužnosnici dolaze na njegove vojne parade na kojima im on ponosno pokazuje najmoderniju ofenzivnu vojnu opremu kupljenu u Kini. Na proslavama njihovih najviših državnih praznika postavljaju ga u prve redove. Najavljuju milijarde eura teške investicije u Srbiju. I to bez nekog prevelikog obzira za svoje navodne saveznike u NATO-u. Od kojih su neki eto ujedno članice i EU-a. Kao što je na primjer Hrvatska.

I sada će ipak doći jedan lakmus papir, zvan pogreb čovjeka osuđenog na doživotni zatvor zbog toga jer je napravio genocid. U Beogradu igraju staru igru. Široj javnosti potpuno nepoznati ministar pravde otvoreno najavljuje da će država Srbija organizirati državni pogreb jednoj takvoj osobi uz najviše državne i vojne počasti. Naravno, Vučić to nije tako izravno rekao. Išao je u svojoj izjavi okolo naokolo, ali najviše državne i vojne počasti ipak spomenuo nije. Rekao je tek da je Mladić bio general.

Ako bi se usred Beograda, pogreb će najvjerojatnije biti tamo, dogodilo da zaista Mladić bude ispraćen na vječni počinak uz najavljene najviše vojne i državne počasti, a da to u EU-u prođe bez ikakvog odgovora, onda bi i Hrvatska trebalo jako dobro razmisliti oko nekih stvari. Ako će najviši dužnosnici najvažnijih europskih država gledati na drugu stranu dok će se to događati, a osude dolaziti samo iz potpuno nevažnog Europskog parlamenta, to bi bio još jedan dokaz da Vučić ima povlašten status u najvišim europskim političkim krugovima. A to bi bilo definitivno i veliko ponižnje za sve žrtve koje su izgubile život u ratu kakvog je vodila Vojska Republike Srpske. Kojoj je na čelu između 1992. i 1996. na čelu bio Ratko Mladić. Koji je cijelo to vrijeme, kao uostalom i svi njegovi časnici i dočasnici, plaću, a kasnije i mirovinu, primao iz Beograda. Baš će biti zanimljivo, ali i jako znakovito, kako će Bruxelles reagirati na ovo najnovije muljanje iz Beograda. Naravno, Vučiću nije lako. On mora, naprosto mora, odraditi pogreb sa svim tim počastima mjesec i pol ili dva prije srpskih parlamentarnih izbora. Jer bi inače mogao izgubiti znatan broj desnih glasača za koje je Mladić neupitno samo i jedino još jedan u nepreglednom nizu srpskih vojnih junaka i mučenika. A Bruxelles itekako ima i uvijek je imao razumijevanja za takve delikatne trenutke i probleme u kojima bi se našao njihov omiljeni političar na Balkanu. Ako mu to dopuste i ovaj put, onda bi to bio svojevrsni znak za uzbunu za neke druge zemlje u ovom dijelu Europe. Među njima, naravno, i za Hrvatsku. Jer ako bi ovo Vučiću prošlo samo tako, onda bi to bio definitivni dokaz na koga ovdje igraju neki najvažniji europski igrači.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 300.91 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC Piše

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/2198c6b1-ebef-4a0e-be93-18ca089db4ee/pdf

Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Nije to naprosto moglo biti nikako drugačije.

I mrtav Ratko Mladić podijelio je Balkan. Na jednoj strani, uz rijetke iznimke, Srbi. Na drugoj više-manje svi ostali. Drugo se nije moglo ni očekivati. Preminuli ratni vođa bosanskih Srba i ratni zločinac tako se pridružio dugačkoj listi događaja i ljudi oko kojih se balkanski narodi ne slažu i oko kojih se baš nikada neće složiti. Za ogromnu većinu Srba, barem onih s lijeve strane Drine, on je osoba koja je vodila njihovu vojsku u najtežim trenucima rata u BIH. Za Bošnjake i Hrvate on je uvijek bio i uvijek će ostati ratni zločinac čija je vojska napravila neopisive zločine prvo u Hrvatskoj, a potom i u BIH. Zločine među koje spada, za to je uostalom osuđen u Haagu na doživotnu robiju, i onaj najgori – genocid. Ali čak ni ta presuda neće pokolebati one na srpskoj strani koji u Mladiću vide tek još jednog u dugom nizu srpskih ratnih junaka. I to će tako ostati dok je svijeta i vijeka. M eđutim, ovdje postoji još Mladić i sve što je on radio prošlosti. One koje je završila eđutim, ovdje postoji još jedna važna stvar. Mladić i sve što je on radio i napravio stvar je prošlosti. One koje je završila prije nešto više od 30 godina. Međutim, njegova je sahrana, točnije način na koji će se ona obaviti, itekako stvar sadašnjosti i budućnosti. I to u smislu na koji će država Srbija to odraditi. Njeno vodstvo opet igra sitni vez koji im u zadnje vrijeme itekako uspijeva. Neki lideri najvažnijih članica EU-a Vučiću gotovo da jedu iz ruke. Prodaju mu se najmoderniji borbeni zrakoplovi. Njihovi najviši vojni dužnosnici dolaze na njegove vojne parade na kojima im on ponosno pokazuje najmoderniju ofenzivnu vojnu opremu kupljenu u Kini. Na proslavama njihovih najviših državnih praznika postavljaju ga u prve redove. Najavljuju milijarde eura teške investicije u Srbiju. I to bez nekog prevelikog obzira za svoje navodne saveznike u NATO-u. Od kojih su neki eto ujedno članice i EU-a. Kao što je na primjer Hrvatska.

Isada će ipak doći jedan lakmus papir, zvan pogreb čovjeka osuđenog na doživotni zatvor zbog toga jer je napravio genocid. U Beogradu igraju staru igru. Široj javnosti potpuno nepoznati ministar pravde otvoreno najavljuje da će država Srbija organizirati državni pogreb jednoj takvoj osobi uz najviše državne i vojne počasti. Naravno, Vučić to nije tako izravno rekao. Išao je u svojoj izjavi okolo naokolo, ali najviše državne i vojne počasti ipak spomenuo nije. Rekao je tek da je Mladić bio general. A ko bi se usred najvjerojatnije Mladić bude ko bi se usred Beograda, pogreb će najvjerojatnije biti tamo, dogodilo da zaista Mladić bude ispraćen na vječni počinak uz najavljene najviše vojne i državne počasti, a da to u EU-u prođe bez ikakvog odgovora, onda bi i Hrvatska trebalo jako dobro razmisliti oko nekih stvari. Ako će najviši dužnosnici najvažnijih europskih država gledati na drugu stranu dok će se to događati, a osude dolaziti samo iz potpuno nevažnog Europskog parlamenta, to bi bio još jedan dokaz da Vučić ima povlašten status u najvišim europskim političkim krugovima. A to bi bilo definitivno i veliko poniženje za sve žrtve koje su izgubile život u ratu kakvog je vodila Vojska Republike Srpske. Kojoj je na čelu između 1992. i 1996. na čelu bio Ratko Mladić. Koji je cijelo to vrijeme, kao uostalom i svi njegovi časnici i dočasnici, plaću, a kasnije i mirovinu, primao iz Beograda. Baš će biti zanimljivo, ali i jako znakovito, kako će Bruxelles reagirati na ovo najnovije muljanje iz Beograda. Naravno, Vučiću nije lako. On mora, naprosto mora, odraditi pogreb sa svim tim počastima mjesec i pol ili dva prije srpskih parlamentarnih izbora. Jer bi inače mogao izgubiti znatan broj desnih glasača za koje je Mladić neupitno samo i jedino još jedan u nepreglednom nizu srpskih vojnih junaka i mučenika. A Bruxelles itekako ima i uvijek je imao razumijevanja za takve delikatne trenutke i probleme u kojima bi se našao njihov omiljeni političar na Balkanu. Ako mu to dopuste i ovaj put, onda bi to bio svojevrsni znak za uzbunu za neke druge zemlje u ovom dijelu Europe. Među njima, naravno, i za Hrvatsku. Jer ako bi ovo Vučiću prošlo samo tako, onda bi to bio definitivni dokaz na koga ovdje igraju neki najvažniji europski igrači.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 300.91 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC Piše

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/2198c6b1-ebef-4a0e-be93-18ca089db4ee/pdf

Zlatko CRNČEC Piše

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 33, 37
Oblast strane 1,531.81 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZBORI U SRBIJI ? SAD MOŽE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/03b7aa92-00a1-4bb6-88f2-ce6f080cecab/pdf

Slobodna Dalmacija
SUBOTA, 29.8.2026.

spektar 33

VELJKO POPOVIĆ

IZBORI U SRBIJI? SAD MOŽE...

Nije mogao ušutkati preostala tri slobodna medija, zato je Vučić okrenuo neke brojeve...

Mi smo pred finalom pobune u Srbiji i pred izborima – kojim i kada, ne znamo, ali uskoro moraju biti – tako da je ovo sada finale i tog neprijateljskog preuzimanja United Grupe (UG) i izlaženja ususret režimu Aleksandra Vučića da se otupi oštrica medija, kaže za 'Slobodnu' Željko Bodrožić iz Nezavisne udruge novinara Srbije

M edija su jedan od stupova demokracije, kažu teoretičari prakse. U Srbiji, od dolaska višestranačja na ove prostore, mediji su više puta bili jedan od glavnih uzroka i jedna od glavnih meta pobuna i ustanaka protiv nedemokratskih vlasti – od nasilnih prosvjeda u ožujku davne 1991., koji su vjerojatno bili posljednja prilika da se Srbijom krvavi i ratovi koje je pokrenuo Slobodan Milošević, preko revolucije 5. listopada 2000., padu donekle sve do današnjih dana.

Aktualni autoritarni lider Srbije, predsjednik **Aleksandar Vučić**, dobro zna važnost medija i gotovo ih je sve stavio pod rigorozan kontrolu, dok najvjerniji tabloidi i televizije predstavljaju udarnu propagandnu šaku njegova režima koja se brutalno obračunava sa svim njegovim protivnicima.

Ipak, tijekom svoje vlasti nije uspio u potpunosti ugušiti baš sve medije u Srbiji, pa sada upravo oslobođenje nekima tuneda taj proces doveli.

Prema ocjenama više analitičara koje su se mogle čuti posljednjih mjeseci, jedan od preduvjeta da bi oslabljeni Vučić smanjio kako uži tako i izborni udar protiv studenata i opozicije jest čišćenje medijske scene, odnosno pokoravanje i ušutkavanje medija koji su do sada uspjeli i sačuvali svoj profesionalni karakter.

Nakon što godinama nije uspio ušutkati najveće medijske kritičare, predviđene kabelskom regionalnom televizijom N1, Vučićev je režim, čini se, konačnu našao dobitnu formulu i prišao im "sleđa", izguravši promjenu u njihovoj vlasničkoj strukturi, iako su vlasnici ljudi i kompanije iz Europske unije.

Kadrovska sječa

U najnovijoj fazi tog političkog rata, portugalski investicijski fond Alpac Capital zapućen je hitne i agresivne preuzimanje upravljanja nad ključnim neovisnim medijima United Grupe – televizijama N1 i Nova S, portalom Nova.rs, novinama Nova, tjednikom Radar i dnevnim listom Danas. Iako formalno pravno cijela kupoprodaja transakcija, teška oko 30 milijuna eura, još uvijek nisu službeno odobrila nadležna regulatorna tijela u Luksemburgu, gdje su ovi mediji registrirani, novi vlasnici već su ušli u redakcije i proveli radikalne izdvojske sječe smjenjivanjem njihovih čelnih ljudi.

Dana 17. ožujka 2026. godine glavni direktor Alpac Capitala **Pedro Vargas David** službeno je u srbijanskom registru, Agenciji za privredne registre (APR), upisan kao novi direktor tvrtki koje upravljaju ovim medijima. Istoga dana, bez prethodne najave zaposlenicima i usred ljetnih godišnjih odmora, smijenjeni su svi dugogodišnji vodeći ljudi, direktori i glavni urednici. Valse proširio i na regija, pa i na Hrvatsku ekspresnim smjenjivanjem glavnog urednika N1 Hrvatska **Tihomira Ladišića**, te na Bih, gdje je smijenjen direktor N1 BiH **Amir Zukić**.

Čini se da **vučićeva** raščišća "kuhanja žabe", odnosno laganog dugotrajnog iscrpljivanja protivnika, daje makar neke rezultate, jer je obezglavljivanje glavnih preostalih izvora neovisnih informacija prošlo – za sada – uz dosta blaga reakcija javnosti, iscrpljene od gotovo dvogodišnjih prosvjeda i teške borbe s Vučićevim režimom, koju ne želi odustupiti.

Reagirale su oporbene stranke, strukovne udruge, ali čistka nije izazvala nikakve ekupljanje. Nezavisna udruga novinara Srbije (NUNS) izrazila je protest zbog načina na koji se preuzimanje provodi, naglašavajući da na pevom mjestu moraju biti novinari i drugi medijski radnici, njih više od tisuću zaposlenih u ANN-u širom regije.

"Ovakva promjena, provedena bez pretpodnog obavještavanja zaposlenika i prije nego što je transakcija regulatorno okončana, ipak je dodatno pucvala zabrinutost i nezavjesnost među novinarima i medijskim radnicima, pogotovo uz najave da bi mogle uslijediti i promjene na uredničkim pozicijama. Sindikati ovih redakcija već su zatražili hitan sastanak s novim direktorom i pisane garancije da neće biti zadiranja u uredivačku politiku niti ugrožavanja pozicija urednika i novinara", pčoje je NUNS, naglašavajući da posljednjih zahtijeva članica da se ove promjene dogadaju dok regulatorni postupak još traje.

"Zabrinutost zapuščenih dodatno je upravdana iskustvom Euranewsa, koji je Alpac Capital preuzeo 2022. godine. Nakon preuzimanja uslijedio je veliki plan otpuštanja i restrukturiranja", navodi NUNS i podsjeća na to da Europski akt o slobodi medija (EMTA), zbog čega koje mediji imaju u demokratskim društvima, zahtijeva da se prilikom medijskih koncentracija procjenjuje ne samo tržišni aspekt transakcije, nego i njezin utjecaj na medijski pluralizam i uredničku nezavisnost.

"Zabrinutost zbog ove transakcije ne pojavljuje se prvi put. Europski parlament je još 2022. godine, u provodu preuzimanja Euranewsa, za bilježio da se za Alpac Capital navodi da ima bliske veze s tadašnjim mađarskim premijerom Viktorom Orbánom. Dodatna pitanja otvorila su i istraživanja o financiranju same transakcije preuzimanja, prema kojima sa značajna sredstva osigurali mađarski državni fond i koncesija povezana s krugovima bliskim tadašnjem premijeru Orbánu. Članovi da Euronews istodobno posluje uz podršku sredstava Europske ko-

Zoran Gavrilović iz Biroa za društvena istraživanja (BIRODI) ocjenjuje da je ovo 'vrhunac medijskog mraka'. Spominje, međutim, podatke koje je međunarodna agencija IPSOS 'tiho' izbacila – čak 89 posto ljudi u Srbiji koristi aplikaciju za razmjenu poruka i pozive Viber. 'Dakle, jedno je potreba građana za komunikacijom. To Vučić ne može cenzurirati', objašnjava Gavrilović

misije, koja su mu donedavno dodjeljivana kroz višegodišnji Framework Partnership Agreement, dodatno pojačava potrebu za transparentnošću vlasničke strukture i podrijetla kapitala kojim se upravlja medijem, koji je dijelom financiran i novcem europskih građana", navodi NUNS i podsjeća na to da je Europski parlament potom izrazio zabrinutost zbog navoda da je Vlada Srbije pregovarala s vlasnicima United Medije s ciljem da oslabi neovisne medije u okviru te kompanije, i upozorio da bi takvo postupanje, ako se potvrdi, predstavljalo ozbiljan razgrad na već ugrožen medijski pluralizam u Srbiji.

'Kaže da neće, što znači da hoće'

Iako se sam Vučić po ovim pitanjima ponaša kao da s tim nema nikakve veze, jedan od oporbenih lidera, bivši pravosudni Srbije **Zdravko Ponoš**, dosta nas predsjednik ističe ke Srbija centar (SRCE), primijetio je da "Vučić nije izdržao da javno ne kaže kako zna da će novi vlasnici N1 i Nove mijenjati uredivačku politiku i približavati se, kako kaže, većinskom dijelu Srbije. Prijeti da će ubuduće u tim medijima gostovati njegovi ljudi, ali i da on neće. Što znači da hoće".

"Da ne bude zabune, dobro je da ta ekipa iskoristi i u slobodne medije", kaže Ponoš, ukazujući na činjenicu da Vučić i svi ministri njegovih vlada svih ovih godina nisu kročili u studio N1, iako im je poziv sve vrijeme otvoren.

"Loše je što znamo da oni i uni idu samo na namještena pusla, u medije koji nisu slobodni, gdje se od novinara očekuje da im maziraju stopala. Teško da su napravnu promijenili navike. Prije će biti da se očekuje da se i dosad slabašni mediji počna bavili masažom. A to znači da za profesionalne novinare tamo neće biti posla, a da će na njihova mjesta doći maseri, maserke, pedikeri...", navodi je Ponoš na društvenim mrežama.

"Mi smo pred finalom pobune u Srbiji i pred izborima – kojim i kada, ne znamo, ali uskoro moraju biti – tako da je ovo sada finale i tog neprijateljskog preuzimanja United Grupe (UG) i izlaženja ususret režimu Aleksandra Vučića. Jase otupi oštrica medija, kaže za 'Slobodnu' Željko Bodrožić, predsjednik NUNS-a.

Podsjeća na to da javnost zna, iz snimljenih razgovora, da je Vučić očekivao da se do kraja studenoga prošle godine taj problem riješi. Međutim, došli smo sredinom jeseni u veljači 2026. godine, a proces još uvijek odvija.

"I sada je u priču ušao i taj Portugalac, koji očigledno, bez obzira na to što je kontroverzan na mnogo načina i što ga prate isti postupci u okviru medijske sfere, ipak i dalje radi taj posao, i dalje za volju nekih malih diktatora čisti medijske scene tako što kupuje medije i na kraju te medije gasi, što je potpuno iracionalno s poslovnog aspekta. Jer N1 je vrlo gledan u kabelskoj mreži koja ga ima u svojoj ponudi, na SBB-u, također i Nova S. Kad bi ona bila puštena u Telekomovu mrežu, sigurno bi bila gledanija nego ikad u obitelji televizija", kaže Bodrožić.

Podsjeća i na to da tjednik Radar i dnevni list Danas imaju reputaciju dobrih medija, "u koje vrijedi ulagati i očekivati da se uloženo vrati".

"Ovdje imamo službi popustvo jedobro 1921 ilica, koje su preuzeli ljudi koji dolaze iz EU-a. Ti su novi vlasnici onda taktički otupili oštrica zbog toga da udovolje **aleksandru Vučiću**, a zauzvrat su negje neštodobili, i već vidimo kako se naš novac preko Telekoma oslijeva u privatne medije."

Cilj je cijele akcije – nema Bodrožić dileme – da se obesmisle i N1, i Nova, i ostali mediji.

"Prvo, oni su već obavili dobar dio posla tako što su unijeli nemir u sve te redakcije, i unijeli su animaciju u javnost u to rade ti ostali dijelje potpuno sobodna ili se trebaju prilagođavati novim vlasnicima. Takoder – ena su polo posla već obavili."

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 33, 37
Oblast strane 1,531.81 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZBORI U SRBIJI ? SAD MOŽE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/03b7aa92-00a1-4bb6-88f2-ce6f080cecab/pdf

Vučić i Bratina otkrili agendu vlasti pred izbore: Žele Alpac za partnera, "davljenje" slobodnih novinara u poslednjoj fazi

Izbori u Srbiji?

nastavak
sa str. 33

No, s druge strane, Bodrožić smatra: "Sve je to zakasnjelo, te drastične promjene, jer izbori su blizu i ljudi su već opredijeljeni. To posebno vrijedi za one koji žele drugačiju informaciju od one koju im preko tisuća medija servira režim Aleksandra Vučića. Oni su odavno već napustili B92, kad su shvatili da je to sad kontrolirani medij, napustili su i Blic, koji je od najčitanijeg portala svjesno otišao u provaliju, ali očigledno su švicarski vlasnici našli neko drugo zadovoljstvo, jer ne vjerujem da netko želi gubiti novac."

Kaže da su i ovi posljednji potezi financijski besmisleni jer je riječ o dobrim medijima, u koje vrijedi ulagati.

I **Zoran Gavrilović** iz Biroa za društvena istraživanja (BIRODI) ocjenjuje da je ovo "vrhunac medijskog mraka". Spominje, međutim, podatke koje je međunarodna agencija IPSOS "tiho" izbacila – da čak 89 posto ljudi u Srbiji koristi aplikaciju za razmjenu poruka i pozive Viber.

"Dakle, jedno je potreba građana za komunikacijom. To Vučić ne može cenzurirati i ona će se odvijati što kroz formalne medije, što preko društvenih mreža, koje nisu mediji, nego kanali komunikacije. To on ne može spriječiti. Cilj je ove operacije da se izazove panika i da se ne izađe na izbore. Jer rezultat je ovakve medijske situacije, i onoga što se događilo u društvu u posljednjih godinu i pol dana, velika spremnost u društvu da se izađe na izbore. Saveznik Vučiću u prethodnim izbornim ciklusima bila je niska izlaznost, a sva istraživanja sada govore da će izlaznost biti faktički veća od 70 posto. Ima podataka koji idu čak do 80 posto, ali postoji razlika između biračkog popisa, po kojem nas u Srbiji ima 6,5 milijuna, i popisa, po kojem nas ima pet milijuna i nešto. Istraživanja javnog mnijenja provode se na onom broju ljudi koji su u popisu", objašnjava on.

"Bit je cijele priče da, kad je Vučić dobivao izbore, izlaznost nikada nije bila veća od 60 posto", zaključuje Gavrilović: "I zato ne raspisuje izbore, i zato provodi ovu kampanju, i zato radi ovo s medijima da bi pokušao ljude otjerati u apstinenciju. On nove ljude ne može dobiti."

Kao i Bodrožić, i Gavrilović pita gdje je poslovna logika u ovakvom ponašanju.

Zdravko Ponoš, predsjednik stranke Srbija centar (SRCE), primijetio je da 'Vučić nije izdržao da javno ne kaže kako zna da će novi vlasnik N1 i Nove mijenjati uređivačku politiku i približavati se, kako kaže, većinskom dijelu Srbije. Prijeti da će ubuduće u tim medijima gostovati njegovi ljudi, ali i da on neće, što znači da hoće'

Zašto šuti Europska unija?

"Pitanje je za nove vlasti N1 i Nove S: koji je njihov komercijalni interes? Ako se zaista žele baviti medijskim biznisom, a ne činjenjem usluga režimu, koji im je interes da kvare biznis gdje imaju publiku koja prati N1, Novu S i Radar i koja je bogatiji dio Srbije? Za prodavače oglasnog prostora to je sjajan biznis. Koji im je onda ekonomski interes da ovo čine? Politički razumijemo, koruptivni razumijemo... ali što će dobiti, jer ako uguše ove medije, oni će izgubiti ovu publiku? Ona će otići na drugu stranu ili se povući", kaže on.

Podsjeća, međutim, i na ulogu moćnog državnog Telekoma Srbija.

"Što radi u toj čitavoj situaciji Državna revizorska institucija? Oni imaju obvezu provoditi nadzor i reviziju rada Telekoma Srbija. Ja sam DRI-ju poslao prijedlog da sljedeće godine provedu reviziju svrsishodnosti ulaganja ovolikog novca u medije koji imaju ne znam kakvu gledanost, a pritom svojim ponašanjem krše medijske zakone i kodeks novinarske profesije. Naš novac od Telekoma guraju u neke medije koje nitko ne gleda", kaže Gavrilović.

Upitan zašto nema snažnije reakcije iz Europske unije na posljednja događanja u vezi s medijima, Bodrožić podsjeća: "Ovo je nešto što je već viđeno u članici EU-a, Mađarskoj, gdje je isti vlasnik pokrenuo franšizu Euronewsa i praktički se potpuno stavio u službu Viktora Orbána."

"I to je prošlo i sve europske regulatore i sve prosvjede nezavisnih koji su upozoravali na to što se događa. No to na kraju nije pomoglo Orbánu da ostane na vlasti, a samo je ogolilo činjenicu da je novac poreznih obveznika Mađarske iskorišten za kupovanje Euronewsa i za kontrolu te televizije i medija u okviru te kompanije, tako da je i ovo sada po istom receptu", kaže Bodrožić, također spominjući ulogu Telekoma, preko kojeg je novac građana, kako kaže, korišten za kupnju United Grupe.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 33, 37
Oblast strane 1,531.81 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZBORI U SRBIJI ? SAD MOŽE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/03b7aa92-00a1-4bb6-88f2-ce6f080cecab/pdf

IZBORI U SRBIJI? SAD MOŽE...

Nije mogao ušutkati preostala tri slobodna medija, zato je Vučić okrenuo neke brojeve... Mi smo pred finalom pobune u Srbiji i pred izborima – kojim i kada, ne znamo, ali uskoro moraju biti – tako da je ovo sada finale i tog neprijateljskog preuzimanja United Grupe (UG) i izlaženja ususret režimu Aleksandra Vučića da se otupi oštrica medija, kaže za 'Slobodnu' Željko Bodrožić iz Nezavisne udruge novinara Srbije

VELJKO POPOVIĆ ediji su jedan od stupova demokracije, kažu i teorija i praksa. U Srbiji, od dolaska višestranačja na ove prostore, mediji su više puta bili jedan od glavnih uzroka i jedna od glavnih meta pobuna i sukoba protiv nedemokratskih vlasti – od nasilnih prosvjeda u ožujku davne 1991., koji su vjerojatno bili posljednja prilika da se izbjegnu krvavi ratovi koje je pokrenuo Slobodan Milošević, preko revolucije 5. listopada 2000., pa do današnjih dana.

Aktualni autoritarni lider Srbije, predsjednik Aleksandar Vučić, dobro zna važnost medija i gotovo ih je sve stavio pod rigoroznu kontrolu, dok najvjerniji tabloidi i televizije predstavljaju udarnu propagandnu šaku njegova režima koja se brutalno obračunava sa svim njegovim protivnicima. Ipak, tijekom svoje vlasti nije uspio u potpunosti ugušiti baš sve medije u Srbiji, pa sada upravo aktivno radi na tome da taj proces dovrši.

Prema ocjenama više analitičara koje su se mogle čuti posljednjih mjeseci, jedan od preduvjeta da bi oslabljeni Vučić smio ikako ući u izbornu utrku protiv studenata i oporbe jest čišćenje medijske scene, odnosno pokoravanje i ušutkavanje medija koji su do sada opstali i sačuvali svoj profesionalni karakter.

Nakon što godinama nije uspio ušutkati najžešće medijske kritičare, predvođene kabelskom regionalnom televizijom N1, Vučićev je režim, čini se, konačno našao dobitnu formulu i prišao im "sleđa", izguravši promjenu u njihovoj vlasničkoj strukturi, iako su vlasnici ljudi i kompanije iz Europske unije.

Kadrovska sječa

U najnovijoj fazi tog političkog rata, portugalski investicijski fond Alpac Capital započeo je hitno i agresivno preuzimanje upravljanja nad ključnim neovisnim medijima United Grupe – televizijama N1 i Nova S, portalom Nova.rs, novinama Nova, tjednikom Radar i dnevnim listom Danas. Iako formalnopravno cijelu kupoprodajnu transakciju, tešku oko 30 milijuna eura, još uvijek nisu službeno odobrila nadležna regulatorna tijela u Luksemburgu, gdje su ovi mediji registrirani, novi vlasnici već su ušli u redakcije i proveli radikalne kadrovske sječe smjenjivanjem njihovih čelnih ljudi.

Dana 17. kolovoza 2026. godine glavni direktor Alpac Capitala Pedro Vargas David službeno je u srbijanskom registru, Agenciji za privredne registre (APR), upisan kao novi direktor tvrtki koje upravljaju ovim medijima. Istoga dana, bez prethodne najave zaposlenicima i usred ljetnih godišnjih odmora, smijenjeni su svi dugogodišnji vodeći ljudi, direktori tih kuća. Val se proširio i na regiju, pa i na Hrvatsku ekspresnim smjenjivanjem glavnog urednika N1 Hrvatska Tihomira Ladišića, te na BIH, gdje je smijenjen direktor N1 BIH Amir Zukić. Čini se da Vučićeva taktika "kuhanja žabe", odnosno laganog i dugotrajnog iscrpljivanja protivnika, daje makar neke rezultate, jer je obezglavljivanje glavnih preostalih izvora neovisnih informacija prošlo – za sada – uz dosta blagu reakciju javnosti, iscrpljene od gotovo dvogodišnjih prosvjeda i teške borbe s Vučićevim režimom, koji ne želi odstupiti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 33, 37
Oblast strane 1,531.81 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZBORI U SRBIJI ? SAD MOŽE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/03b7aa92-00a1-4bb6-88f2-ce6f080cecab/pdf

Reagirale su oporbene stranke, strukovne udruge, ali čistka nije izazvala nikakvo okupljanje. Nezavisna udruga novinara Srbije (NUNS) izrazila je protest zbog načina na koji se preuzimanje provodi, naglašavajući da na prvom mjestu moraju biti novinari i drugi medijski radnici, njih više od tisuću zaposlenih u ANN-u širom regije. “Ovakva promjena, provedena bez prethodnog obavještavanja zaposlenih i prije nego što je transakcija regulatorno okončana, ipak je dodatno povećala zabrinutost i neizvjesnost među novinarima i medijskim radnicima, pogotovo uz najave da bi mogle uslijediti i promjene na uredničkim pozicijama. Sindikati ovih redakcija već su zatražili hitan sastanak s novim direktorom i pisane garancije da neće biti zadiranja u uređivačku politiku niti ugrožavanja pozicija urednika i novinara”, priopćio je NUNS, naglašavajući da posebno zabrinjava činjenica da se ove promjene događaju dok regulatorni postupak još traje. “Zabrinutost zaposlenih dodatno je opravdana iskustvom Euronewsa, koji je Alpac Capital preuzeo 2022. godine. Nakon preuzimanja uslijedio je veliki plan otpuštanja i restrukturiranja”, navodi NUNS i podsjeća na to da Europski akt o slobodi medija (EMFA), zbog uloge koju mediji imaju u demokratskim društvima, zahtijeva da se prilikom medijskih koncentracija procjenjuje ne samo tržišni aspekt transakcije, nego i njezin utjecaj na medijski pluralizam i uredničku neovisnost. “Zabrinutost zbog ove transakcije ne pojavljuje se prvi put. Europski parlament je još 2022. godine, u povodu preuzimanja Euronewsa, zabilježio da se za Alpac Capital navodi da ima bliske veze s tadašnjim mađarskim premijerom Viktorom Orbánom. Dodatna pitanja otvorila su i istraživanja o ##nanciranju same transakcije preuzimanja, prema kojima su značajna sredstva osigurali mađarski državni fond i kompanija povezana s krugovima bliskim tadašnjem premijeru Orbánu. Okolnost da Euronews istodobno posluje uz podršku sredstava Europske ko-Zoran Gavrilović iz Biroa za društvena istraživanja (BIRODI) ocjenjuje da je ovo ‘vrhunac medijskog mraka’ . Spominje, međutim, podatke koje je međunarodna agencija IPSOS ‘tiho’ izbacila – čak 89 posto ljudi u Srbiji koristi aplikaciju za razmjenu poruka i pozive Viber. ‘Dakle, jedno je potreba građana za komunikacijom. To Vučić ne može cenzurirati’ , objašnjava Gavrilović misije, koja su mu donedavno dodjeljivana kroz višegodišnji Framework Partnership Agreement, dodatno pojačava potrebu za transparentnošću vlasničke strukture i podrijetla kapitala kojim se upravlja medijem, koji je dijelom ##nanciran i novcem europskih građana”, navodi NUNS i podsjeća na to da je Europski parlament potom izrazio zabrinutost zbog navoda da je Vlada Srbije pregovarala s vlasnicima United Medije s ciljem da oslabi neovisne medije u okviru te kompanije, i upozorio da bi takvo postupanje, ako se potvrdi, predstavljalo ozbiljan napad na već ugroženi medijski pluralizam u Srbiji.

‘Kaže da neće, što znači da hoće’

Iako se sam Vučić po ovim pitanjima ponaša kao da s tim nema nikakve veze, jedan od oporbenih lidera, bivši prvi časnik Srbije Zdravko Ponoš, danas predsjednik stranke Srbija centar (SRCE), primijetio je da “Vučić nije izdržao da javno ne kaže kako zna da će novi vlasnik N1 i Nove mijenjati uređivačku politiku i približavati se, kako kaže, većinskom dijelu Srbije. Prijeti da će ubuduće u tim medijima gostovati njegovi ljudi, ali i da on neće, što znači da hoće”.

“Da ne bude zabune, dobro je da ta ekipa iskorači i u slobodne medije”, kaže Ponoš, aludirajući na činjenicu da Vučić i svi ministri njegovih vlada svih ovih godina nisu kročili u studio N1, iako im je poziv sve vrijeme otvoren.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 33, 37
Oblast strane 1,531.81 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZBORI U SRBIJI ? SAD MOŽE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/03b7aa92-00a1-4bb6-88f2-ce6f080cecab/pdf

“Loše je što znamo da on i oni idu samo na namještena posla, u medije koji nisu slobodni, gdje se od novinara očekuje da im masiraju stopala. Teško da su naprasno promijenili navike. Prije će biti da se očekuje da se i dosad slobodni mediji počnu baviti masažom. A to znači da za profesionalne novinare tamo neće biti posla, a da će na njihova mjesta doći maseri, maserke, pedikeri...”, naveo je Ponoš na društvenim mrežama. “Mi smo pred # #nalom pobune u Srbiji i pred izborima – kojim i kada, ne znamo, ali uskoro moraju biti – tako da je ovo sada ## nale i tog neprijateljskog preuzimanja United Grupe (UG) i izlaženja ususret režimu Aleksandra Vučića da se otupi oštrica medija koji su u okviru UG-a, prije svega informativnog kanala N1, koji je vrlo gledan na kabelskom operateru SBB. Tako da mi sada imamo taj ##nale. Aleksandar Vučić je pritiskao nove vlasnike, prije toga PS Partners, kad su oni nadvladali Dragana Šolaka i kad su počeli s promjenama u ovim ##rmama. Vučić ih je požurivao, ali pobuna građana i otpor redakcija učinili su da se to protegnulo do danas”, kaže za “Slobodnu” Željko Bodrožić, predsjednik NUNS-a.

Podsjeća na to da javnost zna, iz snimljenih razgovora, da je Vučić očekivao da se do kraja studenoga prošle godine taj problem riješi. Međutim, došli smo skoro do jeseni ove godine i taj se proces još uvijek odvija. “I sada je u priču ušao i taj Portugalac, koji očigledno, bez obzira na to što je kontroverzan na mnogo načina i što ga prate loši postupci u okviru medijske sfere, ipak i dalje radi taj posao, i dalje za volju nekih malih diktatora čisti medijske scene tako što kupuje medije i na kraju te medije guši, što je potpuno iracionalno s poslovnog aspekta. Jer N1 je vrlo gledan u kabelskoj mreži koja ga ima u svojoj ponudi, na SBB-u, također i Nova S. Kad bi ona bila puštena u Telekomovu mrežu, sigurno bi bili najgledaniji od tih obiteljskih televizija”, kaže Bodrožić. Podsjeća i na to da tjednik Radar i dnevni list Danas imaju reputaciju dobrih medija, “u koje vrijedi ulagati i očekivati da se uloženo vrati”.

“Ovdje imamo slučaj poput svojedobno B92 i Blica, koje su preuzeli ljudi koji dolaze iz EU-a. Ti su novi vlasnici onda faktički otupili oštricu zbog toga da udovolje Aleksandru Vučiću, a zauzvrat su negdje nešto dobili, i već vidimo kako se naš novac preko Telekoma odlijeva u privatne medije.”

Cilj je cijele akcije – nema Bodrožić dileme – da se obesmisle i N1, i Nova, i tiskani mediji. “Prvo, oni su već obavili dobar dio posla tako što su unijeli nemir u sve te redakcije, i unijeli su sumnju u javnost u to rade li oni i dalje potpuno slobodno ili se trebaju prilagođavati novim vlasnicima. Tako da – oni su pola posla već obavili.”

No, s druge strane, Bodrožić smatra: “Sve je to zakasnjelo, te drastične promjene, jer izbori su blizu i ljudi su već opredijeljeni. To posebno vrijedi za one koji žele drugačiju informaciju od one koju im preko tisuća medija servira režim Aleksandra Vučića. Oni su odavno već napustili B92, kad su shvatili da je to sad kontrolirani medij, napustili su i Blic, koji je od najčitanijeg portala svjesno otišao u provaliju, ali očigledno su švicarski vlasnici našli neko drugo zadovoljstvo, jer ne vjerujem da netko želi gubiti novac.”

Kaže da su i ovi posljednji potezi ##nancijski besmisleni jer je riječ o dobrim medijima, u koje vrijedi ulagati.

I Zoran Gavrilović iz Biroa za društvena istraživanja (BIRO-DI) ocjenjuje da je ovo “vrhunac medijskog mraka”. Spominje, međutim, podatke koje je međunarodna agencija IPSOS “tiho” izbacila – da čak 89 posto ljudi u Srbiji koristi aplikaciju za razmjenu poruka i pozive Viber.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 33, 37
Oblast strane 1,531.81 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov IZBORI U SRBIJI ? SAD MOŽE...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/03b7aa92-00a1-4bb6-88f2-ce6f080cecab/pdf

“Dakle, jedno je potreba građana za komunikacijom. To Vučić ne može cenzurirati i ona će se odvijati što kroz formalne medije, što preko društvenih mreža, koje nisu mediji, nego kanali komunikacije. To on ne može spriječiti. Cilj je ove operacije da se izazove panika i da se ne izađe na izbore. Jer rezultat je ovakve medijske situacije, i onoga što se dogodilo u društvu u posljednjih godinu i pol dana, velika spremnost u društvu da se izađe na izbore. Saveznik Vučiću u prethodnim izbornim ciklusima bila je niska izlaznost, a sva istraživanja sada govore da će izlaznost biti faktički veća od 70 posto. Ima podataka koji idu čak do 80 posto, ali postoji razlika između biračkog popisa, po kojem nas u Srbiji ima 6,5 milijuna, i popisa, po kojem nas ima pet milijuna i nešto. Istraživanja javnog mnijenja provode se na onom broju ljudi koji su u popisu”, objašnjava on.

“Bit je cijele priče da, kad je Vučić dobivao izbore, izlaznost nikada nije bila veća od 60 posto”, zaključuje Gavrilović: “I zato ne raspisuje izbore, i zato provodi ovu kampanju, i zato radi ovo s medijima da bi pokušao ljude otjerati u apstinenciju. On nove ljude ne može dobiti.”

Kao i Bodrožić, i Gavrilović pita gdje je poslovna logika u ovakvom ponašanju.

Zašto šuti Europska unija?

“Pitanje je za nove vlasti N1 i Nove S: koji je njihov komercijalni interes? Ako se zaista žele baviti medijskim biznisom, a ne činjenjem usluga režimu, koji im je interes da kvare biznis gdje imaju publiku koja prati N1, Novu S i Radar i koja je bogatiji dio Srbije? Za prodavače oglasnog prostora to je sjajan biznis. Koji im je onda ekonomski interes da ovo čine? Politički razumijemo, koruptivni razumijemo... ali što će dobiti, jer ako uguše ove medije, oni će izgubiti ovu publiku? Ona će otići na drugu stranu ili se povući”, kaže on.

Podsjeća, međutim, i na ulogu moćnog državnog Telekoma Srbija.

“Što radi u toj čitavoj situaciji Državna revizorska institucija? Oni imaju obvezu provoditi nadzor i reviziju rada Telekoma Srbija. Ja sam DRI-ju poslao prijedlog da sljedeće godine provedu reviziju svrsishodnosti ulaganja ovolikog novca u medije koji imaju ne znam kakvu gledanost, a pritom svojim ponašanjem krše medijske zakone i kodeks novinarske profesije. Naš novac od Telekoma guraju u neke medije koje nitko ne gleda”, kaže Gavrilović. Upitan zašto nema snažnije reakcije iz Europske unije na posljednja događanja u vezi s medijima, Bodrožić podsjeća: “Ovo je nešto što je već viđeno u članici EU-a, Mađarskoj, gdje je isti vlasnik pokrenuo franšizu Euronewsa i praktički se potpuno stavio u službu Viktora Orbána.”

“I to je prošlo i sve europske regulatore i sve prosvjede nezavisnih koji su upozoravali na to što se događa. No to na kraju nije pomoglo Orbánu da ostane na vlasti, a samo je ogolilo činjenicu da je novac poreznih obveznika Mađarske iskorišten za kupovanje Euronewsa i za kontrolu te televizije i medija u okviru te kompanije, tako da je i ovo sada po istom receptu”, kaže Bodrožić, također spominjući ulogu Telekoma, preko kojeg je novac građana, kako kaže, korišten za kupnju United Grupe.

Zdravko Ponoš, predsjednik stranke Srbija centar (SRCE), primijetio je da ‘Vučić nije izdržao da javno ne kaže kako zna da će novi vlasnik N1 i Nove mijenjati uređivačku politiku i približavati se, kako kaže, većinskom dijelu Srbije. Prijeti da će ubuduće u tim medijima gostovati njegovi ljudi, ali i da on neće, što znači da hoće’

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 34, 35
Oblast strane 2,384.73 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ SRBE S KOSOVA PUSTIO NIZ IBAR...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9202b3bb-ae4d-4a27-a349-8d78e90b5160/pdf

VUČIĆ SRBE S KOSOVA PUSTIO NIZ IBAR...

Drama na jezeru Gazivode

Nakon rušenja više vikendica u vlasništvu lokalnih Srba,... Priština tvrdi da provodi zakon i štiti javnu imovinu, dok Beograd i predstavnici Srba na sjeveru Kosova akciju opisuju kao politički motiviran pritisak na srpsku zajednicu

Aleksandar Vučić na obalama

VELJKO POPOVIĆ

N

e dam Gazivode", izjavio je 2015. tadašnji premijer, a današnji predsjednik Srbije Aleksandar Vučić, što je postao njegov najčešće spominjan citat kada je riječ o tom jezeru. Dodao je tada: "Sutra me smijenite odavde, eto ne dam!" Tu je poruku i sam Vučić ponovio još nekoliko puta u različitim prilikama. Međutim, posljednjih tjedana napetosti na sjeveru Kosova, većinski nastanjenom Srbima, dodatno su porasle upravo zbog Gazivoda, nakon što kosovske vlasti pokrenule akciju uklanjanja – kako tvrde – bespravno izgrađenih objekata uz to jezero, koje je jedna od strateški najvažnijih vodnih i energetskih resursa na Kosovu.

Nakon rušenja više vikendica u vlasništvu lokalnih Srba, izraelsrpska srušen je i mantel "Jezera", a također uz obrazloženje da se nalazi na zemljištu kojim upravlja javno poduzeće Ibar-Lepenac i da je riječ o nezakonito izgrađenom objektu.

Priština tvrdi da provodi zakon i štiti javnu imovinu, dok Beograd i predstavnici Srba na sjeveru Kosova akciju opisuju kao političkimotiviran pritisak na srpsku zajednicu. Europska unija poručila je vlasti u Prištini da zaustave rušenja na jezeru Gazivode i da surađuju s pogođenim stanovnicima i lokalnim vlastima da bi se pronašla zakonska i održiva rješenja.

Kako je izjavila glasnogovornica Europske komisije **Anita Hiper**, EU žali zbog rušenja kuća, posebno zato što su imovinski zahtjevi još uvijek predmet sudskog postupka.

"Svi nepovratni koraci, uključujući rušenje, trebali bi biti obustavljeni dok nadležni sud ne donese konačnu presudu o neriješenim pravnim pitanjima", rekla je ona na presici.

Strateški važno jezero

Jezero Gazivode umjetno je akumulacijsko jezero građeno tijekom socijalizma, između 1972. i 1977. godine. Nastalo je izgradnjom jedne od najvećih zemljanih brana u Europi, visoko 107 metara, kojom je pregrađen gornji tok rijeke Ibar.

Primarna namjena jezera trebala je biti vodoopskrba te hlađenje termoelektrana "Kosovo A" i "Kosovo B", navodnjavanje poljoprivrednog zemljišta i proizvodnja električne energije u hidroelektrani "Gazivode".

Jezero se proteže u dužini od oko 24 kilometra, od čega je većina na teritoriju općine Zubin Potok na sjeveru Kosova, dok se manji, sjeverni dio nalazi u središnjoj Srbiji. Naselja u tadašnjoj općini gotovo je pot puno dominantno srpsko stanovništvo.

Tatjana Lazarević, glavna urednica neovisnog srpskog portala sa sjevera Kosova KoSSev, kaže za Slobodnu Dalmaciju kako Gazivode, između ostalog upravo zbog toga, nisu priča o nekoliko vikendica ili jednom hotelu, nego o jednom od strateški najvažnijih područja na Kosovu.

Kaže da se, iako se jezero dijelom proteže i preko teritorija Srbije – što dodatno kompliciraju pitanje upravljanja tim resursom – sječe dojam da Beograd danas zapravo ne pokazuje veliki interes za taj prostor.

S druge strane, kosovske vlasti, nastavlja, svoje postupke opravdavaju zaštitom izvorišta vode i okoliša, zaštitom državne imovine, provođenjem zakona o nelegalnoj gradnji i očuvanjem vodnih resursa.

"Ipak, najveći problem nije samo pitanje zakonitosti pojedinih objekata, već način na koji se cijeli postupak provodi", kaže ona, objašnjavajući da su nakon rata 1999., posebice tijekom razdoblja uprave UNMIK-a, mnogi ljudi kupovali zemljište, gradili kuće ili obnavljali oštećene, imajući, ako ne jasne ugovore u pravnom smislu, barem neku vrstu dogovora s lokalnim vlastima da bi se pronašla zakonska i održiva rješenja.

"Prema mojim saznanjima, Priština danas uglavnom ne priznaje tu dokumentaciju ili je smatra nedostatnom, dok istodobno ozbiljne netransparentne – barem meni – na temelju kojih su evidencija čestice upisane u kosovski katastar. Poznato je da izvorni katastarski zapisi nikad nisu predani Prištini, već njihove kopije u okviru sporazuma o katastru, dok su kosovske institucije u međuvremenu pokrenule procesuposzove vlastiting katastra, što dodatno kompliciira pitanje vlasništva", kaže Tatjana Lazarević.

Dodaje i da istodobno postoje slučajevi u kojima su vlasnici već pokrenuli sudske postupke radi zaštite svoje imovine te da su primili obavijest kako će sud odlučivati o njihovim zahtjevima, no njihovi su objekti u međuvremenu srušeni:

"Slučaj hotela "Jezero" zorno je prikazao svu složenost problema – rušenje je provedeno unatoč sudskom postupku koji je bio u tijeku, što je potaknulo ozbiljna pitanja o pravnoj sigurnosti i poštovanju sudskih procedura. Sve u svemu, pravni cilsmus uju da česudovi u međulazećem razdoblju umorati odgovoriti na mnoga pitanja koja su ostala otvorena."

Dodatno zabrinutost izaziva sam postupak, kažeđalje Tatjana Lazarević. Vlasnici najprije primaju dopise javnog poduzeća "Ibar-Lepenac" sa zahtjevom za dostavu dokumentacije ili sudjelovanje, nakon čega slijedi rušenje, a tek potom neki od njih dobivaju službena obavijest o inspekcijskom uklanjanju objekata i novčanim kaznama.

"Pritom je sva dokumentacija na albanskom jeziku, što dodatno otežava korištenje pravnih lijekova i u praksi stvara dodatne prepreke. Upravo taj redoslijed otvara ozbiljna pitanja pravne sigurnosti jer se u svakom slučaju jevima upravni akt donose tek nakon što je objekt već srušen. Pravnici ističu da se obrazloženja tih rješenja pozivaju na odluke donesene prije nekoliko godina, iako su mnogi objekti izgrađeni desetljećima ranije, te da posroje ozbiljne dvojbe oko pravne osnove na temelju koje je javno poduzeće "Ibar-Lepenac" upisano kao nositelj prava nad određenim parcelama. Dokazano je da se isti princip ilitnog rušenja ne primjenjuje u drugim dijelovima Kosova, poput Nacionalnog parka Sar-planina, regije Peć, jezera Radava itd.", zaključuje ona.

N. Nexhmedin Spahiu, profesor na Prištinskom sveučilištu: 'Kada su građene te vile i kuće, tamo zapravo nisu postojale kosovske vlasti i oni nisu imali gdje ishoditi dozvole za gradnju, mada se ni prema zakonima Srbije na tom prostoru nisu mogle graditi vikendice'

'Zamislite da netko gradi pokraj Eiffelova tornja'

I dr. **Nexhmedin Spahiu**, profesor na Prištinskom sveučilištu koji živi u Mitrovici, potvrđuje da nije uvjeren da se kosovske vlasti pridržavaju zakona, ne samo u ovom slučaju nego i inače.

Tvrdi, međutim, da ova nije izuzetak i da su vlasti dosad rušile ilegalne vikendice na Šari te na jezerima Badovac i Batlava nedaleko od Prištine.

"Tako da je sada došao red i na one koje su bile na Gazivodama i na prostoru koji je u vlasništvu kompanije Ibar-Lepenac. Kada su građene te vile i kuće, tamo zapravo nisu postojale kosovske vlasti i oni nisu imali gdje ishoditi dozvole za gradnju, mada se ni prema zakonima Srbije na tom prostoru nisu mogle graditi vikendice. Međutim, one su izgrađene zahvaljujući bezakoniu i sada je došlo vrijeme da se to uredi", kaže Spahiu za Slobodnu Dalmaciju.

Kaže, ipak, da sa ti rušenje nezakonito izgrađenih objekata mora ublažiti po zakonu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 34, 35
Oblast strane 2,384.73 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ SRBE S KOSOVA PUSTIO NIZ IBAR...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9202b3bb-ae4d-4a27-a349-8d78e90b5160/pdf

jezera Gazivode 2018. AFP

Vučić bi Kosovu isključio struju

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić izazvao je nove napetosti u odnosima Beograda i Prištine izjavom da Srbija razmatra mogućnost promjene vodotoka rijeke Ibar koja puni jezero Gazivode i ključno je za snabdijevanje strujom Kosova. Poručio je kako su već uključeni stručnjaci i inženjeri koji bi trebali ispitati takvu opciju, a najavu je povezao s postupcima kosovskih vlasti prema Srbima na području jezera Gazivode.

Vučić je rekao da Srbija ima "različite razloge" za promjenu vodotoka Ibra te dodao da će se tek vidjeti "što će Albanci raditi i kako će se ponašati". Iako nije predstavio nikakav konkretan projekt, trasu mogućeg preusmjeravanja niti rokove, njegova je izjava u Prištini protumačena kao prijetnja mogućim posljedicama za vodne resurse Kosova.

Tema je posebno osjetljiva zbog važnosti sustava Gazivode/Ujman. Riječ je o jezeru i infrastrukturi povezanoj s opskrbom vodom te energetskim potrebama na sjeveru Kosova i Šire. Svaka promjena toka Ibra, čak i ako bi se radovi izvodili na teritoriju Srbije, mogla bi imati posljedice izvan granica Srbije i dodatno otvoriti spor oko upravljanja vodnim resursima.

Vučićeva poruka dolazi nakon niza akcija kosovskih vlasti uz Gazivode, gdje su rušeni objekti u vlasništvu lokalnih Srba. Priština tvrdi da je riječ o uklanjanju bespravno sagrađenih objekata na javnom zemljištu, dok Beograd takve poteze opisuje kao pritisak na srpsku zajednicu. Kosovska ministrica Fitore Pacolli ranije je navela da je na tom području srušeno 17 objekata.

Sama ideja o preusmjeravanju Ibra izazvala je brojne reakcije jer bi se radilo o tehnički složenom, skupom i politički izrazito osjetljivom zahvatu. Kritičari upozoravaju da bi promjena prirodnog vodotoka mogla otvoriti pitanja međunarodnog prava, prekograničnog upravljanja vodama i sigurnosti opskrbe stanovništva. Dio srpskih oporbenih i neovisnih glasova Vučićevu je najavu ocijenio prije svega političkom porukom za domaću javnost, a ne realnim infrastrukturnim planom.

Beograda je i Europska unija, poručivši da izjave najviših srpskih dužnosnika o eventualnom preusmjeravanju Ibra ne pridonose normalizaciji odnosa Beograda i Prištine.

Rijeka Ibar duga je oko 270 kilometara, izvire u Crnoj Gori, protječe kroz Srbiju, a zatim ulazi na Kosovo, puneći umjetno jezero Gazivode, čije se dvije trećine nalaze na teritoriju Kosova, a daljnjim tokom se vraća u Srbiju. Vodom iz jezera se opskrbljuju brojni gradovi i općine, a koristi se za navodnjavanje i za hlađenje sustava termoelektrana u Obiliću, koje proizvode većinu električne energije na Kosovu.

Jezero Gazivode umjetno je akumulacijsko jezero građeno tijekom socijalizma, između 1972. i 1977. Nastalo je izgradnjom jedne od najvećih zemljanih brana u Europi, visoke 107 metara, kojom je pregrađen gornji tok rijeke Ibar

Nexhmedin Spahiu kaže da nakon sukoba u Banjskoj, kada su kosovske vlasti iznenada otkrile naoružane srpske formacije te ih nakon razmjene vatre protjerale s Kosova, 'više nema tko stvarati probleme na sjeveru Kosova'

Govori nam dalje o zaraženi s jednog nedavno održanog prijema s ambasadorima zemalja EU-a u Prištini, gdje su oni o tome razgovarali s kosovskim ministrima. Jedan od ministara pitao je što bi bilo kada bi počeo graditi vikendicu u blizini Eiffelova tornja, pa kada bi vlasti došle srušiti je, pravo ambasadore zemalja EU-a dagazatore. Rečeno mu je da bi policija došla čim bi postigao cigle ili dvije, a da bi se, uspije li izgraditi kuću, prizivajući druge zakoni, odnosno da bi situacija bila složenija.

"Svaki je zakonski škakljiva, ali jednostavno je vlasništvo između Ibar-Lepenac". Ona je osnovana davno, 1970-ih godina, i u time se kompanije tadašnja pokrajinska vlada kupila je sve zemljište koje je bilo predviđeno da bude potopljeno izbog izgradnje akumulacijel."

Na pitanje o argumentaciji ljudi čije su gradili kuće na svojoj djedovini te na podsjećanje da se uskoro očekuje odluka suda u tim sporovima, Spahiu kaže da sa svakim takvim pravu kaže da se zalažu za poštovanje sudskih odluka, bez obzira na to kako su objekti izgrađeni.

"Nisam upućen u te složenosti, ali ne vjerujem da su pokrajinske vlasti 1970-ih dopustile da nešto oko takumulacijskog) jezera bude u privatnom vlasništvu. Može biti da je nešto bilo nečije djedovina, ali oni su zato bili obeštećeni, a nakon što su dobili naknadu vratili su se na ono što je nekoć bilo njihovo."

Upitan zašto se nije čekala odluka suda, Spahiu kaže da jera zlog to što "sudovi nisu podložni tvrdnjama premijera u tehničkom mandatu Albina Kurtija".

"To su sudovi pod kontrolom PDK-a Hašima Tačija i oni upravljaju sve što Kurti želi raditi. Zato je njegova želja staviti pod svoja vlast i sudove, pa je tako nastao zastoj oko izbora predsjednika Kosova", kaže Spahiu i objašnjava da bi Vlada mogla biti izabrana u parlamentu Kosova jer Kurti za to ima apsolutnu većinu, ali da nema kvalificiranu dvotrećinsku većinu potrebnu za izbor predsjednika Kosova. Predsjednik Kosova, pak, ima ovlasti u vezi s izborom sudaca.

"On želi po svaku cijenu prezentirati mjesto predsjednika i tako je nastao taj čvor", kaže Spahiu.

"Snaga države nije u sili"

Branislav Krstić, nezavisni srpski novinar i analitičar s Kosova, koji surađuje s brojnim uglednim agencijama i međunarodnim organizacijama te je redovni sudionik debata u Prištini tijekom posljednjih deset godina, kaže da je riječ dijelom o objektima koji potječu iz spomenute 1972. godine, kada su ljudi dobili naknadu za kuće i polja potopljena uslijed izgradnje akumulacije.

"Prema srpskom zakonu, sve je to vlasništvo tvrtke 'Srbijašume' (državnoga javnog poduzeća koje gospodari šumama Srbije). 'Srbijašume' su to ustupile građanima Kosova naravno, pusredstvom Srpske liste, no to je u ovom trenutku nebitno. Što je važno? U razdobljima kada su se ti objekti gradili – 2006., 2009., 2013., 2015. te 2018. godine, kada su izgrađeni posljednji međunjima – kosovske vlasti nisu imale stvarnu vlast na sjeveru Kosova. Ljudi su gradili jer im je to omogućio onaj tko je raspolagao tom imovinom", pojašnjava Krstić.

"Sve dok se ne provede državna restitucija, imovina se ne može rušiti jednostranom odlukom, bez sudske odluke. Upravo je to razlog zašto je administracija Europske unije reagirala i zatražila od kosovskih vlasti da hitno obustave rušenje objekata. Također su službene pozvali vlasnike – s kojima su bili u kontaktu putem dužnosnika EULEX-a – da ovaj način pokrenu sudske postupke, jer će posljedice najvjerojatnije omogućiti plaćanju odštete u nekom trenutku ili bi kosovskim vlastima omogućile dodjelu drugih parcela kao naknadu za srušene objekte."

" Njoj, tvrtki Ibar-Lepenac, vlasništvo je dodijeljeno odlukom vlade Kosova", kaže Krstić i ističe da ruše nije osporava pravo kosovske vlade da ruši bespravne objekte na svom teritoriju.

"Ali pošteno. Ako ti kao država tamo nisi bio prisutan, a je samo imao pravo zauzeti taj prostor... čak i ako nemam rješenje što graditi, mora postojati sadržaj koji ću ja ili mi se svidjeti mogao srušiti", naglašava.

"Ako ljudi imaju rješenja – što će s njima učiniti? Ako tamo pod istim krovom živimo ja, moja supruga i djeca, ne može to mi srušiti objekt dok mi ne ponudite rješenje. Snaga države ne je mjeri se njezinom silom, već njezinom pravednošću", zaključuje Krstić.

Navodi da se unutar Nacionalnog parka Šara na listi 2400 objekata. Ističe da je **Branislav Nikolić**, tadašnji predsjednik općine Štrpce, prvo dvije godine u zatvoru.

"Međutim, postupak rušenja tih nezakonito izgrađenih objekata nije nastavljen i ondje nit ko nije ništa srušio, iako je načelnik bio osuđen na dvije godine zatvora. Također, postoji 400 objekata kod jezera Radonjić u Bakuvici, tik uz samo jezero. Tu je najveći izvor pitke vode u cijeloj Metohiji. Znači, tamo nema problema? Zašto je onda sjever Kosova problem?" pita Krstić.

Sigurnosna situacija: međunacionalni odnosi na najnižoj razini od 1999.

"Srbi danas više nisu sigurnosni nit ključni politički čimbenik. Beograd ih je prethodnu povukao iz kosovskih institucija, a zatim im je, preko vlastitog sustava političke i financijske kontrole, praktički oduzeo mogućnost samostalnog političkog djelovanja. Institucionalni vakuum koji je time nastao Priština je vrlo brzo i učinkovito popunila. Zbog toga danas govore o 'nemoći organiziranog institucionalnog otpora njezinim potezima'", nastavlja Tatjana Lazarević iz KoSSeva.

"Albin Kurti vrlo je odlučno iskoristio taj prostor. Na terenu je vidljiva sveizraženija instrumentalizacija policije teregalatornih, inspekcijskih i drugih državnih institucija u svrhu centralizacije vlasti i uspostave potpune institucionalne kontrole nad sjeverom. Takva se politika međunarodnoj zajednici predstavlja kao uspostava reda, vladavine prava i jednakosti pred zakonom, dok je većina Srba doživljava kao etnocentričnu i selektivnu, uz uvjerenje da se isti zakoni na njih primjenjuju mnogo strože nego na Albance te uz primjenu otvorenih sile."

Kaže dalje da se u međuvremenu promijenio i međunarodni kontekst – "Sjedinjene Države danas vode politiku koja se više temelji na konkretnim interesnim transakcijama nego na vrijednostima, a Balkan više nije među njihovim vanjskopolitičkim prioritetima, osim u mjeri u kojoj je važan za energetsku i sigurnosnu stabilnost.

"Sve gestrane Europska unija nema političke snage ni jedinstva da uključuje upravlja procesima čak ni u vlastitom susjedstvu, a kamoli odnosima između Beograda i Prištine. U takvim okolnostima Priština vrlo odlučno koristi politički prostor koji joj se otvorio. Stoga, iako krajkoročno ne očekujem ozbiljnu sigurnosnu eskalaciju, političke napetosti ostaje razni. Prema mome mišljenju, međunacionalni odnosi na najnižoj su razini još od 1999. godine, a povjerenje između dviju zajednica gotovo da i ne postoji – štoviše, situacija je upravo suprotna. Na Kosovu se njeguje pogrešan i kao pobjednički narativ, što se preventivno učinjuje u krutom stavu prema Srbiji i rezira prikazivanju kao dežurnog krivca za sve istodobno je Vučićeva politika već više od desetljeća toliko poznata da se o njoj nema što novo dodati, a upravo zato dugoročno raste potencijal za znatno ozbiljniju krizu nego što se to danas možda čini", zaključuje Tatjana Lazarević.

Nexh med in Spahiu kaže da nakon sukoba u Banjskoj, kad su kosovske vlasti iznenada otkrile naoružane srpske formacije predvođene – pokazala se

Zvonkom Veselinovićem, obično se kaže "komoverznim biznismenom", te ih nakon razmjene vatre protjerale s Kosova, "više nema tko stvarati probleme na sjeveru Kosova".

"Ljudi mogu biti nezadovoljni, ali ne prestaje im ništa osim da prosvjeduju i plaču. Jedina mogućnost za nemire jest napad Vojske Srbije na Kosovo. Nakon Banjske ne može se dogoditi ništa drugo jer su te paralelne strukture ionjs su držale vlast na sjeveru Kosova pobjegle u Srbiju. Ponovno uspostaviti takve strukture sudu je teško", kaže Spahiu.

Jezero Gazivode AFP

Branislav Krstić, nezavisni srpski novinar i analitičar s Kosova: 'Ljudi su gradili jer im je to omogućio onaj tko je raspolagao tom imovinom. Sve dok se ne provede državna restitucija, imovina se ne može rušiti jednostranom odlukom, bez sudske odluke'

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 34, 35
Oblast strane 2,384.73 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ SRBE S KOSOVA PUSTIO NIZ IBAR...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9202b3bb-ae4d-4a27-a349-8d78e90b5160/pdf

VUČIĆ SRBE S KOSOVA PUSTIO NIZ IBAR...

Drama na jezeru Gazivode

Nakon rušenja više vikendica u vlasništvu lokalnih Srba,... Priština tvrdi da provodi zakon i štiti javnu imovinu, dok Beograd i predstavnici Srba na sjeveru Kosova akciju opisuju kao politički motiviran pritisak na srpsku zajednicu

VELJKO POPOVIĆ e dam Gazivode", izjavio je 2015. tadašnji premijer, a današnji predsjednik Srbije Aleksandar Vučić, što je postao njegov najčešće spominjani citat kada je riječ o tom jezeru. Dodao je tada: "Sutra me smijenite odavde, eto ne dam!" Tu je poruku i sam Vučić ponovio još nekoliko puta u različitim prilikama. Međutim, posljednjih tjedana napetosti na sjeveru Kosova, većinski nastanjenom Srbima, dodatno su porasle upravo zbog Gazivoda, nakon što su kosovske vlasti pokrenule akciju uklanjanja – kako tvrde – bespravno izgrađenih objekata uz to jezero, koje je jedno od strateški najvažnijih vodnih i energetskih resursa na Kosovu.

Nakon rušenja više vikendica u vlasništvu lokalnih Srba, krajem srpnja srušen je i motel "Jezero", također uz obrazloženje da se nalazi na zemljištu kojim upravlja javno poduzeće Ibar-Lepenac i da je riječ o nezakonito izgrađenom objektu. Priština tvrdi da provodi zakon i štiti javnu imovinu, dok Beograd i predstavnici Srba na sjeveru Kosova akciju opisuju kao politički motiviran pritisak na srpsku zajednicu. Europska unija pozvala je vlasti u Prištini da zaustave rušenja na jezeru Gazivode i da surađuju s pogođenim stanovnicima i lokalnim vlastima da bi se pronašla zakonska i održiva rješenja. Kako je izjavila glasnogovornica Europske komisije Anita Hiper, EU žali zbog rušenja kuća, posebno zato što su imovinski zahtjevi još uvijek predmet sudskog postupka.

"Svi nepovratni koraci, uključujući rušenje, trebali bi biti obustavljeni dok nadležni sud ne donese konačnu presudu o neriješenim potraživanjima", rekla je ona na presici.

Strateški važno jezero

Jezero Gazivode umjetno je akumulacijsko jezero građeno tijekom socijalizma, između 1972. i 1977. godine. Nastalo je izgradnjom jedne od najvećih zemljanih brana u Europi, visoke 107 metara, kojom je pregrađen gornji tok rijeke Ibar. Tatjana Lazarević, glavna urednica nezavisnog srpskog portala sa sjevera Kosova Ko-SSev, kaže za Slobodnu Dalmaciju kako Gazivode, između ostalog upravo zbog toga, nisu priča o nekoliko vikendica ili jednom hotelu, nego o jednom od strateški najvažnijih područja na Kosovu.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 34, 35
Oblast strane 2,384.73 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ SRBE S KOSOVA PUSTIO NIZ IBAR...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9202b3bb-ae4d-4a27-a349-8d78e90b5160/pdf

Kaže da se, iako se jezero dijelom proteže i preko teritorija Srbije – što dodatno komplicira pitanje upravljanja tim resursom – stječe dojam da Beograd danas zapravo ne pokazuje velik interes za taj prostor. S druge strane, kosovske vlasti, nastavlja, svoje postupke opravdavaju zaštitom izvorišta vode i okoliša, zaštitom državne imovine, provođenjem zakona o bespravnoj gradnji i očuvanjem vodnih resursa. “Ipak, najveći problem nije samo pitanje zakonitosti pojedinih objekata, već način na koji se cijeli postupak provodi”, kaže ona, objašnjavajući da su nakon rata 1999., posebice tijekom razdoblja uprave UNMIKa, mnogi ljudi kupovali zemljište, gradili kuće ili obnavljali obiteljska imanja, sklapajući ugovore u pravnom okruženju koje je bilo pod međunarodnim protektoratom i u kojem su paralelno funkcionirali različiti sustavi evidencije i uprave. “Prema mojim saznanjima, Priština danas uglavnom ne priznaje tu dokumentaciju ili je smatra nedostatnom, dok istodobno ostaje netransparentno – barem meni – na temelju kojih su evidencija čestice upisane u kosovski katastar. Poznato je da izvorni katastarski zapisi nikad nisu predani Prištini, već njihove kopije u okviru sporazuma o katastru, dok su kosovske institucije u međuvremenu pokrenule proces uspostave vlastitog katastra, što dodatno komplicira pitanje vlasništva”, kaže Tatjana Lazarević. Dodaje i da istodobno postoje slučajevi u kojima su vlasnici već pokrenuli sudske postupke radi zaštite svoje imovine te da su primili obavijesti kako će sud odlučivati o njihovim zahtjevima, no njihovi su objekti u međuvremenu srušeni: “Slučaj hotela ‘Jezero’ zorno je prikazao svu složenost problema – rušenje je provedeno unatoč sudskom postupku koji je bio u tijeku, što je potaknulo ozbiljna pitanja o pravnoj sigurnosti i poštovanju sudskih procedura. Stoga mnogi pravnici smatraju da će sudovi u nadolazećem razdoblju morati odgovoriti na mnoga pitanja koja su ostala otvorena.”

Dodatnu zabrinutost izaziva sam postupak, kaže dalje Tatjana Lazarević. Vlasnici najprije primaju dopise javnog poduzeća “Ibar-Lepenac” sa zahtjevom za dostavu dokumentacije ili iseljavanje, nakon čega slijedi rušenje, a tek potom neki od njih dobivaju službena rješenja inspekcije o uklanjanju objekata i novčanim kaznama. “Pritom je sva dokumentacija na albanskom jeziku, što dodatno krši Zakon o uporabi jezika i u praksi stvara dodatni problem. Upravo taj redoslijed otvara ozbiljna pitanja pravne sigurnosti jer se u nekim slučajevima upravni akti donose tek nakon što je objekt već srušen. Pravnici ističu da se obrazloženja tih rješenja pozivaju na odluke donesene krajem 2025. godine, iako su mnogi objekti izgrađeni desetljećima ranije, te da postoje ozbiljne dvojbe oko pravne osnove na temelju koje je javno poduzeće ‘Ibar-Lepenac’ upisano kao nositelj prava nad određenim parcelama. Dokazano je da se isti princip hitnog rušenja ne primjenjuje u drugim dijelovima Kosova, poput Nacionalnog parka Šarplanina, regije Peć, jezera Batlava itd.”, zaključuje ona.

’Zamislite da netko gradi pokraj Eifelova tornja’

I dr. Nexhmedin Spahiu, profesor na Prištinskom sveučilištu koji živi u Mitrovici, potvrđuje da nije uvjeren da se kosovske vlasti pridržavaju zakona, ne samo u ovom slučaju nego i inače.

Tvrdi, međutim, da ovo nije izuzetak i da su vlasti i dosad rušile ilegalne vikendice na Šari te na jezerima Badovac i Batlava nedaleko od Prištine. “Tako da je sada došao red i na one koje su bile na Gazivodama i na prostoru koji je u vlasništvu kompanije Ibar-Lepenac. Kada su građene te vile i kuće, tamo zapravo nisu postojale kosovske vlasti i oni nisu imali gdje ishoditi dozvole za gradnju, mada se ni prema zakonima Srbije na tom prostoru nisu mogle graditi vikendice. Međutim, one su izgrađene zahvaljujući bezvlašću i sada je došlo vrijeme da se to uredi”, kaže Spahiu za Slobodnu Dalmaciju. Kaže, ipak, da se i rušenje nezakonito izgrađenih objekata mora obavljati po zakonu.

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 34, 35
Oblast strane 2,384.73 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ SRBE S KOSOVA PUSTIO NIZ IBAR...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9202b3bb-ae4d-4a27-a349-8d78e90b5160/pdf

Govori nam dalje o anegdoti s jednog nedavno održanog prijema s ambasadorima zemalja EU-a u Prištini, gdje su oni o tome razgovarali s kosovskim ministrima. Jedan od ministara pitao je što bi bilo kada bi počeo graditi vikendicu u blizini Ei##elova tornja, pa kada bi vlasti došle srušiti je, pozvao ambasadore zemalja EU-a da ga zaštite. Rečeno mu je da bi policija došla čim bi podigao ciglu ili dvije, a da bi se, uspije li izgraditi kuću, primjenjivali drugi zakoni, odnosno da bi situacija bila složenija.

“Stvar je zakonski škakljiva, ali jedno stoji: to je vlasništvo kompanije ‘Ibar-Lepenac’. Ona je osnovana davno, 1970-ih godina, i u ime te kompanije tadašnja pokrajinska vlada kupila je sve zemljište koje je bilo predviđeno da bude potopljeno (zbog izgradnje akumulacije).” Na pitanje o argumentaciji ljudi ondje da su gradili kuće na svojoj djedovini te na podsjećanje da se uskoro očekivala odluka suda u tim sporovima, Spahiu kaže da su svakako u pravu kada se zalažu za poštovanje sudskih odluka, bez obzira na to kako su objekti izgrađeni. “Nisam upućen u te slučajeve, ali ne vjerujem da su pokrajinske vlasti 1970-ih dopustile da nešto oko (akumulacijskog) jezera bude u privatnom vlasništvu. Može biti da je nešto bilo nečija djedovina, ali oni su za to bili obeštećeni, a nakon što su dobili naknadu vratili su se na ono što je nekoć bilo njihovo.” Upitan zašto se nije čekala odluka suda, Spahiu kaže da je razlog to što “sudovi nisu pod kontrolom (premijera u tehničkom mandatu) Aljbina Kurtija”. “To su sudovi pod kontrolom PDK-a Hašima Tačija i oni opstruiraju sve što Kurti želi raditi. Zato je njegova želja staviti pod svoju vlast i sudove, pa je tako nastao zastoj oko izbora predsjednika Kosova”, kaže Spahiu i objašnjava da bi Vlada mogla biti izabrana u parlamentu Kosova jer Kurti za to ima apsolutnu većinu, ali da nema kvali##ciranu dvotrećinsku većinu potrebnu za izbor predsjednika Kosova. Predsjednik Kosova, pak, ima ovlasti u vezi s izborom sudaca.

“On želi po svaku cijenu preuzeti i mjesto predsjednika i tako je nastao taj čvor”, kaže Spahiu.

“Snaga države nije u sili”

Branislav Krstić, nezavisni srpski novinar i analitičar s Kosova, koji surađuje s brojnim uglednim agencijama i međunarodnim organizacijama te je redoviti sudionik debata u Prištini tijekom posljednjih deset godina, kaže da je riječ dijelom o objektima koji potječu iz spomenute 1972. godine, kada su ljudi dobili naknadu za kuće i polja potopljena uslijed izgradnje akumulacije.

“Prema srpskom zakonu, sve je to vlasništvo tvrtke ‘Srbijašume’ (srbijanskog javnog poduzeća koje gospodari šumama Srbije). ‘Srbijašume’ su to ustupile građanima Kosova – naravno, posredstvom Srpske liste, no to je u ovom trenutku nebitno. Što je važno? U razdobljima kada su se ti objekti gradili – 2006., 2009., 2014., 2015. te 2018. godine, kada su izgrađeni posljednji među njima – kosovske vlasti nisu imale stvarnu vlast na sjeveru Kosova. Ljudi su gradili jer im je to omogućio onaj tko je raspolagao tom imovinom”, potvrđuje Krstić. “Sve dok se ne provede državna restitucija, imovina se ne može rušiti jednostranom odlukom, bez sudske odluke. Upravo je to razlog zašto je administracija Europske unije reagirala i zatražila od kosovskih vlasti da hitno obustave rušenje objekata. Također su službeno pozvali vlasnike – s kojima su bili u kontaktu putem dužnosnika EULEX-a – da svakako pokrenu sudske postupke; ti bi postupci najvjerojatnije omogućili isplatu odštete u nekom trenutku ili bi kosovskim vlastima omogućili dodjelu drugih parcela kao naknadu za srušene objekte.” “Njoj, tvrtki Ibar-Lepenac, vlasništvo je dodijeljeno odlukom vlade Kosova”, kaže Krstić i ističe da nitko ne osporava pravo kosovske vlade da ruši bespravne objekte na svom teritoriju. “Ali polako. Ako ti kao država tamo nisi bio prisutan, a ja sam imao pravo zauzeti taj prostor... čak i ako nemam rješenje [o gradnji], mora postojati sudska odluka da bi mi se objekt mogao srušiti”, naglašava. “Ako ljudi imaju rješenja – što ćete s njima učiniti? Ako tamo pod istim krovom živimo ja, moja supruga i djeca, ne možete mi srušiti objekt dok mi ne ponudite rješenje. Snaga države ne mjeri se njezinom silom, već njezinom pravednošću”, zaključuje Krstić.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 34, 35
Oblast strane 2,384.73 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ SRBE S KOSOVA PUSTIO NIZ IBAR...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9202b3bb-ae4d-4a27-a349-8d78e90b5160/pdf

Navodi da se unutar Nacionalnog parka Šara nalazi 2400 objekata. Ističe da je Bratislav Nikolić, tadašnji predsjednik općine Štrpce, proveo dvije godine u zatvoru.

“Međutim, postupak rušenja tih nezakonito izgrađenih objekata nije nastavljen i ondje nitko nije ništa srušio, iako je načelnik bio osuđen na dvije godine zatvora. Također, postoji 400 objekata kod jezera Radonjić u Đakovici, tik uz samo jezero. To je najveći izvor pitke vode u cijeloj Metohiji. Znači, tamo nema problema? Zašto je onda sjever Kosova problem?” pita Krstić.

Sigurnosna situacija: međunacionalni odnosi na najnižoj razini od 1999.

“Srbi danas više nisu sigurnosni niti ključni politički čimbenik. Beograd ih je prethodno povukao iz kosovskih institucija, a zatim im je, preko vlastitog sustava političke i ##nancijske kontrole, praktički oduzeo mogućnost samostalnog političkog djelovanja. Institucionalni vakuum koji je time nastao Priština je vrlo brzo i učinkovito popunila. Zbog toga danas gotovo da i nema organiziranog institucionalnog otpora njezinim potezima”, nastavlja Tatjana Lazarević iz KoSSeva. “Albin Kurti vrlo je odlučno iskoristio taj prostor. Na terenu je vidljiva sve izraženija instrumentalizacija policije te regulatornih, inspekcijskih i drugih državnih institucija u svrhu centralizacije vlasti i uspostave potpune institucionalne kontrole nad sjeverom. Takva se politika međunarodnoj zajednici predstavlja kao uspostava reda, vladavine prava i jednakosti pred zakonom, dok je većina Srba doživljava kao etnocentričnu i selektivnu, uz uvjerenje da se isti zakoni na njih primjenjuju mnogo strože nego na Albance te uz primjenu dvostrukih mjerila.”

Kaže dalje da se u međuvremenu promijenio i međunarodni kontekst – Sjedinjene Države danas vode politiku koja se više temelji na konkretnim interesima i transakcijama nego na vrijednostima, a Balkan više nije među njihovim vanjskopolitičkim prioritetima, osim u mjeri u kojoj je važan za energetsku i sigurnosnu stabilnost.

“S druge strane, Europska unija nema političke snage ni jedinstva da odlučnije upravlja procesima čak ni u vlastitom susjedstvu, a kamoli odnosima između Beograda i Prištine. U takvim okolnostima Priština vrlo odlučno koristi politički prostor koji joj se otvorio. Stoga, iako kratkoročno ne očekujem ozbiljnu sigurnosnu eskalaciju, političke napetosti i dalje rastu. Prema mome mišljenju, međunacionalni odnosi na najnižoj su razini još od 1999. godine, a povjerenje između dviju zajednica gotovo da i ne postoji – štoviše, situacija je upravo suprotna. Na Kosovu se njeguje populizam kao poželjan narativ, što se prvenstveno očituje u krutom stavu prema Srbiji i njezinu prikazivanju kao dežurnog krivca za sve; istodobno je Vučićeva politika već više od desetljeća toliko poznata da se o njoj nema što novo dodati, a upravo zato dugoročno raste potencijal za znatno ozbiljniju krizu nego što se to danas možda čini”, zaključuje Tatjana Lazarević. Nexhmedin Spahiu kaže da nakon sukoba u Banjskoj, kad su kosovske vlasti iznenada otkrile naoružane srpske formacije predvođene – pokazalo se – Zvonkom Veselinovićem, obično se kaže “kontroverznim biznismenom”, te ih nakon razmjene vatre protjerale s Kosova, “više nema tko stvarati probleme na sjeveru Kosova”. “Ljudi mogu biti nezadovoljni, ali ne preostaje im ništa osim da prosvjeduju i plaču. Jedina mogućnost za nemire jest napad Vojske Srbije na Kosovo. Nakon Banjske ne može se dogoditi ništa drugo jer su te paralelne strukture koje su držale vlast na sjeveru Kosova pobjegle u Srbiju. Ponovno uspostaviti takve strukture sada je teško”, kaže Spahiu.

Vučić bi Kosovu isključio struju Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić izazvao je nove napetosti u odnosima Beograda i Prištine izjavom da Srbija razmatra mogućnost promjene vodotoka rijeke Ibar koja puni jezero Gazivode i ključno je za snabdjevanje strujom Kosova. Poručio je kako su već uključeni stručnjaci i inženjeri koji bi trebali ispitati takvu opciju, a najavu je povezao s postupcima kosovskih vlasti prema Srbima na području jezera Gazivode.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija spektar
Strana 34, 35
Oblast strane 2,384.73 cm^2
Autor VELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov VUČIĆ SRBE S KOSOVA PUSTIO NIZ IBAR...

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9202b3bb-ae4d-4a27-a349-8d78e90b5160/pdf

Vučić je rekao da Srbija ima “različite razloge” za promjenu vodotoka Ibra te dodao da će se tek vidjeti “što će Albanci raditi i kako će se ponašati” . Iako nije predstavio nikakav konkretan projekt, trasu mogućeg preusmjeravanja niti rokove, njegova je izjava u Prištini protumačena kao prijetnja mogućim posljedicama za vodne resurse Kosova. Tema je posebno osjetljiva zbog važnosti sustava Gazivode/Ujman. Riječ je o jezeru i infrastrukturi povezanoj s opskrbom vodom te energetskim potrebama na sjeveru Kosova i šire. Svaka promjena toka Ibra, čak i ako bi se radovi izvodili na teritoriju Srbije, mogla bi imati posljedice izvan granica Srbije i dodatno otvoriti spor oko upravljanja vodnim resursima. Vučićeva poruka dolazi nakon niza akcija kosovskih vlasti uz Gazivode, gdje su rušeni objekti u vlasništvu lokalnih Srba. Priština tvrdi da je riječ o uklanjanju bespravno sagrađenih objekata na javnom zemljištu, dok Beograd takve poteze opisuje kao pritisak na srpsku zajednicu. Kosovska ministrica Fitore Pacolli ranije je navela da je na tom području srušeno 17 objekata.

Sama ideja o preusmjeravanju Ibra izazvala je brojne reakcije jer bi se radilo o tehnički složenom, skupom i politički izrazito osjetljivom zahvatu. Kritičari upozoravaju da bi promjena prirodnog vodotoka mogla otvoriti pitanja međunarodnog prava, prekograničnog upravljanja vodama i sigurnosti opskrbe stanovništva. Dio srpskih oporbenih i neovisnih glasova Vučićevu je najavu ocijenio prije svega političkom porukom za domaću javnost, a ne realnim infrastrukturnim planom. Reagirala je i Europska unija, poručivši da izjave najviših srpskih dužnosnika o eventualnom preusmjeravanju Ibra ne pridonose normalizaciji odnosa Beograda i Prištine. Rijeka Ibar duga je oko 270 kilometara, izvire u Crnoj Gori, prolazi kroz Srbiju, a zatim ulazi na Kosovo, puneći umjetno jezero Gazivode, čije se dvije trećine nalaze na teritoriju Kosova, a daljnjim tokom se vraća u Srbiju. Vodom iz jezera se opskrbljuju brojni gradovi i općine, a koristi se za navodnjavanje i za hlađenje sustava termoelektrana u Obiliću, koje proizvode većinu električne energije na Kosovu.

Jezero Gazivode umjetno je akumulacijsko jezero građeno tijekom socijalizma, između 1972. i 1977. Nastalo je izgradnjom jedne od najvećih zemljanih brana u Europi, visoke 107 metara, kojom je pregrađen gornji tok rijeke Ibar Nexhmedin Spahiu kaže da nakon sukoba u Banjskoj, kada su kosovske vlasti iznenada otkrile naoružane srpske formacije te ih nakon razmjene vatre protjerale s Kosova, ‘više nema tko stvarati probleme na sjeveru Kosova’ Branislav Krstić, nezavisni srpski novinar i analitičar s Kosova: ‘Ljudi su gradili jer im je to omogućio onaj tko je raspolagao tom imovinom. Sve dok se ne provede državna restitucija, imovina se ne može rušiti jednostranom odlukom, bez sudske odluke’

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 883.5 cm^2
Autor Jadran Kapor

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Dio stranaka ograđuje se od Ratkova suborca, ali ga istovremeno drže na vlasti'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/74d1aefe-46cf-41a6-afca-95d31ff0fb34/pdf

O ČETNIČKOM VOJVODI ANDRIJI MANDIĆU, ŠEFU PARLAMENTA CRNE GORE

'Dio stranaka ograđuje se od Ratkova suborca, ali ga istovremeno drže na vlasti'

Mandić je jedini državnik koji je izrazio sućut u povodu smrti ratnog zločinca Mladića. Budući da Crna Gora slovi kao iduća nova članica EU-a, njegova je izjava itekako odjeknula i u političkim krugovima izvan brdovitog Balkana. 'Time se ne šalje poruka ljudske empatije prema obitelji, nego se svjesno bira način na koji će Mladić biti predstavljen i zapamćen', kaže docentica Đukanović

Jadran Kapor
vijestidrustvenamreza.hr

Predsjednik crnogorskog parlamenta Andrija Mandić jedini je državnik koji je izrazio sućut u povodu smrti ratnog zločinca Ratka Mladića.

Andrija Mandić (gornji red, treći zdesna) na dubrovačkom ratištu 1991. godine, gdje je sudjelovao u pljačkama i paleži PRIVATNI ALBUM

Učinio je to u svoje i u ime svoje stranke, Nove srpske demokratije, i to ne bi bila vijest da **Mandić** nije po rangu treći najviši državni dužnosnik u toj zemlji. Crna Gora slovi kao iduća nova članica Europske unije, pa je Mandićeva izjava itekako odjeknula i u političkim krugovima izvan brdovitog Balkana. Predsjednik Crne Gore **Jakov Milatović** bio je stoga prisiljen brzo reagirati izjavom da "odnos prema porodici preminulog **Ratka Mladića** ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina".

– To nije pitanje političkog stava, već činjenica utvrđena pravomoćnom presudom međunarodnog suda i, kao takva, ne smije biti predmet političkog relativiziranja – rekao je predsjednik i napomenuo da Crna Gora mora poštovati presude međunarodnih sudova, jasno osuđivati ratne zločine, čuvati dostojanstvo žrtava i njihovih obitelji te odbacivati veličanje i relativizaciju zločina.

Međutim, izjava šefa crnogorskog parlamenta nije ni osobito iznenađenje. Andrija Mandić suborac je Ratka Mladića. Bio je na dubrovačkom ratištu, gdje je sudjelovao u pljačkama i paleži, a službu otadžbini nastavio u Vojsci Jugoslavije kao "komandir Lake samohodne artiljerijske baterije iz sastava 5. motorizovane brigade" s kojom se borio protiv mrskog mu NATO-a.

Ponosni je nositelj titule četničkog vojvode, koju je dobio oporukom od vojvode **Mila Rakočevića**, posljednjeg živućeg vojvode, kojemu je ovu titulu osobno dodijelio tu Srbiji rehabilitirani notorni koljač i ratni zločinac **Dragoljub Draža Mihailović**. Doduše, Mandić nije mogao doći na svečanost dodjele titule u šumadijsko selo Ba, jer mu je, kako se poslije pravdao, toga dana bila krsna slava.

Preuzeo titulu ili ne, takvu čast general Mladić za života, recimo, nije uspio dobiti. Iako je na svojoj uniformi tijekom rata u BiH nosio insignije srpske kraljevske dinastije.

Mandić se svim silama u crnogorskom parlamentu borio i protiv priznanja Kosova. Na pet godina zatvora bio je osuđen u sudskom postupku za sudjelovanje u državnom udaru dok je na vlasti bio **Milo Đukanović**.

Porfirijev i Vučićev odličnik

Svi tužitelji iz tog procesa danas su u zatvoru, a tuženici na vlasti. U veljači ove godine postupak je pravomoćno završen oslobađajućom presudom.

Za sve što je Mandić učinio za srpsku stvar, od protivljenja crnogorskoj nezavisnosti, skupštinskoj i UN rezoluciji o Srebrenici, patrijarh srpski **Porfirije** okačio mu je orden Bijelog anđela prvog stupnja. **Milorad Dodik**, lider Republike Srpske, nagradio ga je Ordenom časti sa zlatnim zracima, a srbijanski predsjednik **Aleksandar Vučić** Ordenom srpske zastave prvog stepena.

Hrvatska ga službeno smatra "personom non grata", nepoželjnim.

– Nije sporno pravo da se obitelji preminulog izrazi sućut. Problem je način na koji je to učinjeno: javno, politički demonstrativno, uz oslovljavanje Ratka Mladića isključivo kao "generala" i bez ijedne riječi o njegovim žrtvama i pravomoćno utvrđenoj odgovornosti.

Time se ne šalje poruka obične ljudske empatije prema obitelji, nego se svjesno bira način na koji će Mladić biti predstavljen i zapamćen. Zbog toga ovaj potez nije moguće odvojiti od dugogodišnje politike relativizacije ratnih zločina i glorifikacije njihovih počinitelja – kaže dr. **Nikoleta Đukanović**, docentica podgoričkog Univerziteta Donja Gorica.

– U Crnoj Gori postoji dio prosrpskih političkih partija čiji predstavnici iskreno žale za Mladićem i doživljavaju ga kao dio vlastitog nacionalnog i političkog identiteta. Neki to iskazuju otvoreno, drugi vode računa o trenutnim političkim okolnostima i očekivanjima koja dolaze iz Beograda. Postoji, međutim, i druga grupa političara koji danas šute ili nastupaju umjereније. Ne zato što su suštinski promijenili odnos prema politici 90-ih godina, nego zato što su im potrebni europski legitimitet i određena distanca prema Vučićevu režimu. Ta umjerenost je, po mome mišljenju, prije taktička i privremena nego vrijednosna i trajna. Riječ je, uostalom, o političkim suborcima i ideološkim nasljednicima na čije se zajedništvo i sam Mandić nedavno pozivao u crnogorskom parlamentu – kaže dr. Đukanović.

Prema njezinu dojmu, reakcije građana odražavaju duboku podijeljenost crnogorskog društva. Jedni Mandićev potez doživljavaju kao očekivan i čak opravdan, dok ga građanski i proeuropski orijentirani vide kao moralno neprihvatljiv čin, uvredu za žrtve i još jedan dokaz da se Crna Gora nije jasno suočila sa svojom ulogom i političkim nasljeđem iz ratova devedesetih.

Posebno joj je indikativna reakcija Bošnjačke stranke, koja je osudila veličanje Ratka Mladića, ali iz te je reakcije jasno da se, trenutno, ne razmatra raskid koalicije.

Suštinski problem

– Upravo je to suštinski problem crnogorske politike: stranke se vrijednosno ograđuju od Mandićevih poruka, ali istodobno ostaju njegovi najbliži politički partneri i omogućavaju mu da obavlja jednu od najvažnijih državnih funkcija – kaže dr. Đukanović te dodaje:

– Najtužnije je, zapravo, promatrati državu koja tvrdi da je pred vratima Europske unije, a vrlo važne funkcije u njoj obavljaju političari koji otvoreno veličaju ili relativiziraju lik i djelo Ratka Mladića. Građanske i proeuropske stranke, uključujući Pokret Europa sad i manjinske partije, nemaju problem s tim političarima formirati vlast i biti im ključni partner.

To otvara ozbiljnije pitanje od pojedinačne sućuti: kako je moguće zagovarati europske vrijednosti, suočavanje s prošlošću i poštovanje žrtava, a istodobno bez stvarnih političkih posljedica surađivati s akterima koji te vrijednosti otvoreno dovode u pitanje?

– Nije prvi put da Mandić iz institucionalne uloge predsjednika parlamenta prijeđe u partijski diskurs – kaže politolog **Miloš Perović** iz podgoričke udruge "Alfa centar".

Mandićev istup za dio javnosti pitanje je odnosa prema srpskom identitetu, Mladiću i ratu u BiH, dok drugi dio ovo doživljava kao neprihvatljivo relativiziranje ratnih zločina i dodatno udaljavanje Crne Gore od vrijednosti na kojima pokušava graditi europsku budućnost.

– Zato bih rekao da je možda najvažnija činjenica to što se političko klatno ponovno pomiče. Umjesto da se politička energija troši na europske integracije, reforme i pokušaj izgradnje šireg konsenzusa, ponovno se otvaraju identitetske teme koje vrlo lako mobiliziraju biračko tijelo.

I upravo zbog toga ovaj događaj ne bih promatrao samo kao incident, već kao mogući indikator političkog pozicioniranja pred izbore. Mandićevo djelovanje za sada bih prije promatrao kao dio unutarnje političke dinamike nego kao dokaz da on djeluje po nečijem nalogu.

Nije tajna da hibridno djelovanje prema Crnoj Gori nije prestajalo ni da će ono biti pojačano u završnici EU pregovora. Najveća opasnost za Crnu Goru nije sami strani utjecaj, nego mogućnost da domaći politički interesi počnu raditi u istom pravcu kao taj utjecaj – čak i onda kada nema direktne koordinacije.●

'Reakcije građana odražavaju duboku podijeljenost društva. Jedni Mandićev potez doživljavaju kao opravdan, dok ga oni proeuropski vide kao još jedan dokaz da se Crna Gora nije jasno suočila sa svojom ulogom iz ratova devedesetih'

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 883.5 cm^2
Autor Jadran Kapor

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Dio stranaka ograđuje se od Ratkova suborca, ali ga istovremeno drže na vlasti'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/74d1aefe-46cf-41a6-afca-95d31ff0fb34/pdf

'Dio stranaka ograđuje se od Ratkova suborca, ali ga istovremeno drže na vlasti'

→Mandić je jedini državnik koji je izrazio sućut u povodu smrti ratnog zločinca Mladića. Budući da Crna Gora slovi kao iduća nova članica EU-a, njegova je izjava itekako odjeknula i u političkim krugovima izvan brdovitog Balkana. 'Time se ne šalje poruka ljudske empatije prema obitelji, nego se svjesno bira način na koji će Mladić biti predstavljen i zapamćen', kaže docentica Đukanović

Jadran Kapor

Predsjednik crnogorskog parlamenta Andrija Mandić jedini je državnik koji je izrazio sućut u povodu smrti ratnog zločinca Ratka Mladića.

Učinio je to u svoje i u ime svoje stranke, Nove srpske demokratije, i to ne bi bila vijest da Mandić nije po rangu treći najviši državni dužnosnik u toj zemlji. Crna Gora slovi kao iduća nova članica Europske unije, pa je Mandićeva izjava itekako odjeknula i u političkim krugovima izvan brdovitog Balkana. Predsjednik Crne Gore Jakov Milatović bio je stoga prisiljen brzo reagirati izjavom da "odnos prema porodici preminulog Ratka Mladića ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina".

– To nije pitanje političkog stava, već činjenica utvrđena pravomoćnom presudom međunarodnog suda i, kao takva, ne smije biti predmet političkog relativiziranja – rekao je predsjednik i napomenuo da Crna Gora mora poštovati presude međunarodnih sudova, jasno osuđivati ratne zločine, čuvati dostojanstvo žrtava i njihovih obitelji te odbacivati veličanje i relativizaciju zločina. Međutim, izjava šefa crnogorskog parlamenta nije ni osobito iznenađenje. Andrija Mandić suborac je Ratka Mladića. Bio je na dubrovačkom ratištu, gdje je sudjelovao u pljačkama i paleži, a službu otadžbini nastavio u Vojsci Jugoslavije kao "komandir Lake samohodne artiljerijske baterije iz sastava 5. motorizovane brigade" s kojom se borio protiv mrskog mu NATO-a.

Ponosni je nositelj titule četničkog vojvode, koju je dobio oporukom od vojvode Mila Rakočevića, posljednjeg živućeg vojvode, kojemu je ovu titulu osobno dodijelio (u Srbiji rehabilitirani) notorni koljač i ratni zločinac Dragoljub Draža Mihailović. Doduše, Mandić nije mogao doći na svečanost dodjele titule u šumadijsko selo Ba, jer mu je, kako se poslije pravdao, toga dana bila krsna slava.

Preuzeo titulu ili ne, takvu čast general Mladić za života, recimo, nije uspio dobiti. Iako je na svojoj uniformi tijekom rata u BIH nosio insignije srpske kraljevske dinastije.

Mandić se svim silama u crnogorskom parlamentu borio i protiv priznanja Kosova. Na pet godina zatvora bio je osuđen u sudskom postupku za sudjelovanje u državnom udaru dok je na vlasti bio Milo Đukanović.

Porfrijev i Vučićev odličnik

Svi tužitelji iz tog procesa danas su u zatvoru, a tuženici na vlasti. U veljači ove godine postupak je pravomoćno završen oslobađajućom presudom. Za sve što je Mandić učinio za srpsku stvar, od protivljenja crnogorskoj nezavisnosti, skupštinskoj i UN rezoluciji o Srebrenici, patrijarh srpski Por##rije okačio mu je orden Bijelog anđela prvog stupnja. Milorad Dodik, lider Republike Srpske, nagradio ga je Ordenom časti sa zlatnim zracima, a srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić Ordenom srpske zastave prvog stepena. Hrvatska ga službeno smatra "personom non grata", nepoželjnim.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 883.5 cm^2
Autor Jadran Kapor

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Dio stranaka ograđuje se od Ratkova suborca, ali ga istovremeno drže na vlasti'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/74d1aefe-46cf-41a6-afca-95d31ff0fb34/pdf

– Nije sporno pravo da se obitelji preminulog izrazi sućut. Problem je način na koji je to učinjeno: javno, politički demonstrativno, uz oslovljavanje Ratka Mladića isključivo kao "generala" i bez ijedne riječi o njegovim žrtvama i pravomoćno utvrđenoj odgovornosti.

Time se ne šalje poruka obične ljudske empatije prema obitelji, nego se svjesno bira način na koji će Mladić biti predstavljen i zapamćen. Zbog toga ovaj potez nije moguće odvojiti od dugogodišnje politike relativizacije ratnih zločina i glori-##kacije njihovih počinitelja – kaže dr. Nikoleta Đukanović, docentica podgoričkog Univerziteta Donja Gorica. – U Crnoj Gori postoji dio prosrpskih političkih partija čiji predstavnici iskreno žale za Mladićem i doživljavaju ga kao dio vlastitog nacionalnog i političkog identiteta. Neki to iskazuju otvoreno, drugi vode računa o trenutnim političkim okolnostima i očekivanjima koja dolaze iz Beograda. Postoji, međutim, i druga grupa političara koji danas šute ili nastupaju umjerenije. Ne zato što su suštinski promijenili odnos prema politici 90ih godina, nego zato što su im potrebni europski legitimitet i određena distanca prema Vučićevu režimu.

Ta umjerenost je, po mome mišljenju, prije taktička i privremena nego vrijednosna i trajna. Riječ je, uostalom, o političkim suborcima i ideološkim nasljednicima na čije se zajedništvo i sam Mandić nedavno pozivao u crnogorskom parlamentu – kaže dr. Đukanović.

Prema njezinu dojmu, reakcije građana odražavaju duboku podijeljenost crnogorskog društva. Jedni Mandićev potez doživljavaju kao očekivan i čak opravdan, dok ga građanski i proeuropski orijentirani vide kao moralno neprihvatljiv čin, uvredu za žrtve i još jedan dokaz da se Crna Gora nije jasno suočila sa svojom ulogom i političkim nasljeđem iz ratova devedesetih.

Posebno joj je indikativna reakcija Bošnjačke stranke, koja je osudila veličanje Ratka Mladića, ali iz te je reakcije jasno da se, trenutno, ne razmatra raskid koalicije.

Suštinski problem

– Upravo je to suštinski problem crnogorske politike: stranke se vrijednosno ograđuju od Mandićevih poruka, ali istodobno ostaju njegovi naj-

'Reakcije građana odražavaju duboku podijeljenost društva. Jedni Mandićev potez doživljavaju kao opravdan, dok ga oni proeuropski vide kao još jedan dokaz da se Crna Gora nije jasno suočila sa svojom ulogom iz ratova devedesetih' bliži politički partneri i omogućavaju mu da obavlja jednu od najvažnijih državnih funkcija – kaže dr. Đukanović te dodaje: – Najtužnije je, zapravo, promatrati državu koja tvrdi da je pred vratima Europske unije, a vrlo važne funkcije u njoj obavljaju političari koji otvoreno veličaju ili relativiziraju lik i djelo Ratka Mladića. Građanske i proeuropske stranke, uključujući Pokret Europa sad i manjinske partije, nemaju problem s tim političarima formirati vlast i biti im ključni partner. To otvara ozbiljnije pitanje od pojedinačne sućuti: kako je moguće zagovarati europske vrijednosti, suočavanje s prošlošću i poštovanje žrtava, a istodobno bez stvarnih političkih posljedica surađivati s akterima koji te vrijednosti otvoreno dovode u pitanje?

– Nije prvi put da Mandić iz institucionalne uloge predsjednika parlamenta prijeđe u partijski diskurs – kaže politolog Miloš Perović iz podgoričke udruge "Alfa centar". Mandićev istup za dio javnosti pitanje je odnosa prema srpskom identitetu, Mladiću i ratu u BIH, dok drugi dio ovo doživljava kao neprihvatljivo relativiziranje ratnih zločina i dodatno udaljavanje Crne Gore od vrijednosti na kojima pokušava graditi europsku budućnost.

– Zato bih rekao da je možda najvažnija činjenica to što se političko klatno ponovno pomiče. Umjesto da se politička energija troši na europske integracije, reforme i pokušaj izgradnje šireg konsenzusa, ponovno se otvaraju identitetske teme koje vrlo lako mobiliziraju biračko tijelo.

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 5
Oblast strane 883.5 cm^2
Autor Jadran Kapor

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'Dio stranaka ograđuje se od Ratkova suborca, ali ga istovremeno drže na vlasti'

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/74d1aefe-46cf-41a6-afca-95d31ff0fb34/pdf

I upravo zbog toga ovaj događaj ne bih promatrao samo kao incident, već kao mogući indikator političkog pozicioniranja pred izbore. Mandićevo djelovanje za sada bih prije promatrao kao dio unutarnje političke dinamike nego kao dokaz da on djeluje po nečijem nalogu. Nije tajna da hibridno djelovanje prema Crnoj Gori nije prestajalo ni da će ono biti pojačano u završnici EU pregovora. Najveća opasnost za Crnu Goru nije sami strani utjecaj, nego mogućnost da domaći politički interesi počnu raditi u istom pravcu kao taj utjecaj – čak i onda kada nema direktne koordinacije.•

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine Novi list - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 4, 5
Oblast strane 1,059.25 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/58a77e7f-e78b-4a2e-94fe-7b8725d4ee6a/pdf

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 4, 5
Oblast strane 1,059.25 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/58a77e7f-e78b-4a2e-94fe-7b8725d4ee6a/pdf

NIKAD MIRA Dijametralno oprečne reakcije na smrt ratnog zločinca u haškom zatvoru, r

Svijet misli na Mladićeve ž
Beograd mu sprema državn

Sigurno je da će general Mladić imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. General Mladić je general i znaju se protokoli, rekao je srbijanski ministar pravde Nenad Vujić

Zlatko CRNČEC

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić rekao je jučer da se još uvijek ne zna gdje će biti pokopan Ratko Mladić, dok je ministar pravde u Vladi Srbije Nenad Vujić izjavio da gdje god to bilo, bit će napravljeno uz »najviše vojne i državne počasti«.

Vučić je jučer popodne rekao da Srbija još uvijek nije dobila nikakvu službenu informaciju iz Haaga o tome kada će Mladićevo tijelo biti predano obitelji i dopremljeno u Srbiju, te je pozvao medije da ne nagadaju o mjestu i datumu pogreba.

- Mi i dalje ne znamo ništa. Poslali smo naše timove u Haag da pomognu oko prijevoza i svega drugog, da budu u kontaktu s obitelji i da vide kakvi su njihovi planovi. Za sada ne mogu ništa više reći jer nismo dobili ništa iz Haaga, rekao je Vučić. Dodao je da je razgovarao i s liderom BiH Srba Miloradom Dodikom, budući da je »Mladić bio komandant Glavnog štaba Vojske Republike Srpske«.

PIXSELL

Bakljada za ratnog zločinca na Varadinskom mostu u Novom Sadu

ARMIN DURGUT/PIXSELL

Nitko Srbiji ne nameće Mladićeve zločine, ali kada država stane iza čovjeka osuđenog za genocid i od njega pravi državnog heroja, onda sama na svoja leđa stavlja političku i moralnu odgovornost za nasljeđe koje slavi

Elmedin Konaković

Srbija sama bira

- Moramo razgovarati i s Republikom Srpskom, ali ne moramo ni s kim drugim razgovarati dok ne dobijemo drugačije upute ili želje obitelji. Načuli smo kao jednu od mogućnosti da general bude sahranjen u Beogradu, pored svoje kćeri. Hoće li tako biti, mi i dalje ne znamo. Tijelo se ne nalazi u našoj zemlji i još nam nisu rekli kada ćemo moći da ga preuzmemo i dopremimo u Srbiju, rekao je Vučić. Dodao je da ne zna »ni kada će tijelo doći u Srbiju, ni kada će biti sahrana«.

- Niti hoće li Republika Srpska preuzeti najveći dio organizacije ili ćemo to mi napraviti. Ako sahrana bude u Srbiji, svakako ćemo osigurati potrebnu logistiku, ali u ovom trenutku ništa ne možemo znati, rekao je Vučić. On nije govorio da će Mladić biti sahranjen s počastima, ali je to rekao ministar Vujić.

On je rekao da će Mladić »biti sahranjen uz najviše državne i vojne počasti«, naglašavajući da će konačnu odluku o mjestu pogreba donijeti obitelj.

- Sigurno je da će general Mladić imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. General Mladić je general i znaju se protokoli. Zna se i njegova uloga, ali i ono što pripada generalu Mladiću sigurno će biti ispoštovano, rekao je Vujić.

Glavni tajnik UN-a Antonio Guterres izrazio je podršku žrtvama zločina koje je počinio bivši vojni zapovjednik bosanskih Srba Ratko Mladić. Šef Ujedinjenih naroda »izražava svoju solidarnost sa žrtvama, preživjelima i njihovim obiteljima koje su pretrpjele zločine za koje je Mladić proglašen krivim«, izjavio je njegov glasnogovornik u priopćenju.

Ministar vanjskih poslova BiH Elmedin Konaković izjavio je jučer kako je najavom organiziranja državnog sprovoda za osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića Srbija izravno preuzela odgovornost i za zločine koje je on počinio. Dodao je da nitko Srbiji ne nameće zločinca Ratka Mladića, već ga ona sama bira.

- Nitko Srbiji ne nameće njegove zločine, ali kada država stane iza čovjeka osuđenog za genocid i od njega pravi državnog heroja, onda sama na svoja leđa stavlja političku i moralnu odgovornost za nasljeđe koje slavi. Ako je vaš general, onda objasnite svijetu zašto državnim počastima grlite čovjeka osuđenog za genocid, ubijanje, protjerivanje, ubijanje civila, trudnica, malih beba. Ne nameće vam nitko kolektivnu krivnju, sami birate da se identificirate s osuđenim počiniteljem genocida, rekao je Konaković.

Žalovanje u Banjoj Luci

Kao što se moglo i očekivati, najpodjeljenije reakcije bile su u susjednoj BiH. U jednom entitetu, Republici Srpskoj žalovalo se zbog Mladićeve smrti, a u drugom, Federaciji BiH, ljudi su se prisjećali njegovih žrtava. Pa je tako u četvrtak uvečer po gradovima RS-a na desetine i stotine ljudi slavilo Mladića. S druge pak strane u Sarajevu se baš danas obilježavala 31. obljetnica masakra na tržnici Markale u središtu grada u kojemu su Mladićeve snage 1995. godine ubile 43 osobe, a njih više od 80 ranile. Nakon što je potvrđena vijest o Mladićevoj smrti, u središnjoj pravoslavnoj crkvi u Banjoj Luci u četvrtak uvečer za njega je organizirana molitva, a na njoj je prisutan bio i neformalni lider Srba u BiH Milorad Dodik.

Dodik je nakon okupljanja poručio da se »srpskom

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 4, 5
Oblast strane 1,059.25 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/58a77e7f-e78b-4a2e-94fe-7b8725d4ee6a/pdf

gija nepovratno podijeljena

rtve, a ni pogreb

Predsjednik Crne Gore osudio relativizaciju zločina

Arhiva NL

Jakov Milatović

Hrvatsko Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (MVEP) osudilo je jučer izraze sućuti predsjednika Skupštine Crne Gore Andrije Mandića u povodu Mladićeve smrti. U priopćenju MVEP-a piše da je to »neprihvatljivo«, te da ne pomaže na putu Crne Gore prema članstvu u Europskoj uniji.

- Izražavanje sućuti povodom smrti pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića od strane predsjednika Skupštine Crne Gore neprihvatljivo je i protivno vrijednostima na kojima počiva Europska unija. Hrvatska će u pristupnim pregovorima nastaviti inzistirati na dosljednom ispunjavanju svih kriterija, uključujući suočavanje s prošlošću, procesuiranje ratnih zločina, poštovanje presuda međunarodnih sudova i dobrosusjedske odnose, navodi se u objavi MVEP-a na X-u. Dodaje se da »ovakve poruke ne pridonose europskom putu Crne Gore«.

Istup Andrije Mandića osudio je i predsjednik Crne Gore Jakov Milatović. Istaknuo je da je Mladićeva odgovornost utvrđena pravomoćnom presudom međunarodnog suda.

- Odnos prema obitelji pokojnika ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina, priopćeno je iz Milatovićeva kabineta. Crna Gora, dodali su, mora poštovati presude međunarodnih sudova, jasno osuditi ratne zločine i čuvati dostojanstvo žrtava i njihovih obitelji. Svaki pokušaj veličanja ili relativizacije ratnih zločina mora se odbiti.

narodu ne može zabraniti kako će pamtiti Mladića«.

- Mladić je ostao upisan u povijesti kao zapovjednik Vojske Republike Srpske. Ne možete zabraniti, ne možete izbrisati osjećaje. Srpski narod ima pravo na vlastiti odnos prema Mladiću, rekao je Dodik. S Dodikom je bio i entitetski premijer Savo Minić.

Počast Mladiću odali su i najistaknutiji čelnici oporbe u RS-u među kojima su gradonačelnik Banje Luke Draško Stanivuković, kao i kandidati Srpske demokratske stranke (SDS) za predsjednika RS i člana Predsjedništva BiH na predstojećim izborima Branko Blanuša i Mladen Božović. Oni su sudjelovali u molitvi za Mladića u jednom manastiru na Ozrenu. U četvrtak navečer organizirana su veća okupljanja u Zvorniku i Višegradu, a sudionici su tamo izvikivali Mladićevo ime te upriličili vatromet odajući mu na taj način počast.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 4, 5
Oblast strane 1,059.25 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/58a77e7f-e78b-4a2e-94fe-7b8725d4ee6a/pdf

Sigurno je da će general Mladić imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. General Mladić je general i znaju se protokoli, rekao je srbijanski ministar pravde Nenad Vujić

Zlatko CRNČEC

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić rekao je jučer da se još uvijek ne zna gdje će biti pokopan Ratko Mladić, dok je ministar pravde u Vladi Srbije Nenad Vujić izjavio da gdje god to bilo, bit će napravljeno uz »najviše vojne i državne počasti«.

Vučić je jučer popodne rekao da Srbija još uvijek nije dobila nikakvu službenu informaciju iz Haaga o tome kada će Mladićevo tijelo biti predano obitelji i dopremljeno u Srbiju, te je pozvao medije da ne nagađaju o mjestu i datumu pogreba.

- Mi i dalje ne znamo ništa. Poslali smo naše timove u Haag da pomognu oko prijevoza i svega drugog, da budu u kontaktu s obitelji i da vide kakvi su njihovi planovi. Za sada ne mogu ništa više reći jer nismo dobili ništa iz Haaga, rekao je Vučić. Dodao je da je razgovarao i s liderom BIH Srba Miloradom Dodikom, budući da je » Mladić bio komandant Glavnog štaba Vojske Republike Srpske«.

Srbija sama bira - Moramo razgovarati i s Republikom Srpskom, ali ne moramo ni s kim drugim razgovarati dok ne dobijemo drugačije upute ili želje obitelji. Načuli smo kao jednu od mogućnosti da general bude sahranjen u Beogradu, pored svoje kćeri. Hoće li tako biti, mi i dalje ne znamo. Tijelo se ne nalazi u našoj zemlji i još nam nisu rekli kada ćemo moći da ga preuzmemo i dopremimo u Srbiju, rekao je Vučić. Dodao je da ne zna »ni kada će tijelo doći u Srbiju, ni kada će biti sahrana«. - Niti hoće li Republika Srpska preuzeti najveći dio organizacije ili ćemo to mi napraviti. Ako sahrana bude u Srbiji, svakako ćemo osigurati potrebnu logistiku, ali u ovom trenutku ništa ne možemo znati, rekao je Vučić. On nije govorio da će Mladić biti sahranjen s počastima, ali je to rekao ministar Vujić. On je rekao da će Mladić »biti sahranjen uz najviše državne i vojne počasti«, naglašavajući da će konačnu odluku o mjestu pogreba donijeti obitelj.

- Sigurno je da će general Mladić imati sve vojne i državne počasti koje mu pripadaju kada govorimo o državi. General Mladić je general i znaju se protokoli. Zna se i njegova uloga, ali i ono što pripada generalu Mladiću sigurno će biti ispoštovano, rekao je Vujić.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 4, 5
Oblast strane 1,059.25 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/58a77e7f-e78b-4a2e-94fe-7b8725d4ee6a/pdf

Glavni tajnik UN-a Antonio Guterres izrazio je podršku žrtvama zločina koje je počinio bivši vojni zapovjednik bosanskih Srba Ratko Mladić. Šef Ujedinjenih naroda »izražava svoju solidarnost sa žrtvama, preživjelima i njihovim obiteljima koje su pretrpjele zločine za koje je Mladić proglašen krivim«, izjavio je njegov glasnogovornik u priopćenju. Ministar vanjskih poslova BIH Elmedin Konaković izjavio je jučer kako je najavom organiziranja državnog sprovoda za osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića Srbija izravno preuzela odgovornost i za zločine koje je on počinio. Dodao je da nitko Srbiji ne nameće zločinca Ratka Mladića, već ga ona sama bira. - Nitko Srbiji ne nameće njegove zločine, ali kada država stane iza čovjeka osuđenog za genocid i od njega pravi državnog heroja, onda sama na svoja leđa stavlja političku i moralnu odgovornost za nasljeđe koje slavi. Ako je vaš general, onda objasnite svijetu zašto državnim počastima grlite čovjeka osuđenog za genocid, ubijanje, protjerivanje, ubijanje civila, trudnica, malih beba. Ne nameće vam nitko kolektivnu krivnju, sami birate da se identificirate s osuđenim počiniteljem genocida, rekao je Konaković. Žalovanje u Banjoj Luci Kao što se moglo i očekivati, najpodjeljenije reakcije bile su u susjednoj BIH. U jednom entitetu, Republici Srpskoj žalovalo se zbog Mladićeve smrti, a u drugom, Federaciji BIH, ljudi su se prisjećali njegovih žrtava. Pa je tako u četvrtak uvečer po gradovima RS-a na desetine i stotine ljudi slavilo Mladića. S druge pak strane u Sarajevu se baš danas obilježavala 31. obljetnica masakra na tržnici Markale u središtu grada u kojemu su Mladićeve snage 1995. godine ubile 43 osobe, a njih više od 80 ranile. Nakon što je potvrđena vijest o Mladićevoj smrti, u središnjoj pravoslavnoj crkvi u Banjoj Luci u četvrtak uvečer za njega je organizirana molitva, a na njoj je prisutan bio i neformalni lider Srba u BIH Milorad Dodik.

Dodik je nakon okupljanja poručio da se »srpskom

»

Nitko Srbiji ne nameće

Mladićeve zločine, ali kada država stane iza čovjeka osuđenog za genocid i od njega pravi državnog heroja, onda sama na svoja leđa stavlja političku i moralnu odgovornost za nasljeđe koje slavi

Elmedin Konaković narodu ne može zabraniti kako će pamtiti Mladića«. - Mladić je ostao upisan u povijesti kao zapovjednik Vojske Republike Srpske. Ne možete zabraniti, ne možete izbrisati osjećaje. Srpski narod ima pravo na vlastiti odnos prema Mladiću, rekao je Dodik. S Dodikom je bio i entitetski premijer Savo Minić.

Počast Mladiću odali su i najistaknutiji čelnici oporbe u RS-u među kojima su gradonačelnik Banje Luke Draško Stanivuković, kao i kandidati Srpske demokratske stranke (SDS) za predsjednika RS i člana Predsjedništva BIH na predstojećim izborima Branko Blanuša i Mladen Božović. Oni su sudjelovali u molitvi za Mladića u jednom manastiru na Ozrenu. U četvrtak navečer organizirana su veća okupljanja u Zvorniku i Višegradu, a sudionici su tamo izvikivali Mladićevo ime te upriličili vatromet odajući mu na taj način počast.

Predsjednik Crne Gore osudio relativizaciju zločina

Hrvatsko Ministarstvo vanjskih i europskih poslova (MVEP) osudilo je jučer izraze sućuti predsjednika Skupštine Crne Gore Andrije Mandića u povodu Mladićeve smrti. U priopćenju MVEP-a piše da je to »neprihvatljivo«, te da ne pomaže na putu Crne Gore prema članstvu u Europskoj uniji.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Naslovna
Strana 1, 4, 5
Oblast strane 1,059.25 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Svijet misli na Mladićeve žrtve, a Beograd mu sprema državni pogreb

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/58a77e7f-e78b-4a2e-94fe-7b8725d4ee6a/pdf

- Izražavanje sućuti povodom smrti pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića od strane predsjednika Skupštine Crne Gore neprihvatljivo je i protivno vrijednostima na kojima počiva Europska unija. Hrvatska će u pristupnim pregovorima nastaviti inzistirati na dosljednom ispunjavanju svih kriterija, uključujući suočavanje s prošlošću, procesuiranje ratnih zločina, poštovanje presuda međunarodnih sudova i dobrosusjedske odnose, navodi se u objavi MVEP-a na X-u. Dodaje se da »ovakve poruke ne pridonose europskom putu Crne Gore«.

Istup Andrije Mandića osudio je i predsjednik Crne Gore Jakov Milatović. Istaknuo je da je Mladićeva odgovornost utvrđena pravomoćnom presudom međunarodnog suda. - Odnos prema obitelji pokojnika ne može biti izgovor za relativizaciju ratnih zločina, priopćeno je iz Milatovićeva kabineta. Crna Gora, dodali su, mora poštovati presude međunarodnih sudova, jasno osuditi ratne zločine i čuvati dostojanstvo žrtava i njihovih obitelji. Svaki pokušaj veličanja ili relativizacije ratnih zločina mora se odbiti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija

Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 307.48 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC Piše

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/75796fa0-eeeb-4acc-bff8-953d478f83d9/pdf

Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Nije to naprosto moglo biti nikako drugačije. I mrtav Ratko Mladić podijelio je Balkan. Na jednoj strani, uz rijetke iznimke, Srbi. Na drugoj više-manje svi ostali. Drugo se nije moglo ni očekivati. Preminuli ratni vođa bosanskih Srba i ratni zločinac tako se pridružio dugačkoj listi događaja i ljudi oko kojih se balkanski narodi ne slažu i oko kojih se baš nikada neće složiti. Za ogromnu većinu Srba, barem onih s lijeve strane Drine, on je osoba koja je vodila njihovu vojsku u najtežim trenucima rata u BiH. Za Bošnjake i Hrvate on je uvijek bio i uvijek će ostati ratni zločinac čija je vojska napravila neopisive zločine prvo u Hrvatskoj, a potom i u BiH. Zločine među koje spada, za to je uostalom osuđen u Haagu na doživotnu robiju, i onaj najgori – genocid. Ali čak ni ta presuda neće pokolebati one na srpskoj strani koji u Mladiću vide tek još jednog u dugom nizu srpskih ratnih junaka. I to će tako ostati dok je svijeta i vijeka.

Međutim, ovdje postoji još jedna važna stvar. Mladić i sve što je on radio i napravio stvar je prošlosti. One koje je završila prije nešto više od 30 godina. Međutim, njegova je sahrana, točnije način na koji će se ona obaviti, itekako stvar sadašnjosti i budućnosti. I to u smislu na koji će država Srbija to odraditi. Njeno vodstvo opet igra sitni vez koji im u zadnje vrijeme itekako uspijeva. Neki lideri najvažnijih članica EU-a Vučiću gotovo da jedu iz ruke. Prodaju mu se najmoderniji borbeni zrakoplovi. Njihovi najviši vojni dužnosnici dolaze na njegove vojne parade na kojima im on ponosno pokazuje najmoderniju ofenzivnu vojnu opremu kupljenu u Kini. Na proslavama njihovih najviših državnih praznika postavljaju ga u prve redove. Najavljuju milijarde eura teške investicije u Srbiju. I to bez nekog prevelikog obzira za svoje navodne saveznike u NATO-u. Od kojih su neki eto ujedno članice i EU-a. Kao što je na primjer Hrvatska.

I sada će ipak doći jedan lakmus papir, zvan pogreb čovjeka osuđenog na doživotni zatvor zbog toga jer je napravio genocid. U Beogradu igraju staru igru. Široj javnosti potpuno nepoznati ministar pravde otvoreno najavljuje da će država Srbija organizirati državni pogreb jednoj takvoj osobi uz najviše državne i vojne počasti. Naravno Vučić to nije tako izravno rekao. Išao je u svojoj izjavi okolo nakolo, ali najviše državne i vojne počasti ipak spomenuo nije. Rekao je tek da je Mladić bio general.

Ako bi se usred Beograda, pogreb će najvjerojatnije biti tamo, dogodilo da zaista Mladić bude ispraćen na vječni počinak uz najavljene najviše vojne i državne počasti, a da to u EU-u prođe bez ikakvog odgovora, onda bi i Hrvatska trebalo jako dobro razmisliti oko nekih stvari. Ako će najviši dužnosnici najvažnijih europskih država gledati na drugu stranu dok će se to događati, a osude dolaziti samo iz potpuno nevažnog Europskog parlamenta, to bi bio još jedan dokaz da Vučić ima povlašten status u najvišim europskim političkim krugovima. A to bi bilo definitivno i veliko ponižnje za sve žrtve koje su izgubile život u ratu kakvog je vodila Vojska Republike Srpske. Kojoj je na čelu između 1992. i 1996. na čelu bio Ratko Mladić. Koji je cijelo to vrijeme, kao uostalom i svi njegovi časnici i dočasnici, plaću, a kasnije i mirovinu, primao iz Beograda. Baš će biti zanimljivo, ali i jako znakovito, kako će Bruxelles reagirati na ovo najnovije muljanje iz Beograda. Naravno, Vučiću nije lako. On mora, naprosto mora, odraditi pogreb sa svim tim počastima mjesec i pol ili dva prije srpskih parlamentarnih izbora. Jer bi inače mogao izgubiti znatan broj desnih glasača za koje je Mladić neupitno samo i jedino još jedan u nepreglednom nizu srpskih vojnih junaka i mučenika. A Bruxelles itekako ima i uvijek je imao razumijevanja za takve delikatne trenutke i probleme u kojima bi se našao njihov omiljeni političar na Balkanu. Ako mu to dopuste i ovaj put, onda bi to bio svojevrsni znak za uzbunu za neke druge zemlje u ovom dijelu Europe. Među njima, naravno, i za Hrvatsku. Jer ako bi ovo Vučiću prošlo samo tako, onda bi to bio definitivni dokaz na koga ovdje igraju neki najvažniji europski igrači.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 29, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 2
Oblast strane 307.48 cm^2
Autor Zlatko CRNČEC Piše

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/75796fa0-eeeb-4acc-bff8-953d478f83d9/pdf

Mladićev pogreb nije stvar prošlosti

Nije to naprosto moglo biti nikako drugačije.

I mrtav Ratko Mladić podijelio je Balkan. Na jednoj strani, uz rijetke iznimke, Srbi. Na drugoj više-manje svi ostali. Drugo se nije moglo ni očekivati. Preminuli ratni vođa bosanskih Srba i ratni zločinac tako se pridružio dugačkoj listi događaja i ljudi oko kojih se balkanski narodi ne slažu i oko kojih se baš nikada neće složiti. Za ogromnu većinu Srba, barem onih s lijeve strane Drine, on je osoba koja je vodila njihovu vojsku u najtežim trenucima rata u BIH. Za Bošnjake i Hrvate on je uvijek bio i uvijek će ostati ratni zločinac čija je vojska napravila neopisive zločine prvo u Hrvatskoj, a potom i u BIH. Zločine među koje spada, za to je uostalom osuđen u Haagu na doživotnu robiju, i onaj najgori – genocid. Ali čak ni ta presuda neće pokolebati one na srpskoj strani koji u Mladiću vide tek još jednog u dugom nizu srpskih ratnih junaka. I to će tako ostati dok je svijeta i vijeka. M eđutim, ovdje postoji još jedna važna stvar. Mladić i sve što je on radio i napravio stvar je prošlosti. One koje je završila prije nešto više od 30 godina. Međutim, njegova je sahrana, točnije način na koji će se ona obaviti, itekako stvar sadašnjosti i budućnosti. I to u smislu na koji će država Srbija to odraditi. Njeno vodstvo opet igra sitni vez koji im u zadnje vrijeme itekako uspijeva. Neki lideri najvažnijih članica EU-a Vučiću gotovo da jedu iz ruke. Prodaju mu se najmoderniji borbeni zrakoplovi. Njihovi najviši vojni dužnosnici dolaze na njegove vojne parade na kojima im on ponosno pokazuje najmoderniju ofenzivnu vojnu opremu kupljenu u Kini. Na proslavama njihovih najviših državnih praznika postavljaju ga u prve redove. Najavljuju milijarde eura teške investicije u Srbiju. I to bez nekog prevelikog obzira za svoje navodne saveznike u NATO-u. Od kojih su neki eto ujedno članice i EU-a. Kao što je na primjer Hrvatska.

Isada će ipak doći jedan lakmus papir, zvan pogreb čovjeka osuđenog na doživotni zatvor zbog toga jer je napravio genocid. U Beogradu igraju staru igru. Široj javnosti potpuno nepoznati ministar pravde otvoreno najavljuje da će država Srbija organizirati državni pogreb jednoj takvoj osobi uz najviše državne i vojne počasti. Naravno, Vučić to nije tako izravno rekao. Išao je u svojoj izjavi okolo naokolo, ali najviše državne i vojne počasti ipak spomenuo nije. Rekao je tek da je Mladić bio general. A ko bi se usred Beograda, pogreb će najvjerojatnije biti tamo, dogodilo da zaista Mladić bude ispraćen na vječni počinak uz najavljene najviše vojne i državne počasti, a da to u EU-u prođe bez ikakvog odgovora, onda bi i Hrvatska trebalo jako dobro razmisliti oko nekih stvari. Ako će najviši dužnosnici najvažnijih europskih država gledati na drugu stranu dok će se to događati, a osude dolaziti samo iz potpuno nevažnog Europskog parlamenta, to bi bio još jedan dokaz da Vučić ima povlašten status u najvišim europskim političkim krugovima. A to bi bilo definitivno i veliko poniženje za sve žrtve koje su izgubile život u ratu kakvog je vodila Vojska Republike Srpske. Kojoj je na čelu između 1992. i 1996. na čelu bio Ratko Mladić. Koji je cijelo to vrijeme, kao uostalom i svi njegovi časnici i dočasnici, plaću, a kasnije i mirovinu, primao iz Beograda. Baš će biti zanimljivo, ali i jako znakovito, kako će Bruxelles reagirati na ovo najnovije muljanje iz Beograda. Naravno, Vučiću nije lako. On mora, naprosto mora, odraditi pogreb sa svim tim počastima mjesec i pol ili dva prije srpskih parlamentarnih izbora. Jer bi inače mogao izgubiti znatan broj desnih glasača za koje je Mladić neupitno samo i jedino još jedan u nepreglednom nizu srpskih vojnih junaka i mučenika. A Bruxelles itekako ima i uvijek je imao razumijevanja za takve delikatne trenutke i probleme u kojima bi se našao njihov omiljeni političar na Balkanu. Ako mu to dopuste i ovaj put, onda bi to bio svojevrsni znak za uzbunu za neke druge zemlje u ovom dijelu Europe. Među njima, naravno, i za Hrvatsku. Jer ako bi ovo Vučiću prošlo samo tako, onda bi to bio definitivni dokaz na koga ovdje igraju neki najvažniji europski igrači.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 21
Oblast strane 199.98 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov ALEKSANDAR VUČIĆ PORUČIO: "NEKA HRVATI PRATE MENE I UČE"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f365193b-b9a6-41b2-bbf5-1fe8fdf609dd/pdf

REAGIRANJA

ALEKSANDAR VUČIĆ PORUČIO: "NEKA HRVATI PRATE MENE I UČE"

@SNEŽANA ANDREJEV MAJCAN Ma dajte ga ignorirajte. On baš želi biti u centru pažnje i huškati ljude jedne protiv drugih. Ne hranite tog trola skrećući pažnju na njega. **@TOMO CH STUGLIN** Učite, ovako se skupljaju poeni za izbore kad je narod priglup, s obje strane. **@ŠIMUN JOSIĆ** Ovaj je u kampanji - HDZ mu nabaci, a on volejem i dižu mu popularnostu Srbiji. **@SASA SALE MARTON** Lik je psiho. **@JOSIP GAJSKI** Ne mogu te drugačije nazvat nego kretenom. Daj malo slušaj svoj narod pa će ti bit sve jasno, a nas Hrvate ne spominji često, vjerojatno imaš noćnu moru od '90, '91. sve do 95. **@JANKO POLIC** Lik je uvjeren da je pametan. Slatko. **@RUZICA ECIMOVIC** Naučit će njega pameti njegovi studenti. **@BOBO BAČA SLAVONAC** Glupan na kvadrat. **@ZELJKO HVALEC** Tebe Šešelj uči. **@FRANJO SPUDIĆ** Ovakve benetine svijet još nije vidio. **@LIDIJA FERINA** Nebitan. **@MATO KOVACEVIC** Kako vam se da raspravljati s osobom koja je huškala narod da ide u rat protiv svojih susjeda, dovodila spodobu kakav je i on da pucaju na građane Sarajeva, djecu, žene i sve što se kretalo. On je trebao biti na robiji, a ne predsjednik naroda koji je stradao, kao i svi drugi na ovim prostorima. Poveo svoj narod u rat, narod stradao, a on predsjednik. On je najviše profitirao u ratu. Nisu ga zatvorili nego pustili da izdaje svoj narod i državu. **@IVICA BRICO BRILE** Od tebe da uče kako se vodi politika pa ti si zadnja rupa na svirali i svijetu k'o i mi. Ti si jadnik k'o i naši političari, živiš na kredit k'o i cijeli Balkan. Di su tvornice, di je industrija, di su nova radna mjesta? Cila Srbije radi sezonu na Jadranu, a naši otisli po Europi. Čime se hvališ i šta da itko uči od tebe, već dvije godine traju prosvjedi protiv tebe i tvoga režima.

"Čime se hvali i šta da bilo tko uči od njega, već dvije godine traju prosvjedi protiv njega i njegova režima"

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Fokus
Strana 21
Oblast strane 199.98 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov ALEKSANDAR VUČIĆ PORUČIO: “NEKA HRVATI PRATE MENE I UČE“

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f365193b-b9a6-41b2-bbf5-1fe8fdf609dd/pdf

ALEKSANDAR VUČIĆ PORUČIO: "NEKA HRVATI PRATE MENE I UČE"

@SNEŽANA ANDREJEV MAJCAN Ma dajte ga ignorirajte. On baš želi biti u centru pažnje i huškati ljude jedne protiv drugih. Ne hranite tog trola skrećući pažnju na njega. @TOMO CH STUGLIN Učite, ovako se skupljaju poeni za izbore kad je narod priglup, s obje strane. @ŠIMUN JOSIĆ Ovaj je u kampanji - HDZ mu nabaci, a on volejem i dižu mu popularnostu Srbiji. @ SASA SALE MARTON Lik je psiho. @JOSIP GAJSKI Ne mogu te drugačije nazvat nego kretenom. Daj malo slušaj svoj narod pa će ti bit sve jasno, a nas Hrvate ne spominji često, vjerojatno imaš noćnu moru od '90, '91. sve do 95. @JANKO POLIC Lik je uvjeren da je pametan. Slatko. @RUZICA ECIMOVIC Naučit će njega pameti njegovi studenti. @BOBO BAČA SLAVONAC Glupan na kvadrat. @ZELJKO HVALEC Tebe Šešelj uči. @FRANJO SPUDIĆ Ovakve benetine svijet još nije vidio. @LIDIJA FERINA Nebitan. @MATO KOVACEVIC Kako vam se da raspravljati s osobom koja je huškala narod da ide u rat protiv svojih susjeda, dovodila spodobu kakav je i on da pucaju na građane Sarajeva, djecu, žene i sve što se kretalo. On je trebao biti na robiji, a ne predsjednik naroda koji je stradao, kao i svi drugi na ovim prostorima. Poveo svoj narod u rat, narod stradao, a on predsjednik. On je najviše proftirao u ratu. Nisu ga zatvorili nego pustili da izdaje svoj narod i državu. @IVICA BRICO BRILE Od tebe da uče kako se vodi politika pa ti si zadnja rupa na svirali i svijetu k'o i mi. Ti si jadnik k'o i naši političari, živiš na kredit k'o i cijeli Balkan. Di su tvornice, di je industrija, di su nova radna mjesta? Cila Srbije radi sezonu na Jadranu, a naši otisli po Europi. Čime se hvališ i šta da itko uči od tebe, već dvije godine traju prosvjedi protiv tebe i tvoga režima.

"Čime se hvali i šta da bilo tko uči od njega, već dvije godine traju prosvjedi protiv njega i njegova režima"

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Mišljenja
Strana 7
Oblast strane 824.21 cm^2
Autor istine

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LIČKI AKTIVISTI KOJI NE ŽELE OPORBU ZA GOVORNICOM SAMO ABOLIRAJU HDZ OD ODGOVORNOSTI ZA EKOCID

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9a18aa6f-19c8-4eec-a480-458504c16856/pdf

IVICA IVANIŠEVIĆ

JUČER, DANAS, MALO SUTRA

Ne možeš se baviti politikom i govoriti da si apolitičan

LIČKI AKTIVISTI KOJI NE ŽELE OPORBU ZA GOVORNICOM SAMO ABOLIRAJU HDZ OD ODGOVORNOSTI ZA EKOCID

Kad Ličani kažu da za govornicom ne žele ni vidjeti ni čuti nijednog političara, oni ustvari šalju poruku kako su svi stranački obilježeni ljudi u svojoj suštini isti. To, međutim, ne može biti dalje od istine

Nakon novosadske tragedije, ulicama gradova Srbije zakotrljali su se mirni, masovni prosvjedi koje su predvodili studenti. Od prvoga dana oni su se klonili bilo kakvog strančarenja, naglašavajući kako njihovi motivi i ambicije nisu političke.

To se, s jedne strane, moglo razumjeti kao prirodnu, pa, ako hoćete, i neizbježnu posljedicu zgađenosti mladih ljudi prilikama u zemlji, osobito višedesetljetnom jalovošću oporbenih partija. Nevolja je, međutim, u tome što takav gard proturječi elementarnoj logici: ne možete tražiti odlazak korumpiranog režima, a pritom govoriti kako vas politika ne zanima.

Studenti su se organizirali po plenumskom modelu kao kolektivna sila, vodeći računa da se nitko među njima ne profilira kao lider. Pritom su ulagali velike napore da bi sačuvali distancu prema bilo kojoj opozicijskoj stranci, strepeći da bi one mogle prisvojiti njihov pokret. I kamo ih je to odvelo?

Samo jedna promjena

Skoro dvije godine kasnije, oni su na istom mjestu kao i prvoga dana kad su izašli na ulice. Vučić je i dalje neprikosnoveni drmator, samo se jedna stvar promijenila. Do jučer amorfna masa mladih ljudi koji su mjesecima izvikivali općenite parole tražeći odlazak vladajuće kamarile, počela se računati u dvije struje: ona tiša ostala je dosljedna sebi i svojim načelnim, antipolitičkim stavovima, a druga, kudikamo glasnija, počela je istupati kao zagovornica istih ideoloških vrijednosti koje dijele i vučićevci, samo u još u radikalnijoj formi. S pitanja obrane demokratskih vrijednosti, fokus se prebacio na Kosovo kojeg je režim izdao, pa ga sada treba pod svaku cijenu iznova pripojiti matici.

Skoro pa hipijevski duh prvotnih demonstracija raspršile su nacionalističke trube, prigodno ga okadile tamjanom i oživjele toksični koktel prežvakanih tlapnji koje već skoro četiri desetljeća truju Srbiju, a u paketu s njom i cijelu regiju. Tko je studentima hakirao pokret, teško je reći.

Možda se naprosto radi o tome da su revizionistički školski programi i službena propaganda učinili svoje, pa isprali mozgove klinaca koji više ne mogu utjeći od vrijednosti u čijem su duhu formatirani. A možda je sve maslo Aleksandra Vučića koji je operativcima BIA-e (tamošnje obavještajne službe) naložio da se infiltriraju u studentske redove i miniraju njihov pokret.

Kako bilo da bilo, jedan se zaključak nameće kao neizbježan: ne možeš se baviti bilo kojim političkim pitanjem, a govoriti kako te ne zanimaju ni politika ni stranke, jer su, kao fol, sve one iste. Odnosno, to možeš činiti, ali ti u tom slučaju ne gine fijasko.

Iskustvo beogradskih studenata trebali bi imati na umu i građanski aktiviste iz Like koji ovih dana pokušavaju mobilizirati javnost da im se pridruži na oporbenom skupu u Zagrebu. Kad Ličani kažu da za govornicom ne žele ni vidjeti ni čuti nijednog političara, oni ustvari šalju poruku kako su svi stranački obilježeni ljudi u svojoj suštini isti. To, međutim, ne može biti dalje od istine. Ustrajavati na tome zahtjevu znači abolirati od odgovornosti – moralne, političke, pa i kaznene – HDZ, partiju koja u svojim rukama ima sve poluge moći u ovoj zemlji.

Jasan potpis Plenkovića i ekipe

Jedan ili dva šlepera, čak i deset ili dvadeset teretnih tegljača možda i mogu neopaženi proći, no kad se radi o njih tisuću i pol, jasno je da ne može biti riječi o nemaru ili traljavosti. U tom slučaju više ne govorimo o anomaliji, nego o složenom sustavu koji je netko projektirao, postavio i dugo, vrlo pomnjivo održavao. A to nije mogao činiti bez visokog političkog pokroviteljstva.

Kako god ga okrenuli, lički ekocid nosi jasan HDZ-ov potpis.

Lika je oduvijek bila snažno uporište vladajuće stranke, a to će, bojim se, zadugo i ostati, jer je naš narod vrlo dosljedno zauzet radom u korist vlastite štete. Možemo samo nagađati koje su političke preferencije ličkih građanskih aktivista, no lako je moguće da među njima ima i ljudi koji su glasali za HDZ

JURE MIŠKOVIĆ / CROPIX

Ignorirati tu činjenicu, pa tjerati od sebe oporbene stranke – jer ne želiš da se itko prepucava preko tebe i tako stječe političke poene na tvojoj muci – naprosto nije naročito pametno. Oni koji su za katastrofu odgovorni, neće je riješiti, samo će poraditi na njezinom zataškavanju.

Jedina pomoć na koju građani mogu računati može im doći samo s oporbene strane, jer Ličani ne mogu pobijediti ako HDZ prije toga ne doživi poraz.

Lika je oduvijek bila snažno uporište vladajuće stranke, a to će, bojim se, zadugo i ostati, jer je naš narod vrlo dosljedno zauzet radom u korist vlastite štete. Možemo samo nagađati koje su političke preferencije ličkih građanskih aktivista, no lako je moguće da među njima ima i ljudi koji su glasali za HDZ, pa se sada nagonski odupiru svakom zbližavanju s opozicijom.

No u tom slučaju oni samo idu na ruku onima koji su im od života napravili noćnu moru i doveli u pitanje budućnost njihove djece. ●

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Mišljenja
Strana 7
Oblast strane 824.21 cm^2
Autor istine

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LIČKI AKTIVISTI KOJI NE ŽELE OPORBU ZA GOVORNICOM SAMO ABOLIRAJU HDZ OD ODGOVORNOSTI ZA EKOCID

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9a18aa6f-19c8-4eec-a480-458504c16856/pdf

LIČKI AKTIVISTI KOJI NE ŽELE OPORBU ZA GOVORNICOM SAMO ABOLIRAJU HDZ

OD ODGOVORNOSTI ZA EKOCID

Nakon novosadske tragedije, ulicama gradova Srbije zakotrljali su se mirni, masovni prosvjedi koje su predvodili studenti. Od prvoga dana oni su se klonili bilo kakvog strančarenja, naglašavajući kako njihovi motivi i ambicije nisu političke.

To se, s jedne strane, moglo razumjeti kao prirodnu, pa, ako hoćete, i neizbježnu posljedicu zgađenosti mladih ljudi prilikama u zemlji, osobito višedesetljetnom jalovošću oporbenih partija. Nevolja je, međutim, u tome što takav gard proturječi elementarnoj logici: ne možete tražiti odlazak korumpiranog režima, a pritom govoriti kako vas politika ne zanima.

Studenti su se organizirali po plenumskom modelu kao kolektivna sila, vodeći računa da se nitko među njima ne profilira kao lider. Pritom su ulagali velike napore da bi sačuvali distancu prema bilo kojoj opozicijskoj stranci, strepeći da bi one mogle prisvojiti njihov pokret. I kamo ih je to odvelo?

Samo jedna promjena

Skoro dvije godine kasnije, oni su na istom mjestu kao i prvoga dana kad su izašli na ulice. Vučić je i dalje neprikosnoveni drmator, samo se jedna stvar promijenila. Do jučer amorfna masa mladih ljudi koji su mjesecima izvikivali općenite parole tražeći odlazak vladajuće kamarile, počela se račvati u dvije struje: ona tiša ostala je dosljedna sebi i svojim načelnim, antipolitičkim stavovima, a druga, kudikamo glasnija, počela je istupati kao zagovornica istih ideoloških vrijednosti koje dijele i vučićevci, samo u još u radikalnijoj formi. S pitanja obrane demokratskih vrijednosti, fokus se prebacio na Kosovo kojeg je režim izdao, pa ga sada treba pod svaku cijenu iznova pripojiti matici.

Skoro pa hipijevski duh prvotnih demonstracija raspršile su nacionalističke trube, prigodno ga okadile tamjanom i oživjele toksični koktel prežvakanih tlapnji koje već skoro četiri desetljeća truju Srbiju, a u paketu s njom i cijelu regiju. Tko je studentima hakirao pokret, teško je reći. Možda se naprosto radi o tome da su revizionistički školski programi i službena propaganda učinili svoje, pa isprali mozgove klinaca koji više ne mogu uteći od vrijednosti u čijem su duhu formatirani. A možda je sve maslo Aleksandra Vučića koji je operativcima BIA-e (tamošnje obavještajne službe) naložio da se in##ltriraju u studentske redove i miniraju njihov pokret.

Kako bilo da bilo, jedan se zaključak nameće kao neizbježan: ne možeš se baviti bilo kojim političkim pitanjem, a govoriti kako te ne zanimaju ni politika ni stranke, jer su, kao fol, sve one iste. Odnosno, to možeš činiti, ali ti u tom slučaju ne gine ##jasko.

Iskustvo beogradskih studenata trebali bi imati na umu i građanski aktiviste iz Like koji ovih dana pokušavaju mobilizirati javnost da im se pridruži na oporbenom skupu u Zagrebu. Kad Ličani kažu da za govornicom ne žele ni vidjeti ni čuti nijednog političara, oni ustvari šalju poruku kako su svi stranački obilježeni ljudi u svojoj suštini isti. To, međutim, ne može biti dalje od istine. Ustrajavati na tome zahtjevu znači abolirati od odgovornosti – moralne, političke, pa i kaznene – HDZ, partiju koja u svojim rukama ima sve poluge moći u ovoj zemlji.

Jasan potpis Plenkovića i ekipe

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Mišljenja
Strana 7
Oblast strane 824.21 cm^2
Autor istine

Tema Aleksandar Vučić

Naslov LIČKI AKTIVISTI KOJI NE ŽELE OPORBU ZA GOVORNICOM SAMO ABOLIRAJU HDZ OD ODGOVORNOSTI ZA EKOCID

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/9a18aa6f-19c8-4eec-a480-458504c16856/pdf

Jedan ili dva šlepera, čak i deset ili dvadeset teretnih tegljača možda i mogu neopaženi proći, no kad se radi o njih tisuću i pol, jasno je da ne može biti riječi o nemaru ili traljavosti. U tom slučaju više ne govorimo o anomaliji, nego o složenom sustavu koji je netko projektirao, postavio i dugo, vrlo pomnjivo održavao. A to nije mogao činiti bez visokog političkog pokroviteljstva. Kako god ga okrenuli, lički ekocid nosi jasan HDZ-ov potpis. Lika je oduvijek bila snažno uporište vladajuće stranke, a to će, bojim se, zadugo i ostati, jer je naš narod vrlo dosljedno zauzet radom u korist vlastite štete. Možemo samo nagađati koje su političke preferencije ličkih građanskih aktivista, no lako je moguće da među njima ima i ljudi koji su glasali za

HDZ

Ignorirati tu činjenicu, pa tjerati od sebe oporbene stranke – jer ne želiš da se itko prepucava preko tebe i tako stječe političke poene na tvojoj muci – naprosto nije naročito pametno. Oni koji su za katastrofu odgovorni, neće je riješiti, samo će poraditi na njezinom zataškavanju.

Jedina pomoć na koju građani mogu računati može im doći samo s oporbene strane, jer Ličani ne mogu pobijediti ako HDZ prije toga ne doživi poraz.

Lika je oduvijek bila snažno uporište vladajuće stranke, a to će, bojim se, zadugo i ostati, jer je naš narod vrlo dosljedno zauzet radom u korist vlastite štete. Možemo samo nagađati koje su političke preferencije ličkih građanskih aktivista, no lako je moguće da među njima ima i ljudi koji su glasali za HDZ, pa se sada nagonski odupiru svakom zbližavanju s opozicijom.

No u tom slučaju oni samo idu na ruku onima koji su im od života napravili noćnu moru i doveli u pitanje budućnost njihove djece. • Kad Ličani kažu da za govornicom ne žele ni vidjeti ni čuti nijednog političara, oni ustvari šalju poruku kako su svi stranački obilježeni ljudi u svojoj suštini isti. To, međutim, ne može biti dalje od istine

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

Njemačka je još u vrijeme Angele Merkel uvela spor

KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Pretresi kuća i uhićenja čak i zbog loših šala u komentarima na društvenim mrežama

U Njemačkoj se posljednjih mjeseci razvila pomalo bizarna političko-pravna rasprava može li demokratska država građaninu izreći novčanu kaznu zato što je kancelara Friedricha Merza nazvao "Lügenfritz", odnosno "Lažljivi Fritz", dok će za gotovo istu vrstu političkog podbadanja u drugom slučaju zaključiti da je riječ o dopuštenoj kritici

PIŠE: Mislav FRANCETIĆ

Domaći političari vjerojatno ne znaju da je u vrijeme bivše kancelarke Angele Merkel Njemačka uvela zakon kojim se doslovce kriminalizira vrijeđanje političara, jer bi on već vjerojatno bio standard i u Hrvatskoj. Zakon zbog kojeg se u dvama slučajevima sudi za to što su kancelara nazvali Pinocchijem, a ministru komentirali frizuru, u fokusu je rasprave u Njemačkoj. Desni AfD pritom u svojim izjavama ne odražava samo standard koji štite sudovi EU-a nego i stavove većine. Stranka traži ukidanje ovakve prakse jer smatra da političari preuzimanjem javne dužnosti moraju biti spremni otrpjeti kritiku čak i ako je ona uvredljiva ili neutemeljena, dok vladajući tvrde da je cilj zakonske mjere bio zaštititi ponajprije lokalne političare od pritisaka i govora mržnje zbog njihovih odluka.

U Njemačkoj se posljednjih mjeseci tako razvila pomalo bizarna političko-pravna rasprava može li demokratska država građaninu izreći novčanu kaznu zato što je kancelara, a tu dužnost od lani obnaša CDU-ov Friedrich Merz, nazvao "Lügenfritz", odnosno "Lažljivi Fritz", dok će za gotovo istu vrstu političkog podbadanja u drugom slučaju zaključiti da je riječ o dopuštenoj kritici.

Pitanje je ozbiljno i ima ozbiljne posljedice, pokazuje analiza slučajeva. U proljeće 2026. njemački su sudovi istodobno pokazali koliko granica između dopuštene političke satire i kaznenog djela može biti tanka jer "Pinocchio" je prošao, "Lügenfritz" nije, a za "Lackaffe", što je pogrdni izraz koji bi se otprilike mogao prevesti kao lakirani ili ušminkani majmun, izdan je zaseban kazneni nalog. Upravo je taj niz slučajeva ponovno otvorio raspravu o paragrafu 188 njemačkog Kaznenog zakona, odredbi koja političarima daje pojačanu kaznenopravnu zaštitu od uvrede, klevete i lažnog optuživanja.

Zastupnik AfD-a Tobias Peterka smatra da onaj tko preuzima vlast mora podnositi oštriju kritiku

Sporni paragraf

Osnovna tvrdnja zastupnika desno-konzervativnog AfD-a Tobiasa Peterke, koju je nedavno prenio Politico, odražava mišljenje većine građana. Peterka tvrdi da onaj tko dobrovoljno ulazi u politiku i preuzima javnu vlast mora podnositi oštriju, a ne blažu kritiku građana. "To je dio posla političara, odnosno svakoga tko odluči baviti se politikom", ustvrdio je Peterka. U svojoj biti ta je tvrdnja vrlo bliska standardu koji je desetljećima razvijao Europski sud za ljudska prava. U predmetu "Lingens protiv Austrije" Sud je još 1986. zaključio da su granice prihvatljive kritike šire kada je riječ o političaru nego kada je riječ o privatnoj osobi upravo zato što se političar svjesno izlaže javnom nadzoru.

U kasnijoj je praksi taj standard više puta potvrđen, političari moraju pokazati viši stupanj tolerancije prema javnoj kritici, a kaznenopravne intervencije u političku raspravu moraju biti posebno oprezno odmjerene. Tu je, naravno, načelo slobode govora koje je zaštićeno u svim razvijenim demokracijama, a i Konvencijom UN-a o ljudskim pravima. Slobodno izražavanje stavova spada i u prava koja štite ustavne odredbe mnogih zemalja.

Uostalom, sloboda izražavanja i iznošenja stajališta smatra se fundamentalnim elementnom demokracije. Ne treba ići daleko da bi se vidjelo kakve posljedice na demokraciju ostavljaju političari koji zabranjuju kritike, dovoljno je pogledati Srbiju pod vlašću Aleksandra Vučića. On, doduše, nije uveo zakon koji bi ga štitio od kritike, bio je mnogo perfidniji pa je jednostavno preuzeo posredno ili neposredno nadzor nad većinom svih medija u Srbiji, što mu omogućuje da o sebi sluša i čita samo superlative.

Što je onda bilo "u glavama" onih koji su u vrijeme jedne od istovremeno najpopularnijih i najomraženijih njemačkih kancelarki novog doba, Angele Merkel, donijeli zakon kojim se kriminalizira iznošenje neugodnih stavova o političarima? Njemački pravni sustav polazi od nešto drukčije logike od one koju prate druge zemlje. Paragraf 188 ne tvrdi da političar kao privatna osoba vrijedi više od građanina.

Takva teza bila bi povratak autokratskim ili drugim autoritarnim režimima. No sporni paragraf pravno je vrzino kolo jer političare ne prikazuje boljima ili vrednijima, nego upravo suprotno, ranjivijim osobama, takoreći žrtvama.

Njemački su sudovi pokazali koliko granica između dopuštene političke satire i kaznenog djela može biti tanka jer "Pinocchio" je prošao, "Lügenfritz" nije, a za "Lackaffe", što bi bilo nešto kao "lakirani majmun", izdan je kazneni nalog

Stara logika

Njegova je pravna konstrukcija da politički aktivne osobe zbog svoje javne funkcije trpe veću izloženost napadima na čast te da takvi napadi, ako prijeđu određeni prag, mogu otežati njihovo javno djelovanje i time ugroziti funkcioniranje

DRŽAVA MORA ODLUČITI

Politička kritika, kaznena uvreda ili nešto između

Njemački je zakon nastao iz legitimnog straha da političko nasilje može uništiti demokraciju. No demokraciju može nagristi i druga krajnost, kada se građani počnu pitati smiju li političara nazvati pogrdnim imenom, izraditi satiričnu ilustraciju ili šefa države usporediti s Pinocchijem bez rizika da im na vrata pokuca policija. U tom smislu najzanimljiviji njemački slučajevi nisu oni u kojima je netko doista kažnjen zbog ozbiljne prijetnje ili klevete. Najzanimljiviji su oni u kojima država mora odlučiti je li "Pincchio" politička kritika, "Lügenfritz" kaznena uvreda, a "Lackaffe" nešto između.

Ako građanin tu granicu ne može razumno predvidjeti, problem više nije samo u njegovu jeziku. Problem je u zakonu. A ako je riječ o zakonu koji bi navodno trebao štititi demokratsko političko djelovanje, onda je pitanje postavljeno naglavačke: možda demokraciju ne treba štititi tako da političarima omogućimo da budu manje izloženi kritikama, nego tako da građanima omogućimo da ih slobodno kritiziraju. U tom je smislu njemačka rasprava o paragrafu 188 mnogo veća od jednog "Lügenfritza". Ona je rasprava o tome koliko neugodne kritike jedna demokracija mora biti spremna podnijeti da bi doista ostala demokracija.

Njemački građani pitaju se smiju li šefa države usporediti s Pinocchijem bez rizika od privođenja

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

ni zakon kojim se kriminalizira vrijeđanje političara

Najpoznatiji je slučaj muškarca koji je objavio fotomontažu bivšeg ministra Roberta Habecka uz natpis "Schwachkopf Professional"

nje političkog sustava. Krajnje banalizirano, Merz može fokusirano raditi za dobrobit Njemačke ako mu se nadjene nadimak Pinocchio, ali pridjev lažljiv, kada bismo secirali ovaj paragraf, čini ga toliko utučenim da više ne može voditi državu. Iako djeluje šaljivo, upravo je to temelj paragrafa i zato se političarima ne daje samo zaštita njihove osobne časti nego se navodno štiti i njihova sposobnost obavljanja javne funkcije.

Ta je logika stara. Današnji paragraf 188 nastao je preimenovanjem i izmjenama starijeg paragrafa 187a. U Kazneni zakon uveden je 1951. izmjenama kaznenog prava, samo nekoliko godina nakon osnutka Savezne Republike Njemačke. Još važnije, njegov korijen seže u politički kaotično razdoblje Weimarske Republike.

Prema obrazloženju prijedloga za njegovo ukidanje koji je sada podnio AfD, prethodnica norme bila je povezana s mjerama za zaštitu "unutarnjeg mira" donesenima 1931. godine, u vremenu u kojem su političko nasilje i radikalizacija javnog života ozbiljno nagrizali weimarsku demokraciju. Činjenica da današnja norma ima povijesnu vezu s tim razdobljem, naravno, ne znači da je riječ o "nacističkom zakonu", to bi bilo povijesno i pravno netočno. Odredba je u zapadnonjemački Kazneni zakon izričito uvedena 1951., a njezinu je ustavnost već 1955. razmatrao Savezni ustavni sud.

Upravo je odluka Saveznog ustavnog suda iz 1955. važna za razumijevanje današnje rasprave. Sud je odbacio argument da posebna zaštita političara automatski krši načelo jednakosti pred zakonom. Obrazloženje je bilo da zakon ne štiti političare "zbog njih samih", nego štiti njihovo javno djelovanje. Po tadašnjoj logici, politički angažirani ljudi izloženi su većem riziku od napada na čast, a demokratskom društvu treba zaštita ljudi spremnih sudjelovati u političkom životu.

Obična uvreda

Problem je što se politički i komunikacijski svijet 1951. i 1955. teško može usporediti s današnjim. Tada su se politički napadi uglavnom širili novinama, plakatima, skupovima i političkim govorima. Danas je dan građanin može jednim klikom objaviti komentar koji u nekoliko minuta vidi nekoliko stotina ili nekoliko milijuna ljudi.

Njemačka je na taj digitalni svijet odgovorila dodatnim širenjem kaznenog zaštitnog mehanizma. Velika izmjena stigla je 2021. Zakonom o borbi protiv desnog ekstremizma i govora mržnje, donesenim u vrijeme kancelarke Angele Merkel, nakon niza napada na političare i sve ozbiljnije zabrinutosti zbog političkog nasilja i mržnje na internetu.

Do tada je paragraf 188 prije svega obuhvaćao klevetu i lažno optuživanje političara pod određenim uvjetima. Izmjenama iz 2021. izričito je uključena i obična uvreda iz paragrafa 185, a zaštita je proširena sve do lokalne razine. Zakon danas kaže da je riječ o kaznenom djelu ako je uvreda javno iznesena ili objavljena putem sadržaja, ako je motiv povezan s javnim djelovanjem osobe i ako je čin "podoban" da znatno otežа njezino javno djelovanje. Za takvu uvredu propisana je kazna do tri godine zatvora ili novčana kazna. Za klevetu je predviđeno od tri mjeseca do pet godina zatvora, a za svjesno iznošenje neistine šest mjeseci do pet godina.

Zbog komentara u kojem je kancelara Merza nazvao Lažljivim Fritzom jedan Nijemac dobio je kazneni nalog na 450 eura

Za usporedbu, opći paragraf 185 za običnu uvredu predviđa do godinu dana zatvora ili novčanu kaznu, odnosno do dvije godine ako je uvreda javna, izrečena na skupu, putem objavljenog sadržaja ili uz fizički napad. Drugim riječima, politički status žrtve može biti pravno relevantan upravo zato što sporni "188" predstavlja kvalifikaciju osnovnog kaznenog djela.

Još je važnija izmjena procesne prirode. Od 2021. u slučajevima koji su procesuirani po ovom zakonu državno odvjetništvo može pokrenuti postupak i bez klasičnog kaznenog prijedloga političara ako procijeni da postoji poseban javni interes za kazneni progon, dakle, djelo se goni po službenoj dužnosti, a ne prijavi političara. To je ključni razlog zbog kojeg građanin može završiti pod policijskom istragom iako se političar osobno nije odlučio obračunavati s njim.

AfD smatra da političari moraju biti spremni otrpjeti kritiku čak i ako je ona uvredljiva ili neutemeljena, dok vladajući tvrde da je cilj zakona bio zaštititi ponajprije lokalne političare od pritisaka i govora mržnje zbog njihovih odluka

Njemački Zakon o kaznenom postupku u tom smislu ne ostavlja mnogo prostora za političku diskreciju kada policija ili državno odvjetništvo procijene da postoji početna sumnja na kazneno djelo.

Širi štit

I tu dolazimo do paradoksa. Zakon je 2021. pojačan kako bi se zaštitili političari, osobito lokalni dužnosnici, koji su sve češće bili meta prijetnji, uvreda i nasilja. Europski parlament danas potvrđuje da je problem stvaran jer u Njemačkoj je 2024. zabilježeno 4107 politički motiviranih kaznenih djela, najviše otkako se takva statistika sustavno vodi, a među metama su posebno bili nositelji političkih funkcija, stranački predstavnici i kandidati.

U jednom istraživanju među gradonačelnicima i čelnicima okruga, 34 posto ispitanih reklo je da je doživjelo neku vrstu zlostavljanja, pri čemu je najveći dio bio verbalni ili pisani. Ali iz toga ne slijedi automatski da je dobro rješenje dati političarima širi kazneni štit. Upravo je u toj pukotini nastao današnji njemački problem.

Najbolji način da se razumije spor nije čitanje zakonskog teksta, nego praćenje slučajeva koji su posljednjih godina jednu relativno nepoznatu odredbu pretvorili u temu nacionalne političke rasprave. Najpoznatiji je slučaj bivšeg ministra gospodarstva Roberta Habecka i

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

Njemačka je još u vrijeme Angele Merkel uvela spor

POVEĆANJE BROJA SLUČAJEVA

Nijemci sve više vrijeđaju političare

Njemački mediji navodili su i druge izraze koji su, za razliku od "Lügenfritza", ostali unutar granica dopuštenog. Rezultat je pravni krajolik u kojem građanin bez specijaliziranog pravnog znanja teško može unaprijed znati hoće li određena satirična formulacija biti shvaćena kao kritika političkog rada ili kao napad na osobnu čast. I upravo je tu srž argumenta onih koji žele promjenu zakona.

Podaci o broju postupaka pojačavaju taj dojam. Prema podacima policijske kriminalističke statistike, koje je u svom prijedlogu za ukidanje sporne odredbe naveo Bundestag, 2025. evidentirana su 4792 slučaja povezana s tom odredbom, nasuprot 4439 u 2024. i 2598 u 2023. godini.

Podaci govore o policijski registriranim slučajevima, a ne o broju pravomoćnih presuda. Ali broj ipak pokazuje da je norma nakon proširenja 2021. postala znatno prisutnija u kaznenopravnoj praksi. Ili da su, možda, političari sve osjetljiviji ako im se dirne u čast.

Taj porast dijelom je posljedica činjenice da se od 2021. paragraf 188 može primjenjivati na običnu uvredu, a u određenim okolnostima i bez zahtjeva samog političara. Drugim riječima, povećanje broja slučajeva nije samo dokaz da Nijemci sve više vrijeđaju političare. To je i posljedica toga što je država povećala broj situacija u kojima se takva uvreda može kazneno istraživati. U tome je jedan od najvažnijih elemenata cijele priče: zakon koji je donesen kao odgovor na stvarni problem političkog nasilja stvorio je i znatno širi kanal kroz koji policija i državno odvjetništvo mogu ući u prostor političkog govora.

Prema podacima policijske statistike, 2025. evidentirana su 4792 slučaja povezana sa spornom odredbom

Zastupnica Zelenih Lena Gumnior kaže kako nije točno da zakon zabranjuje bilo kakvu kritiku političara

64-godišnjeg muškarca iz Bavarske koji je na društvenoj mreži X objavio fotomontažu Habecka uz natpis "Schwarchkopf Professional", satiričnu aluziju na naziv proizvođača proizvoda za kosu.

Ovaj bivši ministar njemačkoj je javnosti poznat po svojoj "savršeno razbarušenoj" kosi prožetoj pomno rasporedenim pramenovima prosijedosti, no čini se da ga je fotomontaža koja uključuje njegovu kosu uznemirila toliko da više nije mogao obavljati političke poslove. Habeck je podnio kazneni prijedlog, a državno odvjetništvo u Bambergu pokrenulo je postupanje zbog sumnje na uvredu osobe iz političkog života. U studenome 2024. policija je na temelju sudskog naloga pretražila stan osumnjičenika.

Upravo je taj slučaj izazvao golemu javnu reakciju, ali oko njega je nastao i ozbiljan problem s činjenicama. Često se tvrdilo da je muškarac na kraju osuđen upravo zato što je Habecka nazvao "Schwachkopf". To nije točno. Postupak zbog te konkretne uvrede poslije je privremeno obustavljen, uz obrazloženje državnog odvjetništva da očekivana kazna za taj čin, u usporedbi s drugim optužbama, nije bila od značajne težine.

Muškarac je, naime, poslije osuđen, ali za drugu djela. Lokalni sud u lipnju 2025. izrekao mu je 55 dnevnih novčanih kazni po 15 eura, odnosno ukupno 825 eura, zbog korištenja obilježja protuustavnih i terorističkih organizacija u više objava. Presuda se nije odnosila na objavu "Schwachkopf", no ostaje činjenica da je muškarac kažnjen zbog toga što je Habecka nazvao "Pinocchio". Drugi je slučaj još čistiji. U listopadu 2025. policija u Heilbronnu objavila je na Facebooku informaciju o posjetu kancelara Friedricha Merza i privremenoj zoni zabrane leta. Ispod objave pojavilo se gotovo 400 komentara. Policija i državno odvjetništvo potom su detaljnije provjerili 38 komentara zbog mogućih kaznenih djela. Među njima je bio i komentar "Pinocchio kommt nach HN", odnosno "Pinocchio dolazi u Heilbronn".

Utvrđeni su elementi koji krše "paragraf 188", ali tu je došlo do pravnog obrata. U veljači 2026. državno odvjetništvo u Heilbronnu obustavilo je taj postupak. Obrazloženje je bilo gotovo školski primjer primjene standarda zaštite slobode političkog govora.

"Pinocchio" je ocijenjen kao dopuštena "kritika vlasti", zaštićena slobodom izražavanja. Logika je bila da se usporedba s drvenim dječakom čiji nos raste kada laže odnosi na političko ponašanje – odnosno na navodnu neistinitost – pa ima dovoljan politički kontekst da ne bude samo osobna pogrda. A onda dolazi "Lügenfritz". U drugom komentaru istog šireg slučaja jedan je korisnik Merza nazvao upravo "Lügenfritzom", odnosno Lažljivim Fritzom. Amtsgericht Öhringen izdao je 19. ožujka 2026. kazneni nalog na 30 dnevnih novčanih kazni. Kazna je pravomoćna, a iznosila je 450 eura. Sud je prihvatio argument da izraz nije samo politička kritika nego da može narušiti povjerenje u integritet kancelara i potaknuti dodatnu agresiju prema njemu.

U suludoj komparaciji ovih slučajeva tako imamo policiju koja upada u stan zbog šale o ministrovoj kosi, 38 sudskih procesa zbog toga što je kancelar nazvan Pinocchijem, koje je sud obustavio, ali i jednu osudu za to što je nazvan "lažljivim", što zapravo nema nikakva smisla.

Razlika između "Pinocchija" i "Lügenfritza" posebno je zanimljiva zato što je semantički vrlo mala. U oba se slučaja kancelaru pripisuje neistinoljubivost iako on možda, poput našeg bivšeg ministra, uopće "ne laže, nego samo katkad govori neistine". U prvom slučaju metafora je ocijenjena kao dopuštena politička kritika, u drugom je riječ procijenjena kao kaznena uvreda. To ne znači da je sud pogriješio.

Njemačko pravo doista zahtijeva procjenu konteksta, oblika, cilja i posljedica konkretne izjave. Ali upravo taj primjer pokazuje koliko je širok prostor za pravnu procjenu.

Slika sustava

Još je jedan komentar završio kaznenim nalogom. U svibnju 2026. sud u mjestu Heilbronnu izdao je kazneni nalog na 30 dnevnih novčanih kazni zbog nazivanja Merza "Lackaffeom".

U ovom izrazu očituje se bogatstvo njemačkog jezika koji dopušta tvorbu kovanica po vlastitom osjećaju ako za nešto ne postoji riječ. Stoga je "Lackaffea" teško prevesti, možda kao "ušminkani majmun". Osumnjičeni je uložio prigovor. Prema državnom odvjetništvu, problem je bio u tome što riječ nije imala dovoljno jasan odnos prema političkom djelovanju kancelara, nego je ocijenjena kao osobni napad na njegovu čast. Nakon prigovora postupak je, prema izvještajima, obustavljen uz novčanu obvezu.

Slučaj "Schwarchkopf" postao je simbol policijske pretrage zbog političkog memea, iako konačna presuda nije donesena zbog tog memea. Slučaj "Pinocchio" postao je simbol pretjeranog postupanja koje je na kraju završilo obustavom. "Lügenfritz" je, s druge strane, postao stvarni primjer pravomoćne novčane kazne za jednu riječ. Kada se sva tri slučaja stave jedan pokraj drugoga, dobiva se slika sustava koji nije nužno represivan prema političkoj kritici, ali jest sustav u kojem se granica dopuštenog ne može uvijek intuitivno predvidjeti. A to je za demokraciju važnije nego što se na prvi pogled čini. Problem nije samo u tome hoće li jedan građanin platiti 450 eura.

Problem nastaje ako građani počnu izbjegavati političku kritiku zato što ne znaju gdje počinje kaznena odgovornost. Upravo se taj fenomen u teoriji slobode izražavanja naziva "chilling effect", odvraćajući učinak prava na govor. Ne moraju se osuditi tisuće ljudi. Dovoljno je da nekoliko javno poznatih slučajeva proizvede dojam da bi se i sljedeća šala mogla pretvoriti u policijski predmet. Nitko ne želi riskirati da ga iz toplog kreveta u gaćama izvuče policija zato

Europski parlament potvrđuje da je problem stvaran jer je u Njemačkoj 2024. zabilježeno 4107 politički motiviranih kaznenih djela, najviše otkako se statistika vodi, a među metama su bili nositelji političkih funkcija i stranački predstavnici

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

ni zakon kojim se kriminalizira vrijeđanje političara

Prvi prijedlog AfD-a za ukidanje spornog zakona Bundestag je odbio 29. siječnja ove godine

Izmjena je stigla 2021. sa Zakonom o borbi protiv ekstremizma i govora mržnje

što je ministru "uvrijedio" frizuru, što je scenarij dostojan mračnih Orwellovih ili komičnih Kafkinih konstrukcija, jer oba su se autora s podjednakim žarom borila protiv baš takve "demokracije" i apsurdnih birokratskih normi. Njemačka rasprava zato više nije samo rasprava o Merzu. Ona je postala pitanje treba li u demokratskoj državi političar imati viši stupanj kaznenopravne zaštite od građanina kojeg predstavlja. I upravo se na toj točki sudaraju dva legitimna argumenta.

Lažljivi Fritz

Prvi kaže da političari jesu posebna skupina jer su izloženi posebnim rizicima. Njemački političari, osobito na lokalnoj razini, doista se susreću s prijetnjama, uznemiravanjem i nasiljem.

Europski parlament upozorio je da se problem političkog nasilja i zastrašivanja posljednjih godina širi Europom, a Njemačka je među zemljama u kojima je broj takvih kaznenih djela dosegnuo vrlo visoke razine. Internet je učinio vjerojatno najveću medvjeđu uslugu slobodi govora otkako to načelo postoji. Otkako su svi počeli javno izražavati svoje mišljenje, za dio se pokazalo da bi im šutnja stvarno bilo zlato, dok je izražen trend otvorenog vrijeđanja, verbalnog maltretiranja i uistinu užasnih opaski koje "internetski ratnici" često odašilju skriveni iza anonimnosti ili pak ohrabreni spoznajom da ih nitko ne vidi.

Sto je strane njemački zakon donekle konzistentan i u skladu sa zakonima u drugim zemljama koje reguliraju govor mržnje. No ovaj paragraf čini sporним to što se odnosi samo na političare. Logično je postaviti pitanje kako je moguće da liječnik, policajac, vatrogasac, odvjetnik ili novinar uvrede podnose lakše i mogu se fokusirati na posao, a političari ne mogu. Drugi argument za ukidanje sporne odredbe stoga glasi da zaštita političara ne smije prerasti u zaštitu političara od političkog govora. Ako je cilj zaštititi čovjeka od prijetnje, fizičkog napada, ozbiljne klevete ili svjesnog širenja lažnih tvrdnji, za to već postoje kaznenopravni instrumenti. Ako je cilj zaštititi njegovu osobnu čast od toga da ga netko nazove "lažljivim Fritzom", problem postaje mnogo ozbiljniji, jer se tada kazneno pravo približava samom središtu političke rasprave. Primjerice, neki Ludwig sasvim se sigurno ne bi trebao osjećati uvrijeđenim što ga zovu Lažljivim Fritzom, no Friedrich bi, a on je još ktomu i kancelar, pa je pitanje, eto, delikatno.

U suludoj komparaciji ovih slučajeva imamo policiju koja upada u stan zbog šale o ministrovoj kosi, 38 sudskih procesa zbog toga što je kancelar nazvan Pinocchijem, koje je sud obustavio, ali i jednu osudu za to što je nazvan "lažljivim"

Europski sud za ljudska prava tu je prilično jasan. Političari nisu povlašteni u zaštiti ugleda, upravo suprotno, njihova je tolerancija prema kritici viša samim odabirom posla. U svojem vodiču za primjenu članka 10. Europske konvencije Sud navodi da se javne osobe ne mogu zaštititi od svake kritike, a posebno ističe da vlasti moraju biti suzdržane pri uporabi kaznenih postupaka protiv političkog govora, odnosno kritike vlasti, dužnosnika, njihovih poteza, riječi i pojave, pa ako hoćete – i frizure. Sud je više puta ponovio da je politička rasprava u samoj jezgri demokratskog društva te da su granice dopuštene kritike šire prema političarima nego prema privatnim građanima.

Dodatni uvjeti

Europski standard ne pretvara time javne dužnosnike u osobe bez prava na čast. Sud razlikuje vrijednosne sudove od činjeničnih tvrdnji, uzima u obzir kontekst, osnovu za izrečeni sud, način na koji je nešto formulirano i težinu sankcije. Problem nastaje kada se kazneni zakon koristi tako da stvara nerazmjernu zapreku političkoj raspravi. Sud je u više slučajeva upozoravao da je kaznena osuda sama po sebi ozbiljna intervencija u slobodu izražavanja i da se mora posebno opravdati.

Njemačka, pritom, nije europska anomalija u širem smislu. Kazneni zakoni brojnih europskih država i dalje poznaju kaznena djela uvrede ili klevete, a u nekima postoji i poseban tretman javnih dužnosnika. Francuska, primjerice, još u svojem Zakonu o slobodi tiska iz 1881. poznaje kaznenu odgovornost za klevetu protiv predsjednika, članova vlade, parlamenta i drugih nositelja javnih funkcija, iako je posebno kazneno djelo uvrede predsjednika Republike ukinuto 2013. godine. Za određene oblike klevete protiv javnih osoba zakon predviđa novčane kazne. Francusko pravo posebno razlikuje klevetu, odnosno tvrdnju o činjenici koja može naštetiti nečijoj časti, od uvrede, koja može biti pogrdni izraz bez konkretne činjenične tvrdnje. Njemački zakon pak nakon izmjena iz 2021. izričito uvodi i običnu uvredu kao kvalificirani oblik kaznenog djela kada su ispunjeni dodatni uvjeti. Upravo je zato njemački model predmet tako snažne rasprave.

U Sjedinjenim Američkim Državama situacija je bitno drukčija. Američki ustavni sustav kroz Prvi amandman daje političkom govoru izrazito snažnu zaštitu, a presuda Vrhovnog suda u predmetu "New York Times protiv Sullivana" iz 1964. postavila je visok prag za javne dužnosnike koji traže zaštitu od lažnih tvrdnji. Oni moraju dokazati da je objavljena neistina izrečena sa stvarnom zlom namjerom, odnosno uz znanje da je tvrdnja lažna ili uz bezobzirno zanemarivanje njezine istinitosti.

To je jedan od najjačih svjetskih primjera pravnog stava da javna vlast mora podnijeti vrlo širok prostor političke kritike. Njemačka se nalazi negdje između tih modela. Ona nije država u kojoj je politička uvreda automatski kažnjiva, niti je zakon sam po sebi dokaz da je sloboda govora ozbiljno ograničena. Zakon ima dodatne uvjete i sudovi moraju uzeti u obzir slobodu izražavanja. Ali Njemačka istodobno ima kaznenopravnu normu koja političaru u određenim okolnostima daje višu zaštitu nego privatnom građaninu. Upravo tu činjenica čini Peterkin argument pravno ozbiljnim, bez obzira na političku boju njegova predlagatelja, jer AfD nije dio većine.

Mogući kompromis

Njemački Bundestag dosad nije prihvatio njihovo rješenje. AfD je još 2024., a potom ponovno 2025. i 2026., tražio potpuno ukidanje spornog paragrafa zakona. Prvi prijedlog iznesen u novom sazivu Bundestaga odbijen je 29. siječnja ove godine. U poimeničnom glasanju 133 zastupnika bilo je za ukidanje, 440 protiv, a 57 nije glasalo. Svi nazočni zastupnici CDU/CSU-a, SPD-a, Zelenih i Ljevice glasali su protiv prijedloga, dok je AfD glasao za. Netko će reći da je već sama ova rasprava opet povratak Kafki jer političari odlučuju smiju li ih građani uvrijediti i koliko, a onda je očekivano da će odlučiti u korist svoje časti, a ne interesa građana. Demokracija, naročito parlamentarna, ipak tako funkcionira i tu nema pomoći.

Međutim, time rasprava nije završila. AfD je u lipnju 2026. ponovno podnio prijedlog za ukidanje odredbe koji je Bundestag uputio nadležnim odborima nakon prve rasprave. Istodobno su se u drugim strankama počeli pojavljivati prijedlozi za drukčije rješenje, primjerice za sužavanje zaštite na lokalne i počasne političke dužnosnike. Zastupnica Zelenih Lena Gumnior javno je upozorila kako tvrdnja da ovako formuliran zakon zabranjuje bilo kakvu kritiku političara nije točna, ali je istodobno otvorila mogućnost da bi se norma mogla ograničiti na lokalne i volonterske dužnosnike koji su posebno izloženi prijetnjama, dok profesionalni političari imaju znatno više mogućnosti zaštite.

Tu se zapravo nalazi mogući kompromis, smatra Politico. Ne treba nužno birati između potpunog ukidanja i sadašnjeg zakona. Moguće je zadržati stroži kazneni odgovor na ozbiljne prijetnje, klevete i napade koji doista ugrožavaju javno djelovanje, a istodobno suziti prostor za kazneni progon običnih političkih uvreda i satire. Drugim riječima, moguće je zaštititi političara od nasilja, a bez zaštite od ismijavanja. To bi bilo i bliže europskom standardu. Europski sud za ljudska prava ne tvrdi da političari moraju biti bespomoćni pred lažima i ozbiljnim napadima. Tvrdi da, kada netko ulazi u javni život, mora očekivati višu razinu nadzora, oštriju kritiku i veći stupanj političke polemike. To nije kazna za političara, nego cijena javne funkcije.

Zato je možda najvažnija lekcija iz njemačkog slučaja upravo ona koju je izgovorio zastupnik AfD-a, jer je ona posve u skladu s praksom EU-a. Političar koji građanima određuje poreze, šalje ih u ratove, donosi zakone, upravlja milijardama javnog novca i svakodnevno traži njihovo povjerenje ne može imati uži prostor za kritiku od čovjeka koji ga bira. Naprotiv. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Pretresi kuća i uhićenja čak i zbog loših šala u komentarima na društvenim mrežama

UNjemačkoj se posljednjih mjeseci razvila pomalo bizarna političko-pravna rasprava može li demokratska država građaninu izreći novčanu kaznu zato što je kancelara Friedricha

Merza nazvao "Lügenfritz", odnosno "Lažljivi Fritz", dok će za gotovo istu vrstu političkog podbadanja u drugom slučaju zaključiti da je riječ o dopuštenoj kritici piše Mislav FRANCETIĆ

Domaći političari vjerojatno ne znaju da je u vrijeme bivše kancelarke Angele Merkel Njemačka uvela zakon kojim se doslovce kriminalizira vrijeđanje političara, jer bi on već vjerojatno bio standard i u Hrvatskoj. Zakon zbog kojeg se u dvama slučajevima sudi za to što su kancelara nazvali Pinocchijem, a ministru komentirali frizuru, u fokusu je rasprave u Njemačkoj. Desni AFD pritom u svojim izjavama ne odražava samo standard koji štite sudovi EU-a nego i stavove većine. Stranka traži ukidanje ovakve prakse jer smatra da političari preuzimanjem javne dužnosti moraju biti spremni otrpjeti kritiku čak i ako je ona uvredljiva ili neutemeljena, dok vladajući tvrde da je cilj zakonske mjere bio zaštititi ponajprije lokalne političare od pritisaka i govora mržnje zbog njihovih odluka.

UNjemačkoj se posljednjih mjeseci tako razvila pomalo bizarna političko-pravna rasprava može li demokratska država građaninu izreći novčanu kaznu zato što je kancelara, a tu dužnost od lani obnaša CDU-ov Friedrich Merz, nazvao "Lügenfritz", odnosno "Lažljivi Fritz", dok će za gotovo istu vrstu političkog podbadanja u drugom slučaju zaključiti da je riječ o dopuštenoj kritici.

Pitanje je ozbiljno i ima ozbiljne posljedice, pokazuje analiza slučajeva. U proljeće 2026. njemački su sudovi istodobno pokazali koliko granica između dopuštene političke satire i kaznenog djela može biti tanka jer "Pinocchio" je prošao, "Lügenfritz" nije, a za "Lackaffe", što je pogrdni izraz koji bi se otprilike mogao prevesti kao lakirani ili ušminkani majmun, izdan je zaseban kazneni nalog. Upravo je taj niz slučajeva ponovno otvorio raspravu o paragrafu 188 njemačkog Kaznenog zakona, odredbi koja političarima daje pojačanu kaznenopravnu zaštitu od uvrede, klevete i lažnog optuživanja. Sporni paragraf

Osnovna tvrdnja zastupnika desno-konzervativnog AfD-a Tobiasa Peterke, koju je nedavno prenio Politico, odražava mišljenje većine građana. Peterka tvrdi da onaj tko dobrovoljno ulazi u politiku i preuzima javnu vlast mora podnositi oštriju, a ne blažu kritiku građana. "To je dio posla političara, odnosno svakoga tko odluči baviti se politikom", ustvrdio je Peterka. U svojoj biti ta je tvrdnja vrlo bliska standardu koji je desetljećima razvijao Europski sud za ljudska prava. U predmetu "Lingens protiv Austrije" Sud je još 1986. zaključio da su granice prihvatljive kritike šire kada je riječ o političaru nego kada je riječ o privatnoj osobi upravo zato što se političar svjesno izlaže javnom nadzoru. Ukasnijoj je praksi taj standard više puta potvrđen, političari moraju pokazati viši stupanj tolerancije prema javnoj kritici, a kaznenopravne intervencije u političku raspravu moraju biti posebno oprezno odmjerene. Tu je, naravno, načelo slobode govora koje je zaštićeno u svim razvijenim demokracijama, a i Konvencijom UN-a o ljudskim pravima. Slobodno izražavanje stavova spada i u prava koja štite ustavne odredbe mnogih zemalja.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

Uostalom, sloboda izražavanja i iznošenja stajališta smatra se fundamentalnim elementnom demokracije. Ne treba ići daleko da bi se vidjelo kakve posljedice na demokraciju ostavljaju političari koji zabranjuju kritike, dovoljno je pogledati Srbiju pod vlašću Aleksandra Vučića. On, doduše, nije uveo zakon koji bi ga štitio od kritike, bio je mnogo perfidniji pa je jednostavno preuzeo posredno ili neposredno nadzor nad većinom svih medija u Srbiji, što mu omogućuje da o sebi sluša i čita samo superlative. Što je onda bilo "u glavama" onih koji su u vrijeme jedne od istovremeno najpopularnijih i najomraženijih njemačkih kancelarki novog doba, Angele Merkel, donijeli zakon kojim se kriminalizira iznošenje neugodnih stavova o političarima? Njemački pravni sustav polazi od nešto drukčije logike od one koju prate druge zemlje. Paragraf 188 ne tvrdi da političar kao privatna osoba vrijedi više od građanina. Takva teza bila bi povratak autokratskim ili drugim autoritarnim režimima. No sporni paragraf pravno je vrzino kolo jer političare ne prikazuje boljima ili vrednijima, nego upravo suprotno, ranjivijim osobama, takoreći žrtvama. Stara logika

Njegova je pravna konstrukcija da politički aktivne osobe zbog svoje javne funkcije trpe veću izloženost napadima na čast te da takvi napadi, ako prijeđu određeni prag, mogu otežati njihovo javno djelovanje i time ugroziti funkcionira-

Njemački su sudovi pokazali koliko granica između dopuštene političke satire i kaznenog djela može biti tanka jer "Pinocchio" je prošao, "Lügenfritz" nije, a za "Lackaffe", što bi bilo nešto kao "lakirani majmun", izdan je kazneni nalog

DRŽAVA MORA ODLUČITI

Politička kritika, kaznena uvreda ili nešto između Njemački je zakon nastao iz legitimnog straha da političko nasilje može uništiti demokraciju. No demokraciju može nagristi i druga krajnost, kada se građani počnu pitati smiju li političara nazvati pogrdnim imenom, izraditi satiričnu ilustraciju ili šefa države usporediti s Pinocchijem bez rizika da im na vrata pokuca policija. U tom smislu najzanimljiviji njemački slučajevi nisu oni u kojima je netko doista kažnjen zbog ozbiljne prijetnje ili klevete. Najzanimljiviji su oni u kojima država mora odlučiti je li "Pincchio" politička kritika, "Lügenfritz" kaznena uvreda, a "Lackaffe" nešto između. Ako građanin tu granicu ne može razumno predvidjeti, problem više nije samo u njegovu jeziku. Problem je u zakonu. A ako je riječ o zakonu koji bi navodno trebao štititi demokratsko političko djelovanje, onda je pitanje postavljeno naglavačke: možda demokraciju ne treba štititi tako da političarima omogućimo da budu manje izloženi kritikama, nego tako da građanima omogućimo da ih slobodno kritiziraju. U tom je smislu njemačka rasprava o paragrafu 188 mnogo veća od jednog "Lügenfritza". Ona je rasprava o tome koliko neugodne kritike jedna demokracija mora biti spremna podnijeti da bi doista ostala demokracija.

Njemački građani pitaju se smiju li šefa države usporediti s Pinocchijem bez rizika od privođenja

Zastupnik AfD-a Tobias Peterka smatra da onaj tko preuzima vlast mora podnositi oštriju kritiku nje političkog sustava. Krajnje banalizirano, Merz može fokusirano raditi za dobrobit Njemačke ako mu se nadjene nadimak Pinocchio, ali pridjev lažljiv, kada bismo secirali ovaj paragraf, čini ga toliko utučenim da više ne može voditi državu. Iako djeluje šaljivo, upravo je to temelj paragrafa i zato se političarima ne daje samo zaštita njihove osobne časti nego se navodno štiti i njihova sposobnost obavljanja javne funkcije.

Ta je logika stara. Današnji paragraf 188 nastao je preimenovanjem i izmjenama starijeg paragrafa 187a. U Kazneni zakon uveden je 1951. izmjenama kaznenog prava, samo nekoliko godina nakon osnutka Savezne Republike Njemačke. Još važnije, njegov korijen seže u politički kaotično razdoblje Weimarske Republike.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

Prema obrazloženju prijedloga za njegovo ukidanje koji je sada podnio AFD, prethodnica norme bila je povezana s mjerama za zaštitu "unutarnjeg mira" donesenima 1931. godine, u vremenu u kojem su političko nasilje i radikalizacija javnog života ozbiljno nagrizali weimarsku demokraciju. Činjenica da današnja norma ima povijesnu vezu s tim razdobljem, naravno, ne znači da je riječ o "nacističkom zakonu", to bi bilo povijesno i pravno netočno. Odredba je u zapadnonjemački Kazneni zakon izričito uvedena 1951., a njezinu je ustavnost već 1955. razmatrao Savezni ustavni sud.

Upravo je odluka Saveznog ustavnog suda iz 1955. važna za razumijevanje današnje rasprave. Sud je odbacio argument da posebna zaštita političara automatski krši načelo jednakosti pred zakonom. Obrazloženje je bilo da zakon ne štiti političare "zbog njih samih", nego štiti njihovo javno djelovanje. Po tadašnjoj logici, politički angažirani ljudi izloženi su većem riziku od napada na čast, a demokratskom društvu treba zaštita ljudi spremnih sudjelovati u političkom životu.

Obična uvreda

Problem je što se politički i komunikacijski svijet 1951. i 1955. teško može usporediti s današnjim. Tada su se politički napadi uglavnom širili novinama, plakatima, skupovima i političkim govorima. Danas jedan građanin može jednim klikom objaviti komentar koji u nekoliko minuta vidi nekoliko stotina ili nekoliko milijuna ljudi.

Njemačka je na taj digitalni svijet odgovorila dodatnim širenjem kaznenog zaštitnog mehanizma. Velika izmjena stigla je 2021. Zakonom o borbi protiv desnog ekstremizma i govora mržnje, donesenim u vrijeme kancelarke Angele Merkel, nakon niza napada na političare i sve ozbiljnije zabrinutosti zbog političkog nasilja i mržnje na internetu.

Do tada je paragraf 188 prije svega obuhvaćao klevetu i lažno optuživanje političara pod određenim uvjetima. Izmjenama iz 2021. izričito je uključena i obična uvreda iz paragrafa 185, a zaštita je proširena sve do lokalne razine. Zakon danas kaže da je riječ o kaznenom djelu ako je uvreda javno iznesena ili objavljena putem sadržaja, ako je motiv povezan s javnim djelovanjem osobe i ako je čin "podoban" da znatno oteža njezino javno djelovanje. Za takvu uvredu propisana je kazna do tri godine zatvora ili novčana kazna. Za klevetu je predviđeno od tri mjeseca do pet godina zatvora, a za svjesno iznošenje neistine šest mjeseci do pet godina. Za usporedbu, opći paragraf 185 za običnu uvredu predviđa do godinu dana zatvora ili novčanu kaznu, odnosno do dvije godine ako je uvreda javna, izrečena na skupu, putem objavljenog sadržaja ili uz fizički napad. Drugim riječima, politički status žrtve može biti pravno relevantan upravo zato što sporni "188" predstavlja kvalifikaciju osnovnog kaznenog djela. Još je važnija izmjena procesne prirode. Od 2021. u slučajevima koji su procesuirani po ovom zakonu državno odvjetništvo može pokrenuti postupak i bez klasičnog kaznenog prijedloga političara ako procijeni da postoji poseban javni interes za kazneni progon, dakle, djelo se goni po službenoj dužnosti, a ne prijavi političara. To je ključni razlog zbog kojeg građanin može završiti pod policijskom istragom iako se političar osobno nije odlučio obračunavati s njim. Njemački Zakon o kaznenom postupku u tom smislu ne ostavlja mnogo prostora za političku diskreciju kada policija ili državno odvjetništvo procijene da postoji početna sumnja na kazneno djelo. Širi štit

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

I tu dolazimo do paradoksa. Zakon je 2021. pojačan kako bi se zaštitili političari, osobito lokalni dužnosnici, koji su sve češće bili meta prijetnji, uvreda i nasilja. Europski parlament danas potvrđuje da je problem stvaran jer u Njemačkoj je 2024. zabilježeno 4107 politički motiviranih kaznenih djela, najviše otkako se takva statistika sustavno vodi, a među metama su posebno bili nositelji političkih funkcija, stranački predstavnici i kandidati. Ujednom istraživanju među gradonačelnicima i čelnicima okruga, 34 posto ispitanih reklo je da je doživjelo neku vrstu zlostavljanja, pri čemu je najveći dio bio verbalni ili pisani. Ali iz toga ne slijedi automatski da je dobro rješenje dati političarima širi kazneni štit. Upravo je u toj pukotini nastao današnji njemački problem. Najbolji način da se razumije spor nije čitanje zakonskog teksta, nego praćenje slučajeva koji su posljednjih godina jednu relativno nepoznatu odredbu pretvorili u temu nacionalne političke rasprave. Najpoznatiji je slučaj bivšeg ministra gospodarstva Roberta Habecka i

•

AFD smatra da političari moraju biti spremni otrpjeti kritiku čak i ako je ona uvredljiva ili neutemeljena, dok vladajući tvrde da je cilj zakona bio zaštititi ponajprije lokalne političare od pritisaka i govora mržnje zbog njihovih odluka

Zbog komentara u kojem je kancelara Merza nazvao Lažljivim Fritzom jedan Nijemac dobio je kazneni nalog na 450 eura

Najpoznatiji je slučaj muškarca koji je objavio fotomontažu bivšeg ministra Roberta Habecka uz natpis "Schwachkopf Professional"

64-godišnjeg muškarca iz Bavarske koji je na društvenoj mreži X objavio fotomontažu Habecka uz natpis "Schwarchkopf Professional", satiričnu aluziju na naziv proizvođača proizvoda za kosu. Ovaj bivši ministar njemačkoj je javnosti poznat po svojoj "savršeno razbarušenoj" kosi prožetoj pomno raspoređenim pramenovima prosijedosti, no čini se da ga je fotomontaža koja uključuje njegovu kosu uznemirila toliko da više nije mogao obavljati političke poslove. Habeck je podnio kazneni prijedlog, a državno odvjetništvo u Bambergu pokrenulo je postupanje zbog sumnje na uvredu osobe iz političkog života. U studenome 2024. policija je na temelju sudskog naloga pretražila stan osumnjičenika. Upravo je taj slučaj izazvao golemu javnu reakciju, ali oko njega je nastao i ozbiljan problem s činjenicama. Često se tvrdilo da je muškarac na kraju osuđen upravo zato što je Habecka nazvao "Schwachkopf". To nije točno. Postupak zbog te konkretne uvrede poslije je privremeno obustavljen, uz obrazloženje državnog odvjetništva da očekivana kazna za taj čin, u usporedbi s drugim optužbama, nije bila od značajne težine.

Muškarac je, naime, poslije osuđen, ali za druga djela. Lokalni sud u lipnju 2025. izrekao mu je 55 dnevnih novčanih kazni po 15 eura, odnosno ukupno 825 eura, zbog korištenja obilježja protuustavnih i terorističkih organizacija u više objava. Presuda se nije odnosila na objavu "Schwachkopf", no ostaje činjenica da je muškarac kazneno gonjen, te mu je policija upala u kuću i izvršila pretres zbog ne naročito duhovite, ali ni uvredljive šale o ministru.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

Drugi je slučaj još čistiji. U listopadu 2025. policija u Heilbronnu objavila je na Facebooku informaciju o posjetu kancelara Friedricha Merza i privremenoj zoni zabrane leta. Ispod objave pojavilo se gotovo 400 komentara. Policija i državno odvjetništvo potom su detaljnije provjerili 38 komentara zbog mogućih kaznenih djela. Među njima je bio i komentar "Pinocchio kommt nach HN", odnosno "Pinocchio dolazi u Heilbronn". Utvrđeni su elementi koji krše "paragraf 188", ali tu je došlo do pravnog obrata. U veljači 2026. državno odvjetništvo u Heilbronnu obustavilo je taj postupak. Obrazloženje je bilo gotovo školski primjer primjene standarda zaštite slobode političkog govora.

"Pinocchio" je ocijenjen kao dopuštena "kritika vlasti", zaštićena slobodom izražavanja. Logika je bila da se usporedba s drvenim dječakom čiji nos raste kada laže odnosi na političko ponašanje – odnosno na navodnu neistinitost – pa ima dovoljan politički kontekst da ne bude samo osobna pogrda. A onda dolazi "Lügenfritz". U drugom komentaru istog šireg slučaja jedan je korisnik Merza nazvao upravo "Lügenfritzom", odnosno Lažljivim Fritzom. Amtsgericht Öhringen izdao je 19. ožujka 2026. kazneni nalog na 30 dnevnih novčanih kazni. Kazna je pravomoćna, a iznosila je 450 eura. Sud je prihvatio argument da izraz nije samo politička kritika nego da može narušiti povjerenje u integritet kancelara i potaknuti dodatnu agresiju prema njemu. Usuludoj komparaciji ovih slučajeva tako imamo policiju koja upada u stan zbog šale o ministrovoj kosi, 38 sudskih procesa zbog toga što je kancelar nazvan Pinocchijem, koje je sud obustavio, ali i jednu osudu za to što je nazvan "lažljivim", što zapravo nema nikakva smisla.

Razlika između "Pinocchija" i "Lügenfritza" posebno je zanimljiva zato što je semantički vrlo mala. U oba se slučaja kancelaru pripisuje neistinoljubivost iako on možda, poput našeg bivšeg ministra, uopće "ne laže, nego samo katkad govori neistine". U prvom slučaju metafora je ocijenjena kao dopuštena politička kritika, u drugom je riječ procijenjena kao kaznena uvreda. To ne znači da je sud pogriješio. Njemačko pravo doista zahtijeva procjenu konteksta, oblika, cilja i posljedica konkretne izjave. Ali upravo taj primjer pokazuje koliko je širok prostor za pravnu procjenu.

Slika sustava

Još je jedan komentar završio kaznenim nalogom. U svibnju 2026. sud u mjestu Heilbronnu izdao je kazneni nalog na 30 dnevnih novčanih kazni zbog nazivanja Merza "Lackaffeom".

Uovom izrazu očituje se bogatstvo njemačkog jezika koji dopušta tvorbu kovanica po vlastitom osjećaju ako za nešto ne postoji riječ. Stoga je "Lackaffea" teško prevesti, možda kao "ušminkani majmun". Osumnjičeni je uložio prigovor. Prema državnom odvjetništvu, problem je bio u tome što riječ nije imala dovoljno jasan odnos prema političkom djelovanju kancelara, nego je ocijenjena kao osobni napad na njegovu čast. Nakon prigovora postupak je, prema izvještajima, obustavljen uz novčanu obvezu.

Slučaj "Schwarchkopf" postao je simbol policijske pretrage zbog političkog memea, iako konačna presuda nije donesena zbog tog memea. Slučaj "Pinocchio" postao je simbol pretjeranog postupanja koje je na kraju završilo obustavom. "Lügenfritz" je, s druge strane, postao stvarni primjer pravomoćne novčane kazne za jednu riječ. Kada se sva tri slučaja stave jedan pokraj drugoga, dobiva se slika sustava koji nije nužno represivan prema političkoj kritici, ali jest sustav u kojem se granica dopuštenog ne može uvijek intuitivno predvidjeti. A to je za demokraciju važnije nego što se na prvi pogled čini. Problem nije samo u tome hoće li jedan građanin platiti 450 eura.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

Problem nastaje ako građani počnu izbjegavati političku kritiku zato što ne znaju gdje počinje kaznena odgovornost. Upravo se taj fenomen u teoriji slobode izražavanja naziva "chilling effect", odvraćajući učinak prava na govor. Ne moraju se osuditi tisuće ljudi. Dovoljno je da nekoliko javno poznatih slučajeva proizvede dojam da bi se i sljedeća šala mogla pretvoriti u policijski predmet. Nitko ne želi riskirati da ga iz toplog kreveta u gaćama izvuče policija zato

Europski parlament potvrđuje da je problem stvaran jer je u Njemačkoj 2024. zabilježeno 4107 politički motiviranih kaznenih djela, najviše otkako se statistika vodi, a među metama su bili nositelji političkih funkcija i stranački predstavnici

POVEĆANJE BROJA SLUČAJEVA

Nijemci sve više vrijeđaju političare Njemački mediji navodili su i druge izraze koji su, za razliku od "Lügenfritza", ostali unutar granica dopuštenog. Rezultat je pravni krajolik u kojem građanin bez specijaliziranog pravnog znanja teško može unaprijed znati hoće li određena satirična formulacija biti shvaćena kao kritika političkog rada ili kao napad na osobnu čast. I upravo je tu srž argumenta onih koji žele promjenu zakona. Podaci o broju postupaka pojačavaju taj dojam. Prema podacima policijske kriminalističke statistike, koje je u svom prijedlogu za ukidanje sporne odredbe naveo Bundestag, 2025. evidentirana su 4792 slučaja povezana s tom odredbom, nasuprot 4439 u 2024. i 2598 u 2023. godini.

Podaci govore o policijski registriranim slučajevima, a ne o broju pravomoćnih presuda. Ali broj ipak pokazuje da je norma nakon proširenja 2021. postala znatno prisutnija u kaznenopravnoj praksi. Ili da su, možda, političari sve osjetljiviji ako im se dirne u čast.

Taj porast dijelom je posljedica činjenice da se od 2021. paragraf 188 može primjenjivati na običnu uvredu, a u određenim okolnostima i bez zahtjeva samog političara. Drugim riječima, povećanje broja slučajeva nije samo dokaz da Nijemci sve više vrijeđaju političare. To je i posljedica toga što je država povećala broj situacija u kojima se takva uvreda može kazneno istraživati. U tome je jedan od najvažnijih elemenata cijele priče: zakon koji je donesen kao odgovor na stvarni problem političkog nasilja stvorio je i znatno širi kanal kroz koji policija i državno odvjetništvo mogu ući u prostor političkog govora.

Prema podacima policijske statistike, 2025. evidentirana su 4792 slučaja povezana sa spornom odredbom što je ministru "uvrijedio" frizuru, što je scenarij dostojan mračnih Orwellovih ili komičnih Kafkinih konstrukcija, jer oba su se autora s podjednakim žarom borila protiv baš takve "demokracije" i apsurdnih birokratskih normi. Njemačka rasprava zato više nije samo rasprava o Merzu. Ona je postala pitanje treba li u demokratskoj državi političar imati viši stupanj kaznenopravne zaštite od građanina kojeg predstavlja. I upravo se na toj točki sudaraju dva legitimna argumenta. Lažljivi Fritz

Prvi kaže da političari jesu posebna skupina jer su izloženi posebnim rizicima. Njemački političari, osobito na lokalnoj razini, doista se susreću s prijetnjama, uznemiravanjem i nasiljem.

Europski parlament upozorio je da se problem političkog nasilja i zastrašivanja posljednjih godina širi Europom, a Njemačka je među zemljama u kojima je broj takvih kaznenih djela dosegnuo vrlo visoke razine. Internet je učinio vjerojatno najveću medvjeđu uslugu slobodi govora otkako to načelo postoji. Otkako su svi počeli javno izražavati svoje mišljenje, za dio se pokazalo da bi im šutnja stvarno bilo zlato, dok je izražen trend otvorenog vrijeđanja, verbalnog maltretiranja i uistinu užasnih opaski koje "internetski ratnici" često odašilju skriveni iza anonimnosti ili pak ohrabreni spoznajom da ih nitko ne vidi.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

Ste je strane njemački zakon donekle konzistentan i u skladu sa zakonima u drugim zemljama koje reguliraju govor mržnje. No ovaj paragraf čini spornim to što se odnosi samo na političare. Logično je postaviti pitanje kako je moguće da liječnik, policajac, vatrogasac, odvjetnik ili novinar uvrede podnose lakše i mogu se fokusirati na posao, a političari ne mogu. Drugi argument za ukidanje sporne odredbe stoga glasi da zaštita političara ne smije prerasti u zaštitu političara od političkog govora. Ako je cilj zaštititi čovjeka od prijetnje, fizičkog napada, ozbiljne klevete ili svjesnog širenja lažnih tvrdnji, za to već postoje kaznenopravni instrumenti. Ako je cilj zaštititi njegovu osobnu čast od toga da ga netko nazove "lažljivim Fritzom", problem postaje mnogo ozbiljniji, jer se tada kazneno pravo približava samom središtu političke rasprave. Primjerice, neki Ludwig sasvim se sigurno ne bi trebao osjećati uvriježenim što ga zovu Lažljivim Fritzom, no Friedrich bi, a on je još ktomu i kancelar, pa je pitanje, eto, delikatno. Europski sud za ljudska prava tu je prilično jasan. Političari nisu povlašteni u zaštiti ugleda, upravo suprotno, njihova je tolerancija prema kritici viša samim odabirom posla. U svojem vodiču za primjenu članka 10. Europske konvencije Sud navodi da se javne osobe ne mogu zaštititi od svake kritike, a posebno ističe da vlasti moraju biti suzdržane pri uporabi kaznenih postupaka protiv političkog govora, odnosno kritike vlasti, dužnosnika, njihovih poteza, riječi i pojave, pa ako hoćete – i frizure. Sud je više puta ponovio da je politička rasprava u samoj jezgri demokratskog društva te da su granice dopuštene kritike šire prema političarima nego prema privatnim građanima.

Dodatni uvjeti

Europski standard ne pretvara time javne dužnosnike u osobe bez prava na čast. Sud razlikuje vrijednosne sudove od činjeničnih tvrdnji, uzima u obzir kontekst, osnovu za izrečeni sud, način na koji je nešto formulirano i težinu sankcije. Problem nastaje kada se kazneni zakon koristi tako da stvara nerazmjernu zapreku političkoj raspravi. Sud je u više slučajeva upozoravao da je kaznena osuda sama po sebi ozbiljna intervencija u slobodu izražavanja i da se mora posebno opravdati. Njemačka, pritom, nije europska anomalija u širem smislu. Kazneni zakoni brojnih europskih država i dalje poznaju kaznena djela uvrede ili klevete, a u nekima postoji i poseban tretman javnih dužnosnika. Francuska, primjerice, još u svojem Zakonu o slobodi tiska iz 1881. poznaje kaznenu odgovornost za klevetu protiv predsjednika, članova vlade, parlamenta i drugih nositelja javnih funkcija, iako je posebno kazneno djelo uvrede predsjednika Republike ukinuto 2013. godine. Za određene oblike klevete protiv javnih osoba zakon predviđa novčane kazne. Francusko pravo posebno razlikuje klevetu, odnosno tvrdnju o činjenici koja može naštetiti nečijoj časti, od uvrede, koja može biti pogrdni izraz bez konkretne činjenične tvrdnje. Njemački zakon pak nakon izmjena iz 2021. izričito uvodi i običnu uvredu kao kvalificirani oblik kaznenog djela kada su ispunjeni dodatni uvjeti. Upravo je zato njemački model predmet tako snažne rasprave.

USjedinjenim Američkim Državama situacija je bitno drukčija. Američki ustavni sustav kroz Prvi amandman daje političkom govoru izrazito snažnu zaštitu, a presuda Vrhovnog suda u predmetu "New York Times protiv Sullivana" iz 1964. postavila je visok prag za javne dužnosnike koji traže zaštitu od lažnih tvrdnji. Oni moraju dokazati da je objavljena neistina izrečena sa stvarnom zlom namjerom, odnosno uz znanje da je tvrdnja lažna ili uz bezobzirno zanemarivanje njezine istinitosti. To je jedan od najjačih svjetskih primjera pravnog stava da javna vlast mora podnijeti vrlo širok prostor političke kritike. Njemačka se nalazi negdje između tih modela. Ona nije država u kojoj je politička uvreda automatski kažnjiva, niti je zakon sam po sebi dokaz da je sloboda govora ozbiljno ograničena. Zakon ima dodatne uvjete i sudovi moraju uzeti u obzir slobodu izražavanja. Ali Njemačka istodobno ima kaznenopravnu normu koja političaru u određenim okolnostima daje višu zaštitu nego privatnom građaninu. Upravo ta činjenica čini Peterkin argument pravno ozbiljnim, bez obzira na političku boju njegova predlagatelja, jer AFD nije dio većine.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 28, 00:00
Lokacija
Novine 7 Dnevno - Hrvatska
Kategorija Vanjska
Strana
Oblast strane 3,646.3 cm^2
Autor piše Mislav FRANCETIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov KANCELAR U AFERI "LAŽLJIVI FRITZ"

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5973655b-ab1d-4945-8fd2-f8be8f89c85c/pdf

Mogući kompromis Njemački Bundestag dosad nije prihvatio njihovo rješenje. AFD je još 2024., a potom ponovno 2025. i 2026., tražio potpuno ukidanje spornog paragrafa zakona. Prvi prijedlog iznesen u novom sazivu Bundestaga odbijen je 29. siječnja ove godine. U poimeničnom glasanju 133 zastupnika bilo je za ukidanje, 440 protiv, a 57 nije glasalo. Svi nazočni zastupnici CDU/ CSU-a, SPD-a, Zelenih i Ljevice glasali su protiv prijedloga, dok je AFD glasao za. Netko će reći da je već sama ova rasprava opet povratak Kafki jer političari odlučuju smiju li ih građani uvrijediti i koliko, a onda je očekivano da će odlučiti u korist svoje časti, a ne interesa građana. Demokracija, naročito parlamentarna, ipak tako funkcionira i tu nema pomoći.

Međutim, time rasprava nije završila. AFD je u lipnju 2026. ponovno podnio prijedlog za ukidanje odredbe koji je Bundestag uputio nadležnim odborima nakon prve rasprave. Istodobno su se u drugim strankama počeli pojavljivati prijedlozi za drukčije rješenje, primjerice za sužavanje zaštite na lokalne i počasne političke dužnosnike. Zastupnica Zelenih Lena Gumnior javno je upozorila kako tvrdnja da ovako formuliran zakon zabranjuje bilo kakvu kritiku političara nije točna, ali je istodobno otvorila mogućnost da bi se norma mogla ograničiti na lokalne i volonterske dužnosnike koji su posebno izloženi prijetnjama, dok profesionalni političari imaju znatno više mogućnosti zaštite.

Tu se zapravo nalazi mogući kompromis, smatra Politico. Ne treba nužno birati između potpunog ukidanja i sadašnjeg zakona. Moguće je zadržati stroži kazneni odgovor na ozbiljne prijetnje, klevete i napade koji doista ugrožavaju javno djelovanje, a istodobno suziti prostor za kazneni progon običnih političkih uvreda i satire. Drugim riječima, moguće je zaštititi političara od nasilja, a bez zaštite od ismijavanja. To bi bilo i bliže europskom standardu. Europski sud za ljudska prava ne tvrdi da političari moraju biti bespomoćni pred lažima i ozbiljnim napadima. Tvrdi da, kada netko ulazi u javni život, mora očekivati višu razinu nadzora, oštriju kritiku i veći stupanj političke polemike. To nije kazna za političara, nego cijena javne funkcije. Zato je možda najvažnija lekcija iz njemačkog slučaja upravo ona koju je izgovorio zastupnik AfD-a, jer je ona posve u skladu s praksom EU-a. Političar koji građanima određuje poreze, šalje ih u ratove, donosi zakone, upravlja milijardama javnog novca i svakodnevno traži njihovo povjerenje ne može imati uži prostor za kritiku od čovjeka koji ga bira. Naprotiv. •

Usuludoj komparaciji ovih slučajeva imamo policiju koja upada u stan zbog šale o ministrovoj kosi, 38 sudskih procesa zbog toga što je kancelar nazvan Pinocchijem, koje je sud obustavio, ali i jednu osudu za to što je nazvan "lažljivim"

Prvi prijedlog AfD-a za ukidanje spornog zakona Bundestag je odbio 29. siječnja ove godine Izmjena je stigla 2021. sa Zakonom o borbi protiv ekstremizma i govora mržnje

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 1, 5
Oblast strane 842.19 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/59440dd2-1006-46ee-b837-553661eed139/pdf

Probacija

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

NOVOSTI // 5. str. //

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 1, 5
Oblast strane 842.19 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/59440dd2-1006-46ee-b837-553661eed139/pdf

PROBACIJA: NOVI ALAT JE PUN POGODAK

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Pogreške se ovdje mogu ispraviti, a odluke ponovo promisliti

DAVOR KOVAČEVIĆ

Olga MONIKA MENČIK

Virtualna stvarnost sve više pronalazi primjenu i izvan zabavne industrije, pa tako i u hrvatskom probacijskom i zatvorskom sustavu. Projekt "Virtualna realnost - alat u tretmanu počinitelja kaznenih djela i edukaciji probacijskih službenika", vrijedan 250.000 eura, tijekom dvije godine povezao je digitalnu tehnologiju, rad s osuđenicima i edukaciju službenika s ciljem uspješnije resocijalizacije.

VR scenariji

Projekt Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije provodio se od rujna 2024. do kolovoza 2026. godine, a obuhvatio je razvoj digitalnih sadržaja za rad s osuđenicima, edukaciju službenika te povezivanje domaćih i međunarodnih stručnjaka. U sklopu projekta u Hrvatskoj i Rumunjskoj u rad s VR tehnologijom uključena su 133 osuđenika - 85 u Hrvatskoj i 48 u Rumunjskoj - dok je u hrvatskom zatvorskom i probacijskom sustavu edukaciju prošlo 90 službenika. Alat se i dalje aktivno koristi. Koordinatorica Erasmus+ projekta Vesna Zelić Ferenčić istaknula je kako je proces mnogo više od papira i plana. U projektu su, kroz četiri radna paketa, razvijeni scenariji namijenjeni službenicima, osuđenicima i osobama uključenima u probaciju. Sudionici su kroz VR scenarije vježbali rješavanje konflikata na poslu i u obitelji, snalaženje u prometu te upravljanje financijama. Upravo se financijski scenarij pokazao najzahtjevnijim jer su morali rasporediti ograničeni mjesečni prihod i odrediti prioritete nakon izlaska na slobodu.

- Nije lako donositi teške i odgovorne odluke u potpuno ograničenom financijskom okviru. Većina je tu imala problema, ali scenarij im je pomogao izvježbati kako rasporediti mjesečni prihod - rekla je Zelić Ferenčić.

Učenje kroz simulaciju i ponavljanje podsjeća i na jednu mračniju književnu asocijaciju, "Paklenu naranču" Anthonyja Burgessa, u kojoj se ponašanje pokušava mijenjati kontroverznim uvjetovanjem. No, za razliku od takvog pristupa, VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovno promisliti, bez stvarnih posljedica. Upravo je mogućnost ponavljanja jedna od ključnih prednosti tehnologije. Ipak, istaknuto je da VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima. Zelić Ferenčić pojasnila je kako ljudi velik dio svakodnevnih odluka donose gotovo automatski, što je OK, osim ako nešto u procesu, u koracima, nije dobro naučeno, nije kvalitetno usađeno i nije u redu. Tada se događaju problemi, kazala je. Cilj je zato prepoznati i mijenjati problematične obrasce ponašanja te kvalitetno usvojiti životne vještine potrebne za funkcioniranje u različitim situacijama.

Sigurno okruženje

Voditeljica Odjela tretmana u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu Maja Vučić Blažić kazala je kako su službenici kroz edukaciju naučili koristiti VR naočale i sadržaje u radu s osuđenicima. U zatvorskom sustavu osuđenici prolaze iste scenarije kao i ostali sudionici projekta, a sustav nije povezan s internetom, čime su ispunjeni potrebni sigurnosni uvjeti. Za mnoge zatvorenike susret s VR tehnologijom bio je nešto potpuno novo, no upravo im je to omogućilo da kroz digitalni alat vježbaju situacije s kojima će se susresti u svakodnevnom životu. Jedna od najvećih prednosti sustava, prema riječima Vučić Blažić, jest mogućnost da osoba sama uoči pogrešku i pokuša ponovo.

- Mi smo kao službenici tu zaštićeni jer im ne govorimo kao savjetnici "tu ste pogriješili, ovdje ste učinili nešto krivo". Sustav ih vraća na početak dok ne riješe neku situaciju dobro - objasnila je.

Na taj se način smanjuje mogućnost narušavanja odnosa između službenika i osuđenika, a eventualna frustracija zbog neuspjeha usmjerava se prema tehnologiji, a ne prema osobi koja provodi tretman. Upravo takve situacije pokazuju svrhu VR-a u tretmanskom radu, ne pružiti gotova rješenja, nego omogućiti da se odluke donesu, pogreške prepoznaju i ponovno pokušaju u sigurnom okruženju. Ono što je u virtualnom scenariju samo neuspjeli pokušaj, u stvarnom životu može imati puno ozbiljnije posljedice.

Projekt je pritom pokazao i mjerljive učinke. Nakon provedenih aktivnosti zabilježeno je statistički značajno smanjenje negativne usmjerenosti sudionika na probleme s kojima su se suočavali. Tako su promjene bile male, bile su konzistentno usmjerene prema povoljnijem načinu rješavanja problema. Važno je, kako je naglasila Zelić Ferenčić, razvijati osjećaj da su određene stvari pod vlastitom kontrolom i da se ponašanjem može utjecati na ishod situacije. Upravo bi to mogao biti jedan od ključnih doprinosa virtualne stvarnosti u tretmanu osuđenika: omogućiti im da prije povratka u stvarni svijet više puta uvježbaju situacije koje ih ondje čekaju. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 1, 5
Oblast strane 842.19 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/59440dd2-1006-46ee-b837-553661eed139/pdf

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

PROBACIJA: NOVI ALAT JE PUN POGODAK

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Pogreške se ovdje mogu ispraviti, a odluke ponovo promisliti

Virtu a l n a stvarnost sve više pronalazi primjenu i izvan zabavne industrije, pa tako i u hrvatskom probacijskom i zatvorskom sustavu. Projekt "Virtualna realnost - alat u tretmanu počinitelja kaznenih djela i edukaciji probacijskih službenika", vrijedan 250.000 eura, tijekom dvije godine povezao je digitalnu tehnologiju, rad s osuđenicima i edukaciju službenika s ciljem uspješnije resocijalizacije.

VR scenariji

Projekt Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije provodio se od rujna 2024. do kolovoza 2026. godine, a obuhvatio je razvoj digitalnih sadržaja za rad s osuđenicima, edukaciju službenika te povezivanje domaćih i međuu potpuno ograničenom financijskom okviru. Većina je tu imala problema, ali scenarij im je pomogao izvježbati kako rasporediti mjesečni prihod - rekla je Zelić Ferenčić.

Učenje kroz simulaciju i ponavljanje podsjeća i na jednu mračniju književnu asocijaciju, "Paklenu naranču" Anthonyja Burgessa, u kojoj se ponašanje pokušava mijenjati kontroverznim uvjetovanjem. No, za razliku od takvog pristupa, VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovno promisliti, bez stvarnih posljedica. Upravo je mogućnost ponavljanja jedna od ključnih prednosti tehnologije. Ipak, istaknuto je da VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima. Zelić Ferenčić pojasnila je kako ljudi velik dio svakodnevnih odluka donose gotovo automatski, što je OK, osim ako nešto u procesu, u koracima, nije dobro naučeno, nije kvalitetno usađeno i nije u redu. Tada se događaju problemi, kazala je. Cilj je zato prepoznati i mijenjati problematične obrasce ponašanja te kvalitetno usvojiti životne vještine potrebne za funkcioniranje u različitim situacijama.

Sigurno okruženje

DAVOR KOVACEVIC

LU U š o cc O > < Q

Voditeljica Odjela tretmana u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu Maja Vučić Blažić kazala je kako su službenici kroz edukaciju naučili koristiti VR naočale i sadržaje u radu s osuđenicima. U zatvorskom sustavu osuđenici prolaze iste scenarije kao i ostali sudionici projekta, a sustav nije povezan s internetom, čime su ispunjeni potrebni sigurnosni uvjeti. Za mnoge zatvorenike susret s VR tehnologijom bio je nešto potpuno novo, no upravo im je to omogućilo da kroz digitalni alat vježbaju situacije s kojima će se susresti u svakodnevnom životu. Jedna od najvećih prednosti sustava, prema riječima Vučić Blažić, jest mogućnost da osoba sama uoči pogrešku i pokuša ponovo.

- Mi smo kao službenici tu zaštićeni jer im ne govorimo kao savjetnici "tu ste pogriješili, ovdje ste učinili nešto krivo". Sustav ih vraća na početak dok ne riješe neku situaciju dobro - objasnila je.

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Glas Slavonije - HR
Kategorija Novosti
Strana 1, 5
Oblast strane 842.19 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/59440dd2-1006-46ee-b837-553661eed139/pdf

Na taj se način smanjuje mogućnost narušavanja odnosa između službenika i osuđenika, a eventualna frustracija zbog neuspjeha usmjerava se prema tehnologiji, a ne prema osobi koja provodi tretman. Upravo takve situacije pokazuju svrhu VR-a u tretmanskom radu, ne pružiti gotova rješenja, nego omogućiti da se odluke donesu, pogreške prepoznaju i ponovno pokušaju u sigurnom okruženju. Ono što je u virtualnom scenariju samo neuspjeli pokušaj, u stvarnom životu može imati puno ozbiljnije posljedice.

Projekt je pritom pokazao i mjerljive učinke. Nakon provedenih aktivnosti zabilježeno je statistički značajno smanjenje negativne usmjerenosti sudionika na probleme s kojima su se suočavali. Iako su promjene bile male, bile su konzistentno usmjerene prema povoljnijem načinu rješavanja problema. Važno je, kako je naglasila Zelić Ferenčić, razvijati osjećaj da su određene stvari pod vlastitom kontrolom i da se ponašanjem može utjecati na ishod situacije. Upravo bi to mogao biti jedan od ključnih doprinosa virtualne stvarnosti u tretmanu osuđenika: omogućiti im da prije povratka u stvarni svijet više puta uvježbaju situacije koje ih ondje čekaju. n narodnih stručnjaka. U sklopu projekta u Hrvatskoj i Rumunjskoj u rad s VR tehnologijom uključena su 133 osuđenika – 85 u Hrvatskoj i 48 u Rumunjskoj – dok je u hrvatskom zatvorskom i probacijskom sustavu edukaciju prošlo 90 službenika. Alat se i dalje aktivno koristi. Koordinatorica Erasmus+ projekta Vesna Zelić Ferenčić istaknula je kako je proces mnogo više od papira i plana. U projektu su, kroz četiri radna paketa, razvijeni scenariji namijenjeni službenicima, osuđenicima i osobama uključenima u probaciju. Sudionici su kroz VR scenarije vježbali rješavanje konflikata na poslu i u obitelji, snalaženje u prometu te upravljanje financijama. Upravo se financijski scenarij pokazao najzahtjevnijim jer su morali rasporediti ograničeni mjesečni prihod i odrediti prioritete nakon izlaska na slobodu.

- Nije lako donositi teške i odgovorne odluke

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 458.97 cm^2
Autor Olga Monika MENČIK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/05a97a68-f157-41f6-8027-8522b9b15ac7/pdf

Novi alat za resocijalizaciju osuđenika pun pogodak

VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima

Vesna Zelić Ferenčić

Prezentacija korištenja VR-a u probacijskom sustavu u studenom 2025.

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovo promisliti, bez stvarnih posljedica

Virtualna stvarnost sve više pronalazi primjenu i izvan zabavne industrije, pa tako i u hrvatskom probacijskom i zatvorskom sustavu. Projekt »Virtualna realnost - alat u tretmanu počinitelja kaznenih djela i edukaciji probacijskih službenika«, vrijedan 250.000 eura, tijekom dvije godine povezao je digitalnu tehnologiju, rad s osuđenicima i edukaciju službenika s ciljem uspješnije resocijalizacije.

VR scenariji

Projekt Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije provodio se od rujna 2024. do kolovoza 2026. godine, a obuhvatio je razvoj digitalnih sadržaja za rad s osuđenicima, edukaciju službenika te povezivanje domaćih i međunarodnih stručnjaka. U sklopu projekta u Hrvatskoj i Rumunjskoj u rad s VR tehnologijom uključena su 133 osuđenika – 85 u Hrvatskoj i 48 u Rumunjskoj – dok je u hrvatskom zatvorskom i probacijskom sustavu edukaciju prošlo 90 službenika. Alat se i dalje aktivno koristi. Koordinatorica Erasmus+ projekta Vesna Zelić Ferenčić istaknula je kako je proces mnogo više od papira i plana. U projektu su, kroz četiri radna paketa, razvijeni scenariji namijenjeni službenicima, osuđenicima i osobama uključenima u probaciju. Sudionici su kroz VR scenarije vježbali rješavanje konflikata na poslu i u obitelji, snalaženje u prometu te upravljanje financijama. Upravo se financijski scenarij pokazao najzahtjevnijim jer su morali rasporediti ograničeni mjesečni prihod i odrediti prioritete nakon izlaska na slobodu.

- Nije lako donositi teške i odgovorne odluke u potpuno ograničenom financijskom okviru. Većina je tu imala problema, ali scenarij im je pomogao izvježbati kako rasporediti mjesečni prihod, rekla je Zelić Ferenčić, ističući da se najbolje uči kroz igru.

Učenje kroz simulaciju i ponavljanje podsjeća i na jednu mračniju književnu asocijaciju, «Paklenu naranču» Anthonyja Burgessa, u kojoj se ponašanje pokušava mijenjati kontroverznim uvjetovanjem. No, za razliku od takvog pristupa, VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovno promisliti, bez stvarnih posljedica. Upravo je mogućnost ponavljanja jedna od ključnih prednosti tehnologije. Ipak, istaknuto je da VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima. Zelić Ferenčić pojasnila je kako ljudi velik dio svakodnevnih odluka donose gotovo automatski, što je OK, osim ako nešto u procesu, u koracima, nije dobro naučeno, nije kvalitetno usađeno i nije u redu. Tada se događaju problemi, kazala je. Cilj je zato prepoznati i mijenjati problematične obrasce ponašanja te kvalitetno usvojiti životne vještine potrebne za funkcioniranje u različitim situacijama.

Sigurno okruženje

Voditeljica Odjela tretmana u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu Maja Vučić Blažić kazala je kako su službenici kroz edukaciju naučili koristiti VR naočale i sadržaje u radu s osuđenicima. U zatvorskom sustavu osuđenici prolaze iste scenarije kao i ostali sudionici projekta, a sustav nije povezan s internetom, čime su ispunjeni potrebni sigurnosni uvjeti. Za mnoge zatvorenike susret s VR tehnologijom bio je nešto potpuno novo, no upravo im je to omogućilo da kroz digitalni alat vježbaju situacije s kojima će se susresti u svakodnevnom životu. Jedna od najvećih prednosti sustava, prema riječima Vučić Blažić, jest mogućnost da osoba sama uoči pogrešku i pokuša ponovo.

- Mi smo kao službenici tu zaštićeni jer im ne govorimo kao savjetnici »tu ste pogriješili, ovdje ste učinili nešto krivo«. Sustav ih vraća na početak dok ne riješe neku situaciju dobro, objasnila je. Na taj se način smanjuje mogućnost narušavanja odnosa između službenika i osuđenika, a eventualna frustracija zbog neuspjeha usmjerava se prema tehnologiji, a ne prema osobi koja provodi tretman.

Upravo takve situacije pokazuju svrhu VR-a u tretmanskom radu, ne pružiti gotova rješenja, nego omogućiti da se odluke donesu, pogreške prepoznaju i ponovno pokušaju u sigurnom okruženju. Ono što je u virtualnom scenariju samo neuspjeli pokušaj, u stvarnom životu može imati puno ozbiljnije posljedice.

Projekt je pritom pokazao i mjerljive učinke. Nakon provedenih aktivnosti zabilježeno je statistički značajno smanjenje negativne usmjerenosti sudionika na probleme s kojima su se suočavali. Iako su promjene bile male, bile su konzistentno usmjerene prema povoljnijem načinu rješavanja problema. Važno je, kako je naglasila Zelić Ferenčić, razvijati osjećaj da su određene stvari pod vlastitom kontrolom i da se ponašanjem može utjecati na ishod situacije. Upravo bi to mogao biti jedan od ključnih doprinosa virtualne stvarnosti u tretmanu osuđenika: omogućiti im da prije povratka u stvarni svijet više puta uvježbaju situacije koje ih ondje čekaju.

Olga Monika MENČIK

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 458.97 cm^2
Autor Olga Monika MENČIK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/05a97a68-f157-41f6-8027-8522b9b15ac7/pdf

Novi alat za resocijalizaciju osuđenika pun pogodak

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovo promisliti, bez stvarnih posljedica

V irtualna stvarnost sve više pronalazi primjenu i izvan zabavne industrije, pa tako i u hrvatskom probacijskom i zatvorskom sustavu. Projekt »Virtualna realnost alat u tretmanu počinitelja kaznenih djela i edukaciji probacijskih službenika«, vrijedan 250.000 eura, tijekom dvije godine povezao je digitalnu tehnologiju, rad s osuđenicima i edukaciju službenika s ciljem uspješnije resocijalizacije. VR scenariji

Projekt Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije provodio se od rujna 2024. do kolovoza 2026. godine, a obuhvatio je razvoj digitalnih sadržaja za rad s osuđenicima, edukaciju službenika te povezivanje domaćih i međunarodnih stručnjaka. U sklopu projekta u Hrvatskoj i Rumunjskoj u rad sVR tehnologijom uključena su 133 osuđenika – 85 u Hrvatskoj i 48 u Rumunjskoj – dok je u hrvatskom zatvorskom i probacijskom sustavu edukaciju prošlo 90 službenika. Alat se i dalje aktivno koristi. Koordinatorica Erasmus+ projekta Vesna Zelić Ferenčić istaknula je kako je proces mnogo više od papira i plana. U projektu su, kroz četiri radna paketa, razvijeni scenariji namijenjeni službenicima, osuđenicima i osobama uključenima u probaciju. Sudionici su kroz VR scenarije vježbali rješavanje konflikata na poslu i u obitelji, snalaženje u prometu te upravljanje financijama. Upravo se financijski scenarij pokazao najzahtjevnijim jer su morali rasporediti ograničeni mjesečni prihod i odrediti prioritete nakon izlaska na slobodu.

- Nije lako donositi teške i odgovorne odluke u potpuno ograničenom financijskom okviru. Većina je tu imala problema, ali scenarij im je pomogao izvježbati kako rasporediti mjesečni prihod, rekla je Zelić Ferenčić, ističući da se najbolje uči kroz igru. Učenje kroz simulaciju i ponavljanje podsjeća i na jednu mračniju književnu asocijaciju, »Paklenu naranču« Anthonyja Burgessa, u kojoj se ponašanje pokušava mijenjati kontroverznim uvjetovanjem. No, za razliku od takvog pristupa, VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovno promisliti, bez stvarnih posljedica. Upravo je mogućnost ponavljanja jedna od ključnih prednosti tehnologije. Ipak, istaknuto je da VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima. Zelić Ferenčić pojasnila je kako ljudi velik dio svakodnevnih odluka donose gotovo automatski, što je OK, osim ako nešto u procesu, u koracima, nije dobro naučeno, nije kvalitetno usađeno i nije u redu. Tada se događaju problemi, kazala je. Cilj je zato prepoznati i mijenjati problematične obrasce ponašanja te kvalitetno usvojiti životne vještine potrebne za funkcioniranje u različitim situacijama.

Sigurno okruženje Voditeljica Odjela tretmana u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu Maja Vučić Blažić kazala je kako su službenici kroz edukaciju naučili koristiti VR naočale i sadržaje u radu s osuđenicima. U zatvorskom sustavu osuđenici prolaze iste scenarije kao i ostali sudionici projekta, a sustav nije povezan s internetom, čime su ispunjeni potrebni sigurnosni uvjeti. Za mnoge zatvorenike susret s VR tehnologijom bio je nešto potpuno novo, no upravo im je to omogućilo da kroz digitalni alat vježbaju situacije s kojima će se susresti u svakodnevnom životu. Jedna od najvećih prednosti sustava, prema riječima Vučić Blažić, jest mogućnost da osoba sama uoči pogrešku i pokuša ponovo.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Zadarski
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 458.97 cm^2
Autor Olga Monika MENČIK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/05a97a68-f157-41f6-8027-8522b9b15ac7/pdf

- Mi smo kao službenici tu zaštićeni jer im ne govorimo kao savjetnici »tu ste pogriješili, ovdje ste učinili nešto krivo«. Sustav ih vraća na početak dok ne riješe neku situaciju dobro, objasnila je. Na taj se način smanjuje mogućnost narušavanja odnosa između službenika i osuđenika, a eventualna frustracija zbog neuspjeha usmjerava se prema tehnologiji, a ne prema osobi koja provodi tretman. Upravo takve situacije pokazuju svrhu VR-a u tretmanskom radu, ne pružiti gotova rješenja, nego omogućiti da se odluke donesu, pogreške prepoznaju i ponovno pokušaju u sigurnom okruženju. Ono što je u virtualnom scenariju samo neuspjeli pokušaj, u stvarnom životu može imati puno ozbiljnije posljedice. Projekt je pritom pokazao i mjerljive učinke. Nakon provedenih aktivnosti zabilježeno je statistički značajno smanjenje negativne usmjerenosti sudionika na probleme s kojima su se suočavali. Iako su promjene bile male, bile su konzistentno usmjerene prema povoljnijem načinu rješavanja problema. Važno je, kako je naglasila Zelić Ferenčić, razvijati osjećaj da su određene stvari pod vlastitom kontrolom i da se ponašanjem može utjecati na ishod situacije. Upravo bi to mogao biti jedan od ključnih doprinosa virtualne stvarnosti u tretmanu osuđenika: omogućiti im da prije povratka u stvarni svijet više puta uvježbaju situacije koje ih ondje čekaju.

Olga Monika MENČIK

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 2,536.51 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Partnerica vojnog pilota iz Splita bila na vezi s Vučićevom savjetnicom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/11f0a922-c3c9-4dad-8dcc-97c5cbd67022/pdf

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 2,536.51 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Partnerica vojnog pilota iz Splita bila na vezi s Vučićevom savjetnicom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/11f0a922-c3c9-4dad-8dcc-97c5cbd67022/pdf

U SPLITU POKRENUT POSTUPAK PROTIV BOJNIKA J.I. (55) I NJEGOVE DJEVOJKE A.M. (47)

Srpska partnerica Splićanina, pilota optuženog za špijunažu, 'dilala' podatke Vučićevoj vlasti

Kako se navodi u optužnici tužiteljstva, nezaposlena sociologinja i nekadašnja prevoditeljica iz Kosovske Mitrovice je klasificirane podatke koje je dobivala od hrvatskog vojnog pilota prosljeđivala i snimatelju Reutersa, koji je, pak, bio povezan sa službenim srbijanskim institucijama preko Suzane Vasiljević, savjetnice za medije predsjednika Srbije Aleksandra Vučića. On je, utvrđeno je, povezao Vasiljevićku i A.M.

Splitsko Županijsko državno odvjetništvo (ŽDO) objavilo je prije nekoliko dana da je, godinu dana nakon uhićenja i provedene istrage, podiglo optužnicu u kojoj za špijunažu tereti bojnika J.I., danas 55-godišnjeg vojnog pilota Hrvatskog ratnog zrakoplovstva iz Splita i njegovu ljubavnu partnericu, nezaposlenu sociologinju A.M. (47), državljanku Srbije iz Kosovske Mitrovice.

VLADIMIR URUKALO
JADRAN KAPOR

Inkriminirano djelo, hrvatski je pilot počinio kao zamjenik zapovjednika hrvatske zrakoplovne sastavnice međunarodnih mirovnih snaga na Kosovu (KFOR)

– Optužnicom se prvookrivljenom državljaninu Republike Hrvatske stavlja na teret da bi tijekom službe u Oružanim snagama RH u razdoblju od veljače 2022. do prosinca 2022. godine, klasificirane podatke koji su mu bili povjereni u radu i koji su mu bili dostupni prilikom obavljanja dužnosti, u više navrata učinio dostupnima drugookrivljenoj, državljanki Republike Srbije, a za koju je znao da navedene podatke prikuplja za stranu državu, stranu pravnu osobu i osobu koja za njih radi te koja je takve podatke potom prosljeđivala na više stranih adresa – službeno se navodi u pripćenju ŽDO-a.

Slobodna Dalmacija je dobila uvid u optužnicu protiv hrvatskog časnika i njegove partnerice. Budući da su dokazi iz optužnice jasno navedeni kao deklasificirani te da ni sama optužnica nema oznaku tajnosti, odlučili smo iz nje izvući detalje koje smatramo javnim interesom.

Naime, kada se radi o kaznenom djelu koje ugrožava sigurnost, a špijunaža svakako jest takvo djelo, onda detalji ove optužnice predstavljaju javni interes o kojem treba pisati iako se može pretpostaviti da će sudski postupak koji vjerojatno slijedi biti zatvoren za javnost.

Svakako, riječ je o znatno osjetljivim i značajne šupljine u sigurnosnim procedurama unutar hrvatskog kontingenta KFOR-a. Tako su, primjerice, svi svjedoci znali za (ljubavnu) vezu optuženih, a pojedine hrvatskih helikoptera po vlastitome priznanju paralelno koriste privatne i službene telefone, iako imaju jasne upute da ne koriste javne komunikacijske kanale.

Utoliko, informacije o postupku protiv J.I. i njegove partnerice A.M. ne predstavljaju puko zadovoljavanje novinarske ili čitateljske znatiželje, nego uvid u stvari koje su u punom smislu od javnog interesa. Pritom se nismo bavili funkcioniranjem zapovjednog lanca KFOR-a, niti hrvatskog kontingenta u njegovom sastavu a koji je razvidan iz optužnice.

Za kazneno djelo špijunaže za koje se tereti pilot HRZ-ova helikoptera, odnosno za onega "tko tajne podatke koji su mu povjereni ili do kojih je došao na protupravan način učini dostupnim stranoj državi, stranoj organizaciji, stranoj pravnoj osobi ili osobi koja za njih radi", propisana je kazna zatvora od jedne do 10 godina. S druge strane, njegovoj partnerici prijeti od šest mjeseci do pet godina zatvora budući da joj se stavlja na teret da je prikupljala neovlašteno "tajne podatke s ciljem da ih učini dostupnim stranoj državi, stranoj organizaciji, stranoj pravnoj osobi ili osobi koja za njih radi".

Negiraju 'udar' na tajnost

I pilot i njegova družica opovrgli su bilo kakvu špijunsku djelatnost. On je, uz ostalo, naveo da nikakve tajne podatke nije prikupljao, nikome ih nije

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 2,536.51 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Partnerica vojnog pilota iz Splita bila na vezi s Vučićevom savjetnicom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/11f0a922-c3c9-4dad-8dcc-97c5cbd67022/pdf

svjesno odavao i tvrdi da nije naštetio Hrvatskoj vojsci i državi na niti jedan način.
Ona je, pak, navela da podatke za koje ju se tereti da ih je prikupljala i prenosila nije prenosila nikome, odnosno da jest prenosila određene podatke, ali ne te iz optužnice i ne tim osobama, nego njemačkoj tajnoj službi za koju je, po vlastitome priznanju, honorarno radila.
Konkretno, optužnica ŽDO-a tereti pilota da je u dva navrata tijekom 2022. kad je bio na Kosovu svojoj partnerici s kojom je u ljubavnoj vezi od 2016. godine i za koju je, po utvrđenju istrage, znao da prikuplja podatke za stranu državu i strane institucije, odavao klasificirane podatke koje je ona dalje prenosila na razne načine.
Primjerice, forenzičko ispitivanje mobilnih telefona, provedeno s dva komercijalna analitička programa, pokazalo je da ju je pilot J.I. putem Whatsapp-a informirao o predstojećoj zadaći nadgledanja kosovske policije prizatvaranju ilegalnih prijelaza prema Srbiji.
Ona je par minuta kasnije o tome obavijestila **Milana Radoičića**, 48-godišnjaka koji je u to vrijeme bio potpredsjednik "Srpske liste", dominantne srpske stranke na Kosovu koja politiku provodi uz izravnu potporu službenog Beograda. Zanimljivo je da je J.I. ovu informaciju proslijedio svojoj partnerici gotovo sat i pol prije nego što je načelnik stožera KFOR-a uz ovu aktivnost izdao zapovjed za situacijsku svjesnost, klasificiranu oznakom "tajna".
Radoičićevu "Srpsku listu" povezivalo se s organiziranim kriminalom i vođenjem naoružane grupe srpskih militanata koji su u nekoliko dana kasnije, u rujnu 2023. napali kosovsku policiju u selu Banjska. Pritom je poginuo policajac i trojica napadača. Radoičić je nakon toga bio prinuđen na ostavku.
Podatke koje je dobivala od svog partnera, po optužnici, prosljeđivala je i **Vladimiru Radivojeviću** zvanom "Mami" za kojeg je, pak, kazala da ga zna od ranog djetinjstva i škole.
Njega, pak, kosovske vlasti smatraju jednim od vođa tzv. "Severne brigade" što je, pak, naziv za organizaciju aktivnu na sjeveru Kosova, a koja se dovodi u vezu s militantnim kosovskim Srbima koji imaju bliske veze s Beogradom i koji su u prošlosti sudjelovali u različitim vrstama aktivnosti koje su obuhvaćale i protivljenje vlastima Kosova.
Ova je organizacija postala važna u prosvjedima i barikadama koje su se događale na sjeveru Kosova, posebice kada bi srpsko stanovništvo negodovalo zbog odluka Prištine koje su smatrali neprihvatljivima za srpske interese.
Osim njih dvoji-

Iz komunikacije s Vučićevom savjetnicom jasno da se A.M. bavi obavještajnim radom budući da joj daje podatke o trenutnoj situaciji na Kosovu, pa i o sukobu u blizini sela Banjska AFP

ce, stoji u optužnici ŽDO-a, podatke je prosljeđivala i snimatelju Reutersa koji je, pak, bio povezan sa službenim institucijama Republike Srbije preko **Suzane Vasiljević**, savjetnice za medije predsjednika Srbije **Aleksandra Vučića**. On je, utvrđeno je, povezao Vasiljevićku i nekadašnju prevoditeljicu iz Kosovske Mitrovice.
Navodi se tako, uz ostalo, da je detaljno pregledana sva komunikacija okrivljenih i međusobno i s drugim osobama te je, pored ostalog, iz komunikacije s Vučićevom savjetnicom jasno da se 47-godišnjakinja bavi obavještajnim radom budući da joj daje podatke o trenutnoj situaciji na Kosovu i savjetuje što bi trebao znati politički vrh Srbije.
Tako se ističe poruka od 25. rujna 2023. godine, kada razgovaraju prevoditeljica i Vučićeva savjetnica vezano za napad u Banjskoj, koji je organizirao i vodio Radoičić.
O tom je incidentu početkom ove godine opširno pisano u članku Centra za studije Zapadnog Balkana, a u njemu stoji da je 24. rujna 2023. godine u blizini sela Banjska na sjeveru Kosova skupina od otprilike 30-40 naoružanih militanata blokirala most, koristeći dva kamiona bez registarskih oznaka.
Te su akcije snimljene videokamerama oko dva sata ujutro. Granična patrola kosovske policije, koja je upravo završila smjenu, dobila je naredbu da fotografira vozila za koja se vjeruje da pripadaju krijumčarima.

Okršaj u Banjskoj

Sat i pol kasnije snimke nadzornih kamera prikazale su skupinu naoružanih osoba koje se približavaju mostu u vozilima. Ubrzo nakon toga stiglo je policijsko pojačanje, a tada dolazi do eksplozije protupješačke mine u kojoj je ubijen policajac. Naoružani muškarci potom pucaju na policiju, koristeći protutenkovske raketne bacače Zolja.
Policija uzvraća i na kraju blokira napadače unutar prostorija manastira Banjska. Troje ih su ubijena, a bilo je i ranjenih. U rujnu 2024. Specijalno tužiteljstvo Kosova podiglo je optužnice protiv 45 osoba za terorizam i teška kaznena djela protiv ustavnog poretka i sigurnosti Kosova, tvrdeći da je naoružana skupina imala za cilj odvojiti sjeverni dio teritorija Republike Kosovo i pripojiti ga Srbiji.
Dakle, vezano za taj događaj, u komunikaciji Vasiljevićka pita zna li se išta o tome tko je prvi i zbog čega počeo pucati, a njezina sugovornica odgovara da su to, po svim dostupnim informacijama, bili Srbi i da postoji više raznih verzija što je i zašto otišlo "u krivo". Dalje joj pojašnjava da je sve što je "Kurti pričao (premijer Kosova **Albin Kurti** koji je oružani napad u selu Banjska označio terorističkim činom i pokušajem aneksije sjevera Kosova) u očima međunarodne zajednice točno..."
Navodi Vučićevoj savjetnici da su vozila bila modificirana, da se "pucalo skoro 12 sati" i da je oružja i municije bilo za "tko zna koliko dana" te da se ono što smo mogli dobiti u Bruxellesu i mijenjanje kursa politike istopilo i za 360 stupnjeva se sve okrenulo...".
Vučićeva savjetnica Vasiljević u fokusu šire javnosti zadnji put našla se krajem prošle godine, kada je gostovala na srbijanskoj Televiziji Kurir, iznimno bliskoj režimu njezina šefa Vučića. Tada je rekla da su 2000. godine, kada je radila kao dopisnica BBC-ja, izmislili cijeli jedan rat (u Crnoj Gori) i to samo kako bi, tobože, proveli tri plaćena mjeseca na Svetom Stefanu, poluotoku na crnogorskom primorju.
– Ja sam svojevremeno radila u medijima. Mi smo često izmišljali priče da bismo nešto postigli. Izmislili smo rat u Crnoj Gori, odnosno mogućnost da će **Slobodan Milošević** 2000. godine, pred te njegove posljednje izbore, napasti Crnu Goru, tj. **Mila Đukanovića**.
Navodili smo kao povod to što je Milo (Đukanović op. a.) 'Slobi' (Miloševiću) okrenuo leđa, i to samo da bismo mogli provesti tri mjeseca na Svetom Stefanu – otkrila je tada Vasiljević.
Naravno, BBC je preko glasnogovornika sve takve tvrdnje o izmišljanju vijesti i događaja kategorično odbacio, kazavši da Vasiljević nikad nije bila BBC-jeva zaposlenica već je s njima svojedobno samo povremeno surađivala kao vanjska suradnica, zadnji put davne 2012. godine.
– Ona izaziva razne reakcije, nije lako s njome raditi, ali je izuzetno marljiva i energična. Oko 15 godina je radila u BBC-ju. Dakle, zarađivala je, udana je za stranog državljanina, živi u stanu od 60 kvadrata, i vozi automobil od 5000 eura, ali voli se lijepo oblačiti, ima takav stil.
Ja se neću baviti cipelama, torbama i glupostima žena mojih političkih protivnika. Napadaju dobre profesionalce koji su potrebni ovoj zemlji samo da bi naudili meni – govorio je o njoj Aleksandar Vučić nakon što je u javnosti prozvana da nosi markirane torbice koje stoje nekoliko puta više nego što iznosi njezina službena plaća (po službenoj web-stranici srbijanske Agencije za sprječavanje korupcije kao savjetnica mjesečno zarađuje 143 tisuće dinara, odnosno oko 1220 eura).
Forenzičko ispitivanje mobilnog telefona otkrilo je da da je A.M. na mobitelu imala ugrađene kriptirane aplikacije Veracrypt i Threema. Prva je izvrstan besplatni program za kriptiranje datoteka kojeg često koriste novinari, pravnici i odvjetnici, a drugi je komercijalni komunikacijski alat (pretplata je nekih 5 eura mjesečno) sličan Signalu, ali ipak nešto lošiji. Niti jedna ozbiljna obavještajna služba ne koristi ga za klasificirane razgovore.
Prvooptuženi J.I. kao zamjenik zapovjednika hrvatske zrakoplovne sastavnice KFOR-a, po činu bojnik, imao je NATO certifikat za slanje i obradu povjerljivih informacija. Izvještaje i informacije od sigurnosnog značaja slao je i primao sa službenog laptopa, ali je osjetljive informacije imao i na svom privatnom laptopu.
U optužnici ŽDO-a protiv splitskog pilota i njegove drage stoji i da u istrazi nisu prikupljeni dokazi na osnovi kojih bi se moglo bez ikakve dvojbe zaključiti da je hrvatski vojnik svojoj ljubavnici omogućio da pregledava i ima uvid u vojne i druge podatke koji su se nalazili na njegovu privatnom laptopu. Zato je ta točka optužbe otpala.●

Savjetnica srbijanskog 'vođa' Vasiljević se svojedobno hvalila da je u svojoj novinarskoj karijeri izmišljala ratove PROFIMEDIA

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 2,536.51 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Partnerica vojnog pilota iz Splita bila na vezi s Vučićevom savjetnicom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/11f0a922-c3c9-4dad-8dcc-97c5cbd67022/pdf

Partnerica vojnog pilota iz Splita bila na vezi s Vučićevom savjetnicom

Suzana Vasiljević klasificirane podatke dobivala je preko snimatelja Reutersa koji je bio u kontaktu s optuženom

Srpska partnerica Splićanina, pilota optuženog za špijunažu, 'dilala' podatke Vučićevoj vlasti

→Kako se navodi u optužnici tužiteljstva, nezaposlena sociologinja i nekadašnja prevoditeljica iz Kosovske Mitrovice je klasifcirane podatke koje je dobivala od hrvatskog vojnog pilota prosljeđivala i snimatelju Reutersa, koji je, pak, bio povezan sa službenim srbijanskim institucijama preko Suzane Vasiljević, savjetnice za medije predsjednika Srbije Aleksandra Vučića. On je, utvrđeno je, povezao Vasiljevićku i A.M.

Splitsko Županijsko državno odvjetništvo (ŽDO) objavilo je prije nekoliko dana da je, godinu dana nakon uhićenja i provedene istrage, podiglo optužnicu u kojoj za špijunažu tereti bojnika J.I., danas 55-godišnjeg vojnog pilota Hrvatskog ratnog zrakoplovstva iz Splita i njegovu ljubavnu partnericu, nezaposlenu sociologinju A.M. (47), državljanku Srbije iz Kosovske Mitrovice. VLADIMIR URUKALO JADRAN KAPOR

Inkriminirano djelo, hrvatski je pilot počinio kao zamjenik zapovjednika hrvatske zrakoplovne sastavnice međunarodnih mirovnih snaga na Kosovu (KFOR)

– Optužnicom se prvookrivljenom državljaninu Republike Hrvatske stavlja na teret da bi tijekom službe u Oružanim snagama RH u razdoblju od veljače 2022. do prosinca 2022. godine, klasificirane podatke koji su mu bili povjereni u radu i koji su mu bili dostupni prilikom obavljanja dužnosti, u više navrata učinio dostupnima drugookrivljenoj, državljanki Republike Srbije, a za koju je znao da navedene podatke prikuplja za stranu državu, stranu pravnu osobu i osobu koja za njih radi te koja je takve podatke potom prosljeđivala na više stranih adresa – službeno se navodi u priopćenju ŽDO-a.

Slobodna Dalmacija je dobila uvid u optužnicu protiv hrvatskog časnika i njegove partnerice. Budući da su dokazi iz optužnice jasno navedeni kao deklasi##cirani te da ni sama optužnica nema oznaku tajnosti, odlučili smo iz nje izvući detalje koje smatramo javnim interesom.

Naime, kada se radi o kaznenom djelu koje ugrožava sigurnost, a špijunaža svakako jest takvo djelo, onda detalji ove optužnice predstavljaju javni interes o kojem treba pisati iako se može pretpostaviti da će sudski postupak koji vjerojatno slijedi biti zatvoren za javnost.

Svakako, riječ je o znatno asocijalnom ponašanju optuženih, ali svjedočenja iz istrage otkrivaju i značajne šupljine u sigurnosnim procedurama unutar hrvatskog kontigenta KFOR-a. Tako su, primjerice, svi svjedoci znali za (ljubavnu) vezu optuženih, a posade hrvatskih helikoptera po vlastitome priznanju paralelno koriste privatne i službene telefone, iako imaju jasne upute da ne koriste javne komunikacijske kanale.

Utoliko, informacije o postupku protiv J.I. i njegove partnerice A.M. ne predstavljaju puko zadovoljavanje novinarske ili čitateljske znatiželje, nego uvid u stvari koje su u punom smislu od javnog interesa. Pritom se nismo bavili funkcioniranjem zapovjednog lanca KFOR-a, niti hrvatskog kontigenta u njegovom sastavu a koji je razvidan iz optužnice. Za kazneno djelo špijunaže za koje se tereti pilota HRZ-ova helikoptera, odnosno za onoga "tko tajne podatke koji su mu povjereni ili do kojih je došao na protupravan način učini dostupnim stranoj državi, stranoj organizaciji, stranoj pravnoj osobi ili osobi koja za njih radi", propisana je kazna zatvora od jedne do 10 godina. S druge strane, njegovoj partnerici prijeti od šest mjeseci do pet godina zatvora budući da joj se stavlja na teret da je prikupljala neovlašteno "tajne podatke s ciljem da ih učini dostupnim stranoj državi, stranoj organizaciji, stranoj pravnoj osobi ili osobi koja za njih radi".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 2,536.51 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Partnerica vojnog pilota iz Splita bila na vezi s Vučićevom savjetnicom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/11f0a922-c3c9-4dad-8dcc-97c5cbd67022/pdf

Negiraju ‘udar’ na tajnost

I pilot i njegova družica opovrgli su bilo kakvu špijunsku djelatnost. On je, uz ostalo, naveo da nikakve tajne podatke nije prikupljao, nikome ih nije svjesno odavao i tvrdi da nije naštetio Hrvatskoj vojsci i državi na niti jedan način. Ona je, pak, navela da podatke za koje ju se tereti da ih je prikupljala i prenosila nije prenosila nikome, odnosno da jest prenosila određene podatke, ali ne te iz optužnice i ne tim osobama, nego njemačkoj tajnoj službi za koju je, po vlastitome priznanju, honorarno radila.

Konkretno, optužnica ŽDOa tereti pilota da je u dva navrata tijekom 2022. kad je bio na Kosovu svojoj partnerici s kojom je u ljubavnoj vezi od 2016. godine i za koju je, po utvrđenju istrage, znao da prikuplja podatke za stranu državu i strane institucije, odavao klasi##cirane podatke koje je ona dalje prenosila na razne načine.

Primjerice, forenzičko ispitivanje mobilnih telefona, provedeno s dva komercijalna analitička programa, pokazalo je da ju je pilot J.I. putem Whatsapp-a informirao o predstojećoj zadaći nadgledanja kosovske policije pri zatvaranju ilegalnih prijelaza prema Srbiji.

Ona je par minuta kasnije o tome obavijestila Milana Radoičića, 48-godišnjaka koji je u to vrijeme bio potpredsjednik “Srpske liste”, dominantne srpske stranke na Kosovu koja politiku provodi uz izravnu potporu službenog Beograda. Zanimljivo je da je J.I. ovu informaciju proslijedio svojoj partnerici gotovo sat i pol prije nego što je načelnik stožera KFOR-a uz ovu aktivnost izdao zapovjed za situacijsku svjesnost, klasi##ciranu oznakom “tajna”.

Radoičićevu “Srpsku listu” povezivalo se s organiziranim kriminalom i vođenjem naoružane grupe srpskih militanata koji su u nekoliko dana kasnije, u rujnu 2023. napali kosovsku policiju u selu Banjska. Pritom je poginuo policajac i trojica napadača. Radoičić je nakon toga bio prinuđen na ostavku.

Podatke koje je dobivala od svog partnera, po optužnici, prosljeđivala je i Vladimiru Radivojeviću zvanom “Mami” za kojeg je, pak, kazala da ga zna od ranog djetinjstva i škole.

Njega, pak, kosovske vlasti smatraju jednim od vođa tzv. “Severne brigade” što je, pak, naziv za organizaciju aktivnu na sjeveru Kosova, a koja se dovodi u vezu s militantnim kosovskim Srbima koji imaju bliske veze s Beogradom i koji su u prošlosti sudjelovali u različitim vrstama aktivnosti koje su obuhvaćale i protivljenje vlastima Kosova. Ova je organizacija postala važna u prosvjedima i barikadama koje su se događale na sjeveru Kosova, posebice kada bi srpsko stanovništvo negodovalo zbog odluka Prištine koje su smatrali neprihvatljivima za srpske interese. Osim njih dvojice, stoji u optužnici ŽDO-a, podatke je prosljeđivala i snimatelju Reutersa koji je, pak, bio povezan sa službenim institucijama Republike Srbije preko Suzane Vasiljević, savjetnice za medije predsjednika Srbije Aleksandra Vučića. On je, utvrđeno je, povezao Vasiljevićku i nekadašnju prevoditeljicu iz Kosovske Mitrovice. Navodi se tako, uz ostalo, da je detaljno pregledana sva komunikacija okrivljenih i međusobno i s drugim osobama te je, pored ostalog, iz komunikacije s Vučićevom savjetnicom jasno da se 47-godišnjakinja bavi obavještajnim radom budući da joj daje podatke o trenutnoj situaciji na Kosovu i savjetuje što bi trebao znati politički vrh Srbije.

Tako se ističe poruka od 25. rujna 2023. godine, kada razgovaraju prevoditeljica i Vučićeva savjetnica vezano za napad u Banjskoj, koji je organizirao i vodio Radoičić.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 2,536.51 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Partnerica vojnog pilota iz Splita bila na vezi s Vučićevom savjetnicom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/11f0a922-c3c9-4dad-8dcc-97c5cbd67022/pdf

O tom je incidentu početkom ove godine opširno pisano u članku Centra za studije Zapadnog Balkana, a u njemu stoji da je 24. rujna 2023. godine u blizini sela Banjska na sjeveru Kosova skupina od otprilike 30-40 naoružanih militanata blokirala most, koristeći dva kamiona bez registarskih oznaka.

Te su akcije snimljene videokamerama oko dva sata ujutro. Granična patrola kosovske policije, koja je upravo završila smjenu, dobila je naredbu da fotografira vozila za koja se vjeruje da pripadaju krijumčarima.

Okršaj u Banjskoj

Sat i pol kasnije snimke nadzornih kamera prikazale su skupinu naoružanih osoba koje se približavaju mostu u vozilima. Ubrzo nakon toga stiglo je policijsko pojačanje, a tada dolazi do eksplozije protupješačke mine u kojoj je ubijen policajac. Naoružani muškarci potom pucaju na policiju, koristeći protutenkovske raketne bacače Zolja.

Policija uzvraća i na kraju blokira napadače unutar prostorija manastira Banjska. Trojica su ubijena, a bilo je i ranjenih. U rujnu 2024. Specijalno tužiteljstvo Kosova podiglo je optužnice protiv 45 osoba za terorizam i teška kaznena djela protiv ustavnog poretka i sigurnosti Kosova, tvrdeći da je naoružana skupina imala za cilj odvojiti sjeverni dio teritorija Republike Kosovo i pripojiti ga Srbiji.

Dakle, vezano za taj događaj, u komunikaciji Vasiljevićka pita zna li se išta o tome tko je prvi i zbog čega počeo pucati, a njezina sugovornica odgovara da su to, po svim dostupnim informacijama, bili Srbi i da postoji više raznih verzija što je i zašto otišlo "u krivo". Dalje joj pojašnjava da je sve što je "Kurti pričao (premijer Kosova Albin Kurti koji je oružani napad u selu Banjska označio terorističkim činom i pokušajem aneksije sjevera Kosova) u očima međunarodne zajednice točno..."

Navodi Vučićevoj savjetnici da su vozila bila modificirana, da se "pucalo skoro 12 sati" i da je oružja i municije bilo za "tko zna koliko dana" te da se "ono što smo mogli dobiti u Bruxellesu i mijenjanje kursa politike istopilo i za 360 stupnjeva se sve okrenulo...".

Vučićeva savjetnica Vasiljević u fokusu šire javnosti zadnji put našla se krajem prošle godine, ka-

Iz komunikacije s Vučićevom savjetnicom jasno da se A.M. bavi obavještajnim radom budući da joj daje podatke o trenutnoj situaciji na Kosovu, pa i o sukobu u blizini sela Banjska AFP da je gostovala na srbijanskoj Televiziji Kurir, iznimno bliskoj režimu njezina šefa Vučića. Tada je rekla da su 2000. godine, kada je radila kao dopisnica BBC-ja, izmislili cijeli jedan rat (u Crnoj Gori) i to samo kako bi, tobože, proveli tri plaćena mjeseca na Svetom Stefanu, poluotoku na crnogorskom primorju.

– Ja sam svojevremeno radila u medijima. Mi smo često izmišljali priče da bismo nešto postigli. Izmislili smo rat u Crnoj Gori, odnosno mogućnost da će Slobodan Milošević 2000. godine, pred te njegove posljednje izbore, napasti Crnu Goru, tj. Mila Đukanovića.

Navodili smo kao povod to što je Milo (Đukanović op. a.) 'Slobi' (Miloševiću) okrenuo leđa, i to samo da bismo mogli provesti tri mjeseca na Svetom Stefanu – otkrila je tada Vasiljević. Naravno, BBC je preko glasnogovornika sve takve tvrdnje o izmišljanju vijesti i događaja kategorično odbacio, kazavši da Vasiljević nikad nije bila BBC-jeva zaposlenica već je s njima svojedobno samo povremeno surađivala kao vanjska suradnica, zadnji put davne 2012. godine.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Novosti
Strana 1, 2, 3
Oblast strane 2,536.51 cm^2

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Partnerica vojnog pilota iz Splita bila na vezi s Vučićevom savjetnicom

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/11f0a922-c3c9-4dad-8dcc-97c5cbd67022/pdf

– Ona izaziva razne reakcije, nije lako s njome raditi, ali je izuzetno marljiva i energična. Oko 15 godina je radila u BBCju. Dakle, zarađivala je, udana je za stranog državljanina, živi u stanu od 60 kvadrata, i vozi automobil od 5000 eura, ali voli se lijepo oblačiti, ima takav stil.

Ja se neću baviti cipelama, torbama i glupostima žena mojih političkih protivnika. Napadaju dobre profesionalce koji su potrebni ovoj zemlji samo da bi naudili meni – govorio je o njoj Aleksandar Vučić nakon što je u javnosti prozvana da nosi markirane torbice koje stoje nekoliko puta više nego što iznosi njezina službena plaća (po službenoj web-stranici srbijanske Agencije za sprječavanje korupcije kao savjetnica mjesečno zarađuje 143 tisuće dinara, odnosno oko 1220 eura).

Forenzičko ispitivanje mobilnog telefona otkrilo je da da je A.M. na mobitelu imala ugrađene kriptirane aplikacije Veracrypt i Threema. Prva je izvrstan besplatni program za kriptiranje datoteka kojeg često koriste novinari, pravnici i odvjetnici, a drugi je komercijalni komunikacijski alat (pretplata je nekih 5 eura mjesečno) sličan Signalu, ali ipak nešto lošiji. Niti jedna ozbiljna obavještajna služba ne koristi ga za klasi##cirane razgovore. Prvooptuženi J.I. kao zamjenik zapovjednika hrvatske zrakoplovne sastavnice KFOR-a, po činu bojnik, imao je NATO certi##kat za slanje i obradu povjerljivih informacija. Izvještaje i informacije od sigurnosnog značaja slao je i primao sa službenog laptopa, ali je osjetljive informacije imao i na svom privatnom laptopu.

U optužnici ŽDO-a protiv splitskog pilota i njegove drage stoji i da u istrazi nisu prikupljeni dokazi na osnovi kojih bi se moglo bez ikakve dvojbe zaključiti da je hrvatski vojnik svojoj ljubavnici omogućio da pregledava i ima uvid u vojne i druge podatke koji su se nalazili na njegovu privatnom laptopu. Zato je ta točka optužbe otpala.•

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 467.75 cm^2
Autor Olga Monika MENČIK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0b7736ad-54d9-4c3d-b62b-3969fad6ad03/pdf

Novi alat za resocijalizaciju osuđenika pun pogodak

VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima

Vesna Zelić Ferenčić

Prezentacija korištenja VR-a u probacijskom sustavu u studenom 2025.

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovo promisliti, bez stvarnih posljedica

Virtualna stvarnost sve više pronalazi primjenu i izvan zabavne industrije, pa tako i u hrvatskom probacijskom i zatvorskom sustavu. Projekt «Virtualna realnost - alat u tretmanu počinitelja kaznenih djela i edukaciji probacijskih službenika», vrijedan 250.000 eura, tijekom dvije godine povezao je digitalnu tehnologiju, rad s osuđenicima i edukaciju službenika s ciljem uspješnije resocijalizacije.

VR scenariji

Projekt Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije provodio se od rujna 2024. do kolovoza 2026. godine, a obuhvatio je razvoj digitalnih sadržaja za rad s osuđenicima, edukaciju službenika te povezivanje domaćih i međunarodnih stručnjaka. U sklopu projekta u Hrvatskoj i Rumunjskoj u rad s VR tehnologijom uključena su 133 osuđenika – 85 u Hrvatskoj i 48 u Rumunjskoj – dok je u hrvatskom zatvorskom i probacijskom sustavu edukaciju prošlo 90 službenika. Alat se i dalje aktivno koristi. Koordinatorica Erasmus+ projekta Vesna Zelić Ferenčić istaknula je kako je proces mnogo više od papira i plana. U projektu su, kroz četiri radna paketa, razvijeni scenariji namijenjeni službenicima, osuđenicima i osobama uključenima u probaciju. Sudionici su kroz VR scenarije vježbali rješavanje konflikata na poslu i u obitelji, snalaženje u prometu te upravljanje financijama. Upravo se financijski scenarij pokazao najzahtjevnijim jer su mnogi morali raspoređiti ograničeni mjesečni prihod i odrediti prioritete nakon izlaska na slobodu.

- Nije lako donositi teške i odgovorne odluke u potpuno ograničenom financijskom okviru. Većina je tu imala problema, ali scenarij im je pomogao izvježbati kako raspoređiti mjesečni prihod, rekla je Zelić Ferenčić, ističući da se najbolje uči kroz igru.

Učenje kroz simulaciju i ponavljanje podsjeća i na jednu mračniju književnu asocijaciju, «Paklenu naranču» Anthonyja Burgessa, u kojoj se ponašanje pokušava mijenjati kontroverznim uvjetovanjem. No, za razliku od takvog pristupa, VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovno promisliti, bez stvarnih posljedica. Upravo je mogućnost ponavljanja jedna od ključnih prednosti tehnologije. Ipak, istaknuto je da VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima. Zelić Ferenčić pojasnila je kako ljudi velik dio svakodnevnih odluka donose gotovo automatski, što je OK, osim ako nešto u procesu, u koracima, nije dobro naučeno, nije kvalitetno usađeno i nije u redu. Tada se događaju problemi, kazala je. Cilj je zato prepoznati i mijenjati problematične obrasce ponašanja te kvalitetno usvojiti životne vještine potrebne za funkcioniranje u različitim situacijama.

Sigurno okruženje

Voditeljica Odjela tretmana u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu Maja Vučić Blažić kazala je kako su službenici kroz edukaciju naučili koristiti VR naočale i sadržaje u radu s osuđenicima. U zatvorskom sustavu osuđenici prolaze iste scenarije kao i ostali sudionici projekta, a sustav nije povezan s internetom, čime su ispunjeni potrebni sigurnosni uvjeti. Za mnoge zatvorenike susret s VR tehnologijom bio je nešto potpuno novo, no upravo im je to omogućilo da kroz digitalni alat vježbaju situacije s kojima će se susresti u svakodnevnom životu. Jedna od najvećih prednosti sustava, prema riječima Vučić Blažić, jest mogućnost da osoba sama uoči pogrešku i pokuša ponovo.

- Mi smo kao službenici tu zaštićeni jer im ne govorimo kao savjetnici «tu ste pogriješili, ovdje ste učinili nešto krivo». Sustav ih vraća na početak dok ne riješe neku situaciju dobro, objasnila je. Na taj se način smanjuje mogućnost narušavanja odnosa između službenika i osuđenika, a eventualna frustracija zbog neuspjeha usmjerava se prema tehnologiji, a ne prema osobi koja provodi tretman.

Upravo takve situacije pokazuju svrhu VR-a u tretmanskom radu, ne pružiti gotova rješenja, nego omogućiti da se odluke donesu, pogreške prepoznaju i ponovno pokušaju u sigurnom okruženju. Ono što je u virtualnom scenariju samo neuspjeli pokušaj, u stvarnom životu može imati puno ozbiljnije posljedice.

Projekt je pritom pokazao i mjerljive učinke. Nakon provedenih aktivnosti zabilježeno je statistički značajno smanjenje negativne usmjerenosti sudionika na probleme s kojima su se suočavali. Iako su promjene bile male, bile su konzistentno usmjerene prema povoljnijem načinu rješavanja problema. Važno je, kako je naglasila Zelić Ferenčić, razvijati osjećaj da su određene stvari pod vlastitom kontrolom i da se ponašanjem može utjecati na ishod situacije. Upravo bi to mogao biti jedan od ključnih doprinosa virtualne stvarnosti u tretmanu osuđenika: omogućiti im da prije povratka u stvarni svijet više puta uvježbaju situacije koje ih ondje čekaju.

Olga Monika MENČIK

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 467.75 cm^2
Autor Olga Monika MENČIK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0b7736ad-54d9-4c3d-b62b-3969fad6ad03/pdf

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovo promisliti, bez stvarnih posljedica

V irtualna stvarnost sve više pronalazi primjenu i izvan zabavne industrije, pa tako i u hrvatskom probacijskom i zatvorskom sustavu. Projekt »Virtualna realnost alat u tretmanu počinitelja kaznenih djela i edukaciji probacijskih službenika«, vrijedan 250.000 eura, tijekom dvije godine povezao je digitalnu tehnologiju, rad s osuđenicima i edukaciju službenika s ciljem uspješnije resocijalizacije.

VR scenariji

Projekt Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije provodio se od rujna 2024. do kolovoza 2026. godine, a obuhvatio je razvoj digitalnih sadržaja za rad s osuđenicima, edukaciju službenika te povezivanje domaćih i međunarodnih stručnjaka. U sklopu projekta u Hrvatskoj i Rumunjskoj u rad sVR tehnologijom uključena su 133 osuđenika – 85 u Hrvatskoj i 48 u Rumunjskoj – dok je u hrvatskom zatvorskom i probacijskom sustavu edukaciju prošlo 90 službenika. Alat se i dalje aktivno koristi. Koordinatorica Erasmus+ projekta Vesna Zelić Ferenčić istaknula je kako je proces mnogo više od papira i plana. U projektu su, kroz četiri radna paketa, razvijeni scenariji namijenjeni službenicima, osuđenicima i osobama uključenima u probaciju. Sudionici su kroz VR scenarije vježbali rješavanje konflikata na poslu i u obitelji, snalaženje u prometu te upravljanje financijama. Upravo se financijski scenarij pokazao najzahtjevnijim jer su morali rasporediti ograničeni mjesečni prihod i odrediti prioritete nakon izlaska na slobodu.

- Nije lako donositi teške i odgovorne odluke u potpuno ograničenom financijskom okviru. Većina je tu imala problema, ali scenarij im je pomogao izvježbati kako rasporediti mjesečni prihod, rekla je Zelić Ferenčić, ističući da se najbolje uči kroz igru. Učenje kroz simulaciju i ponavljanje podsjeća i na jednu mračniju književnu asocijaciju, »Paklenu naranču« Anthonyja Burgessa, u kojoj se ponašanje pokušava mijenjati kontroverznim uvjetovanjem. No, za razliku od takvog pristupa, VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovno promisliti, bez stvarnih posljedica. Upravo je mogućnost ponavljanja jedna od ključnih prednosti tehnologije. Ipak, istaknuto je da VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima. Zelić Ferenčić pojasnila je kako ljudi velik dio svakodnevnih odluka donose gotovo automatski, što je OK, osim ako nešto u procesu, u koracima, nije dobro naučeno, nije kvalitetno usađeno i nije u redu. Tada se događaju problemi, kazala je. Cilj je zato prepoznati i mijenjati problematične obrasce ponašanja te kvalitetno usvojiti životne vještine potrebne za funkcioniranje u različitim situacijama.

Sigurno okruženje

Voditeljica Odjela tretmana u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu Maja Vučić Blažić kazala je kako su službenici kroz edukaciju naučili koristiti VR naočale i sadržaje u radu s osuđenicima. U zatvorskom sustavu osuđenici prolaze iste scenarije kao i ostali sudionici projekta, a sustav nije povezan s internetom, čime su ispunjeni potrebni sigurnosni uvjeti. Za mnoge zatvorenike susret s VR tehnologijom bio je nešto potpuno novo, no upravo im je to omogućilo da kroz digitalni alat vježbaju situacije s kojima će se susresti u svakodnevnom životu. Jedna od najvećih prednosti sustava, prema riječima Vučić Blažić, jest mogućnost da osoba sama uoči pogrešku i pokuša ponovo.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Glas Istre
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 467.75 cm^2
Autor Olga Monika MENČIK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/0b7736ad-54d9-4c3d-b62b-3969fad6ad03/pdf

- Mi smo kao službenici tu zaštićeni jer im ne govorimo kao savjetnici »tu ste pogriješili, ovdje ste učinili nešto krivo«. Sustav ih vraća na početak dok ne riješe neku situaciju dobro, objasnila je. Na taj se način smanjuje mogućnost narušavanja odnosa između službenika i osuđenika, a eventualna frustracija zbog neuspjeha usmjerava se prema tehnologiji, a ne prema osobi koja provodi tretman. Upravo takve situacije pokazuju svrhu VR-a u tretmanskom radu, ne pružiti gotova rješenja, nego omogućiti da se odluke donesu, pogreške prepoznaju i ponovno pokušaju u sigurnom okruženju. Ono što je u virtualnom scenariju samo neuspjeli pokušaj, u stvarnom životu može imati puno ozbiljnije posljedice. Projekt je pritom pokazao i mjerljive učinke. Nakon provedenih aktivnosti zabilježeno je statistički značajno smanjenje negativne usmjerenosti sudionika na probleme s kojima su se suočavali. Iako su promjene bile male, bile su konzistentno usmjerene prema povoljnijem načinu rješavanja problema. Važno je, kako je naglasila Zelić Ferenčić, razvijati osjećaj da su određene stvari pod vlastitom kontrolom i da se ponašanjem može utjecati na ishod situacije. Upravo bi to mogao biti jedan od ključnih doprinosa virtualne stvarnosti u tretmanu osuđenika: omogućiti im da prije povratka u stvarni svijet više puta uvježbaju situacije koje ih ondje čekaju.

Olga Monika MENČIK

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf

PRIČE

Glazba kao životni kompas

Kao dječak je otkrio Elvisa Presleyja, kao tinejdžer otvorio diskoteku u rodnim Vinkovcima, dva desetljeća proveo kao direktor Croatia Recordsa, a ljubav prema muzici **ŽELIMIRU BABOGREDCU** *ne da mira ni u mirovini: postao je član žirija koji dodjeljuje prestižnu nagradu Grammy i pokreće podcast*

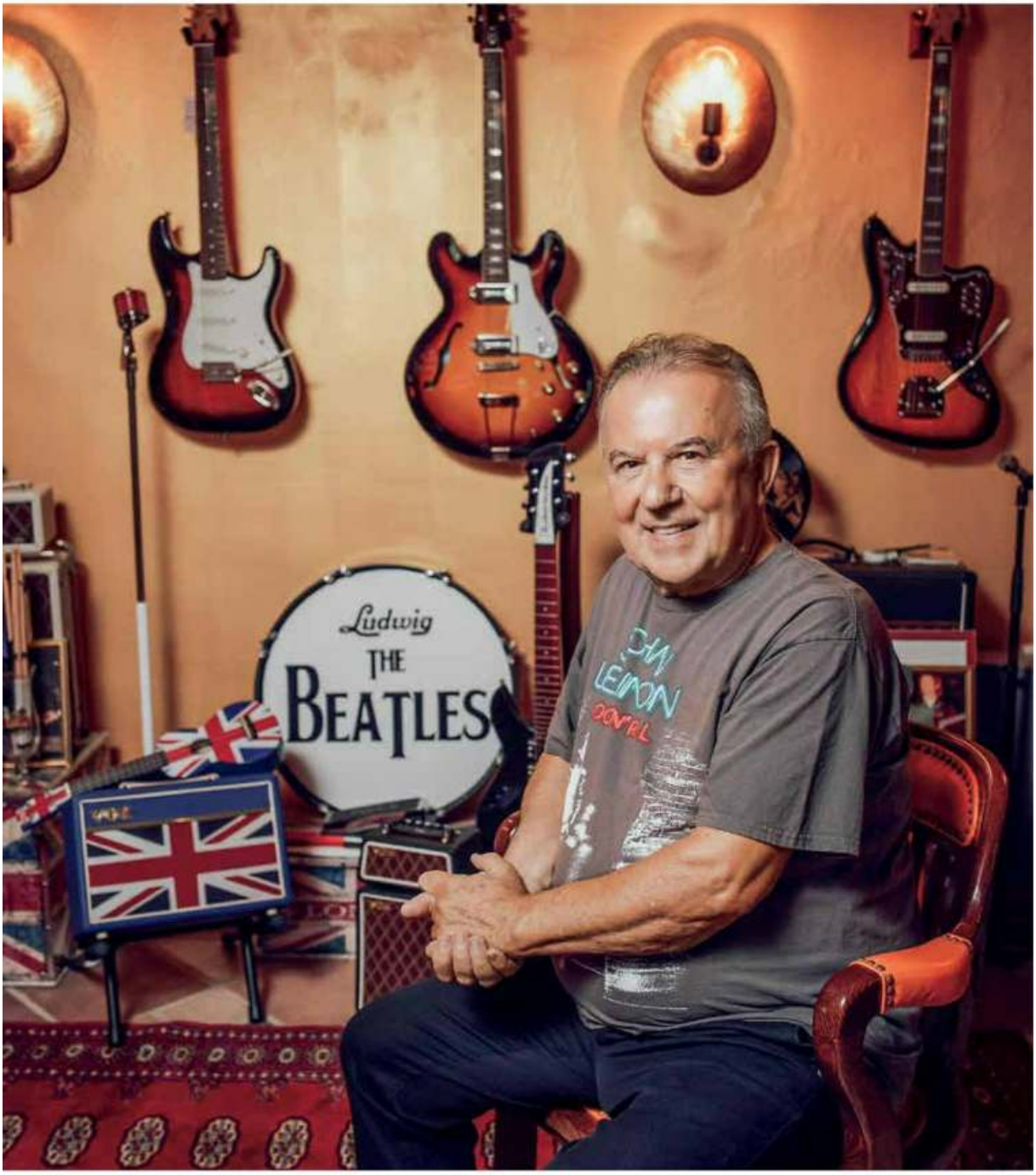
tekst TANJA VUČIĆEVIĆ
fotografije VEDRAN PETEH/CROPIX

Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
335/383
Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf 3/11

Moja je starija sestra od svoje prve plaće kupila gramofon: bio je golem, dvoje ga je moralo nositi, a i danas živo pamtim trenutak kad smo konačno stavili Elvisovu ploču - to je bila prava čarolija

Poslije dvadeset godina koliko je proveo na čelu Croatia Recordsa te još dvanaest tijekom kojih je bio njezin tehnički i izvršni direktor, Želimir Babogredac (73) odlučio je početkom kolovoza otići u mirovinu. Ured u najvećoj diskografskoj kući u regiji, Croatia Recordsu, jedan od najvećih poznavatelja glazbe na ovim prostorima, producent koji može "namirisati" hit prije nego što ga prepozna i sam autor, zamijenio je mirnijim radnim okruženjem - svojim domom. No, to ne znači da u budućnosti planira mirovati. Pred njim je novo životno i karijerno poglavlje kojem se želi stopostotno posvetiti - planira pokrenuti glazbeni podcast, a tu je i nova velika odgovornost punopravnog člana američke Recording Academy i glasača koji sudjeluje u izboru dobitnika prestižne glazbene nagrade Grammy. Primljen je 10. srpnja, na 79. rođendan izdavačke kuće koju je dugo vodio, a tko misli da je tu riječ o ispunjavanju anketnih listića u jedno poslijepodne, vara se. To je jedan od najozbiljnijih poslova u glazbenoj branši. Traži iskustvo, odgovornost prema glazbi i ljudima koji je stvaraju, a erudicijsko znanje se podrazumijeva. Da bi novi članovi Akademije imali odgovarajući know-how prilikom predlaganja svojih favorita, pohađat će svakodnevne webinare kako bi do početka jeseni bili spremni za glasanje za 100 kategorija za dodjelu glazbenih Oscara. Budući da će, uz seminare, preslušavati golem broj glazbenih izdanja, dobro će mu doći njegova glazbena soba s moćnom opremom za reprodukciju. Zbog gotovo savršenih tehničkih mogućnosti magnetofona, gramofona i glazbenih linija laike podsjeća na svemirski brod Enterprise iz "Zvjezdanih staza". No, jedan detalj u njegovu domu privlači još veću pozornost. Do glazbene sobe u kojoj čuva i lavovski dio svoje godinama prikupljane zbirke vintage ploča, vodi jedinstven wall of fame posvećen Beatlesima. Riječ je o zidu na kojem su izložene replike svih električnih gitara članova njegova najdražeg benda: primjećujemo ručno oslikani Sonic Blue Fender Stratocaster iz 1961., nazvan "Rocky", te crveni Gibson Les Paul iz 1957., poznat kao "Lucy" Georgea Harrisona. Želimir Babogredac ima i vjerne replike gitara Epiphone Casino te Rickenbacker koje je preferirao John Lennon te električne gitare Höfner, Epiphone Casino i Fender Esquire Paula McCartneyja. Ukratko, ima sve na čemu su gitaristi slavne četvorke (Ringo Starr bio je bubnjar) svirali.

Pokazuje nam poseban stakleni okvir u blizini wall of famea. Ondje se nalazi pismo ispisano rukom Sir Paula McCartneyja s početka 60-ih, koje je Želimir kupio da aukciji. Obilazak impresivne zbirke memorabilija iz doba kad je rock bio mlad zaključuje pažljivim otvaranjem pohabanog kofera i pokazivanjem električne gitare čije se tijelo prelijeva poput topaza.

- Ovo je vrlo rijetka Burns gitara, izdana u povodu 50. godišnjice grupe The Shadows. Njihov gitarist Hank Marvin svirao je ručno izrađene gitare. Lani sam, na aukciji u Londonu, uspio doći do nje poslije deset godina iščekivanja da se napokon pojavi. Gitara ima potpis Hanka Marvina - govori Želimir Babogredac. A onda nam pokazuje dva krunska dragulja zbirke ploča koju prikuplja više od šest desetljeća: album Elvisa Presleyja "For LP Fans Only" iz 1960. te Presleyjevu ploču u izdanju Jugotona s kraja 50-ih, koja ga je kao petogodišnjeg dječaka uvela u svijet glazbe i odredila njegov životni put.

- Moja starija sestra dobila je prvi posao u banci u Vinkovcima i onda se od prve plaće išlo u Osijek, u robnu kuću kupiti radio s gramofonom. Bio je golem, pomno upakiran, nas dvoje jedva smo ga mogli nositi. I danas se sjećam trenutka kada smo kod kuće na gramofon napokon stavili Presleyjevu ploču, samo za tu priliku kupljenu u Jugotonu. Pustili smo je i slušali kako čarolija počinje - prisjeća se glazbeni znalac rođen u Vinkovcima, u obitelji Antuna i Stane Babogredac, uz četiri starije sestre: najstariju Ljerku, zatim Zlatu, Anicu i najmlađu Biserku. Od posljednje je bio mlađi gotovo osam godina: kaže kako su mu roditelji, nakon tolikog čekanja da dobiju sina, dali ime Želimir.

U obitelji nije bilo glazbenika. Otac Antun bavio se knjigovodstvom i bio šef računovodstva u nekoliko uglednih vinkovačkih tvrtki, dok je majka Stana bila domaćica i brinula se o djeci. Odmalena je bio tip koji je sve morao napraviti najbolje moguće, kako Bog zapovijeda. Ta ga je potreba za perfekcijom pratila i kada je ušao u svijet glazbe. Otkriva kako je u Vinkovcima već u dobi od 14 godina počeo učiti svirati gitaru. Čim je godinu kasnije ovladao instrumentom, odlučio je u vinkovačkom kazalištu postaviti ni manje ni više nego mjuzikl "Kosa", koji je tih godina bio hit u svijetu.

- Nekako sam došao do sinopsisa beogradske predstave i počeo okupljati ekipu. Trebao mi je bend, ali ne jedan, nego tri koje sam udružio u svojevrsni rock orkestar. Malo ranije, 1971., osnovao sam svoju grupu Milky Way, a paralelno sam, na vinkovačkom radiju, počeo voditi emisiju o glazbi - nastavlja naš sugovornik.

Ohrabren uspjehom gostovanja svoje grupe na Boom festivalu u Ljubljani, gdje su 1973. proglašeni najboljim novim mladim bendom, pomislio je da je došao trenutak da Milky Way postane najbolji bend u povijesti Slavonije (u kojoj se tih godina svirao rock u svakom mjestu i selu), a i šire. Budući da je ranije upoznao kantautora Dragu Mlinarca, pionira domaće rock glazbe i osnivača Grupe 220, zamolio ga je da mu pomogne.

- Sedamdesetih je bio jedna od najvećih zvijezda bivše države. Osim toga, pokazao mi je za ono vrijeme nevjerojatno ozbiljnu opremu za slušanje glazbe: kod kuće je imao prvi Revox magnetofon. Zato sam bio siguran da je prava osoba koja bi mogla pomoći da se za Milky Way čuje naširoko... Drago me je povezao s Perom Gotovcem, koji je tada bio urednik i producent u diskografskoj kući Jugoton i poznavatelj zabavne glazbe. Sva trojica smo preslušali snimke mojeg benda i Pero mi je rekao da to nije to. Počeo sam se ispričavati jer sam mu uzalud uzeo vrijeme, a on mi je rekao: "Zašto se ti ispričavaš? Pa ti si svoj posao obavio za pet." ▶

Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf

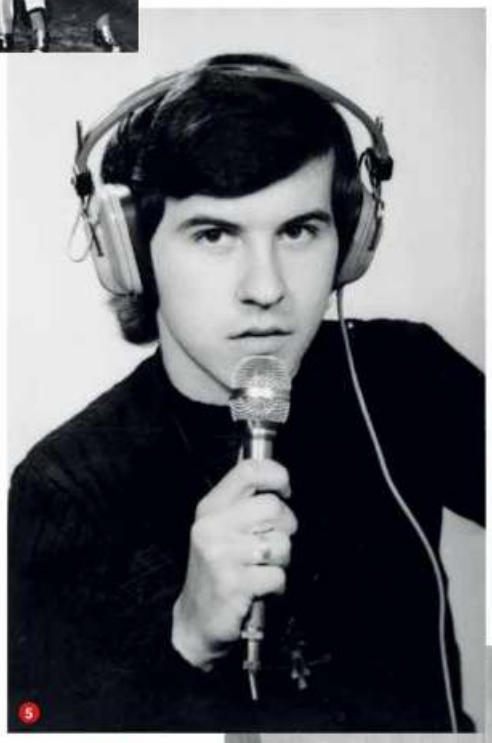

Članovi benda Milky Way: Đorđe Stanković, Ivica Iživikić, Željko Vrtarić, Želimir Babogredac, Žile Ivković i Slobodan Ivanović (1). Želimir sa Željkom Bebekom i Miroslavom Rusom (2). Gitaru je počeo svirati s 14 godina u rodnim Vinkovcima (3). S drugom suprugom Ljiljanom proveo je 15 godina u skladnom braku, sve do njezine smrti (4)

Na vinkovačkom radiju 1977. vodio je svoju emisiju (5). S Goranom Bregovićem 2014. (6) Nikolina Mazalin, Klaudia Čular, Mišo Kovač, Ivana Kovač i Želimir Babogredac u zagrebačkom klubu Saloon (7). Želimir u svom studiju Rokoko u Bošnjacima 1980. (8)

Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Želimir je jedan od najvećih kolekcionara gramofonskih ploča u Hrvatskoj

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
338/383
Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf 6/11

Tada je shvatio da je imati dobru pjesmu tek pola puta do uspjeha. Druga polovica odnosi se na osobnost izvođača i grupe koja je izvodi, trenutak u kojem se pojavila, način na koji će biti predstavljena i još milijun razloga zbog kojih neke pjesme postanu hitovi. Bio je to trenutak kada je poželio sudjelovati u toj čaroliji, ovladati njome kako bi mogao pomoći pjesmi da dođe do vrha. No, do toga se nije moglo samo tako. Trebalo je naučiti posao glazbenog producenta, korak po korak. Prvi je bio upoznati najpoznatije glazbenike 70-ih, u čemu mu je pomogao Pero Zlatar. Budući da je u rodnom gradu, kao 16-godišnjak, vodio i uređivao uspješnu glazbenu emisiju, čuo je za njega i ponudio mu je posao dopisnika Plavog vjesnika. Uz to je svaki tjedan, s novinarskim magnetofonom, putovao u Zagreb gdje je u uredu Pere Zlatara intervjuirao Mišu Kovača, Terezu Kesoviju, Josipu Lisac... Kao snalažljiv tinejdžer, u dobi od 17 godina, s nešto vlastite, skromne uštedevine i financijske pomoći cijele obitelji, pokrenuo je u Vinkovcima diskoklub.

- U diskoteci sam imao samo jedan gramofon, pa sam između pjesama morao puno pričati kako bih zabavio i zadržao šestotinjak ljudi na plesnom podiju dok sam mijenjao ploče. Nisam smio pogriješiti ni s jednom pjesmom niti s ritmom, jer bi atmosfera odmah pala - govori Želimir. Trebala mu je bolja oprema, a po nju je početkom 70-ih otišao u London. Prvi odlazak bio je trenutak nakon kojeg za njega više ništa nije bilo isto. Gledao je kako izgledaju tamošnji koncerti, kakvu tehniku imaju bendovi i koliko zvuk može promijeniti doživljaj glazbe. I odmah je počeo razmišljati kako dio tog svijeta dovesti u Vinkovce. Opremio je diskoteku i počeo prikupljati opremu za koncerte i turneje glazbenika, kakvu su tada rijetki imali: njegova tehnika je krajem 70-ih postala tražena među najvećim izvođačima bivše države.

- Bijelo dugme angažiralo me za svoj prvi veliki koncert na otvorenom u bivšoj državi, na stadionu u Beogradu, krajem 70-ih. Bio je to ogroman tehnički izazov jer u to vrijeme nitko ovdje nije imao dovoljno opreme da kvalitetno ozvuči takav prostor. Udružio sam se s jednim Zagrepčaninom koji je imao kvalitetnu tehniku, a kako smo imali identične uređaje, mogli smo ih spojiti u jedan sustav. Nedostajao nam je veliki tonski mikser s 48 kanala, pa sam otišao u London, kupio ga, dovezao u Beograd i dva dana poslije montirao na stadionu - govori bivši direktor Croatia Recordsa, dodajući kako je mnogo godina kasnije dobio fotografiju s tog događaja.

Moglo bi se pomisliti da je uz sve što je već kao tinejdžer radio u glazbi škola morala trpjeti. No, bilo je upravo suprotno. Bio je jako dobar učenik vinkovačke Srednje tehničke škole i početkom 70-ih bez problema upisao studij elektrotehnike na tadašnjem Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu, danas FER-u. Studij je napustio nakon tri godine jer je shvatio da je lavovski dio onoga što je učio na studiju savladao uz praksu organizirajući tehnički back up glazbenih turneja. Prebacio se 1972. na vanjsku trgovinu (Fakultet za vanjsku trgovinu), studij koji mu je, kako kaže, bio posebno zanimljiv upravo zbog marketinga, predmeta koji je među prvima položio i koji ga je otada pratio kroz cijeli profesionalni život. Ondje je 1976. diplomirao.

Želimir Babogredac je više od pet desetljeća prijatelj estradne legende Miše Kovača. Toliko su dugo bliski da je, priznaje, umalo zaboravio kako su se upoznali.

- Podsjetio me Mišo, koji ima fotografsko pamćenje. Došao je 1971. u Vinkovce na koncert i dan ranije, dok je sa svojim bendom putovao u kombiju, napadao je ogroman snijeg. Kombi im se pokvario, pa su pitali ljude gdje bi mogli pronaći nekoga tko bi im pomogao. Rekli su im: "U Vinkovcima je diskoteka, tražite Želimira." I Mišo se sjeća kako ja izlazim, pitam što treba, a snijeg do koljena. Sutradan smo se vidjeli na koncertu i, kad odvrtim film, stvarno je sve bilo upravo tako - prisjeća se.

pridružio se timu Croatia Recordsa. Sve dotad prikupljeno iskustvo prenio je u najveću hrvatsku diskografsku kuću.

Kako živi danas? Na mirovinu se još privikava, premda će u novom poglavlju raditi sve osim dokoličariti. Već od jeseni čeka ga nova velika priča: pokrenut će seriju podcasta u raskošno opremljenom studiju u njegovu domu, opremljenom upravo za tu namjenu. Pred kameru bi tako mogao dovesti praktički cijelu estradu, otkrivale bi se malo znane priče o poznatim licima, a mogli bi ih voditi, ovisno o gostima i temama, radijski novinar Zlatko Turkalj Turki i televizijski voditelj Dalibor Petko te beogradski novinar Peca Popović. Istodobno se dovršava i dokumentarni film o njegovu životu, priča od gotovo 80 minuta, čiju je špicu već vidio. A kada govori o svemu što je proživio, čini se da bi materijala bilo i za knjigu: kaže da bi mogao napisati onu sastavljenu od anegdota, jer ih ima najmanje tisuću.

S prvom suprugom Sanjom, s kojom je

S četrnaest sam počeo učiti svirati gitaru, a kroz desetljeća sam postao i njihov strastveni kolekcionar pa zidove mojeg glazbenog studija krase replike gitara svih članova Beatlesa, čiji sam bio i ostao veliki fan

Bio je blizak prijatelj još jednog estradnog velikana, Đorđa Novkovića, kojeg nema 19 godina. Upoznali su se sedamdesetih i postali bliski prijatelji i suradnici. Želimir Babogredac o njemu govori s posebnom emocijom, kao o čovjeku koji je "iznad ovih prostora".

Bio je nevjerojatno talentiran, tehnički obrazovan, širokog glazbenog senzibiliteta i jedan od rijetkih autora kojima je stvaranje pjesme izgledalo gotovo jednostavno. Jednom je rekao Severini: "Hajde da ti ja napravim pravu pjesmu." I za petnaest minuta hit "Virujem u te" bio je gotov - dodaje producent, koji je, po uzoru na Richarda Bransona, osnivača Virgin Recordsa, koji je u svom Manor studiju u blizini Londona napravio rezidencijalni studio u kojem su glazbenici mogli živjeti i snimati, u kući svojeg djeda i bake u Bošnjacima osnovao studio Rockoko. Nije imao novca za skupe prostore, ali je imao jasnu ideju kako bi studio trebao izgledati. Glazbenicima je želio ponuditi ono što tada gotovo nitko nije: osamiti se na mirnom mjestu i potpuno se posvetiti snimanju. Rockoko je tako postupno postao jedno od najvažnijih mjesta domaće glazbene produkcije; gotovo da nije bilo važnijeg izvođača koji je od početka osamdesetih do početka Domovinskog rata u Bošnjacima snimao ili barem navratio. Početkom devedesetih preselio se u Zagreb i na poziv Miroslava Lilića bio u braku od 1978. do 1994., dobio je dva sina, 40-godišnjeg Antona i pet godina mlađeg Ivana, nakon čega je upoznao drugu suprugu Ljiljanu, studenticu političkih znanosti i kasnije profesoricu na VERN-u.

- Ono što je započelo kao nova, uzbudljiva ljubavna priča s vremenom je preraslo u predivno životno partnerstvo koje smo ozakonili 1999. godine. Dijelili smo život do 2014., kada sam je izgubio jer je opaka bolest bila jača - rekao je. Nakon kratke pauze, nastavio je pričati o tome da mu se, kad u prvi plan stavi emocije, razumijevanje, bliskost i sve ono što dvoje tijekom godina izgradi, čini da je s Ljiljanom proveo najmanje stotinu godina.

- Sinovi su, kaže, također prošli svoj put - nastavlja mijenjajući temu.

- Obojica su malo skrenuli s pravca koji svi roditelji priželjkuju djeci i boravili u zajednici za liječenje od ovisnosti Cenacolo koje je, na sreću, bilo uspješno. Stariji Anton danas je oženjen i ima dvojicu sinova, osmogodišnjeg Davida i desetogodišnjeg Danijela. Mlađi sin Ivan živi u blizini, bliski smo, obiteljski krug i podrška. Zajednica Cenacolo podučila me kako i roditelji trebaju poraditi na sebi kako bi razumjeli svoju djecu i postali podrška kakva im je potrebna za odlučujući preokret. Što još reći? U životu postoje škole za masu stvari, ali nema jedino za roditeljstvo i za uspjeh. To moraš sam - zaključuje Želimir Babogredac. ■

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf

Glazba kao životni kompas

Kao dječak je otkrio Elvisa Presleyja, kao tinejdžer otvorio diskoteku u rodnim Vinkovcima, dva desetljeća proveo kao direktor Croatia Recordsa, a ljubav prema muzici ŽELIMIRU BABOGREDCU ne da mira ni u mirovini: postao je član žirija koji dodjeljuje prestižnu nagradu

Grammy i pokreće podcast tekst TANJA VUČIĆEVIĆ fotografje VEDRAN PETEH/CROPIX

Moja je starija sestra od svoje prve plaće kupila gramofon: bio je golem, dvoje ga je moralo nositi, a i danas živo pamtim trenutak kad smo konačno stavili Elvisovu ploču - to je bila prava čarolija

Poslije dvadeset godina koliko je proveo na čelu Croatia Recordsa te još dvanaest tijekom kojih je bio njezin tehnički i izvršni direktor, Želimir Babogredac (73) odlučio je početkom kolovoza otići u mirovinu. Ured u najvećoj diskografskoj kući u regiji, Croatia Recordsu, jedan od najvećih poznavatelja glazbe na ovim prostorima, producent koji može "namirisati" hit prije nego što ga prepozna i sam autor, zamijenio je mirnijim radnim okruženjem - svojim domom. No, to ne znači da u budućnosti planira mirovati. Pred njim je novo životno i karijerno poglavlje kojem se želi stopostotno posvetiti planira pokrenuti glazbeni podcast, a tu je i nova velika odgovornost punopravnog člana američke Recording Academy i glasača koji sudjeluje u izboru dobitnika prestižne glazbene nagrade Grammy. Primljen je 10. srpnja, na 79. rođendan izdavačke kuće koju je dugo vodio, a tko misli da je tu riječ o ispunjavanju anketnih listića u jedno poslijepodne, vara se. To je jedan od najozbiljnijih poslova u glazbenoj branši. Traži iskustvo, odgovornost prema glazbi i ljudima koji je stvaraju, a eruditsko znanje se podrazumijeva. Da bi novi članovi Akademije imali odgovarajući knowhow prilikom predlaganja svojih favorita, pohađat će svakodnevne webinare kako bi do početka jeseni bili spremni za glasanje za 100 kategorija za dodjelu glazbenih Oscara. Budući da će, uz seminare, preslušavati golem broj glazbenih izdanja, dobro će mu doći njegova glazbena soba s moćnom opremom za reprodukciju. Zbog gotovo savršenih tehničkih mogućnosti magnetofona, gramofona i glazbenih linija laike podsjeća na svemirski brod Enterprise iz "Zvjezdanih staza". No, jedan detalj u njegovu domu privlači još veću pozornost. Do glazbene sobe u kojoj čuva i lavovski dio svoje godinama prikupljane zbirke vintage ploča, vodi jedinstven wall of fame posvećen Beatlesima. Riječ je o zidu na kojem su izložene replike svih električnih gitara članova njegova najdražeg benda: primjećujemo ručno oslikani Sonic Blue Fender Stratocaster iz 1961., nazvan "Rocky", te

Stratocaster iz 1961., nazvan "Rocky", te crveni Gibson Les Paul iz 1957., poznat kao "Lucy" Georgea Harrisona. Želimir Babogredac ima i vjerne replike gitara Epiphone Casino te Rickenbacker koje je preferirao John Lennon te električne gitare Höfner, Epiphone Casino i Fender Esquire Paula McCartneyja. Ukratko, ima sve na čemu su gitaristi slavne četvorke (Ringo Starr bio je bubnjar) svirali.

Pokazuje nam poseban stakleni okvir u blizini wall of famea. Ondje se nalazi pismo ispisano rukom Sir Paula McCartneyja s početka 60-ih, koje je Želimir kupio da aukciji. Obilazak impresivne zbirke memorabilija iz doba kad je rock bio mlad zaključuje pažljivim otvaranjem pohabanog kofera i pokazivanjem električne gitare čije se tijelo prelijeva poput topaza.

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

ninamedia

Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf

- Ovo je vrlo rijetka Burns gitara, izdana u povodu 50. godišnjice grupe The Shadows. Njihov gitarist Hank Marvin svirao je ručno izrađene gitare. Lani sam, na aukciji u Londonu, uspio doći do nje poslije deset godina iščekivanja da se napokon pojavi. Gitara ima potpis Hanka Marvina - govori Želimir Babogredac. A onda nam pokazuje dva krunska dragulja zbirke ploča koju prikuplja više od šest desetljeća: album Elvisa Presleyja "For LP Fans Only" iz 1960. te Presleyjevu ploču u izdanju Jugotona s kraja 50-ih, koja ga je kao petogodišnjeg dječaka uvela u svijet glazbe i odredila njegov životni put. - Moja starija sestra dobila je prvi posao u banci u Vinkovcima i onda se od prve plaće išlo u Osijek, u robnu kuću kupiti radio s gramofonom. Bio je golem, pomno upakiran, nas dvoje jedva smo ga mogli nositi. I danas se sjećam trenutka kada smo kod kuće na gramofon napokon stavili Presleyjevu ploču, samo za tu priliku kupljenu u Jugotonu. Pustili smo je i slušali kako čarolija počinje - prisjeća se glazbeni znalac rođen u Vinkovcima, u obitelji Antuna i Stane Babogredac, uz četiri starije sestre: najstariju Ljerku, zatim Zlatu, Anicu i najmlađu Biserku. Od posljednje je bio mlađi gotovo osam godina: kaže kako su mu roditelji, nakon tolikog čekanja da dobiju sina, dali ime Želimir. domom.

i srpnja, se.

favorita, Oscara.

No,
U obitelji nije bilo glazbenika. Otac Antun bavio se knjigovodstvom i bio šef računovodstva u nekoliko uglednih vinkovačkih tvrtki, dok je majka Stana bila domaćica i brinula se o djeci. Odmalena je bio tip koji je sve morao napraviti najbolje moguće, kako Bog zapovijeda. Ta ga je potreba za perfekcijom pratila i kada je ušao u svijet glazbe. Otkriva kako je u Vinkovcima već u dobi od 14 godina počeo učiti svirati gitaru. Čim je godinu kasnije ovladao instrumentom, odlučio je u vinkovačkom kazalištu postaviti ni manje ni više nego mjuzikl "Kosa", koji je tih godina bio hit u svijetu. - Nekako sam došao do sinopsisa beogradske predstave i počeo okupljati ekipu. Trebao mi je bend, ali ne jedan, nego tri koje sam udružio u svojevrsni rock orkestar. Malo ranije, 1971., osnovao sam svoju grupu Milky Way, a paralelno sam, na vinkovačkom radiju, počeo voditi emisiju o glazbi - nastavlja naš sugovornik. i

Shadows.

Ohrabren uspjehom gostovanja svoje grupe na Boom festivalu u Ljubljani, gdje su 1973. proglašeni najboljim novim mladim bendom, pomislio je da je došao trenutak da Milky Way postane najbolji bend u povijesti Slavonije (u kojoj se tih godina svirao rock u svakom mjestu i selu), a i šire. Budući da je ranije upoznao kantautora Dragu Mlinarca, pionira domaće rock glazbe i osnivača Grupe 220, zamolio ga je da mu pomogne. - Sedamdesetih je bio jedna od najvećih zvijezda bivše države. Osim toga, pokazao mi je za ono vrijeme nevjerojatno ozbiljnu opremu za slušanje glazbe: kod kuće je imao prvi Revox magnetofon. Zato sam bio siguran da je prava osoba koja bi mogla pomoći da se za Milky Way čuje naširoko... Drago me je povezao s Perom Gotovcem, koji je tada bio urednik i producent u diskografskoj kući Jugoton i poznavatelj zabavne glazbe. Sva trojica smo preslušali snimke mojeg benda i Pero mi je rekao da to nije to. Počeo sam se ispričavati jer sam mu uzalud uzeo vrijeme, a on mi je rekao: "Zašto se ti ispričavaš? Pa ti si svoj posao obavio za pet." ▶

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
341/383
ninamedia

Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf 9/11

Na vinkovačkom radiju 1977. vodio je svoju emisiju (5). S Goranom Bregovićem 2014. (6) Nikolina Mazalin, Klaudia Čular, Mišo Kovač, Ivana Kovač i Želimir Babogredac u zagrebačkom klubu Saloon (7). Želimir u svom studiju Rokoko u Bošnjacima 1980. (8) Članovi benda Milky Way: Đorđe Stanković, Ivica Iživikić, Željko Vrtarić, Želimir Babogredac, Žile Ivković i Slobodan Ivanović (1). Želimir sa Željkom Bebekom i Miroslavom Rusom (2). Gitaru je počeo svirati s 14 godina u rodnim Vinkovcima (3). S drugom suprugom Ljiljanom proveo je 15 godina u skladnom braku, sve do njezine smrti (4)

tek odnosi izvona razloga

Bio toj pomonije posao je u da i za

Plavog u

Kovača, snalažljiv vlastite, cijele se 1972. na vanjsku trgovinu (Fakultet za vanjsku trgovinu), studij koji mu je, kako kaže, bio posebno zanimljiv upravo zbog marketinga, predmeta koji je među prvima položio i koji ga je otada pratio kroz cijeli profesionalni život. Ondje je 1976. diplomirao.

Želimir Babogredac je više od pet desetljeća prijatelj estradne legende Miše Kovača. Toliko su dugo bliski da je, priznaje, umalo zaboravio kako su se upoznali.

- Podsjetio me Mišo, koji ima fotografsko pamćenje. Došao je 1971. u Vinkovce na koncert i dan ranije, dok je sa svojim bendom putovao u kombiju, napadao je ogroman snijeg. Kombi im se pokvario, pa su pitali ljude gdje bi mogli pronaći nekoga tko bi im pomogao. Rekli su im: "U Vinkovcima je diskoteka, tražite Želimira." I Mišo se sjeća kako ja izlazim, pitam što treba, a snijeg do koljena. Sutradan smo se vidjeli na koncertu i, kad odvrtim film, stvarno je sve bilo upravo tako - prisjeća se. vanjbio marketinga, ga život. desetljeća Toliko zaboravio fotografna sniljude pomodiskoteja koljena.

tako pridružio se timu Croatia Recordsa. Sve dotad prikupljeno iskustvo prenio je u najveću hrvatsku diskografsku kuću.

Kako živi danas? Na mirovinu se još privikava, premda će u novom poglavlju raditi sve osim dokoličariti. Već od jeseni čeka ga nova velika priča: pokrenut će seriju podcasta u raskošno opremljenom studiju u njegovu domu, opremljenom upravo za tu namjenu. Pred kameru bi tako mogao dovesti praktički cijelu estradu, otkrivale bi se malo znane priče o poznatim licima, a mogli bi ih voditi, ovisno o gostima i temama, radijski novinar Zlatko Turkalj Turki i televizijski voditelj Dalibor Petko te beogradski novinar Peca Popović. Istodobno se dovršava i dokumentarni film o njegovu životu, priča od gotovo 80 minuta, čiju je špicu već vidio. A kada govori o svemu što je proživio, čini se da bi materijala bilo i za knjigu: kaže da bi mogao napisati onu sastavljenu od anegdota, jer ih ima najmanje tisuću. Sprvom suprugom Sanjom, s kojom je

Sčetrnaest sam počeo učiti svirati gitaru, a kroz desetljeća sam postao i njihov strastveni kolekcionar pa zidove mojeg glazbenog studija krase replike gitara svih članova Beatlesa, čiji sam bio i ostao veliki fan Bio je blizak prijatelj još jednog estradnog velikana, Đorđa Novkovića, kojeg nema 19 godina. Upoznali su se sedamdesetih i postali bliski prijatelji i suradnici. Želimir Babogredac o njemu govori s posebnom emocijom, kao o čovjeku koji je "iznad ovih prostora". disi imali: tražena na tehnimogli otii govori s je moraje tehproblema danas jer organizirajući

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

ninamedia

Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf

Bio je nevjerojatno talentiran, tehnički obrazovan, širokog glazbenog senzibiliteta i jedan od rijetkih autora kojima je stvaranje pjesme izgledalo gotovo jednostavno. Jednom je rekao Severini: "Hajde da ti ja napravim pravu pjesmu." I za petnaest minuta hit "Virujem u te" bio je gotov - dodaje producent, koji je, po uzoru na Richarda Bransona, osnivača Virgin Recordsa, koji je u svom Manor studiju u blizini Londona napravio rezidencijalni studio u kojem su glazbenici mogli živjeti i snimati, u kući svojeg djeda i bake u Bošnjacima osnovao studio Rockoko. Nije imao novca za skupe prostore, ali je imao jasnu ideju kako bi studio trebao izgledati. Glazbenicima je želio ponuditi ono što tada gotovo nitko nije: osamiti se na mirnom mjestu i potpuno se posvetiti snimanju. Rockoko je tako postupno postao jedno od najvažnijih mjesta domaće glazbene produkcije; gotovo da nije bilo važnijeg izvođača koji je od početka osamdesetih do početka Domovinskog rata u Bošnjacima snimao ili barem navratio. Početkom devedesetih preselio se u Zagreb i na poziv Miroslava Lilića estradnog

19 postali

Babogredac o bio u braku od 1978. do 1994., dobio je dva sina, 40-godišnjeg Antona i pet godina mlađeg Ivana, nakon čega je upoznao drugu suprugu Ljiljanu, studenticu političkih znanosti i kasnije profesoricu na VERN-u.

- Ono što je započelo kao nova, uzbudljiva ljubavna priča s vremenom je preraslo u predivno životno partnerstvo koje smo ozakonili 1999. godine. Dijelili smo život do 2014., kada sam je izgubio jer je opaka bolest bila jača - rekao je. Nakon kratke pauze, nastavio je pričati o tome da mu se, kad u prvi plan stavi emocije, razumijevanje, bliskost i sve ono što dvoje tijekom godina izgradi, čini da je s Ljiljanom proveo najmanje stotinu godina. - Sinovi su, kaže, također prošli svoj put nastavlja mijenjajući temu.

- Obojica su malo skrenuli s pravca koji svi roditelji priželjkuju djeci i boravili u zajednici za liječenje od ovisnosti Cenacolo koje je, na sreću, bilo uspješno. Stariji Anton danas je oženjen i ima dvojicu sinova, osmogodišnjeg Davida i desetogodišnjeg Danijela. Mlađi sin Ivan živi u blizini, bliski smo, obiteljski krug i podrška. Zajednica Cenacolo podučila me kako i roditelji trebaju poraditi na sebi kako bi razumjeli svoju djecu i postali podrška kakva im je potrebna za odlučujući preokret. Što još reći? U životu postoje škole za masu stvari, ali nema jedino za roditeljstvo i za uspjeh. To moraš sam - zaključuje Želimir Babogredac. tehničglazbenog autoizglerekao pjete" po

Virgin bliu u osnoskupe studio ponuse snijedno proizvođapočetka ili pre-Lilića ■

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

ninamedia

Novine Gloria HR
Kategorija Priče
Strana 34, 35, 36, 37, 38, 39
Oblast strane 3,682.64 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆE VIĆ fotografjeVEDRAN PETEH/CROPIX

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Glazba kao životni kompas

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/abc57562-1409-4166-9436-3b475d649e30/pdf

Tada je shvatio da je imati dobru pjesmu tek pola puta do uspjeha. Druga polovica odnosi se na osobnost izvođača i grupe koja je izvodi, trenutak u kojem se pojavila, način na koji će biti predstavljena i još milijun razloga zbog kojih neke pjesme postanu hitovi. Bio je to trenutak kada je poželio sudjelovati u toj čaroliji, ovladati njome kako bi mogao pomoći pjesmi da dođe do vrha. No, do toga se nije moglo samo tako. Trebalo je naučiti posao glazbenog producenta, korak po korak. Prvi je bio upoznati najpoznatije glazbenike 70-ih, u čemu mu je pomogao Pero Zlatar. Budući da je u rodnom gradu, kao 16-godišnjak, vodio i uređivao uspješnu glazbenu emisiju, čuo je za njega i ponudio mu je posao dopisnika Plavog vjesnika. Uz to je svaki tjedan, s novinarskim magnetofonom, putovao u Zagreb gdje je u uredu Pere Zlatara intervjuirao Mišu Kovača, Terezu Kesoviju, Josipu Lisac... Kao snalažljiv tinejdžer, u dobi od 17 godina, s nešto vlastite, skromne uštedevine i financijske pomoći cijele obitelji, pokrenuo je u Vinkovcima diskoklub. - U diskoteci sam imao samo jedan gramofon, pa sam između pjesama morao puno pričati kako bih zabavio i zadržao šestotinjak ljudi na plesnom podiju dok sam mijenjao ploče. Nisam smio pogriješiti ni s jednom pjesmom niti s ritmom, jer bi atmosfera odmah pala govori Želimir. Trebala mu je bolja oprema, a po nju je početkom 70-ih otišao u London. Prvi odlazak bio je trenutak nakon kojeg za njega više ništa nije bilo isto. Gledao je kako izgledaju tamošnji koncerti, kakvu tehniku imaju bendovi i koliko zvuk može promijeniti doživljaj glazbe. I odmah je počeo razmišljati kako dio tog svijeta dovesti u Vinkovce. Opremio je diskoteku i počeo prikupljati opremu za koncerte i turneje glazbenika, kakvu su tada rijetki imali: njegova tehnika je krajem 70-ih postala tražena među najvećim izvođačima bivše države. - Bijelo dugme angažiralo me za svoj prvi ve li ki koncert na otvorenom u bivšoj državi, na sta dionu u Beogradu, krajem 70-ih. Bio je to ogroman tehnički izazov jer u to vrijeme nitko ovdje nije imao dovoljno opreme da kvalitetno ozvuči takav prostor. Udružio sam se s jednim Zagrepčaninom koji je imao kvalitetnu tehniku, a kako smo imali identične uređaje, mogli smo ih spojiti u jedan sustav. Nedostajao nam je veliki tonski mikser s 48 kanala, pa sam otišao u London, kupio ga, dovezao u Beograd i dva dana poslije montirao na stadionu - govori bivši direktor Croatia Recordsa, dodajući kako je mnogo godina kasnije dobio fotografiju s tog događaja.

Moglo bi se pomisliti da je uz sve što je već kao tinejdžer radio u glazbi škola morala trpjeti. No, bilo je upravo suprotno. Bio je jako dobar učenik vinkovačke Srednje tehničke škole i početkom 70-ih bez problema upisao studij elektrotehnike na tadašnjem Elektrotehničkom fakultetu u Zagrebu, danas FER-u. Studij je napustio nakon tri godine jer je shvatio da je lavovski dio onoga što je učio na studiju savladao uz praksu organizirajući tehnički back up glazbenih turneja. Prebacio

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Gloria HR
344/383
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

ninamedia

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

FELJTON

Anthony BOURDAIN

ENFANT TERRIBLE GASTRO SCENE

AMERIČKI CHEF, PISAC I AUTOR PUTOPISNIH EMISIJA, O ČIJIM JE PROFESIONALNIM POČECIMA SNIMLJEN BIOGRAFSKI FILM 'TONY', ŽIVIO JE BRZO, STRASTVENO I AUTODESTRUKTIVNO: DOK JE NA POSLU NIZAO USPJEHE, SKLONOST DEPRESIJI I NESRETNE LJUBAVNE VEZE BACILE SU GA U RALJE DROGE I ALKOHOLA

tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

FOTO: PROFIMEDIA (1) I GETTY IMAGES (1)

Radnja filma 'Tony' prati 19-godišnjeg Bourdaina koji je to ljeto dobio posao pomoćnog kuhara u Provincetownu i započeo kulinarsku karijeru

Gastronomija je znanost boli. Profesionalni kuhari pripadaju tajnom društvu čiji drevni rituali potječu iz načela stoicizma dok se suočavaju s ponižen-njem, ozljedama, umorom i prijetnjom bolesti - riječi su Anthonyja Bourdaina, američkog kuhara, pisca i autora gastronomsko-putopisnih emisija koji je promijenio način na koji gledamo hranu, putovanja i ljude. Proslavio se knjigom "Dosje kuhinja: mračne tajne kulinarskog svijeta" u kojoj nemilosrdno, s puno crnog humora, razotkriva kaotičnu i često šokantnu svakodnevicu profesionalnih restoranskih kuhinja. Na užas branše, čitateljima je "cinkao" zašto se u restoranu ponedjeljkom ne naručuje riba. Otkrio je da treba biti oprezan s brunchom. Upozorio je da je naručivanje dobro pečenog odreska ne samo gastronomski užas već i idealna prilika da kuhari iskoriste najstariji i najžilaviji komad mesa u hladnjaku. Ipak, završetak knjige nije tako pesimističan. Priču u prvoj knjizi privodi kraju u jednoj tokijskoj zalogajnici, gdje ponovno pronalazi ono što ga je cijelog života privlačilo kuhanju: strast prema novim okusima i znatiželju prema ljudima koji mu otvaraju vrata sljedeće gastronomske avanture.

Naposljetku je, na krilima ogromnog uspjeha knjige - bila je 14 tjedana na prvome mjestu najboljih knjiga The New York Timesa - izgradio jednu od najblistavijih karijera televizijskog gastro putopisca u povije- ▶

ninamedia

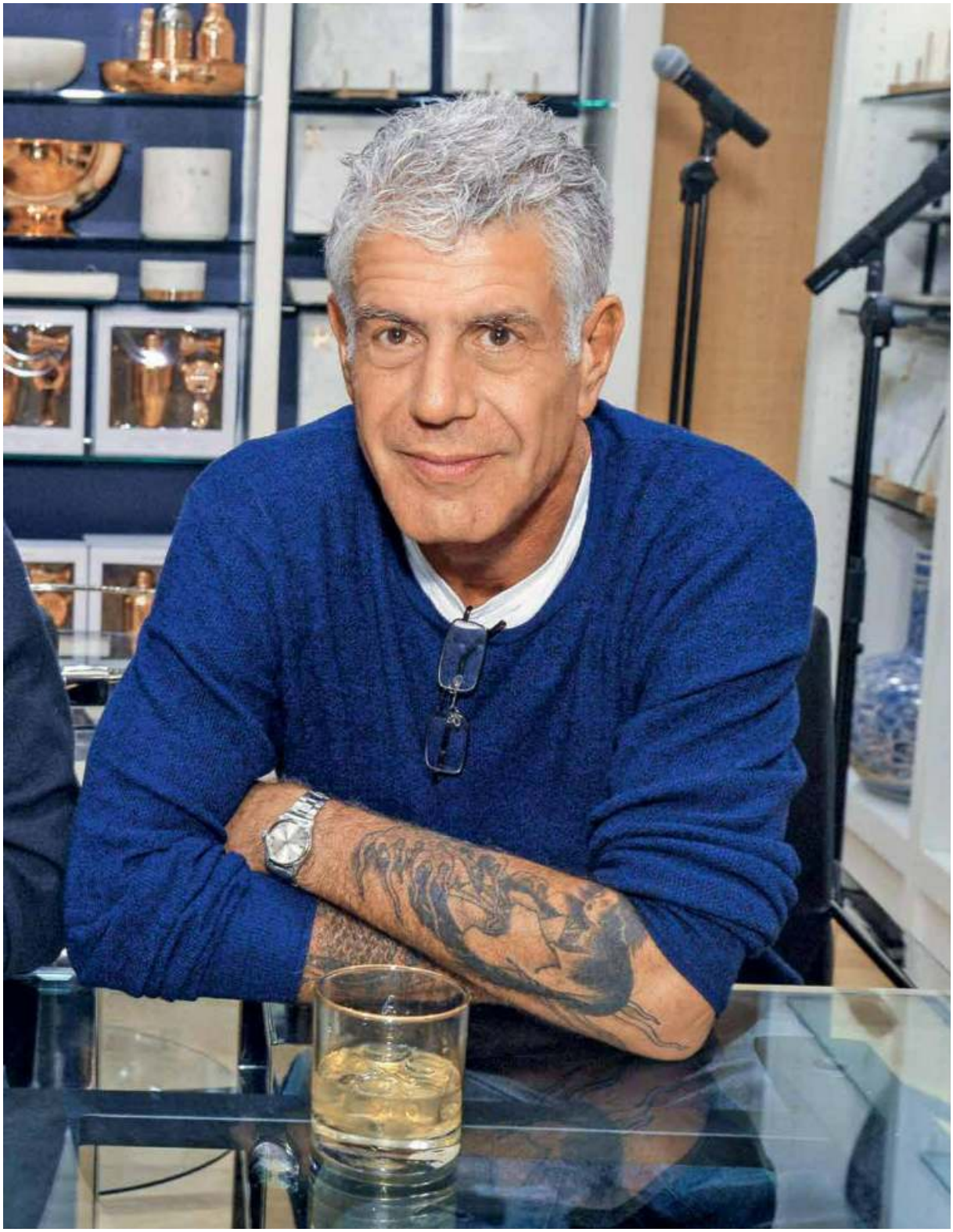
Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

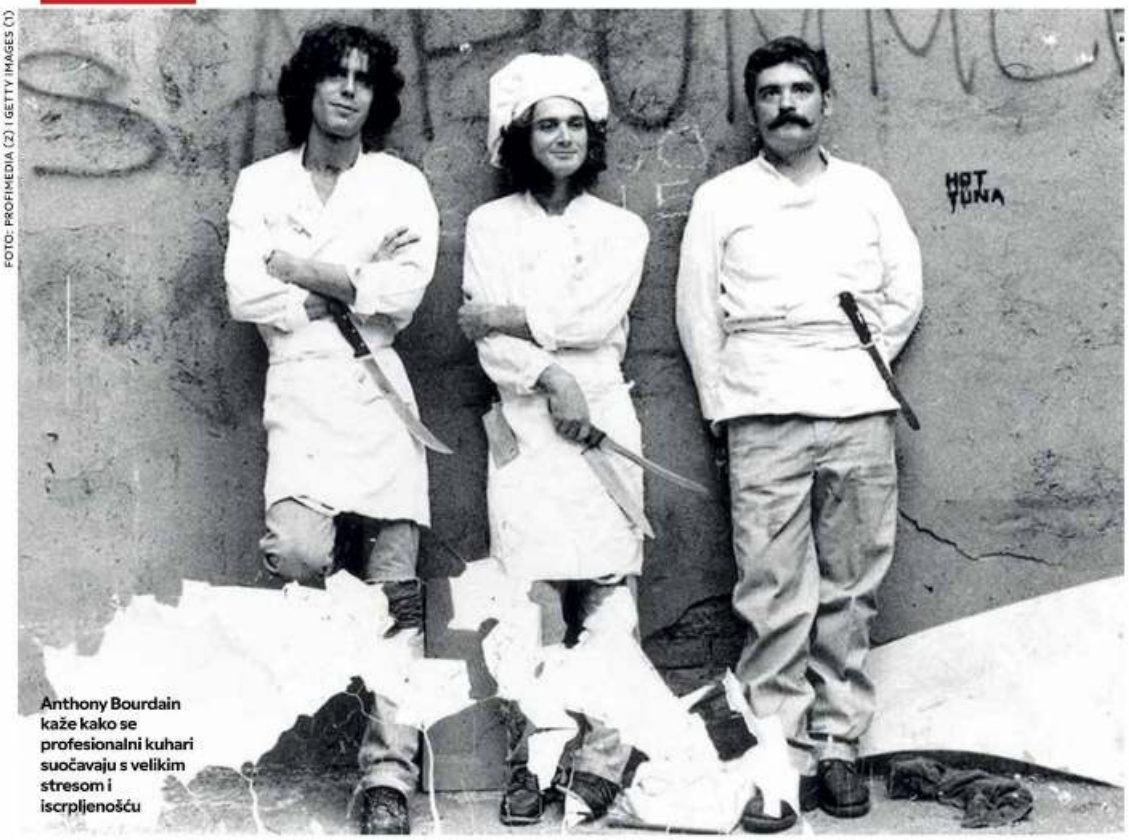
Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

FELJTON

FOTO: PROFIMEDIA (2) I GETTY IMAGES (1)

Anthony Bourdain kaže kako se profesionalni kuhari suočavaju s velikim stresom i iscrpljenošću

sti malog ekrana. Priča o Bourdainu, ili bolje rečeno jedan njezin dio, napokon je dobila prvu ekranizaciju na velikom platnu. U hrvatska kina stiže biografski film "Tony" - prilika da ga se prisjetimo i odamo mu počast. Radnja prati 19-godišnjeg Bourdaina u ljeto 1975. u Provincetownu, kad postaje pomoćni radnik u restoranskoj kuhinji i prvi put ulazi u svijet profesionalnog kuhanja... Iza projekta fokusiranog na ljeto koje je odredilo njegov životni put, stoji nezavisna američka produkcijska kuća Studio A24. Naslovnu ulogu tumači 23-godišnja američka zvijezda u usponu Dominic Sessa, dok njegovog prvog mentora i vlasnika restorana koji ga zapošljava igra Antonio Banderas. Film režira Matt Johnson, a scenarij je nadahnut ranim poglavljima Bourdainovih memoara "Dosje kuhinja".

Njegov se dar za pripovijedanje rasplamsao u TV serijalima "Putovanje kuhara", "Bez rezervacije" i "Upoznavanje nepoznatog". Iz epizode u epizodu bio je sve bolji, autentičan i do boli iskren. Nije krio da voli opsovati, popiti, dobro pojesti, tulumariti. Nije se pravio boljim nego što jest: govorio je da je i sam dio istog cirkusa, svijeta televizijske gastronomije koji je nerijetko ismijavao iako ga je upravo taj svijet digao u nebesa.

Prije petnaest godina posjetio je i našu zemlju: vodič mu je bio chef Mate Janković, proputovali su i jeli u Hrvatskoj uzduž i poprijeko. Strepili smo kako će nas dobitnik 12 Emmyja, nagrade Peabody, priznanja Zaklade James Beard te Critics' Choice Television Awarda ocijeniti. Enfant terrible svjetske gastronomije uspio nas je šokirati izravnošću poruke upućene u osmoj sezoni serije "Bez rezervacije" - milijunima gledatelja diljem svijeta.

- Hrvatska je sljedeća velika stvar. Ako niste bili, onda ste idioti! I ja sam idiot jer nisam došao ranije.

Našu je zemlju napustio oduševljen i nastavio živjeti svojim neobuzdanim ritmom - putovanja, snimanja, uživanje u svemu što život pruža, pa i u pokojem pijanstvu, a onda opet potraga za novim pričama. Samo šest godina poslije, 8. lipnja 2018., stigla je vijest koja je šokirala svijet. Bourdain je pronađen mrtav u hotelskoj sobi u Kaysersbergu, u francuskom Alsaceu, gdje je snimao novu epizodu serijala "Upoznavanje nepoznatog". Bila mu je 61 godina. Francuske su vlasti potvrdile da je počinio samoubojstvo vješanjem. Nikome ni danas nije potpuno jasno što se događalo u njegovoj nutrini. Omiljeni chef, putopisac i autor, koji je tijekom gotovo 20 godina proputovao gotovo stotinu zemalja, u danima prije smrti radio je kao i obično. Snimao je s prijateljem, francuskim chefom Éricom Ripertom, imao dogovorene planove za povratak u New York. Izvana se činilo da će prebroditi krizu: u privatnom životu prolazio je kroz teško razdoblje.

Strastvena veza s 19 godina mlađom talijanskom glumicom Asijom Argento, s kojom je bio od 2017., prolazila je kroz ozbiljno iskušenje. Nekoliko dana prije njegove smrti u javnost su dospjele fotografije njegove djevojke kako se u Rimu ljubi s francuskim novinarom Hugom Clémentom. Duboko su ga pogodile. Prema svjedočenju njegove asistentice Laurie Woolever, koja je o svemu pisala u knjizi "Bourdain: The Definitive Oral Biography", svađe para počele su nedugo nakon objave fotografija. Više je puta napuštao set kako bi s njom telefonski žustro razgovarao. Asia se

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

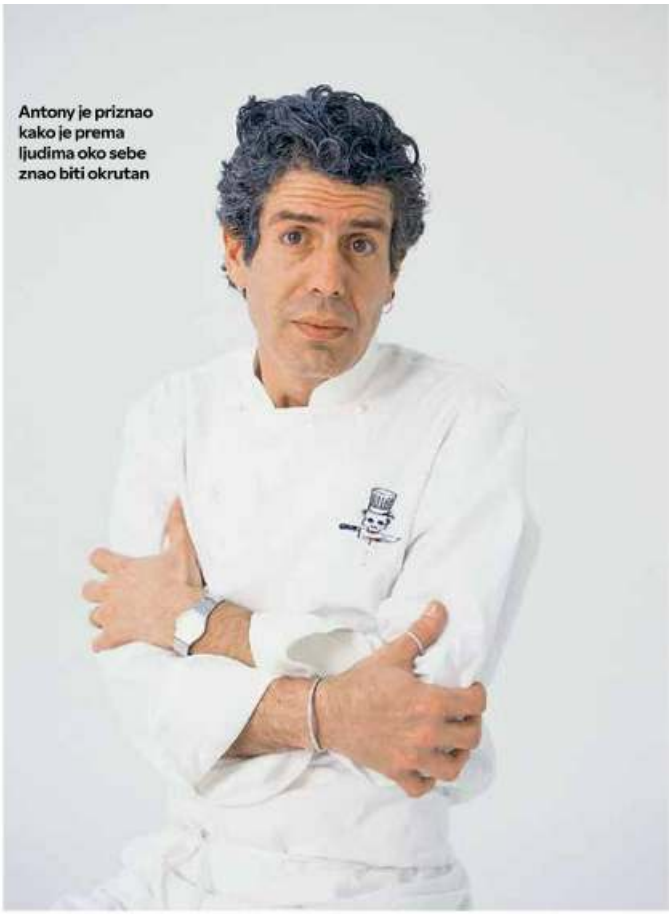
Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

U SVOJIM JE KNJIGAMA RAZOTKRIO KAOTIČNU I STRESNU SVAKODNEVICU PROFESIONALNIH CHEFOVA I MALE PRLJAVE TAJNE IZ KUHINJA VELIKIH RESTORANA

Bourdain je bio u žiriju kulinarskog showa 'The Taste'

Antony je priznao kako je prema ljudima oko sebe znao biti okrutan

žalila da je Anthony previše posesivan, dok je on inzistirao na tome da jasno definiraju svoj odnos s obzirom na njezinu aferu.

- Uvijek sam mu govorila da su mi djeca na prvome mjestu, posao na drugom, a on na trećem - objasnila je kasnije talijanska glumica, dodajući kako je Bourdaina mučila pomisao da bi se jednoga dana mogao naći i na četvrtom ili tko zna kojem mjestu. Ona se nije htjela obvezivati, ponajprije zbog kćeri Anne Lou, koju je 2001. dobila s glazbenikom Morganom, pravim imenom Marco Castoldi, te sina Nicola Giovannija, rođenog 2008., kojeg je dobila s filmskim redateljem Micheleom Civettom. Za Civettu se udala iste godine, a razveli su se 2013. zbog samo njima znanih razloga.

Bourdain je, s druge strane, imao kćer Ariane iz braka s drugom suprugom, gotovo dvadeset godina mlađom Ottavijom Busijom, nekadašnjom voditeljicom restorana, a kasnije MMA borkinjom i majstoricom jiu-jitsua. Vjenčali su se 2007. i iste godine dobili djevojčicu. Njihov je brak s vremenom počela nagrizati njegova sve intenzivnija karijera, stalna putovanja i, kako je i sam otvoreno govorio, sklonost alkoholu i korištenju usluga prostitutki. Razdvojili su se 2016., a Bourdain je potom započeo vezu s Asijom Argento. Razvod od Busije, međutim, do njegove smrti nije bio okončan, formalno je postala njegova udovica.

Recimo i to da su Bourdain i fatalna talijanska glumica "kliknuli" 2016. u Rimu, tijekom snimanja epizode "Upoznavanje nepoznatog". Romansa je brzo prerasla u intenzivnu vezu koju su javno priznali tek 2017. godine. Argento je, naime, pomagala režirati rimsku epizodu, Bourdain ju je potom pozvao na putovanje u Aziju, pa je režirala i njegovu hongkonšku gastro avanturu. Bourdain je bio potpuno očaran nekonvencionalnom Talijankom, zbog koje se, prema riječima bliskih prijatelja, počeo mijenjati. Njegovi su suradnici bili podijeljeni, a neki i vrlo zabrinuti zbog veze, koju je Asia Argento opisivala kao "otvorenu". Osjećali su nelagodu zbog intenziteta kojim se prepustio odnosu s njom, spreman prilagoditi joj svoj život i učiniti sve za nju.

Samo nekoliko dana prije njegove smrti Asia Argento rekla mu je tijekom još jedne telefonske svađe da više ne želi biti s njim. Bourdain je odgovorio nizom poruka, među kojima je u jednoj od posljednjih napisao: "Bila si nepromišljena s mojim srcem."

Nakon toga je na snimanju početkom lipnja 2018. bio toliko uznemiren da su ga suradnici praktički pratili i pazili na njega. Kobne večeri odbio je prijedlog Érica Riperta da zajedno večeraju nakon snimanja i vratio se u hotel. Kasnije te večeri puno je jeo i pio. Ripert je bio smješten u sobi do njegove: probudio se tijekom noći i prislonio uho na zid, provjeravajući čuje li se nešto. Nije čuo ništa neobično. Međutim, sljedećeg jutra Bourdain se nije pojavio na doručku. Kada je njegov prijatelj otišao provjeriti što se događa, pronašao ga je mrtvog.

Vijest o smrti autora "Dosje kuhinje" strelovito se proširila svijetom: televizijski miljenik koji je gledatelje godinama vodio u najudaljenije krajeve svijeta, odjednom više nije bio tu. Bourdainovo tijelo kremirano je 13. lipnja 2018., a njegov pepeo vraćen je u Sjedinjene Države gdje ga je preuzeo njegov brat Christopher. Obitelj je posljednji oproštaj organizirala privatno. Vjeruje se da ▶

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

FELJTON

Tijekom drugog braka zaljubio se u glumicu Asiju Argento s kojom je imao iznimno turbulentnu vezu (1). S drugom suprugom, 20 godina mlađom Ottavijom Busijom 2007. je dobio kćer Ariane (2). Bourdain je 2014. osvojio Emmyja za kulinarsko putopisnu seriju 'Upoznavanje nepoznatog' (3)

je među malobrojnima koji su se oprostili od Bourdaina bila i njegova prva supruga Nancy Putkoski, njegova srednjoškolska ljubav koju je 1985. oženio. Bourdain je kasnije priznao da su zajedno prošli gotovo sve - od mladenačkih lutanja, borbe s njegovom ovisnošću o heroinu i kokainu tijekom 1980-ih dok je radio u surovim kuhinjama njujorških restorana, početka njegove kuharske karijere. Kako je postajao sve poznatiji, a putovanja i ambicije ga vodili sve dalje od života koji su zajedno gradili, među njima su se pojavile razlike koje nisu uspjeli premostiti. Htio ju je, primjerice, uključiti u svoje emisije što se povučenoj Nancy nije svidjelo. Odlučila je da ne želi biti supruga televizijske zvijezde pa su se 2005. razveli nakon dvadeset godina braka. No, često je isticao da je jedna od najvažnijih žena u njegovu životu. S druge strane, Asia Argento navodno nije bila na posljednjem oproštaju.

BIO JE LUDO ZALJUBLJEN U GLUMICU ASIJU ARGENTO, KOJA NIJE ŽELJELA OZBILJNU VEZU - JAKO GA JE POGODILO KAD JE U NOVINAMA UGLEDAO FOTOGRAFIJE NA KOJIMA SE ONA STRASTVENO LJUBI S DRUGIM MUŠKARCEM

Karizmatični Anthony Michael Bourdain rođen je 25. lipnja 1956. na Manhattanu, u obitelji u kojoj su se susretali svijet glazbe, novinarstva i različita kulturna nasljeđa. Njegov otac Pierre bio je podrijetlom Francuz i radio je kao prodavač u trgovini ploča, a majka Gladys bila je lektorica u The New York Timesu. Imao je dvije godine mlađeg brata Christophera, a obitelj se, kad je bio klinac, preselila u Leoniju u New Jerseyju, gradić od devet tisuća stanovnika. Evo kako je opisao odrastanje u liberalnoj obitelji, bez pretjeranog roditeljskog nadzora.

- Kao dijete koje je odraslo u New Jerseyju - govorim ovo u ime svakog djeteta koje je ikada tamo odraslo - odgovorno tvrdim da nam je svrha života bila gledati preko zaljeva prema New Yorku. Razmišljali smo samo o tome kako pronaći način da završimo tamo - rekao je jednom Anthony, koji je pohađao osnovnu školu Anna C. Scott u Leoniji.

Hrana mu tada nije bila ništa posebno. Bila je tek "tvar koju čovjek gurne u usta kad je gladan, poput točenja goriva na benzinskoj postaji".

Sve se promijenilo kada je, kao devetogodišnjak, s obitelji otputovao u Francusku brodom Queen Mary. Prvi je put kušao hladnu francusku juhu od krumpira i poriluka, što mu je bilo jedno od prvih gastronomskih otkrića. Oduševio ga je i okus kamenica tek izvađenih iz mora. Naime, dok je ljetovao kod tete u Francuskoj, školjke mu je ponudio ribar tijekom Anthonyjeva izleta s obitelji.

Tinejdžerske dane u školi Dwight-Englewood pamti kao razdoblje pobune.

- Dovoljno je reći da sam do osamnaeste godine bio arogantan seronja. Bio sam ljut na sebe i na sve ostale. U biti svijet sam tretirao kao svoju pepeljaru - rekao je, dodajući kako je pušio marihuanu, pio, otkrivao punk-rock i opsesivno čitao romane Williama S. Burroughsa.

FOTO: PROFIMEDIA (2) I GETTY IMAGES (1)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

Poslije mature upisao se na humanistički studij na koledžu Vassar. Odustao je poslije dvije godine i odlučio se posvetiti kuhanju. Razlog zbog kojeg je povukao taj potez krije se u znatiželji prema gastronomiji koja se u njemu probudila dok je preko ljetnih praznika - jer su se njegovi prijatelji živcirali što im ne pomaže s najamninom - jedna cimerica mu je našla posao u restoranu gdje je radila kao konobarica, a ostatak je povijest. "Iz tih skromnih početaka započeo sam svoj neobičan uspon do kuharskog umijeća", rekao je.

Nakon što je napustio fakultet, upisao se na Kulinarski institut Amerike, gdje je diplomirao 1978. Vratio se u New York i gotovo dva desetljeća probijao se kroz zahtjevne i nerijetko kaotične kuhinje New Yorka. Radio je duge, iscrpljujuće sate kao pomoćni kuhar, među ostalim u Supper Clubu, gdje je početkom devedesetih napredovao do mjesta glavnog kuhara. Uslijedili su One Fifth Avenue i Sullivan's, a s vremenom je stekao reputaciju sposobnog, ali zahtjevnog i zajedljivog chefa, oblikovanog grubom kuhinjskom subkulturom osamdesetih i devedesetih. Drogiranje je bilo uobičajeno.

- Bio sam nesretna duša, s velikim problemom s heroinom, a zatim i crackom. Povrijedio sam, razočarao i uvrijedio mnoge, mnoge, mnoge ljude i zbog mnogo toga žalim. To je sramota s kojom moram živjeti - rekao je, opisujući razdoblje u kojem je iza sebe imao "tužan popis ljudi koje je povrijedio, iznevjerio, imovine koju sam protračio i prilika koje je potratio". Pa ipak, ovisnost je, prema vlastitim riječima, godinama držao "pod kontrolom", da bi nakon rođenja kćeri Ariane Busia-Bourdain, danas 19-godišnjakinje, prestao uzimati heroin. Rođenje kćeri označilo je važnu prekretnicu u njegovu životu, no pred njim su još bile godine zahtjevnog rada u kuhinjama, sve dok 1998. naposljetku nije stigao do mjesta chefa u brasserie Les Halles, legendarnom francuskom restoranu na Manhattanu. Tamo će se, sasvim neočekivano, otvoriti novo poglavlje njegova života: dok je petkom, kada je bio posebno težak dan, pokušavao držati pod kontrolom raznoliku i nekompatibilnu kuharsku ekipu, dobio je ideju za članak o najkaotičnijem danu u kuhinji restorana, objavljen 1999. u The New Yorkeru. Malo mu je pomogla mama Gladys povukavši veze među izdavačima. Članak mu je donio ponudu za knjigu, otvorio mu je vrata prema televiziji, putovanjima i svijetu u kojem će hranu početi koristiti kao "ulaznicu" u domove i kuhinje gledatelja diljem svijeta. Prije 16 godina objavio je nastavak prvijenca "Medium Raw: Krvavo Valentinovo u svijet hrane i ljudi koji kuhaju", koji je također bio hit. Kuhar čije su izreke "vještine se mogu naučiti, ali karakter ili imaš ili nemaš" i "dobra hrana doista vodi do seksa" odavno su postale dijelom popularne kulture, do danas ga pamtimo kao jednog od najprepoznatljivijih pripovjedača o hrani svog vremena. ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

Anthony BOURDAIN

ENFANT TERRIBLE GASTRO SCENE

AMERIČKI CHEF, PISAC I AUTOR PUTOPISNIH EMISIJA, O ČIJIM JE PROFESIONALNIM

POČECIMA SNIMLJEN BIOGRAFSKI FILM 'TONY', ŽIVIO JE BRZO, STRASTVENO I AUTODESTRUKTIVNO: DOK JE NA POSLU NIZAO USPJEHE, SKLONOST DEPRESIJI I

NESRETNE LJUBAVNE VEZE BACILE SU GA U RALJE DROGE I ALKOHOLA tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Radnja filma 'Tony' prati 19-godišnjeg Bourdaina koji je to ljeto dobio posao pomoćnog kuhara u Provincetownu i započeo kulinarsku karijeru astronomija je zna nost boli. Profesi o nal ni kuhari pripada ju tajnom društvu čiji drevni rituali potječu iz načela stoicizma dok se suočavaju s poniže njem, ozljedama, umorom i prijetnjom bolesti - riječi su Anthonyja Bourdaina, američkog kuhara, pisca i autora gastronomsko-putopi snih emisija koji je promijenio način na koji gledamo hranu, putovanja i ljude. Proslavio se knjigom "Dosje kuhinja: mračne tajne kulinar skog crnog šokantnu ranskih "cinkao" naručuje brunchom. dobro užas najstariji Ipak, skog svijeta" u kojoj nemilosrdno, s puno crnog humora, razotkriva kaotičnu i često šokantnu svakodnevicu profesionalnih resto ranskih kuhinja. Na užas branše, čitateljima je "cinkao" zašto se u restoranu ponedjeljkom ne naručuje riba. Otkrio je da treba biti oprezan s brunchom. Upozorio je da je naručivanje dobro pečenog odreska ne samo gastronomski užas već i idealna prilika da kuhari iskoriste najstariji i najžilaviji komad mesa u hladnjaku. Ipak, završetak knjige nije tako pesimističan. zna

pripada iz poniže bolesti američkog gastronomsko-putopi koji se kulinar Priču tokijskoj ono strast ma gastronomske ha stu - televizijskog puno često resto je ne s gastronomski iskoriste hladnjaku. pesimističan.

Priču u prvoj knjizi privodi kraju u jednoj tokijskoj zalogajnici, gdje ponovno pronalazi ono što ga je cijelog života privlačilo kuhanju: strast prema novim okusima i znatiželju pre ma ljudima koji mu otvaraju vrata sljedeće gastronomske avanture.

Naposljetku je, na krilima ogromnog uspje ha knjige - bila je 14 tjedana na prvome mje stu najboljih knjiga The New York Timesa - izgradio jednu od najblistavijih karijera televizijskog gastro putopisca u povije ▶ sti malog ekrana. Priča o Bourdainu, ili bolje rečeno jedan njezin dio, napokon je dobila prvu ekranizaciju na velikom platnu. U hrvatska kina stiže biografski film "Tony" - prilika da ga se prisjetimo i odamo mu počast. Radnja prati 19-godišnjeg Bourdaina u ljeto 1975. u Provincetownu, kad postaje pomoćni radnik u restoranskoj kuhinji i prvi put ulazi u svijet profesionalnog kuhanja... Iza projekta fokusiranog na ljeto koje je odredilo njegov životni put, stoji nezavisna američka produkcijska kuća Studio A24. Naslovnu ulogu tumači 23-godišnja američka zvijezda u usponu Dominic Sessa, dok njegovog prvog mentora i vlasnika restorana koji ga zapošljava igra Antonio Banderas. Film režira Matt Johnson, a scenarij je nadahnut ranim poglavljima Bourdainovih memoara "Dosje kuhinja". Njegov se dar za pripovijedanje rasplamsao u TV serijalima "Putovanje kuhara", "Bez rezervacije" i "Upoznavanje nepoznatog". Iz epizode u epizodu bio je sve bolji, autentičan i do boli iskren. Nije krio da voli opsovati, popiti, dobro pojesti, tulumariti. Nije se pravio boljim nego što jest: govorio je da je i sam dio istog cirkusa, svijeta televizijske gastrobolje dobila hrvatpripočast. ljeto pomoćni ulazi projeknjegov produktumausponu mentora igra

Johnson, poglavljima rasplam-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

"Bez Iz autentičan opsovati, pragastronomije koji je nerijetko ismijavao iako ga je upravo taj svijet digao u nebesa. Prije petnaest godina posjetio je i našu zemlju: vodič mu je bio chef Mate Janković, proputovali su i jeli u Hrvatskoj uzduž i poprijeko. Strepili smo kako će nas dobitnik 12 Emmyja, nagrade Peabody, priznanja Zaklade James Beard te Critics' Choice Television Awarda ocijeniti. Enfant terrible svjetske gastronomije uspio nas je šokirati izravnošću poruke upućene u osmoj sezoni serije "Bez rezervacije" - milijunima gledatelja diljem svijeta.

- Hrvatska je sljedeća velika stvar. Ako niste bili, onda ste idioti! I ja sam idiot jer nisam došao ranije.

Našu je zemlju napustio oduševljen i nastavio živjeti svojim neobuzdanim ritmom - putovanja, snimanja, uživanje u svemu što život pruža, pa i u pokojem pijanstvu, a onda opet potraga za novim pričama. Samo šest godina poslije, 8. lipnja 2018., stigla je vijest koja je šokirala svijet. Bourdain je pronađen mrtav u hotelskoj sobi u Kaysersbergu, u francuskom Alsaceu, gdje je snimao novu epizodu serijala "Upoznavanje nepoznatog". Bila mu je 61 godina. Francuske su vlasti potvrdile da je počinio samoubojstvo vješanjem. Nikome ni danas nije potpuno jasno što se događalo u njegovoj nutrini. Omiljeni chef, putopisac i autor, koji je tijekom gotovo 20 godina proputovao gotovo stotinu zemalja, u danima prije smrti radio je kao i obično. Snimao je s prijateljem, francuskim chefom Éricom Ripertom, imao dogovorene planove za povratak u New York. Izvana se činilo da će prebroditi krizu: u privatnom životu prolazio je kroz teško razdoblje.

Strastvena veza s 19 godina mlađom talijanskom glumicom Asijom Argento, s kojom je bio od 2017., prolazila je kroz ozbiljno iskušenje. Nekoliko dana prije njegove smrti u javnost su dospjele fotografije njegove djevojke kako se u Rimu ljubi s francuskim novinarom Hugom Clémentom. Duboko su ga pogodile. Prema svjedočenju njegove asistentice Laurie Woolever, koja je o svemu pisala u knjizi "Bourdain: The Definitive Oral Biography", svađe para počele su nedugo nakon objave fotografija. Više je puta napuštao set kako bi s njom telefonski žustro razgovarao. Asia se i chef Strepili nagraocijenimilijujer i šest vijest prona-

Kaysersbergu,
USVOJIM JE KNJIGAMA RAZOTKRIO KAOTIČNU I STRESNU SVAKODNEVICU PROFESIONALNIH CHEFOVA I MALE PRLJAVE TAJNE IZ KUHINJA VELIKIH RESTORANA žalila da je Anthony previše posesivan, dok je on inzistirao na tome da jasno definiraju svoj odnos s obzirom na njezinu aferu. - Uvijek sam mu govorila da su mi djeca na prvome mjestu, posao na drugom, a on na trećem - objasnila je kasnije talijanska glumica, dodajući kako je Bourdaina mučila pomisao da bi se jednoga dana mogao naći i na četvrtom ili tko zna kojem mjestu. Ona se nije htjela obvezivati, ponajprije zbog kćeri Anne Lou, koju je 2001. dobila s glazbenikom Morganom, pravim imenom Marco Castoldi, te sina Nicola Giovannija, rođenog 2008., kojeg je dobila s filmskim redateljem Micheleom Civettom. Za Civettu se udala iste godine, a razveli su se 2013. zbog samo njima znanih razloga.

Bourdain je, s druge strane, imao kćer Ariane iz braka s drugom suprugom, gotovo dvadeset godina mlađom Ottavijom Busijom, nekadašnjom voditeljicom restorana, a kasnije MMA borkinjom i majstoricom jiu-jitsua. Vjenčali su se 2007. i iste godine dobili djevojčicu. Njihov je brak s vremenom počela nagrizati njegova sve intenzivnija karijera, stalna putovanja i, kako je i sam otvoreno govorio, sklonost alkoje svoj djea talijanska mučila i se kćeglazbe-Marco rođenog iste njima Ariane dvadeset nekadaš-MMA su

Njihov njegova i, alkoholu i korištenju usluga prostitutki. Razdvojili su se 2016., a Bourdain je potom započeo vezu s Asijom Argento. Razvod od Busije, međutim, do njegove smrti nije bio okončan, formalno je postala njegova udovica.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

Recimo i to da su Bourdain i fatalna talijanska glumica "kliknuli" 2016. u Rimu, tijekom snimanja epizode "Upoznavanje nepoznatog". Romansa je brzo prerasla u intenzivnu vezu koju su javno priznali tek 2017. godine. Argento je, naime, pomagala režirati rimsku epizodu, Bourdain ju je potom pozvao na putovanje u Aziju, pa je režirala i njegovu hongkonšku gastro avanturu. Bourdain je bio potpuno očaran nekonvencionalnom Talijankom, zbog koje se, prema riječima bliskih prijatelja, počeo mijenjati. Njegovi su suradnici bili podijeljeni, a neki i vrlo zabrinuti zbog veze, koju je Asia Argento opisivala kao "otvorenu". Osjećali su nelagodu zbog intenziteta kojim se prepustio odnosu s njom, spreman prilagoditi joj svoj život i učiniti sve za nju. Samo nekoliko dana prije njegove smrti Asia Argento rekla mu je tijekom još jedne

Razdvojili međutim, telefonske svađe da više ne želi biti s njim. Bourdain je odgovorio nizom poruka, među kojima je u jednoj od posljednjih napisao: "Bila si nepromišljena s mojim srcem." Nakon toga je na snimanju početkom lipnja 2018. bio toliko uznemiren da su ga suradnici praktički pratili i pazili na njega. Kobne večeri odbio je prijedlog Érica Riperta da zajedno večeraju nakon snimanja i vratio se u hotel. Kasnije te večeri puno je jeo i pio. Ripert je bio smješten u sobi do njegove: probudio se tijekom noći i prislonio uho na zid, provjeravajući čuje li se nešto. Nije čuo ništa neobično. Međutim, sljedećeg jutra Bourdain se nije pojavio na doručku. Kada je njegov prijatelj otišao provjeriti što se događa, pronašao ga je mrtvog.

Vijest o smrti autora "Dosje kuhinje" strelovito se proširila svijetom: televizijski miljenik koji je gledatelje godinama vodio u najudaljenije krajeve svijeta, odjednom više nije bio tu. Bourdainovo tijelo kremirano je 13. lipnja 2018., a njegov pepeo vraćen je u Sjedinjene Države gdje ga je preuzeo njegov brat Christopher. Obitelj je posljednji oproštaj organizirala privatno. Vjeruje se da fatalnepoznagodine. rimhonpot-

Talijankom, prijatebili veze,

"otvorenu". prilagoditi smrti ▶

Tijekom drugog braka zaljubio se u glumicu Asiju Argento s kojom je imao iznimno turbulentnu vezu (1). S drugom suprugom, 20 godina mlađom Ottavijom Busijom 2007. je dobio kćer Ariane (2). Bourdain je 2014. osvojio Emmyja za kulinarsko putopisnu seriju 'Upoznavanje nepoznatog' (3)

je među malobrojnima koji su se oprostili od Bourdaina bila i njegova prva supruga Nancy Putkoski, njegova srednjoškolska ljubav koju je 1985. oženio. Bourdain je kasnije priznao da su zajedno prošli gotovo sve - od mladenačkih lutanja, borbe s njegovom ovisnošću o heroinu i kokainu tijekom 1980-ih dok je radio u surovim kuhinjama njujorških restorana, početka njegove kuharske karijere. Kako je postajao sve poznatiji, a putovanja i ambicije ga vodili sve dalje od života koji su zajedno gradili, među njima su se pojavile razlike koje nisu uspjeli premostiti. Htio ju je, primjerice, uključiti u svoje emisije što se povučenoj Nancy nije svidjelo. Odlučila je da ne želi biti supruga televizijske zvijezde pa su se 2005. razveli nakon dvadeset godina braka. No, često je isticao da je jedna od najvažnijih žena u njegovu životu. S druge strane, Asia Argento navodno nije bila na posljednjem oproštaju. Karizmatični Anthony Michael Bour - dain rođen je 25. lipnja 1956. na Manhattanu, u obitelji u kojoj su se susretali svijet glazbe, novinarstva i različita kulturna nasljeđa. Njegov otac Pierre bio je podrijetlom Francuz i radio je kao prodavač u trgovini ploča, a majka Gladys bila je lektorica u The New York Timesu. Imao je dvije godine mlađeg brata Christophera, a obitelj se, kad je bio klinac, preselila u Leoniju u New Jerseyju, gradić od devet tisuća stanovnika. Evo kako je opisao odrastanje u liberalnoj obitelji, bez pretjeranog roditeljskog nadzora. - Kao dijete koje je odraslo u New Jerseyju - govorim ovo u ime svakog djeteta koje je ikada tamo odraslo - odgovorno tvrdim da nam je svrha života bila gledati preko zaljeva prema New Yorku. Razmišljali smo samo o tome kako pronaći način da završimo tamo je obistanovniliberalnoj je da zaljesamo tamo

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf

- rekao je jednom Anthony, koji je pohađao osnovnu školu Anna C. Scott u Leoniji. Hrana mu tada nije bila ništa posebno. Bila je tek "tvar koju čovjek gurne u usta kad je gladan, poput točenja goriva na benzinskoj postaji".

Sve se promijenilo kada je, kao devetogodišnjak, s obitelji otputovao u Francusku brodom Queen Mary. Prvi je put kušao hladnu francusku juhu od krumpira i poriluka, što mu je bilo jedno od prvih gastronomskih otkrića. Oduševio ga je i okus kamenica tek izvađenih kom wood godine na tirao kako rock

Burroughsa. pohađao

Bila je benzinskoj devetogobromu otkrića. izvađenih iz mora. Naime, dok je ljetovao kod tete u Francuskoj, školjke mu je ponudio ribar tijekom Anthonyjeva izleta s obitelji. Tinejdžerske dane u školi Dwight-Englewood pamti kao razdoblje pobune. - Dovoljno je reći da sam do osamnaeste godine bio arogantan seronja. Bio sam ljut na sebe i na sve ostale. U biti svijet sam tretirao kao svoju pepeljaru - rekao je, dodajući kako je pušio marihuanu, pio, otkrivao punkrock i opsesivno čitao romane Williama S. Burroughsa.

BIO JE LUDO ZALJUBLJEN U GLUMICU ASIJU ARGENTO, KOJA NIJE ŽELJELA OZBILJNU VEZU - JAKO GA JE POGODILO KAD JE U NOVINAMA UGLEDAO FOTOGRAFIJE NA KOJIMA SE ONA STRASTVENO LJUBI S DRUGIM MUŠKARCEM

Poslije mature upisao se na humanistički studij na koledžu Vassar. Odustao je poslije dvije godine i odlučio se posvetiti kuhanju. Razlog zbog kojeg je povukao taj potez krije se u znatiželji prema gastronomiji koja se u njemu probudila dok je preko ljetnih praznika - jer su se njegovi prijatelji živcirali što im ne pomaže s najamninom - jedna cimerica mu je našla posao u restoranu gdje je radila kao konobarica, a ostatak je povijest. "Iz tih skromnih početaka započeo sam svoj neobičan uspon do kuharskog umijeća", rekao je. Nakon što je napustio fakultet, upisao se na Kulinarski institut Amerike, gdje je diplomirao 1978. Vratio se u New York i gotovo dva desetljeća probijao se kroz zahtjevne i nerijetko kaotične kuhinje New Yorka. Radio je duge, iscrpljujuće sate kao pomoćni kuhar, među ostalim u Supper Clubu, gdje je početkom devedesetih napredovao do mjesta glavnog kuhara. Uslijedili su One Fifth Avenue i Sullivan's, a s vremenom je stekao reputaciju sposobnog, ali zahtjevnog i zajedljivog chefa, oblikovanog grubom kuhinjskom subkulturom osamdesetih i devedesetih. Drogiranje je bilo uobičajeno. - Bio sam nesretna duša, s velikim problemom s heroinom, a zatim i crackom. Povrijedio sam, razočarao i uvrijedio mnoge, mnoge, mnoge ljude i zbog mnogo toga žalim. To je sramota s kojom moram živjeti - rekao je, opisujući razdoblje u kojem je iza sebe imao "tužan popis ljudi koje je povrijedio, iznevjerio, imovine koju sam protraćio i prilika koje je potratio". Pa ipak, ovisnost je, prema vlastitim riječima, godinama držao "pod kontrolom", da bi nakon rođenja kćeri Ariane Busia-Bourdain, danas 19-godišnjakinje, prestao uzimati heroin. Rođenje kćeri označilo je važnu prekretnicu u njegovu životu, no pred njim su još bile godine zahtjevnog rada u kuhinjama, sve dok 1998. naposljetku nije stigao do mjesta chefa u brasserie Les Halles, legendarnom francuskom restoranu na Manhattanu. Tamo će se, sasvim neočekivano, otvoriti novo poglavlje njegova života: dok je petkom, kada je bio posebno težak dan, pokušavao držati pod kontrolom raznoliku i nekompatibilnu kuharsku ekipu, dobio je ideju za članak o najkaotičnijem danu u kuhinji restorana, objavljen 1999. u The New Yorkeru. Malo mu je pomogla mama Gladys povukavši veze među izdavačima. Članak mu je donio ponudu za knjigu, otvorio mu je vrata prema televiziji, putovanjima i svijetu u kojem će hranu početi koristiti kao "ulaznicu" u domove i kuhinje gledatelja diljem svijeta. Prije 16 godina objavio je nastavak prvijenca "Medium Raw: Krvavo Valentinovo u svijet hrane i ljudi koji kuhaju", koji je također bio hit. Kuhar čije su izreke "vještine se mogu naučiti, ali karakter ili imaš ili nemaš" i "dobra hrana doista vodi do seksa" odavno su postale dijelom popularne kulture, do danas ga pamtimo kao jednog od najprepoznatljivijih pripovjedača o hrani svog vremena.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Gloria HR
Kategorija feljton
Strana 80, 81, 76, 77, 78, 79
Oblast strane 3,698.62 cm^2
Autor tekst TANJA VUČIĆEVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Anthony BOURDAIN

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/f8491106-17fe-4a0d-ad12-4f64af3d2985/pdf 11/11

■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine 24 sata HR
Kategorija Lajf
Strana 14
Oblast strane 96.12 cm^2
Autor sk

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić čestitao Ukrajini Dan neovisnosti. Što će na to reći Putin?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/89e0a440-f11e-4d65-b95f-9211307d37d8/pdf

MARKO DJURICA/REUTERS

Vučić čestitao Ukrajini Dan neovisnosti. Što će na to reći Putin?

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić čestitao je Ukrajini Dan državnosti, a Volodimir Zelenski je zahvalio na čestitkama i podršci. Posebno je naglasio činjenicu da Srbija poštuje ukrajinski teritorijalni integritet koji je ozbiljno narušen ruskom invazijom i aneksijom Krima, Donjecke Oblasti, Luhanske Oblasti, Zaporiške Oblasti i Hersonske Oblasti. Poručio je i kako se veseli nastavku dijaloga i daljnjem razvoju ukrajinsko-srpskih odnosa. Zelenski je posjetio Beograd 8. kolovoza 2026. godine, što je bio njegov prvi dolazak u Srbiju od početka ruske invazije. (sk) ■

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine 24 sata HR
Kategorija Lajf
Strana 14
Oblast strane 96.12 cm^2
Autor sk

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vučić čestitao Ukrajini Dan neovisnosti. Što će na to reći Putin?

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/89e0a440-f11e-4d65-b95f-9211307d37d8/pdf

Vučić čestitao Ukrajini Dan neovisnosti. Što će na to reći Putin?

Srbijanski predsjednik Aleksandar Vučić čestitao je Ukrajini Dan državnosti, a Volodimir Zelenski je zahvalio na čestitkama i podršci. Posebno je naglasio činjenicu da Srbija poštuje ukrajinski teritorijalni integritet koji je ozbiljno narušen ruskom invazijom i aneksijom Krima, Donjecke Oblasti, Luhanske Oblasti, Zaporiške Oblasti i Hersonske Oblasti. Poručio je i kako se veseli nastavku dijaloga i daljnjem razvoju ukrajinsko-srpskih odnosa. Zelenski je posjetio Beograd 8. kolovoza 2026. godine, što je bio njegov prvi dolazak u Srbiju od početka ruske invazije. (sk)

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 454.31 cm^2
Autor Olga Monika MENČIK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ca8b338d-e12b-4c80-9914-d3e4b6643abb/pdf

Novi alat za resocijalizaciju osuđenika pun pogodak

VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima

Vesna Zelić Ferenčić

D. KOVAČEVIĆ

Prezentacija korištenja VR-a u probacijskom sustavu u studenom 2025.

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovo promisliti, bez stvarnih posljedica

Virtualna stvarnost sve više pronalazi primjenu i izvan zabavne industrije, pa tako i u hrvatskom probacijskom i zatvorskom sustavu. Projekt »Virtualna realnost - alat u tretmanu počinitelja kaznenih djela i edukaciji probacijskih službenika«, vrijedan 250.000 eura, tijekom dvije godine povezao je digitalnu tehnologiju, rad s osuđenicima i edukaciju službenika s ciljem uspješnije resocijalizacije.

VR scenariji

Projekt Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije provodio se od rujna 2024. do kolovoza 2026. godine, a obuhvatio je razvoj digitalnih sadržaja za rad s osuđenicima, edukaciju službenika te povezivanje domaćih i međunarodnih stručnjaka. U sklopu projekta u Hrvatskoj i Rumunjskoj u rad s VR tehnologijom uključena su 133 osuđenika – 85 u Hrvatskoj i 48 u Rumunjskoj – dok je u hrvatskom zatvorskom i probacijskom sustavu edukaciju prošlo 90 službenika. Alat se i dalje aktivno koristi. Koordinatorica Erasmus+ projekta Vesna Zelić Ferenčić istaknula je kako je proces mnogo više od papira i plana. U projektu su, kroz četiri radna paketa, razvijeni scenariji namijenjeni službenicima, osuđenicima i osobama uključenima u probaciju. Sudionici su kroz VR scenarije vježbali rješavanje konflikata na poslu i u obitelji, snalaženje u prometu te upravljanje financijama. Upravo se financijski scenarij pokazao najzahtjevnijim jer su morali raspodijeliti ograničeni mjesečni prihod i odrediti prioritete nakon izlaska na slobodu.

- Nije lako donositi teške i odgovorne odluke u potpuno ograničenom financijskom okviru. Većina je tu imala problema, ali scenarij im je pomogao izvježbati kako raspodijeliti mjesečni prihod, rekla je Zelić Ferenčić, ističući da se najbolje uči kroz igru.

Učenje kroz simulaciju i ponavljanje podsjeća i na jednu mračniju književnu asocijaciju, »Paklenu naranču« Anthonyja Burgessa, u kojoj se ponašanje pokušava mijenjati kontroverznim uvjetovanjem. No, za razliku od takvog pristupa, VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovno promisliti, bez stvarnih posljedica. Upravo je mogućnost ponavljanja jedna od ključnih prednosti tehnologije. Ipak, istaknuto je da VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima. Zelić Ferenčić pojasnila je kako ljudi velik dio svakodnevnih odluka donose gotovo automatski, što je OK, osim ako nešto u procesu, u koracima, nije dobro naučeno, nije kvalitetno usađeno i nije u redu. Tada se događaju problemi, kazala je. Cilj je zato prepoznati i mijenjati problematične obrasce ponašanja te kvalitetno usvojiti životne vještine potrebne za funkcioniranje u različitim situacijama.

Sigurno okruženje

Voditeljica Odjela tretmana u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu Maja Vučić Blažić kazala je kako su službenici kroz edukaciju naučili koristiti VR naočale i sadržaje u radu s osuđenicima. U zatvorskom sustavu osuđenici prolaze iste scenarije kao i ostali sudionici projekta, a sustav nije povezan s internetom, čime su ispunjeni potrebni sigurnosni uvjeti. Za mnoge zatvorenike susret s VR tehnologijom bio je nešto potpuno novo, no upravo im je to omogućilo da kroz digitalni alat vježbaju situacije s kojima će se susresti u svakodnevnom životu. Jedna od najvećih prednosti sustava, prema riječima Vučić Blažić, jest mogućnost da osoba sama uoči pogrešku i pokuša ponovo.

- Mi smo kao službenici tu zaštićeni jer im ne govorimo kao savjetnici »tu ste pogriješili, ovdje ste učinili nešto krivo«. Sustav ih vraća na početak dok ne riješe neku situaciju dobro, objasnila je. Na taj se način smanjuje mogućnost narušavanja odnosa između službenika i osuđenika, a eventualna frustracija zbog neuspjeha usmjerava se prema tehnologiji, a ne prema osobi koja provodi tretman.

Upravo takve situacije pokazuju svrhu VR-a u tretmanskom radu, ne pružiti gotova rješenja, nego omogućiti da se odluke donesu, pogreške prepoznaju i ponovno pokušaju u sigurnom okruženju. Ono što je u virtualnom scenariju samo neuspjeli pokušaj, u stvarnom životu može imati puno ozbiljnije posljedice.

Projekt je pritom pokazao i mjerljive učinke. Nakon provedenih aktivnosti zabilježeno je statistički značajno smanjenje negativne usmjerenosti sudionika na probleme s kojima su se suočavali, lako su promjene bile male, bile su konzistentno usmjerene prema povoljnijem načinu rješavanja problema. Važno je, kako je naglasila Zelić Ferenčić, razvijati osjećaj da su određene stvari pod vlastitom kontrolom i da se ponašanjem može utjecati na ishod situacije. Upravo bi to mogao biti jedan od ključnih doprinosa virtualne stvarnosti u tretmanu osuđenika: omogućiti im da prije povratka u stvarni svijet više puta uvježbaju situacije koje ih ondje čekaju.

Olga Monika MENČIK

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 454.31 cm^2
Autor Olga Monika MENČIK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ca8b338d-e12b-4c80-9914-d3e4b6643abb/pdf

Novi alat za resocijalizaciju osuđenika pun pogodak

Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovo promisliti, bez stvarnih posljedica

Olga Monika MENČIK

Virtualna stvarnost sve više pronalazi primjenu i izvan zabavne industrije, pa tako i u hrvatskom probacijskom i zatvorskom sustavu. Projekt »Virtualna realnost alat u tretmanu počinitelja kaznenih djela i edukaciji probacijskih službenika«, vrijedan 250.000 eura, tijekom dvije godine povezao je digitalnu tehnologiju, rad s osuđenicima i edukaciju službenika s ciljem uspješnije resocijalizacije. VR scenariji

Projekt Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije provodio se od rujna 2024. do kolovoza 2026. godine, a obuhvatio je razvoj digitalnih sadržaja za rad s osuđenicima, edukaciju službenika te povezivanje domaćih i međunarodnih stručnjaka. U sklopu projekta u Hrvatskoj i Rumunjskoj u rad sVR tehnologijom uključena su 133 osuđenika – 85 u Hrvatskoj i 48 u Rumunjskoj – dok je u hrvatskom zatvorskom i probacijskom sustavu edukaciju prošlo 90 službenika. Alat se i dalje aktivno koristi. Koordinatorica Erasmus+ projekta Vesna Zelić Ferenčić istaknula je kako je proces mnogo više od papira i plana. U projektu su, kroz četiri radna paketa, razvijeni scenariji namijenjeni službenicima, osuđenicima i osobama uključenima u probaciju. Sudionici su kroz VR scenarije vježbali rješavanje konflikata na poslu i u obitelji, snalaženje u prometu te upravljanje financijama. Upravo se financijski scenarij pokazao najzahtjevnijim jer su morali rasporediti ograničeni mjesečni prihod i odrediti prioritete nakon izlaska na slobodu.

- Nije lako donositi teške i odgovorne odluke u potpuno ograničenom financijskom okviru. Većina je tu imala problema, ali scenarij im je pomogao izvježbati kako rasporediti mjesečni prihod, rekla je Zelić Ferenčić, ističući da se najbolje uči kroz igru. Učenje kroz simulaciju i ponavljanje podsjeća i na jednu mračniju književnu asocijaciju, »Paklenu naranču« Anthonyja Burgessa, u kojoj se ponašanje pokušava mijenjati kontroverznim uvjetovanjem. No, za razliku od takvog pristupa, VR u probaciji služi kao sigurno okruženje u kojem se životne situacije mogu vježbati, pogreške ispraviti, a odluke ponovno promisliti, bez stvarnih posljedica. Upravo je mogućnost ponavljanja jedna od ključnih prednosti tehnologije. Ipak, istaknuto je da VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima. Zelić Ferenčić pojasnila je kako ljudi velik dio svakodnevnih odluka donose gotovo automatski, što je OK, osim ako nešto u procesu, u koracima, nije dobro naučeno, nije kvalitetno usađeno i nije u redu. Tada se događaju problemi, kazala je. Cilj je zato prepoznati i mijenjati problematične obrasce ponašanja te kvalitetno usvojiti životne vještine potrebne za funkcioniranje u različitim situacijama.

Sigurno okruženje Voditeljica Odjela tretmana u Zatvorskoj bolnici u Zagrebu Maja Vučić Blažić kazala je kako su službenici kroz edukaciju naučili koristiti VR naočale i sadržaje u radu s osuđenicima. U zatvorskom sustavu osuđenici prolaze iste scenarije kao i ostali sudionici projekta, a sustav nije povezan s internetom, čime su ispunjeni potrebni sigurnosni uvjeti. Za mnoge zatvorenike susret s VR tehnologijom bio je nešto potpuno novo, no upravo im je to omogućilo da kroz digitalni alat vježbaju situacije s kojima će se susresti u svakodnevnom životu. Jedna od najvećih prednosti sustava, prema riječima Vučić Blažić, jest mogućnost da osoba sama uoči pogrešku i pokuša ponovo.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Novi list - HR
Kategorija Novosti
Strana 3
Oblast strane 454.31 cm^2
Autor Olga Monika MENČIK

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vježbanje života u virtualnoj stvarnosti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/ca8b338d-e12b-4c80-9914-d3e4b6643abb/pdf

- Mi smo kao službenici tu zaštićeni jer im ne govorimo kao savjetnici »tu ste pogriješili, ovdje ste učinili nešto krivo«. Sustav ih vraća na početak dok ne riješe neku situaciju dobro, objasnila je. Na taj se način smanjuje mogućnost narušavanja odnosa između službenika i osuđenika, a eventualna frustracija zbog neuspjeha usmjerava se prema tehnologiji, a ne prema osobi koja provodi tretman. Upravo takve situacije pokazuju svrhu VR-a u tretmanskom radu, ne pružiti gotova rješenja, nego omogućiti da se odluke donesu, pogreške prepoznaju i ponovno pokušaju u sigurnom okruženju. Ono što je u virtualnom scenariju samo neuspjeli pokušaj, u stvarnom životu može imati puno ozbiljnije posljedice. Projekt je pritom pokazao i mjerljive učinke. Nakon provedenih aktivnosti zabilježeno je statistički značajno smanjenje negativne usmjerenosti sudionika na probleme s kojima su se suočavali. Iako su promjene bile male, bile su konzistentno usmjerene prema povoljnijem načinu rješavanja problema. Važno je, kako je naglasila Zelić Ferenčić, razvijati osjećaj da su određene stvari pod vlastitom kontrolom i da se ponašanjem može utjecati na ishod situacije. Upravo bi to mogao biti jedan od ključnih doprinosa virtualne stvarnosti u tretmanu osuđenika: omogućiti im da prije povratka u stvarni svijet više puta uvježbaju situacije koje ih ondje čekaju.

» VR sam po sebi ne mijenja obrasce ponašanja. Ključnu ulogu i dalje imaju službenici, njihov stručni rad i odnos s osuđenicima

Vesna Zelić Ferenčić

Prezentacija korištenja VR-a u probacijskom sustavu u studenom 2025.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Pisma čitatelja
Strana 10
Oblast strane 442.74 cm^2
Autor BORIS BARIC, Split

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatska se nema zbog čega ispričavati jer je oslobodila svoj teritorij

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3a634a89-7fac-42d9-8b7b-14b394142444/pdf

Hrvatska se nema zbog čega ispričavati jer je oslobodila svoj teritorij

Današnji srbijanski istaknuti političari ponovno pokušavaju intenzivnom i sveobuhvatnom propagandom preokrenuti uzrok i posljedicu: agresore prikazati kao žrtve, okupaciju prešutjeti, a hrvatsko oslobađanje vlastitoga teritorija predstaviti kao ničim izazvan zločin. Prije nego što Hrvatskoj dijele lekcije, trebali bi odgovoriti tko je razorio Vukovar, granatirao Dubrovnik i druge hrvatske gradove, protjerao hrvatsko i drugo nesrpsko stanovništvo s okupiranih područja, otvarao logore i godinama održavao paradržavu uz političku, vojnu i logističku potporu Beograda. Bez toga konteksta njihova priča o Oluji nije ozbiljna povijest nego propagandna montaža. Oluja nije izvedena radi osvajanja tuđe zemlje. Hrvatska vojska i policija ponovno su uspostavile vlast na teritoriju Republike Hrvatske koji su od 1991. kontrolirale pobunjeničke srpske snage. I međunarodni izvori opisuju Oluju kao operaciju kojom je Hrvatska vratila područje Krajine pod svoj nadzor i okončala četverogodišnju pobunu na velikom dijelu svojega teritorija. Srpsko stanovništvo nije napustilo Krajinu zato što se jednoga jutra Hrvatska vojska pojavila ni od kuda. Egzodusu su prethodile godine propagande kojom se ljude uvjeravalo da je život u hrvatskoj državi nemoguć, odbijanje političkih rješenja te odluka vlasti takozvane Republike Srpske Krajine o organiziranome izmještanju stanovništva. Postojanje zapovijedi Vrhovnoga savjeta obrane takozvane RSK od 4. kolovoza 1995. o evakuaciji civilnoga stanovništva nije sporno. To ne znači da tijekom i nakon Oluje nije bilo zločina nad srpskim civilima, paleži i uništavanja imovine. Bilo ih je i svaki konkretan zločin mora biti imenovan, istražen i osuđen. Međunarodni rezidualni mehanizam također navodi egzodus, smrt civila i uništavanje imovine nakon operacije. Ali zločini pojedinaca ne pretvaraju legitimnu operaciju oslobađanja okupiranoga teritorija u zločinački pothvat cijele države i cijeloga hrvatskog naroda. Žalbeno vijeće Haaškoga suda ukinulo je osuđujuće presude Anti Gotovini i Mladenu Markaču te zaključak o dokazanome zajedničkom zločinačkom pothvatu. Najveći cinizam beogradske politike jest u tome što odgovornost za katastrofu koju je sama pomogla proizvesti pokušava u cijelosti prebaciti na Hrvatsku. Ista politika koja je Srbe u Hrvatskoj poticala na pobunu, hranila ih pričama o velikoj državi, podržavala okupaciju hrvatskoga teritorija i odbijala mirna rješenja, na kraju ih je ostavila u kolonama povlačenja. Civili su još jednom poslužili kao političko sredstvo, a njihova se tragedija danas koristi kao gorivo za održavanje nacionalizma i prikrivanje odgovornosti tadašnjega srpskog vodstva. Posebno je mučno kada se takav jednostrani narativ ponavlja iz institucija same Republike Hrvatske. Pojedini vodeći predstavnici SDSS-a imaju puno pravo govoriti o srpskim žrtvama, tražiti procesuiranje zločina i zastupati legitimne interese srpske nacionalne manjine. To pravo proizlazi upravo iz hrvatskoga ustavnog i demokratskog poretka. Međutim, manjinska prava nisu politički imunitet od kritike, niti zajamčeni saborski mandat daje pravo na sustavno izdvajanje Oluje iz konteksta agresije, pobune i višegodišnje okupacije. Ovogodišnja obljetnica ponovno je pokazala taj problem. Dok su se 5. kolovoza u Kninu državni vrh, branitelji, obitelji poginulih i građani poklonili ljudima koji su oslobodili okupirani teritorij Republike Hrvatske, u javno dostupnim izvješćima nema potvrde da su vodeći predstavnici SDSS-a sudjelovali u središnjoj državnoj proslavi. Istodobno je 4. kolovoza u Mrkonjić Gradu održan politički skup Srbije i Republike Srpske na kojem su Vučić i Dodik ponovno Oluju prikazivali gotovo isključivo kao srpsko stradanje, bez poštenoga suočavanja s agresijom i okupacijom koje su joj prethodile. Nema dokaza da je vodstvo SDSS-a bilo na tom skupu u Mrkonjić Gradu i to im ne treba izmišljati. Njihov izostanak iz Knina ipak ostaje politička činjenica koju je legitimno propitivati. Od zastupnika Hrvatskoga sabora ne traži se da zaniječu srpske žrtve niti da slave bilo čiji zločin. Traži se minimum političke jasnoće: priznanje da je Hrvatska bila napadnuta, da je dio njezina teritorija bio okupiran i da je imala pravo ponovno uspostaviti svoj ustavnopravni poredak.

Kada političari koji raspolažu zajamčenim mandatima, javnim financiranjem i institucionalnim utjecajem redovito nalaze riječi za srpsko stradanje, ali ih nema na dan kada Hrvatska obilježava oslobođenje vlastitog teritorija, građani imaju pravo pitati zastupaju li cjelovitu istinu ili selektivno političko pamćenje. Zajamčeni mandat nije privatna povlastica ni nagrada. On postoji radi zaštite manjine, a s njime dolazi i posebna odgovornost prema Republici Hrvatskoj i svim njezinim građanima. Boris Milošević pokazao je 2020. da dolazak predstavnika srpske manjine u Knin nije ni nemoguć ni ponižavajući. Taj je čin imao političku težinu upravo zato što je pokazao da se može istodobno žaliti za nevinim srpskim žrtvama i priznati legitimnost oslobađanja Hrvatske. Povratak na politiku izostanka i jednostranih poruka zato opravdano otvara pitanje je li tada bila riječ o trajnoj promjeni ili samo o kratkotrajnoj političkoj gesti. Kritika SDSS-a nije i ne smije postati napad na sve hrvatske Srbe. Nijedna stranka nema monopol na cijelu nacionalnu manjinu. Mnogi građani srpske nacionalnosti prihvaćaju Hrvatsku kao svoju domovinu, poštuju njezin ustavni poredak i ne žele da ih se trajno veže uz politiku poražene paradržave. Upravo zato treba kritizirati konkretne političare, njihove izjave, izostanke i dvostruka mjerila, a ne pripisivati kolektivnu krivnju cijelom narodu. Hrvatska se nema zbog čega ispričavati zato što je oslobodila svoj teritorij. Mora osuditi svaki dokazani zločin počinjen u njezino ime, ali jednako tako mora odbiti propagandnu konstrukciju prema kojoj su agresija, okupacija i velikosrpski projekt tek nevažna pozadina, dok se Oluja prikazuje kao početak povijesti. Bez agresije ne bi bilo okupacije. Bez okupacije ne bi bilo Oluje. Bez politike koja je Srbe u Hrvatskoj povela u pobunu i zatim ih napustila ne bi bilo ni njihova masovnog odlaska. To je činjenica koju današnja srbijanska politika uporno pokušava skriti, a koju nijedna ozbiljna rasprava o žrtvama ne smije prešutjeti.

BORIS BARIĆ, Split

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Pisma čitatelja
Strana 10
Oblast strane 442.74 cm^2
Autor BORIS BARIC, Split

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatska se nema zbog čega ispričavati jer je oslobodila svoj teritorij

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3a634a89-7fac-42d9-8b7b-14b394142444/pdf

Hrvatska se nema zbog čega ispričavati jer je oslobodila svoj teritorij

Današnji srbijanski istaknuti političari ponovno pokušavaju intenzivnom i sveobuhvatnom propagandom preokrenuti uzrok i posljedicu: agresore prikazati kao žrtve, okupaciju prešutjeti, a hrvatsko oslobađanje vlastitoga teritorija predstaviti kao ničim izazvan zločin. Prije nego što Hrvatskoj dijele lekcije, trebali bi odgovoriti tko je razorio Vukovar, granatirao Dubrovnik i druge hrvatske gradove, protjerao hrvatsko i drugo nesrpsko stanovništvo s okupiranih područja, otvarao logore i godinama održavao paradržavu uz političku, vojnu i logističku potporu Beograda. Bez toga konteksta njihova priča o Oluji nije ozbiljna povijest nego propagandna montaža. Oluja nije izvedena radi osvajanja tuđe zemlje. Hrvatska vojska i policija ponovno su uspostavile vlast na teritoriju Republike Hrvatske koji su od 1991. kontrolirale pobunjeničke srpske snage. I međunarodni izvori opisuju Oluju kao operaciju kojom je Hrvatska vratila područje Krajine pod svoj nadzor i okončala četverogodišnju pobunu na velikom dijelu svojega teritorija. Srpsko stanovništvo nije napustilo Krajinu zato što se jednoga jutra Hrvatska vojska pojavila ni od kuda. Egzodusu su prethodile godine propagande kojom se ljude uvjeravalo da je život u hrvatskoj državi nemoguć, odbijanje političkih rješenja te odluka vlasti takozvane Republike Srpske Krajine o organiziranome izmještanju stanovništva. Postojanje zapovijedi Vrhovnoga savjeta obrane takozvane RSK od 4. kolovoza 1995. o evakuaciji civilnoga stanovništva nije sporno. To ne znači da tijekom i nakon Oluje nije bilo zločina nad srpskim civilima, paleži i uništavanja imovine. Bilo ih je i svaki konkretan zločin mora biti imenovan, istražen i osuđen. Međunarodni rezidualni mehanizam također navodi egzodus, smrt civila i uništavanje imovine nakon operacije. Ali zločini pojedinaca ne pretvaraju legitimnu operaciju oslobađanja okupiranoga teritorija u zločinački pothvat cijele države i cijeloga hrvatskog naroda. Žalbeno vijeće Haaškoga suda ukinulo je osuđujuće presude Anti Gotovini i Mladenu Markaču te zaključak o dokazanome zajedničkom zločinačkom pothvatu. Najveći cinizam beogradske politike jest u tome što odgovornost za katastrofu koju je sama pomogla proizvesti pokušava u cijelosti prebaciti na Hrvatsku. Ista politika koja je Srbe u Hrvatskoj poticala na pobunu, hranila ih pričama o velikoj državi, podržavala okupaciju hrvatskoga teritorija i odbijala mirna rješenja, na kraju ih je ostavila u kolonama povlačenja. Civili su još jednom poslužili kao političko sredstvo, a njihova se tragedija danas koristi kao gorivo za održavanje nacionalizma i prikrivanje odgovornosti tadašnjega srpskog vodstva. Posebno je mučno kada se takav jednostrani narativ ponavlja iz institucija same Republike Hrvatske. Pojedini vodeći predstavnici SDSS-a imaju puno pravo govoriti o srpskim žrtvama, tražiti procesuiranje zločina i zastupati legitimne interese srpske nacionalne manjine. To pravo proizlazi upravo iz hrvatskoga ustavnog i demokratskog poretka. Međutim, manjinska prava nisu politički imunitet od kritike, niti zajamčeni saborski mandat daje pravo na sustavno izdvajanje Oluje iz konteksta agresije, pobune i višegodišnje okupacije. Ovogodišnja obljetnica ponovno je pokazala taj problem. Dok su se 5. kolovoza u Kninu državni vrh, branitelji, obitelji poginulih i građani poklonili ljudima koji su oslobodili okupirani teritorij Republike Hrvatske, u javno dostupnim izvješćima nema potvrde da su vodeći predstavnici SDSS-a sudjelovali u središnjoj državnoj proslavi. Istodobno je 4. kolovoza u Mrkonjić Gradu održan politički skup Srbije i Republike Srpske na kojem su Vučić i Dodik ponovno Oluju prikazivali gotovo isključivo kao srpsko stradanje, bez poštenoga suočavanja s agresijom i okupacijom koje su joj prethodile. Nema dokaza da je vodstvo SDSS-a bilo na tom skupu u Mrkonjić Gradu i to im ne treba izmišljati. Njihov izostanak iz Knina ipak ostaje politička činjenica koju je legitimno propitivati. Od zastupnika Hrvatskoga sabora ne traži se da zaniječu srpske žrtve niti da slave bilo čiji zločin. Traži se minimum političke jasnoće: priznanje da je Hrvatska bila napadnuta, da je dio njezina teritorija bio okupiran i da je imala pravo ponovno uspostaviti svoj ustavnopravni poredak.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Pisma čitatelja
Strana 10
Oblast strane 442.74 cm^2
Autor BORIS BARIC, Split

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Hrvatska se nema zbog čega ispričavati jer je oslobodila svoj teritorij

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/3a634a89-7fac-42d9-8b7b-14b394142444/pdf

Kada političari koji raspolažu zajamčenim mandatima, javnim financiranjem i institucionalnim utjecajem redovito nalaze riječi za srpsko stradanje, ali ih nema na dan kada Hrvatska obilježava oslobođenje vlastitog teritorija, građani imaju pravo pitati zastupaju li cjelovitu istinu ili selektivno političko pamćenje. Zajamčeni mandat nije privatna povlastica ni nagrada. On postoji radi zaštite manjine, a s njime dolazi i posebna odgovornost prema Republici Hrvatskoj i svim njezinim građanima. Boris Milošević pokazao je 2020. da dolazak predstavnika srpske manjine u Knin nije ni nemoguć ni ponižavajući. Taj je čin imao političku težinu upravo zato što je pokazao da se može istodobno žaliti za nevinim srpskim žrtvama i priznati legitimnost oslobađanja Hrvatske. Povratak na politiku izostanka i jednostranih poruka zato opravdano otvara pitanje je li tada bila riječ o trajnoj promjeni ili samo o kratkotrajnoj političkoj gesti. Kritika SDSS-a nije i ne smije postati napad na sve hrvatske Srbe. Nijedna stranka nema monopol na cijelu nacionalnu manjinu. Mnogi građani srpske nacionalnosti prihvaćaju Hrvatsku kao svoju domovinu, poštuju njezin ustavni poredak i ne žele da ih se trajno veže uz politiku poražene paradržave. Upravo zato treba kritizirati konkretne političare, njihove izjave, izostanke i dvostruka mjerila, a ne pripisivati kolektivnu krivnju cijelom narodu. Hrvatska se nema zbog čega ispričavati zato što je oslobodila svoj teritorij. Mora osuditi svaki dokazani zločin počinjen u njezino ime, ali jednako tako mora odbiti propagandnu konstrukciju prema kojoj su agresija, okupacija i velikosrpski projekt tek nevažna pozadina, dok se Oluja prikazuje kao početak povijesti. Bez agresije ne bi bilo okupacije. Bez okupacije ne bi bilo Oluje. Bez politike koja je Srbe u Hrvatskoj povela u pobunu i zatim ih napustila ne bi bilo ni njihova masovnog odlaska. To je činjenica koju današnja srbijanska politika uporno pokušava skriti, a koju nijedna ozbiljna rasprava o žrtvama ne smije prešutjeti.

BORIS BARIĆ, Split

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 26, 27
Oblast strane 932.41 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kolektivnom ugroženošću Srba Pupovac skreće pozornost sa srpskih terorista koji su podmetali požare oko Zadra

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d87e0084-f96b-4d33-a107-d844d51e4382/pdf

AKTUALNO

Kolektivnom ugroženošću Srba

Pupovac skreće pozornost sa srpskih terorista koji su podmetali požare oko Zadra

Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Hrvatsku je posljednjih tjedana poharalo više velikih požara, od kojih su neki imali i smrtni ishod. Zbog visokih temperatura i grmljavine požari najčešće izbijaju ljeti, a često i zbog nepažnje i nekontroliranoga spaljivanja korova i biljnoga otpada. Neki požari nastaju zbog piromanije, rijetkoga psihijatrijskog poremećaja kod kojega osoba osjeća snažnu potrebu za namjernim izazivanjem vatre te pritom doživljava uzbuđenje ili olakšanje. Svako namjerno podmetanje požara ipak ne mora biti posljedica piromanije jer ono može biti motivirano osvetom, koristoljubljem, vandalizmom ili drugim razlozima. Postoji, dakako, i mogućnost političko-ideološki motivirane paljevine. Upravo se zato kod serije namjerno izazvanih požara mora istražiti cijeli kontekst: jesu li počinitelji djelovali stihijski ili organizirano, jesu li birali lokacije, postoji li prethodni dogovor, kakva je bila njihova međusobna komunikacija i je li cilj bio samo izazvati materijalnu štetu ili širiti strah i osjećaj nesigurnosti.

Ovih dana kod Zadra je uhićeno nekoliko hrvatskih državljana srpske narodnosti, od kojih dio ima i srpsko državljanstvo. Prema službenim policijskim izvješćima, još se istražuju motivi požara. Glavni državni odvjetnik Ivan Turudić izjavio je da će se u istrazi utvrđivati jesu li požari na zadarskom području podmetani s terorističkim motivom. Policija sumnja da su četiri osobe, prema prethodnome planu i međusobnom dogovoru, tijekom dvaju dana namjerno izazvali požare na deset lokacija, s ciljem dovođenja u opasnost života i imovine velike vrijednosti. Kod njih su pronađeni i vatreno oružje i strjeljivo. Već sama činjenica da se govori o deset lokacija, prethodnome planu i međusobnom dogovoru opravdava ozbiljno propitivanje motiva. To, naravno, još nije dokaz terorizma, ali bi bilo jednako neozbiljno unaprijed ismijavati ili isključivati takvu mogućnost prije završetka istrage. Istraga mora ići do kraja, bez političkih tabua i bez unaprijed zadanih zaključaka. Paradoksalno ili ne, u državi koja se samoukida jedan od osumnjičenih, Daniel Stegnjaić, godinama je primao državne i europske potpore u ukupnom iznosu većem od 220 tisuća eura. Drugi osumnjičeni, Vladimir Čupić, povezuje se s aferom 'Crno brdo' i odlagalištem goleme količine industrijske troske u Donjim Biljanima.

Više nije bitno da su Srbi palili oko Zadra, Srbin, naime, nikada ne može ni za što biti odgovoran, uvijek je samo žrtva

Ugroženi balvanaši

Čim se doznalo da su uhićeni etnički Srbi i da su možda posrijedi teroristički motivi, očekivano se oglasio Milorad Pupovac Suzni. Iako baš nitko nije kolektivno optuživao Srbe da podmeću požare po Hrvatskoj, Pupovac je, u skladu sa starim i provjerenim receptom "kulta ugroženoga Srbina", počeo lamentirati o kolektivizaciji krivnje i poticanju na nasilje protiv srpske zajednice. Tako je rasprava vrlo brzo preusmjerena s pitanja što se dogodilo, tko je palio i zašto je palio na pitanje navodne kolektivne ugroženosti. To je političkl vrlo učinkovit manevar u oprobanom Pupovčevu stilu: umjesto da se govori o deset požarišta i mogućem organiziranom djelovanju, fokus se prebacuje na reakcije javnosti i medija. Istraga motiva time postaje gotovo sekundarna tema, a u središte se ponovno postavlja dobro nam poznati narativ o ugroženosti. Pupovac, u skladu s "kultom ugroženog Srbina", prema kojemu Srbin nikada ni za što ne može biti odgovoran, već uvijek može biti samo žrtva, uopće isključuje mogućnost da bi neki Srbi, potomci krajiških balvanaša, mogli namjerno uništavati imovinu po Hrvatskoj.

Kao da su se, eto, "krajišnici" od 1991. do 1995. bavili hortikulturom i razmjenom kulinarskih recepata, a ne progonom i protjerivanjem Hrvata i drugih nesrba, ubojstvima civila i ratnih zarobljenika, logorima, granatiranjem hrvatskih gradova, paljenjem i rušenjem sela i crkava, pljačkom napuštenih kuća, prisvajanjem imovine prognanika, krađom vozila, stoke i poljoprivredne mehanizacije te gospodarskim pustošenjem okupiranih područja. Sve to za Pupovca ne postoji. Od činjenice da su etnički Srbi palili po Hrvatskoj vrlo brzo smo došli do toga da "ustaše" šire mržnju protiv jadnih i ugroženih Srba.

Srpske su *Novosti* prije nekoliko su godina likovale porukom 'Lijepa naša li-

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 26, 27
Oblast strane 932.41 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kolektivnom ugroženošću Srba Pupovac skreće pozornost sa srpskih terorista koji su podmetali požare oko Zadra

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d87e0084-f96b-4d33-a107-d844d51e4382/pdf

jepo gori', dok se Vučićev *Informer* ovih dana naslađivao požarima u Hrvatskoj. Radovati se vatri koja odnosi domove i ljudske živote, uništava imovinu i pustoši prirodu svjedoči o stupnju mržnje koji je teško racionalno objasniti, pogotovo kada znamo da ista nesreća sutra može pogoditi bilo koga. Takvo naslađivanje tuđom nesrećom predstavlja civilizacijsko posrnuće i duboku moralnu bijedu. Ovakve postupke Pupovac, dakako, nije osudio. Iako su *Novosti* njegov politički megafon. Zaista nema kraja Pupovčevu beščašću!

Mladi 'krajišnici' najavljuju 'Orkan'

U svakom slučaju, dakako, potrebno je utvrditi individualnu odgovornost svakog osumnjičenika. Požari zaista ne smiju postati povod za kolektivno optuživanje, ali ni politička korektnost, u ovome slučaju proizašla iz velikosrpske kuhinje, ne smije unaprijed ograničiti prostor za ispitivanje bilo kojega stvarnog i dokazivog motiva. A motivi kod 'krajiških kauboja', povratnika ili vikendaša, nesumnjivo postoje.

Da protuhrvatski sentimenti nisu iščeznuli s krajem rata ni kod mlađih srpskih političara u Hrvatskoj, pokazuje primjer Rajka Obradovića, istaknutoga SDSS-ovca iz Gračaca, koji je uoči obljetnice Oluje 2017. na Facebooku Hrvate nazivao 'dušmanima', uz poruku 'Ne rodila ni njivo ni šljivo i sve im se osušilo živo', a potom je objavio i: 'Vratićemo orkan za Oluju'. Riječ je o poeziji Baje Malog Knindže i pjesme koja slavi i vojvodu Momčila. Početkom 2026. isti je Obradović bio među domaćinima Drašku Stanivukoviću na Svetosavskoj akademiji u Gračacu, na kojoj je gradonačelnik Banje Luke govorio da djeca ne smiju zaboraviti 'Republiku Srpsku Krajinu', hrvatske krajeve nazivao 'našima' te poručio da 'ova zemlja pripada nama'.

Bilo bi zanimljivo istražiti dobiva li i Obradović, kao i uvodno spomenuti Stegnjaić, potpore iz hrvatskoga proračuna i europskih fondova. Na konačnoj rang-listi Agencije za plaćanja u poljoprivredi za intervenciju 73.10 – 'Potpora za ulaganja u primarnu poljoprivrednu proizvodnju – ekološki' spominje se izvjesni Rajko Obradović, uz čije ime stoji iznos potpore od 89.708,07 eura, od čega 71.766,46 eura iz sredstava EU-a. U službenom dokumentu Općine Gračac uz vijećnika Rajka Obradovića navodi se OPG Rajko Obradović, Klapavice 109, Rudopolje. Je li riječ o istoj osobi, svakako bi vrijedilo provjeriti u službenoj bazi korisnika potpora. Premda, sudeći po svemu navedenom, odgovor na pitanje prima li Obradović potpore vjerojatno već znamo.

Samo Srbina Hrvatska spašava – Rajko Obradović, SDSS-ovac iz Gračaca, Hrvate naziva 'dušmanima', a bio je domaćin i Drašku Stanivukoviću koji tvrdi da 'ova zemlja njima pripada'. Na listi Agencije za plaćanja u poljoprivredi nalazi se i Rajko Obradović, uz čije ime stoji iznos potpore od 89.708,07 eura, od čega 71.766,46 eura iz sredstava EU

Obradović na traktoru na kojemu su, kako je rekao za srpsku televiziju, 1995. izbjegli u Vojvodinu (screenshot)

Ovdje, dakle, nije riječ o nekim likovima iz davnine koji su nestali iz javnosti i nemaju nikakav politički utjecaj. Ovakve se poruke šalju iz krugova koji sudjeluju u lokalnoj politici i vlasti. 'Krajiški' resentiman očito nije umro 1995. A to je ono što Milorad Suzni uvijek relativizira. Naravno, u skladu s ideologijom 'ugroženog Srbina'. Naime, kad netko s hrvatske strane kaže nešto 'politički nekorektno', odmah kreću priče o ustašizaciji, fašizaciji i radikalizaciji društva. Kad se zaziva 'Republika Srpska Krajina', hrvatski teritorij naziva 'našom zemljom' ili prijeti 'orkanima za Oluju', onda Suzni te izjave relativizira i spominje ustaše. Ustaše sve i svuda.

Nema kraja njegovu beščašću

U srednjovjekovnoj Europi kazne za izazivanje požara primarno su ovisile o krivnji. Dok se nehaj kažnjavao naknadom štete, globama ili tjelesnim kaznama, namjerna paljevina smatrala se teškim zločinom. U najtežim slučajevima namjerne paljevine izricala se i smrtna kazna, primjerice vješanjem ili lomljenjem na kotaču. Zločince bi se znalo i potpuno ostracirati iz zajednice. I danas bi takve zločine trebalo oštrije kažnjavati, posebno ako se utvrde teroristički motivi. Ako se kod zadarskih ili omiških požara utvrdi takav motiv, kazna bi trebala biti takva da svakome tko bi poželio slijediti isti put bude potpuno jasno koliko će ga takvo djelovanje stajati. Protuhrvatsko djelovanje trebalo bi biti jako skupo u hrvatskoj državi. Suprotno se ponaša država koja se samoukida.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 26, 27
Oblast strane 932.41 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kolektivnom ugroženošću Srba Pupovac skreće pozornost sa srpskih terorista koji su podmetali požare oko Zadra

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d87e0084-f96b-4d33-a107-d844d51e4382/pdf

Kolektivnom ugroženošću Srba Pupovac skreće pozornost sa srpskih terorista koji su podmetali požare oko Zadra Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Hrvatsku je posljednjih tjedana poharalo više velikih požara, od kojih su neki imali i smrtni ishod. Zbog visokih temperatura i grmljavine požari najčešće izbijaju ljeti, a često i zbog nepažnje i nekontroliranoga spaljivanja korova i biljnoga otpada. Neki požari nastaju zbog piromanije, rijetkoga psihijatrijskog poremećaja kod kojega osoba osjeća snažnu potrebu za namjernim izazivanjem vatre te pritom doživljava uzbuđenje ili olakšanje. Svako namjerno podmetanje požara ipak ne mora biti posljedica piromanije jer ono može biti motivirano osvetom, koristoljubljem, vandalizmom ili drugim razlozima. Postoji, dakako, i mogućnost političko-ideološki motivirane paljevine. Upravo se zato kod serije namjerno izazvanih požara mora istražiti cijeli kontekst: jesu li počinitelji djelovali stihijski ili organizirano, jesu li birali lokacije, postoji li prethodni dogovor, kakva je bila njihova međusobna komunikacija i je li cilj bio samo izazvati materijalnu štetu ili širiti strah i osjećaj nesigurnosti.

Ovih dana kod Zadra je uhićeno nekoliko hrvatskih državljana srpske narodnosti, od kojih dio ima i srpsko državljanstvo. Prema službenim policijskim izvješćima, još se istražuju motivi požara. Glavni državni odvjetnik Ivan Turudić izjavio je da će se u istrazi utvrđivati jesu li požari na zadarskom području podmetani s terorističkim motivom. Policija sumnja da su četiri osobe, prema prethodnome planu i međusobnom dogovoru, tijekom dvaju dana namjerno izazvali požare na deset lokacija, s ciljem dovođenja u opasnost života i imovine velike vrijednosti. Kod njih su pronađeni i vatreno oružje i strjeljivo. Već sama činjenica da se govori o deset lokacija, prethodnome planu i međusobnom dogovoru opravdava ozbiljno propitivanje motiva. To, naravno, još nije dokaz terorizma, ali bi bilo jednako neozbiljno unaprijed ismijavati ili isključivati takvu mogućnost prije završetka istrage. Istraga mora ići do kraja, bez političkih tabua i bez unaprijed zadanih zaključaka. Paradoksalno ili ne, u državi koja se samoukida jedan od osumnjičenih, Daniel Stegnjaić, godinama je primao državne i europske potpore u ukupnom iznosu većem od 220 tisuća eura. Drugi osumnjičeni, Vladimir Cupić, povezuje se s aferom ‘Crno brdo’ i odlagalištem goleme količine industrijske troske u Donjim Biljanima.

Ugroženi balvanaši

Čim se doznalo da su uhićeni etnički Srbi i da su možda posrijedi teroristički motivi, očekivano se oglasio Milorad Pupovac Suzni. Iako baš nitko nije kolektivno optuživao Srbe da podmeću požare po Hrvatskoj, Pupovac je, u skladu sa starim i provjerenim receptom “kulta ugroženoga Srbina”, počeo lamentirati o kolektivizaciji krivnje i poticanju na nasilje protiv srpske zajednice. Tako je rasprava vrlo brzo preusmjerena s pitanja što se dogodilo, tko je palio i zašto je palio na pitanje navodne kolektivne ugroženosti. To je politički vrlo učinkovit manevar u oprobanom Pupovčevu stilu: umjesto da se govori o deset požarišta i mogućem organiziranom djelovanju, fokus se prebacuje na reakcije javnosti i medija. Istraga motiva time postaje gotovo sekundarna tema, a u središte se ponovno postavlja dobro nam poznati narativ o ugroženosti. Pupovac, u skladu s “kultom ugroženog Srbina”, prema kojemu Srbin nikada ni za što ne može biti odgovoran, već uvijek može biti samo žrtva, uopće isključuje mogućnost da bi neki Srbi, potomci krajiških balvanaša, mogli namjerno uništavati imovinu po Hrvatskoj.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 26, 27
Oblast strane 932.41 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kolektivnom ugroženošću Srba Pupovac skreće pozornost sa srpskih terorista koji su podmetali požare oko Zadra

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d87e0084-f96b-4d33-a107-d844d51e4382/pdf

Kao da su se, eto, “krajišnici” od 1991. do 1995. bavili hortikulturom i razmjenom kulinarskih recepata, a ne progonom i protjerivanjem Hrvata i drugih nesrba, ubojstvima civila i ratnih zarobljenika, logorima, granatiranjem hrvatskih gradova, paljenjem i rušenjem sela i crkava, pljačkom napuštenih kuća, prisvajanjem imovine prognanika, krađom vozila, stoke i poljoprivredne mehanizacije te gospodarskim pustošenjem okupiranih područja. Sve to za Pupovca ne postoji. Od činjenice da su etnički Srbi palili po Hrvatskoj vrlo brzo smo došli do toga da “ustaše” šire mržnju protiv jadnih i ugroženih Srba.

Srpske su Novosti prije nekoliko su godina likovale porukom ‘Lijepa naša li-

Više nije bitno da su Srbi palili oko Zadra, Srbin, naime, nikada ne može ni za što biti odgovoran, uvijek je samo žrtva jepo gori’, dok se Vučićev Infonner ovih dana naslađivao požarima u Hrvatskoj. Radovati se vatri koja odnosi domove i ljudske živote, uništava imovinu i pustoši prirodu svjedoči o stupnju mržnje koji je teško racionalno objasniti, pogotovo kada znamo da ista nesreća sutra može pogoditi bilo koga. Takvo naslađivanje tuđom nesrećom predstavlja civilizacijsko posrnuće i duboku moralnu bijedu. Ovakve postupke Pupovac, dakako, nije osudio. lako su Novosti njegov politički megafon. Zaista nema kraja Pupovčevu beščašću!

Mladi 'krajišnici' najavljuju 'Orkan'

U svakom slučaju, dakako, potrebno je utvrditi individualnu odgovornost svakog osumnjičenika. Požari zaista ne smiju postati povod za kolektivno optuživanje, ali ni politička korektnost, u ovome slučaju proizašla iz velikosrpske kuhinje, ne smije unaprijed ograničiti prostor za ispitivanje bilo kojega stvarnog i dokazivog motiva. A motivi kod ‘krajiških kauboja’, povratnika ili vikendaša, nesumnjivo postoje.

Da protuhrvatski sentimenti nisu iščeznuti s krajem rata ni kod mlađih srpskih političara u Hrvatskoj, pokazuje primjer Rajka Obradovića, istaknutoga SDSSovca iz Gračaca, koji je uoči obljetnice Oluje 2017. na Facebooku Hrvate nazivao ‘dušmanima’, uz poruku ‘Ne rodila ni njivo ni šljivo i sve im se osušilo živo’, a potom je objavio i: ‘Vratićemo orkan za Oluju’. Riječ je o poeziji Baje Malog Knindže i pjesme koja slavi i vojvodu Momčila. Početkom 2026. isti je Obradović bio među domaćinima Drašku Stanivukoviću na Svetosavskoj akademiji u Gračacu, na kojoj je gradonačelnik Banje Luke govorio da djeca ne smiju zaboraviti ‘Republiku Srpsku Krajinu’, hrvatske krajeve nazivao ‘našima’ te poručio da ‘ova zemlja pripada nama’.

Bilo bi zanimljivo istražiti dobiva li i Obradović, kao i uvodno spomenuti Stegnjaić, potpore iz hrvatskoga proračuna i europskih fondova. Na konačnoj rang-listi Agencije za plaćanja u poljoprivredi za intervenciju 73.10 - ‘Potpora za ulaganja u primarnu poljoprivrednu proizvodnju - ekološki’ spominje se izvjesni Rajko Obradović, uz čije ime stoji iznos potpore od 89.708,07 eura, od čega 71.766,46 eura iz sredstava EU-a. U službenom dokumentu Općine Gračac uz vijećnika Rajka Obradovića navodi se OPG Rajko Obradović, Klapavice 109, Rudopolje. Je li riječ o istoj osobi, svakako bi vrijedilo provjeriti u službenoj bazi korisnika potpora. Premda, sudeći po svemu navedenom, odgovor na pitanje prima li Obradović potpore vjerojatno već znamo.

Ovdje, dakle, nije riječ o nekim likovima iz davnine koji su nestali iz javnosti i nemaju nikakav politički utjecaj. Ovakve se poruke šalju iz krugova koji sudjeluju u lokalnoj politici i vlasti. ‘Krajiški’ resentiman očito nije umro 1995. A to je ono što Milorad Suzni uvijek relativizira. Naravno, u skladu s ideologijom ‘ugroženog Srbina’. Naime, kad netko s hrvatske strane kaže nešto ‘politički nekorektno’, odmah kreću priče o ustašizaciji, fašizaciji i radikalizaciji društva. Kad se zaziva ‘Republika Srpska Krajina’, hrvatski teritorij naziva ‘našom zemljom’ ili prijeti ‘orkanima za Oluju’, onda Suzni te izjave relativizira i spominje ustaše. Ustaše sve i svuda.

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Aktualno
Strana 26, 27
Oblast strane 932.41 cm^2
Autor Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Kolektivnom ugroženošću Srba Pupovac skreće pozornost sa srpskih terorista koji su podmetali požare oko Zadra

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/d87e0084-f96b-4d33-a107-d844d51e4382/pdf

Nema kraja njegovu beščašću

U srednjovjekovnoj Europi kazne za izazivanje požara primamo su ovisile o krivnji. Dok se nehaj kažnjavao naknadom štete, globama ili tjelesnim kaznama, namjerna paljevina smatrala se teškim zločinom. U najtežim slučajevima namjerne paljevine izricala se i smrtna kazna, primjerice vješanjem ili lomljenjem na kotaču. Zločince bi se znalo i potpuno ostracirati iz zajednice. I danas bi takve zločine trebalo oštrije kažnjavati, posebno ako se utvrde teroristički motivi. Ako se kod zadarskih ili omiških požara utvrdi takav motiv, kazna bi trebala biti takva da svakome tko bi poželio slijediti isti put bude potpuno jasno koliko će ga takvo djelovanje stajati. Protuhrvatsko djelovanje trebalo b: biti jako skupo u hrvatskoj državi. Suprotno se ponaša država koja se samoukida.

Samo Srbina Hrvatska spašava - Rajko Obradović, SDSSovac iz Gračaca, Hrvate naziva ‘dušmanima’, a bio je domaćin i Drašku Stanivukoviću koji tvrdi da ‘ova zemlja njima pripada’. Na listi Agencije za plaćanja u poljoprivredi nalazi se i Rajko Obradović, uz čije ime stoji iznos potpore od 89.708,07 eura, od čega 71.766,46 eura iz sredstava EU

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 42, 43
Oblast strane 614.16 cm^2
Autor Piše: ŠIME KUŽIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ukrajinci pokreću Karpatsku inicijativu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/7b23b1ab-ccbc-47bd-88fa-efb527a25d7e/pdf

Piše: ŠIME KUŽIĆ

Ukrajinski predsjednik Zelenski nedavno nije bio u Beogradu samo zato da bi dogovorio humanitarnu pomoć s Vučićem ili pak da bi jedni drugima dali podršku na europskome putu. Jedan od važnijih geopolitičkih momenata ovoga sastanka bio je i poziv Srbiji da se uključi u novi ukrajinski vanjskopolitički format **Karpatsku inicijativu** koju je službeni Kijiv najavio početkom ovoga mjeseca. Naime, Karpatska bi inicijativa trebala uskoro postati okosnica suradnje Ukrajine sa svojim neposrednim zapadnim susjedima. Ideja je povezati Ukrajinu s nizom zemalja srednje, istočne i jugoistočne Europe, koje su većim dijelom kopnene zemlje zahvaćene planinskim lancem Karpata, a koje za Kijiv predstavljaju neizostavni most prema zapadu. Inicijativa bi uz Ukrajinu trebala obuhvaćati sa sjevera Poljsku zatim Češku, Austriju i Slovačku te južno Mađarsku, Rumunjsku i na kraju Srbiju. Suradnja bi se prvenstveno trebala ostvariti na području ekonomije, logistike i infrastrukture, a dodatni cilj Ukrajine bit će ove zemlje vezati uz poslijeratnu obnovu razrušene zemlje kada jednom do toga dođe. Istodobno sve se uklapa u širu računicu Kijiva prema kojoj bi neke od spomenutih zemalja Karpatske inicijative zbog svoje slabe naklonosti Ukrajini u ratu s Rusijom trebalo omekšati ekonomskom i trgovinskom suradnjom. Među zemljama indiferentnima u odnosu na Kijiv te onima koje pokušavaju zadržati neutralnu, često i vrlo kritičnu poziciju svakako se izdvaja Mađarska. Pod bivšim autokratskim premijerom Orbanom zemlja je imala jasan antiratni stav i prema tome je odbijala slati oružje Kijivu pozivajući se na tobožnju diplomaciju s agresorskom Rusijom. Zapad i Ukrajina nadali se da će se stvari promijeniti dolaskom Petyra Magyara na vlast, no on do danas nije poslao vojnu pomoć na ukrajinsku bojišnicu zahtijevajući bolji položaj mađarske nacionalne manjine. Manje od službene Budimpešte prema Ukrajincima su nepovjerljivi u Slovačkoj gdje još uvijek vlada prokremaljski lijevi premijer Robert Fico. Slovaci su pod Ficom smanjili vojnu pomoć na minimum, a on i dalje

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 42, 43
Oblast strane 614.16 cm^2
Autor Piše: ŠIME KUŽIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ukrajinci pokreću Karpatsku inicijativu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/7b23b1ab-ccbc-47bd-88fa-efb527a25d7e/pdf

DOGAĐAJI

Odjeci posjeta Volodimira Zelenskoga Beogradu

Ukrajinci pokreću Karpatsku inicijativu

format koji bi mogao oponirati hrvatskoj Inicijativi triju mora

zauzima tvrdokoran stav kada je riječ o vojnoj pobjedi Ukrajine u ratu. Osim Mađarske i Slovačke tu je i Vučićeva Srbija koja igra na više strana pa nije uvela sankcije Rusiji iako, kako kažu u Beogradu, podupiru teritorijalni integritet Ukrajine te tako održavaju svoju poziciju ravnoteže prema objema stranama. Dakle, nova vanjskopolitička inicijativa Kijiva trebala bi posredno ojačati ukrajinski ratni stroj, to jest putem gospodarstva, zajedničkih investicija i projekata osigurati sredstva i potporu. S druge strane, u odnosu na Hrvatsku, Karpatska bi inicijativa mogla imati određene geostrateške i gospodarske posljedice koje u krajnjem mogu biti i negativne. Takve posljedice trebale bi se prvenstveno odnositi na našu Inicijativu triju mora koja obuhvaća većinu zemalja između Baltika, Jadrana i Crnoga mora, a Hrvatska je uz Poljsku nositelj ovoga vanjskopolitičkoga formata koji je nedavno imao svoj vrlo uspješni diplomatski sastanak na vrhu u Dubrovniku. Inicijativa triju mora obuhvaća sve zemlje i novu Karpatsku inicijativu s izuzetkom Ukrajine i Srbije, a jasno je kako ukrajinska inicijativa treba na određeni način postati konkurentna u odnosu na hrvatsko-poljsku Inicijativu triju mora. Stvar je u preklapanju dobroga dijela sadržaja i interesa obaju formata osim što Karpatska inicijativa nema jasnu energetsku komponentu. Za Hrvatsku inicijativa iz Kijiva može postati izazov, no teško je predvidjeti hoće li ta ona uopće do kraja zaživjeti ili će ostati tek mrtvo slovo na papiru.

Karpatska inicijativa mogla bi imati i određene negativne geostrateške i gospodarske posljedice na našu Inicijativu triju moram, u kojoj je Hrvatska uz Poljsku nositelj toga formata koji je nedavno imao vrlo uspješni sastanak na vrhu u Dubrovniku

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Događaji
Strana 42, 43
Oblast strane 614.16 cm^2
Autor Piše: ŠIME KUŽIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Ukrajinci pokreću Karpatsku inicijativu

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/7b23b1ab-ccbc-47bd-88fa-efb527a25d7e/pdf

Piše: ŠIME KUŽIĆ

Ukrajinski predsjednik Zelenski nedavno nije bio u Beogradu samo zato da bi dogovorio humanitarnu pomoć s Vučićem ili pak da bi jedni drugima dali podršku na europskome putu. Jedan od važnijih geopolitičkih momenata ovoga sastanka bio je i poziv Srbiji da se uključi u novi ukrajinski vanjskopolitički format Karpatsku inicijativu koju je službeni Kijiv najavio početkom ovoga mjeseca. Naime, Karpatska bi inicijativa trebala uskoro postati okosnica suradnje Ukrajine sa svojim neposrednim zapadnim susjedima. Ideja je povezati Ukrajinu s nizom zemalja srednje, istočne i jugoistočne Europe, koje su većim dijelom kopnene zemlje zahvaćene planinskim lancem Karpata, a koje za Kijiv predstavljaju neizostavni most prema zapadu. Inicijativa bi uz Ukrajinu trebala obuhvaćati sa sjevera Poljsku zatim Češku, Austriju i Slovačku te južno Mađarsku, Rumunjsku i na kraju Srbiju. Suradnja bi se prvenstveno trebala ostvariti na području ekonomije, logistike i infrastrukture, a dodatni cilj Ukrajine bit će ove zemlje vezati uz poslijeratnu obnovu razrušene zemlje kada jednom do toga dođe. Istodobno sve se uklapa u širu računicu Kijiva prema kojoj bi neke od spomenutih zemalja Karpatske inicijative zbog svoje slabe naklonosti Ukrajini u ratu s Rusijom trebalo omekšati ekonomskom i trgovinskom suradnjom. Među zemljama indiferentnima u odnosu na Kijiv te onima koje pokušavaju zadržati neutralnu, često i vrlo kritičnu poziciju svakako se izdvaja Mađarska. Pod bivšim autokratskim premijerom Orbanom zemlja je imala jasan antiratni stav i prema tome je odbijala slati oružje Kijivu pozivajući se na tobožnju diplomaciju s agresorskom Rusijom. Zapad i Ukrajina nadali se da će se stvari promijeniti dolaskom Petyra Magyara na vlast, no on do danas nije poslao vojnu pomoć na ukrajinsku bojišnicu zahtijevajući bolji položaj mađarske nacionalne manjine. Manje od službene Budimpešte prema Ukrajincima su nepovjerljivi u Slovačkoj gdje još uvijek vlada prokremaljski lijevi premijer Robert Fico. Slovaci su pod Ficom smanjili vojnu pomoć na minimum, a on i dalje

Ukrajinci pokreću Karpatsku inicijativu

Odjeci posjeta Volodimira Zelenskoga Beogradu format koji bi mogao oponirati hrvatskoj Inicijativi triju mora zauzima tvrdokoran stav kada je riječ o vojnoj pobjedi Ukrajine u ratu. Osim Mađarske i Slovačke tu je i Vučićeva Srbija koja igra na više strana pa nije uvela sankcije Rusiji iako, kako kažu u Beogradu, podupiru teritorijalni integritet Ukrajine te tako održavaju svoju politiku ravnoteže prema objema stranama. Dakle, nova vanjskopolitička inicijativa Kijiva trebala bi posredno ojačati ukrajinski ratni stroj, to jest putem gospodarstva, zajedničkih investicija i projekata osigurati sredstva i potporu. S druge strane, u odnosu na Hrvatsku, Karpatska bi inicijativa mogla imati određene geostrateške i gospodarske posljedice koje u krajnjem mogu biti i negativne. Takve posljedice trebale bi se prvenstveno odnositi na našu Inicijativu triju mora koja obuhvaća većinu zemalja između Baltika, Jadrana i Crnoga mora, a Hrvatska je uz Poljsku nositelj ovoga vanjskopolitičkoga formata koji je nedavno imao svoj vrlo uspješni diplomatski sastanak na vrhu u Dubrovniku. Inicijativa triju mora obuhvaća sve zemlje i novu Karpatsku inicijativu s izuzetkom Ukrajine i Srbije, a jasno je kako ukrajinska inicijativa treba na određeni način postati konkurentna u odnosu na hrvatsko-poljsku Inicijativu triju mora. Stvar je u preklapanju dobroga dijela sadržaja i interesa obaju formata osim što Karpatska inicijativa nema jasnu energetsku komponentu. Za Hrvatsku inicijativa iz Kijiva može postati izazov, no teško je predvidjeti hoće li ta ona uopće do kraja zaživjeti ili će ostati tek mrtvo slovo na papiru.

Karpatska inicijativa mogla bi imati i određene negativne geostrateške i gospodarske posljedice na našu Inicijativu triju moram, u kojoj je Hrvatska uz Poljsku nositelj toga formata koji je nedavno imao vrlo uspješni sastanak na vrhu u Dubrovniku

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija

Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Osvrt
Strana 44, 45
Oblast strane 960.43 cm^2
Autor Piše: IGOR ŽIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Radan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/77e6f674-61e5-4b03-8132-5880e6c93dbb/pdf

OSVRT

O MRTVIMA ISTINA – Umrla je groteskna tzv. riječka književnica kojoj je Srbija uvijek bila draža od Hrvatske

Vedrana Rudan

bila je netalentirano histerično piskaralo, zagađivačica hrvatskoga književnog prostora i ljubiteljica Srbije i Vučića

Piše: IGOR ŽIC

Na Keisergeburtstag, dakle 18. kolovoza, Vedrana Rudan preminula je poslije duge i teške bolesti. Bolest uvijek ima prvenstvo. Rođena je u Opatiji 29. listopada 1949. Bila je jugoslavenska novinarka koja je pisala histerične tekstove i borila se, u duhu titoizma, za prava maloga čovjeka. Nije bila književnica jer to što je pisala nije književnost, štoviše to je negacija književnosti! Bila je zlostavljana u prvome braku, a potom je – što se često događa – počela zlostavljati svoje čitatelje. Od kojih većina misli da je to što je Vedrana Rudan pisala – štosno. *Baš im je dobro rekla!*

Najsretnija je bila u Beogradu

Završila je hrvatski i njemački jezik na Pedagoškoj akademiji u Rijeci. Bila je nastavnica, turistički vodič, prodavala sladoled, radila kao novinarka za više hrvatskih novina, bila urednica na Hrvatskome radiju i voditeljica televizijske emisije. Godine 1991. dobila je otkaz. Prvostupanjskom sudskom presudom 1993. vraćena je na posao, ali je uskoro sama dala otkaz. U siječnju 2009. dobila je otkaz na Novoj TV. Pisala je primitivno nepismeno koristeći se svim psovkama koje postoje u hrvatskome jeziku. Prezirala je Hrvatsku i bila članica Hrvatskoga (jugoslavenskog) društva pisaca. Objavila je nedjela koje su prevedena na engleski, mađarski, slovenski, poljski, francuski, talijanski, ruski i makedonski jezik. U Rusiji joj je prevedeno nekoliko knjiga, a u Americi nekoliko priča i knjiga. Kazališne predstave dramatizirane prema njezinim knjigama igrane su u Rijeci, Zagrebu, Beogradu, Varšavi, Londonu, Santa Monici i Budimpešti. Umrla je 18. kolovoza 2026. nakon duže borbe s karcinomom. Bila je najsretnija u Beogradu kad je po lokalnim televizijama mogla gnjaviti blesana Vučića provokacijama – primjerice bi li radije bio samoubojica (na srpskome *samoubica*) ili peder. I tada *wannabe* diktator, razapet između diktatora Tita i srpskoga đenerala Draže gleda još blesavije od svojega uobičajenog pogleda i ne zna što bi joj odgovorio. Kad se čovjek valja u blatu, obično se zablati. Problem je svih titoista što zaboravljaju koliko je ljudi taj diktator pobio u borbi za maloga čovjeka i koliko je ljudi opljačkao u istoj borbi za istoga malog čovjeka. Komunisti su pobili 100 milijuna ljudi u ime Dobra, a fašisti 50 milijuna u ime Zla.

Pozivala na ustanak protiv Hrvatske

Teško je razlikovati Dobro od Zla u vremenu u kojemu bilo tko čita brljotine Vedrane Rudan. To što je ona pisala negacija je književnosti. Primjerice, naš *domaći* čovik Gabriele D"Annunzio napisao je niz patetičnih političkih proglasa koji su ozbiljna književnost. Vedrana Rudan vrištala je s papirnatih barikada i pozivala na ustanak protiv Hrvatske svim sredstvima. Mislim da je njezin drugi muž bio Eskim po nacionalnosti. Barem se tako deklarirao kad su *ustaše* došli na vlast. Prezirem žensko pismo jer je loše. Ne zato što je žensko. Književnost nema spola. Kao ni filozofija. Ili je književnost/filozofija, ili nije. Gabriele D'Annunzio u Rijeci je postvario fašizam 1919. godine. Nekoliko godina prije svojega prijatelja Mussolinija (kojega je prezirao i iskorištavao!) i 14 godina prije svojega neprijatelja Hitlera (kojega je prezirao!). Gabriele D'Annunzio stvorio je modernu politiku kao kazalište. No,D'Annunzio je bio vrlo solidan pisac, čija pretenciozna, ali zvučna poezija zvuči čudesno i danas. primjerice, *Pioggia nel pineto*, u prijevodu Vladimira Nazora, velikoga hrvatskoga i jugoslavenskoga nacionalista: *Kiša u boriku*:

Šuti. U krošnji / Riječi ja ne čujem ljudskih, / no r'ječi / koje su nove / i meke / a šapću ih lišće i kapi / daleke. / Slušaj! Kiša je pala / iz oblaka prosutih nebom / na bor pun oštrih igala, / na mrču kojoj su grane / žedne i slane; / kiši na mirtu / božansku, / na blistave žukve / s kojih se cvjetovi trune / na smreke koje su sočnih / i mirisnih bobulja pune; / kiši na lica nam / šumska; / kiši na ruke nam / gole; / kiši na ruke nam / tanko, / na svježe misli / što iz nove duše nam / ničU, / na lijepu priču / koja te prevari / juče, / o dušu omamit svu će / i danas / O, Hermiona...

Rudan vjerovala u partizansko kazalište

Ili su to možda stihovi njegove posljednje pjesme *Ovdje leže moji psi*? Potonju je napisao vođen predosjećajem smrti,

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Osvrt
Strana 44, 45
Oblast strane 960.43 cm^2
Autor Piše: IGOR ŽIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Radan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/77e6f674-61e5-4b03-8132-5880e6c93dbb/pdf

O MRTVIMA ISTINA - Umrla je groteskna tzv. riječka književnica kojoj je Srbija uvijek bila draža od Hrvatske

Vedrana Rudan bila je netalentirano histerično piskaralo, zagađivačica hrvatskoga književnog prostora i ljubiteljica Srbije i Vučića

Piše: IGOR ŽIC

Na Keisergeburtstag, dakle

18. kolovoza, Vedrana Rudan preminula je poslije duge i teške bolesti. Bolest uvijek ima prvenstvo.

Rođena je u Opatiji 29. listopada 1949. Bila je jugoslavenska novinarka koja je pisala histerične tekstove i borila se, u duhu titoizma, za prava maloga čovjeka. Nije bila književnica jer to što je pisala nije književnost, štoviše to je negacija književnosti! Bila je zlostavljana u prvome braku, a potom je - što se često događa - počela zlostavljati svoje čitatelje. Od kojih većina misli daje to što je Vedrana Rudan pisala - štosno. Baš im je dobro rekla!

Najsretnija je bila u Beogradu

Završila je hrvatski i njemački jezik na Pedagoškoj akademiji u Rijeci. Bila je nastavnica, turistički vodič, prodavala sladoled, radila kao novinarka za više hrvatskih novina, bila urednica na Hrvatskome radiju i voditeljica televizijske emisije. Godine 1991. dobila je otkaz. Prvostupanjskom sudskom presudom 1993. vraćena je na posao, ali je uskoro sama dala otkaz. U siječnju 2009. dobila je otkaz na Novoj TV. Pisala je primitivno nepismeno koristeći se svim psovkama koje postoje u hrvatskome jeziku. Prezirala je Hrvatsku i bila članica Hrvatskoga (jugoslavenskog) društva pisaca. Objavila je nedjela koje su prevedena na engleski, mađarski, slovenski, poljski, francuski, talijanski, ruski i makedonski jezik. U Rusiji joj je prevedeno nekoliko knjiga, a u Americi nekoliko priča i knjiga. Kazališne predstave dramatizirane prema njezinim knjigama igrane su u Rijeci, Zagrebu, Beogradu, Varšavi, Londonu, Santa Monici i Budimpešti. Umrla je 18. kolovoza 2026. nakon duže borbe s karcinomom. Bila je najsretnija u Beogradu kad je po lokalnim televizijama mogla gnjaviti blesana Vučića provokacijama - primjerice bi li radije bio samoubojica (na srpskome samoubica) ili peder. I tada wannabe diktator, razapet između diktatora Tita i srpskoga đenerala Draže gleda još blesavije od svojega uobičajenog pogleda i ne zna što bi joj odgovorio. Kad se čovjek valja u blatu, obično se zablati. Problem je svih titoista što zaboravljaju koliko je ljudi taj diktator pobio u borbi za maloga čovjeka i koliko je ljudi opljačkao u istoj borbi za istoga malog čovjeka. Komunisti su pobili 100 milijuna ljudi u ime Dobra, a fašisti 50 milijuna u ime Zla.

Pozivala na ustanak protiv Hrvatske

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Osvrt
Strana 44, 45
Oblast strane 960.43 cm^2
Autor Piše: IGOR ŽIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Radan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/77e6f674-61e5-4b03-8132-5880e6c93dbb/pdf

Teško je razlikovati Dobro od Zla u vremenu u kojemu bilo tko čita brljotine Vedrane Rudan. To što je Ona pisala negacija je književnosti. Primjerice, naš domaći čovik Gabriele D"Annunzio napisao je niz patetičnih političkih proglasa koji su ozbiljna književnost. Vedrana Rudan vrištala je s papirnatih barikada i pozivala na ustanak protiv Hrvatske svim sredstvima. Mislim da je njezin drugi muž bio Eskim po nacionalnosti. Barem se tako deklarirao kad su ustaše došli na vlast. Prezirem žensko pismo jer je loše. Ne zato što je žensko. Književnost nema spola. Kao ni filozofija. Ilije književnost/ filozofija, ili nije. Gabriele D'Annunzio u Rijeci je postvario fašizam 1919. godine. Nekoliko godina prije svojega prijatelja Mussolinija (kojega je prezirao i iskorištavao!) i 14 godina prije svojega neprijatelja Hitlera (kojega je prezirao!). Gabriele D'Annunzio stvorio je modernu politiku kao kazalište. No,D'Annunzio je bio vrlo solidan pisac, čija pretenciozna, ali zvučna poezija zvuči čudesno i danas, primjerice, Pioggia nelpineto, u prijevodu Vladimira Nazora, velikoga hrvatskoga i jugoslavenskoga nacionalista: Kiša u boriku'.

Šuti. U krošnji / Riječi ja ne čujem ljudskih, / no r'ječi / koje su nove / i meke / a šapću ih lišće i kapi / daleke. / Slušaj! Kiša je pala / iz oblaka prosutih nebom / na bor pun oštrih igala, / na mrču kojoj su grane /žedne i slane; / kiši na mirtu / božansku, / na blistave žukve / 5 kojih se cvjetovi trune / na smreke koje su sočnih / i mirisnih bobuljapune; / kiši na lica nam / šumska; / kiši na ruke nam / gole; / kiši na ruke nam / tanko, / na svježe misli /što iz nove duše nam /niču, / na lijepu priču / koja te prevari / juče, / o dušu omamit svu će / i danas / O, Hermiona...

Rudan vjerovala u partizansko kazalište Ili su to možda stihovi njegove posljednje pjesme Ovdje leže moji psi? Potonju je napisao vođen predosjećaj em smrti, i u njoj spojio svoju strast za poigravanje zvučnim slikama sa svojom ljubavi prema hrtovima. Jedna od najfascinantnijih stvari koja se može vidjeti u Vittorialeu niz je skulptura pasa koji čuvaju D'Annunzijevu grobnicu. D'Annunzijev Vittoricile na Lago di Garda dramatično je superioran Muzeju Jugoslavije i Titovoj Kući cvijeća u Beogradu. Problem je s Vedranom Rudan što je vjerovala u partizansko kazalište. Emisija koja ju je proslavila bila je Primorska poneštrica gdje je prenosila bezvezne riječke partijske tračeve na duhovit način. Grozan je svijet nepismenih novinara koje čitaju polupismeni čitatelji - zbog ideoloških razloga! Angažirana umjetnost nije umjetnost. Umjetnost mora biti angažirana na estetski način. Estetika je prva odrednica umjetnosti, a ne partijska angažiranost. D'Annunzio je s lakoćom dosizao Lijepo, kao što je sa stilom dosezao Zlo. Titini su dosezali Zlo bez stila. Tiranija nepismenih uvijek je bez estetike. Hrvatsko društvo pisaca ideološka je (ne književna!) udruga koju je 2002. utemeljio Titov gardist Velimir Visković jer se nije želi družiti s ustašama iz Društva hrvatskih književnika. Lijepo je Viskoviću nepoznata kategorija. Našao se Velimir Visković i na popisu onih koji su podržali imenovanje Nine Obuljen na mjesto ministrice kulture. 'Pozivamo mandatara da ne popusti pritiscima desnih krugova, te da imenuje gospođu Ninu Obuljen za ministricu kulture koja će osigurati kontinuitet djelovanja Havca i ostanak Hribara na čelu Havca". Ovu inicijativu sigurno podržavaju Oliver Frljić, Vesna Pusić, Nenad Stazić, Stipe Mesić, Ante Tomić, Velimir Visković, Andrea Zlatar, Milorad Pupovac, Vesna Teršelič, Mirna Simić i Kultumjaci 2016./2017. Ovo je problem s Hrvatskim (jugoslavenskim) društvom pisaca i nepismenim partijskim jurišnicima. Estetika je filozofska disciplina koja se bavi umjetnošću, a ne Ideologija. Ideologija je tek brutalna primjena osakaćenih filozofskih postavki, pojednostavljenih do razine da ih nepismeni mogu shvatiti.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 27, 00:00
Lokacija
Novine Hrvatski tjednik
Kategorija Osvrt
Strana 44, 45
Oblast strane 960.43 cm^2
Autor Piše: IGOR ŽIC

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Vedrana Radan

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/77e6f674-61e5-4b03-8132-5880e6c93dbb/pdf

Ministričin izraz sućuti Ministrica kulture i medija (?!) Nina Obuljen Koržinek (HDZ) uputila je izraze sućuti u povodu odlaska hrvatske novinarke Vedrane Rudan. 'Od samih početaka opus Vedrane Rudan obilježen je estetikom šoka i brutalne iskrenosti, hibridnim žanrovima, eksplicitnim i necenzuriranim jezikom ogoljenim od eufemizama i političke korektnosti, kojim je rušila tabue i malograđanske mitove.' Dodaje kako je tema smrti i umiranja, svojeg ili tuđeg, čest motiv u književnosti, a da Rudan u svojim posljednjim tekstovima odbacuje patetiku i demitologizira bolest i umiranje. 'Velika popularnost Vedrane Rudan među publikom i brojni prijevodi rezultat su estetske i društvene relevantnosti njezinih djela i autorske dosljednosti i autentičnosti same spisateljice. Vedrana Rudan dokazala je da riječ može i mora biti korektiv društva.'

Jednom davno, početkom 16. stoljeća, dok je Venecija bila jedan od najvećih europskih gradova, a nesumnjivo najbogatiji, ondje su se često priređivali natječaji za dekoriranje crkava. Zanimljivo je da su pape više puta ekskomunicirali Veneciju, no da to njih nije brinulo. Također je zanimljivo da su gradili prekrasne crkve, a da su bili slabašni vjernici. Dakle, njihove komisije za odabir najboljih slika koje će najbolje pokazati Vjeru činili su afirmirani slikari. Oni koji znaju koliko je tehničke vještine potrebno da bi se dosegnula Ljepota Vjere. Danas živimo u vremenu u kojem su svi konceptualni umjetnici, u kojemu su svi fotografi, u kojem su svi pisci. Svijet u kojem svi više pišu no što čitaju svijet je nepismenih budala. Ne, ne može sve! Jednostavno, estetika zahtijeva malo više promišljanja Lijepoga. Ne mogu se snimati serije u kojim je podjela uloga: jedan homoseksualac, jedan Marsovac, jedan Azijat, jedan Kavkazac (u imbecilnome američkom svijetu Caucasian nije čovjek s Kavkaza, već je bijelac, ali kako je bijelac neprihvatljiva riječ, onda smo svi mi s Kavkaza!), jedna lezbijka, jedan transrodan itd. Piskaranje Vedrane Rudan koncipirano je prema Netflixu, ali se svodi na vrištanje u praznoj bijeloj sobi. Prazne bijele sobe u kojim se vrišti obično se nazivaju na engleskom funny farm, što se prevodi na hrvatski kao psihijatrijska institucija, odnosno politički nekorektno - ludnica!

Vedrana Rudan bila je potpisnica blesavog jugoslavenskog proglasa o našem zajedničkom, jugoslavenskom jeziku. Jugoslavija je bila proglašena kad je srpski kralj Aleksandar zaključio daje došao trenutak da se ukine parlament, kao nepotrebna gnjavaža, jer u njemu srpski heroji, poput četnika Puniše Račića, ubijaju hrvatske izdajnike, poput Stjepana Radića. Dana 3. listopada 1929. godine kralj Aleksandar I. Karađorđević objavio je Zakon o nazivu i podjeli Kraljevine na upravna područja, čime je dotadašnja Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca službeno preimenovana u Kraljevinu Jugoslaviju. Tim je činom i formalno potvrđen početak kraljeve diktature uvedene u siječnju iste godine. Jedina je odrednica i Aleksandrove i Titine Jugoslavije diktatura. Boriti se na pravo na život pod diktaturom neobično je čak i za zadrte Jugoslavene.

Vedrana Rudan bila je jugoslavenska novinarka, nije bila književnica jer to što je pisala, bila je negacija književnosti. Zlostavljana u prvome braku, a potom je - što se često događa - počela zlostavljati svoje čitatelje. Od kojih većina misli da je to što je pisala - štosno

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 26, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 3
Oblast strane 650.31 cm^2
Autor MARKO ŠPOLJAR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Jandroković: Srbija kupuje napadačko oružje, Zapadu to moramo jasno poručiti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/90eb62ab-48bf-4b94-a058-cdd12eafbc1b/pdf

Skup hrvatskih veleposlanika

Jandroković: Srbija kupuje napadačko oružje, Zapadu to moramo jasno poručiti

Beograd nabavlja 12 francuskih aviona Rafale, a kupio je i kineske supersonične projektile CM-400 dometa do 250 kilometara

MARKO ŠPOLJAR

Europa mora jačati sigurnost i europski stup NATO-a jer se međunarodni poredak mijenja - poručio je predsjednik Sabora Gordan Jandroković jučer na konferenciji hrvatskih veleposlanika, konzula i vojnih izaslanika.

Predsjednik Sabora upozorio je pritom, kako prenosi novinarka Hine Vera Kadijević, da se Srbija naoružava i napadačkim oružjem.

- Hrvatska će i dalje zagovarati multilateralizam, međunarodno pravo i međunarodni poredak, ali mora biti svjesna promjena i imati odgovore na njih. Važno je jačati europski stup NATO-a jer je Europa desetljećima živjela s osjećajem da iza nje uvijek stoji Amerika, zbog čega su Europa i pojedine države zaboravile na vlastitu sigurnost - rekao je Jandroković.

Jandroković se pred hrvatskim diplomatima osvrnuo i na proces proširenja EU, poručivši kako je u interesu Hrvatske da naši jugoistočni susjedi napreduju prema članstvu u EU "postupno i sukladno vlastitim postignućima". Jandroković je upozorio da Hrvatska pritom mora jasno govoriti o stanju u susjedstvu i upozoravati na moguće sigurnosne rizike.

- Srbija se naoružava ne samo obrambenim oružjem nego i ofenzivnim, napadačkim. I to treba reći našim zapadnim saveznicima. Ne bježati od toga - rekao je predsjednik Sabora, dodajući kako Hrvatska Zapadu mora tumačiti stanje u regiji jer nove političke elite često, kako prenosi Hina, ne razumiju prostor bivše Jugoslavije niti se sjećaju velikosrpske politike Slobodana Miloševića i raspada bivše države.

Vučićev odgovor

Da se Srbija ubrzano naoružava Jutarnji list je pisao više puta ove godine, a najveću zabrinutost vojnih stručnjaka i hrvatskog državnog vrha izazvala je vijest kako je predsjednik Srbije s francuskim predsjednikom dogovorio kupnju dvanaest borbenih zrakoplova Rafale nedugo nakon što je sličan posao s Macronom sklopio i Zagreb. Zadnja velika vijest u tom smislu objavljena je prije nekoliko mjeseci, kada su se i veliki europski mediji raspisali o tome da je Srbija kupila napredne kineske projektile.

Beogradski mediji odmah su se pohvalili kako je "Srbija postala prva država u Europi koja ima moćne supersonične projektile CM-400". Riječ je o kineskim projektilima zrak-zemlja koji imaju domet i do 250 kilometara.

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić ironično je jučer reagirao na Jandrokovićevu izjavu o naoružavanju. Vučić je izjavio da "ne zna kako će noćas zaspati". Dodao je i kako je hrvatskim političarima "najpametnije da njega prate", ustvrdivši da tako mogu naučiti kako se vodi politika i razumjeti zašto Srbija smanjuje razliku koja je godinama bila u korist Hrvatske. Dodao je i da mu "kritike iz Hrvatske daju dodatnu energiju i entuzijazam za daljnji rad".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 26, 00:00
Lokacija
Novine Jutarnji list - HR
Kategorija Vijesti
Strana 3
Oblast strane 650.31 cm^2
Autor MARKO ŠPOLJAR

Tema Aleksandar Vučić

Naslov Jandroković: Srbija kupuje napadačko oružje, Zapadu to moramo jasno poručiti

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/90eb62ab-48bf-4b94-a058-cdd12eafbc1b/pdf

Na konferenciji je govorio i ministar vanjskih i europskih poslova Gordan Grlić Radman. Naglasio je i da se u posljednjih godinu dana bitno promijenila situacija i strateško okruženje.

- Ništa više nije isto - upozorio je ministar Grlić Radman.

Šef Sabora Gordan Jandroković jučer se sastao i s Martinom Kos, povjerenicom Europske komisije za proširenje EU, koja je bila gošća Konferencije veleposlanika. Jandroković je istaknuo da proširenje EU, čija je geostrateška važnost, kako je rekao, danas veća nego ikad, treba ostati utemeljeno na zaslugama i individualnom napretku svake države kandidatkinje.

Isti standardi za sve

Naglasio je važnost jasne političke predanosti europskom putu, osobito provedbi reformi u području vladavine prava i demokracije, kao i usklađivanja s vanjskopolitičkim i sigurnosnim stavovima Europske unije.

- Isti standardi i uvjeti moraju vrijediti za sve - poručio je predsjednik Sabora, dodajući kako "Unija u procesu proširenja mora djelovati s naročitim oprezom ako želi izbjeći da trenutačne države kandidatkinje ulaskom u EU budu izvor nestabilnosti ili da djeluju kao proxyji aktera čije su interesi suprotni europskima". q

"Nove političke elite često ne razumiju prostor bivše Jugoslavije niti se sjećaju Miloševićeve velikosrpske politike"

"Izborni zakon BIH mora se mijenjati" "Martina Kos, povjerenica Europske komisije za proširenje EU, izvijestila je o aktualnostima vezanima za politiku proširenja te o očekivanjima Europske komisije od država kandidatkinja u nadolazećem razdoblju.

Predsjednik Jandroković osvrnuo se na aktualnu političko-sigurnosnu situaciju na Zapadnom Balkanu te dodatno istaknuo važnost proaktivnog anga žmana Europske unije, ali i kvalitetne regionalne suradnje, dobrosusjedskih odnosa i rješavanja otvorenih pitanja. Posebno je naglasio strateški interes Hrvatske za stabilnost i europsku budućnost Bosne i Hercegovine te potrebu osiguravanja stvarne jednakopravnosti triju konstitutivnih naroda, uključujući i kroz nužne izmjene Izbornoga zakona", izvijestili su na stranicama Sabora. q

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 26, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 7
Oblast strane 1,192.74 cm^2
Autor PIŠE DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'RUSKI ZMAJ' NE VODI BITKE. ON PONIŠTAVA UDŽBENIKE ZEMLJOPISA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5b89d20e-d406-4d2e-809e-15416d94fde1/pdf

'RUSKI ZMAJ' NE VODI BITKE. ON PONIŠTAVA UDŽBENIKE ZEMLJOPISA

Habarovsk je podmornica deplasmana 10.000 tona, operativna dubina joj je do 500 metara, a ispodpovršinska brzina 30 čvorova. Namjenski je projektirana za nošenje šest nuklearnih torpeda Posejdon, najnovijega i najrazornijega oružja u ruskom arsenalu

PIŠE DAVOR KRILE

Duboko u ledenim dubinama Barentsova mora, gdje se sunčeva svjetlost posve gubi nakon prvih stotinu metara vertikalnog silaska, vlada apsolutna tišina. Za NATOove sonare raspoređene duž prolaza Grenland – Island – Ujedinjeno Kraljevstvo taj je dio oceana na radarima prazan. No u toj tami odnedavno nečujno klizi Habarovsk (Projekt 09851) – ruska nuklearna podmornica koja nije dizajnirana da vodi bitke, nego da u slučaju općeg nuklearnog rata izmijeni zemljinu geografju. Premda je porinuta još lani, ovotjedna prva plovidba Putinova ponosa privukla je pažnju brojnih vojnih analitičara, a zacijelo još više zapadnih obavještajnih službi.

Dok je njezina prethodnica Belgorod bila prilično masivna, zapravo preuređeni hibrid namijenjen istraživanju podmorja, Habarovsk je prva serijska ruska podmornica izgrađena s jednim jedinim, jasno fokusiranim ciljem: nosač tzv. oružja sudnjeg dana. Riječ je o podmornici od 10.000 tona koja je namjenski projektirana za nošenje šest nuklearnih torpeda Posejdon, najnovijega i najrazornijega oružja u ruskom arsenalu.

Premda je utemeljena na skraćenom trupu najmodernijih ruskih balističkih podmornica klase Borej, Habarovsku su uklonjeni vertikalni silosi za rakete kako bi se stvorio prostor za sasvim novu vrstu naoružanja. Posejdoni su zapravo prilično autonomni podvodni dronovi s vlastitim nuklearnim reaktorima. Kad ih se lansira s otvorenog mora, nečujno se kreću prema cilju i aktiviraju svoje bojne glave pod površinom. Snaga eksplozija je na razini elementarne nepogode i može izazvati goleme tsunamije s potapanjem velikih prostora priobalja. Domet svake rakete Posejdon navodno je oko 10 tisuća kilometara, što dovoljno govori o rasponu koji pokriva. Podmornica Habarovsk duga je 135 metara i ima iznimno dobru apsorpciju zvuka, zahvaljujući dvostrukoj oplati trupa. Pokreće je nuklearni reaktor nove generacije uparen s hidromlaznim pogonom (pump-jet), umjesto klasičnog propelera. Plovilo je gotovo nečujno i pri krstarećim brzinama, a autonomija plovidbe mu je praktički neograničena, odnosno ovisna tek o zalihama hrane za oko 100 članova posade koje standardno pokrivaju stotinjak dana pod površinom. Operativna dubina podmornice je do 500 metara, a ispodpovršinska brzina 30 čvorova.

U doktrini nuklearnoga odvraćanja, Habarovsk ne predstavlja oružje prvog udara. Njegova uloga defnirana je oznakom oružja drugog udara, što sve spada u vojnu doktrinu tzv. zajamčene odmazde. "Zajamčena odmazda" još se naziva i uzajamno osiguranim uništenjem (Mutual Assured Destruction), scenarijem u kojem dvije suprotstavljene strane u nuklearnom sukobu obostrano i nesebično brišu jedna drugu s lica zemlje.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 26, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 7
Oblast strane 1,192.74 cm^2
Autor PIŠE DAVOR KRILE

Tema Aleksandar Vučić

Naslov 'RUSKI ZMAJ' NE VODI BITKE. ON PONIŠTAVA UDŽBENIKE ZEMLJOPISA

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/5b89d20e-d406-4d2e-809e-15416d94fde1/pdf

Podmornica koja pokreće cunami Zapadni sustavi detekcije i presretanja dosad su primarno bili usmjereni na nebo i na balističke projektile. Budući da Habarovsk djeluje ispod površine, lansirajući Posejdon, koji plovi na dubinama i do 1000 metara brzinom većom od 50 čvorova, on svim svojim performansama izlazi iz okvira takvog standardnog nadzora, pa je navodno i prilično neuhvatljiv za sva današnja torpeda. Istinabog, zapadni stručnjaci intenzivno raspravljaju o stvarnim karakteristikama efkasnosti Posejdona: krstareća raketa Skyfall, koju su ruski analitičari od milja prozvali "leteći Černobil", pokazala se naposljetku prilično lakom za otkrivanje zbog toplinskog potpisa koji ostavlja njezin nezaštićeni reaktor. Možda i Posejdon ima slične, a još nedetektirane slabosti koje olakšavaju presretanje, no u snagu njegova udara malo tko sumnja. Detonacija nuklearne bojne glave takve snage praktički poništava reljef koji je utvrdila moderna geografja, a svrha takvog udara jest trajno (zapravo vječno) onesposobljavanje obalnih gradova, pomorskih baza i industrijskih središta protivnika. Napad se odvija u tri faze: najprije podmornica ispaljuje do šest torpeda iz cijevi u pramcu, potom Posejdonov nuklearni reaktor preuzima pogon i torpedo izbjegava NATO-ove sonare žureći sve do obalnog cilja ili ratne fote neprijatelja. Na koncu tamo detonira svoju nuklearnu bojnu glavu, što uništava svu bližu okolicu i pokreće tsunami.

Zbog mogućnosti dugotrajnog čekanja na dnu oceana bez emitiranja gotovo ikakve buke, Habarovsk služi kao nevidljivi osigurač molosima mogućeg nuklearnog rata u Moskvi da će neprijatelj, ako napadne atomskim udarom, također biti nepovratno uništen. Čak i ako se sravne svi kopneni zapovjedni lanci, Habarovsk ostaje sposoban izvesti destruktivni završni udar koji protivnik ne može spriječiti. Dok tradicionalne podmornice s balističkim raketama koje nose atomske bojne glave osiguravaju ravnotežu straha u zraku i svemiru, Habarovsk sad prenosi istu tu psihozu općeg uništenja i utrku u naoružavanju u najdublje dijelove oceana.

Dio strateške vrijednosti Posejdona za Rusiju leži svakako i u troškovima koje bi mogao nametnuti SAD-u i NATO-u ako bi se oni odlučili sustavnije pripremati za obranu od ovakvog oružja, no razumno gledajući, golemi troškovi koje bi trebalo uložiti u protuoružje zapravo se nikako ne isplate. On je, baš kao i podmornica Habarovsk, jasno deklariran kao alat opće destrukcije i zapravo krajnje oružje nuklearnog rata, a protumjera globalnom uništenju još nije nigdje patentirana.

VUČIĆ I PRAVOSLAVNA

CRKVKA miniraju ulazak Crne Gore u EU. Rusija bi to riješila malo suptilnije, kao u Moldaviji i Bjelorusiji

PUT U ALBANIJU I NA KOSOVO jedan je od ljepših u Europi, ali gužve na hrvatskoj granici su nešto što sebi više ne smijemo priuštiti. Nismo se dobro pripremili UKRAJINSKI BDP RASTE ali taj pokazatelj iskrivljuje stvarnu sliku. Ovo je pravo stanje...

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 26, 00:00
Lokacija

Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,483.79 cm^2
Autor PIŠEVELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PRAVOSLAVNA CRKVA S VUČIĆEM MINIRA ULAZAK CRNE GORE U EU

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cd842ce6-9b63-48f2-90f1-2f9f181331ee/pdf

neke manje pravoslavne crkve koje imaju autokefalnost, ali su bliske. To su zapravo Grci, to nisu nikakvi Cipranti niti Albanci – njih ima, ali to dominantno jesu etnički Grci. Grčka je crkva rekla da će poštovati kanone, da će imati dodatni glas ako se radi sastanu na Ekumenskom saboru..."

"Dakle, Amfilohijev je model bio da se primijeni praksa Grčke ili Ruske pravoslavne crkve prema crkvama koje su one izjedrile, za razliku od SPC-a koji polaže pravo na teritorije drugih država, što nije prihvatljivo jer prefiks 'srpska' ne obuhvaća različite identitete. Tako se i u Makedoniji nekada zvala Srpska pravoslavna crkva u Makedoniji", govori Vujović.

Konačno, joanikije nije bio pristalica Amfilohijeve pristupe unutar SPC-a, on je bio negator tog pristupa, "ali sada imate nešto drugo – pokušaj da se zaštite interesne pozicije Joanikija i kruga oko njega, jer njih može zadesiti sudbina episkope budimskoga Justina, koji je nedavno smijenjen. Dakle, ideja je da Beograd može smijeniti Joanikija na jednoj sjednici i da to bude to, točka", zaključuje Vujović.

Strategija SPC-a u Crnoj Gori

Uopćeno govoreći, strategija SPC-a u Crnoj Gori jest da ne postoji jedna eparhija koja bi se poklapala s granicama države Crne Gore. Umjesto toga stvorile bi se eparhije koje bi dijelom bile u Crnoj Gori, ali dijelom u Srbiji ili Bosni i Hercegovini. Prema Vujoviću, to bi poslalo poruku da su to samo eparhije unutar većeg entiteta, što je Srpska pravoslavna crkva.

"Iz njihove perspektive bilo bi potpuno logično da s jedne strane dodatno podijele Mitropoliju crnogorsko-primorsku, s time da tu ne treba izuzeti još jedan element koji nije vezan uz identitetsku gimnastiku, već i uz financijsku komponentu. Naime, ključni izvor moći i nova jest manastir Ostrog, koji ostvaruje prihod od desetina milijuna eura koji nisu službeno evidentirani na računima niti se za njih plaća porez – to je ogroman gotovinski novac koji je na raspolaganju Mitropoliji crnogorsko-primorskoj. Manastir Ostrog nalazi se na njezinu teritoriju, pa sada imate situaciju da – ako bi se formirala neka nova eparhija u kojoj bi se, recimo, manastir Ostrog ili neki drugi izvori prihoda pripojili drugoj eparhiji, odnosno ako bi se promijenile granice Budimljansko-nikšićke eparhije ili neke druge – financijska moć bila bi gotovo nepostojeća.

Zaključuje da to prekrajanje granica može biti prijetnja: "Ne samo da žemo te smijeniti nego ćemo ti oduzeti i manastir Ostrog", a to nije stvar simbolike koliko stvar financijskih prihoda jer bi bez toga nova utjecaj Mitropolije crnogorsko-primorske bio znatno manji na strukturu svećenika, povezanih osoba tostalih u Crnoj Gori.

A gdje je sada u tome Vučić, pitamo profesora Vujovića.

"Vučićev je interes jasan: potpuna kontrola nad Srpskom pravoslavnom crkvom. Njemu je neprihvatljivo bilo kakvo iskakanje", kaže on i podsjeća na primjer aktualnoga patrijarha Porfirija koji je, dok je službovao u Zagrebu, slovio za tolerantna čovjeka i zagovornika suživota i građanskih vrijednosti, po čemu je bio atipičan predstavnik SPC-a.

No nakon ustoličenja otišao je prilično na drugu stranu, govori Vujović, "i sada imate kontrolu vlasti nad SPC-om te je njemu apsolutno neprihvatljivo da postoje neki iskučivi elementi, a posebice u Crnoj Gori, i da neki mitropolit Joanikije podupire studente u prosvjedu... Za Vučića je to politički vrlo opasno, važno mu je da to disciplinira i to je Vučićev ključni motiv".

Joanikije, zaključuje Vujović, nema neku političku težinu niti popularnost, ali može biti iskorišten kao simbol u nedostatku drugih velikodostojnika SPC-a koji pokazuju potporu studentskom prosvjedu.

Zamolili smo profesora da objasni kako vidi i poziciju Rusije.

"Rusija u Srpskoj pravoslavnoj crkvi ima dosta svojih igrača i spavača i dosta je teško shvatiti gdje prestaje moć srpskih obavještajnih službi, a počinje ruskih, ili obrnuto. Velik broj tih ljudi nije angažiran vjerojatno ni za jedne ni za druge i sada je pitanje tko će ih pritisnuti više. U nekim situacijama Rusija je nezainteresirana, u drugima je zainteresirana i vrlo je teško procijeniti. Jer oni su i ideološko-identitetski povezani s Rusijom, kao i sa Srbijom, ali također i na neke druge načine. I samo je pitanje kada tko onda ima veći interes i viši veći pritisak."

Za kraj, profesor Vujović kaže da ne očekuje da će Joanikije biti neki veliki protagonist otpora Vučiću.

"Mislim da će ušutjeti i smiriti aktivnosti, vjerojatno do izbora u Srbiji koji dolaze brzo. Ako pobijedi Vučić, onda će oni biti slavljeni kao njegovi protivnici, a ako pobijedi – povući će se i pretvarati da se ništa nije dogodilo".

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 26, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,483.79 cm^2
Autor PIŠEVELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PRAVOSLAVNA CRKVA S VUČIĆEM MINIRA ULAZAK CRNE GORE U EU

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cd842ce6-9b63-48f2-90f1-2f9f181331ee/pdf

PRAVOSLAVNA CRKVA

SVUČIĆEM MINIRA ULAZAK CRNE GORE U EU

Rusija u Srpskoj pravoslavnoj crkvi ima dosta svojih igrača i spavača i jako je teško shvatiti gdje prestaje moć srpskih obavještajnih službi, a počinje ruskih, ili obrnuto - kaže dr. zlatko Vujović

PIŠE VELJKO POPOVIĆ

Crna Gora predvodi u regionalnoj utrci za članstvo u Europskoj uniji. Njezina "starija sestra" Srbija i autoritarni predsjednik Aleksandar Vučić u Beogradu na to ne gledaju nimalo dobronamjerno. Čini se da će učiniti sve što mogu kako bi ulazak Crne Gore u EU spriječili ili barem maksimalno odgodili. Jedan od ključnih čimbenika preko kojih se Srbija miješa u politički i društveni život Crne Gore jest Srpska pravoslavna crkva (SPC). Ona je, prema ocjenama mnogih analitičara institucija koja – zahvaljujući tome što ne poznaje granice i smije legitimno djelovati i izvan Srbije – predstavlja ključni instrument preko kojeg strukture u Srbiji pokušavaju izgraditi i učvrstiti takozvani srpski svijet, nešto što bi trebala biti znatno manja i skromnija zamjena za nikad ostvareni san srpskih nacionalista – Veliku Srbiju. SPC je već odigrala važnu, ako ne i ključnu ulogu u skidanju s vlasti višedesetljetnoga crnogorskog lidera Mila Đukanovića, čovjeka koji je prošao dugačak put od saveznika zločinačke vlasti Slobodana Miloševića početkom 1990-ih, preko saveznika demokratskih snaga koje su u drugoj polovici tog desetljeća pokušavale spasiti Srbiju od Miloševićeve stege, do uspješnog borca za ponovno osamostaljenje i izgradnju demokratske i građanske Crne Gore, što je okrunjeno i njezinim ulaskom u NATO.

Crkvu u Crnoj Gori u vrijeme borbe protiv vlasti Mila Đukanovića predvodio je moćni mitropolit Amflohije Radović, koji je, međutim, preminuo tijekom pandemije koronavirusa.

Nakon Amflohijeve smrti, SPC u Crnu Goru šalje Joanikija, čiji je zadatak bio rasformirati suviše autonomne strukture koje je on izgradio. Sada je, čini se, i taj Joanikije u nemilosti.

"Sukob koji je nastao između Joanikija i Srpske pravoslavne crkve ima malo veze s Crnom Gorom. Sukob se dogodio prije svega zbog nekih unutarsrpskih pitanja i odnosa prema prosvjedima (studenata u Srbiji), ali i odnosa unutar same SPC kada govorimo o frakcijama i strujama unutar nje, a koje se tiču približavanja Joanikija nekim krugovima, kao što je to vladika Grigorije (glasni protivnik aktualnog režima u Srbiji), i zauzimanja negativnog stava prema (predsjedniku Aleksandru) Vučiću", kaže za Slobodnu Dalmaciju prof. dr. Zlatko Vujović, politolog i analitičar te predsjednik podgoričkog Centra za monitoring i istraživanje (CEMI).

"Isti taj sukob nastao bi i da je Joanikije bio na čelu neke druge eparhije, a ne Mitropolije crnogorskoprimorske. Taj sukob, prema tome, nema veze sa zaštitom uvjetno-političkog nasljeđa prethodnoga mitropolita Amflohija. To govorim jer je Joanikije doveden kako bi rasformirao sve što je Amflohije radio na građenju neke pseudoautonomne pozicije Mitropolije crnogorskoprimorske i ono što je Amflohije izborio kako bi se odlukama Sabora Srpske pravoslavne crkve stvorila Pravoslavna crkva u Crnoj Gori (PCCG)", objašnjava dalje Vujović za Slobodnu Dalmaciju.

'Čudan format' SPC-a u Crnoj Gori

Pravoslavna crkva u Crnoj Gori je, ocjenjuje dalje, "jedan čudan format":

Izvor Štampano
Datum avg 26, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,483.79 cm^2
Autor PIŠEVELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PRAVOSLAVNA CRKVA S VUČIĆEM MINIRA ULAZAK CRNE GORE U EU

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cd842ce6-9b63-48f2-90f1-2f9f181331ee/pdf

“Ona je bila dio Srpske pravoslavne crkve, a sastojala se od četiri eparhije – uključujući Mitropoliju crnogorsko-primorsku, Eparhiju nikšićko-budimljansku te još dvije manje eparhije – i imala je svoj Episkopski savjet na čijem je čelu bio Amflohije. Kada je postavljen Joanikije, dio odluke Sabora SPC-a u paketu je bio i ukidanje statusa Pravoslavne crkve u Crnoj Gori, Episkopskog savjeta te titule cetinjskog arhiepiskopa za onoga tko je na čelu Mitropolije crnogorsko-primorske. I na taj način je Mitropolija crnogorskoprimorska stavljena u identičnu ravan s ostalim mitropolijama SPCa. Joanikije se tome nije protivio, naprotiv, maksimalno se zalagao jer je on bio protivnik Amflohija i uvjetno rečeno netko tko treba služiti kao uteg zvaničnog Beograda u liku SPC-a kako bi obuzdao rezultate Amflohijevih ambicija”, objašnjava Vujović, naglašavajući da je Amflohije nesporno bio srpski nacionalist, ali i da je u nekoliko intervjua govorio kako SPC mora uvažiti novo stanje stvari – da je Crna Gora nezavisna država.

Odgovor na tu novu realnost, prema Amflohiju, trebalo je biti formiranje Pravoslavne crkve u Crnoj Gori kao neke vrste autonomije “koja je prije svega bila oslonjena na karizmu i utjecaj Amflohija unutar SPC-a, a ne na neke formalne poluge zaštite tog autonomnog statusa, jer to se sve zasnivalo na odlukama Svetog arhijerejskog sinoda Srpske pravoslavne crkve”, govori Vujović. Tu je na scenu stupila i Ruska pravoslavna crkva, koja je u vrlo čvrstim odnosima sa SPC-om. Rusi su, naime, pokušavali posredovati i utjecati na SPC da dade određeni stupanj autonomije Pravoslavnoj crkvi u Crnoj Gori, koja u svojem imenu nije imala ni atribut crnogorska ni srpska. Vujović kaže da je takvo rješenje primijenjeno i u Moldaviji s Moldavskom pravoslavnom crkvom, koja je autonomna, ali pod političkim utjecajem Moskve. Sličan model Rusi su primijenili i u Bjelorusiji kao i u Japanu, gdje postoji nekoliko desetaka tisuća pravoslavaca. I tamošnja je crkva autonomna, ali pod utjecajem Ruske pravoslavne crkve.

“Rusi su, dakle, nastupali sa stavom da Srpska pravoslavna crkva ne treba nastupati tako rigidno i gušiti identitet, već da je legitimno pokušati očuvati utjecaj. No, budući da je prirodno stanje stvari u pravoslavlju takvo da Pravoslavna crkva prati granice država, smatrali su da to i u Crnoj Gori treba biti tako... Rusi su, dakle, zagovarali varijantu sličnu onoj koja se dogodila s Makedonskom pravoslavnom crkvom”, kaže Vujović.

Amflohije nije bio netko tko se zalagao isključivo za SPC u Crnoj Gori, a to su vjernici svojim odlukama i glasovima poduprli jer su strahovali da će obnavljanje neovisnosti Crne Gore voditi onomu što su iz povijesnih knjiga SPC-a znali da je normalan tijek stvari, objašnjava Vujović.

“Zato, recimo, imate velik broj pravoslavnih crkava koje gravitiraju Grčkoj pravoslavnoj crkvi – kao što su to Ciparska pravoslavna crkva, Albanska pravoslavna crkva i još neke manje pravoslavne crkve koje imaju autokefalnost, ali su bliske. To su zapravo Grci, to nisu nikakvi Ciprani niti Albanci – njih ima, ali to dominantno jesu etnički Grci. Grčka je crkva rekla da će poštovati kanone, da će imati dodatni glas ako se ikada sastanu na Ekumenskom saboru...”

“Dakle, Amflohijev je model bio da se primijeni praksa Grčke ili Ruske pravoslavne crkve prema crkvama koje su one iznjedrile, za razliku od SPC-a koji polaže pravo na teritorije drugih država, što nije prihvatljivo jer prefks ‘srpska’ ne obuhvaća različite identitete. Tako se i u Makedoniji nekada zvala Srpska pravoslavna crkva u Makedoniji”, govori Vujović.

Konačno, Joanikije nije bio pristalica Amflohijeva pristupa unutar SPC-a, on je bio negator tog pristupa, “ali sada imate nešto drugo – pokušaj da se zaštite interesne pozicije Joanikija i kruga oko njega, jer njih može zadesiti sudbina episkopa budimskoga Justina, koji je nedavno smijenjen. Dakle, ideja je da Beograd može smijeniti Joanikija na jednoj sjednici i da to bude to, točka”, zaključuje Vujović.

ninamedia

Izvor Štampano
Datum avg 26, 00:00
Lokacija
Novine Slobodna Dalmacija
Kategorija Panorama
Strana 10, 11
Oblast strane 1,483.79 cm^2
Autor PIŠEVELJKO POPOVIĆ

Tema Aleksandar Vučić

Naslov PRAVOSLAVNA CRKVA S VUČIĆEM MINIRA ULAZAK CRNE GORE U EU

Link https://app.ninamedia.net/api/v2/contents/cd842ce6-9b63-48f2-90f1-2f9f181331ee/pdf

Strategija SPC-a u Crnoj Gori

Uopćeno govoreći, strategija SPC-a u Crnoj Gori jest da ne postoji jedna eparhija koja bi se podudarala s granicama države Crne Gore. Umjesto toga stvorile bi se eparhije koje bi dijelom bile u Crnoj Gori, ali dijelom u Srbiji ili Bosni i Hercegovini. Prema Vujoviću, to bi poslalo poruku da su to samo eparhije unutar većeg entiteta, što je Srpska pravoslavna crkva.

“Iz njihove perspektive bilo bi potpuno logično da s jedne strane dodatno podijele Mitropoliju crnogorsko-primorsku, s time da tu ne treba izuzeti još jedan element koji nije vezan uz identitetsku gimnastiku, već i uz financijsku komponentu. Naime, ključni izvor moći i novca jest manastir Ostrog, koji ostvaruje prihod od desetka milijuna eura koji nisu službeno evidentirani na računima niti se za njih plaća porez – to je ogroman gotov novac koji je na raspolaganju Mitropoliji crnogorsko-primorskoj. Manastir Ostrog nalazi se na njezinu teritoriju, pa sada imate situaciju da – ako bi se formirala neka nova eparhija u kojoj bi se, recimo, manastir Ostrog ili neki drugi izvori prihoda pripojili drugoj eparhiji, odnosno ako bi se promijenile granice Budimljansko-nikšićke eparhije ili neke druge – financijska moć bila bi gotovo nepostojeća.

Zaključuje da to prekrajanje granica može biti prijetnja: “Ne samo da ćemo te smijeniti nego ćemo ti oduzeti i manastir Ostrog”, a to nije stvar simbolike koliko stvar financijskih prihoda jer bi bez toga novca utjecaj Mitropolije crnogorsko-primorske bio znatno manji na strukturu svećenika, povezanih osoba i ostalih u Crnoj Gori. A gdje je sada u tome Vučić, pitamo profesora Vujovića.

“Vučićev je interes jasan: potpuna kontrola nad Srpskom pravoslavnom crkvom. Njemu je neprihvatljivo bilo kakvo iskakanje”, kaže on i podsjeća na primjer aktualnoga patrijarha Porfrija koji je, dok je službovao u Zagrebu, slovio za tolerantna čovjeka i zagovornika suživota i građanskih vrijednosti, po čemu je bio atipičan predstavnik SPC-a. No nakon ustoličenja otišao je prilično na drugu stranu, govori Vujović, “i sada imate kontrolu vlasti nad SPC-om te je njemu apsolutno neprihvatljivo da postoje neki iskačući elementi, a posebice u Crnoj Gori, i da neki mitropolit Joanikije podupire studente u prosvjedu... Za Vučića je to politički veoma opasno, važno mu je da to disciplinira i to je Vučićev ključni motiv”. Joanikije, zaključuje Vujović, nema neku političku težinu niti popularnost, ali može biti iskorišten kao simbol u nedostatku drugih velikodostojnika SPC-a koji pokazuju potporu studentskom prosvjedu. Zamolili smo profesora da objasni kako vidi i položaj Rusije. “Rusija u Srpskoj pravoslavnoj crkvi ima dosta svojih igrača i spavača i dosta je teško shvatiti gdje prestaje moć srpskih obavještajnih službi, a počinje ruskih, ili obrnuto. Velik broj tih ljudi nije angažiran vjerojatno ni za jedne ni za druge i sada je pitanje tko će ih pritisnuti više. U nekim situacijama Rusija je nezainteresirana, u drugima je zainteresirana i veoma je teško procijeniti. Jer oni su i ideološko-identitetski povezani s Rusijom, kao i sa Srbijom, ali također i na neke druge načine. I samo je pitanje kada tko onda ima veći interes i vrši veći pritisak.” Za kraj, profesor Vujović kaže da ne očekuje da će Joanikije biti neki veliki protagonist otpora Vučiću:

“Mislim da će ušutjeti i smiriti aktivnosti, vjerojatno do izbora u Srbiji koji dolaze brzo. Ako padne Vučić, onda će oni biti slavljeni kao njegovi protivnici, a ako pobijedi – povući će se i pretvarati da se ništa nije dogodilo”.

ninamedia